

ஸெனினது
கல்விச் சிந்தனைகள்

அவறாம்பிள்ளை யோண் பெனடிக்ற்

லெனினது
கல்விச் சிந்தனைகள்

அவுறாம்பிள்ளை யோண் பெனடிக்ற்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

சவுத் விஷன்

Leninathu Kalvi Chinthanaigal
A.J. Benedict
First Published : July 2000
Published in Association with
National Association for Art and Literature
by

SOUTH VISION
6, Thayar Sahib II Lane
Chennai - 600 002.

Rs. 80.00

Published and Distributed in Srilanka by
Vasantham (Pvt) Ltd.
South Asian Books

44, 3rd Floor, CCSM Complex, Colombo - 11
Tel : 00941-335844 Fax : 00941-333279

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின்
25வது ஆண்டு நூல் நிறைவு வெளியீட்டு வரிசையில்
பதினாறாவது நூல்

வெளிநது கல்விச் சிந்தனைகள்
அவுறாம்பிள்ளை யோண் பெனடிக்ற்
முதற் பதிப்பு : ஜூலை 2000
வெளியீடு
தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையுடன்
இணைந்து

சுவத் விஷுன்
6, தாயார் சாகிப் 2வது சந்து,
சென்னை - 600 002.

ரூபாய் : 80.00

அச்சாக்கம் : மணி ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 600 005. ■ வேசர் அச்சு :
வேசர் சிஸ்டம், சென்னை - 600 014.

பதிப்புரை

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்மிடையே இருந்து (28-07-1997) மறைந்தவர் யோ. பெனடிக்ற் பாலன். அவர் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலும் கல்வித்துறையிலும் தனித்துவமான தடம் பதித்துச் சென்றவர். மக்கள் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் வரிசையில் முன்னணியில் இருந்து தனது எழுத்தாற்றலை சமூகமாற்றப் பணிக்கு பயன்படுத்தியவர் பாலன். அந்த வகையில் நண்பர் பெனடிக்ற் பாலன் அவர்கள், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக வெளியிட்டுவரும் "தாயகம்" கலை இலக்கிய சஞ்சிகையுடன் ஒத்துழைத்து வந்தார் என்பதிலும் அதில் கவிதை, சிறுகதை ஆகிய படைப்புகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் என்பதிலும் மகிழ்வடைகிறோம்.

தனது மாணவப் பருவத்திலிருந்து ஆக்க இலக்கியத்தில் ஆர்வத்துடன் பிவேசித்த பாலன் விரைவாகவே மார்க்சிய உலகக் கண்ணோட்டத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டவர். அதன்பலம் அவரது படைப்புகள் மனித குல விடுதலை என்னும் ஆழ்ந்தகனற் தளத்தில் சமூக நீதி கோரி நிற்கும் ஆற்றல் மிக்கவையாக பரிமாணம் பெற்றன. பெனடிக்ற் பாலனின் நூலலுருப்பெற்ற படைப்புகளையும் எழுத்துருவம் கொண்ட ஆக்கங்களையும் நோக்கின் சமூக அநீதிகளையும் அடக்குமுறைகளையும் அவற்றுக்குரிய தளங்களில் அடையாளம் கண்டு தெளிவுபடுத்தி வந்தமையையும் அவற்றுக்கான மாற்று, சமுதாய மாற்றமே என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி நிற்பதையும் காணலாம். இதற்கு ஓர் உதாரணம், மலையகத்தின் இருண்ட லயன் காம்பராக்களில் அடைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் துயரம் மிகுந்த வாழ்வினை அறுபதுகளின் பிற்கூறிலே "சொந்தக்காரன்" நாவல் மூலம் பெனடிக்ற் பாலன் வெளிக்கொண்டு வந்தமையாகும். மேலும் குட்டி, தலைவிதியைப் பறிகொடுத்தோர், விபச்சாரம் செய்யாதிருப்பாயாக ஆகிய உருவகக் கதைகளையும் சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் நூல்களாக இலக்கியப் பரப்பிற்கு தந்தவர் பெனடிக்ற் பாலன். இவற்றைவிட நூல் உருப்பெறாமல் மேலும் அவரது சிறுகதைகள், உருவகக் கதைகள், கவிதைகள் உள்ளன. அவை விரைவில் நூலாக்கம் பெற வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

இவ்வாறு இலக்கியத்தில் தனது தனித்துவமான எழுத்தாற்றலைப் பதித்த பாலன் கல்வித் துறையில் ஆரம்ப ஆசிரியராகப் பணிபுரியத் தொடங்கி உயர்பதவி பெற்று தனது சமூக அக்கறை மிக்க கல்விப் பணியால் பலரது அக்கறையினை ஈர்த்துக் கொண்டவர். நமது கல்விச் சூழல் ஒரு சிலருக்கு வாய்ப்பு வசதிகளை

வழங்கி நிற்க, மிகப் பெரும்பான்மையினருக்கு எட்ட முடியாமையாகவும் பார்ச்சுமையாகவும் காணப்படுவதை அனுபவ வாயிலாகவும் சமூக அறிவியல் சார்ந்த கண்ணோட்டத்தாலும் கண்டு கொண்டவர் பெளடிக்ஸ் பாலன். தனது பல்கலைக்கழக முதமாணிப்பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரைத் தெரிவாக "லெனினைது கல்விச் சிந்தனைகள்" என்பதை தீர்மானிக்க வைத்தது. தனது ஆய்வுப்பணி சமூகப் பயன்பாடு மிக்கதாயும், மறைக்கப்படும் மற்றொரு பக்கத்தை கல்வித்துறைக்கு வித்தியாசமான வரவாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டும் என்பதிலும் ஒருவகை இலட்சிய வேகம் உள்ளடங்கி நிற்பதனை இந்நூலிலே தரிசிக்க முடியும்.

மேலும் கல்வித்துறை சார்ந்தோர் மத்தியில் வெறும் புலமைத்துவ வெளிப்பாடு பற்றி நீட்டி வாசித்து, மயக்கங்களையும் மதியீனங்களையும் தோற்றுவித்து வரும் சூழலில் இவ் ஆய்வு நூல் புது வெளிச்சம் பரப்பும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆதலால் கல்விக்கான ஆர்வமும் தேடலும் வேண்டி நிற்கும் அனைவருக்கும் இந்நூல் மிகப் பயன்மிக்கதாக விளங்கும்.

இந்நூலின் எழுத்துருவை நண்பர் பெளடிக்ஸ் பாலன் உயிருடன் இருந்த இறுதிக்காலத்தில் எம்மிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். ஆனால் அவரது வாழ்வுக் காலத்தில் இதனை வெளியிட்டு அவரது ஆத்மதிருப்தியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போனமைக்க எமது நிதி நிலைமையே காரணமாகும். அதற்காக மனம் வருந்தினும் இப்பொழுது எமது பணியினை நிறைவேற்றி அவரது மூன்றாம் ஆண்டு நினைவு தினத்தில் இந்நூலினை வெளியிடுகின்றோம்.

எமது நூல் வெளியீட்டுத் தொடருக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துவரும் அனைத்து ஆர்வலர்களும் இந்நூலையும் பெற்றுப் பயன் பெற வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம். நன்றி

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

இல. 44, 3வது மாடி.

கொம.ச.க. தெரு.

கொழும்பு-11.

இலங்கை.

தொலைபேசி-335844

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
	நன்றியுரை	6
	ஆய்வுச் சுருக்கம்	9
	முன்னுரை	13
இயல்	1. வெளின் இளமைக்காலமும் வாலிபமும்	22
	2. வெளின் சமூகப் பணியும் போதனையும்	47
	3. வெளின் உலகப் பார்வை	85
	4. சமூக அமைப்பும் கல்வியும்	108
	5. சமூக வர்க்கங்களும் கல்வியும்	135
	6. உற்பத்தி உழைப்பும் பல்தொழில்நுட்பக் கல்வியும்	162
	7. கல்வியும் பண்பாடும்	197
	முடிவுரை	228
	உசாத்துணைகள்	235
	நூற்பட்டியல்	245

நன்றியுரை

கொழும்பிலுள்ள இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திலே நான் பாடநூல்களில் பதிப்பாசிரியராகச் சேவையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, படிப்பு - வீவு பெற்று கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வியியற்றுறையிலே 1981ஆம் ஆண்டு முதல், இரண்டு ஆண்டுகள் உள்வாரி மாணவனாகக் கல்வியில் முதுதத்துவமானிப் பாடநெறியில் பயின்று வந்தேன். முதலாம் ஆண்டில் அப் பாடநெறிக்குரிய பாசும் ஒன்றில் சித்தி எய்தி இரண்டாம் ஆண்டிலே "இலங்கையில் இடைநிலைப் பாடசாலை மாணவர் மத்தியில் இனங்கள் பற்றி நிலவும் மனப்பாங்குகள்" என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையைக் கலாநிதி திருமதி சுவர்ணா விஜயதுங்கா அவர்களின் மேற்பார்வையின்கீழ் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். 1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரம் மூண்டது. அந்த இனக்கலவரத்தின்போது எனது நூல்கள், எனது ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக நான் சேகரித்த நூல்கள், திரட்டிய தரவுகள், தகவல்கள், ஆவணங்கள், சான்றாதாரங்கள், வினாக்கொத்துகள் ஆகியவற்றுடன் எனது சொத்துகள் யாவும் எரித்து அழிக்கப்பட்டன. என்னால் அவ்வாய்வுக் கட்டுரையைத் தொடர்ந்து எழுதிப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பினும், ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதுவதில் எனக்கு முதன் முதல் கரிசனையுடன் நெறிப்படுத்திய கலாநிதி. திருமதி சுவர்ணா விஜயதுங்காவுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எல்லாம் இழந்த நிலையில் நானும் என் குடும்பமும் கொழும்பில் 'தொடர்ந்து வாழ முடியாத காரணத்தால் மாற்றம் கேட்டுப் பெற்று 1984ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினேன்.

இழப்புகளும், அவலங்களும், வாழ்வின் நிச்சயமற்ற நிலைகளும் நிறைந்த சூழ்நிலையிலும் எனது மேற்படிப்பைத் தொடர வேண்டும் என்ற எனது உள்மன உந்துதல் என்னை வாழா இருக்கவிடவில்லை.

அப்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே கல்வியியற்றுறைத் தலைவராகக் கடமைபுரிந்த எனது பெருமதிப்புக்குரிய பேராசானும் பேராசிரியருமான அமரர் ப. சந்திரசேகரம் அவர்களை அணுகி ஆலோசனை கேட்டேன்.

அப்பெருந்தகை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே கல்வியியல் முதுமானிப்பட்டநெறிக்கு என்னை உடனடியாகப் பதிவு செய்து எனது மேற்படிப்பைத் தொடரலாம் என எனக்கு ஊக்கமளித்தார்கள். அவர் தந்த ஊக்கத்தினால் நான் அவ்வாறு செய்தேன்.

எனது முதுமானிப் பட்டப் பாடநெறிக்குரிய ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக 'வெளிஎது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு' எனும் விடயத்தை எடுக்கலாமென விரும்புகிறேன் என அவர்களிடம் கூறினேன்.

தமிழ் மொழியில் கல்வித் தத்துவத் துறையில் பல்வேறு சிந்தனைகளும், கோட்பாடுகளும் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும், அப்போதுதான் எதிர்காலப் பரம்பரையினர் ஒரு தவற்றை கல்விக் கோட்பாட்டை இனங்காண அவை பெருந்துணை புரியும் என்ற அவரது கருத்து நிலைக்கிணங்க அவ்விடயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வாய்வைச் செய்யுமாறு என்னை ஊக்குவித்தார்கள். அது மாத்திரமன்றி, தாமே எனது மேற்பார்வையாளராக இருந்து எனது ஆய்வுக் கட்டுரையின் மூன்று இயல்களை வாசித்து ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகள் வழங்கி என்னை நெறிப்படுத்தினார்கள்.

1987ஆம் ஆண்டு தீபாவளிக்கு முந்திய நாள் முதல் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களுக்கு நேரிட்ட சொல்லொனாத அவலங்கள் அப்பேராசானும் இரையாகி அகாலமாய் அமரத்துவம் எய்திவிட்டார்கள்.

அப்பெருந்தகைக்கு எனது உயிருள்ளவரை நான் கடப்பாடுடையேன்.

அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்த பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வியியற்றுறைத் தலைவராகக் கடமையேற்ற எனது பெருமதிப்புக்குரிய பேராசான் வ. ஆறுமுகம் அவர்களை நாடி எனது ஆய்வைத் தொடரும் விடயமாக ஆலோசனை கேட்டேன். அப்பெருந்தகையும் எனது ஆய்வைத் தாமதியாமல் தொடருமாறு பணித்து, எனது ஆய்வின் மேற்பார்வையாளராக விரிவுரையாளர் கலாநிதி, சபா. ஜெயராசா அவர்கள் நியமித்தார்கள். அவர்கள் எனக்கு அடிக்கடி அளித்த ஊக்குவிப்புகளுக்காக அவர்களுக்கு எனது இதயம் உள்ளவரை நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன்.

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா அவர்கள் எனது ஆய்வுக் கட்டுரை விடயங்களை நான் எழுதிக் காட்டியபோதெல்லாம் அவற்றை உடனுக்குடன் படித்து மிகப் பயனுள்ள ஆலோசனைகளையும், நெறிமுறைகளையும் கூறி முறையாக வழிப்படுத்தினார்கள்.

அவர்கள் எனது ஆத்மீக நன்றிக்கு என்றும் உரித்துடைய வராவார்கள்.

எனது ஆய்வுக் கட்டுரைக்குரிய மூலாதார உசாத்துணையாகிய வெளிஎது நூற்றிரட்டுகளை அளித்து எனக்கு உற்சாகமளித்த எனது நண்பரும், முல்லைத்தீவு உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளருமாகிய திரு. சுந்தரம் தேவகலாலா அவர்களுக்கும் அவ்வப்போது எனக்கு அவசியமான நூல்களையும், ஆவணங்களையும் தந்துதவிய எனது நண்பர் சு. கதிரவேல் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

எனது ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி முடிக்க வேண்டுமென்பதில் பெரும் அக்கறை காட்டியதுடன் எனக்குத் தேவையான நூல்களைக் கோப்பாய் அரசினர்

ஆசிரியர் கலாசாலை நூல்நிலையத்தில் பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதியளித்த எனது மதிப்புக்குரிய அதிபர் செல்வி. எஸ். சின்னப்பு அவர்களுக்கு நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவனா யுள்ளேன். எனது கலாசாலை அதிபரைப் போன்று, எனக்கு சகல வழிகளிலும் உற்சாகமளித்து உறுதுணையாக இருந்தவர், எனது நண்பரும், பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளரும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வியற்றுறையில் தரிசிக்கும் விரிவுரையாளருமான திரு. செகநாதன் நல்லையா அவர்களாவர். அவர்களுக்கும் எனது நன்றி என்றென்றும் உண்டு.

எனது மேற்பார்வையாளர் சிரமமின்றி வாசிப்பதற்காக அவ்வப்போது நான் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை இயல்களைத் தட்டச்சு செய்து உதவியதுடன், இறுதியில் எனது ஆய்வுக் கட்டுரையைப் பொறுப்புணர்வோடு நேர்த்தியாகத் தட்டச்சுச் செய்து உதவிய நண்பன். செல்லவினாயகம் அவர்களுக்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகக் கல்விச் சிந்தனை வரலாற்றிலே கல்விக்கு வரைவிலக்கணம் வகுத்தவர்களும், கல்வி நோக்கங்களையும், அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துகின்ற நெறிமுறைகளையும் உருவாக்கியவர்களும் பலராவர். தாம் பிறந்த நாட்டின் கல்விசார் பிரச்சினைகளை மனிதாபிமான நோக்கில் அணுகிக் கல்வித் தத்துவங்களையும், கோட்பாடுகளையும் முன்வைத்த சிந்தனையாளரும் அநேகராவர்.

அவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் தமது தாய்நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமூக, பண்பாட்டுத் தாக்கங்களினாலும் தமது தனித்துவமான உலகப் பார்வைக்கிணங்கவும் தாம் அக்கறை கொண்ட கல்விக் கூறுகளை முதன்மையாகக் கொண்டும் தமது கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் ஆகியவற்றை முன் வைத்தனர்.

அவர்களுள் அநேகர் கல்வியுள் அடங்கும் அனைத்துக் கூறுகளும் பற்றியோ, கல்விக்கும், மனிதனது வாழ்வுடன் தொடர்புறும் ஏனைய சமூக துறைகளுக்கும் இடையிலுள்ள இடைத் தாக்கங்கள் பற்றியோ சிந்தித்து கல்வி முழுமைக்குமான கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் ஆகியவற்றைப் பெரும்பாலும் முன் வைக்கவில்லை என்பது உலகக் கல்விச் சிந்தனை வரலாறு நிதர்சனப்படுத்துகின்ற மெய்ப்பொருளாகும்.

கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் எவையாயினும், எத்துறை சார்ந்தனவாயினும், அவை தோற்றத்தில் எத்துணை மகத்தானவையாகக் காணப்பட்டனும், அவை முற்றிலும் நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவையாக இருப்பின் அவற்றினால் முற்றுமுழுதான பயன் அடைய முடியாதென்பது உலகக் கல்விச் செயற்பாட்டின் அனுபவ அறிவாகும்.

உலகக் கல்வித் துறையில் செல்வாக்குப் பெற்ற சில கல்விச் சிந்தனையாளரின் கல்விக் கருத்துக்களையும், கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும் மாத்திரம் ஒருதலைப்பட்சமாகப் பயன்படுத்துவதனால், உலக நாடுகளின் கல்வி நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய நெறிமுறைகளையும் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளையும் கண்டுகொள்ள முடியாதென்பது உலக நாடுகளின் யதார்த்த நிலைமைகள் எமக்குப் போதிக்கின்ற பாடமாகும்.

இக்காரணங்களைக் கருத்திற் கொண்டே இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் கூற்றிலே அநேகக் கல்வியியலாளர்கள், உலகக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களது கருத்துக்களையும், கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும் ஆய்வு செய்வதில் தமது கவனத்தைச் செலுத்தினர்.

ஆயினும், மாக்ஸ்ஸிய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கல்விச் சிந்தனைகளை வெளியிட்ட சிந்தனையாளர்கள் அவர்களது கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

எவ்வாறாயினும் நடுநிலையில் நின்று நோக்கில் இந்நூற்றாண்டில் தோன்றிய மார்க்ஸியக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் உடல் வருந்தி உழைக்கின்ற மக்கள் சாரிகளின் சர்வாம்ச வளர்ச்சியை முதன்மையாகக் கொண்டே தமது கருத்துக்களையும் தத்துவங்களையும் முன்வைத்தனர்.

முதலாவது சோசலிச நாடான சோவியத் ருஷியாவிலும், ஏனைய சோசலிச நாடுகளிலும், அவர்களது கருத்துக்களும், கோட்பாடுகளும், தத்துவங்களும் உலகோர் வியக்கும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன என்பதற்குச் சான்றாதாரங்கள் உள்ளன.

மார்க்ஸிய தத்துவ நிலைப்பாட்டில் நின்று உழைக்கின்ற அனைத்து பொது மக்களின் கல்வி நோக்கங்களையும், வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளையும் வகுத்தமைத்ததுடன், முதன் முதலில் ருஷ்யாவிலே அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற பணியைத் தாமே தலைமேற்கொண்டு இடையறாது செயற்பட்டு உலகம் வியக்கும்வண்ணம் பணிபுரிந்த மூலவர் லெனின் என்பது உலகோர் யாவரும் அறிந்ததே.

ஆகவே, அவரது சிந்தனைகள் உலக நாடுகளின் கல்வித்துறைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளையும் தத்துவங்களையும் ஆக்கியமைக்கும் முயற்சியில் பெருந்துணை புரியும் என்பதோடு, எதிர்கால மனித சமூகத்தின் நடைமுறை விளைவார்ந்த கல்விக் கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும் உருவாக்குவதில் ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனை வழங்கும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

இந்நோக்கு நிலையின் அடிப்படையிலேயே 'லெனிளது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு' என்னும் எனது ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன்.

எனது ஆய்வின் நோக்கங்களது காரிய சாத்தியமான விளைவைக் கருத்திற் கொண்டு எனது ஆய்வு பின்வரும் உள்ளடக்கக் கூறுகளைக் கொண்டதாக அமையும் :

- (1) முன்னுரை
- (2) லெனிளது இளமைக்காலமும் வாலிபமும்
- (3) லெனிளது சமூகப் பணியும் போதனையும்
- (4) லெனிளது உலகப் பார்வை
- (5) சமூக அமைப்பும், கல்வியும்
- (6) சமூக வர்க்கங்களும் கல்வியும்
- (7) உற்பத்தி உழைப்பும் பல் தொழில்நுட்பக் கல்வியும்
- (8) கல்வியும் பண்பாடும்
- (9) முடிவுரை

“லெனினைது இளமைக் காலமும் வாலிபமும்” என்ற முதலாவது இயலின் கீழ் லெனினைது வாழ்வை ஆராய்வதற்குக் காரணங்களுண்டு. 1870 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 10ஆந் திகதி அவர் பிறந்தது முதல் 1904 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி இதனுள் அடங்கும்.

இக்காலப் பகுதியிலே அவரது பெற்றோரின் அறிவியற் செல்வாக்கு, அவர்களது வளர்ப்பு முறை, பிள்ளைகள் பற்றிய அவர்களது மனப்பாங்குகள், வீட்டுச் சூழல், கிராமியச் சூழல், அவரது அறிவியற்றொடர்புகள் ஆகியவையும், மார்க்ஸிய தத்துவ அறிவும், சார் ஆட்சியின் கீழ் நிலவிய அரசியல், பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு நிலைமைகளும் அவரது சிந்தனைப் போக்கையும், எதிர்கால வாழ்வையும் நிர்ணயித்த காரணிகளாகும்.

இக்காலப் பகுதியில் அவரது வாழ்வைச் செப்பனிட்ட காரணிகள் அவரது எதிர்கால வாழ்வின் செல்நெறியை உருவாக்கிய, சமூகமயமாக்கற் காரணிகளாக இருப்பதனால், கல்வி நோக்கில் அக்காரணிகளின் முக்கியத்துவம் கருதி அவை இந்த இயலிலே ஆராயப்படுகின்றன.

லெனினைது ‘சமூகப் பணியும் போதனையும்’ என்ற இரண்டாவது இயலிலே 1904 முதல் 1924 வரையுள்ள காலப்பகுதியிலே அவரது வாழ்க்கை வரலாறு சற்று விரிவாக ஆராயப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியிலே அவர் தமது மார்க்ஸிய கோட்பாட்டின் நிலைப்பாட்டில் நின்று ருஷிய மக்களுக்கு விடிவை ஏற்படுத்தும் போராட்டத்தில் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்தார். அந்நோக்கத்துக்காக மக்களை அறியாமையே இருளிலிருந்து விழித்தெழச் செய்வதை இலக்காகக் கொண்டு அவர்களுக்கு அரசியல், பொருளாதார, சமூக கல்வி பண்பாட்டு விடயங்களில் அறிவொளி அளிப்பதற்காக தமது வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு பொழுதையும் பயன்படுத்த முயற்சித்தார்.

மக்களுக்கு அறிவுப் போதம் அளிப்பதற்காக சகல அறிவியல் களையும் தாமே கருத்துன்றிக் கற்றார். தாம் கற்ற அறிவியலை மக்களுக்குப் போதிப்பதற்காக நூல்களை எழுதினார்; பத்திரிகைகள் பிரசுரித்தார்; கட்டுரைகள் எழுதினார்; கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீர்மானங்களையும், அறிக்கைகளையும் தயாரித்தார்; மகாநாடுகளில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். இந்த வகையில் மக்களுக்கு அறிவை அளிப்பதில் தம்மால் இயன்ற சகல வழி முறைகளையும் அவர் கையாண்டதன் காரணமாக, கல்வி மூலம் மக்களை மாற்றியமைக்கும் இலட்சியத்துடன் செயற்படுகின்ற கல்விச் சிந்தனையாளருக்கும், கல்வியியலாளருக்கும் பயன்படும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் இவ்வியலிலே அவரது சமூக வாழ்வும் போதனையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

லெனினைது உலகப் பார்வை உலகின் பெரும்பான்மையான கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் உலகப் பார்வையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது எனத் துணிந்து கூறலாம். அவரது உலகப் பார்வையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் உலகப் பார்வை மூலம் அவர் வெளியிட்ட கல்விச் சிந்தனைகளை விளங்கிக் கொள்வது சிரமமாயிருக்கும் என்று கருதியமையால் ‘லெனினைது உலகப் பார்வை’ எனும்

மூன்றாவது இயலிலே சமூகத்தையும் கல்வியையும் பற்றிய அவரது பார்வையின் முக்கிய அம்சங்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

கல்வி, சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்யும் பிரிக்க முடியாத ஒரு கூறு. அதாவது சமூக அமைப்பின் முழுமையின் ஒரு கூறு என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் 'கல்வியும் சமூக அமைப்பும்' என்ற நான்காவது இயலிலே விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

எந்தவொரு சமூகத்திலும், கல்வி வர்க்க சார்பானது என்ற மார்க்சிய கோட்பாட்டின் அணுகுமுறையில் அவர் முன்வைத்த கருத்துக்கள் 'வர்க்கங்களும், கல்வியும்' என்ற ஐந்தாவது இயலிலே நடுநிலை நோக்கில் ஆராய்வுச் செய்யப்படுகின்றது.

புதிய சோசலிச அமைப்பிலே புதியதொரு மனிதனை உருவாக்கும் நோக்குடன் லெனின் கல்வியிலே உற்பத்தி உழைப்புக்கும், தொழில்நுட்பக் கல்விக்கும் பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார். அதற்காக அவர் சிந்தனையில் உதித்த காரணங்களும், கோட்பாடுகளும், 'உற்பத்தி உழைப்பும் பல் தொழில் நுட்பக் கல்வியும்' என்ற ஆறாவது இயலிலே வரலாற்று முறையில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

எந்தவொரு நாட்டிலும், எத்தகைய மனித சமூகத்திலும் பண்பாட்டுப் பாங்கை நிர்ணயிப்பதில் கல்வி தீர்க்கமான பங்கு வகிக்கின்றது. நாம் காண விழையும் ஒரு பண்பாட்டைக் கல்வி மூலம் நிதர்சனமாக்க முடியும். இந்தக் கோட்பாட்டின் நோக்கில் கல்விக்கும், பண்பாட்டுக்கும் உள்ள இடைத்தாக்கத்தைப் பற்றிய லெனினது சிந்தனையின் விளைவாய் எழுந்த கருத்துக்கள் 'பண்பாடும் கல்வியும்' என்ற தலைப்பிலான ஏழாவது இயலிலே ஆராயப்படுகின்றன.

முடிவுரையிலே லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளின் நடைமுறை விளைவுகள், அவற்றை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் கண்டுகொண்ட மெய்ப்பொருள் என்பனவும், லெனினது கல்விச் சிந்தனையின் பயனாக அவருக்குப் பின்னர் அச்சிந்தனைகளின் தொடர் விருத்தியாக உலக நாடுகளில் உருவான கல்விக் கோட்பாடுகள், பரிமாணங்கள் முதலியன எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

முன்னுரை

புராதன காலம் முதல் இன்றுவரை உலகக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் தாம் வாழ்ந்த நாட்டின் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்குடனும் பொதுவாக மனிதனைப் பண்படுத்திச் சான்றோனாக உருவாக்கும் இலக்கை மையமாகக் கொண்டும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர்; வருகின்றனர். அவர்களது ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகள் கல்விச் செயல்முறையின் நோக்கங்கள், உட்பொருள்கள் முதலியவை பற்றி மனிதனது எண்ணக் கருத்துக்களைக் காலத்துக்குக் காலம் புடமிட்டு வந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு கல்விச் சிந்தனையாளனும் அவன் வாழ்ந்த காலத்திலும், அவனது நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு அறிவியற் சூழ்நிலைகளினதும் படைப்பாவான் என்பது முக்கியமான விடயமாகும். மேலும், அவனது கல்விச் சிந்தனையைப் பொறுத்தவரையில் அவனது தனித்துவமான ஆளுமையும், அவனது உலப் பார்வையும், மனப்பாங்கும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவையாகும்.

எல்லாக் கல்வி சிந்தனையாளர்களும் மாற்றுமுறுகின்ற நிலைமைகளுக்கிணங்கத் தமது உலகப் பார்வையின் நிலைப்பாட்டில் நின்று தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். அவர்களது சிந்தனைகளிற் பல நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவையாகப் போனாலும், சில காலங் கடந்து நிற்பவையாகவும், சர்வதேசியத்துவமானவையாகவும் விளங்குவதை நாம் உணர்கிறோம்.

பிளேட்டோ, ஜீன் சக்ரூசோ, புரோபல், பெண்ட்லோசி, நோபேட் ஓவன் ஜோண்டீயி, பேட்ரண்ட் ரசல் முதலியோரின் கல்விச் சிந்தனைகள் இத்தகையனவே.

ஆதர்சக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் கல்விக்கும், அரசியலுக்கும், சமூக அமைப்புக்கும் பொருளாதாரத்துக்கும் இடையிலுள்ள இணையுறவைக் கருத்திற் கொள்ளாது கல்விப் புலத்தினைத் தனியாக நோக்கி அதை ஒரு தனி முழுமையாகக் கருதி அதன் பிரச்சினைகளை மனிதாபிமான அடிப்படையில் அணுகித் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். கல்வி செயல்முறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மக்களை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டுவிடலாம் எனக் கருதினர். இதன் விளைவாக உலகில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பல்வேறு கல்விக் கோட்பாடுகளும், தத்துவங்களும் தோன்றியுள்ளன.

சில கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் தமது அளவற்ற மனிதாபிமானம் காரணமாக அந்நோக்கில் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்ததோடு அமைதி காணாது, தமது தொடங்காற்றல் மூலம் தனிமனிதர்களாக நின்று தமது கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதனால் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணலாம் என்ற நல்நோக்கோடு செயற்பட்டனர். அவர்கள் தமது சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து

பரிசோதனைப் பாடசாலைகளை நடத்தினர். தோமாஸ் மூர், தொம்மாசோ கம்பநெல்லா, ஜீன் ஐக்ரூசோ, பெண்டலோசி, ரொபேட் ஓவன், பேர்ட்ரண்ட் ரசல், ஜோண்டியி முதலியோர் இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பெரும் கல்விச் சிந்தனையாளர்களாவர். இக்காரணத்தால் அவர்களது கல்விச் சிந்தனைகள் அவர்களது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் செயற்படுத்த முடியாமற் போய்விட்டன.

உலகக் கல்விச் சிந்தனையாளர் பலர் தமது நாட்டு மக்களுக்குப் பயனுள்ள சிறந்த கல்வியை அளிப்பதற்குரிய விதப்புரைகளை அரசுக்கு வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி, ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தமது கல்விச் சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டின் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணலாமென்றோ, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களுக்கு இசைவாக அம்மாற்றங்களோடு இணைந்து கல்வி மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதே நடைமுறைச் சாத்தியமான வழிமுறை என்றோ பெரும்பாலும் அவர்கள் கருதவில்லை. உலக ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தாம் அடிமைப்படுத்திய நாடுகளின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியதன் பயனாகவே அந்நாடுகளில் தமது குடியேற்றவாதக் கல்விமுறையை ஏற்படுத்தி, அதைத் தமது ஏகாதிபத்திய நலன்களைப் பேணுவதற்காகப் பயன்படுத்தினர் என்பது இவ்விடயத்தில் சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும்.

எவ்வாறாயினும் உலக நாடுகளில் கல்விக் கோட்பாடுகளையும் கல்வி நோக்கங்களையும் உருவாக்குவதிலும் கலைத்திட்டத்தை வரைவதிலும் கல்விச் செயன்முறைகளைத் திட்டமிடுவதிலும் கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் பல்வேறு வகைகளில் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும்.

அதேபோது அவர்களது சிந்தனைகளைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக உலக நாடுகளின் அநேக கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கு சாத்தியமான தீர்வுகளும் காணப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளிலும் பல கல்விப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலே இருப்பதுடன், அப்பிரச்சினைகள் காரணமாக மேலும், புதிய பிரச்சினைகளும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவின் அபரிமித விருத்தியின் விளைவாகவும் கல்வியில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளன.

கல்லாமை, அரைகுறைக்கல்வி, மாணவர் மத்தியில் அமைதியின்மை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், மாணவர் மத்தியில் போதைப் பொருட்கள் அருந்துதல், வன்செயல்களில் ஈடுபடுதல், களவு, கொலை, பாலியல் குற்றங்கள் ஏதும் சமூக விரோதத் தீங்குகள் அதிகரித்தல் முதலிய கல்விசார் பிரச்சினைகள் இன்றை உலக நாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும், கல்விச் சிந்தனையாளர்களுக்கும் அறையவல் விடுக்கின்றன.

மேலை நாடுகளும், குறிப்பாக அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளும் தம்மை எதிர்நோக்கும் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு

அமைதியான தீர்வு காண்பதற்காகப் பொருத்தமான கல்விக் கோட்பாடுகளை அவாவி நிற்கின்றன.

மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகிய மாமேதைகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் விவசாயிகளும் உழைக்கும் ஏனைய மக்களும் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி பழைய சமூக அமைப்பை முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைப்பதன் மூலம், அப்புதிய சமூகத்திற்கேற்ற கல்வி முறைமையை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்துவதனாலேயே மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதில்லாத, எல்லோரும் ஒவ்வொருவருக்காகவும், ஒவ்வொருவரும் எல்லோருக்குமாகவும் வாழுகின்ற ஒரு சமதர்ம சமூகத்தை நிரூமானிக்க முடியும். அச்சமூகத்திலேயே கல்வி மூலம் சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெற்ற பூரணத்துவம் பெற்ற ஒரு புதிய மனிதனை உருவாக்க முடியும் என்ற புதிய கருத்தைத் தமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை என்றும் புகழ்பெற்ற நூலில் முதன்முதலாக வெளியிட்டனர்.

அவர்கள் தமது ஏனைய நூல்களிலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளனர். மார்க்ஸிய தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட லெனின் அவர்களது தத்துவ நிலைப்பாட்டில் நின்று சார் அரசின் கீழ் நிலவிய கல்வி பற்றி விமர்சித்து அக்கல்வி முறைமையின் உண்மையான இயல்புகளை மக்களுக்கு அம்பலப்படுத்தினார். சார் ஆட்சியின் கீழ் அடக்கியொடுக்கப் பட்டுத் துன்பத்தில் உழன்ற ருஷிய மக்களின் முழுமையான விடுதலைக்காகவும், விடிவுக்காகவும் அயராது செயற்பட்டு தமது தலைமையிலே உலகத்தின் முதலாவது சோசலிச அரசை - தொழிலாளி விவசாயிகளின் அரசை நிறுவினார் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

சோசலிச அரசை நிறுவிய லெனின் ருஷிய மக்களின் அபிலாசைகளையும், தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் நோக்கமாக கல்வி முறைமையை மாற்றியமைக்கும் பணியையும், 1917ஆம் ஆண்டு முதல் 1924ஆம் ஆண்டில் அவர் அமரத்துவம் அடையும் வரையில் தாமே தலைமைதாங்கி வழிப்படுத்தியதுடன் சித்தாந்த அடிப்படைகளையும் கல்விச் செயன்முறைக் கோட்பாடுகளையும் ஆக்கி அளித்தார்.

தமது கல்விச் சிந்தனைகளைத் தாமே தலைமை தாங்கி செயற்படுத்தியமை லெனினுக்குக் கிடைத்த ஓர் அரிய வாய்ப்பு, உலகின் வேறு எந்தக் கல்விச் சிந்தனையாளருக்கும் கிடைக்காத ஒரு பெரும் பேறு எனவே இதைக் குறிப்பிடலாம். லெனின் தாம் ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய ஆறு ஆண்டு காலத்திலும் சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு புதிய மனிதனை உருவாக்குவதற்கான கல்வி முறைமைக்குரிய தவற்றை அடித்தளத்தையிடுவதிலும், அந்த உயரிய நோக்கை நடைமுறைச் சாதனையாக மாற்றுவதிலும் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்பட்டாரென்று கூறுவதில் மிகையில்லை.

சோவியற்று ருஷியா கல்வித் துறையில் புரிந்த சாதனைகள் இதற்குச் சான்றாதாரங்களாக உள்ளன. இங்கே ஒரு தலைமையினரின் வாழ்நாளிலே ஆழத்திலும் வீச்சிலும் இதுவரை கண்டறியாத பண்பாட்டுப் புரட்சி நடைபெற்றுள்ளது. முழு மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் கல்லாமை இருளில் மூழ்கியிருந்த அநாகரிக நிலையிலிருந்து நவீன கல்வியின் சிகரத்தை

எட்டிப் பிடிப்பதில் வெற்றி பெறத்தக்க பெரியதொரு பாய்ச்சல் நடந்துள்ளது. இந்த அபரிமித வளர்ச்சியை 'ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து சோவியற்று ருஷியாவுக்கு விஜயம் செய்த ஆசிரியர் குழுத்தின் தலைவரான லோரன்ஸ் ஜி. எடர்திக் என்பவரும், 'என்சைக்ளோபிட்யா பிறிற்றானிக்கா'வின் சபைத் தலைவரும் பிரசுரிப்பாளருமான 'வில்லியம் பென்ரன்' என்பவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ¹

'ஒப்பில்லாத சமுதாயம்' என்ற சிறு நூலின் ஆசிரியர்களான பிரித்தானியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டி.என்.பிரிட் என்பவரும் எச். ஜோன்சன் என்பவரும் சோவியற்று ருஷியாவின் பத்துறை வளர்ச்சிகளை வியந்துரைத்துள்ளனர். அவர்கள் அந்நூலிலே கல்வி விருத்திபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

முதலாளித்துவ நாடுகளிலே தொழிலாளிக்கும் கல்வி, அறிவியல் ஆராய்ச்சி இவை இரண்டிற்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. ருஷியாவிலும் புரட்சிக்கு முன், அறிவியல் ஆராய்ச்சி படித்த சமூகத்தவரின் தனி உரிமையாக இருந்தது. அவர்கள் அரசின் உதவியுடன் தமது ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி வந்தபடியால் கொடுங் கோன்மையை ஆதரித்து வந்தார்கள். பொது நன்மை பற்றிய அக்கறையே அவர்களிடம் கிடையாது. ஆனால் இன்று அறிவியல் ஆராய்ச்சி எல்லோருக்கும் பொதுச் சொத்து. படித்த சமூகம், படிக்காத கூட்டம் என்ற பிரிவினைக்கு இன்று இடமேயில்லை. எல்லோருமே படித்தவர்கள்தான். இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் பொது நன்மைக்காக உழைப்பவர்கள். அவர்களது சகோதர சகோதரிகள் விவசாயத்திலோ, இயந்திரத் தொழில்களிலோ இராணுவ சேவைகளிலோ ஈடுபட்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதே இவர்களது நோக்கம்.

இந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் ருஷியாவின் புதிய கல்வித் திட்டத்தின் சிருட்டிகள். புதிய கல்வித் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபின்னர் ருஷியாவில் தற்குறித்தன்மை இருந்த இடமில்லாமல் மறைந்துவிட்டது. இன்று வீடுதோறும் கலைகளின் விளக்கம் சுடர்விட்டெரிகின்றது.

ஐரோப்பிய தேசங்களுள் எதையும் விட சோவியற்று ருஷியாவிலே பல்கலைக் கழக மாணவரின் சதவீதம் அதிகம். 1914ஆம் ஆண்டு 1950 உயர்தரப் பாடசாலைகள் இருந்தன. அவற்றில் கல்விகற்ற மாணவரின் எண்ணிக்கை ஆறு இலட்சத்து முப்பத்தையாயிரம், பணியாற்றிய ஆசிரியர்களின் தொகை நூற்பத்து இரண்டாயிரம். இத்தரவுகளோடு 1939 ஆம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

உயர்நிலைப் பாடசாலைகளின் தொகை 15800. கல்விகற்ற மாணவர்களின் தொகை ஒரு கோடியே ஒன்பது இலட்சத்து முப்பத்தையாயிரம் பேர். ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை மூன்று இலட்சத்து எழுபத்தேழாயிரம் பேர். 1914 ஆம் ஆண்டில் 91 கல்லூரிகளே இருந்தன. 1939 ஆம் ஆண்டிலே இத்தொகை 700 ஆகப் பெருகிவிட்டது. இவற்றுள் 91 விவசாயக் கல்லூரிகள். எல்லாக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கல்வி கற்போர் தொகை இந்தக் கால் நூற்றாண்டுகளுக்குள் ஐந்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கின்றது.²

சோவியற்று ஒன்றியத்தின் பத்துறை வளர்ச்சி பற்றியும் நேரில் சென்று அவதானித்து எழுதியவர்களுள் கன்ரப்பெரி பீடாதிபதி அதிவணக்கத்துக்குரிய உறயூலெற் ஜோல்சன் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் சோவியற்று ருஷியா பற்றி 'உலகின் ஆறிலொரு பங்கு சோசலிஸ்' 'சோவியற்றின் பலம்' 'சோவியற்றின் வெற்றி' ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவர் 'சோவியற்றின் வெற்றி' என்ற நூலிலே சோவியற்றின் சகல துறை வளர்ச்சி பற்றியும் உண்மை நிலைமைகளை ஆராய்ந்து கருத்து வெளியிட்டுள்ளார். அவர் சோவியற்று ருஷியாவின் கல்வி வளர்ச்சி பற்றி முக்கியமான கருத்துரைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"உலகிலே சோவியற்று ஒன்றியத்தைப்போல் கல்வியை இத்துணை கரிசனையுடன் கவனத்திற் கொண்ட நாடு வேறு எதுவும் இல்லை. ஏறக்குறைய 200 மில்லியன் மக்களைக் கொண்டதும் உலகின் ஆறிலொரு பகுதியைக் கொண்டதுமான இந்த நாடு, 80-90 சதவீதமான படிப்பறிவற்ற மக்களை 80-90 சதவீதம் படிப்பறிவுள்ள மக்களாக மாற்றியமைத்துள்ளது. சோவியற்று ஒன்றியத்தின் சகல குடியரசுகளிலும் பாடசாலை வரவு எட்டு மில்லியன்களிலிருந்து முப்பதாறு மில்லியன்களாக அதிகரித்துள்ளது. சோவியற்றுக் கல்வியானது நான்கு அம்சங்களில் சனநாயக அடித்தளத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென உரிமை கோர முடியும்.

1. நாகரிக வரலாற்றிலே கல்விக்கான சகல பொருளாதாரத் தடைகளையும் அகற்றிய முதலாவது நாடு. பாலர் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை சகலரும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திய முதலாவது நாடு. சோவியற்று ஒன்றியத்தின் யாப்பில் 121ஆவது வாசகம் சகல பிரசைகளும் கல்வி கற்கும் உரித்துடையவராவர் எனக் கூறுகின்றது.
2. எல்லா வகையான இன, நிற பேதங்களை ஒழித்துள்ளது. சோவியற்றிலுள்ள எல்லாத் தேசிய இனங்களும் சமத்துவமானவை.
3. பெண் கல்வியில் முன்னணி வகிக்கின்றது. பெண்களைக் கல்வி கற்காது தடை விதிக்கின்ற எவ்வகைக் கல்வி நிறுவனங்களோ கற்றற்துறைகளோ இல்லை. பல்வேறு வேலைகளிலும் பதவிகளிலும் பணிபுரிகின்ற பயிற்சி பெற்ற பெண்களின் விகிதாசாரம் உலகின் ஏனைய நாடுகளிலும் அதிகமானது.
4. பாடசாலைகளுக்கும் பாடசாலைகளுக்குப் புறத்தேயுள்ள நிறுவனங்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. இது பரஸ்பரத் தொடர்பாகும். இதனால் கல்வி துறையினால் உற்பத்தியாக்கப்படுகின்ற பயிற்சி பெற்ற ஆளணியினருக்குத் தொடர்ச்சியான கேள்வி உள்ளது.³

இத்தகைய கல்வி மாற்றங்களுக்கும் சாதனைகளுக்கும் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளும், கல்விக்கோட்பாடுகளுமே அடி ஆதாரமாக அமைந்துள்ள தென்பது யதார்த்த பூர்வமான உண்மை எனக் கூறலாம்.

லெனினது கல்விச் சிந்தனைகள் ஏனைய சோசலிச நாடுகளின் கல்வி முறையிலும் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, கல்வியிலே வியத்தகு சாதனைகளை அந்நாடுகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதும் இங்கு கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

'செக்கோஸ்லேவியறக் குடியரசின் பொதுமக்கள் கல்வியும் பாடசாலை முறைமையும் பற்றிய எல்லா விவகாரங்களும் சனநாயக அரசு நிருவாகத்தின் கீழ் பெரும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது. சமூகப் சமமின்மையையும் சொத்துச் சமமின்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாளித்துவப் பாடசாலை முறைகையிலிருந்து சுரண்டுகின்ற முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆளும் சிறு குழுவினரின் ஆயுதமாக இருந்ததிலிருந்து, செக்கோஸ்லேவியாப் பாடசாலைகள் சோசலிச உணர்வுகளைக் கற்பிக்கின்ற உண்மையான பொதுமக்கள் பாடசாலைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன'.⁴

செக்கோஸ்லேவியாச் சோசலிசக் குடியரசின் கல்வி பற்றிய இக்கூற்றும் மக்கள் சீனக் குடியரசின் கல்வி பற்றிய பின்வரும் கூற்றும் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளின் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துகின்றன.

'மக்கள் சீனக் குடியரசு 1958ஆம் ஆண்டிலே பாடசாலை செல்லும் வயதடைந்த பிள்ளைகளுள் 93.9 நூற்று வீதமானோர் ஏற்கனவே ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மேலும் கல்லாமை ஐந்து ஆண்டுகளில் இல்லாதொழிக்கப்படும் என்று உறுதியாக உள்ளது'.⁵

'கம்யூனிஸ்ட் சீனாவின் 'பெரும் முன்பாய்ச்சல்' என்றும் செயற்றிட்டத்துடன் இணைந்த வகையில் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைப் பெருமளவில் ஒழுங்கமைத்துள்ளது. மார்க்ஸிய தலைமை இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினால் மேலைத்தேய சனநாயக நாடுகளை முந்திவிடலாமென நம்புகின்றது. பண்ணைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் ஒரு துரித நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் மில்லியன் கணக்கான சீனமக்கள் இருபாலாரும் அவர்களது இல்லங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டு, பெருஞ்சேனை களாகப் பிரிந்து தொழிற்சாலைகளிலும் பண்ணைகளிலும் தொடர் வீடுகளில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்களது பிள்ளைகள் அரசின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டார்கள்'.⁶

லெனினது கல்விச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் புதிய கல்வி முறைமையை உருவாக்கிச் செயற்படுத்தியதன் பயனாக சோவியற்று ஒன்றியத்தினால் ஏனைய சோசலிச நாடுகளிலும் கல்வித் துறையில் பெருஞ் சாதனைகள் புரியப்பட்டுள்ளன. பல முக்கியமான கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது. கல்வியிலும், பண்பாட்டிலும் புதியதான பெரும் பாய்ச்சல்களும், அபிவிருத்திகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. உலகத்தின் மூன்றிலொரு பகுதியை உள்ளடக்கிய சோசலிச நாடுகளிலே லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளுக்கு பாரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்யூனிசக் கோட்பாட்டை வெறுப்போரும் இந்த யதார்த்த நிலைமைகளை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதில் இம்மியளவும் ஐயமில்லை.

ஆயினும் சோசலிச நாடுகள் அல்லாத ஏனைய நாடுகள் தமது கல்விக்கோட்பாடுகளையும் நோக்கங்களையும் செயல்முறைகளையும் வகுக்கின்றபோது லெனினது கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் ஆலோசனைக்கு எடுப்பதில்லை என்பது பொதுவான போக்காகும். வளர்ச்சியுற்ற மேலைத்தேய நாடுகளின் கல்வித்துறையினர்

அவரது கல்விச் சிந்தனைகளைப் புறக்கணிப்பதற்கு காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், குடியேற்றவாத ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற நாடுகள் புரட்சிக்கு முன்னர் ருஷியாவில் நிலவிய கல்விப் பிரச்சினைகளை ஒத்த பிரச்சினைகளைக் கொண்டுள்ள மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் அவரது சிந்தனைகளுக்கு அத்துணை முக்கியத்துவம் அளிக்காமை வியப்புக்குரிய விடயமாகும். யாப்பி மூலம் 'சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு' என தம்மைப் பிரகடனப்படுத்திய இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வழிமுறைகளைத் தேடும்போது அவரது கருத்துக்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லையென்பது பொதுவான உண்மையாகும். இதற்கு லெனினைது மார்க்ஸிய அரசியற் கோட்பாடுகள் பற்றிய வெறுப்புணர்வு மூல காரணமாயிருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும் அநேக உலக நாடுகளிலே குறிப்பாக மூன்றாம் உலக நாடுகளிலே நிலவுகின்ற அடிப்படைக் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் லெனினைது கல்விச் சிந்தனைகள் ஆக்கபூர்வமான நடைமுறை விளைவார்ந்த பங்களிப்பினை செய்ய முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

பல்வேறு அணுகுமுறைகளை அறிந்து கொள்வதன் மூலமே சரியான ஓர் அணுகுமுறையைக் கண்டு கொள்ள முடியும். பல்வகையான கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் இனங்காண முடியும். என்னையும் என் எதிரியையும் அறிவதன் மூலம் போராட்டத்தின் வெற்றிக்குரிய உபாயங்களை வகுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அனுபவ ரீதியான அறிவாகும்.

'எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்

அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு' ⁷

என்ற திருக்குறள் இந்த உயரிய உண்மையைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. எனது சிந்தனையின் இப்பின்புலத்திலே, லெனினைது கல்விச் சிந்தனைகளில் மெய்ப்பொருளைத் தேடுகின்ற அறிவியல் விழைவினாலும் அத்தகைய மெய்ப்பொருள் எமது கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினைச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையினாலும் நான் இந்த ஆய்வினைச் செய்யத் துணிந்தேன்.

1.1. ஆகவே எனது ஆய்வின் நோக்கங்கள் பின்வருவனவாகும் :

- (1) கல்விக்க் கருத்துகள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் முதலியவற்றினதும் கல்வி ஆய்வுகளினதும் பரிமான விரிவாக்கலுக்கு இவ்வாய்வு துணைபுரியும்.
- (2) லெனினைது கல்விச் சிந்தனைகளின் பொது இயல்பை நிர்ணயிக்கின்ற மூலத் தத்துவத்தை - மெய்ப்பொருளை இனங்காணல்.
- (3) உலக நாடுகள் குறிப்பாக இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற மூன்றாம் உலக நாடுகள் அபிவிருத்தி நோக்கில் தமது கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கு நடைமுறை சாத்தியமான தீர்வு காண்பதற்குரிய கல்விக் கோட்பாடுகளையும் வழிமுறைகளையும் கண்டு கொள்வதற்கு இவ்வாய்வு துணைபுரியும்.

- (4) தமிழ் மொழியிலே கல்வித் தத்துவத் துறையிலே பன்முகச் சிந்தனைகளின் விருத்திக்கு சிறு பங்களிப்பினைச் செய்வதுடன், அத்தகைய வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாகவும் அமையும்.

1.2. ஆய்வின் எல்லைப் பரப்பு

1870 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 10ஆம் திகதி பிறந்த வெளின் 1894ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் "மக்களின் நண்பர்கள்" என்றால் என்ன? அவர்கள் எவ்வாறு சமூக-சனநாயகவாதிகளை எதிர்த்துப் போரிடுகிறார்கள்⁸ என்ற தமது முதல் நூலை எழுதினார். அன்றுமுதல் 1924ஆம் ஆண்டு இறக்கும் வரை ருஷியாவின் அரசியல் பொருளாதார சமூக யதார்த்த நிலைமைகளை மக்களுக்கு விளக்கும் நோக்கத்துடனும், தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் அவ்வப்போது எழும் நிலைமைகளில் எத்தகைய திசை நெறிகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உயரிய இலட்சியத்துடனும், நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டதுடன் அநேக சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றினார். அவரது இந்தப் பணிகளின் நோக்கம் ருஷிய மக்களுக்கு அரசியல் பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு விடயங்களில் தெளிவான போதமளிப்பதாகும்.

இந்த வகையில் அவர் 1895ஆம் ஆண்டு முதல் 1924ஆம் ஆண்டு அமரத்துவம் அடையும் வரை நூல்கள், கட்டுரைகள், விமர்சனக் குறிப்புகள், சொற்பொழிவுகள், அறிக்கைகள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீர்மானங்கள், அரசாணைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் வெளியிட்ட கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் இந்த ஆய்வின் பரப்பெல்லையாக அமைந்துள்ளது.

1.3 ஆய்வு முறை

வெளின் தமது கல்விச் சிந்தனைகளைத் தனி மனிதனாக நின்று எழுத்தமானமாக வெளியிடவில்லை. இடையறாது மாற்றமுற்றுச் செல்கின்ற அரசியல், பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு அம்சங்களின் இயக்கவிதியை மையமாகக் கொண்டு தமது உலகப் பார்வை மூலம் உற்று நோக்கித் தமது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது கல்விச் சிந்தனைகள் ருஷியாவின் வரலாற்றுடனும், அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுடனும் பிரிக்க முடியாதவாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஆகவே அவரது கல்விச் சிந்தனைகளின் மெய்ப்பொருளை ஆய்வு செய்வதற்கு வரலாற்று முறை என்னும் ஆய்வு முறையையே மிகப் பொருத்தமெனக் கருதி அவ்வாய்வு முறையையே பயன்படுத்தியுள்ளேன்.

1.4. ஆய்வின் மூலாதாரங்களும் உசாத்துணைகளும்

இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய மூலாதாரங்களும் சான்றாதாரங்களும், உசாத்துணைகளும் பின்வருவன வாகும் :

1. வெளித்து கல்விச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியுள்ள அவரது நூல்கள், கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள், விமர்சனக் குறிப்புகள், அவரது

- அரசாணைகள், அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட கட்சித் தீர்மானங்கள், அவர் எழுதிய கடிதங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள அவரது நூற்தொகுப்புகள்.
2. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் நூற்தொகுப்புகள்
 3. உலகக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய நூல்கள்
 4. சோவியற்றுக் கல்விமுறை பற்றிக் கூறும் நூல்களும் பிரசுரங்களும்.
 5. சோவியற்றுக் கல்விமுறை பற்றியும் ஏனைய துறைகளின் வளர்ச்சி பற்றியும் கருத்து வெளியிட்ட அறிஞர்களின் நூல்கள்.
 6. சோவியற்று ருஷியாவிலும், ஏனைய சோசலிச நாடுகளினதும் கல்வி முறைமையின் இயல்புகளை விளக்குகின்ற அறிஞர்களின் கட்டுரைகளும், நூல்களும்.
 7. ருஷியாவின் வரலாறு பற்றிய நூல்கள்.

இயல் ஒன்று

லெனினது இளமைக் காலமும் வாலிபமும்

(1870 - 1904)

1.1. இளமைக் காலம் (1870 - 1892)

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்வரைச் சற்றிலே ருஷியாவில் சார்மன்னனின் தனிமுதல் முடியாட்சி நிலவியது. சகல அதிகாரங்களும் மன்னிடம் குவிந்திருந்தன. மன்னன் தன் விருப்பத்துக்கிணங்கச் சட்டங்களை ஆக்கினான்; மந்திரிகளை நியமித்தான்; வரிகளை விதித்தான். அடிப்படையில் சார் முடியாட்சி நிலப் பிரபுக்களின் சர்வாதிகாரமாயிருந்த தெனலாம்.

அங்கே மக்களுக்கு அரசியல் உரிமை எதுவும் இருக்கவில்லை. கூட்டம் கூடும் உரிமை, கருத்து வெளிப்பாட்டு உரிமை, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், சங்கங்கள் அமைக்கும் உரிமை யாவும் மறுக்கப்பட்டிருந்தன.

பாரிய இராணுவமும் பொலிஸ் படையும், உளவுப் படையும் மக்களை அடக்கியொடுக்கி, மன்னரையும் நிலப்பிரபுக்களையும், முதலாளிகளையும் பாதுகாத்து வந்தன.¹

‘சமூகத்தில் நிலப்பிரபுத்துவப் பண்ணை அடிமை முறை நிறுவியது. எங்கும் நிலப் பிரபுக்களின் பெரும் பண்ணைகள் இருந்தன. சமூகப் பொருளாதார அமைப்பு முறையை இப்பண்ணைகளே நிர்ணயித்தன. விவசாயிகள் பண்ணை அடிமைகளாய் இருந்தனர். நிலப்பிரபுக்கள் அவர்களைத் தம் விருப்பம்போல் வாங்கவும் விற்கவும் முடியும். அவர்கள் நிலப் பிரபுக்களின் ஒடுக்குமுறையின் கீழ் நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்பட்டு வேலை வாங்கப்பட்டார்கள். இந்தப் பலவந்த உழைப்பு மிகவும் குறைந்த உற்பத்தியையே கொடுத்தது.’²

‘பண்ணை அடிமை முறை பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதித்தது. கிராமியத் தீபகற்பத்தில் நடைபெற்ற போரிலே (1853-1856) தோல்வியுற்று, மிகவும் பலவீனமடைந்திருந்த சார் அரசு அதை நன்று உணர்ந்திருந்தது. மேலும் நிலப்பிரபுக்களின் ஒடுக்கு முறையின் கீழ் துன்புறும் விவசாயிகள் அவர்களை

எதிர்த்து கிளம்புவார்கள் என சார் அரசு பாய்ந்தது. இதன் விளைவாக 1861ஆம் ஆண்டு பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டது.³

'பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டதனால் விவசாயி தன் உடலைப் பொறுத்த வரை விடுதலை பெற்றான். முன்னர் போல் நிலப்பிரபுக்கள் அவனை வாங்கவும் விற்கவும் முடியாது. இந்த ஒரு அமிசத்தைத் தவிர விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் வேறு எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஒடுக்குமுறை தொடர்ந்தது. விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் தோல் உரியச் சவுக்கால் அடிக்கும் தண்டனை 1903 ஆம் ஆண்டு வரை நடைமுறையில் இருந்தது. நிலப்பிரபுக்கள் விவசாயிகளின் வளமான நிலங்களைத் துண்டாடி அபகரித்தார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளின் நிலத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்குக்கு மேல் தமதாக்கிக் கொண்டனர். சார் அரசு அதிகாரிகள் மிகுதி நிலத்துக்கு அதிக விலை கொடுக்குமாறு விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தித்தனர். விவசாயிகள் மீது உயர் வரி விதிக்கப்பட்டது. கைமாறு இல்லாமல் அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு பொருளோ பணமோ உழைப்போ கொடுத்தல் வேண்டும். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் வருமானத்தை விட இவ்விதம் வரியாகவும் குத்தகையாகவும் பொருளாகவும் கொடுக்க வேண்டிய தொகை அதிகமாயிருந்ததினால் அவர்கள் வறுமையில் உழன்றனர்.'

'நிலப் புரபுக்கள் பெருமளவு நிலங்களை வைத்திருந்தனர். சார் மன்னளே மிகப்பெரிய நிலப் பிரபு. மன்னளது குடும்பம் மாத்திரம் 19 மில்லியன் ஏக்கர் நிலத்தை வைத்திருந்தது. இது அரை மில்லியன் விவசாயக் குடும்பங்களின் நில அளவிலும் அதிகமானது. சிறு தொகையான நிலப்பிரபுக்கள் பெருந்தொகையான நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருந்தமையால் பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னரும் நாட்டுப் புறங்களில் அது வலுவுடன் நிலவியது.⁴

'சாரின் ருஷியா தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடமாயிருந்ததெனக் கூறலாம். பேரினவாதவெறி ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தது. ருஷிய இனத்தைச் சேராத மற்றய இனங்கள் முழுச் சனத்தொகையில் 57 சதவீதத்தினராய் இருந்தபோதும் அவர்களுக்கு எத்தகைய அடிப்படை மனித உரிமைகளும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் கேவலமான முறையில் நடத்தப்பட்டு இழிவுபடுத்தப்பட்டனர். கீழான இனமாக கணிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் செய்திப் பத்திரிகைகளோ நூல்களோ வெளியிட முடியாது. தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சுயமொழிகளில் கல்வி அளிக்க முடியாது. அவர்களது பண்பாடு திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டது. அவர்கள் அரசின் அதிகாரபூர்வமான ஆவணங்களில் 'அன்னியர்' (இனோர்ட்ஸ்) எனக் குறிப்பிடப்பட்டனர்.⁵

'மக்கள் அறிவு பெற்றால் அரசுக்குப் பணியமாட்டார்கள் எனப் பயந்த சார் அரசு அவர்களை அறியாமை இருளில் வைத்திருந்தது. மக்களில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் நான்கினர் எழுதவாசிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருந்தனர். தொழிலாளி விவசாயி மக்களின் பிள்ளைகளுக்கு இடைநிலைக் கல்வியும் பல்கலைக் கழகக் கல்வியும் மறுக்கப்பட்டன'.⁶

'பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் ருஷியாவில் முதலாளித்துவம் தீவிரமாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. 1866-1890ற்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் தொழிற்சாலைகளின் தொகை இரு மடங்குக்கு மேல் அதிகரித்தது. மனித உழைப்பின் இடத்தை இயந்திரங்கள் படிப்படியாக பிடிக்க ஆரம்பித்தன. புதிய கைத்தொழில் வலயங்கள் உருவாகின. முதலாளித்துவம் நகரங்களில் மாத்திரம் அன்றிக் கிராமங்களிலும் விருத்தியடையலாயிற்று.

முதலாளித்துவத்தின் விருத்தி சமூக வர்க்க அமைப்பின் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பண்ணை அடிமை முறையின் கீழ் நிலப்பிரபுக்கள், விவசாயிகள் ஆகிய இரு பிரதான வர்க்கங்களே இருந்தன. முதலாளித்துவ விருத்தியினால் சமூக வாழ்வில் முதலாளி வர்க்கமும் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஆகிய இரு புதிய வர்க்கங்கள் பிரவேசித்தன.

'விவசாயிகளின் வாழ்க்கை நிலைமைபோல் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை நிலைமையும் மிகவும் இழிந்த நிலையில் இருந்தது. அவர்கள் முதலாளிகளினதும் அரசு அதிகாரிகளினதும் தயவில் முற்றுமுழுதாகத் தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் ஒரு வேலை நாளில் 12-13 மணித்தியாலங் களுக்குக் குறையாமல் உழைத்தனர். நெசவு ஆலைகளில் 15-16 மணித்தியாலங்கள் உழைக்க வேண்டி இருந்தது. அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த பிச்சைக் கூலி வழங்கப்பட்டது. தவறு இழைத்தால் கடுமையான அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. கம்பனியின் களஞ்சியங்களிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இந்த வகையில் அவர்களது கூலியில் மூன்றிலொரு பங்கு சுரண்டப்பட்டது. பெண்களும், பிள்ளைகளும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். பெண்களுக்கு ஆண்களிலும் மிகக் குறைந்த கூலியே வழங்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் உயிருக்கோ உடலுக்கோ எத்தகைய காப்புறுதியும் வழங்கப்படவில்லை.'

தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சொந்தமான வரிசை வீடுகளில் (Barracks) சின்னஞ்சிறு அறைகளில் ஓர் அறையில் இரண்டு அல்லது மூன்று குடும்பங்கள் வீதம் அடைந்து கிடந்தனர். கடும் உழைப்பும், வறுமையும் பட்டினியும் அவர்கள் மத்தியில் பரந்தளவில் நோய்களைப் பரப்பின. அதனால் அகால மரணங்களும், சிசு மரணங்களும் அதிகரித்தன.⁸

'மொத்த சனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் விவசாயிகள்; தொழிலாளர் ஏறக்குறைய ஐந்திலொரு பங்கினர். நாட்டுப்புற ஏழை விவசாயிகள் மத்தியதர விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியேர உள்எடக்கிய உழைக்கும் மக்கள் மொத்த சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் நான்கு பங்கினர்; பெரும் முதலாளிகளும் நிலப் பிரபுக்களும் இரண்டு சதவீதம் மாத்திரமே.'⁹

1850களிலும் 60 களிலும் பண்ணை அடிமை முறைக்கு எதிராகவும் பண்ணை அடிமை முறையை ஒழித்த நிலச் சீர்திருத்தம் பிரகடனத்தின் பின்னர் விவசாயிகளுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட பாதகமான விளைவுகளை அம்பலப்படுத்தி

சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும் செர்னிசெல்ஸ்க்கி, தொப்ரோலியோபோவ், ஹெர்சன் முதலிய சமூக சனநாயகப் புத்தி ஜீவிகள் இயக்கம் அமைத்துப் போராடி வந்தனர். அவர்கள் அப்போதிருந்த புரட்சிக் குழுக்களை ஐக்கியப்படுத்தி 'நிலமும் மக்களும்' (Zemlyavoya) என்னும் இரகசிய அமைப்பை உருவாக்கி தமது எழுத்துக்களால் மக்களை எழுச்சியுற்ச் செய்தனர்.

நிலப்பிரபுக்களின் கொடுமைகளுக்கு எதிராகவும் நிலத்தை மறு பங்கீடு செய்யக்கோரியும் சார் அரசு அதிகாரிகளின் அடக்குமுறைக்கு எதிராகவும் விவசாயிகள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கலகஞ் செய்யத் தொடங்கினர்.

தொழிலாளர்கள் தங்களது சகிக்க முடியாத வாழ்க்கை நிலைமைகளைச் சீர்திருத்தக்கோரி முதலாளிகளை வற்புறுத்த ஆரம்பித்தனர். அவர்களது வேலை நிறுத்தங்கள் நகரங்களில் பரவலாக நடைபெற்றன. 1870 களில் மொஸ்கோ செயின்பீற்றேன் பேர்க் முதலிய பல நகரங்களில் பெரும் வேலை நிறுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

தொழிலாளர்கள், தாம் நடத்துகின்ற வேலைநிறுத்தப் போராட்டங் களில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் தமக்கென ஓர் அமைப்பு இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணரத் தலைப்பட்டனர். இந்த உணர்வின் விளைவாக தொழிற்சங்கங்கள் உதயமாக ஆரம்பித்தன.

மாணவர் மத்தியிலும் அதிருப்தி தோன்றத் தொடங்கியது. செயின்பீர் பேர்க், மொஸ்கோ பல்கலைக் கழகங்களிலும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.¹⁰

'இளம் சனநாயக புத்திஜீவிகள், விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் படும் துன்ப துயரங்கள் மீது அனுதாபங்கொண்டு அவர்களுக்கு விடிவு தேடும் நோக்கத்தோடு ஒன்று திரள ஆரம்பித்தனர். 1871இல் அமைக்கப்பட்ட 'பாரிஸ் கம்யூன்' அவர்கள் மீது பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. இதேபோது கார்ல்மாக்கல் தலைமையில் இலண்டனில் உருவான முதலாவது சர்வதேசியம் என்னும் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்புக்கு ருஷ்யாவில் பெரும் ஆதரவு நிலவியது. நாடு கடத்தப்பட்டு வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்த ருஷ்யப் புரட்சியாளர் குழு இந்த அமைப்பை நன்கு புரிந்துகொண்டு ஜெனிவாவில் 1870இல் இந்த அமைப்பில் ருஷ்யப் பிரிவொன்றை ஏற்படுத்தினர். உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைவர்களாகிய கார்ல்மாக்கம் ஏங்கல்சும் ருஷ்யாவில் முக்கிய புரட்சித் தலைவர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ருஷ்யாவின் பொருளாதார அரசியற் பிரச்சினைகளில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததுடன் அங்கு நடைபெற்றுவந்த புரட்சிகரப் போராட்டங்களை அனுதாபத்துடன் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்தனர்."

1870களில் சார் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவதற்காக 'நரோடனிக்குகள்' என்னும் இயக்கம் மாக்ஸிய குழுக்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் இயங்கி வந்தது. சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக விவசாயிகளைத் தட்டி

எழுப்புவுதற்காக இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த படித்த வாலிபர்கள் விவசாயிகள் வேடம்பூண்டு கிராமங்களை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இவ்வாறு போவுதை மக்களிடம் போவுது என்று கூறினர். 'நரோடலி' என்றால் ருஷ்ய மொழியில் மக்கள் என்பது கருத்து. இதனாலேயே அவர்கள் "நரோடலிக்குகள்" என அழைக்கப்பட்டனர்.²

கார்ல் மாக்ஸின் தத்துவுத்தால் கவரப்பட்ட புத்திஜீவிகள் செயின்று பீற்றர்ல் பேக், மொங்கோ கில், கசான் முதலிய நகரங்களில் மாக்ஸிய படிப்பு வட்டங்களை அமைத்தனர். மாக்ஸியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்குவுதும் முற்போக்கான தொழிலாளர், புத்திஜீவிகள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவுதும் இவுற்றின் நோக்கமாயிருந்தது. இந்தப் படிப்பு வட்டங்கள் இரகசியமாகவே இயங்கின. ருஷ்யாவின் முதல் மாக்ஸியவாதியான பிளக்ஸோல் என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் விடுதலைக்குழு முக்கியமானது.¹³

ருஷ்யாவில் இந்த அரசியல் பொருளாதார சமுதகச் சூழ்நிலை நிலவிய காலத்திலே 1870 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 22ஆந் திகதி வெனின் விம்பீர்ல்க் என்னும் நகரில் பிறந்தார்.

அவுருக்கு அவரது பெற்றோர் இட்ட பெயர், விளாடிமிர் இலிச் உல்யானோவ் (Viladimir Ilych Ulyanov) என்பதாகும். அவர் பின்னர் 1901ஆம் ஆண்டிலே புரட்சி தொடர்பாக எழுதுவுதற்காக வெனின் என வைத்துக் கொண்டார். 'வேனா' என்னும் சைபீரியப் பெருநதியின் பெயரிலிருந்தே அவர் இப்பெயரை ஆக்கினார். அவரைப் பின்னர் இப் பெயராலேயே அழைக்கலாயினார்.¹⁴

'அவுரது இளமைப் பருவமும் வாலிபக் காலமும் லிம்பீர்க், கசான், சமரா ஆகிய நகரங்களை ஊடறுத்துப் பாயும் லொல்கா என்னும் பெருநதியின் பரந்த வெளிகளின் அமைதியான சூழலில் கழிந்தன. அங்கு அவர் பதினேழு வயதுவுரை வாழ்ந்தார்.

வெனினின் தந்தையான இல்யா நிக்கலாயெவிச் உல்யானோவ் என்பவர் ஆஸ்திகான் என்னும் கிராமத்தில் தலைவரி செலுத்துவோர் என்றழைக்கப்பட்ட பண்ணை விவசாயி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். அவர் சிறு வயதில் வறுமையில் வாழ்ந்தார். அவர்களுக்கு கல்வி கற்கும் வசதி சிறிதும் கிடையாது. அவருக்கு மூத்த சகோதரனின் உதவியினாலும், தனது திறமையினாலும் குடும்ப உழைப்பினாலும் கசான் பல்கலைக் கழகம் வரை சென்று கற்றுப் பட்டதாரியானார். அவர் பட்டம் பெற்ற பின்னர் லிம்பீர்க் நகரில் இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து பின்னர் பாடசாலைப் பரிசோதகராகவும் லிம்பீர்க் நகர அரசு பாடசாலைகளின் பணிப்பாளராகவும் சேவையாற்றினார்.¹⁵

அக்காலத்தில் பாடசாலை அமைப்பில் பண்ணை அடிமைமுறை ஆதிக்கம் செலுத்தியது. கிராமப்புறங்களில் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் மிகக் குறைவு. ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகளின் கல்வி பற்றி சார் அரசாங்கம் சிறிதும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. பெரும்பாலான பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை. ஏழை

விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் இடைநிலைக் கல்வி பெறாத வகையில் சார் அரசாங்கம் பாடசாலைச் சட்ட விதிகளை அமைத்திருந்தது. விவசாயத் தீர்த்திருத்தம் நிகழ்ந்த காலத்தில் ருஷியாவில் 85 இடைநிலைப் பாடசாலைகள் (ஜிம்னாசியா) இருந்தன. அவற்றில் 25000 பிள்ளைகளே கல்விகற்றார்கள். நிலப் பிரபுக்களின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கு தனிப் பாடசாலைகள் இருந்தன. ஆரம்பப் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் மதகுருமாரால் கோவில் பற்றுப் பாடசாலைகளாக நடத்தப்பட்டன. அவற்றில் கல்வி வசதிகள் மிக மோசமாக இருந்தன. ருஷிய இனம் அல்லாத வேறு இனங்களுக்கு கல்வி பெறும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டது. சார் அரசாங்கம் தனது ஓரவஞ்சகக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக பாடசாலை மேற்பார்வையை அரசு நிருவாக அதிகாரிகள், மதகுருமார் நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோர் மூலம் செய்தது.¹⁶

இவ்வாறு நிக்கலாயேவிச் உல்யானோவ் ஆசிரியப் பணி மகத்தான பணி என்பதை உணர்ந்தார். 'ஆசிரியர்கள் ஞான விளக்குகள், எவர் பணம் கொடுத்துக் கேட்டாலும் தம் அறிவை விற்பவர் ஞான விளக்குகள் அல்லர். அவர்கள் அறிவுப் பரத்தையர்கள் ஆவர்'¹⁷ என்ற கிரேக்க ஞானி சோக்கிரட்டீசின் கூற்றுக்கு இணங்க அவர் தன் பணியை ஆற்றினார்.

'ஏழை மக்களின் கல்விக்காக அவர் கடுமையான உழைத்தார். அவர், குபேர்ணியா மாகாணத்தில் பணி புரியத் தொடங்கியபோது பெரும்பாலும் எல்லா விவசாயிகளும் எழுத்தறிவு அற்றவர்களாய் இருந்தனர். அவரது அயராத முயற்சியினால் அப்பகுதியில் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 450 ஆக உயர்ந்தது. அவர் வொல்கா பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த ருஷிய இனத்தைச் சாராத பிற தேசிய இனங்களின் கல்வியில் அதிக அக்கறை செலுத்தினார்.

பண்ணை அடிமை முறையின் கீழ் பாடசாலைகளில் நிலவிய அவல நிலைமைகளை எதிர்த்து தொப்ரலியூபோல் கட்டும் போராட்டம் நடத்தினார். இவ்வாறு நிக்கலாயேவிச் அவரது கட்டுரையைப் பெரிதும் விரும்பிப் படித்தார். அவரை மிகவும் போற்றினார். அவரைச் சுற்றி மக்கள் அறியாமை இருளில் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பண்ணை அடிமை முறையின் பாதக விழைவுகளையும் எதிர்த்து, தன்னால் இயன்ற வரை போராடினார்.

குழந்தைகளின் மனவுறுதியைப் பண்படுத்துவதில் அவர் தொப்ரலியூபோலின் வழி முறைகளைப் பின்பற்றினார். குழந்தைகளிடம் விருத்தி செய்ய வேண்டுமென தொப்ரலியூ போல் விரும்பிய சிறந்த பண்புகளை அவர் லெனினிடமும் ஏனைய பிள்ளைகளினமும் வளர்த்துக் கொண்டார். ஒருவர் தன்னையும் தன் செயலையும் பொது நன்மையின் கண்ணோட்டத்திலேயே நோக்குதல் வேண்டும் என்பது அப்பண்புகளில் ஒன்றாகும். இப்பண்பு லெனினது வாழ்க்கையிலும் பணியிலும் ஆழமாகச் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளதெனலாம்¹⁸

'இவ்வாறு நிக்கலாயேவிச், தேசிய சிறுபான்மை இனங்கள் மீதும், ஏழைக் கிராமிய விவசாயிகளின் வாழ்க்கை பற்றியும் கொண்டிருந்த பரிவும், அக்கறையும் லெனினது அரசியற் பணிகளில் பிரதிபலித்ததைக் காணலாம்.

தந்தையின் வாழ்வும், சேவையும், அறிவுத் தாகமும், அநீதியின் பால் வெறுப்பும், அவரது வளர்ப்பு முறையும் லெனினது ஆளுமையில் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன வென்று கருதப்படுகின்றது.

லெனின் 5 வயதில் வாசிக்கக் கற்றுக் கொண்டார். தந்தையார் சந்தாகட்டி வாங்கும் 'சிறுவர் வாசிப்பு' முதலான எல்லாச் சிறுவர் சஞ்சிகைகளையும் அவர் மிக விருப்பத்துடன் வாசித்தார். அக்காலச் சிறுவர் சஞ்சிகைகள் அமெரிக்காவுக்கும் (1861-65 இற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தென்பாக அரசுகளின் நீக்ரோ அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கக்கோரி குடிப்போர் நிகழ்ந்த காலமாகும். இந்தப்போர் முதலாளித்துவம் மேலும் வளர்ச்சி அடைவதற்குப் பாதை திறந்துவிடுவதற்கான போராகும். ஆனால் அப்போர் சுதந்திரப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடிக்கும் கொடியின் கீழ் திகழ்ந்தன.) துருக்கிப் போருக்கும் பால்கள் நாடுகளுக்கும் அதிக இடம் அளித்தன.¹⁹

'லெனின் 15 வயதில் தூர்க்கனவின் நூல்களினால் கவரப்பட்டார். மாபெரும் ருஷியப் புரட்சிகர சனநாயகவாதியும் எழுத்தாளரும் விஞ்ஞானியுமாகிய செர்லி செல்ஸ்கியின் 'என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்ற நூலை அவர் மிக ஆவலுடன் படித்தார். அவர் இந்நூலை இடைநிலைப் பாடசாலையில் கற்கும்போதே படித்து முடித்துவிட்டார்.

'அவர் அக்காலத்தில் புகழ்மிக்க எழுத்தாளர்களான புஷ்கின், லெமன்ரோவ் கோலோல், வீயோரொல்ஸ்ரொய் ஆகியோரின் படைப்புக்களையும் வாசித்தார். புரட்சிகர சனநாயக வாதிகளான பெவின்ஸ்கி, ஹோர்சன், சொனிசேன்ஸ்கி, தோப்றலியூபோவ் ஆகியோரது தத்துவக் கருத்துக்களைக் கருத்துன்றிப் படித்தார்.

நூல்கள் என்றால் அவருக்கு உயிர், அவர் நிறைய வாசித்ததினால் அவரது அறிவு ஆழமும் விரிவும் பெற்றது. ஆனால் அவருக்குப் பாடசாலைக் கல்வியோ எவ்வித கவர்ச்சியும் அற்றதாகக் காணப்பட்டது. பாடசாலையில் சகலவித பயனற்ற குப்பைகளையும் நெட்டுருப் பண்ண வேண்டியிருந்தது.

தூர்க்கனல் இவான் சொக்கேயெச் (1818-83)

லெனினிடம் படிப்பதற்கென்று அவருக்குரித்தான முறையொன்றிருந்தது. முதலில் பாடசாலைப் பாடவேலைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு, நூல்களை வாசிக்கத் தொடங்கிவிடுவார். அவர் மிக வேகமாகவும் அதேபோன்று ஆழ்ந்து தூன்றியும் படிப்பார். அவர் வாசிக்கும்போது குறிப்பெடுப்பார். குறிப்பெடுக்கும்போது அதிக அளவில் சொற் சுருக்கங்களைப் பயன்படுத்துவார்.²⁰

மாபெரும் ருஷிய எழுத்தாளர். ருஷிய சமூகத்தின் தத்துவ ரீதியான தேடலை இவரது படைப்புகள் சித்தரிக்கின்றன. தமது 40 ஆண்டுகால இலக்கியப் பணிகளில் கவிதை, நாடகம், கட்டுரை, நாவல் முதலிய பலவகை இலக்கிய வகைகளைக் கையாண்டார். ருதீல், வேட்டைக்காரனின் குறிப்புகள், பிரபுவம்ச இருப்பிடம், 'புகுவாயில்', தந்தைகளும் குழந்தைகளும்' அவரது முக்கியமான படைப்புகளாகும்.

‘லெனினுடன் ஒரே வகுப்பில் படித்த மாணவரான குஸ்த்சோல், அவர் எப்பொழுதும் இலக்கியத்தில் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதியதாக நினைவு கூறுகிறார். லெனின் கல்வி கற்றபோது கெரன்ஸ்கி என்பவர் இலக்கியப் பாடத்தைப் போதித்தார். அவர் லெனினின் கட்டுரைகளுக்கு எப்பொழுதும் அதிக புள்ளிகளை வழங்குவார். ஒருமுறை கட்டுரையை லெனினிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும்போது வெடுவெடுத்த குரலில் எந்த ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினரைப் பற்றி இங்கு எழுதியிருக்கிறீர்? ஏன் அதைப்பற்றி இங்கு எழுதுகிறீர்?’ என்று கேட்டாராம்.²¹

‘லெனினது தாயாரின் பெயர் மறியா அலெக்ஸாண்ட்ரோவ்னா ஆகும். அவள் வைத்தியரின் மகள். அவர் தன் மகளை எந்தக் கல்வி நிலையத்துக்கும் அனுப்ப விரும்பாது வீட்டிலே வைத்துப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். மறியா பல மொழிகளைக் கற்றாள்; இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றாள்; இசையைப் பெரிதும் விரும்பினாள். இசைக் கருவிகளை நன்கு வாசிக்கப் பழகியிருந்தாள். உயானோவ் குடும்பம் பெரியது. அன்னா, அலெக்ஸ்லாண்டர், விளாடிமிர் (லெனின்) ஒலக்காதிமிதி, மறியா ஆகிய ஆறு பிள்ளைகள் அக்குடும்பத்தில் பிறந்தார்கள். அவரவர் வயதுக்கேற்ப சோடிசோடியாக ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு செலுத்திக் கூடி வாழ்ந்தனர். ‘முத்தவர்களான அன்னாவும், அலெக்ஸ்லாண்டரும் பிறகு, விளாடிமிரும் (லெனினும்) ஒலக்காவும் ஒன்றாக பெரிதும் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்தனர். குழந்தைப் பருவத்தில் அவள் லெனினுக்கு விளையாட்டுச் சோடி; பிற்காலத்தில் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து மாக்ஸின் நூல்களைப் படித்தார்கள். 1980இல் ஒலக்கா உயர் கல்வி மாதர் வகுப்புகளில் சேர செயின்ற பீற்றர்ஸ் பேர்க் சென்றாள். எதிர்பாராத வகையில் அவள் அங்கு நெருப்புக் காய்ச்சல் நோயினால் 1891இல் இறந்து போனாள்.

உயானோவ் குடும்பம் மிகவும் அன்பு நிறைந்த குடும்பம். லெனின் அந்த அன்புப் பிணைப்புக்களின் மத்தியில் வாழ்ந்தார். அவர் சிறுவயதில் துடிதுடிப்பானவர். குறும்புக்காரர், நீந்துவதிலும், பணியில் சறுக்குவதிலும், நண்பர்களுடன் நீண்ட தூரம் உலாவுவதிலும் பெரு விருப்பம் கொண்டவர்.

தந்தையைப் போலவே தாயாரும் தமது குழந்தைகளின் கல்விக்காகத் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணித்தாள். அவள் பிள்ளைகளுக்கு ஜேர்மன் மொழி கற்பித்தாள். ஆரம்ப வகுப்புகளில் பிற மொழிகளில் லெனினுக்கு இருந்த ஞானத்தைக் கண்டு ஜேர்மன் மொழி ஆசிரியர் அவரை வியந்து பாராட்டினார். பின்னர் அவர் இலத்தீன் மொழி உட்பட பிற மொழிகளைக் கற்பதற்கும் தாயாரின் ஊக்குவிப்புக் காரணியாயிருந்தது.

லெனினது தந்தையும், தாயும் தம் பிள்ளைகளுக்குச் சுதந்திரமாகக் கல்வி அளிப்பதிலும், அவர்களை நேர்மை நிதானமும், உழைப்பாற்றலும் நற்பண்புகளும் உடையவர்களாக ஆக்குவதிலும் தம்மால் இயன்றமை யாவையும் செய்தார்கள்.

சிறு வயது முதல் லெனின் தமது இளைய சகோதரியையும், சகோதரனையும் பாசத்தோடு பேணிப் பாதுகாத்தார். சிறு குழந்தைகளுடன் மிக்க அன்புடனும் கவனமாகவும் பழகிக்கொள்வார். இவ்வாறு அவர் குழந்தைகள் பால் கொண்ட

ஆதாரம் அவரது ஆயுள் முழுவதும் குழந்தைகள் மீது அவர் காட்டிய மனப்பாங்கில் வெளிப்பட்டது. குழந்தைகளோடு விளையாடுவதிலும் அவர்களோடு குறும்பு செய்வதிலும் அவருக்கு அதிக ஆசை. குழந்தைகளுடன் அவர் கடினமாக நடந்து கொள்வதை நான் கண்டதே இல்லை. அவ்வாறே பிறரும் குழந்தைகளோடு கடினமாக நடந்து கொள்வதை அவர் விரும்பவில்லை. சில ஓவியங்களில் தீட்டப்பட்டிருப்பதைப் போல் அவர் ஒருக்காலும் குழந்தைகளுக்கு அறிவுரை வழங்கவில்லை. தமது வாழ்க்கையை எப்பணிக்கு அர்ப்பணித்தாரோ அப்பணியைத் தொடர்ந்து நடத்துபவர்களாக அவர் குழந்தைகளைக் கண்டார்.

குழந்தைகளின் நலன், உணவு, கல்வி ஆகியவற்றிலும் அவர்களது வாழ்க்கை ஒளிமிக்கதாகவும், மகிழ்ச்சிகரமாகவும் இருக்கச் செய்வது, அவர்கள் வாழ்வு வெற்றிபெற அவர்களுக்குத் தேவையான அறிவை வழங்குவது, தற்கால இயந்திர உலகுக்குத் தக்கவாறு உடலாலும், மூளையாலும் பணிபுரிய அவர்களைப் பயிற்றுவது ஆகியவற்றிலும் அவர் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.²²

'லெனின் மூத்த சகோதரரான அலெக்ஸ்ஸாண்டர் திடசித்தமும் உயர் இலட்சியங்களும் கொண்டவர். அவரால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட அச்சகோதரனின் உதாரணம் லெனினுக்கு மிக முக்கியமாயிருந்ததென்று அவருடைய சகோதரி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்பொழுது அலெக்ஸ்ஸாண்டரா, செயின் பீற்றோர்ஸ் பேர்க் பல்கலைக் கழக மாணவனாக இருந்தான். அவன் ஒரு மதிநுட்பம் மிகுந்த விஞ்ஞானியாக மிளிர்ந்திருக்க முடியும். ஆனால் மக்களின் விடிவுக்காக சாரின் கொடுங் கோள்மைக்கு எதிரான புரட்சிப் போராட்டத்தில் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் பாதையை அவன் தெரிந்து கொண்டான். அவன் பல்கலைக் கழகத்திலே புரட்சி வேலைகளில் ஈடுபட்டான். அதைத் தன் அக்கா அன்னாவுக்கும் தெரிவிக்கவில்லை. அவனிடமிருந்தே லெனின் முதன் முதலில் மாக்ஸிய நூல்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார்.²³

'லெனினது 16ஆவது வயதிலே அவருக்கு வாழ்விலே பெரும் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. 1886இல் அவரது தந்தை திடரென இறந்து போனார். அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள்வதற்குள் மீண்டும் ஒரு பேரிடி வீழ்ந்தது. 1887 மார்ச்சு மாதம் முதலாம் திகதி அலெக்சாந்தர் பீட்டர்ஸ் பேர்க்கில் 'நரோத்தனயாவொல்யா' என்றும் புரட்சிக் குழுவில் சேர்ந்து மூன்றாம் அலெக்சாந்தரைக் கொலை செய்யும் சதி முயற்சியில் பங்குகொண்டான் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு அதே ஆண்டு மே மாதத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டான். அவனுடன் சகோதரி அன்னாவும் கைது செய்யப்பட்டிருந்தாள். பின்னர் அவள் பொலிஸ் கண்காணிப்பில் கஸ்ஸானுக்கு அருகிலுள்ள கொக்குஸ்கினோ என்ற கிராமத்துக்கு வெளியேற்றப்பட்டாள்.²⁴

'லெனினுக்கு சகோதரன் தூக்கிலிடப்பட்டமை பெருந்த துன்பத்தை விளைவித்த போதும் அந்நிகழ்ச்சி புரட்சிப் போராட்டத்தில் தன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்கும் அவரது முடிவை மேலும் உறுதியாக்கிற்று. லெனின் தன் சகோதரனும் அவனது குருவினரது துணியையும் சுய பரித்தியாகத்தையும் மெச்சியபோதிலும் அவர்கள் தெரிந்த பாதையை நிராகரித்தார். அவர்களைப் போல்

தனி மனிதரைக் கொலை செய்வதன் மூலம் எத்தகைய இலட்சியத்தையும் அடைய முடியாதென அவர் நம்பினார்.

லெனின் உழைக்கும் மக்களின் விடிவுக்காக வேறொரு சரியான பாதையைத் தேடும் நோக்கோடு தன் அறிவைப் பெருக்குவதற்காக சமூக விஞ்ஞானங்களில் தனி ஈடுபாடு காட்டி அவற்றை ஆழமாகவும் விரிவாகவும் படிக்கத் தொடங்கினார்.

அவர் 1887இல் உயர்நிலைப் பாடசாலை இறுதிப் பரீட்சையில் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்து தங்கப் பதக்கம் பெற்றார். அதன் பின்னர் கசான் பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டவியற் புலத்திலே சேர்ந்தார். 1887 திசம்பர் ஆரம்பத்தில் இரகசிய மாணவர் கூட்டமொன்றில் பங்குபற்றிறமைக்காக பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டார். 17 வயதான லெனின் சாரின் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான புரட்சிப் போராட்டத்தில் தீவிரமான ஈடுபடுவதெனக் திடசித்தங் கொண்டார்.²⁵

'கசானிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட லெனின் கொக்கில்லோ என்னும் கிராமத்துக்குச் சென்றார். அன்று முதல் அவரைப் பொலிஸ் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர் அந்தப் பின்தங்கிய குக்கிராமத்தில் தனது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள நிறைய வாசித்தார். விடியற்காலை முதல் இரவில் வெகுநேரம் வரை அவர் ஆழமாக வாசித்தார். கொக்கில்லோ கிராமத்தில் வாழ்ந்த அந்த ஓராண்டில் வாசித்ததைப் போல் பீட்டர்ஸ்பேர்க் சிறையிலோ நாடு கடத்தப்பட்டு சிபேரியாவில் வாழ்ந்த போதோ வாசிக்கவில்லை என அவர் பின்னர் கூறியுள்ளார்.'²⁶

'ஓராண்டின் பின்னர் கசாதுக்கு வர அவர் அனுமதிக்கப்பட்டார் அங்கு அவர் மீண்டும் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர அனுமதி கேட்டார். அவரது விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது. அதனால் வெளிநாடு சென்று தனது கல்வியைத் தொடர அனுமதி கேட்டார். சார் அரசாங்கம்' அவரது அக்கோரிக்கையையும் நிராகரித்துவிட்டது. 'அவர் அரசியல் ரீதியில் நம்ப முடியாதவர்' என்ற பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டார்.'²⁷

'அப்போது கசானில் சட்டத்துக்கு மாறான புரட்சிக் குழுக்கள் இயங்கின. அவை ருஷ்யாவின் முதல் மாக்ஸிய வாதிகளில் ஒருவரான என். வை. பெடோசெயேவ் என்பவரால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. லெனின் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவற்றிலொரு படிப்பு வட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்.

லெனின் அன்று முதல் மாக்ஸியத்தை ஆழமாகக் கற்கத் தொடங்கினார். மாக்ஸின் முக்கிய நூலான மூலதனத்தை தெளிவுறக் கற்கப் பெருமுயற்சி செய்தார். சோசலிசத்தின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தவும் ருஷியன் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலையை வென்றெடுக்கவும், அவ்வர்க்கத்துக்கு வலிமை அளிக்கத் தக்க தத்துவ ஆயுதத்தை மாக்ஸிசத்திலே அவர் கண்டார் எனக் கூறலாம்.

மாக்ஸியம் என்பது கார்ல்மாக்ஸ், பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரால் முன் வைக்கப்பட்ட புரட்சிகரத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தத்துவமும் நடைமுறையுமாகும்.

இயற்கைத் தோற்றப்பாடு, மனித வாழ்வு, சமூக விருத்தி ஆகியவை பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையும் நடைமுறைகளையும் விளக்குகின்ற முழுமையான தத்துவ, அரசியல் பொருளாதார சமூகவியல் அமைப்பு, மாக்ஸியம் பெரும்பாலும் ஹெகலின் இயக்கவியல் வாதம், பியபார்க்கின் பொருள் முதல்வாதம் நிக்காடோலின் அரசியற் பொருளாதாரம், பிரான்சியப் புரட்சி அனுபவங்கள், மேலைத்தேய மனிதத்துவம் ஆகியவற்றின் திரட்டு எனலாம். 'மாக்ஸியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் எனப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

- 1) இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம்
- 2) வரலாற்றியல் பொருள்முதல் வாதம்
- 3) மதிப்புப் பற்றிய உழைப்புக் கோட்பாடு
- 4) உபரிமதிப்புக் கோட்பாடும், தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்தால் சுரண்டப்படுவது பற்றிய கோட்பாடும்.
- 5) வர்க்கப் போராட்டம், தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி, தொழிலாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், உற்பத்திச் சக்திகளைச் சமூக உடைமையாக்கல் ஆகியவை பற்றிய கோட்பாடுகள்.
- 6) சமூக அமைப்புக்கள் உயர் சமூகப் பொருளாதார வடிவங்களை நோக்கி விருத்தியடைதல், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு சோசலிச சமூக அமைப்பாக மாறி இறுதியில் வர்க்கங்களற்ற கம்யூனிசத்தை அடைதல் பற்றிய கோட்பாடுகள்.
- 7) அரசு இறுதியில் உலர்ந்து போதல்.

மாக்ஸியம் என்னும் பெயர் இந்தத் தத்துவத்தின் மூல ஆசிரியரான கார்ல் மாக்ஸின் பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது. கார்ல் மாக்ஸ் தனது நண்பரான பிரிடெறிக் ஏங்கல்ஸ்டன் இணைந்து தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் சகல உழைக்கும் மக்களையும் முதலாளித்துவத்தின் நுகத் தடியிலிருந்து விடுதலை செய்வதற்காக தனது வாழ்க்கையைப் பூரணமாக அர்ப்பணித்தார்.²⁸

தொழிலாளி வர்க்கத்தைச் சுரண்டுவதன் மூலம் உயிர் வாழ்கின்ற முதலாளி வர்க்கத்தைக் கொண்ட சமூக அமைப்பு நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க முடியாது.

முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்து ஒரு புதிய சோசலிச சமூக அமைப்பைக் கட்டியமைப்பதன் மூலம் முதலாளித்துவ ஒடுக்கு முறையிலிருந்து மனித குலத்தை விடுவிக்கத் தக்க ஆற்றல் வாழ்ந்த ஒரு சக்தி தேவை. அதுவே கூலி உழைப்பு வர்க்கமாகிய தொழிலாளி வர்க்கமாகும்.

முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் தொழிலாளி வர்க்கமே மிகவும் அடக்கியொடுக்கப்படுவதும் அமைப்பாக்கப்பட்டதும், மிகவும் புரட்சிகரமானதுமான ஒரு வர்க்கமாகும்.

'இதுவரையிலுமான சமூகங்களின் வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறே என்று கூறும் மாக்ஸிய தத்துவம், தொழிலாளி

வர்க்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்க ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்து அவ்விடத்திலே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தைக் கொண்ட ஆட்சி அமைக்கப்பட்டு இறுதியில் சோசலிசப் புரட்சிக்கு இட்டுச் செல்லும் எனவும் சுரண்டும் வர்க்கங்களான முதலாளி வர்க்கத்தினதும் நிலப்பிரபு வர்க்கத்தினதும் எதிர்ப்புக்களை ஒழித்து ஒரு புதிய சோசலிச அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு உழைக்கும் மக்களுக்கு தொழிலாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் அவசியம் எனவும் போதிக்கின்றது.

மேலும், இவ்வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு அதற்கென விஞ்ஞானபூர்வமான தத்துவத்தின் வழி நடத்தப்படுகின்ற ஒரு புரட்சிகரக் கட்சி இன்றியமையாதது என மாக்ஸிய தத்துவம் வலியுறுத்துகின்றது.

'உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்' என அறைகூவல் விடுக்கும் மாக்ஸிய தத்துவம் உலகெங்கும் சுரண்டும் வர்க்கத்தின் சுரண்டல் நுகத்தடியின் கீழும் அடக்குமுறையின் கீழும் துன்பப்படுகின்ற உழைக்கும் மக்களின் விடுதலையை வேண்டி நிற்கின்றது.²⁹ கார்ல் மார்க்ஸின் மூலதனம், மெய்யியலின் வறுமை, கார்ல் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை, ஏங்கெல்ஸின் இயற்கையின் இயக்கவியல், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் டிரீங்குக்கு மறுப்பு ஆகியன முக்கியமான மாக்ஸிய நூல்களாகும்.

தனது தாய்நாடாகிய ருஷிய நாட்டில் சார் அரசின் கொடுங்கோன்மையின் கீழும் நிலப் பிரபுக்களினதும் முதலாளி வர்க்கத்தினதும் சுரண்டலினாலும் அல்லலறுகின்ற மக்களுக்கு ஒரு விடிவுப் பாதையைத் தேடி நின்ற லெனின் மாக்ஸிய தத்துவத்தால் கவரப்பட்டதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை.

1889 மே மாதத்தில் லெனினது குடும்பம் குபேர்னியாவிலுள்ள சமாராவுக்கு இடம் மாறிச் சென்று அங்கு நாலரை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தது. இக்காலப் பகுதியில் லெனின், மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் நூல்களைக் கற்பதிலும் அதிக நேரத்தைச் செலவு செய்தார். இக்காலத்திலே மாக்ஸ் எங்கல்ஸின் முக்கிய செயற்றிட்ட வேலையான 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை' ருஷிய மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.³⁰

'லெனின் தேசி மரங்களுக்கிடையில் ஒரு வாங்கையும் மேசையையும் கண்டு கொண்டார். ஒவ்வொரு நாளும் காலை உணவு அருந்திய பின் கைநிறையப் புத்தகங்களுடன் அவரை ஓர் கண்டிப்பான ஆசிரியர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல் அவ்விடத்துக்குச் செல்வார். என்று அவரது சகோதரி அன்னா நினைவு கூறினார்.³¹

'சமராவுக்கு அவர் வந்த காலத்தில் அங்கு புரட்சிகர உணர்வுள்ள இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் மாணவர்கள் நரோட்னிக்குகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தார்கள். 'நரோட்னயா வொல்கா' என்னும் இரகசிய இயக்கத்தை

அவர்கள் நடத்தி வந்தனர். அவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை இறுத்து விவசாயி வர்க்கத்தை பிரதான சக்தியாகக் கருதி அவர்களைச் சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான எழுச்சி கொள்ள வைக்க முயற்சித்தார்கள். அப்போராட்டத்தில் பயங்கரவாதத்துக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் அளித்தார்கள். சார் அரசாங்கம் அவ்வியக்கத்தைச் துவம்சம் செய்தது. அதன் பின்னர் நரோடனிக்ருகள் சார் அரசாங்கத்துடன் இணங்கிப் போகும் போக்கைக் கடைப் பிடித்தார்கள். அதனால் 'தாராள நரோடனிக்ருகள்' என அழைக்கப்பட்டனர்.³²

வெளின் அவர்களைப் பகிரங்கமாக விமர்சனம் செய்ததுடன் சமராவில் மாக்ஸிய படிப்பு வட்டத்தை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டார். அவர் சமராவில் ருஷிய விவசாயிகளை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்தார். அவர்களுடன் உரையாடி அவர்களது சோகக் கதைகளைக் கேட்டு அவர்களது வாழ்க்கை நிலைமைகளை அறிந்தார். மேலும் விவசாயிகளின் நிலைமையை விளக்குகின்ற பொருளியல் ஆய்வுகளையும் புள்ளி விவரங்களையும் கருத்துன்றிப் படித்தார். சமராவில் வாழ்ந்த போது 'விவசாயிகளின் வாழ்வில் புதிய பொருளாதார அபிவிருத்திகள்'³³ என்னும் கட்டுரையை எழுதினார். அக்கட்டுரையிலே ருஷிய விவசாயத்தில் முதலாளித்துவம் ஊடுருவி உள்ளதையும் விவசாயிகள் ஏழை, நடுத்தர, செல்வந்த விவசாயிகள் என்னும் மூன்று வர்க்கங்களாகப் பிரிந்துள்ளதையும் எடுத்துக் காட்டினார். அவர் கடுமையான வாசிப்புக்கு இடையிலும் ஓய்வும் எடுத்துக் கொள்வார். தினம் தவறாது உடற் பயற்சி செய்வதோடு நீண்ட தூரம் நடப்பார். இசை கேட்கவும் சதுரங்கம் ஆடவும் நேரம் ஒதுக்குவார்.³⁴

'அவர் 18 மாதங்களில் 4 ஆண்டுப் பல்கலைக் கழகப் பாடநெறியைத் தானே முயன்று கற்று 1891ஆம் ஆண்டு செயின்பர் ஸ்டீபர்ஸு பேர்க் பல்கலைக் கழகம் நடத்திய சட்டவியற்புலச் சட்ட இறுதிப் பரீட்சையில் விசேட சித்தி பெற்றுப் பட்டதாரியானார். அடுத்த ஆண்டு சமரா மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் பிரதிவாதிகளுக்கு சட்ட ஆலோசகராகப் பணி புரிந்தார். அவர் பெரும்பாலும் ஏழை விவசாயிகளுக்கே உதவி செய்தார். ஆயினும் அவர் சட்டத் துறையில் அக்கறை காட்டவில்லை. தம் ஆற்றல் முழுவதையும் மாக்ஸிய தத்துவங்களைப் படிப்பதிலும் புரட்சி வேலைகளில் தீவிரமாகத் தன்னைத் தயார்படுத்துவதிலுமாகச் செலவிட்டார்.

சமாராவில் அவர் வாழ்ந்த காலம் அவரது எதிர்கால அரசியல் பணிகளுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவமுடையதாக இருந்தது. அங்கே அவர் மாக்ஸ், எங்கல்சின் இலட்சியத்தையும் போதனைகளையும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்பராகத் தன்னை முற்றுமுழுதாகத் தயார்படுத்திக் கொண்டார் என்று கூறலாம்.

அவரது இயக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு சமாராப் பிரதேசம் போதியதாக இருக்கவில்லையென உணர்ந்தார். தொழிலாளி வர்க்கம் பெருந்தொகையாக வாழ்கின்ற பெரிய தொழில் நகரமொன்றில் வேலை செய்ய விரும்பி 23ஆவது வயதிலே 1893இல் சமாராவை விட்டு செயின்பர் ஸ்டீபர்ஸு பேர்க்குக்குப் பயணமானார்.³⁵

லெனினது இளமைக் காலப் பகுதியில் ருஷியாவில் அரசியல் பொருளாதார சமூக நிலைமைகள் மிக மோசமானதாக இருந்தன. சாரின் கொடுங்கோன்மை தலைவிரித்தாடியது. முதலாளித்துவம் தீவிரமாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தது. கிராமப்புறங்களில் நிலப்பிரபுக்களின் பண்ணை அடிமை முறை நிலவியது. மக்களில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாய் இருந்தார்கள். முதலாளித்துவச் சுரண்டல் நிலப்பிரபுத்துவ அடக்குமுறையுடன் இணைந்து கொண்டதன் விளைவாக நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் உழைக்கும் மக்கள் கொடுந்துன்பங்களை அனுபவித்தனர்.

சார் அரசாங்கத்தின் கொடூர ஆட்சியும் முதலாளிகளினதும் நிலப்பிரபுக்களதும் அடக்குமுறையும், வறுமையும் அறியாமை இருளிலும் உழன்ற தொழிலாளி, விவசாயி உழைக்கும் மக்களின் இழிநிலையும் இளம் லெனின் உள்ளத்திலே சுரண்டுவோர் மீது கடுமையான வெறுப்புணர்வையும் சுரண்டப்படுகின்ற மக்கள்மீது அனுதாபத்தையும் விளைவித்தன.

அவரது குடும்ப வளர்ப்பு முறை, தந்தையினதும், சகோதரனதும் முன்னுதாரணங்கள் அவர் படித்த ருஷ்ய இலக்கியங்களும், தத்துவங்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த வாழ்வை ஊன்றி அவதானித்தமை ஆகிய காரணிகள் இளம் லெனின் நடத்தையையும், அவரது சிந்தனையையும் மாற்றியமைத்ததில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தினவெனலாம்.

1.2 அரசியலில் ஈடுபாடு 1893 - 1897

லெனின் 1893 - 1897 ஆம் ஆண்டு செயின்ட் பீற்றர்ஸ் பேர் நகருக்கு வந்து சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் அந்நகரம் ருஷ்யாவின் தலைநகராகவும், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் முன்னிய நிலையங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்கியது. கைத்தொழில்கள் விருத்தியடையத் தொடங்கியதால் புதிய தொழிற்சாலைகளும், ஆலைகளும் எண்ணிக்கையில் பெருகிக் கொண்டிருந்தன. அதன் விளைவாகத் தொழிலாளர் தொகை அதிகரித்ததோடு முதலாளி வர்க்கத்தின் சுரண்டலுக்கு எதிரான தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போராட்டமும் தீவிரமான முனைப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மத்தியில் என்றுமில்லாத வகையில் ஓர் எழுச்சி அலை ஓங்கிக் கொண்டிருந்தது.

அந்த எழுச்சியினை சூழ்நிலையிலே மாக்ஸியத்தைக் கற்று அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை ஓரளவு விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர் மத்தியில் பரப்பும் நோக்குடன் சட்டவிரோதமான மாக்ஸியப் படிப்பு வட்டங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. அவற்றுள் அங்கு முதலில் தோன்றி மாக்ஸியக் குழு தொழிலாளர் விடுதலைக்குழு'வாகும். இக்குழுவை ஜி.வி. பிளக்கனோவ் என்பவரே அமைத்தார். அவர்கள் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் எழுதிய நூல்களை ருஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்த்தார்கள். 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை', 'கூலி உழைப்பு மூலதனமும்', 'கற்பணாவாத சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும்' 'மெய்யியலின் வறுமை', 'லூட்விக் பியபார்க்' முதலிய நூல்கள் அவற்றுள் முக்கியமானவை. அவற்றை வெளிநாடுகளில் அச்சிட்டு இரகசியமாக ருஷ்யாவிற்குள் கொண்டு வந்து விநியோகம் செய்தனர். இக்குழு உறுப்பினர்களான பிளக்கனோவ், ஜாகஸ்கி,

ஆக்ஸில்ரோட் முதலியோர் மாக்ஸியக் கருத்துக்களை விளக்கிப் பல கட்டுரைகளை எழுதினர்.³⁶

இந்த மாக்ஸியக் குழுக்களோடு நரோட்னிக்குகளும், சட்டரீதியான மாக்ஸிட்டுகள் பொருளாதாரவாதிகள் முதலிய குழுக்களும் இயங்கின. இக்குழுக்கள் மாக்ஸிய குழுக்களின் கருத்துகளோடு முரண்பட்டன.

'லெனின் மாக்ஸியக் குழுக்களின் ஒன்றிலே சேர்ந்து மாக்ஸிய தத்துவத்தின் அடித்தளத்தை தொழிலாளர் மத்தியில் நாட்டுவதில் தம்மை முழுவதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவர் மாக்ஸிய குழுக்களின் கூட்டங்களில் முதல் உரையாற்றிய பேச்சுக்களே அவற்றின் உறுப்பினர் மத்தியில் அவரை என்றென்றும் நினைவு கொள்ளும் வண்ணம் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணின எனக் கருதப்படுகின்றது. மாக்ஸியத்தைப் பற்றி அவருக்கு இருந்த அசாதாரண விஷய ஞானம் அன்றைய ருஷ்யாவில் நிலவிய அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கேற்ப மாக்ஸியத்தைப் பிரயோகிப்பதில் அவரிடமிருந்த திறமை. தொழிலாளர்களின் இலட்சியத்தின் வெற்றிமீது அவரது தளராத நம்பிக்கை, அமைப்புகளை உருவாக்குவதில் அவர் காட்டிய தனிச்சிறப்பு வாழ்ந்த ஆற்றல் ஆகியவெல்லாம் அவரை செய்நற் பீற்றர்ஸ்பேர்க் நகர மாக்ஸியவாதிகள் எல்லோராலும் ஏகமனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தலைவர் ஆக்கின'³⁷

தொழிலாளி வர்க்கம் தன் வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்ற அதற்கு ஒரு புரட்சிகரமான தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் அவசியமென்பதை நன்குணர்ந்து அங்கு ஒரு தொழிலாளர் கட்சியை உருவாக்குவதில் துரிதமாகச் செயற்பட்டார்.

'அவரின் நோக்கத்துக்கு இடையூராக நரோட்னிக்குகள் இயங்கினர். அவர்கள் மாக்ஸியத்தை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்ததுடன் தாமே மக்களின் நண்பர்கள் எனப் பிரகடனஞ் செய்தனர். லெனின் அவர்களின் போக்கையும் போலி த்தனத்தையும் விமர்சனஞ் செய்து 1894இல் 'மக்களின் நண்பர்கள் யார்? அவர்கள் எப்படிச் சமூக சனநாயகவாதிகளை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள்' என்ற நீண்ட தலையங்கமிட்டு ஒரு சிறு நூலை எழுதினார். அந்நூலிலே அவர் சார் அரசாங்கத்தின் கொடுங்கோன்மைக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் நிலப்பிரபுத்து வத்துக்கும் எதிராக சகல உழைக்கும் மக்களுக்கும் தலைமைதாங்கி எழுச்சியுற்றுப் போராடி அவற்றைத் தூக்கி எறிந்து தமக்கென ஓர் அரசை நிறுவும் ஆற்றல் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு மாத்திரமே உண்டு. இவ்வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் தொழிலாளி விவசாயிகளுடைய புரட்சிகரமான கூட்டணி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை முதல் முதலில் வெளியிட்டார்.'³⁸

'சட்டபூர்வமான மாக்ஸிட் எனப்படுவோர் சார் அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளில் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அவர்கள் புரட்சிகர வழியிலன்றி பாராளுமன்றப் பாதை மூலம் சோசலிசத்தை அடையலாம் என வாதிட்டனர். அதனால் அவர்களுக்கு இப்பெயர்

இடப்பட்டது. அவர்கள் நரோட்னிக்குகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டபோதும், மிதவாத முதலாளித்துவ இயல்பை உடையவர்களா யிருந்தனர் எனக் கருதப்பட்டது.

'பொருளாதாரவாதிகள்' எனப்படுவோர் பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளுக்காக நடைபெறுகின்ற போராட்டங்களில் மாத்திரமே தொழிலாளர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென விடாப்பிடியாகக் கூறிவந்தனர். அரசியல் போராட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதை மிதவாத முதலாளிகளிடம் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் தொழிலாளிகள் அந்த முதலாளிகளுக்கே ஆதரவளிக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள்!³⁹

'லெனின் நரோட்னிக்குகளுக்கு எதிராக மட்டுமின்றி சட்டபூர்வமான மாக்ஸிட்களினதும், பொருளாதாரவாதிகளினதும் சந்தர்ப்பவாதக் கருத்துக்களை எதிர்த்தும், மாக்ஸியக் கண்ணோட்டத்தில் தன் கருத்துக்களை முன்வைத்து தத்துவப் போராட்டம் நடத்தினார். அப்போராட்டங்களின் மூலம் மாக்ஸிய அமைப்பொன்றை நிறுவும் பணியில் அவர் இரவுபகலாக உழைத்தார். தொழிலாளர் படிப்பு வட்டங்களை நகரத்தின் பல பகுதிகளிலும் மாக்ஸிய பாதையில் நெறிப்படுத்தினார். அவை தொழிலாளர் இல்லங்களில் இரகசியமாக இயங்கி வந்தன.

'லெனின் தொழிலாளர் படிப்பு வட்டங்களை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்த போது 1894இல் தமது மனைவியான நடேஸ்தா கொளஸ்ரான்ரிநொல்னா குருப்ஸ்க்காயாவை ஒரு மாலைநேர ஞாயிறுப் பாடசாலையில் தொழிலாளருக்கு ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார். அவரது மாணவர்களின் அநேகர், லெனின் நடத்திய படிப்பு வட்டங்களில் சேர்ந்திருந்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையே இருவரையும் அடிக்கடி சந்திக்க வைத்து வாழ்விலும் இணைத்து வைத்ததெனலாம்.⁴⁰

'மேற்கைரோப்பிய நாடுகளில் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் பற்றி மேலும் அறியவும் தொழிலாளர் விடுதலைக் குழு உறுப்பினருடன் தொடர்பு கொண்டு எதிர்காலப் பணிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடவும் லெனின் 'வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென பீற்றர்ஸ் பேர்க் மாக்ஸிய வாதிகள் அவரிடம் கோரினர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க லெனின் 1895 ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் மேற்கைரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பயணமானார்.

அவர் முதலில் சுவிற்சலாந்துக்குச் சென்ற அங்கு வாழ்ந்த பிளக்னோவ் முதலிய தொழிலாளர் விடுதலைக்குழு உறுப்பினரைச் சந்தித்து தொழிலாளர் என்ற பொதுத் தலைப்பில் மாக்ஸியக் கட்டுரைகளைக் கூட்டாக வெளியிட ஏற்பாடு செய்தார்.

அங்கிருந்து அவர் பரசுக்கும் பேர்லினுக்கும் சென்று இந்நகரங்களிலே பிரான்ஸ், ஜேர்மனி தொழிலாளர் கூட்டங்களில் கலந்து உரைநிகழ்த்தி அவர்களுடன் கலந்துரையாடி அவர்களது நிலைமைகளையும் அரசியல் நிலைப்பாட்டையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் கற்றறிந்தார்.

பாரிசில் தங்கியிருந்தபோது தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கிய பிரமுகரும் கார்ல் மாக்ஸின் மருமகனுமான போல்லாபாக்கைச் சந்தித்து அரசியல் விடயங்கள்

பற்றிக் கலந்துரையாடினார். அவர் பிரடெறிக் ஏங்கல்சைச் சந்திக்க ஆவல் கொண்டாராயினும் ஏங்கல்ஸ் கடுஞ்சுகவீன முற்றிருந்தமையால் அவருடன் பேசும் வாய்ப்புக்கிட்டவில்லை.

இந்நகரங்களில் தங்கியிருந்த காலத்தில் ஓய்வு நேரங்களில் ருஷ்யாவில் கிடைக்காத மாக்ஸிய நூல்களை நூலகங்களில் தேடிப்பார்த்தார். தமது இலட்சியத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்த அவர், ருஷ்யாவிக்கு மீண்டும் வரும்போது தமது சூட்கேசில் இரு அடித்தட்டுக்களைச் செய்து அதத்தட்டுகளுக்கிடையே முக்கியமான மாக்ஸிய நூல்களை ஒளித்து வைத்து பரிசோதனை செய்யும் அதிகாரிகளின் கண்ணில் படாமல் ருஷ்யாவுக்குள் கொண்டுவந்து சேர்த்து அவற்றைத் தொழிலாளர் மத்தியில் விநியோகம் செய்தார்.⁴¹

'ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்த லெனின் முதலில் மொண்கோ நகரங்களுக்குச் சென்று மாக்ஸிய குழு உறுப்பினர்களுடன் வெளிநாட்டு அனுபவங்கள், உள்நாட்டு நிலைமைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடிவிட்டு 1895ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் செயின்ற் பீற்றர்ஸ் பேர்க் வந்தடைந்தார்.

அப்பொழுது அவரது ஒரே குறிக்கோள் தொழிலாளர்களுக்கென ஒரு ஸ்தாபனத்தைக் கட்டியெழுப்புவதே. அதனால் அந்நகரிலே பலத்த பொலிஸ் கண்காணிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் அங்கு இயங்கிய மாக்ஸிய குழுக்கள் யாவற்றையும் (ஏற்கனவே அங்கு 20 குழுக்கள் வரை இயங்கின) பெருமுயற்சி செய்து ஒன்றிணைத்து அதே ஆண்டில் (1985) ஒரே ஒரு சங்கமாக உருவாக்கினார். அந்தத் ஸ்தாபனம் 'தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டச் சங்கம்'⁴² என அழைக்கப்பட்டது. அச்சங்கம் லெனின் தலைமையிலான மத்திய குழுவைக் கொண்டிருந்தது. அப்போராட்டச் சங்கமே ருஷ்யாவில் புரட்சிகர மாக்ஸியக் கட்சி பின்னர் உருவாகுவதற்கான மூலக் கருவெனக் கருதப்படுகின்றது.

'இப்போராட்ட சங்கம் லெனின் தலைமையில் வெகுசன அரசியற் கிளர்ச்சிகளை நாடெங்கும் விரிவுபடுத்த முனைப்பாகச் செயலாற்றியதுடன் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களையும் தவற்றை அரசியற் பாதையிலே நெறிப்படுத்தவும் தொடங்கின. 1896ஆம் ஆண்டு செயின்ற் பீற்றர்ஸ்பேர்க் நெசவு ஆலையைச் சேர்ந்த முப்பதினாயிரம் (30,000) தொழிலாளர்கள் பங்கு பற்றிய பிரசித்தி பெற்ற வேலை நிறுத்தத்திற்கு இச்சங்கமே தலைமை தாங்கிற்று'.⁴³

'தொழிலாளர் மத்தியில் இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சியையும் அதன் செயற்பாடுகளையும் நன்கு அவதானித்த சார் அரசாங்கம் அது இயங்குவதன் ஆபத்தை உணர்ந்து அதற்குப் பெரும் அடி கொடுத்து நசுக்கியது. அதன் விளைவாக 1895ஆம் ஆண்டின் முன்கூறிலே லெனினும் அதன் ஏனைய தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

லெனினும் அவரது தோழர்களும் செயின்ற் பீற்றர்ஸ் பேர்க் சிறையில் டப்பட்டார்கள். லெனின் ஓராண்டுக்கு மேல் அச்சிறையில் காலத்தைக்

கழித்தபோதும் அவரது இலட்சியப் பணிகள் இடைநிற்கவில்லை. சிறையில் இருந்துகொண்டே போராட்டச் சங்கத்தை வழிநடத்தும் வழிமுறைகளை அவர் கண்டுகொண்டார். சக தோழர்களுக்கு எழுதும் கடிதங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கள்ளமாகக் கடத்தினார். வெளியிலே அனுப்பும் நூல்கள், சஞ்சிகைகளின் வரிகளுக்கிடையே தமக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கும் பாலினால் செய்திகளை எழுதிவிடுவார். தாளைச் சூடாக்கும் வரை அவ்வெழுத்துக்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படா. அவர் தாம் சாப்பிடுகின்ற ரொட்டியில் பாலைச் சேகரிப்பதற்காகச் சிறிய சிறிய மைக் குப்பிகளைச் செய்து வைத்துக் கொள்வார். சிறைக் காவலரைக் கண்டதும், உடனே அவற்றை எடுத்து விழுங்கிவிடுவார். லெனின் தாம் எழுதிய ஒரு கடிதத்திலே ஒருநாள் தாம் ஆறு மைக் குப்பிகளை விழுங்கியதாக வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறையிலுள்ள ஏனைய தோழர்களுடன் செய்தி பரிமாறுவதற்காக அவர் சிறைச்சாலை நூலகத்திலிருந்தே பெற்ற நூல்களில் தம் செய்திக்கு வேண்டிய எழுத்துக்களின் கீழ் புள்ளியிட்டு வாக்கியங்களை ஆக்கிவிடுவார்.⁴⁴

'அவர் தம் இலட்சியத்தில் கொண்ட அசைக்க முடியாத பற்றுறுதி காரணமாக இடையறாது தமது சக தோழர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தமது இயக்கப் பணியை உற்சாகத்துடன் முன்னெடுத்துச் செல்லத் தைரியமளித்ததோடு நின்றுவிடவில்லை.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டச் சங்கம் ஒரு மாக்ஸிய அமைப்பாக இல்லை என்பதை நன்கறிந்த லெனின் அக்கால கட்டத்தில் ஒரு மாக்ஸியக் கட்சியமைப்புக்கான முதலாவது வேலைத் திட்டத்தைத் தயாரித்தார். அத்துடன் தமது தத்துவ வேலைகளில் ஒன்றான 'ரஷியாவில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி' என்னும் நூலையும் எழுத ஆரம்பித்தார். அதற்காக அவர் பெருஞ்சிரமத்தின் மத்தியிலே சக தோழர்கள், உறவினர், நண்பர்கள் ஆகியோரின் உதவியால் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை சிறைச்சாலைக்குள் எடுப்பித்துப் படித்தார். இலட்சியமே கண்ணாகி பசி நோக்காது மெய்வருத்தம் பாராது உழைத்தார்.⁴⁵

அவரது சளைக்காத பணியினால் செயின்பர் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கில் இயங்கிய குறுகிய காலப் பகுதியில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடமின்றி எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைவராகவும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் செயற்றிறன்மிக்க அமைப்பாளராகவும் வளர்ச்சி பெற்றாரெனக் கூறலாம்.

1.3. நாடு கடத்தப்பட்டுச் சைபீரியாவில் வாழ்வு (1897 - 1900)

'செயின்பர் பீற்றர்ஸ்பேர்க்கில் சிறைவாசம் அனுபவித்த மூன்றாண்டுகளில்' கிழக்கு சைபீரியாவிலே வாழ வேண்டுமென்ற நாடுகடத்தல் உத்தரவைச் சார் அரசாங்கம் அறிவித்தது. அது அவர் தொழிலாளி வர்க்க விடுதலைக்கான போராட்ட சங்கத்தை அமைத்து புரட்சிகர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காக அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையாகும்.

1897 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் லெனின் கிழக்கு சைபீரியாவிலே தாம் நாடு கடத்தப்பட்ட இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். அது எனுயனிச குபேர்னியாவில் மினுசின்ஸ்க் மாவட்டத்தில் சசென்ஸ் கொயே என்ற கிராமமாகும். அக்கிராமம் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருந்தது. அது எவ்வித வசதிகளற்ற ஒரு ஒதுக்கு மூலை.

லெனின் அங்கு வாழ்ந்த ஆரம்ப காலத்தில் பெரும் வசதியினங்களுக்கும் இடர்ப்பாடுகளுக்கும் உள்ளாகி கடுங்குந்துன்பப்பட்டார். அவர் அங்கு தமது இயக்க வேலைகளிலிருந்து நேரடியாகத் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவர் அங்கு தமது செயலாக்கத்தையும் மனவறுதியையும் இம்மியளவும் இழக்கவில்லை. அவர் வழமையான சுறுசுறுப்புடன் இயங்கினார். அவர் சைபீரியக் கிராமங்களுக்கு பிரயாணம் செய்து கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை கண்டறிந்ததுடன் விவசாயிகளின் துயர் நிறைந்த வாழ்க்கை நிலைகளையும் அனுதாபத்தோடு கேட்டறிந்தார். அங்குள்ள நாட்டுப்புற மக்கள் அவரைப் பெரிதும் மதித்தார்கள். அவர்கள் பிரச்சினைகளையிட்டு ஆலோசனை கேட்பதற்காக அவர் இருக்கும் இடந்தேடி வருவார்கள். ஒரு தடவை தங்கச் சுரங்க உரிமையாளர் ஒரு தொழிலாளிக்கு எதிராக வைத்த வழக்கில் லெனின் தமது மதிநுட்பமான ஆலோசனைகள் மூலம் அத்தொழிலாளியை அவ்வழக்கில் வெற்றிபெறச் செய்தார். அதன்பின், அதிகமான விவசாயிகள் அவரைத் தேடிவரத் தொடங்கினர். அவர் மிக மகிழ்ச்சியோடு அவர்களுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகள் வழங்கியதுடன் அவர்களது வாழ்வுக்கு ஒரு விடிவு உண்டென்ற நம்பிக்கையையும் அளித்தார்.⁴⁶

அங்கு அவர் ஓராண்டைக் கழித்திருந்தபோது குரூப்ஸ்காயா அங்கு வந்து சேர்ந்தார். தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்ட சங்கத்தில் அவரும் சேர்ந்து இயங்கினார். லெனின்மீது சுமத்தப்பட்ட அதே குற்றத்திற்காக அவரும் கைது செய்யப்பட்டு வெறொரு கிராமத்துக்கு அவரை நாடுகடத்த சார் அரசாங்கம் முடிவு செய்திருந்தது. ஆயினும் அவர் லெனின் காதலி என்ற காரணத்தினால் லெனின் வாழும் கிராமத்தில் அக்காலத்தைக் கழிக்க அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அங்கு இருவரும் திருமணம் செய்துகொண்டனர். குரூப்ஸ்காயா லெனினது மனைவி ஆனார். அன்று முதல் அவர் லெனினின் நம்பிக்கை மிக்க தோழியாகவும், அவரது மரணம் வரை அவருக்குத் துணை புரிவதில் தன்னைப் பூரணமாக அர்ப்பணித்த மனைவியாகவும் வாழ்ந்தார்.⁴⁷

குரூப்ஸ்காயா அங்கு வந்து சேர்ந்து லெனினது வாழ்க்கைத் துணைவியானமை அவருக்கு மேலும் உற்சாகத்தை அளித்தது. அவர் அங்கு வாழ்ந்த மூன்று ஆண்டுகளும் ஓய்ந்திருக்கவில்லையென்றே கூறலாம். அவரது சிந்தனையும் செயல்களும் புரட்சி இயக்க வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வது பற்றியதாகவும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு மாக்ஸிய தத்துவக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அரசியற் போதம் அளிப்பது பற்றியதாகவுமே இருந்தன.

தமது திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நூல்களையும் பெருஞ் சிரமங்களின் மத்தியில் நண்பர்கள் உதவியுடன் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவ்விடயத்தில் அவருடைய சகோதரி அன்னா பெரிதும் உதவினார். அன்னா மூலம் மாஸ்கோ நூல் நிலையத்திலிருந்து அன்னாவுக்கு 1897ஆம் ஆண்டு மேமாதம் அனுப்பிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“... மாஸ்கோ நூல்நிலையம் ஒன்றைப் பயன்படுத்துவது பற்றி நான் எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இது பற்றி நீ ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முடிந்ததா? அதாவது நீ ஏதாவது பொது நூல்நிலையத்துக்குச் சென்று விசாரித்தாயா? முடிந்தால் இரண்டு மாதங்களுக்கு நீ நூல்களைக் கடனாகப் பெற வேண்டும் . . . ஆனால் ஏதாவது சிறந்த நூல் நிலையத்திலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு நூல்களைப் பெற முடியுமா என்பதுதான் பிரச்சினை . . . பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்திலிருந்து . . . அல்லது மாஸ்கோ சட்டக் கழக நூல் நிலையத்திலிருந்து அல்லது வேறு ஏதாவது இடத்திலிருந்து நூல்களைப் பெற முயற்சி செய்து இன்னும் சில நூல்நிலையங்கள் மாஸ்கோவில் இருக்கலாம். தனியார் நூல்நிலையங்களிலும் விசாரிக்கவும். உங்களில் யாராவது மாஸ்கோவில் இருப்பீர்களானால் இதுபற்றிக் கண்டறியவும்.”⁴⁸

இக்கடித்திலிருந்து அவரது அறிவுத் தாகமும், தாம் ஆற்ற வேண்டிய தத்துவப் பணியின்மீது அவருக்கிருந்த சாத்திரமான பொறுப்பும் சைபீரியாவிலே நூல்களைப் பெற அவர் பட்ட இடங்களும் வெளிப்படுவதை உணரலாம்.

அவர் சைபீரியாவில் வாழ்ந்த மூன்றாண்டு காலத்தில் பல ஆக்கபூர்வமான வேலைகளைச் செய்தார். மாக்ஸினதும் ஏங்கல்சினதும் நூல்களை தொடர்ந்து கற்றார். ஜேர்மன், பிரான்ஸ் மொழிகளில் இருந்து சில நூல்களை ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறு நூல்களையும் பிரசுரங்களையும் எழுதினார். ‘ரஷ்ய சனநாயகவாதிகளின் பணி’ என்னும் பிரசுரம் அவற்றுள் ஒன்று. அதிலே ஐக்கியப்பட்ட தொழிலாளர் கட்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். செயின்ட் பீற்றர்ஸ் பேர்க் சிறைச்சாலையில் எழுத ஆரம்பித்த ‘ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி’ என்ற நூலைத் தொடர்ந்து எழுதிப் பூர்த்தி செய்தார். ‘லெனின் நூல் திரட்டின் ‘இரண்டாம் பதிப்பின் மூன்றாம் தொகுதியில் உள்ள நூற்பட்டியலிலிருந்து இந்நூலை எழுத அவர் 583 நூல்களை ஆராய்ந்து தெரிய வருகின்றது.”⁴⁹

இந்நூல் 1899இல் பிரசுரமானது. இந்நூலிலே, முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் ஆழமுற்றுச் செல்கின்ற முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தியதுடன் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பிலே தொழிலாள வர்க்கம் முதலாளித்துவத்துக்கு சவக்குழி தோண்டும் வர்க்கமாகவும் புதிய சோசலிச சமூக அமைப்பை நிர்ணயிக்கும் மாபெரும் சக்தியாகவும் எவ்வாறு வளர்ந்து முதிர்ச்சி அடைகிறார்கள் என்பதை லெனின் எடுத்துக்காட்டினார்.”⁵⁰

அவர் ரஷ்ய சமூக சனநாயக தொழிலாளர் கட்சியின் முதலாவது காங்கிரஸ் 1898ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் மிங்ஸ் என்னும் இடத்தில் கூடியதாக குரூப்ஸ்காயா மூலம் அறிந்தார். அந்தக் காங்கிரஸ் மாக்ஸில கட்சி ஒன்றைக் கட்டியமைப்பில் வெற்றியடையவில்லை. அத்தகைய கட்சிக்குரிய உருப்படியான

திட்டமெதையும் காங்கிரஸ் முன்வைக்கவில்லை என்ற உண்மை நிலையை அவர் அறிந்து கொண்டார். ஆனால் அம் மகாநாடு நடைபெறுவதற்கு முன்னரே மாக்ஸியக் கட்சி ஒன்றிற்கான நகல்திட்டமொன்றை இரவு பகல் நித்திரை விழித்திருந்து தயாரித்திருந்தார். 'தூங்கும் கிராமத்தில் இருளின் மத்தியில் பின்னிரவு வேளையிலும் அவரது ஜன்னல் அருகே விளக்கு எரிந்து கொண்டே இருக்கும்' என குரும்புக்காயா அவரது அயராத பணிபாற்றி நினைவு கூறுகிறார். 51

நீண்டகால சிந்தனையின் விளைவாக அவரது மூளையிலே புரட்சிகரக் கட்சி ஒன்றைப் பலமாகக் கட்டி அமைப்பதற்குரிய புதிய திட்டமொன்று தோன்றியது. புரட்சிகர சக்திகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைக்கத் தக்க அகில ருஷிய அரசியல் தினசரி ஒன்றை வெளியிடுவதற்கான வேலைத்திட்டம் அதுவாகும். அவ்வேலைத் திட்டத்தை விரிவாகத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதன் பின்னர் அவரால் சைபீரியாவில் பொறுமையாக வாழ முடியவில்லை. தமது நாடுகடத்தற்காலம் முடிவடையும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் நித்திரை கொண்டதே இல்லை. மிகவும் மெலிந்திருந்தார்.

1900 ஆம் ஆண்டு சனவரி 29ஆம் திகதி நாடுகடத்தற் காலம் முடிவடைந்தது. உடனே அவர் மனைவியுடன் அக்கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டார். அவர்கள் இருவரும் 400 கிலோ மீற்றர் வரை நீளமான பாதையில் குதிரை வண்டியில் பயணஞ் செய்தார்கள். லெனின் தமது திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அவசரம் கொண்டதால் கடும் குளிர்வாட்டும் உறைபனியில் இரவும் பகலும் பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

ருஷியாவிலே தொழில் நகரங்களிலோ செயின்பர் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கிலோ லெனின் வாழ்வதற்கு, சார் அரசாங்கம் தடைவிதித்திருந்தது. அதனால் அவர் செயின்பர் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கிற்கு மிக அண்மையில் இருப்பதற்காக பிஸ்கோல் என்னும் இடத்தில் தங்க முடிவு செய்து மனைவியுடன் அங்கு வந்து வாழ்ந்தார்.⁵²

1.4. மாக்ஸியக் கட்சியை உருவாக்கும் பணி (1900 - 1904)

'பிஸ்கோவில் வாழ்ந்த லெனின், 1900 ஆம் ஆண்டு முழுவதும் தாம் வகுத்த திட்டமான 'அகில ருஷிய அரசியல் தினசரி'யை வெளியிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தார்.

அக்காலத்தில் ருஷியாவில் சார் அரசாங்கப் பொலிஸின் அடக்குமுறைக் கெடுபிடிகள் அதிகரித்திருந்தன. அதனால் அத்தகைய பத்திரிகையைப் பிரசுரிப்பது நடைமுறைச் சாத்தியமில்லை. சட்டவிரோதமாக நடத்தினால் இரண்டொரு மாதங்களில் இரகசியப் பொலிசார் அதை மோப்பம் பிடித்து அழித்து விடுவர். இந்நிலையினால் பத்திரிகையை வெளி நாடொன்றில் வெளியிடுவதற்கு லெனின் முடிவு செய்தார். முதலில் அதற்காக நிதி சேகரிக்கவும் விடயதானங்கள் செய்வோரையும், நிருபர்களையும் தீர்மானிக்கவும் பொலிஸ் கெடுபிடிகளைத் துச்சமென மதித்து அவர் மாஸ்கோ செயின்பர் பீற்றர்ஸ் பேர்க், நிக்கா முதலிய நகரங்களுக்குப் பயணஞ் செய்தார்.⁵³

'அத்தகைய ஒரு இரகசிய பயணத்தின்போது அவர் சார் அரசாங்கத்தின் பொலிசாரினால் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். பிடிபட்டபோது ஒரு பற்றுச்சீட்டின் பின்புறத்தில் வெளிநாட்டு முகவரிகள் பலவற்றை எழுதி வைத்திருந்தார். அது பொலிசாரின் கண்களுக்குப்படவில்லை. அதனால் அவர் குறுகிய காலத்தில் விடுவிக்கப்பட்டார். எவ்வாறோ சார் அரசாங்கம் லெனினை மோப்பம் பிடித்தது. மிகமிக அபாயகரமான ஒரு எதிரியாக அவரைக் கணித்தது. சாரின் இரகசியப் பொலிஸ் துறையான 'ஒக்ரனா'வைச் சேர்ந்த பாட்டோல் என்ற அதிகாரி இன்று புரட்சியில் உலியானோவை (லெனினை) விடப் பெரிய மனிதன் வேறு எவரும் இல்லை' என்று ஓர் இரகசிய அறிக்கையில் தன்னுடைய கணிப்பைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதனால் அச்சமயத்தில் அவரைக் கொலை செய்துவிட வேண்டுமென அவன் கருதினான்'.⁵⁴

'இனிமேலும் ருஷியாவில் இருப்பது ஆபத்தெனக் கருதிய லெனின் பெரும் அல்லல்களுக்கு மத்தியில் ஜோர்மனிக்குச் சென்றார். அங்கு மியீனிச் நகரில் தமது திட்டப்படி பத்திரிகைகளை வெளியிடும் வேலையை உடனடியாக ஆரம்பித்தார். ஆயினும் அங்கும் பத்திரிகை வெளியிடுவது முதல் நிதி சேகரிப்பது வரை பல இடையூறுகள் இருந்தன. இவ்விடையூறுகளை நிவர்த்தி செய்வதில் ஜோர்மன் ஜனநாயகவாதிகள் லெனினுக்குப் பெரிதும் உதவினர். பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் லெனினது அயராத உழைப்பினால் அவரது நெறிப்படுத்தலின் கீழ் 1900ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதத்தில் 'தீப்பொறி' (இஸ்கரா) என்னும் பெயரில் அகில ருஷிய அரசியற் திளசரி வெளியிடப்பட்டது. அதில் முதற்பக்கத்தில் பெயரின் கீழே 'சிறுபொறி பெருஞ் சுவாலையைத் தூண்டும்' என்ற விருது வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது'.⁵⁵

'எத்தகைய இடர் வரிலும் ஒரு மாக்ஸியக் கட்சியை உருவாக்குவதே அப்பொழுது லெனினது சிந்தனையின் இலட்சிய வெறியாக இருந்தது. அதற்கு 'தீப்பொறி'யை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். 1901ஆம் ஆண்டுப் பிற்கூறிலேதான் அவர் 'தீப்பொறி'யில் 'லெனின்' என்னும் பெயரில் எழுதத் தொடங்கினார். அவரது கட்டுரை ஒன்று தானும் வெளிவராத, 'தீப்பொறி'யைக் காண்பதரிது. தீப்பொறியின் பிரதான பணி ருஷியாவில் மாக்ஸியக் கட்சியை உருவாக்குவதே. என அவர் முதலாவது இதழில் எழுதிய தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 56

'தீப்பொறி' ருஷியாவிலே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் புரட்சி இயக்கம் தீவிர முனைப்படையும் காலத்திலேயே வெளிவரத் தொடங்கியது.

'அடிக்கடி தொழிலாளர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்தங்கள் நகரங்களில் தொழிற்சாலைகளைச் செயலிழக்கச் செய்தன. அவர்கள் பொருளாதார வேலை நிறுத்தங்களைப் படிப்படியாக அரசியல் வேலை நிறுத்தங்களாக மாற்றினார்கள். கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகள் நிலப் பிரபுக்களுக்கு எதிராக வீறுகொண்டெழுந்தனர். மாணவர்களின் கிளர்ச்சி விரிந்து பரவிக்கொண்டிருந்தது. நாடெங்கும் சார் 'எதேச்சாதிகாரம் ஒழிக்' என்ற குரல்கள் உரத்துக் கேட்டுக்

கொண்டிருந்தன. இந்தப் புரட்சிகர சூழ்நிலையில் எழுச்சியுற்ற மக்களுக்குத் தலைமை தாங்க ஒரு பலம் பொருந்திய சகல ஓடுக்கப்பட்ட மக்களையும் ஒரு கொடியின் கீழ் ஐக்கியப்படுத்துகின்ற ஒரு மாக்ஸியக் கட்சியின் அவசியத்தை ஏற்கனவே வெளின் உணர்ந்திருந்தமையால் 'தீப்பொறி'யை இம்முனைப்புக்குத் தலைமை தாங்கும் வகையில் நெறிப்படுத்தினார்.⁵⁷

'ஒரு தவறற்ற மாக்ஸியக் கட்சி இல்லாவிட்டால் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் எதனையும் சாதிக்க முடியாது போய் விடுவதுடன் தன்னையும் ருஷியாவின் சகல உழைக்கும் மக்களையும் அரசியல் பொருளாதார அடிமைத் தளத்திலிருந்து விடுதலை செய்து கொள்ளும் அதன் வரலாற்றுப் பணியையும் அதனால் நிறைவேற்ற முடியாதென 'தீப்பொறி' மூலம் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குத் தெளிவுபடுத்தினார்.⁵⁸

'எதிரியின் கோட்டை எம் முன்னே உயர்ந்து நிற்கின்றது. அது எங்கள் மீது குண்டுகளையும் 'செல்'களையும் பொழிந்து சிறந்த போராளிகளைக் கொன்றொழிக்கின்றது. நாம் இந்தக் கோட்டையைக் கைப்பற்ற வேண்டும். நாம் விழிப்புணர்ச்சி பெறுகின்ற சகல தொழிலாளி வர்க்க சக்திகளையும் ருஷியப் புரட்சிவாதிகளையும் ஒரு கட்சியின் கீழ் ஐக்கியப்படுத்தினால் மாத்திரமே அப்பணியை நிறைவேற்ற முடியும்.⁵⁹

'எமக்கு புரட்சிகர சக்திகளின் அமைப்பொன்றைத் தாருங்கள். நாம் ருஷியாவைத் தலைகீழாகப் புரட்டிவிடுவோம். என வெளின் பிரகடனம் செய்தார்.⁶⁰

'தீப்பொறி'யை ருஷியாவுக்குள் அனுப்புவது எளிதான காரியம் இல்லை. சார் அரசாங்கத்தின் இரகசிய உளவுப் படையின் கண்காணிப்பு தீவிரமடைந்திருந்தது. அதனால் சூட்கேசுகளில் இரு அடித் தட்டுகளைச் செய்து அவற்றுக்கிடையிலும் புத்தக மட்டைகளுக்குள்ளும் மறைத்து வைத்து தீப்பொறி இதழ்கள் ருஷியாவுக்குள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. ருஷியாவில் தொழிலாளர் மத்தியில் அத்தினசரிக்குப் பெருமதிப்பு பெருகிவரலாயிற்று. அதை வாசிக்கும் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதைக் கண்ட வெளின் ருஷ்யாவிலே அதை மீள்ப பதிப்பதற்காக பங்கு, கிஷினேவ் ஆகிய இடங்களிலே இரகசிய அச்சகங்களை நிறுவ 'ஏற்பாடு செய்தார்.⁶¹

'தீப்பொறி, ருஷியத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கையில் 1902இலே 'என்ன செய்ய வேண்டும்' என்னும் வெளித்து முக்கியமான நூல் வெளிவந்தது. இந்நூல் புரட்சிகர மாக்ஸியக் கட்சியைக் கட்டி அமைக்கும் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு ஆற்றியது. அத்தகைய கட்சியானது தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் புரட்சிகரப்படுத்தும், தலைமை தாங்கும் ஸ்தாபனப்படுத்தும். தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சக்தி என்ற கருத்தே அந்நூல் முழுவதும் ஊடுருவி இருந்தது.⁶²

'மாக்ஸியக் கட்சியின் வேலைத் திட்டத்தைத் தயாரித்த வெளின் அது விவசாயிகளைச் சென்றடைவதற்காக 'நாட்டுப்புற ஏழை மக்களுக்கு' என்னும் சிறு

பிரசுரத்தை எழுதினார். அதிலே ஏன் ஏழை விவசாயிகள் அக்கட்சியில் அணிதிரள வேண்டுமென்பதையும் அமைக்கப்பட இருக்கும் புதிய சோசலிச சமூக அமைப்பின் சிறப்பியல்புகளையும் தெளிவாக விளக்கியிருந்தார்.⁶³

1902ஆம் ஆண்டின் முற்கூறிலே பொலிஸ் உளவாளிகள் 'தீப்பொறி'யை மோப்பம் பிடிக்கத் தொடங்கினர். அதனால் இனிமேலும் மியூனிச்சில் பிரசுரிப்பது அபாயம். மியூனிச்சை விட்டு வெளியேறுவது அவசியமெனக் கருதிய 'தீப்பொறி' ஆசிரியர் குழு அதன் வெளியீட்டை இலண்டனுக்கு மாற்ற முடிவு செய்தது. இம்முடிவுக்கிணங்க, 1902ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் லெனின் மனைவியுடன் இலண்டனுக்குச் சென்றார்.

அவர் 'தீப்பொறி'யை வெளியிடுவதற்காக இலண்டனில் இருந்த காலத்தில் ஆங்கிலத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கையையும் அவர்களது இயக்கத்தையும் பற்றி அறிவதற்காக அவர்களது கூட்டங்களில் பங்குபற்றியவர் தமது நேரத்தில் பெரும் பகுதியைப் பிரித்தானிய ரூல் நிலையத்தில் செலவிட்டார். குறிப்பாக அவர் முன்னர் கார்ல் மாக்ஸ் பயன்படுத்திய பிரித்தானிய நூதனசாஸையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.⁶⁴

'பல நெருக்கடிகள் காரணமாக 'தீப்பொறி' வெளியிடுவது ஜெனிவாவுக்கு மாற்றப்பட்டதனால் 1903 ஆம் ஆண்டு இலைதுளிர் காலத்தில் லெனின் மனைவியுடன் ஜெனிவாவுக்குப் போனார். அவர்கள் இருவரும் ஜெனிவா நகரின் சுற்றுப்புறத்தில் வசதிகள் குறைந்த ஒரு சிறிய வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கு இருவரும் வாழ்ந்தனர்.

லெனின் அங்கிருக்கும்போது மாக்ஸியக் கட்சியை உருவாக்குவதற்காக ரஷியன் சமூக சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது மகாநாடு (காங்கிரஸ்) கூட்டப்படுவதன் அவசியத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, அதற்குரிய சகல தயாரிப்பு வேலைகளையும் செய்வதில் தன்னை முழுவதும் ஈடுபடுத்தினார்.

1903ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 17ஆந் திகதி ரஷிய சமூக சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் லெனினது முயற்சியால் பிரசஸில் கூடியது. அங்கே காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு முடிந்த பின்னர் பெல்ஜியன் பொலிஸ் கொடுத்த நெருக்கடியால் ஏனைய அமர்வுகள் இலண்டனுக்கு மாற்றப்பட்டன. அங்கு நடைபெற்ற அமர்வுகளிலே கட்சியின் வேலைத்திட்டம் பற்றி சூடான விவாதங்கள் நிகழ்ந்தன. லெனின் தலைமையில் அவரது ஆதரவாளர்கள் புரட்சிகரமான வேலைத் திட்டம், தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரக் கோட்பாடு, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நேச அணிகளும், விவசாயிகளும் புரட்சிகரமான தொழிலாளி வர்க்க மாக்ஸியக் கட்சியை உருவாக்கும் உடனடிப் பணி ஆகிய விடயங்களுக்காகத் தர்க்க ரீதியான காரணங்களை முன்வைத்து வாதாடினர்.⁶⁵

'மகாநாட்டின் இறுதி நிகழ்வில் கட்சியின் மத்திய குழு உறுப்பினருக்கான தேர்விலும் லெனினும் அவரது ஆதரவாளர்களும் மத்திய குழுவுக்கும் 'தீப்பொறி' ஆசிரியர் குழுவுக்கும் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தெரிவாகினர். அதனால்

அவர்களை எதிர்த்தோர் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினர். அன்று முதல் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்றோர் போல்ஷ்விக்குகள் (பெரும்பான்மையினர்) என்னும் அழைக்கப்படலாயினர்.

அவர்களுக்கு எதிரான ஏனைய குழுக்கள் யாவும் மென்ஷ்விக்குகள் (சிறுபான்மையினர்) என்றும் அழைக்கப்படலாயினர். அதன் பின்னர் மென்ஷ்விக்குகள் வெளித்து கருத்துக்களை எதிர்த்து வந்தனர். கட்சிக்குள்ளே கடுமையான கருத்துப் போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. வெளின் அவர்களுக்கு எதிரான தமது கருத்துக்களை 'ஓரடி முன்னால் ஈரடி பின்னால்' என்னும் நூலில் முன்வைத்தார். அவர் தமது இடையறாத அரசியல் தத்துவார்த்த செயற்பாடுகள் மூலம் மென்ஷ்விக்குகளின் கருத்துக்கள் தவறானவை என உறுதிப்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டார் எனக் கூறலாம்.⁶⁶

'ருஷிய சமூக சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸின் பிரதான விளைவு புரட்சிகர மாக்ஸியக் கட்சியை, போல்ஷ்விக் கட்சியை உருவாக்கியமையாகும். இத்தகைய தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சிகரக் கட்சியின் தோற்றமானது ருஷ்யாவின் வரலாற்றிலே மிகவும் முக்கியத்துவமான மைல் கல் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதன் பின்னர், ருஷிய சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி போல்ஷ்விக் கட்சி என்றும், ருஷிய சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி (போல்ஷ்விக்குகள்) என்றும் வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர் வர்க்கக் கட்சியின் அடிப்படை இலக்கான தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கான போராட்டத்தை முன்வைத்த உலகிலே முதலாவது கட்சி வேலைத்திட்டம் ருஷிய சமூக சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியில் இரண்டாவது காங்கிரஸில் வெளின் தலைமையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்சி வேலைத் திட்டமே எனக் கருதப்படுகின்றது.⁶⁷

புதுவகையான புரட்சிகரத் தொழிலாளர் வர்க்கக் கட்சியைக் கட்டி உருவாக்கியமை, மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் தத்துவார்த்த போதனைகளை ருஷியாவின் புதிய சகாப்த நிலைமைகளுக்கேற்ப பிரயோகித்து அவற்றை மேலும் வளர்த்தமையும் ஆகிய வெளித்து வரலாற்றுப் பணிகள் சர்வதேச தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் மத்தியிலும், மாக்ஸியத்தின் வளர்ச்சியிலும் வெளித்து, வரலாற்றுக் கட்டம் ஆரம்பமாகிவிட்டதை எடுத்துக் காட்டும் நடைமுறை உதாரணம் எனலாம்.

இயல் இரண்டு

லெனினது சமூகப் பணியும் போதனையும்

2.1. முதல் ருஷியப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கல் (1904 - 1907)

ருஷியாவிலே முதலாளித்துவத்தின் நுகத்தடியுடன் சார் ஆட்சியின் கொடுங்கோன்மையும் இணைந்து அதிகமான பாரத்தை மக்கள்மீது சுமத்தின. சுரண்டும் வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பேணிக் காத்துகின்ற சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக சகல மக்கள் மத்தியிலும் வெறுப்புத் தீ சுவாஸைவிட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது¹ லெனின் இந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூக நிலைமைகளை ஊன்றி அவதானித்தே புரட்சி தோன்றுமென்பதை தீர்க்கதரிசித்தார்.

1905ஆம் ஆண்டு சனவரி 3ஆம் திகதி செயின்பீற்றர்ஸ் பேர்க்கிலுள்ள மிகப் பெரிய தொழிற்சாலையான புடிலோல்வேர்க்கில் ஒரு வேலைநிறுத்தமும் நடைபெற்றது. இந்த வேலைநிறுத்த அலை மற்றைய தொழிற்சங்கங்கள், ஆலைகளுக்கும் பரவி பொது வேலைநிறுத்தப் பேரலையாக உருப்பெற்றது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி ஒருபுறம் நிகழ்கையில் தொழிலாளரின் ஒரு பகுதியினர் சார் மன்னன் தம் கோரிக்கைகளைக் கொடுத்துத் தம்மைத் திருப்தி செய்வானென நம்பி இருந்தனர்.

சார் மன்னனான இரண்டாம் நீக்கிலஸ் குளர்கால அரண்மனையில் வ்சித்து வந்தான். மன்னன்மீது நம்பிக்கை கொண்ட தொழிலாளர்கள் 1905 ஆம் அண்டு சனவரி 5ஆம் திகதியன்று அதிகாலையில் தமது கோரிக்கைகளைத் தாங்கி அந்த அரண்மனைக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். சார் மன்னரின் படங்களையும் மாதா கோயிலின் கொடிகளையும் கைகளில் ஏந்தி தங்கள் மனைவி பிள்ளைகளுடன் அவர்கள் நிராயுதபாணிகளாக ஊர்வலம் போனார்கள். ஒரு இலட்சத்து நாற்பதாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கு அவ்வூர்வலத்தில் பங்குபற்றினார்கள்.

சார்மன்னன் ஈவிர்க்கமின்றி நிராயுதபாணிகளான அத்தொழிலாளர் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்யுமாறு பொலீஸ் படைக்கு உத்தரவிட்டான். துப்பாக்கி வேட்டுகளுக்கு இரையாகி ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் வீதியிலே

விழுந்து இறந்தனர். இரண்டாயிரம் பேர் அளவில் படுகாயமுற்றனர். செயின்பீற்றர்ஸ் பேர்க் நகர வீதிகள் தொழிலாளர்களின் செங்குருதியினால் அபிசேகம் செய்யப்பட்டது. அன்று முதல் நிராயுதபாணிகளான தொழிலாளர் குருதி சிந்திய அந்த ஞாயிறு 'குருதி ஞாயிறு' என அழைக்கப்பட்டது.

சார்மன்னன் செய்த இந்தப் படுபாதகச் செயலைப் பற்றிய துயர் மிகுந்த செய்தி நாட்டின் எட்டுத் திக்கும் காட்டுத் தீயெனப் பரவியது. அச்செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தேசமக்கள் அனைவரும் ஆத்திரமும் வெறுப்புமுற்று கெம்பி எழுந்தனர்.²

'இந்த நிலைமை உருவாகுமென எதிர்நோக்கியிருந்த லெனின் இப்புரட்சி இயக்கத்தை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக இலண்டனில் இருந்தவாறு மிக வேகமாக இயங்கலானார்.

அன்று முதல் தொழிலாளர்களின் புரட்சிப் போராட்டங்கள் துரிதமாக வளர்ச்சி அடைந்து அரசியல் வடிவம் பெறத் தொடங்கியது. தொழிலாளர் நிகழ்த்திய அரசியல் வேலைநிறுத்தங்கள் தேசம் முழுவதையும் விழித்தெழச் செய்தன.

நகரங்களைப் பின்பற்றி கிராமங்கள் வீறுகொண்டெழு ஆரம்பித்தன. நிலப் பிரபுக்களை எதிர்த்து விவசாயிகள் பெருங் கூட்டங்களாகப் படையெடுத்துச் சென்றனர். நிலப் பிரபுக்களின் அரண்மனைகளுக்கும் மாளிகைகளுக்கும் கோபாவேசத்துடன் தீ வைத்தனர். அவர்களிடமிருந்து தாமாகவே நிலங்களைப் பறித்தெடுத்தனர். இந்த விவசாயிகள் இயக்கமானது மேலும் எழுச்சியுற்று தேசமெங்கும் விரிந்து பரவலாயிற்று.³

'அனைத்து மக்களும் எதிர்த்தெழுகின்ற அபாய நிலைமையை உணர்ந்துகொண்ட சார் அரசாங்கம் புரட்சிச் சக்திகளைப் பிளவுபடுத்துவதற்காகவும் மக்களில் மிதவாதப் போக்குடையவர்களை திசைதிருப்புவதற்காகவும் பிரதிநிதித்துவமுள்ள சட்ட சபையான அரசுமொ (State Duma) வைக் கூட்டத் தீர்மானித்தது. ஆனால் அந்த மொவுக்கு எந்தவிதமான சட்டமியற்றும் அதிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லை.⁴

'சதி நோக்கம் கொண்ட அந்த மொவைப் பகிள்கரிக்க வேண்டுமென லெனின் தலைமையிலான போல்ஷ்விக்குகள் அறிவித்தனர். ஆனால் மென்ஷ்விக்குகள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொள்வது அவசியமெனக் கருதினார்கள்.

ஐக்கியப்பட்ட தொழிலாளர் இல்லாததினால் முரணற்ற கட்சிப் போர்த் தந்திரம் இல்லாதிருப்பதையும் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கக் கருத்து

மொ : சார் மன்னன் இரண்டாம் நீக்கிலலால் 1906 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட பிரதி நிதித்துவ சபை. இது 1917 வரை இருந்தது. இது அரசு மொ எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இச்சபை தேசிய சட்டமாக்கல், அரசு பாதீடு, அரசு கடன் பற்றிய விடயங்களைச் செய்தது. ஆனால் அதன் அதிகாரங்கள் கடுமையாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. நிலப்பிரபுக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் வாக்குரிமை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

முரண்பாடுகளற்ற கட்சி அவசியமென்பதையும் பற்றிக் கவலையுற்ற லெனின் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரசை உடனடியாகக் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் 1905 ஏப்ரலில் இலண்டனில் கூட்டப்பட்டது. அதில் மென்ஷெவிக்குகள் கலந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ஜெனிவாவில் தனியாக மகாநாடு கூடினர். இலண்டனில் கூடிய இந்தக் காங்கிரஸ் முதலாவது போல்ஷெவிக் காங்கிரசாக விளங்கியது.

தொழிலாளி வர்க்கமே புரட்சியைத் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டுமென்பது போல்ஷெவிக்குகளில் போர்த் தந்திரப் போக்காகவும் இப்புரட்சி ஒரு முதலாளித்துவ சனநாயகப் புரட்சியாக இருப்பதனால் மிதவாத முதலாளி வர்க்கம்தான் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கவேண்டுமென்பது மென்ஷெவிக்குகளின் போர்த் தந்திரப் போக்காகவும் இருந்தன.

'இந்த இரு போக்குகளும், ஐக்கியப்பட்ட கட்சியை உருவாக்குவதற்குத் தடையாக இருந்தன. மூன்றாவது கட்சிக் காங்கிரஸ் நடந்து இரண்டு மாதங்கள் கழிந்து பிறகு 1905 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் லெனின் 'சனநாயகப் புரட்சியில் சமூக சனநாயக வாதிகளின் இரு போர்த் தந்திரங்கள்' என்ற புகழ் பெற்ற நூலை எழுதினார். அந்நூலிலே மென்ஷெவிக்குகளின் போர்த் தந்திரத்தை அவர் தர்க்க ரீதியாக விமர்சித்து, போல்ஷெவிக்குகளின் போர்த் தந்திரத்தை இன்னும் விரிவாக ஆதாரங்களுடன் விளக்கினார் எனக் கருதப்படுகின்றது.⁵

1905 ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்தில் புரட்சி இயக்கப் புயல் தேசமெங்கும் பரவி பெரும் வேகத்தைப் பெற்றுவிட்டது. மாஸ்கோ-கலான் றெயில்வேயில் அக்தோபரில் ஆரம்பித்த அரசியல் வேலைநிறுத்தம் அகில ருஷிய வேலைநிறுத்தமாக உருப்பெற்றது. அதனால் தேசத்தின் வாழ்க்கை பூராவும் இடைநின்று போயிற்று. சார் அரசாங்கம் நிலைகுலைந்து நின்றது.

'இந்த நிலையைச் சமாளிக்க சார் அரசாங்கம் பேச்சுச் சுதந்திரம் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் முதலான பல உரிமைகள் தருவதாக அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது. இந்த அறிக்கையானது மக்களைச் சிக்க வைப்பதற்காக வீசப்பட்டிருக்கும் சதிகார வலை, அதை நம்ப வேண்டாம் என்ற லெனின் மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

லெனின் கருதியதுபோல் சார் அரசாங்கம் சில அரசியற் கைதிகளுக்கு மன்னிப்பு அளித்துவிட்டு யூதர்களுக்கு எதிராக அநேக கலகங்களைத் தூண்டிவிட்டது. புரட்சியை நசுக்குவதற்காக பொலிசாரைக் கொண்டு குண்டர் சங்கங்களை உருவாக்கியது. இந்தச் சங்கங்களிலே நிலப்பிரபுக்கள், வியாபாரிகள், குருமார்கள், ஊர்க்காலிகள், காதையர்கள் முதலியோர் அங்கம் வகித்தனர். அவர்கள் அரசியலில் அறிவு பெற்ற தொழிலாளர்களையும், அறிவாளிகளையும், மாணவர்களையும் தாக்கிக் கொலை செய்தார்கள். கொடூரமான அட்டகாசங்கள் புரிந்தனர். அவர்களை மக்கள் 'கறுப்பு கூற்றுவர்' என அழைத்தனர். அவர்களின் அடாவடித்தனங்களை எதிர்த்து ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திப் போராடுமாறு லெனின் மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார்.⁶

'அக்தோபர் அரசியல் வேலைநிறுத்தப் புயல்காற்று வீசிய நாட்களில் சார் ஆட்சியை எதிர்த்து நடைபெற்ற முதல் போராட்டத் தீயிலிருந்து தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரமான சிருஷ்டிசக்தி ஒரு புதிய வலுவான ஆயுதத்தை வார்த்தெடுத்தது. அதுதான் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடைய 'சோவியற்றுக்கள்'. நகரிலுள்ள தொழிற் சாலைகளிலிருந்தும், ஆலைகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபைகளே சோவியற்றுக்கள். அதுவரையில் உலகில் என்றுமே கண்டறியாத ஓர் அமைப்பாக அது விளங்கியது. புரட்சிகரமான அரசியல் அதிகாரத்தின் கருவூலம் என வெளின் அதைப் புகழ்ந்து வரவேற்றார்.⁷

'மக்களுடைய புரட்சிப் போராட்டம் 1905 ஆம் ஆண்டு அக்தோபர் நவம்பர் மாதங்களில் தீவிரமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. நிலப் பிரபுக்களுக்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டம் பிரமாண்டமாக வளர்ந்திருந்தது. தலைமறைவாக இருந்துகொண்டு ஆயுதம் தரித்து மக்கள் எழும் எழுச்சிக்கு வேண்டிய தயாரிப்புக்களைச் செய்வதில் நேரடியாகப் பங்கெடுப்பதற்காக வெளின் 1905 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ருஷ்யாவுக்கு வந்தார். 'புதுவாழ்வு' என்னும் போல்ஷவிக் பத்திரிகையில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் கட்சியின் அன்றாட வேலைகளுக்கு வழிகாட்டுவதில் பெருந்தொண்டாற்றின'.⁸

'புரட்சிகர சூழ்நிலை விசாலித்து வரும்போது ஐக்கியப்பட்ட கட்சி அவசியமென்பதால் 1905 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதத்தில் பின்லாந்திலுள்ள டம்பர்போர்ஸ் என்ற இடத்தில் போல்ஷவிக்வுகள் மகாநாடொன்றைக் கூட்டினர். இம்மகாநாட்டிலே வெளினும் ஸ்டாலினும் முதன்முதலில் நேர்முகமாகச் சந்தித்தனர். இந்த மகாநாட்டிலே இரு கட்சிகள் போல இயங்கிய போல்ஷவிக்வுகளும் மென்ஷவிக்வுகளும் ஒன்றுபட வேண்டும். அரசுமோ என்ற முதல் டுமாவை பகிஸ்கரிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது.

மகாநாடு நடக்கும்போது மாஸ்கோவில் மக்கள் ஆயுதபாணிகளாக எழ ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். மக்களுடைய எழுச்சியில் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் நேரடியாகப் பங்குகொள்ளும்பொருட்டு வெளினுடைய ஆலோசனையின் பேரில் மகாநாடு அவசரமாகத் தன் செயற்பாடுகளை முடித்துக் கொண்டது.

மாஸ்கோ தொழிலாளர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். திசம்பர் 9ஆந் திகதி முதல் ஒன்பது நாட்கள் வரை பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார் அரசாங்கப் படைகளுடன் வீரதீரமாகப் போரிட்டனர். ஆயினும் சார் அரசாங்கத்தின் பலம் வாய்ந்த படைகள் அவர்களுடைய போராட்டத்தை நசுக்கியது. மாஸ்கோ போல்ஷவிக் குழு உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். புரட்சிப் பேரலை மெல்ல மெல்ல ஓய்ந்து போனது.⁹

'சார் ஆட்சியை எதிர்த்துத் தாங்கள் நடத்திய புரட்சியில் கட்சியின் சக்திகள் அனைத்தும் ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் இனிமேல் தொழிலாளர் வர்க்கக் கட்சி ஐக்கியப்பட்டே ஆக வேண்டுமென்றும் தொழிலாளர்கள் கோரி நின்றனர். வெளின் அவர்களது கோரிக்கையை முற்றுமுழுதாக ஆதரித்தார்.

அதன் விளைவாக ஒற்றுமை மகாநாடு என்றழைக்கப்பட்ட ருஷிய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் நாலாவது காங்கிரஸ் 1906 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் சுவீடனின் தலைநகரமான ஸ்ரொக்கஹோமில் கூடியது. அதில் பங்குபற்றுவதற்காக லெனின் அங்கு சென்றார். அந்த காங்கிரஸ் விவசாயிகள் பிரச்சினை, இன்றைய நிலைமையும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் பணிகளும், அரசு மீது பற்றிய பார்வை முதலிய விடயங்களை விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டது.

லெனின் இக்காங்கிரஸிலே 'இன்றைய நிலையும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் பணிகளும்' என்ற அறிக்கையைத் தயாரித்து வந்தார். எவ்வாறாயினும், காங்கிரஸ் முடிவில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மத்திய குழுவில் மென்ஷவிக்குகள் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்றுவிட்டனர். இந்த நாலாவது காங்கிரஸில் மென்ஷவிக்குகள் பெற்ற வெற்றியினால் லெனின் சிறிதளவும் கலவரமடையவில்லை. போல்ஷவிக்குகளின் மாக்ஸிய தத்துவமும் நடைமுறையும் தவறற்றதென்பதில் அவர் திடமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.¹⁰

'அக்காங்கிரஸ் முடிவடைந்தவுடனே லெனின் உத்தேசமாகத் தன் வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். அவர் அக்காங்கிரஸில் நடைபெற்ற கருத்துப் போராட்டங்களைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார். அவர் தொழிலாளர்களையும் புத்திஜீவிகளையும் மாணவர்களையும் சந்தித்து உரையாடித் தமது நிலைப்பாடு தவறற்றதென்பதை விளக்கினார். கட்சி அமைப்புக்கள் மத்தியில் கடுமையான வேலை செய்து அவைகள் போல்ஷவிக்குகளை ஆதரிக்க செய்வதில் வெற்றி கண்டார். 1906ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் போல்ஷவிக்குகள் லெனினை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமக்கென 'தொழிலாளி' என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். அப்பத்திரிகையிலே நகர சபைகளிடம் நிலத்தை ஒப்படைத்தல் முதலிய மென்ஷவிக்குகளின் கொள்கைகளைக் கடுமையாக லெனின் விமர்சனம் செய்தார்.'¹¹

'தமக்குச் சாதகமான நிலைமை உருவாகி இருப்பதைக் கண்ட போல்ஷவிக்குகள் இன்னொரு கட்சிக் காங்கிரஸைக் கூட்ட வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுத்தனர். லெனின் ஐந்தாவது கட்சிக் காங்கிரஸைக் கூட்டுவதற்குப் பெரு முயற்சி செய்ததுடன் அதற்கான ஒரு வேலைத்திட்டத்தையும் தயாரித்திருந்தார். 1907ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கட்சியின் ஐந்தாவது காங்கிரஸ் இலண்டனில் கூட்டப்பட்டது. இக்காங்கிரஸிலே முதலாளித்துவக் கட்சிக்கு எதிராகக் கடுமையான போராட்டம் நடத்தப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்கு எதிராக இயங்குவதன் அவசியத்தை அக்காங்கிரஸில் லெனின் தலைமையிலான போல்ஷவிக்குகள் உணர்த்தினார்.

இக்காங்கிரஸ் போல்ஷவிக்குகளின் நிலைப்பாடு சரியானதென உறுதிப்படுத்தியது. மென்ஷவிக்குகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். லெனின் 1907 சூனில் இலண்டனிலிருந்து ருஷியாவுக்கு வந்து பின்லாந்தில் வாழ்ந்தார். அப்போது முதலாவது புரட்சி தோல்வி என்பதை அறிந்து கொண்டபோதும் அவரது மனவறுதி சற்றேனும் தளரவில்லை.¹²

'புரட்சி தோல்வியுற்றதும் சார் அரசாங்கம் முதல் அரச ருமாவைக் கலைத்துவிட்டு அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. சாருடைய பிரதம மந்திரி ஸ்டோலிபின் என்பவன் தொழிலாளர் விவசாயிகள் மீது மிகக் கொடுமையாக அடக்கு முறையைத் தீவிரப்படுத்தினான். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இருட்டுச் சிறையில் புரட்சிக்காரர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். மூளை குழம்பும்படி தாக்கப்பட்டனர். இரத்தம் கக்கும்வரை வதைக்கப்பட்டனர். பின்லாந்தில் தலைமறைவாக இருந்த லெனினைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக சாரின் உளவாளிகள் எங்கும் வலைபோட்டுப் பெரு முயற்சி செய்தனர். இதனால் லெனின் பின்லாந்தைவிட்டு வேறெங்காவது செல்ல வேண்டுமென போல்ஷ்விக்குகள் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டனர்.¹³ 'பின்லாந்தை விட்டு வெளியேறுவது மிகவும் அபாயமும் சிரமமும் நிறைந்த காரியம். ஆயினும் லெனின் ஒருவாறு தப்பி பின்லாந்தை விட்டு வெளியேறினார்.'¹⁴

'முதலாவது ருஷ்யப் புரட்சி ஏறக்குறைய இரண்டரை ஆண்டுகள் நீடித்தன. இப்புரட்சிக்கு லெனின் நம்பிக்கையோடு தலைமை தாங்கியபோது அது தோல்வியுற்றமைக்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. அப்புரட்சி பற்றியும் அது தோல்வியுற்றதற் காரணங்களை ஆராய்ந்தும் 'மால்சுகோ எழுச்சியில் பாடங்கள்', 'புரட்சியின் படிப்பினைகள்' 1905ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி பற்றிய உரை ஆகிய கட்டுரைகளில் விளக்கினார்.'¹⁵

2.2. அடக்குமுறைக் காலத்தில் கட்சி வேலையும் புதிய எழுச்சிக்கு வழிகாட்டலும் (1908-1914)

'சார் அரசாங்க அமைச்சர் ஸ்டோலிபின் அடக்குமுறைக் காலத்தில் பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடியது. நாடு முழுவதும் பயங்கரவாதத்தின் பிடிக்குள் சிக்கித் தவித்தது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் புரட்சிகரக் கட்சி அமைப்புக்கள் கறுப்பு நூற்றுவரால் தாக்கப்பட்டனர். போல்ஷ்விக்கட்சியின் மத்தியகுழு உறுப்பினர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், நாடு கடத்தப்பட்டார்கள், கட்சி உறுப்பினர் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்துகொண்டு போனது.'¹⁶

'புரட்சி தோல்வியுற்றதனால் மென்ஷ்விக்குகள் செய்வதறியாது கலவரம் அடைந்திருந்தனர். அவர்கள் சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக சட்டவிரோதமாக இயங்கும் புரட்சிகரத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தைக் கலைத்து ஒழித்துவிடப் பெரு முயற்சி செய்தார்கள். சட்டமுறையான அரசியல் இயக்கத்தை நடத்த விரும்பிய அவர்கள் பாராளுமன்ற முறையில் சோசலிசத்தை அடைவதற்காகத் தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களை அமைக்கும் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் கோரி நின்றனர். இவர்களைப் போல்ஷ்விக்குகள் 'கலைப்புவாதிகள்' என அழைத்தனர்.

போல்ஷ்விக்குகளில் ஒரு சிறு பகுதியினர், அரசாங்க சட்டசபையான ருமாவில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது, அவர்களைச் சட்ட சபையிலிருந்து திருப்பி அழைத்து விட வேண்டுமென்றும், சட்டபூர்வமான

அமைப்புகளில் வேலை செய்யவே கூடாதென்றும் வாதிட்டனர். இதன்மூலம் அவர்கள் கட்சிக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குமிடையே ஒரு பிளவை உண்டுபண்ண வைத்தனர். சட்டபூர்வமான ஸ்தாபனங்களை தமது இலட்சியத்துக்காக இயலுமானவரை பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற லெனினது கொள்கையை எதிர்த்து வந்தனர். இவர்களைப் போல்ஷ்விக்குகள் திருப்பி அழைப்பு வாதிகள் (ஒட்டோலிஸ்ட்) என அழைத்தனர்.¹⁷

இத்தகைய ஒரு பாதகமான சூழ்நிலையில் மாக்ஸியக் கட்சியை மீண்டும் கட்டி வளர்த்து புரட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பாரிய பொறுப்பை லெனின் நெஞ்சுறுதியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். தோல்விகளில் படிப்பினை பெற்று இலட்சிய வெற்றியில் தளராத பற்றுறுதியுடன் அவர் தம் செயற்பாட்டைத் தொடர்ந்தார்.

மாக்ஸியக் கட்சியை மீண்டும் கட்டி வளர்க்கும் ஒர்மத்துடன் 1908ஆம் ஆண்டு சனவரியில் பின்லாந்திலிருந்து லெனின் ஜெனிவா வந்து சேர்ந்தார். அங்கு வந்ததும் 'தொழிலாளி' பத்திரிகையை மீண்டும் ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் எடுத்தார். அதை ருஷியாவுக்குள் அனுப்புவதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

இக்காலப் பகுதியில் தலைமறைவாக இயங்குவது புரட்சிக்கு முன்னுள்ள காலப்பகுதியிலும் கடினமாக இருந்தது. லெனின் மனந்தளராது இரு மடங்கு செயலாக்கத்துடன் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அவரது முயற்சியால் 1908ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் 'தொழிலாளியின் முதல் இதழ் வெளிவரலாயிற்று. அதில் இரகசியமாகக் கட்சியைக் கட்டி வளர்த்தல், சட்டரீதியான ஸ்தாபனங்களைப் பயன்படுத்தல் ஆகிய முக்கிய விடயங்களை விளக்கி லெனின் கட்டுரைகள் எழுதினார்.¹⁸

1908 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 'தொழிலாளி' வெளியீடு நெருக்கடிகள் காரணமாக பாரிசுக்கு மாற்றப்பட்டது. லெனினும் குரூப்ஸ்கயாவும் பாரிசுக்குச் சென்றனர். அங்கு அவர்களுக்கு வாழ்வு இன்னல் மிகுந்ததாயிருந்தது. வாடகை குறைவானதால் அவர்கள் பாரிசில் சுற்றுப்புறத்தில் அறையொன்று எடுத்து வாழ்ந்து வந்தனர். லெனின் பத்திரிகைகள், நூல்கள் பெறுவதற்காக நீண்ட தூரம் சைக்கிளில் பயணஞ் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

லெனின் பாரிசில் இருந்த போல்ஷ்விக்குழுவிடம் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்தார். தொழிலாளர் மத்தியில் சொற்பொழிவாற்றினார். பிரஞ்சுத் தொழிலாளர் கூட்டங்களில் பங்குபற்றினார். அவர்களது வாழ்க்கை பற்றி அறிந்து கொண்டார்.¹⁹

'பாரிசுக்கு லெனின் வந்த குறுகிய காலத்தில் ஐந்தாவது அகில ருஷ்ய கட்சிக் காங்கிரஸ் கூட்டப்பட்டது. லெனின் அதன் பிரதான அறிக்கையைத் தயாரித்திருந்தார். கலைப்புவாதிகளுக்கும், திருப்பி அழைப்புவாதிகளுக்கும் எதிரான போராட்டமே இம்மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயமாகும்.

ஸ்டோபிலின் அடக்குமுறைக் காலத்தில் கட்சியின் நடைமுறை வேலைகள், மாக்ஸிய தத்துவத்தின் புனிதத்துவத்தைக் காக்கும் போராட்டத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை இக்காங்கிரஸில் லெனின் வலி

யுறுத்தினார். மாக்ஸியத்தைத் தூற்றுபவர்களுக்கு எதிராக அத்தத்துவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பை அவர் தலைமேற்கொண்டார். அதற்காக அவர் 'பொருள் முதல் வாதமும் அனுபவவாத விமர்சனமும்' என்ற நூலை எழுதினார். இந்நூலை விரைவில் பிரசுரிப்பதற்கு சகோதரி அன்னாவின் உதவியைக் கேட்டார். அன்னாவும் பெருமுயற்சி செய்து இந்நூலை 1909 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ரஷ்யாவில் பிரசுரித்தார்.²⁰

இந்நூலை எழுதுவதற்காக லெனின் பெரும் ஆய்வுகள் செய்தார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் படித்தார். தத்துவம் பற்றிப் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் ஜெர்மன், பிரஞ்சு, ஆங்கிலம், ருஷிய முதலிய மொழிகளில் எழுதியவற்றையும், கார்ல்மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், பிளக்னோவ், பியபார்க் முதலியோரின் படைப்புகளையும் ஆழமாகக் கற்றார். அதற்காக லண்டன் சென்று அங்குள்ள நூல்நிலையத்தில் ஒருமாத காலம் நூல்களைப் படிப்பதில் செலவிட்டார். போல்ஷ்விக்கட்சியின் கருத்தியல் வளர்ச்சியிலும் மாக்ஸிய தத்துவக் கோட்பாடுகளைப் பாதுகாத்து மேலும் விருத்தியுறக் செய்வதிலும் இந்நூல் பெரும்பங்காற்றியதுடன் புரட்சிகரப் போராளிகளைப் பயிற்றுவிப்பதில் தொடர்ந்தும் ஒரு வழிகாட்டியாகச் சேவையாற்றுகிறதெனக் கருதப்படுகின்றது.²¹

'லெனின் கட்சிக்குள்ளே சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு எதிராகவும், புரட்சிகரக் கோசமிடும் தீவிர இடதசாரிகளுக்கெதிராகவும் தத்துவப் போராட்டம் நடத்த வேண்டியிருந்தது. அவர்களின் வாதங்களை முறியடிப்பதற்காக இடதுசாரிக் கம்யூனிசம் சிறுபிள்ளைத்தனமான ஒரு கோளாறு என்னும் நூலை எழுதினார். இத்தத்துவப் போராட்டத்திலே அவர் கட்சியின் புரட்சிக் கோட்பாட்டையும் போர்த்தந்திரங்களையும் பிழையற்றவை என நிறுவி வெற்றி காண்பதில் இந்நூல் பெருந்துணையாக விளங்கியது.'²²

'அவர் ஜெனிவா, பாரிஸ் முதலிய நகரங்களில் தங்கியிருந்தபோது ருஷிய முதற்புரட்சியின் இயல்புகளையும் அது கற்பிக்கும் பாடங்கள் பற்றியும் கட்டுரைகள் எழுதினார். கூட்டங்களிலே பகிரங்க உரையாற்றினார்.

அவர் ஸ்டொலிபின் அடக்குமுறைக் காலத்தில் விவசாயப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்வதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார். அவர் விவசாயப் பிரச்சினை பற்றி எழுதியவற்றுள் '1905 - 07 முதல் ருஷிய புரட்சியிலே சமூக சனநாயகவாதிகளின் விவசாய வேலைத்திட்டம்' என்னும் நூல் முக்கியத்துவமானது எனக் கருதப்படுகின்றது.'²³

'1910ஆம் ஆண்டு வசந்தகாலத்தில் லெனின் பாரிய கட்சிப் பணிகளுக்கு மத்தியிலும் தமது தாயாரைச் சந்திப்பதற்காக ஸ்ரொக்ஹோம் வந்தார். அவர் தனது தாயாரை மூன்று ஆண்டுகாலம் சந்திக்கவே இல்லை. தாயார் மகனைச் சந்திப்பதற்காக தமது 75ஆவது வயதில் அங்கு வந்திருந்தார். லெனின் தாய்மீது மிகுந்த பற்றும், பரிவும் கொண்டிருந்தார்.

'தாயார் திரும்பிப் போகும்போது அவரை வழியனுப்ப லெனினால் முடியவில்லை. தாயார் பயணம் செய்யும் புகைக் கப்பல் ருஷிய கம்பனி

ஒன்றிற்குரியது. அங்கு சென்றால் தாம் கைது செய்யப்படலாம் என்ற பயம் அவருக்கிருந்தது. அதுவே, அவர் தாயாரைச் சந்தித்த கடைசித் தடவை. 1917இல் 7 ஆண்டுகளின் பின், அவர் ருஷ்யாவுக்கு வந்தபோது தாயார் ஏற்கெனவே 1916இல் இறந்து விட்டார்.²⁴

லெனின் செத்தம்பரில் மீண்டும் பாரிசுக்கு வந்து புரட்சிப் பணிகளில் ஈடுபடலானார்.

ருஷியாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் ஒரு புதிய எழுச்சி தவிர்க்க முடியாதது என்ற அவருடைய எதிர்பார்ப்பு உறுதியாயிற்று. 1910 ஆம் ஆண்டிலே செயின்ட் பீற்றர்ஸ் பேர்க், மாஸ்கோ முதலான பெரிய நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், ஆலைகளிலும் ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள் வேறு அரசியல் நடவடிக்கைகளும் இடம் பெற்றன.

‘லெனின் தலைமையில் போல்ஷ்விக்க் கட்சி மக்களின் புரட்சி இயக்கத்துக்கு தீரமுடன் தலைமை தாங்கியது. லெனின் ஸ்டோலியின் அடக்குமுறைக் காலத்தில் அழிக்கப்பட்ட சட்டமுறையான மாக்ஸிய பத்திரிகைகளை மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை போல்ஷ்விக்குகளுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார். பெரும் இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியில் 1910ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் ‘நட்சத்திரம்’ என்ற வாரப் பத்திரிகை செயின்ட் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாஸ்கோவில் ‘சிந்தனை’ என்ற சஞ்சிகை வெளிக் கொணரப்பட்டது. இவற்றில் லெனின் புரட்சி பற்றி ஐம்பத்துக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதினார்.²⁵

‘தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து புதிய கட்சித் தொண்டர்கள் உருவாகி வருவதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியுற்ற அவர் அவர்களுக்கு அரசியல் போதம் அளிப்பதில் பெரும் கவனம் செலுத்தினார். 1911ஆம் ஆண்டிலே பாரிசுக்கு அருகிலே வோல்யுமோ (Volyuma) என்ற இடத்தில் ஒரு கட்சிப் பாடசாலையை ஆரம்பித்து ருஷியாவிலிருந்து வந்த தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமறைவாக இயங்குவதில் அவர்களைத் தயார் செய்வதற்காக அரசியல் வகுப்புக்களை நடத்தினார்.

ருஷியாவில் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் புத்துணர்வு பெற்று வளர்வதனாலும் கலைப்புவாதிகளுக்கு எதிரான போராட்டம் கூர்மையடைவதனாலும் கட்சி அமைப்புகளைப் பலப்படுத்தி அவற்றின் பணிகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து லெனின் கட்சிக் காங்கிரசை அவசரமாகக் கூட்டுவதற்கான தயாரிப்புகளைச் செய்தார். அவரது ஆணையின்படி, கட்சிக் காங்கிரசை பிரான்சில் கூட்டுவதாக முடிவெடுக்கப்பட்டது. லெனின் பாரிசிலிருந்து பிராக் பயணமானார். அவர் காங்கிரசில் சகல வேலைகளையும் நெறிப்படுத்தினார். ஆரம்பவுரை நிகழ்த்தினார். இருக்கைகளுக்குத் தலைமை வகித்து அறிக்கைகளைத் தயார் செய்தார்.

புதிய வகையான ஒரு கட்சியைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டுமென்ற லெனினின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் இக்காங்கிரஸ் பெரும் பங்கு வகித்தது.

லெனின் காங்கிரஸ் முடிந்ததும் கட்சியின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப் படுத்துவதில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினார்.

1912ஆம் ஆண்டு இவைதுளிர் காலத்தில் செயின்ட் பீற்றர்ஸ் பேர்க் தொழிலாளர்கள் லெனின் முழு ஆதரவுடன் சட்டமுறையான போல்ஷ்விக்கு கட்சி பத்திரிகை நிறுவனமான 'பிராவ்தா' (உண்மை) நிறுவப்பட்டது. அதன் முதல் இதழ் மே 22ஆந் திகதி லெனியாயிற்று.²⁶

'லெனின் ருஷியாவுக்கு அண்மையில் இருந்து கட்சிப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக கிராகோவ் (Kirakov) வுக்கு வந்து தங்கினார். இந்நகரம் ருஷிய எல்லைக்கருகில் போலந்தில் உள்ளது. அங்கு அவர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்த காலத்தில் அப்பகுதி மக்களினதும், சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள விவசாயிகளினதும் வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். போலந்து தொழிலாளர் இயக்கத்துடனும் போலந்து சமூக சனநாயகவாதிகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்புகள் வைத்துக் கொண்டார்.

அவர் அங்கிருக்கும்போது 'பிராவ்தா'வில் தினமும் கவனம் செலுத்தினார். 1912-14இற்கு இடையில் அவர் 'பிராவ்தா'வில் பல புனைபெயர்களில் 280 கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். ருஷியாவின் பொருளாதார பிற்போக்கை வெறுப்புடன் கண்டித்தும், மக்களைச் சொல்லணா வறுமையிலும் படிப்பறிவற்ற அறியாமையிலும் அடக்கியொடுக்கி வைத்துள்ள சுரண்டும் வர்க்கத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தும் எழுதினார்.²⁷

'1912 வசந்த காலத்தில் நாலாவது டோவுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இந்தத் தேர்தலில் பங்குபற்றுவதன் மூலம் மக்களுடன் கட்சி நெருங்கிய பிணைப்பை வைத்துக் கொள்வதுடன் கட்சி அமைப்புகளின் பணிகளையும் துரிதப்படுத்த முடியும் என அவர் கருதினார். தேர்தல் அறிக்கையைத் தாமே தயாரித்து, சிறு பிரசுரமாக மக்களுக்கு வழங்கினார். அதிலே அவர் பின்வரும் அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்.

சனநாயகக் குடியரசு; எட்டுமணி நேர வேலைநாள்; ச்கல நிலங்களையும் பறிமுதல் செய்தல்.²⁸

அவர் தேர்தல் பிரசாரத்தின் முன்னேற்றத்தை அவதானித்து, எவ்வாறு தேர்தலில் தொழிலாளர்களைப் பங்குகொள்ளுமாறு தூண்டுவதென 'பிராவ்தா' பத்திரிகைக்கு ஆலோசனைகளும் வழங்கினார்.

'தேர்தலிலே ஐந்தில் நாலு பங்கு தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் வாழுகின்ற ஆறு பிரதான தொழிற் பிரதேசங்களுள் நான்கில் போல்ஷ்விக்க பிரதிநிதிகள் டோவுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

லெனின் டோவில் அவர்கள் பேச வேண்டிய உரைகளை நெறிப்படுத்தினார். புரட்சிப் பிரசாரத்துக்காக டோவை ஒரு மேடையாக எவ்வாறு பயன்படுத்துவதென வழிப்படுத்தினார். முக்கிய அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளை அவர்களுக்குத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்.²⁹

'போல்ஷெவிக் பிரதிநிதிகள் லெனினுடைய அறிவுரைகளையும் உதவிகளையும் பெறுவதற்காக அடிக்கடி கிராகோவ் வருவார்கள். அங்கே லெனின் இரு அறைகள் கொண்ட ஒரு சிறிய தொடர்மாடியில் மனைவியுடன் வாழ்ந்தார். ஒரு சாதாரண மேசையும் கதிரையும் இரண்டு இரும்புக் கட்டில்களும்தான் அங்கே இருந்த தளபாடங்களாகும். தளபாடங்கள் இல்லாத வெளி இடங்களில் எல்லாம் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் புதிய பத்திரிகைகளும் நிறைந்து கிடந்தன என்று அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற ரோ பிரதிநிதி எம்.கே. முறாரோவ் குறிப்பிடுகிறார்.³⁰

1913ஆம் ஆண்டு இலைதுளிர் காலத்தில் லெனினது மனைவி குரூப்ஸ்கயா நோயுற்றார். அதனால் லெனின் மனைவியுடன் பொறோனினிற்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்தார். மனைவியின் நோய் சுகமடையாததால் வைத்தியத்துக்காக இருவரும் சுவிற்சலாந்திலுள்ள பேர்ன் நகரத்திற்குச் சென்றனர்.

'சுவிற்சலாந்தில் இருந்தபோது லெனின் 'தேசியப் பிரச்சினை' பற்றி சூறிச். ஜெனிவா. பேர்ன் முதலிய நகரங்களிலும் பின்னர், யரில், வெய்ப்சிக், கிராகோவ் முதலிய நகரங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். அச்சமயம் தேசியப் பிரச்சினை சிறப்பாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. உலகப்போரை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த முதலாளிவர்க்கமும், நிலப்பிரபுக்களும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மத்தியில் பிளவை ஏற்படுத்துவதற்காக தேசிய உணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை உணர்ந்த லெனின் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் சர்வதேச ஐக்கியத்தைக் கட்டிக் காக்கும் பணிகளை போல்ஷெவிக்குகளுக்கு வலியுறுத்தினார். ருஷியா போன்ற பல்தேசிய இனங்கள் வாழும் நாட்டில் ருஷியன் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் போராட்டம் ஒன்றினைய வேண்டியுதன் அவசியத்தை அவர் கட்டிக் காட்டினார். அவர் 'தேசியப் பிரச்சினை பற்றிய விமர்சனக் குறிப்புகள்' 'சுய நிர்ணயத்துக்கான தேசிய இனங்களின் உரிமை' ஆகிய கட்டுரைகளில் போல்ஷெவிக் கட்சியின் தேசிய இனப் பிரச்சினையில் மாக்ஸிய வேலைத்திட்டத்தை விளக்கினார்.³¹

'புரட்சி இயக்கம் ருஷியாவில் நிதானமாகப் பரவிக் கொண்டிருந்தது. 1914ஆம் ஆண்டு முன் அரைக்கூற்றிலே 15 இலட்சம் தொழிலாளர் பங்கு பற்றிய வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன.

1914ஆம் ஆண்டு பாகு எண்ணெய்க் கிணறுத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இந்த வேலைநிறுத்தத்தை அடக்குவதற்காக பொலிஸ் கொடூரமான அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டது. இவர்களது வேலைநிறுத்தத்துக்க ஆதரவு தெரிவித்து செயின் பீற்றேர்ஸ் பேர்க் 'புடிவோவ்' தொழிற்சாலையில் ஒரு மாபெரும் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்திலிருந்து தொழிலாளர் மீது பொலிஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது. இதனால் செயின் பீற்றேர்ஸ் பேர்க் தொழிலாளி வர்க்கம் முழுவதும் அதையிட்டுச் சினங்கொண்டிருந்தது. செயின் பீற்றேர்ஸ் பேர்க் போல்ஷெவிக் கட்சிக்குமு உடனடியாக வேலைநிறுத்தம் செய்யுமாறு அறைகூவல் விடுத்தது. மறுநாள் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அவ் அறைகூவலை ஏற்று வேலை நிறுத்தம் செய்து ஊர்வலத்தில் திரண்டனர். கொந்தளிப்பு எல்லா

இடங்களிலும் பரவிற்று.³² பிரதான இடங்களில் தடைச்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டன. ருஷியாவில் மீண்டும் புரட்சியின் புத்தெழுச்சி ஆரம்பமானது. இதற்கிடையில் ருஷியாமீது ஜேர்மனி போர்ப் பிரகடனம் செய்ததுடன் உலகப் போர் ஆரம்பமானது. புரட்சிச் செயற்பாடுகளில் உறுதிபெற்ற போல்ஷவிக் கட்சி லெனின் தலைமையில் உலகப் போர்க் காலத்தில் செயற்படத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டது.

2.3 முதலாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் மக்களை வழிநடத்தல் (1914-1917)

'தேசமெங்கும் படை திரட்டுவதற்கு 1914ஆம் ஆண்டு சூலை 27ஆந் திகதி சார் அரசாங்கம் படை திரட்டும் பிரகடனத்தை வெளியிட்டது. 1914ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 1ஆந் திகதி ருஷியாமீது ஜேர்மனி போர்ப் பிரகடனம் செய்தது. ருஷியா போரில் இறங்கியதுடன் ஏகாதிபத்தியப் போர் ஆரம்பமானது. இந்தப் போர் இருபெரும் ஏகாதிபத்திய முகாம்களுக்கிடையிலான பிணக்கின் விளைவு எனலாம். ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, துருக்கி, பஸ்கேரியா ஆகிய நாடுகள் ஒருமுகமாகவும், பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ருஷ்யா இன்னொரு முகமாகவும் போரில் இறங்கின. இறுதியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவும், ஜப்பானும், இத்தாலியும் இப்போரில் சேர்ந்து கொண்டன.

உலகத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதில் ஜேர்மனி ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையே போட்டி நிலவியது. தனக்குச் சார்பாக உலகை மறுபங்கு செய்தே ஜேர்மனியின் நோக்கமாகும். ஜேர்மன், பிரித்தானியா ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையே நிலவிய இம்முரண்பாடே போரின் அடிப்படைக் காரணம் எனலாம். ஆனால் ஜேர்மனிக்கும், பிரான்சுக்கும், ருஷியாவுக்கும் இடையில் உருவான ஏகாதிபத்திய முரண்பாடுகள் இப்போர் ஆரம்பமாவதில் பெரும் பங்கு வகித்தது.

ருஷியா இப்போரில் இறங்குவதற்கு தனக்குரிய சொந்தக் காரணங்களை வைத்திருந்தது. ருஷிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் உலகில் போட்டியில்லாத சந்தைகளைப் பெற விரும்பினர். அவர்கள் முழு அமோனியாவையும் ருஷியாவின் ஆட்சிக்குள் அடிமைப்படுத்த நோக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

போர் என்பது முதலாளித்துவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்ற தவிர்க்க முடியாத விளைவு. அன்னியப் பிரதேசங்களைக் கொள்ளை அடிப்பதி, நாடுகளைக் கைப்பற்றி அடிமைப்படுத்துவது, குறையாடுவது, புதிய சந்தைகளைப் பிடிப்பது ஆகியவை ஏற்கனவே முதலாளித்துவ நாடுகளால் நடத்தப்பட்ட போர்களுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக விளங்கின.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் முதலாளித்துவம் வளர்ந்து அதன் இறுதிக்கட்டத்தை அடைந்தது. அதாவது ஏகாதிபத்தியமாயிற்று'.³³

1914ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமான முதலாம் உலகப் போர் உலகத்தை மீண்டும் பங்குபோட்டுக் கொள்ளவும் உலகில் செல்வாக்கு மண்டலங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போராகும். ஏகாதிபத்திய நாடுகள் எல்லாம் இப்போருக்காக நீண்ட நாட்களாகத் தயாரிப்புகளைச் செய்துவந்தன.³⁴

'போர் ஆரம்பமாவதற்கு வெகு நாட்களுக்கு முன்னரே லெனின் தலைமையில் இயங்கிய போல்ஷ்விக்குகள் இப்போரின் இயல்பு பற்றி அறிந்திருந்தனர். லெனின் இப்போரை எதிர்த்து சர்வதேச சோசலிஸ்ட் காங்கிரசுகளில் பல பிரேரணைகளைக் கொண்டு வந்தார். போர் ஏற்பட்டால் ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள சோஷலிச வாதிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய புரட்சிகரமான நடைமுறைகளை நிர்ணயிப்பதே இப்பிரேரணைகளின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

போர் ஆரம்பமானபோது லெனின் பொறோனினில் வாழ்ந்தார். சார் அரசாங்கத்துக்காக உளவு வேலையில் ஈடுபட்டார் என்ற பொய்க் குற்றச்சாட்டின் பேரில் ஒன்றிய அரசு அவரைக் கைது செய்தது. அப்போது அவரது அறையில் விவசாயப் பிரச்சினை பற்றிய கையெழுத்துப் பிரதியும் தரவுகளும் இருந்தன. அவற்றை அஸ்திரியப் பொலிசார் கைப்பற்றினர். அவர்மீது கமத்திய குற்றச்சாட்டு மரணதண்டனைக்குரிய கடுமையான குற்றச்சாட்டாகும். ஆனால் போலந்து, ஆஸ்திரியப் பிரமுகர்கள் அக்குற்றச்சாட்டு ஆதாரமற்றதென அறிந்து லெனினுக்கு ஆதரவாக வாதாடினர். அவர்களின் முயற்சியால் இரண்டு கிழமையில் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். ஆனால் அங்கிருந்துகொண்டு சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும், ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு எதிராகவும் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகரப் போராட்டங்களை வழிநடத்த முடியாதெனக் கருதிய அவர் சுவிற்சலாந்துக்குச் சென்றார். அங்கு முதலில் பேர்ண் நகரத்திலும் பின்னர் சூரிச்சிலும் 1917ஆம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்தார்.

இந்த ஏகாதிபத்தியப் போர் 28 நாடுகளையும் 1500 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்தது.³⁵

'தந்தையர் நாட்டைக் காக்குமாறு போரில் ஈடுபட்ட நாடுகள் மக்களை வேண்டி நின்றன. அந்நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கின்ற முதலாளித்துவக் கட்சிகள் போரை ஆதரிக்கும்படி மக்களைத் தூண்டின.

இச்சூழ்நிலையில் லெனினும் போல்ஷ்விக்கு கட்சியும் தொழிலாளி வர்க்க சர்வதேசியம் என்ற பதாகையை தூக்கிப் பிடித்தனர். லெனின் ஏகாதிபத்தியப் போரை எதிர்ப்பதற்கான ஒரு தெளிவான வேலைத்திட்டத்தை உருவாக்கினார். பேர்ண் நகரத்துக்கு அவர் சென்ற அடுத்தநாள் இங்குள்ள போல்ஷ்விக்கு குழுவினர் கூட்டத்தில் 'ஐரோப்பிய போரில் புரட்சிகர சமூக சனநாயகவாதிகளின் பணிகள்' என்ற தமது கோட்பாட்டினை முன்வைத்தார். அதிலே போரின் ஏகாதிபத்திய தன்மை பற்றியும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பணிகளும் போர்த் தந்திரங்களும் பற்றியும் விளக்கினார்.³⁶

'தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாருங்கள்' என்ற ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கோரிக்கைக்கு எதிராக லெனின் 'ஏகாதிபத்தியப் போரைக் குடிப்போராக மாற்றுக்' என்ற சுலோகத்தைத் துணிகரமாக முன்வைத்தார். அந்தக் குடிப்போர் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக தொழிலாளி வர்க்கம் ஏனைய உழைக்கும்

மக்களுடன் இணைந்து நடத்தும் போராக அமைய வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். அவர் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள சோஷலிஸ்ட்டுக்களை இப்போர்த் தந்திரோபாயங்களைப் பின்பற்றும்படி தூண்டினார்.

கடும் இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியில் கட்சிப் பத்திரிகையான 'சோசல் டெமோகிராட்டை (சமூக சனநாயகவாதி) 1914ஆம் ஆண்டு மீண்டும் வெளின் கொணர்ந்தார். அதிலே கட்சி மத்திய குழுவின் அறிக்கை 'போரும் ருஷியன் சமூக சனநாயகமும்' என்ற தலைப்பில் பிரசுரமானது. அதை வெளின் தயாரித்திருந்தார். அந்த அறிக்கையை அன்னிய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து பல நாடுகளிலுமுள்ள சமூக சனநாயகவாதிகளின் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்ப ஏற்ற ஒழுங்குகளையும் அவர் செய்தார்'.³⁷

போருக்கு எதிராக மக்களை ஒன்று திரட்டும் இலட்சிய நோக்கோடு வெளின் நொடிப்பொழுதும் இடைவிடாது கட்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். அவர் போர்க்காலக் கடும் சட்டங்களையும் மீறி ருஷியாவிலுள்ள போல்ஷெவிக்குகளுடன் தொடர்பு வைத்தார். அவர் அவர்களுக்கு சாரிசத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் எதிராக எவ்வாறு போரிடவேண்டுமெனக் கூறும் கட்டுரைகள் கடிதங்களை அடிக்கடி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

'சார் அரசாங்கம் போல்ஷெவிக்குகளுக்கு எதிராக கொடுமையான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. டீமாவில் இருந்த போல்ஷெவிக்குகளின் பிரதிநிதிகளும் புரட்சிகர உணர்வு கொண்ட தொழிலாளர்களும் சைபீரியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். கட்சி மத்திய குழுக்களும் ஏனைய அமைப்புக்களும் தொடர்ந்து நசுக்கப்பட்டன. ஆனால் வெளின் ருஷியாவிலுள்ள கட்சி அமைப்பும் தொழிலாளி வர்க்கமும் அத்தடைகளையெல்லாம் தாண்டி வளரும் சக்தி படைத்தனவென்ற உறுதியை இழக்கவில்லை. அவர் நம்பியதுபோலவே போல்ஷெவிக் கட்சி போருக்கு எதிராகச் சளைக்காது போராட்டங்களை நடத்தியது. அது அண்மி வரும் புரட்சிக்காக தொழிலாளர்களையும் உழைக்கும் மக்களையும் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தது'.³⁸

'சர்வதேசிய தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடிவு கருதி வெளின் சளைக்காது இடையறாது மேற்கைரோப்பிய சமூக சனநாயகக் கட்சிகளைத் தொழிலாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் கீழ் ஒன்றுபடுத்த அரும்பாடுபட்டார். மூன்றாவது சர்வ தேசியத்தை உருவாக்கும்படி அவர்களைத் தூண்டினார். புரட்சிகர சர்வதேசியத்தின் ஐக்கியம் மாக்ஸியத் தத்துவ அடிப்படையில் கட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக சோஷலிசமும் போரும்' என்ற நூலை எழுதினார். அந்நூல் ருஷியன், ஜேர்மன், பிரஞ்சு, நோர்வேஜியன் முதலிய பல மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டது'.³⁹

'வெளின் புரட்சி இயக்கத்தை வழிநடத்தும் நடைமுறை வேலைகளுடன் தத்துவ வேலைகளுக்கும் அதிக நேரத்தைச் செலவு செய்தார். அவர் பல்வேறு நாடுகளின் சமூக வரலாறு தொடர்பான நூல்களைக் கருத்தூன்றிப் படித்தார். அவர் நூல்களுக்கும் நூல் நிலையங்களுக்கும் பணம் செலவு செய்வதில் கவலைப்பட்டதேயில்லை. மேலும் அவர் தமது வீட்டில் நிறைய நூல்களும்,

சஞ்சிகைகளும் வைத்திருந்தார். அவர் தனது பாரிய பொறுப்பை உணர்ந்து நேரத்தைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்திக் கடுமையாக உழைத்தார்⁴⁰

'லெனின் மிகவும் எளிமையாக வாழ்ந்தார். அத்தியாவசியமான ஆடைகளை மட்டுமே வைத்திருந்தார். சூரிச்சிலே அவரும் அவரது மனைவியும் ஓர் ஒடுங்கிய வீதியில் சிறுமுற்றமுடைய பழைய சிறு வீட்டில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் அந்த அறையை ஒரு சப்பாத்துத் தைப்பவனிடம் இருந்து வாடகைக்குப் பெற்றிருந்தனர்.

முதலாவது உலகப் போர்க்காலத்தில் அவர் வறுமையான வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருந்தது. அவருடைய எழுத்துக்களுக்குக் கிடைக்கும் பணமே அவருக்கு வருமானம். ஆனால் அவரது போர் எதிர்ப்புக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட ஒரு பதிப்பகத்தைத் தேடிப் பிடிப்பது பெருஞ் சிரமமாக இருந்தது. அவரது வாழ்க்கை நிலைமை எப்படி இருந்தபோதிலும் அவர் கடுமையாக உழைப்பதில் சலிப்படையவில்லை'.⁴¹

'போர்க் காலத்தில் அவர் எழுதிய நூல்களும், உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாயிருந்ததென்பது பொதுவான கருத்து. 1916ஆம் ஆண்டு அவர் "ஏகாதிபத்தியம்" என்பது முதலாளித்தின் உச்சக்கட்டம்" என்ற வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நூலை எழுதினார். இன்று மனித குலம் நுழைந்துள்ள யுகத்தின் சாராம்சத்தை வெளிப்படுத்திய முதலாவது மாக்கியவாதியென அவர் இந்நூல் மூலம் கருதப்படுகின்றார்.

வளர்ச்சி அடைந்து மிகவும் உயர்ந்த இறுதிக் கட்டத்தை எட்டிவிட்ட முதலாளித்துவம்தான் ஏகாதிபத்தியம். ஆகவே ஏகாதிபத்தியம் என்பது வெகு சீக்கிரத்தில் செத்து மடியப் போகிற முதலாளித்துவமாகும். அதாவது தொழிலாளி வர்க்கம் செய்கின்ற சமூகப்புரட்சி ஆரம்பமாகவிருக்கும் தருணத்திற்குக் கொஞ்சம் முந்திய காலத்தைக் குறிக்கும் ஏகாதிபத்தியம் என்ற இந்நூலிலே லெனின் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்'.⁴²

போர்க் காலத்திலே அவர் இரண்டு முக்கியமான கட்டுரைகளை எழுதினார். அவை 'ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் சுலோகம் 1915, தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சியின் போர்த்திட்டம் 1916 என்பனவாகும்.

'இக்கட்டுரைகளிலே அவர் சமமற்ற பொருளாதார வளர்ச்சியும், அரசியல் வளர்ச்சியும், முதலாளித்துவத்தில் நிரந்தரமான விதி. ஆகவே, சோசலிசம் வெற்றி அடைவதென்பது முதலில் அல்லது தனியாக ஒரு நாட்டிலேயே சாத்தியமாகும். அப்போது மற்றைய நாடுகள் முதலாளித்துவ நாடுகளாகவே சில காலம் இருந்து வரும் என்று சோஷலிசப் புரட்சி பற்றிய புதிய தத்துவத்தை முன்வைத்தார்'.⁴³ அதற்கு முன்னர் மாக்ஸியவாதிகள் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரு சமயத்தில் சோசலிசம் வெற்றியடையுமெனக் கருதியிருந்தனர். இக்கருத்து முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியமாக வளர்ச்சி அடையாதிருந்த காலத்தில் மாக்ஸியவாதிகள் மத்தியில் நிலவி வந்ததாகும்.

வெளிநின் புதிய தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் போல்ஷலிக்குகள் ருஷியாவில் நடைமுறை வேலைகளைச் செய்தனர்.

முதலாம் உலகப்போர் பெருந்தொகையான மக்களைக் கொன்று குவித்தது. பெருந்தொகையான பொருளாதார வளங்கள் போரில் செலவிடப்பட்டன. அச்செல்வுகள் யாவும் தொழிலாளி விவசாயி மக்களின் தோள்களில் சுமத்தப்பட்டன. மக்கள் சொல்லொனாத் துயர் அனுபவித்தார்கள். பொறுமை இழந்த மக்கள் போருக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தனர். சகல நாடுகளிலும் போரை எதிர்த்துப் புரட்சிகர இயக்கங்கள் தோன்றின.

ருஷியாவில் புரட்சிகரத் தொழிலாளர்கள் போல்ஷலிக்கு கட்சியின் தலைமையில், போரை எதிர்த்து சர்வதேச தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படையாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

போர் முனையில் ஏற்பட்ட இராணுவத் தோல்விகள், பொருளாதாரச் சீர்குலைவுகள், உணவுப் பஞ்சம் ஆகியவற்றால் சார் அரசாங்கம் மூச்சு விட முடியாமல் தத்தளித்தது. நாட்டை ஆளும் சக்தியை இழந்து கொண்டிருந்தது.

1917ஆம் ஆண்டு சனவரி 9ஆம் திகதி செஞ் ஞாயிறு நினைவு தினம். அன்று பிற்றோகிராட் (செயின் பீற்றர்ஸ்பேர்க்) தொழிலாளர்கள் மாபெரும் போர் எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தை நடத்தினர். அதேபோன்று ஊர்வலங்கள் மாஸ்கோ, பாசு, நிஷ்ஸி நொவ்கோரொட் முதலிய நகரங்களிலும் நடைபெற்றன. அன்று முதல் தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் நாளுக்கு நாள் ருஷ்யா முழுவதும் விரிவடைந்தன. 1917ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி முதலாந்திகதி போல்ஷலிக் கட்சியின் வேண்டுகோளின்படி இரண்டு இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தனர். இந்த வேலைநிறுத்தம் பெரியதொரு அரசியல் ஊர்வலமாக உருவெடுத்தது.⁴⁴

போர்ஷலிக் கட்சியின் மத்தியகுழு சார் அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறியும் படையும் தற்காலிக அரசாங்கமொன்றை அமைக்குமாறும், ஒரு சனநாயக குடியரசை நிறுவுமாறும் நிலங்களைப் பறிக்கும்படியும் அறைகூவல் விடுத்து அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது.

அவ்வறைகூவலை ஏற்று மக்கள் சார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக நாளுக்கு நாள் அலை அலையாகக் கிளர்ந்தெழுந்தனர். பெப்ரவரி 26ஆம் திகதி காலை அரசியல் வேலைநிறுத்தம் ஆயுதந் தாங்கிய திடீர் எழுச்சியாக அமைந்தது.

'சார் அரசாங்கம் எழுந்து வரும் புரட்சியை படடைகளின் துணைகொண்டு நசுக்க முனைந்தது. ஆனால் படடை வீரர்களோ மக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு ஆட்சியாளரை எதிர்த்துப் போரிட்டனர்.

பெப்ரவரி 27ஆம் திகதி சாரின் கொடுங்கோன்மைக்கு முடிவு கட்டப்பட்டது. மாக்ஸியக் கட்சியினால் வழிநடத்தப்பட்ட தொழிலாள விவசாயிகள் வெற்றி பெற்றனர். ருஷியாவில் முதலாளித்துவ சனநாயகப் புரட்சி வெற்றி பெற்றது.⁴⁵

'இந்தப் புரட்சி தொழிலாளி வர்க்கத்தினரால் நடத்தப்பட்டது. இவ்வர்க்கம் வீரத்துடன் நடந்து கொண்டது. புரட்சிக்காக தன் இரத்தத்தைச் சிந்திற்று. தன்னுடன் பல இலட்சக்கணக்கான பாட்டாளி மக்களையும் ஏழை மக்களையும் அழைத்து ஈர்த்துச் சென்றது'⁴⁵ என்று புரட்சி ஆரம்பமான நாட்களில் லெனின் எழுதினார்.

'புரட்சி ஆரம்பமானபோது புரட்சி செய்து ஆர்த்தெழுந்த தொழிலாளர்களும் இராணுவ வீரர்களும் தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தொழிலாளர் இராணுவ வீரர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சோவியற்றுக்களை நிறுவினார்கள். இந்த சோவியற்றுக்கள் ஆயிதந்தாங்கி" எழுச்சியுற்ற மக்களது அதிகாரத்தின் நிருவாக அமைப்பாகவும், புதிய தொழிலாளி வர்க்க அரசின் கருவாகவும் விளங்கின என்பதை 1905 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியே தெளிவாகக் காட்டிற்று. அப்போது பெற்ற அனுபவத்தின் விளைவாக போல்ஷ்விக்குகள் முன்முயற்சி எடுத்து தொழிலாளர்களும் இராணுவ வீரர்களும் சோவியற்றுக்களை நிறுவ வழியமைத்தனர். இந்தச் சோவியற்றுக்கள் அமைக்கப்படும்பொழுது போல்ஷ்விக்குகள் வீதிகளில் எதிரிகளுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தனர்.'⁴⁷

'புரட்சியின் மூலம் தமக்குச் சமாதானம், நிலம், உணவு, சுதந்திரம் என்பன கிடைக்குமென ருஷிய உழைக்கும் மக்கள் நம்பியிருந்தனர். ஆனால், முதலாளிகள் ஆக்கிரமித்திருந்த தற்காலிக அரசாங்கம் அதுபற்றி எந்தவித அக்கறையும் காட்டவில்லை. அதற்குப் போரை நிறுத்தும் எண்ணமும் இல்லை. ஏனைய நாடுகளில் உள்ள முதலாளி வர்க்கம் தங்கள் நாட்டிலும் அத்தகையதொரு புரட்சியைத் தவிர்ப்பதற்காக, ருஷ்யாவில் புரட்சியை அடக்குவதற்கு தற்காலிக அரசாங்கத்துக்கு உதவ முன்வந்தது.

லெனின் ருஷியாவிலே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தவற்றை கண்ணுக்குள் எண்ணெய் விட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். புரட்சி வெற்றி பெற்ற செய்தி கேட்டதும் சுவீற்சலாந்திலிருந்து 'தூரதேசத்திலிருந்து கடிதங்கள்' என்ற தலைப்பில் கட்சிக்கும் ருஷிய தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் கடிதங்கள் பல எழுதி அனுப்பினார்.

'தொழிலாளர்களே! புரட்சி இன்னும் முடியவில்லை. புரட்சியில் முதலாவது கட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வீர்கள். இப்போது புரட்சியின் இரண்டாவது கட்டத்தில் வெற்றியடைய உங்கள் வீரதீரத்தைக் காட்ட வேண்டுமென அவற்றிலொரு கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.'⁴⁸

'போல்ஷ்விக்குகளுக்கு அனுப்பிய விசேட தந்தியொன்றில் தற்காலிக அரசாங்கத்தை நம்ப வேண்டாம். தொழிலாளர்களை ஆயுதபாணி களாக்குவதே ஒரே உத்தரவாதம். பிற்றோகிறாட் மோவுக்கு உடனடியாகத் தேர்தல் வைக்கக் கோருதல் அவசியம் எனச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

பெப்ரவரிப் புரட்சிக்குப் பின்னர், போல்ஷ்விக்கட்சி தலைமறைவு நிலையிலிருந்து வெளிப்பட்டது. முதன்முறையாக அது பகிரங்கமாகவும் சுதந்திரமாகவும் தனது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தும் நிலையில் இருந்தது. மார்ச் 5ஆம் திகதி 'பிராவ்தா'வின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. லெனின் சோஷலிசப் புரட்சித் தத்துவத்தினைப்படையில் அது வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

'லெனினால் சுவிற்சலாந்தில் இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. பெரும் நெருக்கடிகளின் மத்தியில் 1917 ஏப்ரல் 16ந் திகதி, பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் பிற்றோகிராட் பயணமானார். அவருக்கு வரவேற்பளிப்பதற்காக பின்லாந்து புகையிரத நிலையத்திலும் அதற்கு வெளியிலுள்ள பெரிய சதுக்கத்திலும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் இராணுவ வீரர்களும், கடற்படை வீரர்களும் குழுமியிருந்தனர்.

'புகையிரத்தை விட்டு லெனின் இறங்கியபோது அவர்கள் பெற்ற மகிழ்ச்சிக்கும் உற்சாகத்துக்கும் அளவே இல்லை. தங்கள் தலைவரை அவர்கள் தோளில் வைத்துக்கொண்டு புகையிரத நிலையத்தின் பிரதான அறைக்குச் சென்றனர். அவர் வெளியே கடல் போல் திரண்டிருந்த தொழிலாளர், இராணுவ வீரர் மத்தியில் வந்து அங்கு நின்ற கவச வாசனத்தின் மீது ஏறி நின்று கம்பீரமாக உரையாற்றினார். அவரது உரையிலே சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றிக்காகப் போராடுமாறு பொதுமக்களை அறைகூவி அழைத்தார். நீண்டகாலம் வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்த பின்னர், ரஷ்ய மக்கள் மத்தியில் பேசிய இந்த உரையை சோஷலிசப் புரட்சி ஓங்குக! என்ற கோசத்துடன் முடித்தார்.⁴⁹

2.4. ருஷியாவின் அக்தோபர் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கி உலகின் முதலாவது சோஷலிச அரசை நிறுவுதல் (1917-1918)

'பின்லாந்திலிருந்து பீற்றோகிராட் வந்து சேர்ந்த லெனின் புதிய உற்சாகத்துடன் தம் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். தற்காலிக அரசாங்கம் முதலாளி வர்க்கத்தினதும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினதும் அரசாங்கமாக மாறி இருந்ததை அவர் அறிந்தார்.

'தற்காலிக அரசாங்கத்தின் குணாம்சங்களை நன்கு ஆராப்பந்த லெனின் ஏப்ரல் 6ஆம் திகதி போல்ஷவிக்குகளின் கூட்டத்தைக் கூட்டி இந்த நிலைமையில் புரட்சிகரத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பணிகள் பற்றி ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். அது 'ஏப்ரல் கோட்பாடு (April Theses) என அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கோட்பாடு முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் புரட்சிக் கட்டத்திலிருந்து மாறுதலடைந்து சோசலிசப் புரட்சிக் கட்டத்திற்கு முன்னேறிச் செல்வதற்கு தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும் கட்சிக்கும் புரட்சிகரமான பாதை காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. அக்கோட்பாடு களிலே பாராளுமன்றக் குடியரசுக்குப் பதிலாக சோவியற்றுக் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமெனச் சுட்டிக் காட்டிய அவர், தற்காலிக அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவு இல்லை, சகல அதிகாரங்களும் சோவியற்றுக்கே' என்ற சுலோகங்களை முன்வைத்தார்.⁵⁰

'இதுவரையில் மாக்ஸிய தத்துவ ஆசிரியர்கள் சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்கு பாராளுமன்றக் குடியரசுதான் உகந்த அரசு நிர்வாக அமைப்பெனக் கருதி வந்தனர். இப்போது லெனின் பாராளுமன்றக் குடியரசுக்குப் பதிலாக சோவியற்றுக் குடியரசு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று முன்வைத்த கருத்து, மாக்ஸிய தத்துவத்திலும் நடைமுறையிலும் ஒருபடி முன்னேற்றத்தைக் குறித்து நின்றதெனக் கருதப்படுகின்றது.

பொருளாதாரத் துறையில் நிலம் முழுவதையும் பறித்துத் தேசத்தின் சொத்தாக்கல், சோவியற்றின் கீழ் தேசத்தின் சகல வங்கிகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரே தேசிய மயமாக்கல், சமூகப் பொருள் உற்பத்தியிலும், பொருள் விநியோகத்திலும் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு வருதல் முதலிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டுமென லெனின் கூறினார்.

மேலும் இனி சமூக சனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி என்ற தம் கட்சியை அழைத்தல் கூடாது. இரண்டாவது சர்வதேசியத்தைச் சேர்ந்த கட்சிகளும், ருஷிய மென்ஷெவிக்குகளும் தம்மை அப்பெயரால் அழைப்பதன் மூலம் அப்பெயரைக் களங்கப்படுத்திவிட்டார்கள். எனவே போல்ஷெவிக்குகளின் கட்சியின் பெயரைக் 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி'யென மாற்ற வேண்டுமென முன்மொழிந்தார்.

சந்தர்ப்பவாதத்திலும் சமூக தேசிய நெறியிலும் மூழ்காது, சுயமாக இயங்கக் கூடிய மூன்றாவது கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேசியத்தை உருவாக்க வேண்டுமெனவும் 'ஏப்ரல் கோட்பாட்டில்' லெனின் கூறியிருந்தார்.⁵¹

லெனினது ஏப்ரல் கோட்பாட்டில் அடங்கியுள்ள அவரது கொள்கைகளைக் கண்டதும் முதலாளி வர்க்கமும், நிலப்பிரபு வர்க்கமும் திகிலடைந்து பித்துப்பிடித்தவர் போல் கூக்குரலிடத் தொடங்கினர்.

லெனின் தலைமையில் போல்ஷெவிக்குகள் அவரால் முன்வைக்கப்பட்ட கட்சியின் கொள்கைகளை தொழிலாளர், படைவீரர், விவசாயிகள் மத்தியில் விளக்கி அரசியல் போதம் அளித்தார்கள். லெனின் தொழிலாளர் கூட்டங்களில் அரசியல் நிலைப்பாடுகளை விளக்கி அடிக்கடி உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் மகாநாட்டில் அவர் பேசும்போது விவசாயிகள் சகல நிலங்களையும் நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்க வேண்டியதன் நியாயத்தை அவர்கள் உணரும் வகையில் எடுத்துக் கூறினார்.

'அவர் கட்சியில் மத்திய குழுவுக்கும் 'பிராவ்தா'வின் ஆசிரியர் குழுவுக்கும் தலைமை தாங்கினார். பிற்றோகிராட் நகரகட்சி மகாநாடும் கட்சியின் ஏழாவது அகில ருஷிய மகாநாடும் அவர் தலைமையிலேயே நடைபெற்றன.⁵²

'பிராவ்தா'வில் அவருடைய புரட்சி சார்பான கட்டுரைகள் தினமும், வெளிவந்தன. அவற்றைப் படித்த தொழிலாளர், விவசாயிகள் படைவீரர் முதலியோர் எதிர்கால விடிவில் தளராத நம்பிக்கையும் கொள்கையில் பற்றுறுதியும் பெற்றனர் என்பது பொதுவான கருத்தாகும்.

தற்காலிக அரசாங்கம் ஏகாதிபத்தியப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தது. பெருந்தொகையான படைவீரர்களைப் போர் முனைக்கு அனுப்பியது. ஆனால் போர் முனையில் குருதி சிந்திக் கடுத்துன்பங்களை அனுபவிக்கும் தொழிலாளர் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துக்காக எதுவுமே செய்யவில்லை. அதனால் அவர்கள் மத்தியில் தற்காலிக அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. தற்காலிக அரசாங்கம் பிரித்தானிய, பிரஞ்சு

ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் விருப்பத்துக்கிணங்க போர்முனையில் ஒரு புதிய தாக்குதலைத் தொடுத்தது.

புதிய தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டதென்ற செய்தியும் அது படுதோல்வியுற்றதென்ற செய்தியும் தலைநகரம் முழுவதையும் தட்டி எழுப்பின. ஆத்திரமூற்ற தொழிலாளர்களும் படைவீரர்களும் வீதியில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்து 'சகல அதிகாரங்களையும் சோவியற்றுக்கு வழங்குக' என்று கோரிக்கை விடுத்தனர். அவர்களது ஊர்வலத்துக்குத் தலைமை தாங்கி அதை அமைதியான முறையில் நடத்துமாறு போல்ஷ்விக்குகளுக்கு லெனின் அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார்.

அவர்களது ஊர்வலம் மிக அமைதியாக நடந்தது. இந்த ஊர்வலத்தைத் தாக்குவதற்காக பயங்கரமான படைகள் வரவழைக்கப் பட்டன. அப்படைகள் ஊர்வலத்தை மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கின. பீற்றோகிராட் வீதிகளில் மீண்டும் தொழிலாளர் படைவீரர்களின் குருதி சொரிந்தது.

போல்ஷ்விக்குகள் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். இராணுவம் பிராவ்தா அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டுத் தாக்கியது. லெனின் அரை மணித்தியாலத்துக்கு முன் அங்கிருந்து வெளியேறியதால் உயிர் தப்பினார்.

தற்காலிக அரசாங்கம் முழு அதிகாரத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. லெனின்மீதும் வேறுபல போல்ஷ்விக்குகள் மீதும் 'இராஜதுரோகம்' செய்தார்கள். என்றும் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியை உருவாக்கினார்கள் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப் பட்டிருக்கிறதென பீற்றோகிராட் நீதிமன்ற அரசு வழக்கறிஞர் அறிவித்தார். லெனினைக் கைதுசெய்து கொலைசெய்வதற்காகப் பிடிஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

கட்சியின் மத்திய குழுவின் முடிவுக்கிணங்க லெனின் தலைமறைவானார். அவர் மூன்றாலை மாதங்கள் இன்னல் மிகுந்த தலைமறைவு வாழ்க்கை நடத்தவேண்டியதாயிற்று. எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யப்படலாமென்ற அச்சமிருந்தபோதும் லெனின் தன் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்தார். பல நாட்கள் பீற்றோகிராட் தொழிலாளர் வீடுகளில் தஞ்சம் புகுந்திருந்தார்.⁵³

'பின்னர் பீற்றோகிராட்டுக்கு அருகில் ரஷ்யில் குளக்கரையை அடுத்துள்ள சேரியில் வாழ்ந்தார். அங்கு அவர் பின்லாந்து தேசப் புல்லுவெட்டுவோன் வேடம் பூண்டு வாழ்ந்தார். அந்தச் சேரிக்கு அருகில் பற்றைகளுக்கு நடுவே ஒரு இடத்தைத் துப்புரவுச் செய்து, அதிலே இரு மரக் குற்றிகளை ஒன்று மேசையாகவும் மற்றையது கதிரையாகவும் பயன்படுத்தும் வகையில் தொழிலாளர் அவருக்கு ஏற்பாடு செய்து லெனின் அதிலிருந்துகொண்டு தனது கடிதங்களையும், கட்டுரைகளையும் எழுதினார். அங்கேதான் அவர் 'அரசும் புரட்சியும்' என்ற புகழ்பெற்ற நூலினை எழுத ஆரம்பித்தார்.⁵⁴

'தலைமறைவாக இருந்துகொண்டே கட்சியில் அன்றாட வேலைகளையும் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களையும் வழிப்படுத்தினார். கட்சியின் ஆறாவது காங்கிரசையும் அங்கிருந்துகொண்டே நெறிப்படுத்தினார். அக்கட்சிக் காங்கிரசில்

லெனின் நீதிமன்ற விசாரணைக்குத் தோன்ற வேண்டுமா என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அவர் நீதிமன்ற விசாரணைக்குத் தோன்றுவதில்லையென அங்கு முடிவு செய்யப்பட்டதோடு அக்காங்கிரசின் கௌரவ தலைவராகவும் அவரே தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

மத்திய குழுவின் அரசியல் அறிக்கையும் லெனினின் அரசியல் நிலைமை பற்றிய அறிக்கையும் 'அரசியல் நிலைமை' 'சுலோகங்கள் பற்றி' 'புரட்சியின் படிப்பினைகள்' ஆகிய கட்டுரைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸ்டாலினால் தயாரிக்கப்பட்டவையாகும்.⁵⁵

'இம்மகாநாடு முதலாளி வர்க்கத்தினதும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினதும் எதிர்ப்புரட்சி ஆட்சியை ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் தூக்கியெறிவதற்காக கட்சி வேலை செய்யவேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தது.

மகாநாட்டின் முடிவுகள் யாவும் ஆயுதப் போராட்டத்துக்காகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் ஏழை விவசாயி வர்க்கத்தையும் ஆயத்தப்படுத்துவதைத் தீவிரப்படுத்துவதற்காகவே அமைந்தன.

மகாநாட்டின் பின்னர் லெனினின் வழிகாட்டுதலில் கட்சியானது தத்துவார்த்த நடைமுறை வேலைகளில் துரிதமாகப் பரந்த அளவில் வேலை செய்யத் தொடங்கியது. புரட்சி பற்றிய சகல கேள்விகளுக்கும் லெனின் தலைமுறைவாக இருந்தபோது எழுதிய 'அரசும் புரட்சியும்' என்ற நூல் தெளிவான பதில்களை அளித்தது.

சார் அரசாங்கத்தினல் கைது செய்யப்படலாமெனக் கருதி ஆகஸ்டிலே லெனின் புகைக் கோச்சியிலே கரிபோடும் ஒரு தொழிலாளிபோல் வேடம் பூண்டு பின்லாந்துக்குப் போனார்.

இதற்கிடையில் ருஷியாவில் நிலைமை தீவிரமடைந்து கொண்டிருந்தது. பொருளாதார சீர்குலைவுகள் அதிகரித்தன. எரிபொருள் இன்றி புகையிரத ஏற்றியிறக்கல் முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டது. நகரங்களுக்கு உணவும், மூலப்பொருள்களும் விநியோகம் செய்யப்பட வில்லை. கொள்ளை இலாபம் அடிப்பது உச்ச நிலை அடைந்தது. வாழ்க்கைச் செலவு வானத்தை முட்டிவிட்டது.

பொருளாதார நெருக்கடிகளை மக்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் புரட்சியை முறியடிக்கலாமென முதலாளி வர்க்கத்தினர் எண்ணினர். அவர்களின் எண்ணத்தை முறியடிப்பதற்காக லெனின் 'பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆபத்து, அதை எப்படிச் சமாளிப்பது' என்னும் கட்டுரையை எழுதினார்.⁵⁶ அவர் ஆயுதப் புரட்சிக்கு மக்களை ஆயத்தப்படுத்துகின்ற தத்துவ, நடைமுறை வேலைகளில் முற்று முழுதாக ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் புரட்சியின் எதிரிகளுடைய திட்டத்தை ஊகித்தறிந்தார். முதலாளிகளும், நிலப் பிரபுக்களும், பிற்போக்குப் படை அலுவலர்களும் புரட்சிக்கெதிராகச் சதித்திட்டமொன்றை உருவாக்குவதை அறிந்து கட்சியையும் மக்களையும் எச்சரித்தார். அவர் ஊகித்ததைப் போல் ஆகஸ்டில் தளபதி கோர்னிலோவ் என்பவன் எதிர்ப்புரட்சிக் கலகத்தைத் தூண்டி, பிற்றோகிராட்டை

தாக்கப் படைகளை நகர்த்தினார். லெனிஸின் தலைமையில் கட்சியானது அவனது கலகத்தை சில நாட்களில் அடக்கியது.⁵⁷ இதன் மூலம் மக்கள் லெனிஸின் மீதும் அவரது கட்சி மீதும் மேலும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்தனர்.

'சார் அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிகளினால் லெனிஸின் பின்லாந்திலே தலைமறைவாக இருந்தார். அவருக்கு ருஷியாவில் நடக்கும் ஒவ்வொரு விடயமும் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது. புரட்சிக்கான நிலைமை உருவாகி வருவதை உணர்ந்த அவர் ஆயுத எழுச்சிக்காக ஆயத்தப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை கட்சியின் மக்கள் குழுவுக்கு அறிவுறுத்தினார். அவரின் ஆலோசனைப்படி 'சகல அதிகாரங்களும் சோவியற்றுக்களுக்கே' என்ற கோசத்தைக் கட்சி எழுப்பியது. இம்முறை இது முதலாளித்துவ அரசுக்கெதிரான ஆயுத எழுச்சிக்குரிய அறைகூவலாக அமைந்தது. நாட்டின் சகல பாகங்களிலுமுள்ள 250இற்கு மேலான சோவியற்றுக்கள் இக்கோசத்தை ஆதரித்து நின்றன.

செப்டம்பர் மத்தியிலே லெனிஸின் பின்லாந்திலிருந்துகொண்டு 'போல்ஷெவிக்குகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும்' 'மாக்சியமும் எழுச்சியும்' ஆகிய இரு முக்கியமான கடிதங்களை கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கும், பீற்றோகிராட், மாஸ்கோ நகரக் குழுக்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அவற்றிலே ஆயுத எழுச்சிக்கான நடைமுறை ஆயத்தங்களில் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்.⁵⁸

'அவர் எழுச்சிக்கான திட்டமொன்றை மிகக் கவனமாகச் சிந்தித்து வரைந்து வைத்திருந்தார். அவரது வழிகாட்டல்களின் கீழ் ஆயுதப் புரட்சிக்கு திட்டமுறையான ஆயத்தங்கள் நாடு முழுவதும் செய்யப்பட்டன.

புரட்சியை வழிநடத்தும் நோக்கோடு செப்டம்பரில் லெனிஸின் பீற்றோ கிராட்டுக்கு அண்மையில் இருப்பதற்காக பின்லாந்திலிருந்து விபோக் (Vibeck) என்னும் இடத்துக்கு வந்தார். போல்ஷெவிக் செய்திப் பத்திரிகையான தொழிலாளர் பாதை (Rabochoy Put) ஆயுத எழுச்சி பற்றிய அவரது கட்டுரைகளை அடக்கடி பிரசுரித்து வந்தது. அக்தோபர் முதலாள்திகதி லெனிஸின் 'உடனடியாக நாங்கள் எழுச்சியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமெனக் கட்சிக்குக் கடிதம் எழுதினார். அக்தோபர் 7ஆந் திகதி அவர் ஆயுத எழுச்சியை நேரடியாக நடத்துவதற்காக விபோக்கிலிருந்து பீற்றோகிராட் வந்து சேர்ந்தார்.⁵⁹

'சோவியற்றுக்களின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் அக்தோபர் 25ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. எதிர்ப் புரட்சிவாதிகள் அன்று புரட்சிகரச் சக்திகளுக்குப் பலத்த தாக்குதல் செய்ய ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். லெனிஸின் ஆயுத எழுச்சி அதற்கு முன் தொடங்கப்பட வேண்டுமென மிகவும் வற்புறுத்தினார்.

தற்காலிக அரசாங்கம் நேலாக்குக் குறுக்காகப் பாலங்களைக் கட்டிப் புரட்சிகரச் சக்திகளை கூறுகளாக்கித் தாக்கத் திட்டமிடுவதை அறிந்த லெனிஸின் அக்தோபர் 25ஆந் திகதி பின்னிர்விலே உயர் அபாயத்தையும் பொருட்படுத்தாது அரசாங்கப் படைகள் காவல் காத்துநின்ற சனநடமாட்டமில்லாத பீற்றோகிராட்

வீதிவழியாக ஸ்மோல்னிக்கு வந்தார். அங்கு வந்த லெனின் புரட்சிக்கு நேரடியாகத் தலைமை தாங்கினார். தொழிற்சாலைகள், ஆலைகள், கட்சிக் கிளைகள், இராணுவக் கூறுகள் யாவற்றுக்கும் ஆயுத எழுச்சியை ஆரம்பிக்குமாறு அறிவுறுத்தல்கள் அனுப்பப்பட்டன. செஞ்சேனை முன்னதே திட்டமிட்டபடி முக்கிய நிலையங்களில் நிலை கொள்ளத் தொடங்கின. இரவு முழுவதும் லெனின் ஆயுத எழுச்சியின் முன்னேற்றம் பற்றிய அறிக்கைகளைப் பெறுவதிலும் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்.⁶⁰

'25ஆம் திகதி காலை மத்திய தொலைபேசி நிலையம், தந்தி அலுவலகம், நேவாவிக்குக் குறுக்காகக் கட்டிய பாலங்கள், புகையிரத நிலையங்கள், மற்றும் முக்கியமான அரசாங்க அலுவலகங்கள் யாவையும் தொழிலாளர்கள், படைவீரர்களும் கடற்படை வீரர்களும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

'ருஷ்யப் பிரஜைகளுக்கு' என்ற அறிக்கையில் லெனின் தற்காலிக அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. அரசு அதிகாரம் சோவியற்றுக்களில் கைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது என அறிவித்தார்.⁶¹

'லெனின் தலைமையில் போல்ஷவிக் கட்சி மக்களை மகத்தான வெற்றிக்கு இட்டுச் சென்று உலகிலே முதலாவது சோஷலிசப் புரட்சியை நிறைவேற்றியது.

அக்தோபர் 25ஆம் திகதி காலை அகில ருஷிய சோவியற்றுக்களின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் ஸ்மோல்னியில் கூடிற்று. அது சகல அதிகாரங்களும் சோவியற்றுக்களிடம் மாறிவிட்டதை உலகறியப் பிரகடனஞ் செய்தது. 26ஆம் திகதி லெனின் பேசுவதற்காக மண்டபத்தில் தோன்றியபோது கைதட்டல்களும், 'லெனின் நீழ்ழி வாழ்க!' என்ற வாழ்த்தொலிகளும் வாளைப் பிளந்தன. அதனால் அவரால் நீண்ட நேரமாகத் தமது பேச்சை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை.

'மண்டபம் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர்கள், படைவீரர்கள், மாலுமிகள் முதலி யோரால் நிறைந்து வழிந்தது. மக்கள் திரள் லெனினைப் பார்ப்பதற்காக முண்டியடித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தில் தமது தொப்பிகளை வானத்தில் எறிந்தார்கள். துப்பாக்கிகளை மேலே உயர்த்திப்பிடித்து ஆரவாரித்தார்கள்.

'மக்கள் குதுகல ஆரவாரத்தின் மத்தியில் உரையாற்றிய லெனின் போரிடுகின்ற நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் உடனடியாகச் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துமாறும் போர் நிறுத்தத்தைச் செய்யுமாறும் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

உலகின் முதலாவது சோஷலிச அரசு அதன் வெளிநாட்டுக் கொள்கை, ஏனைய நாடுகளுடன் சமாதானமும் நட்புறவும்' என்பதை அவர் பிரகடனப் படுத்தினார். போர் மனித குலத்துக்கு எதிரான மாபெரும் குற்றம்' என அக்காங்கிரஸ் அறுதியிட்டுக் கூறியது.

லெனின் நிலம் பற்றிய சட்ட விபரம் அடங்கிய தமது அறிக்கையை அக்காங்கிரசில் சமர்ப்பித்தார். அவர் கண் துஞ்சாது விடையும்வரை நித்திரை விழித்து

அதைத் தயாரித்திருந்தார். அன்று நிலத்தைப் பற்றிய சட்டத்தையும் அக்காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்டது.

நிலப்பிரபுக்கள் நிலத்தை தம் சொந்த உடமையாக அனுபவித்து வந்த உரிமை நீட்ட ஈடு எதுவுமின்றி இன்றோடு ஒழிக்கப்பட்டது என அச்சட்டம் பிரகடனம் செய்தது.

நிலப்பிரபுக்கள், சார் அரசனின் குடும்பத்தினர் ஆகியோருக்கும் மாதா கோவில்கள், மடங்கள் முதலியவற்றுக்கும் சொந்தமாக இருந்து வந்த நிலங்கள் யாவும் மக்கள் எல்லோரும் தம் விருப்பப்படி பயன்படுத்துவதற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிலம் முழுவதும் பொதுவுடைமையாகவே ஆக்கப்பட வேண்டும் என இச்சட்டம் பிரகடனப்படுத்திற்று⁶²

‘இறுதியாக அக்காங்கிரஸில் தொழிலாளர் விவசாயிகள் படைவீரர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அகிலருஷிய மத்திய குழுவைத் தெரிந்தெடுத்து முதலாவது சோவியற்று அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவையை அமைத்தது. அது மக்களின் அமைச்சரவையாகும். அந்த அமைச்சரவையின் தலைவராகவும் முதலாவது சோவியத்து அரசின் தலைவராகவும் லெனினே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.’⁶³

உலகின் முதலாவது மகத்தான சோஷலிசப் புரட்சி வெற்றிபெற்று விட்டது.

முதலாவது சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றியைத் தேசமெங்கும் பரப்புவதற்காகவும், தேசமெங்கும் சோவியற்று அதிகாரங்களை விரிவடையச் செய்து அதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் அக்காங்கிரசுக்கு வந்திருந்த பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் கலைந்து விரைந்தார்கள்.

உலகைக் குலக்கிய முதலாவது சோஷலிசப் புரட்சியை வெற்றிகரமாகத் தலைமை தாங்கி நின்று நிறைவேற்றிய லெனின் அப்புரட்சி வெற்றிபெற்ற நாளிலிருந்து தமது சிந்தனைகளையும், ஆற்றல்களையும், செயல்களையும் புரட்சியின் பலன்களைப் பாதுகாத்து உறுதிப்படுத்துவதிலேயே முற்றுமுழுதாக ஈடுபடுத்தலானார்.

நீதியின்பால் விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கு அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சி உண்மையில் மகத்தானதாகவே இருந்தது.

‘எச்.ஜீ.வெல்ஸ் என்னும் பிரபல பிர்தானிய அறிஞர் அக்தோபர் புரட்சி இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் உதயத்துக்குப் பிறகு நடந்த யாவற்றிலும் முக்கியமான நிகழ்ச்சி’ எனக் குறிப்பிட்டார். வரலாற்றில் இந்தப் புரட்சியின் இடத்தைக் காட்டுவதற்கு மேற்கு நாட்டு வரலாற்றாசிரியர்கள் இவ்வாறு முயன்றிருக்கிறார்கள். வாசிங்டன் நகரைச் சேர்ந்த ரோமன் கத்தோலிக்கப் பேராசிரியர் வாஸ்ல் என்பவரின் கருத்துப்படி அக்தோபர் புரட்சி ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் யாவற்றிலும் மகத்தான சம்பவமாகும். பிரபல பிர்தானியக் கட்டுரை ஆசிரியர் ‘ஹரோல்ட் லாஸ்கி’ கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்குப் பின் யாவற்றிலும் மகத்தானது என அபிப்பிராயப்பட்டார்.

சோவியற்று ஒன்றிய மொழிகளில் மட்டுமன்றி ஒரு நூறு பிற மொழிகளிலும் இப்புரட்சி பற்றிய நூல்களின் மிகப் பெரும் எண்ணிக்கை அதன் மாண்புக்குப் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றது⁵⁴

சோசலிசப் புரட்சி வெற்றி பெற்றபோதும் போர் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. அதனால் நாடு நாசமாகிக் கொண்டிருந்தது. சோவியற்று அரசுக்கு எதிரான பல்வேறு எதிரிகளும் அதற்கு எதிராகச் சதி செய்யவும், எதிர்ப்புரட்சி செய்யவும் நாசவேலை, சீண்டல், பொய்ப்பிரசாரம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

'போல்ஷெவிக் கட்சிக்குள்ளேயும் லெனினது கொள்கைக்கு எதிராக சக்திகள் தொழிற்பட ஆரம்பித்தன. அச்சக்திகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சகல கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அரசாங்கத்தை நிறுவ வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுத்தனர். இத்தகைய எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் லெனின் தொழிலாளர் விவசாயிகள், பரந்துபட்ட வெகுஜனங்களை சோசலிச நிர்மாணத்தில் பங்குபற்ற வைக்கும் பணியில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டிருந்தார். 1917 நவம்பரில் அவர் 'மக்களுக்கு' என்ற வேண்டுகோளில் சோவியற்றுக்கள் ஒன்று திரண்டு அரசாங்கத்தைத் தமது கைகளில் எடுக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தார்.'⁵⁵

சோவியற்று அரசின் சகல நிறுவனங்களும் லெனினது மேற்பார்வையில் அமைக்கப்பட்டன. ஆயினும் நாட்டு நிலைமை மிக மோசமாக இருந்தது. போரை முடிவுக்கு கொண்டு வரவேண்டியது முக்கிய கடமையாக இருந்தது.

சோவியற்று அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இதற்கும் பழைய முதலாளித்துவ அரசாங்க இயந்திரத்தை உடைத்தெறிந்துவிட்டு புதிய சோவியற்று அரசாங்க இயந்திரத்தைக் கட்ட வேண்டியிருந்தது. அதற்காக போரை நிறுத்திச் சமாதான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அக்தோபர் புரட்சி வெற்றியடைந்த நாள் முதல் சமாதானத்திற்காக லெனின் அரும்பாடுபட்டார்.

நேசநாடுகளான பிரித்தானியாவும், பிரான்சும் சோவியற்று அரசாங்கத்தின் சமாதான வேண்டுகோளைப் பொருட்படுத்தாது ஜேர்மனியுடன் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வர மறுத்தன. இந்நிலையில் லெனின் ஜேர்மனியுடன் தனியாக சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வரத் தீர்மானித்தார். அதற்கு ஜேர்மன் சம்மதம் தெரிவித்தபோதும் கொள்ளைக்கார நிபந்தனை ஒன்றை விதித்தது. சோவியற்றுப் பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதியைத் தன்னுடன் இணைக்கும்படி கோரியது அது.

'சோவியற்று அரசைப் பாதுகாப்பதாயின் ஜேர்மனியுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்வது அவசியமென லெனின் வற்புறுத்தினார். இதை எஞ்சியிருந்த முதலாளித்துவ சக்திகள் எதிர்த்தன. கட்சிக்குள்ளே இதுபற்றிச் சூடான விவாதம் நிகழ்ந்தது. இறுதியில் லெனினின் ஆலோசனை ஏற்கப்பட்டு சோவியற்றுக்களின் விருப்பத்துக்கிணங்க சோவியற்று அரசு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குவதெனத் தீர்மானித்தது. 1918ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் 'பிரஸ்ட் லிட்டோவ்ஸ்க்' என்ற இடத்தில் ஜேர்மனியுடன் சமாதான

உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஜேர்மனி பெப்ரவரி 10ஆந் திகதி சமாதான உடன்படிக்கையை முறித்துக்கொண்டு ருஷியாவைத் திடீரெனத் தாக்கத் தொடங்கியது. சோவியற்று அரசை நசுக்கி அதைத் தன் குடியேற்றமாக்க முனைந்தது. வெளின் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். 'சோசலிசத் தாய்நாடு அபாயத்திலுள்ளது' என மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவரது வேண்டுகோளை ஏற்று இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர் நாட்டைப் பாதுகாக்கத் தாமாகவே முன்வந்தனர். மக்கள் எதிர்ப்புப் பேரலையால் ஜேர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு தடுத்து முறியடிக்கப்பட்டது.⁶⁶

'சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதற்கு உடனடியாக முன்வரவேண்டுமென ஜேர்மன் அரசாங்கத்துக்குத் தந்தியடிப்பதென்ற வெளினின் யேர்சனையைக் கட்சியின் மத்திய குழு ஏற்றுக்கொண்டது. ஜேர்மன் முன்னையைவிடத் தங்களுக்கு அதிக சாதமான நிபந்தனைகளுடன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்யத் தயார் என அறிவித்தது.

இதனால் ஜேர்மனியுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்வது பற்றிக் கட்சிக்குள் பலத்த முரண்பாடுகள் தோன்றின. வெளின் தர்க்கபூர்வமாக நியாயங்களை எடுத்துக் கூறிச் சமாதான உடன்படிக்கைக்கு ஆதரவாக வாதாடினார். 'பிராவ்தா'வில் தினமும் அதுபற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதினார். சமாதானப் பிரச்சினை பற்றி கட்சி தன்னுடைய இறுதியான முடிவைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு ஏழாவது கட்சிக் காங்கிரஸ் கட்டப்பட்டது. பிரெஸ் லிட்டோவ்ஸ்க் சமாதான உடன்படிக்கை பற்றிய வெளின் கொள்கையை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொண்டது.

இக்காங்கிரசிலே வெளின் ஆலோசனைப்படி கட்சியின் பெயர் ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (போல்ஷ்விக்குகள்) என மாற்றப்பட்டது.⁶⁷

'பிரெஸ் லிட்டோவ்ஸ்க் சமாதான உடன்படிக்கை சோவியற்று ஆட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்கும் தேசத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கையைச் சீர்ப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு அவகாசம் அளித்ததெனக் கூறலாம்.

'வெளின் ருஷியாவில் சோசலிச நிர்மாணம் சோவியற்றின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை வகுத்தமைத்தார். 'சோவியற்று அரசின் உடனடிப் பணிகள்' என்ற அறிக்கையை வெளியிட்டார். இதிலே சோசலிச நிர்மாண வேலைகள், புதிய சோசலிச பொருளுற்பத்தி உறவுகள் ஆகியவை தொடர்பான பிரச்சினைகளை விரிவாக விளக்கியிருந்தார்.

1918 கோடை காலத்தில் குலாக்குகளும், கொள்ளை இலாபம் அடிக்கின்ற வியாபாரிகளும் தானியத்தைப் பதுக்கி உணவு நெருக்கடியை உருவாக்கினார். மக்களைப் பட்டினி போடுவதன் மூலம் புரட்சியை மழுங்கடிக்க முயன்றனர்.

இவர்களுக்கு எதிராக விவசாயிகள் போராட்டத்தில் கட்சி தலைமை தாங்கியது. 'தோழர்களே! தொழிலாளர்களே! புரட்சி இன்று ஒரு நெருக்கடியான

நிலைமையிலிருக்கின்றதென்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களால் மட்டும்தான் புரட்சியைக் காப்பாற்ற முடியும்" என லெனின் எழுதினார்.⁶⁸ அவரது யோசனைப்படி ஏழை விவசாயிகளின் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, குலாக்குகளிடமிருந்து பொருளுற்பத்திச் சாதனங்களின் பெரும்பகுதி பறிமுதல் செய்யப்பட்டு அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஏழை விவசாயிகளின் குழுக்கள் நாட்டுப் புறத்தில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தைத் தாங்கி நின்ற கோட்டைகளாய் விளங்கின.

(1918 சூலையில் சோவியற்றுக்களின் ஐந்தாவது காங்கிரஸ் தேசியக் குடியரசின் முதலாவது யாப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. அதிலே சோஸலிசப் புரட்சியின் பயன்கள் சட்டரீதியில் வரையப்பட்டுள்ளன. உலகம் இதுவரை எங்களது யாப்பைப் போல் ஒரு யாப்பைக் கண்டதில்லை என்றும் அது ருஷியாவிலும் உலகிலும் சுரண்டும் வர்க்கத்திற்கெதிரான தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதும் விவசாய வர்க்கத்தினதும் போராட்ட அனுபவங்களை உள்ளடக்கியுள்ளதெனவும் லெனின் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶⁹

2.5. நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தலைமை தாங்குதல் 1918-1920.

சமாதான காலம் மிகக் குறுகிய ஆயுளுடன் முடிவுற்றது. அன்னிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் பதவி இழந்த உள்நாட்டு முதலாளி வர்க்கமும் நிலப்பிரபுக்களும் ருஷியாவின் தொழிலாளர் விவசாயிகளின் ஆட்சியை ஏற்க மறுத்தனர். உலகின் ஒரு பெரும் நிலபரப்பில் சோவியற்று அரசாங்கம் ஆட்சி புரிவதும் அந்த அரசாங்கம் சுரண்டும் வர்க்கங்களை வீழ்த்திய பிறகு உள்நாட்டில் சாதித்துள்ள பெரும் வெற்றிகளும் தங்கள் நாடுகளிலும் புரட்சி பரவத் தூண்டுதலாக அமையுமென அவர்கள் பீதியுற்றனர்.

மேலும் பிரித்தானியா, பிரான்சு, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் ருஷியாவுக்கு முன்னர் கொடுத்த பெருந்தொகைக் கடன்களை இழக்க விரும்பவில்லை.

எனவே 1918ஆம் ஆண்டு இலைதுளிர் காலத்தில் போர்ப் பிரகடனம் செய்யாமலே பிரித்தானியா, பிரான்சு, யப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் ருஷியாமீது தங்கள் இராணுவத் தலையீட்டை ஆரம்பித்தனர். இந்த இராணுவத் தலையீடு உள்நாட்டிலிருந்த எதிர்ப் புரட்சி விரோதிகளுடைய ஆதரவுடனேயே நிகழ்ந்ததென உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

புதிதாகப் பிறந்த சோஷலிச அரசை ஆயுத சக்தியினால் நசுக்கி அழிக்கும் நோக்குடன் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் சோவியற்று நாட்டுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்த அதேவேளை அதிகாரமிழந்த முதலாளிகளும் நிலப்பிரபுக்களும் ஆக்கிரமிப்பாளரின் துணையுடன் உள்நாட்டுப் போரை ஆரம்பித்தனர்.⁷⁰

'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோவியற்று மக்களும் தமது குடியரசைப் பாதுகாக்கும் உணர்வினால் லெனின் தலைமையில் வீறுகொண்டெழுந்தனர்.

லெனினது நேரடி வழிகாட்டலின் கீழ் எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கான உபாயத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. அதனால் செஞ்சேனை போரில் வல்லமை பெற்றது. லெனின் படைகளின் போராடும் திறன், போர் முகாமுக்குப் படைகளை அனுப்புதல் அவர்களுக்கு உணவு, உடை, ஆயுதங்கள் ஆகியவை வழங்குதல் முதலிய விடயங்களைத் தாமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அவர் உறக்கமின்றி இரவும் பகலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளை அவதானித்து வெற்றியை உறுதிப்படுத்த அயராது உழைத்தார்.

நிலைமையை ஆழ்ந்து கவனித்த லெனின் சோவியற்றுத் தாய்நாடு ஆபத்திலுள்ளது' என்று அறிவித்து அதைப் பாதுகாக்க எழுச்சி கொள்ளும்படி கட்சியின் சார்பில் மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார். 'சகலமும் போர்முனைக்கே' என்ற கோசத்தை அவர் மக்கள் முன் வைத்தார். அவர் ஒவ்வொரு நாளும் தொழிலாளர் மத்தியிலும், செஞ்சேனை மத்தியிலும் நாட்டைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தம்மை அதற்காக அர்ப்பணிக்கின்ற தியாக உணர்வை அவர்கள் பெறும் வகையில் உரையாற்றினார். அதன் விளைவாக தமது தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் செஞ்சேனையில் வந்து சேர்ந்தனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர் சங்கத்தினதும் உறுப்பினர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் போர்க்களத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். 'தொழிலாளர் விவசாயிகளின் பாதுகாப்புச் சபை' என்றொரு சபையை லெனின் உருவாக்கினார். போர் முனைக்கு உணவு, உடுப்பு, ஆயுதங்கள் பக்கபல உதவிப் படைகள் முதலியவற்றை ஒழுங்காக அனுப்பி வைக்கும் பணியை இச்சபை செய்தது.

ஏகாதிபத்தியப் படைகள் பலத்தில் உயர்ந்ததாயிருந்தபோதும் ருஷிய படைவீரருக்கு உணவு, உடை, ஆயுதங்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தபோதும் சொல்லொணா இடர்ப்பாடுகள் அவர்களை எதிர்நோக்கியபோதும் புதிய சோசலிச நாடு நிச்சயம் வெல்லும் என்ற அசையாத நம்பிக்கையை லெனின் கொண்டிருந்தார்.

இதற்கிடையில் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் உள்நாட்டு எதிர்ப் புரட்சிக்காரர்களுக்கு நிதி வழங்கி சோவியற்று அரசைக் கவிழ்க்கவும் லெனினையும் அவரது சகாக்களையும் கொல்லவும் சதித்திட்டம் தீட்டினர்.⁷¹

1918ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டு மாதம் 30ஆந் திகதி கப்லன் என்னும் ஒரு பெண் சோஷலிசப் புரட்சிவாதி திடீரென லெனினது வாழ்வை முடிக்க முயன்றார். அவள் லெனின்மீது கண்டபடி சுட்டாள். துவக்குச் சன்னங்கள் நஞ்சூட்டப்பட்டவை யாயிருந்தன. துப்பாக்கிச் சூடுபட்ட லெனினது உயிர் மயிரிழையில் ஊசலாடியது. நாட்டு மக்கள் கண்ணீர் சிந்தி ஆறாத்துயரில் மூழ்கினர். வைத்தியர்கள் இரவும் பகலும் அவர் பக்கத்தில் இருந்து அவரது உயிரைக் காப்பாற்ற அரும்பாடுபட்டனர். லெனினது உடல்நிலை தேறிவருகிறதென்ற செய்தியைக் கேட்டு மக்களடைந்த மகிழ்ச்சியை வார்த்தைகளில் அடக்க முடியாது. செப்டம்பரில் செஞ்சேனை சிம்பீர்க் நகரைக் கைப்பற்றியதும் செஞ்சேனை வீரர்கள் படுக்கையிலிருந்த லெனினுக்குப் பின்வருமாறு தந்தி அடித்தனர்:

அன்பான விளாடியிர் இலிச் !

உங்களது காயங்களில் ஒன்றுக்குப் பழிக்குப் பழி தீர்க்கும் வகையில் உங்கள் சொந்த நகரான சிம்பீர்க்கை கைப்பற்றிவிட்டோம். இன்னொரு காயத்துக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்க இன்று சமாராவையும் கைப்பற்றுவோம்.

அந்தத் தந்தியை வாசித்து புனகாங்கிதம் அடைந்த லெனின் அதற்குப் பதிலளிக்கையில் 'எனது சொந்த நகரான சிம்பீப்ஸ்க்கைக் கைப்பற்றியமை என் காயங்களுக்கு அதிசயமான மருந்து. நான் புதுவாய்வையும் புத்துணர்ச்சியையும் உணர்கிறேன்' என்ற எழுதினார்.

குறுகிய காலத்தில் லெனின் உடல்நிலை தேறிச் சுகமடைந்தார். அவர் ஓய்வெடுக்க விரும்பவில்லை. மீண்டும் கட்சியினதும் நாட்டினதும் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்றத் தொடங்கினார். 1918-1919 இடைப்பட்ட காலத்தில் அவரது தலைமையில் போர் புதிய உத்வேகத்துடன் நடைபெறலாயிற்று.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்சு, ஜப்பான் ஆகிய ஏகாதிபத்திய நாடுகள் சோவியற்று ருஷியாவுக்கு எதிராகப் பெரும் படை திரட்டின. ருஷியாவின் வடக்கு ஓடெல்சா, கிரிமியா, மத்திய ஆசியா, தூரகிழக்கு ஆசிய பிரதேசங்களில் படைகளைக் குவித்தன. சோவியற்றாடு பல திசைகளிலும் சுற்றி வைளக்கப்பட்டு, ருஷியாவிற்குள் எவரும் நுழையக் கூடாதென அந்நாடுகள் பிரகடனம் செய்ததுடன் சகல விதமான கடற்பாதைகளையும், தந்தி, தபால், புதையிரதப் போக்குவரத்துக்களையும் துண்டித்தன 72

லெனின் எவ்வித இடர்பாடுகளையும் மக்களுக்கு மறைக்க விரும்பவில்லை. தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள், கிராமங்கள் முதலிய இடங்கள் எல்லாம் சென்று சோவியற்று நாட்டின் ஆபத்தான நிலையை விளக்கிக் கூறுமாறு கம்யூனிஸ்டுகளை அனுப்பினார். போர்க் காலத்தில் ஒரு மக்கள் படை இருப்பதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். மக்கள் ஆதரவு இன்றேல் எத்தகைய சிறந்த படையும் அழிக்கப்படுமென்ற உண்மையை மக்களுக்கு உணர்த்தினார்.

'தங்கள் தலைவரின் வேண்டுகோளை தொழிலாளர்களும் உழைக்கும் மக்களும் வரவேற்றனர். 1919 ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோ புகையிரதத் தொழிலாளர்கள் 'சப்போட்னிக்குகள்' என்ற தொண்டர் படையை அமைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அத்தகைய 'சப்போட்னிக்குகள்' நாடு முழுவதும் அமைக்கப்பட்டன. லெனின் ஒரு மகத்தான தொடக்கம்' என்ற நமது கட்டுரையில் 'சப்போட்னிக்குகள்' வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்றும், உழைப்பு பற்றிய உண்மையான கம்யூனிச மனப்பாங்கு என்றும் விபரித்துள்ளார். 1920 ஆம் ஆண்டு மே 1ஆம் திகதி கிரம்லினில் ஏற்பாடு செய்த ஒரு 'சப்போட்னிக்கில்' லெனின் தாமே பங்குபற்றி அதன் முக்கியத்தை உணர்த்தினார்.' 73

'அன்னிய ஆக்கிரமிப்புக்காரருக்கு எதிராகவும் உள்நாட்டு எதிர்ப்பு புரட்சிக்காரருக்கு எதிராகவும் நடைபெற்ற போராட்டம் உச்சக் கட்டத்திலிருந்தபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் எட்டாவது காங்கிரஸ் கூட்டப்பட்டது. அது

1919 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 18இல் பாரிஸ்-கம்யூன் நினைவு தினத்தன்று ஆரம்பமானது. அக்காங்கிரஸ் ஒரு புதிய செயற்றிட்டத்தை அங்கீகரித்தது. அச்செயல் திட்டம் லெனின் தலைமையிலான ஒரு குழுவால் வரையப்பட்டது. புதிய செயல்திட்டமானது முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்துக்கு மாற்றமுறும் காலகட்டம் முழுவதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பணி"களைத் தெளிவாக வரையறுத்திருந்தது"⁷⁴

லெனின் கட்சியின் புதிய செயற்றிட்டத்துக்கிணங்க,

'மத்தியதர விவசாயிகளுடன் உடன்பாட்டிற்கு வருவதற்குக் கற்றுக்கொள், அதேசமயம் குலாக்குகளை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தைக் கைவிடாதே. ஏழை விவசாயிகளையே பிரதானமாக நம்பிச் சார்ந்து நில' எனத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.⁷⁵

'லெனின் இளைஞர்களின் நண்பனாக இருந்தார். அவர்களின் ஆற்றல்மிகு சக்தியை அவர் உணர்ந்திருந்தார். அவர் வாலிப இயக்கங்களைக் கூர்ந்து அவதானித்து அவர்கள் சரியானதொரு அரசியல் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள உதவினார். அவரது வழிகாட்டலில் இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (கொம்சோமோல்) அமைக்கப்பட்டது. அதன் முதலாவது காங்கிரஸில் அதன் பிரதிநிதிகளை லெனின் வரவேற்றார். 1920ஆம் ஆண்டில் அதன் மூன்றாவது காங்கிரஸில் 'இளைஞர் சங்கங்களின் பணிகள்' பற்றி ஓர் அறிக்கையை அவர் சமர்ப்பித்தார். அதிலே அவர் 'படியுங்கள், படியுங்கள்' என இளைஞர்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார். அவர் கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைப்பதற்கு அறிவைப் பெருக்க வேண்டும், கம்யூனிசம் விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையிலேயே சகல மனிதகுலம் பெற்ற அறிவின் அடிப்படையிலேயே கட்டியமைக்க முடியுமென இளைஞர்களுக்கு மேலும் விளக்கினார்'.⁷⁶

ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு எதிராகவும் உள்நாட்டு எதிர்ப்புரட்சிக் காரருக்கு எதிராகவும் போரிடுவதற்காக சோவியற்று அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்துவதிலும் கம்யூனிச உணர்வில் மக்களுக்குப் போதம் அளிப்பதிலும் தமது முழு ஆற்றலையும் அர்ப்பணித்த லெனின் தமது புரட்சிகர அனுபவங்களை சர்வதேசிய தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தையும் கம்யூனிச சர்வதேசியத்தையும் அமைப்பதில் பயன்படுத்தினார்.

'1918ஆம் ஆண்டுப் பிற்கூற்றிலே ஐரோப்பாவிலே புரட்சிப் பேரலை ஓங்க ஆரம்பித்தது. ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, பின்லாந்து, ஹங்கேரி, போலந்து ஆகிய நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இரண்டாவது சர்வதேசியத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் மாக்கிய சோதனைகளைத் திரிபுபடுத்தி தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகரத்தை எதிர்த்தனர் என்று சுட்டிக் காட்டிய லெனின் மூன்றாவது சருவதேசியத்தை நிறுவுமாறு ஐரோப்பிய அமெரிக்கத் தொழிலாளருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். 1919ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலே மூன்றாவது கம்யூனிச சர்வதேசியத்தின் முதலாவது காங்கிரஸ் மாஸ்கோவிலே நடைபெற்றது. அதன் வேலைகள் லெனினால் நெறிப்படுத்தப்

பட்டன. அவர் அதிலே முதலாளித்துவ சனநாயகமும் தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமும் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்.

அவர் 1918 ஆம் ஆண்டு அக்தோபரில் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சியும் துரோகி கோடல்சுயும்' என்ற நூலை எழுதினார். அந்நூலிலே சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு பெரும் அடி கொடுக்கும் வகையில் தர்க்கபூர்வமான நியாயங்களை முன்வைத்தார். அவர் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் எல்லா நாடுகளிலும் புதிய சோசலிஸ சனநாயகத்தின் வெற்றியும் உலகப் புரட்சியும் தவிர்க்க முடியாதென்ற தமது அசையாத நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார்.⁷⁷

'ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்சு, ஜேர்மனி, ஐப்பான் ஆகிய நாட்டு ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் அனுசரணையுடன் டெனிகின் என்பவன் தலைமையில் படகள் தெற்குப் போர் முனைகளிலே தாக்குதலை மேற்கொண்டன.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அப்படையினரை எதிர்த்துப் போரிடும்படி மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தது. இப்போரிலே 'சகலமும் டெனிகளை முறியடிப்பதற்கே' என்ற கோசத்தை லெனின் மக்கள் முன் வைத்தார்.

தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் விரோதியை முறியடிக்க முழுப் பலத்தையும் திரட்டினார்கள். அவர்களின் பக்கபலத்துடன் செஞ்சேனை யானது டென்கினைத் தோற்கடித்தது. 1919ஆம் ஆண்டு இறுதியிலே பெரும்பாலும் எல்லா முனைகளிலும் எதிரிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு நாடு அமைதியாக மூச்சுவிட ஆரம்பித்தது.⁷⁸

'லெனின் தலைமையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, நாட்டின் பெரும்பகுதி வளங்களைப் பொருளாதார விருத்திக்கு உடனடியாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிற்று. பொருளாதார விருத்திக்கான ஒரு திட்டத்தை வரைய ஒன்பதாவது கட்சிக் காங்கிரசை உடனடியாகக் கூட்ட முடிவு எடுக்கப்பட்டது. 1920 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் மாஸ்கோவில் அது ஆரம்பமானது. எட்டு நாட்கள் நடைபெற்ற இக்காங்கிரசிலே லெனினால் தயாரிக்கப்பட்ட மத்திய குழுவின் அரசியல்' அறிக்கையில் பொருளாதார புனருத்தானத் துக்கான கட்சியின் பணிகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

அவர் சோசலிசத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு களரகத் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதும் நாடு முழுவதும் மின்சாரமயப்படுத்துவதும் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தினார். அவரது முனைப்பால் 1920 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் ருஷியாவை மின்சார மயப்படுத்துவதற்கான அரசு ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரான எச்.ஜி.வெல்ஸ் மாஸ்கோவுக்கு விஜயம் செய்த போது லெனினது இத்திட்டத்தைப் பற்றிக் கருத்து வெளியிடுகையில் 'லெனின் கனவு காண்கிறார்' எனக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் 1934இல் அவர் மாஸ்கோவுக்கு மீண்டும் சென்று அத்திட்டம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டதைத் தம் கண்ணால் கண்டு அதிர்ச்சியுற்றார்.⁷⁹

1920ஆம் ஆண்டிலே சோவியற்று மக்கள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் புதிய தாக்குதல் ஒன்றை எதிர்நோக்க வேண்டி நேரிட்டது. இம்முறை போலந்து நிலப் பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் பிரித்தானிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் துணையுடன் சோவியற்றுக் குடியரசுமீது படையெடுத்தனர். 1920ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5ஆம் திகதி செஞ்சேனையைப் போலந்துப் போர்முனைக்கு அனுப்பிவைக்கும் போது உரையாற்றிய லெனின் 'சோவியற்று அரசு போரை விரும்பவில்லை, அதன்மீது போர் திணிக்கப்படுகின்றது' என்று குறிப்பிட்டு சோவியற்றுக் குடியரசுக்கு ஆதரவாகப் போரிட்ட போலந்துத் தொழிலாளர்களைப் பாராட்டினார்.⁶⁰

சோவியற்று ரஷியாவை நசித்து அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் திட்டம் லெனினது தீரம்மிக்க தலைமையினால் மீண்டும் முறியடிக்கப்பட்டு விட்டது.

லெனினது தலைமையில் அவரது ஞானம் மிக்க வழிகாட்டிடலில் சோவியற்றுக் குடியரசு தன் சுதந்திரத்தையும், சுயாதிபத்தியத்தையும், தனித்துவத்தையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு முன்னேற ஆரம்பித்தது எனலாம்.

2.6. சோஷலிச நிர்மாணப் பணி 1920-1924

1917ஆம் ஆண்டு சோசலிசப் புரட்சி வெற்றி பெற்றபோதும் ரஷியாவில் சோசலிச நிர்மாணத்தைக் கட்டி அமைக்க முடியாத நிலைமைகள் நிலவின. நான்கு ஆண்டுகள் எதிர்ப் புரட்சிக்காரரதும் குறுக்கீட்டுப் போரிலும் மக்கள் தம்மைப் பூரணமாக அர்ப்பணித் திருந்தார்கள். ஏழாண்டுகள் நடைபெற்ற இப்போர்களினால் நாடு சின்னாபின்னப்பட்டுச் சீரழிந்து நாசமாய்போய்க் கிடந்தது.⁶¹

'போர் முடிந்த பின்னர் சோவியற்று அரசு போரில் ஏற்பட்ட இழப்புகளை ஈடுகட்டவேண்டியிருந்தது. தொழிற்சாலைகள், புகையிரதப் பாதைகள், விவசாயம் முதலியவற்றைப் புனர்நிர்மாணம் செய்து நாட்டின் பொருளாதார வாழ்க்கையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருந்தது.

போரின் விளைவால் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் குறைந்து போனது. 1920ஆம் ஆண்டிலே அநேக மாகாணங்களில் பயிர்கள் அழிந்து போயின. விவசாயிகள் வறுமையில் வாடினர்.

தொழில்களும் மிக மோசமான நிலையை அடைந்திருந்தன. அவை யாவும் பெரும்பாலும் சீர்குலைந்துவிட்டனதென்றே கூறலாம். அவற்றின் உற்பத்தி ஏழிலொரு பங்காகக் குறைந்துவிட்டது. உணவுப் பொருள்கள், இறைச்சி வகைகள், பாதணிகள், ஆடைகள், பெற்றோலியம் முதலிய அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கும் பெரும் பஞ்சம் உண்டானது.⁶²

'இந்த பற்றாக்குறைகளால் மக்கள் அதிருப்தி அடையத் தொடங்கினார்கள். அவற்றை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமெனக் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.

முதலில் விவசாயிகளிடையே அதிருப்தி தலைதூக்கிற்று. உபரித்தானியக் கொள்முதல் நடைமுறை அவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. போர்ச் சிக்கன முறை விவசாய வர்க்கத்தின் நலன்களுடன் மோத ஆரம்பித்தது.

தொழிலாளர் மத்தியிலும் வெறுப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. அவர்கள் பட்ட துன்பத்துக்கு அளவேயில்லை. போரின் பெரும்பகுதிப் பளுவை அவர்களே தாங்கிக் கொள்ள நேரிட்டது.

விவசாயிகள் மத்தியில் நிலவிய அதிருப்தியைப் பயன்படுத்தி சோஷலிச அமைப்பின் விரோதிகள் சோவியற்று ஆட்சிக்கு எதிராக விவசாயிகளைத் தூண்டிவிட்டனர். மத்திய ஆசியாவிலும், உக்ரேயினிலும், சைபீரியாவிலும் டொன் பிரதேசத்திலும் பல இடங்களில் குலாக்குகள் கலகஞ் செய்தனர். 1921ஆம் ண்டு மார்ச் மாதத்தில், பத்தாவது கட்சிக் காங்கிரஸ் கூடுவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர், கரோன்ஸ்டாட்டில் ஒரு எதிர்ப்புரட்சிக் கலகம் ஆரம்பமானது. அந்தக் கலக்காரர் சிறந்த கோட்டை ஒன்றையும் கப்பற்படையையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.⁸³

'சோவியற்றுப் படைகள் இக்கலகத்தை நீடிக்க விடாது வெகு விரைவில் அடக்கிவிட்டதாயினும் சோவியற்று ஆட்சியின் வரலாற்றில் இது ஒரு நெருக்கடியான சூழ்நிலையாகத் தோன்றியது. இதனை வெற்றி கொள்வதற்கு லெனினது ஞானம் வேகமாக இயங்கிற்று. அவர் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை' முன்வைத்தார். தேசியப் பொருளாதாரத்தின் புனர் நிர்மாணம் விவசாயத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமெனக் கருதி அதற்கான திட்டங்களை வகுத்தார். அவர் முன் வைத்த புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாட்டில் அத்திட்டங்கள் அடங்கியிருந்தது.

விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாய உபரிக் கொள்முதல் முறைக்குப் பதிலாக பொருள்களாக வரிசெலுத்தும் முறையை முன்வைத்தார். இதனால் அவர்கள் தங்கள் உபரியைத் தாம் விரும்பியபடி விற்பனை செய்ய முடியும். இதன் மூலம் விவசாயத்தை விருத்தி செய்யவும், உற்பத்தி செய்கின்ற நிலப்பரப்பை அதிகரிக்கவும் தொழில்களுக்குத் தேவையான பயிர்களைப் பயிரிடவும் விற்பனைப் பொருள்களின் பரிவர்த்தனையைப் புதுப்பிக்கவும், நகரங்களுக்கு விவசாயப் பொருள்களின் விநியோகத்தை அதிகரிக்கச் செய்யவும் தொழிலாளர் விவசாயிகளுக்கு இடையே ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கும் சோஷலிசப் பொருளாதா அடித்தளத்தை இடுவதற்கும் வழி பிறக்கும் என அவர் கருதினார்.⁸⁴

'லெனின் கட்சியின் மத்திய குழுவின் முன் வைத்த இந்தப் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை அது ஏற்றுக்கொண்டது.

மேலும், தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வது முக்கியமான வேலை என்பதை கட்சியின் மத்திய குழு உணர்ந்தது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவும், தொழிற் சங்கங்களின் ஆதரவும் இல்லாமல் அப்பணியைச் செய்ய முடியாது. போர்க் காலத்திற் போல இராணுவ முறையான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பதனால் அவர்களின் ஆதரவைப் பெற முடியாது. அவர்களுடன் நயமாகப் பேசி பிரச்சினைகளைப் பொறுமையுடன் விளக்கிக் கூறி அவர்களை இணங்க வைக்கும் முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென லெனின் தலைமையிலான கட்சியின் மத்திய குழு கருதியது. பிரதான கட்சி அமைப்புகள் யாவும் லெனினுடைய இக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டன.⁸⁵

'கட்சியின் பத்தாவது காங்கிரஸ் 1921ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் ஆரம்பமானது. அதன் வேலைகள் லெனினால் நெறிப்படுத்தப்பட்டன: அக்காங்கிரஸில் அவர் தொடக்கவுரையையும் முடிவுரையையும் நிகழ்த்தியதோடு பொருளாக வரி செலுத்தும் முறை, கட்சியின் ஐக்கியம், தொழிற்சங்கம் ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக மத்திய குழு சார்பில் அரசியல் அறிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தார். அவர் அங்கு கொண்டு வந்த பிரேரணைகளுக்கிணங்க கட்சிக்குள்ளே கட்சிகட்டும், குழுக்கள் யாவற்றையும் கலைத்துவிடவேண்டும் என அக்காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது'.⁸⁶

'லெனின் 'பொருளாக வரி செலுத்துதல்' என்ற பிரசுரத்திலும், 'அக்தோபர் புரட்சியின் நான்காவது ஆண்டு நிறைவு', 'இன்னும் சோசலிசத்தின் பூரண வெற்றியின் பின்னரும், தங்கத்தின் முக்கியத்துவம்' ஆகிய கட்டுரைகளிலும் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்துகளையும், அவை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துவதென்பதையும் தொழிலாளர் விவசாயிகளுக்கு விளக்கியிருந்தார்'.⁸⁷ லெனினது வழிகாட்டலில் கட்சி தேசியப் பொருளாதாரத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்யும் பணிகளில் ஈடுபடலாயிற்று.

'தேசிய பொருளாதாரத்திற்காக ஒரு பலமானதும், மத்தியத்துவமானதும், திட்டமிடப்பட்டதுமான முகாமைத்துவத்தை உருவாக்குவதில் லெனின் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தார். அவர் தனது பாரிய பணிகளுக்கு மத்தியிலும் விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் நுட்பத்திலும் ஏற்பட்டு வருகின்ற அபிவிருத்திகளை உன்னிப்பாக அவதானித்தார். அரசு நிறுவனங்களில் பணிகளிலும் வர்த்தக முகாமைத்துவப் பிரச்சினைகளிலும் கணிசமான அளவு கவனம் செலுத்தினார். சோஷலிச சட்ட திட்டங்களை வரைவதிலும் அவர் ஈடுபட்டார்.

வேலைச் சுமைகளின் அழுத்தமும், துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்களின் (ஒரு சன்னம் அவரது உடலுள் இருந்தது) தாக்கமும் லெனினது சுகநலத்தைப் பாதித்தன. 1922ஆம் ஆண்டில் அவரது உடல்நிலை மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் நாளும் தனது பணிகளைச் செய்வதில் அவர் தவறவில்லை.

1922ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் கட்சியின் பதினோராவது காங்கிரஸ் ஆரம்பமானது. மத்திய குழு சார்பில் அவர் சமர்ப்பித்த அரசியல் அறிக்கையில் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் ஓராண்டுகால நடைமுறை விளைவுகளை விமர்சனஞ் செய்தார். தேசிய பொருளாதாரத்தின் சகல துறைகளிலும் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியை இட்டு அவர் திருப்தி தெரிவித்தார். அதேபோது அதன் குறைபாடுகளையும் விமர்சனஞ் செய்தார்.

ஓராண்டு காலமாக நாம் பின்வாங்கிக் கொண்டிருந்தோம். எந்தக் காரியத்துக்காகப் பின்வாங்கினோமோ அந்தக் காரியம் இப்போது நிறைவேறி விட்டது. இப்போது நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை வேறுவிதமானது. நமது சக்திகளைத் திருத்தி அமைத்துத் திரட்டுவதே அது' என்று கூறிய லெனின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையானது முதலாளித்துவத்துக்கும் சோசலிசத்துக்கும் இடையே நடக்கும் வாழ்வு மரணப் போராட்டம் எனச் சுட்டிக் காட்டினார்'.⁸⁸

பதினோராவது கட்சிக் காங்கிரசுக்குப் பின்னர், முன்னரை விடப் பன்மடங்கு சுறுசுறுப்புடன் பொருளாதாரத்துறையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெற்றன. சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.

இத்தகைய நிலைமையிலே சோசலிச நிர்மாணத்திற்கும் தேசப்பாதுகாப்பிற்கும் உறுதிப்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதை லெனின் உணர்ந்தார். அதற்காக சோவியற்றில் அடங்கும் தேசிய இனங்களை முன்னிலும் பலப்படுத்தி அவற்றுக்கிடையே நட்புறவை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதாவது சோசலிசத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக மக்களுடைய சகல சக்திகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

இதற்காக சகல சோவியற்றுக் குடியரசுகளையும் நெருங்கிய நட்புறவு கொண்ட ஒரு ஒன்றியத்தில் சேர்ப்பது அவசியம். நோயுற்றிருந்த லெனின் இதுபற்றி கட்சியின் அரசியற்குழு உறுப்பினர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் விளக்கியிருந்தார். அவற்றிலே குடியரசுகளை ஒன்றியமாக்குவதற்கான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

1923ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதத்தில் அகில ஒன்றிய சோவியற்றுக்களின் முதலாவது காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. இதிலே லெனினுடைய யோசனைகளில் அடிப்படையில், சோவியற்றுத் தேசிய இனங்களின் சுயேச்சையான விருப்பத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு சோவியற்று சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் (U.S.S.R) நிறுவப்பட்டது. இந்த ஒன்றியத்தில் சேர்வதற்கும் ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து செல்வதற்கும் ஒவ்வாரு குடியரசுக்கும் பரிபூரணமான சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு.⁸⁹

இந்த ஒன்றியம் நிறுவப்பட்டமை தேசிய இனங்கள் பற்றிய லெனின் கொள்கைக்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றியெனக் கருதப்படுகின்றது.

லெனின் 1922 ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் கடுமையான நோயுற்றார். ஆயினும் 1923ஆம் ஆண்டு சனவரி, பெப்ரவரி மாதங்களில் அவரது உடல் சிறிது தேறியது. சுகவீனமாக இருந்த ஆறு கிழமைகளில் அவர் புகழ்பெற்ற கட்டுரைகளை எழுதினார். 'காங்கிரசுக்குக் கடிதம்' 'ஒரு டயறியிலிருந்து பக்கங்கள்' 'கூட்டுறவு பற்றி' 'எமது புரட்சி' முதலிய கட்டுரைகள் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் எழுதப்பட்டவையாகும்.

1923ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் கட்சியின் பன்னிரெண்டாவது காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. போல்ஷவிக்ஸ்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர், லெனின் கலந்துகொள்ளாத முதலாவது காங்கிரஸ் இதுவாகும். லெனின் நோயுற்றிருந்தபோது எழுதிய மேற்குறிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் விதந்துரைத்த விடயங்களே அக்காங்கிரசின் தீர்மானங்களின் உள்ளடக்கம் பெற்றிருந்தன.

சோசலிச நிர்மாணம் பண்பாட்டுப் புரட்சியுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதை லெனின் தெளிவுபடுத்தினார். பொதுமக்கள் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்குவது மிக முக்கியமான பணி எனக் கருதிய அவர் மக்கள் மத்தியில் உள்ள

படிப்பறிவின்றமையை விரைவாக ஒழிக்க வேண்டுமென விரும்பினார். அதற்காக ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர்நிலைக் கல்வி அமைப்புக்களை விரிவுபடுத்தும் பணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். மக்கள் மத்தியிலிருந்து அறிவாளிகளை உருவாக்க வேண்டுமென்பதால் பாடசாலைகள் சகல விஞ்ஞானத்துறைகளும் உள்ளடக்கியதாக அபிவிருத்தி அடைவதற்கான வேலைத்திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார்.³⁰

எந்த விடயமாயினும் கூட்டாக முடிவெடுத்துச் செயற்படுவதை அவர் எப்பொழுதும் விரும்பினார். எந்தவொரு முக்கிய விடயமாயினும் கட்சியின் மத்திய குழுவில் விவாதிக்காது அதுபற்றி முடிவு எடுப்பது தவறானதென அவர் எப்பொழுதும் கருதினார். இந்தக் கோட்பாட்டை அவர் ஒருபோதாயினும் மீறியதில்லை. குடிப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நெருக்கடியான காலத்திலும் கட்சிக் காங்கிரஸ் ஒவ்வோர் ஆண்டும் அவர் முனைப்பால் கூட்டப்பட்டு நாட்டின் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டன.

வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அவர் தனது கட்டுரைகளில் மீண்டும் மீண்டும் சமாதான சகவாழ்வுக் கொள்கையை வற்புறுத்தினார். முதலாளித்துவ நாடுகளோடு வியாபாரத் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வதையும் வேறுபட்ட சமூக அமைப்புடைய நாடுகளுடன் சமாதானமாக இருப்பதையும் அவர் சோவியற்று ஒன்றியத்தின் கோட்பாடாக இருக்க வேண்டுமென விரும்பினார்.

1923ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் லெனினுடைய உடல்நிலை மீண்டும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. மே மாதத்தில் அவர் கோர்க்கி நகரத்துக்குப் போனார். கட்சியும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அவர் உடல்நிலை சுகமாகி வருவதை அறிய ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவரது உடல்நிலை சிறிது தேறியதும் அவர் அக்தோபரில் மாஸ்கோவுக்கு வந்தார். அங்கு அவர் இரண்டு நாட்கள் தங்கினார். மீண்டும் கோர்க்கி நகரத்துக்குச் செல்லும்போது தம்முடன் ஹெகலுடைய மூன்று தொகுதிகளைத் தெரிவு செய்து எடுத்துக்கொண்டு போனார்.³¹

1923ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் குளுக்கோவா ஆலைத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் லெனினை கோர்க்கியில் சந்தித்தனர். அவர்கள் அவருக்குப் பரிசாக பதினெட்டு செறி மரங்களை அளித்தனர். அவர்களுடன் அவர் ஐந்து நிமிடங்கள் குதூகலமாக உரையாடினார். அதுவே அவர் தொழிலாளர்களைச் சந்தித்த இறுதி நிகழ்ச்சியாகும். அவர்கள் சென்றதும் குளுக்கோவா தொழிலாளர்கள் அனுப்பிய வாழ்த்துக் கடிதங்களை அன்றிரவு நீண்டநேரமாக மீண்டும் மீண்டும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தாரென குரூப்ஸ்காயா குறிப்பிட்டுள்ளார்.³²

1924ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கட்சியின் பதின்மூன்றாவது காங்கிரஸ் ஆரம்பமானது. சுகவீனமுற்றிருக்கையில் லெனின் இறுதியாக எழுதியவற்றில் ஒன்றான 'காங்கிரசுக்குக் கடிதம்' காங்கிரசும் பிரதிநிதிகளுக்கு வாசித்துக் காட்டப்பட்டது. அக்கடிதத்திலே வலுவான மத்திய குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்

என்பதையும், கட்சியின் ஐக்கியமும் பலமும் கட்டிக் காக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்தியிருந்தார்.⁹³

'லெனின் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளைச் செயற்படுத்துவதில் தொழிலாளர் ஏனைய உழைக்கும் மக்கள் அனைவரினதும் கருத்துக்களுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் முதன்மை வழங்கினார். சோவியற்று நிறுவனங்களின் பணியாளர்களையும் அவ்வாறே செயலாற்றும்படி அறிவுறுத்தல்களை வழங்கினார். உழைக்கும் மக்களின் எழுத்திலான முறைப்பாடுகள் யாவற்றையும் தமக்கு 24 மணித்தியாலத்துக்குள்ளும் அவர்களின் வாய் முறைப்பாடுகள் 48 மணித்தியாலத்துக்குள்ளும் தம்மிடம் கிடைக்குமாறு செய்யும்படி சகல செயலாளருக்கும் கண்டிப்பான உத்தரவுகளை இட்டார். அத்தகைய முறைப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதிலும் அயராது கவனமெடுக்குமாறும் அவர்களை வேண்டிக் கொண்டார்'.⁹⁴

'லெனின் தலைமையில் அவரது வழிகாட்டலில் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தேசியப் பொருளாதாரத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்ததன் விளைவாக 1924ஆம் ஆண்டுக்குள் சோவியற்று ருஷியா விவசாயம், ஆலைத்தொழில், கல்வி, போக்குவரத்து, மின்சார மயப்படுத்தல் முதலான சகல துறைகளிலும் பெரு முன்னேற்றம் காணப்பட்டபோது, அயராது உழைப்பினால் அவரது உடல்நிலை மேலும் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. அவர் தன் வாழ்வு பற்றியும், தன் சுகம் பற்றியும் இம்மியளவும் கவலைப்படாது தம் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தார். உழைக்கும் மக்களின் சுகவாழ்வுக்காக சதா சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். அதன் விளைவாக 1924ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 23ஆந் திகதி மாலை 6.50 இற்கு மூளைக் காய்ச்சலினால் கோர்க்கி நகரில் தமது 53ஆவது வயதில் மரணமானார்.

உலகிலே முதலாவது சோஷலிசப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்தி ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்களையும் எதிர்ப்புரட்சிக்காரரின் கலகங்களையும் முறியடித்துத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் சோஷலிச சமூக அமைப்பை நிறுவிய லெனின் என்னும் மாபெரும் மானுடம் சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்டது'.⁹⁵

இத்துயரச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற ருஷிய மக்கள் அனைவரும் சர்வ தேசத்திலுமுள்ள உழைக்கும் மக்கள் யாவரும் தமக்கு ஏற்பட்ட கொடூர இழப்பைப் பொறுக்க முடியாது ஆறாத்துயரில் மூழ்கினர்.

'லெனினது உடல் சனவரி 23ஆம் திகதி கோர்க்கியிலிருந்து மாஸ்கோ கொண்டு வரப்பட்டு தொழிற்சங்க இல்லத்தில் இறுதி மரியாதைக்காக வைக்கப்பட்டது. சோவியற்று மக்கள், குழந்தைகள் முதல் கிழவர் வரை இலட்சக் கணக்கில் கட்டும் பணியில் நான்கு நாட்களாக தமது பேரன்புமிக்க தலைவருக்கு வரிசை வரிசையாகப் பொறுமையோடு நின்று இறுதி மரியாதை செலுத்தினர்.

அவரது உடல் சனவரி 27ஆந் திகதி செஞ்சதுக்கத்தில் அவருக்கென அமைக்கப்பட்ட சமாதியில் அடக்கல் செய்யப்பட்டது. அத்தினத்தன்று உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஐந்து நிமிட நேர வேலைநிறுத்தம் செய்வதென அறிவித்தது.

அந்த ஐந்து நிமிடங்களும் உலகில் தொழிற்சாலைகள், ஆலைகள், போக்குவரத்துக்கள் அத்தனையும் ஸ்தம்பித்து நின்றன.

தமது தந்தைக்கும் குருவுக்கும் மரியாதை செலுத்துவது போல், தங்கள் நண்பனும், இறுதிமூச்சுவரை தங்களுக்காகவே வாழ்ந்து போராடி உயிர் நீத்தவருமாகிய அமரர் லெனினுக்கு உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கமும் அனைத்து உழைக்கும் மக்களும் தலை வணங்கி நின்றனர்.⁹⁶

லெனினது நண்பனும் புகழ்பெற்ற ரஷிய எழுத்தாளருமாகிய மாக்ஸிம் கோர்க்கி அவரது மரணம் பற்றிக் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“விளாடியிர் லெனின் இறந்துவிட்டார். அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த மாமேதைகள் யாவரிலும் பார்க்க தமது மேதமையைக் காத்திரமாகப் பயன்படுத்திய ஒரு மனிதனை உலகம் இழந்துவிட்டதென்பதை அவரது எதிரி முகாமில் உள்ள நேர்மையற்றவர்கள் தானும் ஏற்றுக்கொள்வார்”⁹⁷

இயல் முன்று

லெனினது உலகப் பார்வை

விளாடிமிர் இலிச் லெனின் உலக வரலாற்றிலே முதலாவது தொழிலாளி வர்க்க சோசலிசப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி ருஷியா என்னும் பெரு நிலப்பரப்பிலே இதுவரை மனித வரலாறு அறியாத சோசலிச அரசை நிர்மாணித்த கர்ம் வீரன் என்பது உலகறிந்த உண்மை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிகர சாதனைகளுள் உயர்தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததும், உலகவரலாற்றிலே புதிய யுகத்தினது தொடக்கம், உலக சோசலிச அமைப்பை நிறுவியமை, முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிராக தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏனைய சகல உழைக்கும் மக்களும் விடுதலைப் போராட்டங்களை நடத்திப் பெற்ற வெற்றிகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் குறித்துக் காட்டுகின்ற மகத்தான சோசலிசப் புரட்சியை நிறைவேற்றியதன் மூலம் அவரது நாமம் நவீன உலக வரலாறு முழுவதும் பிரிக்க முடியாதவாறு தொடர்புபட்டுள்ளது.

அவர் 1892ஆம் ஆண்டிலே தமது இருபத்திரண்டாவது வயதில் 'இதுவரை தத்துவ ஞானிகள் உலகத்தைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார்கள், நமது வேலை உலகத்தை மாற்றியமைப்பதே' என்ற புரட்சிக்கர மூலக் கருத்தை அடிநாதமாகக் கொண்ட மாக்ஸிசத்தை மனிதகுல விடிவின் தத்துவமாக ஏற்றுக்கொண்டு அதன் அடிப்படக் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்கவும் எழுதவும் செயலாற்றவும் தொடங்கி 1924 ஆம் ஆண்டு தமது 53ஆம் வயதிலே மரணிக்கும் வரை தமது செயற்பாடுகளிலே ஓய்ந்திருக்கவில்லை. 1892-1924இற்கு இடைப்பட்ட 32 ஆண்டுகளிலே அவர் சிந்திக்காமல் எழுதாமல் படிக்காமல் இருந்த ஆண்டு என்று எதையும் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாத அளவுக்கு இயங்கியுள்ளார். அவரது வாழ்வும், பணியும் இதை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

அவரது சிந்தனைகள் ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவம், சோசலிசம், சோசலிசப் புரட்சி, சோசலிச சனநாயகம், சோசலிச அமைப்பை உருவாக்கும் வழிமுறைகள், தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஏனைய உழைக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான நேசஅணி, விவசாயப் பிரச்சினைகள், தேசிய இனப் பிரச்சினைகள், அரசு, கல்வி, தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமை, தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் முதலிய சமூக விடயங்களைப் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது.

இந்த விடயங்களின் அடிப்படையில் அவரது தத்துவக் கோட்பாடுகள், தத்துவ ஞானம், அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல், சமயம், பண்பாட்டியல், கல்வி இயல் முதலிய சமூக விஞ்ஞானத்தின் சர்வாம்சங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன வெனக் கூறலாம்.

அவர் தமது சிந்தனைகள் மூலம், இயற்கை விஞ்ஞானங்களிலும், சமூக விஞ்ஞானங்களிலும் அண்மைக் காலக் கண்டுபிடிப்புகளின் காத்திரமான பொதுமையாக்கங்களை அளித்துள்ளார் என்பது அறிவியல் உலகின் பொதுக் கருத்தாகும்.² அவர் மேலும் 'தமது மூலச் சிறப்புள்ள நவீன கருத்துக்கள், முண்ணக் கருக்கள் மூலம் சமூக சிந்தனையை என்றும்மில்லாத அளவுக்கு வளம்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் தவறற்ற தன்மை சமூக நடைமுறையிலும், நவீன விஞ்ஞான வெற்றிகளாலும் உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன'.³

சமூக விஞ்ஞானம் பற்றி ஒரு புதிய கோணத்தில் அவர் எழுதிய நூல்கள், கட்டுரைகள், சிறுபிரசுரங்கள், அறிக்கைகள், கருத்தியல் விமர்சனங்கள், கடிதங்கள், குறிப்புகள், நாட்குறிப்புகள் என்பன 45 தொகுதிகளில் தொகுக்கப்பட்டு லெனினது 'தொகுப்பு நூல்கள்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

அவர் உலகறிந்த அரசியல்வாதி. ஆனால் அவர் மாக்ஸியத்தைக் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக் கொண்டவர் அல்லர். அவர் அதை ஏட்டறிவுவாதமாக என்றும் கருதியதில்லை. தத்துவம் நடைமுறையிலிருந்து பிறந்து மீண்டும் நடைமுறைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவராக இருந்தார்.

தத்துவத்தின் நடைமுறை சார்ந்த இத்தகையமையை கார்ல்மாக்கல் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். 'ஒருவனுடைய அறிவு அல்லது கோட்பாடு எத்துணை உண்மை என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு அவன் அதுபற்றி எவ்வாறு அகவயமாக உணர்கிறான் என்பதில் தங்கியிருக்க முடியாது. ஆனால் சமூக நடைமுறையிலே புறவயமாக அதன் விளைவு என்ன என்பதிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். நடைமுறை ரீதியான கண்ணோட்டம் தர்க்கவியல் பொருள் முதல் வாதத்தின் முதன்மையானதும் அடிப்படையானதுமான கண்ணோட்டமாகும்',⁴ என் அவர் கூறியுள்ளார்.

'இந்த அம்சத்தை லெனினும் தமது 'பொருள் முதல் வாதமும் அனுபவ வாத விமர்சனமும்'⁵ என்ற நூலிலே வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர் 'என்ன செய்ய வேண்டும்' என்ற தமது நூலில் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிக்கு வழிகாட்டும் தத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும்போது 'புரட்சிகரமான ஒரு தத்துவமின்றி புரட்சிகரமான ஒரு இயக்கம் இருக்க முடியாது'⁶ எனக் கூறியுள்ளார்.

'இந்த அடிப்படை நோக்குடனேயே அவர் மாக்ஸிசத்தைக் கற்றார். அவர் வெறுமனே மாக்ஸிய தத்துவத்தை உருப்போடும் எண்ணத்துடன் அதைக் கற்கவில்லை என்பது அவரது நடைமுறைச் செயற்பாடுகள் நிரூபணம் செய்கின்றன. தாம் வாழ்ந்த காலத்து மக்களின் ஓரவஞ்சகமான ரூஷியாவையும், சர்வ உலகையும் மாற்றியமைப்பதில் அப்போது நிலவிய அரசியல் பொருளாதார சமூகப் புறநிலை

யதார்த்த சூழ்நிலையில் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய தத்துவத்தை உருவாக்குவதற்காக மாக்ஸியத்தில் ஆலோசனை பெற்றார்.⁷ என்பதே உண்மையாகும்.

அவர் மாக்ஸிய நூல்களை மட்டும் கற்பதோடு தமது அறிவுத் தேடலை எல்லையிட்டுக் குறுக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவர் மாக்ஸுக்கு முன்னர் இருந்த தத்துவ ஞானிகளும் ஆய்வறிவாளர்களும் பல்வேறு தத்துவ ஞானங்களையும், அவருக்குப் பின்னர் விஞ்ஞானத் துறைகளிலும் குறிப்பாகச் சமூக விஞ்ஞானங்களிலும், விஞ்ஞானிகளும், தத்துவ மேதைகளும் ஏற்படுத்திய ஞானப் பரிமாணங்களையும் அறிவியற் சாதனைகளையும், விருத்திகளையும் பாய்ச்சல்களையும் கருத்துன்றிப் படித்துத் தமது சிந்தனைக்கு உரமேற்றினார்.

உலக வரலாற்றிலே அவரது சிந்தனைகள் ஒப்பீட்டளவில் ஏனைய தத்துவ ஞானிகளின் சிந்தனைகளைப் பார்க்கிலும் சமூகநடைமுறையில் வியத்தகு புரட்சிகரச் சாதனைகளைப் புரிந்தமையினாலேயே அவரது தத்துவக் கோட்பாடுகள் தத்துவ ஞானத் துறையில் 'நிராகரிக்க முடியாத முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளன.

'மனிதகுல வரலாற்றின் எல்லாக் கால கட்டங்களும், புதிது புதிதாகத் தோன்றிய சமூகத் தோற்றப்பாடுகளையும் சமூக இருத்தலின் செயல்முறைகளையும் பிரதிபலிக்கின்ற புதிய கருத்துக்களின் அபிவிருத்திகளாலும் பரிமாணங்களினாலும் அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.⁸ அவற்றின் பெரும்பாலானவை இன்று தனியே வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையனவாகவே விளங்குகின்றன.

செயற்றிற் இழந்துபோன இந்த வரலாற்றுக் கதி வெளித்து தத்துவத்துக்கு ஏற்படவில்லை. அவரது சமூக தத்துவங்கள் சம காலத்தில் சமூக அநீதி, மனித சுரண்டல், அடக்குமுறையிலிருந்து மனிதகுல விடுதலை ஆகியவற்றை ஆத்மபூர்வமாக விரும்புகின்ற சகல உழைக்கும் மக்களுக்கும் சமாதானத்தையும் மாளிட முன்னேற்றத்தையும் கோரி நிற்கின்ற சத்தியவாதிகளுக்கும் பெரு முக்கியத்துவமும் தத்துவ ஈர்ப்பும் உடையதாக விளங்குகின்றனவெனலாம்.⁹ மேலும் அவரது தத்துவங்களின் கருத்துக் கருவூலங்கள் இன்றைய சமூக விஞ்ஞானங்களினதும், இயற்கை விஞ்ஞானங்களினதும் அபிவிருத்தியின் முறையியல் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளனவெனக் கருதப்படுகின்றது.

'மாக்ஸினுடைய சர்வாம்ச அணுகுமுறையானது உலக விருத்திச் செயல்முறைகளின் சாராம்சத்தை வெளிப்படுத்த உதவும் பெறுமதி மிக்க முறைகளை விளக்கியதன் மூலம் எல்லாவற்றிலும் மேலாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.¹⁰ என வெளின் மாக்ஸின் அணுகுமுறை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்மதிப்பீடு வெளித்து தத்துவங்களுக்கும் முற்று முழுதாகப் பிரயோகிக்கத் தக்கது.

'வெளித்து கோட்பாட்டை விமர்சிப்போர் அவரது சிந்தாந்தங்கள் குறுகிய தேசியத் தன்மையானது; ருஷியாவுக்கு மாத்திரமே பிரயோகிக்கத் தக்கதென நிறுவத் தொடர்ந்து முயன்று கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், இருபதாம் நூற்றாண்டின் சர்வதேசியப் புரட்சிகரச் செயல்முறைகளும், சமூக அபிவிருத்திகளும் அவர்களது வாதத்தைப் பொய்யானதென நிராகரித்து வருவதை நாம் நிதர்சனத்தில் காண்கிறோம்¹¹.

வெளிண்து தத்துவக் கருத்துக்கள் பற்றி இன்றைய அறிவியல் உலகில் முரணான அபிப்பிராயங்கள் நிலவியபோதும் அவர் தத்துவத்தையும் நடைமுறையையும் இணைத்து வெற்றிகண்ட மாமேதை என்பது பற்றி ஏகமனதான கருத்தே நிலவுகின்றது.

இத்தகைய ஒரு மாமேதையின் கல்விச் சிந்தனைகள் எத்தகையன? அவற்றின் பங்களிப்பு என்ன?

'உலகின் கல்வி அபிவிருத்தியானது அதன் எல்லா வளமான அமிசங்களுடனும் கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் வளமான கூறுகளுடனும், கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் தத்துவங்களையும் அனுபவங்களையும் இணைத்தே விளக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில், அவர்கள் கல்வித் தத்துவ மரபுக்கு தமது புதிய கருத்துக்கள் மூலமும் அனுபவங்கள் மூலமும் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார்கள்.'

'இன்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த கிரேக்கச் சிந்தனையாளர் பிளேட்டோ முதல், பிரஞ்சு பேரறிஞர் ஜீன் ஹெக்ஸ் ரூசோ (1712-78) அமெரிக்க கல்வி நெறியாளர் ஜோன்டூயி (1859-1852) இந்தியாவின் காந்தியடிகள் (1869-1948) வரை எல்லா மேலைத்தேயக் கீழைத்தேயக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள்¹³ தாம் வாழ்ந்த காலத்து அறிவு விருத்தி நிலைக்கிணங்கவும் தாம் வாழ்ந்த நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமூகப் பின்னணியில், அவற்றின் தேவைகளுக்கும், அபிவிருத்தி இலக்குகளுக்கும் ஏற்பவும், அந்நாடுகளில் எழுந்த கல்வித் துறைப் பிரச்சினைகளுக்கத் தீர்வு காணும் நோக்கில் தமது சொந்த அணுமுறையின்படி நடைமுறைப் படுத்துவதற்கெனக் கல்விக்கோட்பாடுகளை முன்வைத்தனர். ஆனால், அநேக கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் தமது கல்விக்கோட்பாடுகள் மூலம் சமூக நடைமுறையில் தாம் காண்ப விரும்பிய தோற்றப்பாடுகள் பற்றிய அபிவாசைகள் பெருமளவு நிறைவேறாத பெரும் கற்பனைகளாகவே மெளனம் சாதிப்பதை நாம் அறிகிறோம். அவர்களுடைய அநேக கோட்பாடுகள் புறநிலை யதார்த்த நிலைமைகளுக்குப் பொருத்த மற்றவையாக பெரும்பாலும் நடைமுறை சாத்தியமற்றவையாக இருப்பதே இதற்குக் காரணமெனலாம்.

ஆயினும் ஒவ்வொரு கல்விச் சிந்தனையாளரதும் கல்விக்கோட்பாடுகள் கல்வித் தத்துவ வரலாற்றிலும் கல்விச் சிந்தனை விருத்தியிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் தம் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன வென்பதை மறுக்க முடியாது.

கல்வித் தத்துவ வரலாற்றையும், கல்வித்துறை விருத்தி நிகழ் முறையையும் கருத்தாற்றி நோக்கில், பிளேட்டோ காலம் முதல் இன்று வரை கல்விக்கோட்பாடுகள், கல்வி இலக்குகள், கல்விப் பாடநெறிகள், கல்வி அமைப்பு, கலைத் திட்டம், கற்பித்தல் முறை முதலான கல்விசார் சகல கூறுகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களும், முன்னேற்றங்களும், அபிவிருத்திகளும், புதிய புதிய பரிமாணங்களும் கல்விச் சிந்தனையாளர் களது கருத்துக்களின் ஒட்டுமொத்தமான தாக்கவிளைவே என்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

உலகின் அண்மைக் காலம் வரை எத்தனையோ கல்வித் தத்துவஞானிகளும், கல்வி நெறியாளர்களும், கல்வியியலாளர்களும் கல்வித் தத்துவங்களையும், கல்விக் கோட்பாடுகளையும் ஆக்கி அளித்துள்ளனர். ஆயினும், அறிவினாலும், இயற்கை விஞ்ஞானங்களும், சமூக விஞ்ஞானங்களும், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும், தொழில்நுட்பவியலும் ஆழத்திலும் விரிவிலும் வியத்தகு சாதனைகள் புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறிலேயும், அநேக உலக நாடுகள் தமது கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கு நடைமுறைப் பிரயோகத் தகமை சான்று தீர்வுகளைப் பிசகற்ற விதமாக முன்வைக்கின்ற கல்வித் தத்துவங்களையும், கல்விக் கோட்பாடுகளையும் தேடிக்கண்டு கொள்வதில் பெரும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற ஆசிய ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அபிவிருத்தி இலக்குகளைக் கல்வித்துறை மூலம் நிறைவேற்றும் நோக்குடன், தமது கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் தம்மால் இயன்றளவு முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றன.

ஒரு நாட்டின் கல்வி புலஞ்சார்ந்த சர்வ பிரச்சினைகளுக்கும், தீர்வு அளிக்கத்தக்க ஒரு முழுமையான கல்வித் தத்துவத்தையோ, உலக நாடுகள் யாவற்றினதும் கல்வியின் மூலாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குப் பிசகற்ற வழிகாட்டும் உலகக் கல்வித் தத்துவத்தையோ இதுவரை கல்வி நெறியாளர்கள், கல்வித் தத்துவஞானிகள், கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் என உலகம் கருதி பலர் முன்வைக்கவில்லை என்பது உலகக் கல்வித் தத்துவ வரலாற்றை ஆராயும் ஒருவனுக்குப் புலப்படும் உண்மையாகும்.

இத்தகைய ஒரு பகைப் புலத்தில் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளை எவ்வாறு இனங்கண்டு கொள்ளலாம்?

‘ஏனைய கல்விச் சிந்தனையாளர்களுக்கும் நாம் வாழுகின்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்காற் கூறிலே வாழ்ந்து, தத்துவத்திலும், நடைமுறையிலும் தனித்துவமான சாதனைகள் புரிந்தவர் என உலகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள லெனினுக்கும் இடையே முக்கியமானதொரு வேறுபாடு உண்டு. லெனின் ருஷியாவிலே உலகம் அதுவரை கண்டிராத சோசலிசப் புரட்சியை (1917) நிறைவேற்றி உலக வரலாற்றிலே உழைக்கும் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற சோசலிச அரசை நிறுவியதோடு மட்டுமன்றி, 1924ஆம் ஆண்டு தாம் மரணிக்கும் வரை அதற்குத் தலைமை தாங்கி நெறிப்படுத்தி தமது கல்விச் சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தம்மால் இயன்றவரை பணிபுரிந்தார். ‘அவரது சிந்தனைகளையும் அறிவுறுத்தல்களையும் மூலாதாரமாகக் கொண்டு சோவியற்று ஒன்றியத்தின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது அவரது தலைமையிலே கல்வியில் சோவியற்று அமைப்பின் தத்துவார்த்த அடிப்படைகளையும் அதன் நிறுவனக் கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கியது.’¹⁴

‘சோசலிசப் புரட்சிக்குமுற்பட்ட ருஷியா கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் ஐரோப்பிய நாடுகளிலே மிகவும் பின்தங்கிய நாடாக இருந்தது. பாடசாலை செல்லும் வயதுடைய பிள்ளைகளில் ஐந்தில் நான்கு பங்களிர் பாடசாலை செல்லவில்லை.

பாடசாலை சென்ற சிறு தொகையினருள் பெரும்பான்மையினர் ஆரம்பக் கல்வியை மாத்திரம் பெற்றனர். சார் அரசாங்கம் ருஷிய இனமல்லாத ஏனைய இன மக்களைப் பொருளாதார ரீதியிலும் இன ரீதியிலும் அடக்குமுறை செய்ததன் விளைவாக அவர்கள் யாவரும் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாகவே இருந்தனர். தூர வடக்கு, மத்திய ஆசியா முதலிய பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தமக்கென எழுத்து வடிவ மொழிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தூர்கில்தான் மக்களில் 9 வயதிற்கும் 50 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்களுள் 2.3 நூற்று வீதத்தினர் மாத்திரமே எழுத்தறிவுள்ளவர்களாக இருந்தனர். இத்தொகை கிரீக்கிலியாவில் 3.1 நூற்று விதமாகவும் ரெக்மேனியாவில் 7.8 நூற்று விதமாகவும் இருந்தது. நகரவாசிகளுள் ஆயிரத்துக்கு 61 பேரும் கிராமப் புறங்களில் ஆயிரத்துக்கு மூன்று பேரும் ஆரம்பக் கல்விக்கு மேல் கற்றவர்களாய் இருந்தனர்.¹⁵

இத்துணை மோசமான அளவுக்கு மக்களில் பெரும்பான்மையினரின் கல்வியையும், ஓளியையும் பறித்த காட்டுமிராண்டித்தனமான நாடு ஐரோப்பாவிலே ருஷியாவைப் போல் வேறொன்றும் இல்லை. ருஷியா ஒரு விதிவிலக்கு¹⁶ என்றும் 'படிப்பறிவின்மை அடிமை முறையின் அடையாளங்களில் ஒன்று'¹⁷ என்றும் லெனினே 1913ஆம் ஆண்டு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இத்தகையதொரு பிற்போக்கான ருஷியாவின் அரசுத் தலைமையை ஏற்று ஏழு ஆண்டுகளாக தமது கல்விச் சிந்தனைகளை நடைமுறைப் படுத்துவதில் அடித்தளமிட்ட பெருமை லெனினைச் சாரும்.

அவர் கல்விப் புலத்தில் இட்ட தத்துவ அடித்தளமே சோவியற்று ஒன்றியத்தின் பிரமிக்கத்தக்க அறிவியற் சாதனைகளுக்கு மூலகாரணமாக விளங்குகின்றதென்பதில் ஐயமில்லை.

உலகின் கல்வித் தத்துவ வரலாற்றிலும், கல்வி வரலாற்றிலும் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றியோ, அவரது கல்விச் சிந்தனைகளின் பங்களிப்பின் தாக்கம் பற்றியோ பெருமளவு குறிப்பிடப்படவில்லை. அவரது கல்விச் சிந்தனைகள் மேலைத் தேயக் கீழைத்தேயக் கல்விநெறியாளர்களால் கரிசனையான கவனத்துக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அவர் ருஷியாவிலும் சர்வதேசியத்திலும் நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் பொருளாதார, சமூக அமைப்புக்கு எதிராகத் ஸ்தாபன ரீதியாகப் போராடியதும், அவற்றின் மக்கள் விரோத குணாம்சத்துக்கு எதிராகச் சவால் விட்டதும், கார்ல் மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ் வழி நின்று உலகத் தொழிலாளர்களே! ஒன்று சேருங்கள்! என்று அமைப்புக் குரல் எழுப்பியதும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் அவரது கல்விச் சிந்தனைகளையும், அவற்றின் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பையும் வரலாற்றிலிருந்தோ, தத்துவத் துறையிலிருந்தோ கல்வித் தத்துவப் பரப்பிலிருந்தோ எவராலும் மறுக்கவும் முடியாதென்றே கூறலாம்.

லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளின் இயல்பை கல்வித் தத்துவப் புலத்துக்கு அவற்றின் பங்களிப்பையும், அவற்றின் உள்ளடக்கத்தையும் செல்நெறியையும், பிரயோகத் தன்மையையும் புரிந்து கொள்வதற்கு அவரது தத்துவத்தின் பாரிய

உள்ளடக்கத்தின் பின்னணியோடு, அவரது உலகப் பார்வையைப் புரிந்து கொள்வது மிக அவசியமாகும்.

ஒருவனது உலகப் பார்வை அல்லது கண்ணோட்டம், அல்லது உலக நோக்கு அல்லது அணுகுமுறையை அறிந்து கொண்டாலன்றி அவனது கருத்துக்களின் உள்ளடக்கத்தையும், இயல்பையும் இலக்குகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஏனெனில் ஒருவனது உலகப் பார்வையே அவனது கருத்துக்களின் குவியல்பையும் சார்பு நிலையையும் நிர்ணயிக்கின்றது.

'லெனின் ஒரு மாக்ஸியவாதி. அவரது தத்துவங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தினதும் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சியினதும் யுகத்தின் மாக்ஸியம்' எனவும் லெனினிசம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. 'லெனினிசத்தின் பிரச்சினைகள்' என்ற நூலில் ஸ்டாலின் 'லெனின் ஒரு மாக்ஸியவாதி, உண்மையில் மாக்ஸிசமே அவரது உலகப் பார்வையின் அடித்தளமாகும்'¹⁸ என்று குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறாயின் லெனினது உலகப்பார்வை தான் என்ன?

'மனித அறிவின் வரலாறு முழுவதும் பிரபஞ்சத்தின் வளர்ச்சிவிதி பற்றி இரு எண்ணக் கருக்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அவை மாறா நிலைவாத எண்ணக்கருவும், ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரு உலகப் பார்வைகளை உருவாக்கியுள்ளன.'¹⁹

'வளர்ச்சி (கூர்ப்பு) பற்றிய அடிப்படையான இரு (சாத்தியமான இரு அல்லது வரலாற்று ரீதியாக அவதானிக்கக்கூடிய இரு) எண்ணக் கருக்களாவன, வளர்ச்சியைக் கூடுதல் அல்லது குறைதலாக மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வதாகக் கருதுவது ஒன்று; வளர்ச்சியை எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமையாக (ஒற்றுமையானது ஒன்றுக்கொன்று எதிரானதாக பிரிவுறுவதும் அவற்றின் பரஸ்பர உறவும்க் கருதுவது மற்றையது'²⁰ என லெனின் கூறுவது இரு உலகப் பார்வைகள் பற்றியேயாகும்.

வளர்ச்சியைக் கூடுதல் அல்லது குறைதலாக மீண்டும் மீண்டும் மாற்றமின்றி நிகழ்வதாக நோக்கும் உலகப் பார்வை அல்லது உலக நோக்கு அல்லது உலகக் கண்ணோட்டம் அல்லது அணுகுமுறையானது மாறா நிலைவாத உலகப் பார்வை, கொச்சைப் பரிணாமவாத உலகப் பார்வை, எண்ண முதல் அல்லது கருத்து முதல்வாத உலகப் பார்வை எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும்.

'உலக வரலாற்றிலே இந்த உலகப் பார்வை நீண்ட நெடுங்காலமாக மனித சிந்தனையில் ஆதிக்க நிலை பெற்றிருந்தது. அநேக ஐரோப்பிய நாடுகளின் சமூகப் பொருளாதாரம் பெருவிருத்தியற்ற முதலாளித்துவமாக வளர்ச்சி பெற்றதனாலும், உற்பத்திச் சக்திகளும், வர்க்கப் போராட்டமும், விஞ்ஞானங்களும் வரலாற்றில் முன்னர் ஒருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு ஆலைத்தொழிற் விருத்தி பெற்றதனாலும் தொழிலாளி வர்க்கம் வரலாற்று விருத்தியை இயக்கும் பெரும் சக்தியாக மாறியமையாலும் பொருள்முதல்வாத இயக்கவியல் உலகப் பார்வை உருவானது.

இந்த இயக்கவியல் உலகப் பார்வை இரு கூறுகளைக் கொண்டது. அவை இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதமும் வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாதமுமாகும்.²¹

'இயக்கவில் உலகப் பார்வை ஆதிகாலத்தில் ஐரோப்பாவில் தோன்றியது. ஆயினும் அது மனித சிந்தனையில் இயற்கையாக எழுந்ததாகவும், எவரதும் கவனத்தில் படாததாகவும் இருந்தது. அன்று நிறுவிய சமூக வரலாற்று நிலைமைகளிலே அது ஒரு தத்துவ வடிவத்தைப் பெற முடியவில்லை. அக்காரணத்தால் உலகத்தை அதனால் பூரணமாக விளக்க முடியவில்லை. 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்கூறிலும் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற ஜேர்மன் தத்துவஞானியாகிய ஹைகல் என்பரே இயக்கவியலுக்குத் தத்துவ வடிவத்தைக் கொடுத்தவராவார். ஆனால் அவரது இயக்கவியல் அடிப்படையில் கருத்துமுதல் வாதமாகவே இருந்தது. மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் ஆகிய இருவருமே மனித அறிவு வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சாதனைகள் யாவற்றையும் திரட்டி, ஹைகலின் இயக்கவியலில் இருந்த பகுத்தறிவு பூர்வமான சாராம்சத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு நவீன அறிவியல் வடிவம் கொடுத்து இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதத்தையும், வரலாற்றியல் பொருள்முதல் வாதத்தையும் உருவாக்கினார்கள்.'²²

'என்னுடைய இயக்கவியல் உலகப் பார்வை ஹைகலின் இயக்கவியல் உலகப் பார்வையிலிருந்து மாறுபட்டது மட்டுமின்றி அதற்கு நேர் எதிரானதாகும். பொருளியல் உலகத்தை, மனித மூளை பிரதிபலித்து எண்ணங்களாக மாற்றுகிறது. மனதிலிருக்கும் எண்ணம் என்பது பொருளியல் உலகத்தின் பிம்பமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.'²³ என மார்க்ஸ் கூறுகிறார்.

'மார்க்சும் ஏங்கல்சும் பொருள்முதல் வாதத்தை விளக்கும்போது லுட்விக் பியர் பாக் என்றும் தத்துவவாதியைக் குறிப்பிடுகிறார். அவரே பொருள் முதல் வாதத்தை அதற்குரிய இடத்தில் ஏற்றி வைத்தவர் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், அவரது பொருள்முதல் வாதக் கோட்பாடு, கருத்து முதல் வாதத்திற்குள்ளும் மதம்சார் தார்மீக நெறிமுறைகளுக்கும் சிக்கிக் கிடந்தது. மார்க்ஸும் ஏங்கல்சும் அவற்றை விலக்கிவிட்டு, அவரது பொருள்முதல் வாத உள் சாராம் சத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை அறிவியல் தத்துவக் கோட்பாடாக வளர்த்தெடுத்தனர்.'²⁴

'மாறா நிலைவாத உலகப் பார்வை அல்லது கருத்து முதல்வாத உலகப் பார்வையானது உலகில் உள்ள பொருள்களையும் அவற்றின் தோற்றப்பாடுகளையும் தனித்தனியாகவும், நிலையானதாகவும், ஒருபக்கச் சார்பாகவுமே நோக்குகிறது. பொருள்கள் யாவும், அவற்றின் வடிவங்களும், அவற்றின் இனங்களும் என்றும் தனித் தனியாகவும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமலும் ஒவ்வொன்றும் மற்றவைகளிலிருந்து பிரிந்திருக்கிற தென்றும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திராது சுயேச்சையாக இருக்கிறதென்றும் கூறலாம்.

இயற்கை என்பது அசையா நிலையிலும் இயங்கா நிலையிலும் என்றென்றும் மாறாத நிலையில் உள்ளது.'²⁵ 'மாற்றம் நிகழுமாயின் அது அளவிலே கூடுதல் அல்லது குறைகளாக இடமாற்றமாக மாத்திரமே இருக்க முடியும். உலகில் உள்ள பலவகைப் பொருள்களும் அவற்றின் இயல்புகளும் அவை தோன்றிய காலத்தில் இருந்தது போலவே இன்றும் மாறாதிருக்கின்றது. ஒரு பொருள் அதே பொருளாகவே

மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருள் வேறொரு பொருளாக மாற்றமடைய முடியாது.²⁶

'பொருள்களில் ஏற்படு' மாற்றம் எதுவாயினும் அது அளவில் கூடுதல் அல்லது குறைதலாகவும், பொருளின் இடமாற்றமாகவுமே இருக்க முடியும். அந்த மாற்றத்துக்கும் காரணம், பொருளுக்கு உள்ளே இல்லை. அது வெளியேதான் உண்டு, அதாவது பொருளை இயக்கும் சக்தி பொருளுக்கு வெளியே உள்ளது. ஒரு பொருளின் வளர்ச்சி அல்லது மாற்றம் இப்பொருளில் உள்ளே உள்ள முரண்பாடுகளிலிருந்து ஏற்படுகிற தில்லையென கருத்து முதல்வாத உலகப் பார்வை கருதுகின்றது. மேலும், வளர்ச்சியின் போக்கை சாதாரணமாக வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும் ஒரு போக்காக இந்த உலகப் பார்வை கருதுகின்றது. அதற்கிணங்க ஒரு பொருளில் அளவில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் அந்தப் பொருளின் குணத்தில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதில் கொண்டுபோய் விடுவதில்லை என இது நம்புகின்றது.²⁷

இந்த உலகப் பார்வைக்கு எதிரானதே இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வையும், வரலாற்றியல் பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வையுமாகும்.

'உலகில் உள்ள பொருள்களையும் அவற்றின் தோற்றப்பாடுகளையும் அணுகும் முறையிலும், அவற்றைக் கூர்ந்து ஆய்வு செய்து உள்ளதால் உணரும் முறையிலும் இயக்கவியலைப் பயன்படுத்துவதாலும், இயற்கைத் தோற்றங்களை விளக்குவதிலும் அவற்றுக்குக் கருத்துருவம் கொடுப்பதிலும் பொருள்முதல் வாதத்தைப் பிரயோகிப்பதாலும் கருத்து முதல்வாத உலகப் பார்வைக்கு மாறான உலகப் பார்வை இயக்கவியல்லை பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வை என அழைக்கப்படுகின்றது.'²⁸

'வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வை என்பது சமூக வாழ்க்கையை இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாத அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதாகும். சமூக வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகளையும் சமூகத்தையும் அதன் வரலாற்றையும் இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் ஆராய்வதே வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வையாகும்.'²⁹

இயற்கைப் பொருள்களும், அவற்றின் தோற்றப்பாடுகளும் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கிறதென்றும், ஒன்றின் இயல்பை இன்னொன்றின் இயல்பு நிர்ணயிக்கிறதென்றும் அவற்றுக்கிடையே ஒரு முழுமைத் தன்மை உள்ளதென்றும் இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வை கருதுகிறது.³⁰

எனவே இயற்கையின் தோற்றம் எதையும், அதைக் குழவுள்ள பிற தோற்றங்களிலிருந்து பிரித்து தனியாக ஆராய்ந்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ளவே முடியாது என இயக்கவியல் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட இயற்கைத் தோற்றம் சுற்றுப்புறத் தோற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டு அது குறிப்பிட்ட தோற்றமாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. எனவே அந்தக் குறிப்பிட்ட தோற்றமாகக் காட்சி

அளிக்கின்றது. எனவே அந்தக் குறிப்பிட்ட தோற்றத்திற்கும் சுற்றுப்புறத் தோற்றத்துக்கும் இடையே உள்ள இணைப்பு, உறவு பிரிக்க முடியாததாகும். இந்த உறவோடு அந்தக் குறிப்பிட்ட தோற்றத்தை ஆய்வு செய்தாற்றான் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.³¹

'இயற்கையும், இயற்கையில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் இடையறாது இயங்கிக் கொண்டிருப்பன, இடையறாது தம்மைத் தாமே புதுப்பித்துக் கொண்டிருப்பன என்றும் இயற்கையில் எப்பொழுதும் ஏதாவதொன்று நொறுங்கிச் சிதைந்து கொண்டும் அழிந்து கொண்டும் இருக்கும்போது ஏதாவதொன்று தோன்றி வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறதென்றும் இயக்கவியல் கருதுகின்றது.'³² 'எனவே உலகில் பல்வேறு தோற்றப்பாடுகளை ஆராயும்போது அவற்றுக்கிடையே நிலவும் பரஸ்பரத் தொடர்புகளையும், பரஸ்பர சார்பு நிலைகளையும் வைத்துப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால் மாத்திரம் போதாது. அத்தோற்றங்கள் இயங்கும் தன்மை, மாறுந்தன்மை, வளரும் தன்மை, தோன்றும் தன்மை, மறையும் தன்மை ஆகியவற்றையும் இணைத்தே ஆராய்தல் வேண்டும்.'³³

'எந்தவொரு பொருள், எந்தவொரு தோற்றப்பாடு தோன்றி வளர்ந்து வருகிறதோ அது நிலைத்து நிற்காது என அந்நேரத்தில் தோன்றியபோதிலும் அதைத்தான் இயக்கவியல் முதன்மைப்படுத்தி முக்கியமானதாகக் கருதுகின்றது. ஏனெனில் எது தோன்றி வளர்கிறதோ அது வெல்லற்கரியது என இயக்கவியல் நம்புகின்றது.'³⁴

எனவேதான், சிறிது நுட்பமான பொருள் முதலாக மிகப் பெரிய பொருள் ஈறாக சிறு மணற்குகள் முதல் சூரியன் வரை உயிரணு முதல் மனிதன் வரை இயற்கையில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் இடையறாது தோன்றி வளர்ந்து மறைந்துகொண்டே இருக்கிறது. இடையறாது இயங்கும் நிலையிலும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும் நிலையிலும் உள்ளது.

'ஆகவே பொருள்களையும் அவற்றின் பிரதிபலிப்பான சிந்தனைகளையும் ஆராய வேண்டுமானால் அவற்றின் பரஸ்பரத் தொடர்புகளிலும் அவற்றின் இயக்கப் போக்கிலும், அவை தோன்றி வளர்ந்து வரும் நிலைமையிலும் ஆராய வேண்டுமென ஏங்கல்ஸ் கூறுகிறார்.'³⁵

'ஒரு பொருளின் அளவில் ஏற்படும் அற்பமான புலனுக்கெட்டாத மாறுதல்கள் அந்தப் பொருளின் பகிரங்கமான அடிப்படையான மாறுதல்களை - குணத்தில் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்தும் மாறுதல்களை உண்டாக்குவதில் கொண்டு போய் விடுவதுதான் வளர்ச்சி என்பதே இயக்கவியலின் கருத்தாகும்.'³⁶

இதை விளக்கும்போது ஏங்கல்ஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

'அளவில் மாறுதல் ஏற்படும் நிலையிலிருந்து குணத்திலும் மாறுதல் ஏற்படும் நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பதைத்தான் பௌதிக விஞ்ஞானத்தின் ஒவ்வொரு மாறுதலும் குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளின் இயல்பிலேயே இருக்கிற அல்லது வெளியிலிருந்து அதன்மீது செலுத்தப்படத்தக்க ஏதாவதொரு இயக்கம் காரணமாக

அளவில் ஏற்படும் மாறுதலின் விளைவே இது. உதாரணமாக திரவ வடிவத்திலுள்ள நீரின் வெப்பம் ஆரம்பத்தில் அதன் திரவ நிலையைப் பாதிப்பதில்லை. ஆனால் அதன் வெப்பம் அதிகரித்து அல்லது குறைந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையை அடைந்ததும் அதன் திரவ நிலை மாறி முறையே நீராவியாகவோ அல்லது பனிக்கட்டியாகவோ ஆகி விடுகின்றது.

‘இராசாயன விஞ்ஞானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர் கூட்டுப் பொருட்களின் அளவில் ஏற்படும் மாறுதல்களின் விளைவாக ஏற்படும் குணமாற்றங்களைப் பற்றிய விஞ்ஞானமே இராசாயனம் எனக் கூறலாம்³² எனக் கூறினார்.

ஆகவே, ஒரு வட்டத்தில் சுற்றிச் சுற்றி வருகிற இயக்கமாக, ஏற்கனவே நடந்த நிகழ்ச்சியே மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வதாக, வளர்ச்சியின் போக்கைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. அதற்கு மாறாக என்றும் முன்னோக்கிச் செல்லும் இயக்கமாக, ஒரு பழைய குணநிலையிலிருந்து புதிய குணநிலைக்கு மாறிவரும் போக்காக, எளிமைநிலையிலிருந்து சிக்கலான நிலைக்கு மாறிச் செல்லும் போக்காக, கீழ் நிலையிலிருந்து மேல் நிலைக்கு மாறிச் செல்லும் போக்காக, வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இயக்கவியல் வற்புறுத்துகின்றது.

‘எல்லாப் பொருட்களுக்கும் எல்லா இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளுக்கும் முரண்பாடுகள் உள்ளன. ஏனென்றால் அவற்றுக்குள்ளே ஒரு நேர்நிலையும், ஓர் எதிர்நிலையும் உண்டு. இந்த எதிர்மறைகளுக்கிடையே நடந்துவரும் போராட்டந்தான் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே நடந்துவரும் போராட்டந்தான் - மறைந்து வருவதற்கும் தோன்றி வருவதற்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டந்தான். வளர்ச்சிப் போக்கின் உள்ளடக்கம் என்றும் அளவு மாற்றங்கள் குணமாற்றங்களாக மாறியமைவதின் உள்ளடக்கம் என்றும் இயக்கவியல் வலியுறுத்துகின்றது.³³

ஆகவே ஒரு பொருளின் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் நாம் அதற்குள்ளே உள்ள சாராம்சத்தையும் அதற்கு ஏனைய பொருட்களுடன் உள்ள தொடர்பையும், ஏனைய பொருட்களுடன் அது கொண்டுள்ள இடைத்தாக்கத்தையும் ஆராய வேண்டும். ஒரு பொருளின் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைக் காரணி அப்பொருளுக்கு வெளியே இல்லை. அதன் உள்ளேதான் உள்ளது. அது ஒரு பொருளுக்குள்ளேயும் அதன் இயக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் அது முரண்பாடு உள்ளது. பொருளுக்குள்ளே உள்ள அகமுரண்பாடுகள் அதன் வளர்ச்சியின் அடிப்படைக் காரணியாகும். சுற்றியுள்ள பொருள்களுடன் அதற்குள்ள தொடர்பும் இடைத்தாக்கங்களும் இரண்டாம் பட்சமான காரணிகளாகும்.

இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதப் பார்வைக்கிணங்க இயற்கையில் ஏற்படும் மாற்றம், பிரதானமாக, இயற்கைக்குள்ளே உள்ள அக முரண்பாடுகளின் விருத்தி காரணமாக நிகழ்கின்றது. சமூகத்திலே ஏற்படும் மாற்றம் பிரதானமாக சமூகத்திலுள்ள அக முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்படுகின்றது.

உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடு, வர்க்கங்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாடு, புதுமைக்கும் பழமைக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடு ஆகிய இம்முரண்பாடுகளின் விருத்தியே சமூகத்தை முன்தள்ளி பழைய சமூகத்தின் இடத்தில் புதிய சமூகந் தோன்றுவதற்கு வழி அமைக்கின்றது.³⁹

‘இந்த அடிப்படையிலேயே இயற்கையைப் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வையில் உணர்வதென்பது அன்னிய அம்சங்கள் எதுவும் அத்துடன் கலந்துவிடாமல் இயற்கையை உள்ளது உள்ளபடியே உணர்ந்து கொள்வதுதான் கருத்து. வேறொன்றுமில்லை என⁴⁰ ஏங்கல்ஸ் கூறுகிறார்.

சரியான கருத்தில் கூறவதானால் இயக்க, இயல் எனப்படுவது பொருட்களுக்குள்ளேயிருக்கும் சாராம்சத்தில் பொதிந்துள்ள முரண்பாடுகளை ஆராய்வதுதான் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வையென வெளிநே கூறியுள்ளார். அவர் இதை விளக்க மேலும், வளர்ச்சி என்பது எதிர்மறைகளுக்கிடையே நிகழும் போராட்டத்தையே குறிக்கிறது⁴² எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘அதேபோல் பொருள் முதல்வாத உலகப் பார்வை புறக்காரணியின் பங்கைப் புறக்கணிக்கவில்லை. அக்காரணிகள் ஒரு பொருளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தின் அடிப்படையாக இருக்கும்போது, புறக்காரணிகள் அம்மாற்றத்தின் நிபந்தனைகளைப் பாடாகச் செயற்படுகின்றன. அக்க காரணிகள் மூலமே புறக்காரணிகள் இயங்கு சக்தியாக மாறுகின்றது. ஒரு பொருத்தமான வெப்பநிலையில் ஒரு முட்டை குஞ்சாக மாறுகிறது. ஆனால் எத்துணை வெப்ப நிலையும் ஒரு கல்லை கோழிக்குஞ்சாக மாற்ற முடியாதென்ப பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வை வலியுறுத்துகின்றது.⁴¹ அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சி ஏனைய பல உலக நாடுகளின் அக மாற்றங்களில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை வரலாறு கூறும்.

முரண்பாட்டில் இரு இயல்புகள் உண்டு. அவை முரண்பாட்டின் சர்வ வியாபகத் தன்மையும், முரண்பாட்டின் பிரத்தியேகத் தன்மையுமாகும்.

முரண்பாட்டின் சர்வ வியாபகத் தன்மை என்பது இரு கருத்துக்களையுடையது. ஒன்று, முரண்பாடானது சகல பொருட்களின் விருத்திச் செயன்முறையில் உள்ளதென்பது, மற்றையது, ஒவ்வொரு பொருளின் விருத்திச் செயன்முறையில் எதிர்மறைகளின் இயக்கமானது தொடக்கம் முதல், முடிவு வரை உள்ளது என்பதாகும். சகல பொருட்களிலும் முரண்பாட்டு அம்சங்கள் ஒன்றில் ஒன்று பரஸ்பரம் தங்கியிருப்பதும், இந்த அம்சங்களுக்கிடையிலான போராட்டமும் சகல பொருட்களின் வாழ்வை நிர்ணயிப்பதுடன், அவற்றின் விருத்தியை முன்தள்ளியும் விடுகின்றது. முரண்பாடு இல்லாத பொருள் எதுவுமே இல்லை. முரண்பாடு இன்றி எப்பொருளும் இருக்க முடியாது⁴³

வெளின் முரண்பாட்டின் சர்வ வியாபகத் தன்மையை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

கணிதத்தில் - ஒன்றிப்பும் வேறுபாடும்
இயந்திரவியல் - வினையும் எதிர்வினையும்

பெளதிகவியல் - மின்னியல் நேர்நிலையும் எதிர்நிலையும்

இரசாயனத்தில் - அணுக்களின் கூடுகையும் பிரிகையும்

சமூகவிஞ்ஞானத்தில் - வர்க்கப் போராட்டம்⁴⁴

'எளிய யாந்திரிக இடமாற்றமே ஒரு முரண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது; இது பொருள்களின் உயர் இயக்க வடிவங்களைப் பொறுத்தவரை, சிறப்பாக உயிரியல் வாழ்வையும் அதன் வளர்ச்சியையும் பொறுத்தவரை மேலும் உண்மையாகும்'⁴⁵ என ஏங்கல்ஸ் முரண்பாட்டின் சர்வ விவாபகத் தன்மை பற்றி விளக்கியுள்ளார்.

எனவே மனிதனின் கருத்துக்களில் உள்ள ஒவ்வொரு வேறுபாடும், புறநிலை வேறுபாட்டின் பிரதிபலிப்பே. புறநிலை முரண்பாடுகள் மனிதனின் சிந்தனைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. கருத்து வேறுபாடுகளும் தோன்றுகின்றன. சமூகத்தில் புதுமைக்கும் பழமைக்கும் இடையேயும், வர்க்கங்களுக்கிடையேயுமுள்ள முரண்பாடுகள் காரணமாக வெவ்வேறு கருத்துக்களுக்கிடையே நிகழும் எதிர்ப்பும் போராட்டமும் தொடர்ந்து நிகழ்கின்றன.

ஒவ்வொரு பொருளும், ஒவ்வொரு இயக்க வடிவமும் அதனுள்ளே அதற்கே உரிய பிரத்தியேக முரண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பிரத்தியேக முரண்பாடு, ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளிலிருந்து வேறுபடுத்துகின்ற பிரத்தியேக சாராம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது. உலகின் பல்வகைப் பொருட்களும் இயக்க வடிவங்களும் நிலவுவதற்கு இதுவே அகக் காரணி அல்லது அடிப்படைக் காரணியாகும்.

எனவே 'ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பும் ஒவ்வொரு கருத்தியல் வடிவமும் தனக்கே உரிய பிரத்தியேக முரண்பாடுகளையும் பிரத்தியேக சாராம்சத்தையும்' கொண்டுள்ளது.⁴⁶

'ஒரு பெரிய அல்லது சிக்கலான விடயத்தின் விருத்திச் செயன்முறையில் பல முரண்பாடுகள் காணப்படும். அவற்றினுள் ஒன்று பிரதான அல்லது அடிப்படை முரண்பாடாகும். இந்த அடிப்படை முரண்பாடு இருப்பதும் அதன் வளர்ச்சியும் ஏனைய முரண்பாடுகளின் இருத்தலையும் வளர்ச்சியையும் நிர்ணயிக்கின்றது. உதாரணமாக முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் முதலாளி வர்க்கத்திற்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் சுரண்டும் வர்க்கத்திற்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்திற்கும், அடக்கும் வர்க்கத்திற்கும், அடக்கப்படும் வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடே அடிப்படை முரண்பாடாகும். இந்த அடிப்படை முரண்பாட்டிலிருந்தே அங்கே நிலவும் ஏனைய முரண்பாடுகள் எழுகின்றன. இந்த அடிப்படை முரண்பாடே ஏனைய முரண்பாடுகளை நிர்ணயிக்கின்றது; அவற்றின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.'⁴⁷

'மாக்ஸம் ஏங்கல்ஸ்ம் பொருட்களுக்குள்ளேயே முரண்பாட்டு விதியை சமூக வரலாற்றுச் செயன்முறைகளில் பிரயோகித்து உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்குமிடையிலான முரண்பாட்டையும் சுரண்டும் வர்க்கத்திற்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளின் விளைவான

பொருளாதார அடித்தளத்திற்கும் (அரசியல், கருத்தியல் முதலிய) அதன் மேற்கட்டமைப்புக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டையும் கண்டுபிடித்தார்கள். மேலும், அவர்கள் வெவ்வேறு வகையான வர்க்க சமூக அமைப்புகளிலே இம்முரண்பாடுகள் எவ்வாறு தவிர்க்க முடியாதவாறு வெவ்வேறு வகையான சமூகப் புரட்சிகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்பதையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.⁴⁸

மார்க்ஸ்சும் ஏங்கல்ஸ்சும் பிரயோகித்த இந்த இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாத உலகப் பார்வையையே, அணுகுமுறையையே வெளின் தமது செயற்பாடுகளிலும் தமது எல்லா எழுத்துக்களிலும் கையாண்டார்.

‘ஒரு பொருளை உண்மையாக அறிவதற்கு நாம் அதன் எல்லா அமிசங்களையும் எல்லாத் தொடர்புகளையும் எல்லா இடைத் தாக்கங்களையும் ஊடுருவிக்க கற்றல் வேண்டும். நாம் இதைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியாது. ஆனால், சர்வாமிசத் தன்மைக்கான இக்கோரிக்கை நாம் இருக்கமாயிருப்பதிலிருந்தும், தவறுகள் விடுவதிலிருந்தும் பாதுகாக்கும் என’⁴⁹ வெளினை குறிப்பிடுகிறார்.

இயக்க இயல் பொருள் முதல் வாதத்தின் அடிப்படையான கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் சமூக வாழ்வுக்குச் செயற்படுத்துவதுதான் வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வையாகும். சமூக உணர்வுக்கும் சமூக யதார்த்தத்திற்குமிடையே உள்ள உறவு சமூக வளர்ச்சியின் பொது விதிகள், உந்துசக்திகள் ஆகியவை தொடர்பாக ஆராயும் தத்துவார்த்த விஞ்ஞானம் என்று இதைக் கூறலாம். அது சமூகத்தை விஞ்ஞான ரீதியில் புரிந்து கொண்டு அதை மாற்றியமைக்க ஒரு தத்துவ முறையை அளிக்கின்றது.

வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாத அடிப்படையில் விளக்கம் அளிப்பதன் சாரம்சத்தைப் பற்றி ஏங்கல்ஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

‘உயிர்களின் கூர்ப்பு பற்றிய விதியை டார்வின் கண்டுபிடித்ததுபோல் மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய விதியை மார்க்ஸ் கண்டுபிடித்தார். கருத்துக்கள் மிக மிஞ்சி வளர்ந்திருந்ததால் இதுவரையிலும் சாதாரண உண்மை மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது அரசியல், விஞ்ஞானம், கலை, மதம் போன்றவைகளில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் மனித இனத்திற்கு முதலில் உண்ண உணவும் குடிக்க நீரும், தங்க வீடும், உடுக்க உடையும் தேவை. ஆகவே வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இதன் விளைவாக ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சகாப்தம் அடைந்திருக்கின்ற பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவு அத்திவாரமாக அமைகின்றது. இந்த அத்திவாரத்தின் மீதுதான் சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் அரசியல் நிறுவனங்களும், சட்டம் பற்றிய கருத்துக்களும், கலையும், மதசார்பான கருத்துக்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இதன் வெளிச்சத்தில் அவைகளை விளக்க வேண்டும். இதுவரை செய்திருப்பது போல் அல்ல.’⁵⁰

ஆகவே வரலாற்றின் நிகழ்ச்சிப் போக்கைப் புரிந்து கொள்வதற்கு தனி நபர்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தொடங்காமல் சமூக வர்க்கங்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தொடங்குதல் வேண்டும்.

ஏனெனில் சமூகத்தின் குணாம்சங்களை நிர்ணயிக்கும் பிரதான சக்தி சமூகப் பௌதிக வாழ்க்கை நிலைமைகளே.

சிக்கலான சமூகப் பௌதிக வாழ்க்கை நிலைமைகளின் முக்கிய சக்தியாக விளங்குவது பௌதிக ரீதியான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் முறையே என வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதம் சாதிக்கின்றது.

உற்பத்தி முறையில் இரண்டு முக்கியமான அம்சங்கள் உண்டு. அவை உற்பத்திச் சக்திகளும், உற்பத்தி உறவுகளும்.

உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்ற பொறியணிகள், உற்பத்திக் கருவிகள், தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து உற்பத்திச் சக்திகள் எனப்படும்.

உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்ற மனிதரிடையே நிலவும் உறவுகள் உற்பத்தி உறவுகள் எனப்படும்.

‘உற்பத்தி என்பது எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா நிலைமைகளிலும் சமூக ரீதியான உற்பத்தியாகத்தான் இருக்கிறது. பௌதிக ரீதியான செல்வங்களை உற்பத்தி செய்யும்போது உற்பத்தித் துறையில் யாதாயினும் ஒரு உற்பத்தி உறவுகளில் மனிதர் ஈடுபடுகின்றனர். உதாரணமாக முதலாளித்துவ அமைப்பில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகள் ஆதிக்கம் வகிக்கின்றன. இந்த உறவுகள் தனிச் சொத்துரிமை, மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவது (உழைப்புச் சுரண்டல்) ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. பொருளாதாரத்தில் முதலாளிகள் ஆதிக்கம் வகிக்கிறார்கள். இந்நோக்கத்துக்காக அரசியல் அதிகாரத்தையும் அவர்களே வைத்திருக்கிறார்கள்.’⁵¹

‘அரசியல், சட்டவியல், நீதிநெறி, தத்துவம், மதம், கலை முதலியவை தொடர்பான கருத்துக்களும், அவைக்குப் பொருத்தமான அரசியல் கட்சிகள், நீதிமன்றம், இராணுவம், பொலிஸ், மதநிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் போன்றவை முதலாளித்துவ நலன்களைப் பாதுகாப்பதுடன் உழைக்கும் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கும் கருவிகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.’⁵²

‘உற்பத்திக் கருவிகளின் சொத்துரிமை யார் கையில் இருக்கிறதென்பதைக் கொண்டே மனித இன வளர்ச்சியின் பல்வேறு வரலாற்றுக் கட்டங்களில் நிலவிய உற்பத்தி உறவுகளை நிர்ணயம் செய்யலாம். எடுத்துக் காட்டாக சோசலிச சமூக அமைப்பில் பொதுச் சொத்துரிமையானது உழைப்பாளி மக்களுக்கு சமூக ரீதியில் உற்பத்தி செய்வதில் தலைமைப் பாத்திரத்தைக் கொடுக்கின்றது. அவர்களிடையே நட்புறவு, தோழமை, பரஸ்பர உதவி போன்ற உறவுகள் ஏற்படுகின்றன.’

மனிதகுல வரலாற்றில் உற்பத்தி முறைக்கேற்ப மனித அமைப்பு முறையும் மக்களின் ஆத்மீக வாழ்வும், மக்களின் கருத்துக்களும் அரசியல் நிறுவனங்களும் மாறுபட்டுள்ளன.

ஒரு சமூகத்தின் உற்பத்தி முறை எவ்வாறு இருக்கிறதோ அவ்வாறுதான் முக்கிய அம்சங்களில் அச்சமூகமும், அதன் சிந்தனைகளும், அரசியல் முதலான நிறுவனங்களும் உள்ளன.⁵³

உற்பத்தி முறையானது நீண்ட காலத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் தங்காது என்றும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. உற்பத்தி முறையில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் சமூக அமைப்பு முறை, சமூகக் கருத்துக்கள், அரசியல் நிறுவனங்கள் முதலான சகலவற்றிலும் தவிர்க்க முடியாதவாறு மாறுதல்களை உண்டாக்குகின்றன.

மக்கள் வளர்ச்சியின் வெவ்வேறு கட்டங்களில் வெவ்வேறு உற்பத்தி முறைகளைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். வரலாற்றுப் போக்கில் உற்பத்திச் சக்திகளிலே ஏற்பட்ட மாறுதலுக்கும் விருத்திக்கும் பொருத்தமாகவே மக்களின் உற்பத்தி உறவுகளும் பொருளாதார உறவுகளும் மாறின. வரலாறு இதுவரை ஐந்து வகையான உற்பத்தி உறவுகளைக் கண்டிருக்கின்றது. அவையாவன :

- (1) பூர்வீக பொதுவுடைமை முறை
- (2) அடிமைச் சமூக முறை
- (3) நிலப்பிரபுத்துவ முறை
- (4) முதலாளித்துவ முறை
- (5) சோஷலிச முறை⁵⁴

இவற்றுள் பூர்வீகப் பொதுவுடைமை முறையிலும் சோசலிச முறையிலும் மாத்திரமே உற்பத்திக் கருவிகளின் சொத்துரிமை பொதுவுடைமையாக இருக்கிறது. ஏனென மூன்றிலும் உற்பத்திக் கருவிகள் தனிச்சொத்துரிமையாக உள்ளன. அதன் விளைவாக அங்கு உழைப்புச் சுரண்டலும் சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கும் சுரண்டப்படுகின்ற வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடும், வர்க்கப் போராட்டமும் சமூகத்தின் இயக்கு சக்தியாக விளங்குகின்றன.⁵⁵

உற்பத்திச் சக்திகளில் மாறுதல்களும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்ட பிறகுதான் அதாவது உற்பத்திக் கருவிகளில் மாறுதல்களுடும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்ட பிறகுதான் எப்பொழுதுமே உற்பத்தியில் மாறுதல்களும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. சமூகத்தில் ஆரம்பகாலத்தில் உற்பத்திச் சக்திகள் மாறுகின்றன. அதன் பின்னர் இந்த மாறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அவற்றிற்கு ஏற்ற வகையிலும் மனிதரின் உற்பத்தி உறவுகள் மாறுகின்றன. ஆனால் உற்பத்திச் சக்திகளுக்குப் பொருந்தாத உற்பத்தி உறவுகள் நீண்ட காலம் நீடித்திருக்க முடியாது. உற்பத்தி உறவுகள் உற்பத்திச் சக்திகளுக்குப் பொருந்தாத வகையில் அமைந்திருப்பதற்கு முதலாளித்துவ நாடுகளை உதாரணமாகக் கூறலாம். இந்நாடுகளில் உற்பத்திக் கருவிகளின் தனிச்சொத்துரிமை, உற்பத்தி முறையின் சமூகத் தன்மைக்கு சிறிதளவும் பொருந்துவதாயில்லை. இந்தப் பொருந்தாத நிலை சமூகப் புரட்சிக்கு ஒரு பொருளாதார அடிப்படையாக அமைகின்றது. இத்தகைய புரட்சிகள் நடைமுறையிலிருக்கும் உற்பத்தி உறவுகளை அழித்து, உற்பத்திச் சக்திகளுக்குப் பொருத்தமான புதிய சோசலிச உற்பத்தி உறவுகளைச் சிருட்டிக்கின்றன. சுரண்டுவனவுக்கும் சுரண்டப்படுபவனுக்கும் இடையே நடக்கின்ற வர்க்கப் போராட்டமே முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பின் பிரதான குணம்சம் என்பதே இதன் கருத்தாகும்.⁵⁶

'கார்ல் மார்க்ஸ் தனது புகழ்பெற்ற 'அரசியல் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய விமர்சனம்' என்ற நூலில் 1859ஆம் ஆண்டில் வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதம்

பற்றிய ஒரு வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். 'தமது வாழ்க்கையில் சமூக உற்பத்தி நடத்துவதில் மனிதர் திட்டவாட்டமான உறவுகளில் சம்பந்தப்படுகின்றனர். இந்த உறவுகள் அத்தியாவசியமானவை; இந்த உறவுகள் மனிதனின் சித்தத்துக்கு விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. இந்த உற்பத்தி உறவுகள் அவர்களது பௌதிக உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியில் ஒரு திட்டவாட்டமான கட்டத்துக்குப் பொருத்தமாயுள்ளன. இந்த உற்பத்தி உறவுகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு முழுமைதான் சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பாக அமைகின்றது. அதுதான் உண்மையான அடிப்படை. அதன்மீதுதான் அரசியல், சட்டம் என்ற கட்டுக்கோப்பு நிருமாணிக்கப்படுகின்றது. அந்த அத்திவாரத்துக்குப் பொருத்தமாகத்தான் சமூக உணர்வின் திட்டவாட்டமான வடிவங்கள் அமைகின்றன.

பௌதிக வாழ்வின் உற்பத்தி முறைதான் சமூக வாழ்க்கையின் அரசியல் வாழ்க்கையின் சிந்தனைப் போக்கின் ஓட்டத்தைப் பொதுவாக நிர்ணயிக்கிறது. மக்களின் நிலையை நிர்ணயிப்பது அவர்களின் உணர்வுகள் அல்ல, அதற்கு மாறாக, அவர்களளுடைய சமூக நிலைமைகள்தான் அவர்களது உணர்வை நிர்ணயிக்கின்றது.

பௌதிக உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தை எட்டியவுடன் அவை அன்றுள்ள உற்பத்தி உறவுகளுடன் - அல்லது சட்டபூர்வமாக அதைக் குறிப்பிடுவதாயின் சொத்து உறவுகளுடன் - எந்த உற்பத்தி உறவுகளின் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளே அதற்கு முன்னர் இயங்கி வந்தனவோ அந்த உற்பத்தி உறவுகளுடன் மோதுதல் ஏற்படுகின்றது.⁵⁷

'உற்பத்திச் சக்திகள் வளர்வதற்கு அனுசரணையாக அமைந்திருந்த அதே உற்பத்தி உறவுகளின் கட்டுக் கோப்புகள் இப்போது அந்த உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் விலங்குகளாக மாறிவிடுகின்றன. அதற்குப் பிறகுதான் ஒரு சமூகப் புரட்சியின் யுகம் ஆரம்பமாகின்றது.⁵⁸

'மேலும் அவர் கூறுகின்றார் : முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து தொழிலாளி வர்க்கம் போரிடும் காலத்தில் சூழ்நிலைமைகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் தன்னை ஒரு வர்க்கமாக ஸ்தாபன ரீதியாக அமைத்துக் கொள்கின்றது. ஒரு புரட்சியின் மூலம் தன்னை ஆளும் வர்க்கமாக ஆக்கி கொள்கிறது. அந்த வகையில் பழைய உற்பத்தி நிலைமைகளை அது பலாத்காரத்தின் மூலம் துடைத்தெறிகின்றது. 59

இந்த அடிப்படையிலேயே 'புதிய சமூகத்தைக் கர்ப்பத்தில் தரித்துள்ள ஒவ்வொரு பழைய சமூகத்துக்கும் மருத்துவச்சியாயிருப்பது பலாத்காரமே என அவர் குறிப்பிடுகிறார்.⁶⁰

சமூக வாழ்வையும் சமூக வரலாற்றையும், அதன் பொது விதியையும் நோக்கும் உலகப் பார்வையே வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதமாகும்.

சமூகம் பற்றிய கருத்துக்களில் இந்த உலகப் பார்வை ஏற்படுத்திய புரட்சியின் சாராம்சத்தைப் பற்றி லெனின் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார் :

“வரலாறு அரசியல் முதலியவை பற்றிய கருத்துகளில் குழப்பமும் தன்னிச்சைப் போக்கும் முன்னர் தலைவிரித்தாடின. அவைகளுக்குப் பதிலாக தெளிவான முறையில் முழுமையாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்கின்ற விஞ்ஞான ரீதியான தத்துவம் உருவாயிற்று. இது, உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியின் விளைவாக எவ்வாறு ஒரு அமைப்பிலிருந்து மற்றொரு உயர்ந்த அமைப்பு தோற்றம் பெறுகிறதென்பதையும், உதாரணமாக நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து எவ்வாறு முதலாளித்துவம் வளர்கிற தென்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.”⁶¹

வெளின் தாம் சுதாரித்துக் கொண்ட உலகப் பார்வையின் விஞ்ஞான அடிப்படையைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார் :

‘தத்துவஞானத்தின் வரலாறாயினும், சமூக விஞ்ஞானத்தின் வரலாறாயினும் மாக்ஸியப் பொருள் முதல் வாதம் ஒரு இறுகிப்போன வறட்டுப் போதனையன்று. உலக நாகரிக வளர்ச்சியின் இராஜபாட்டையின் வழியே வராமல் அதனின்றி விலகி வேறொரு வழியே முளைத்த போதனை அன்று. மாறாக மனித குலத்தின் முன்னணிச் சிந்தனையாளர்கள் ஏற்கனவே எழுப்பியிருந்த கேள்விகளுக்கு மார்க்ஸ் விடை பகர்ந்தார் என்பதிற்பான், குறிப்பாக அவரது மேதா விலாசம் அடங்கியுள்ளது. தத்துவஞானம், அரசியல், பொருளாதாரம், சோசலிசம் ஆகியவற்றின் தலைசிறந்த பிரதிநிதிகளின் நேரடியான உடனடியான தொடர்ச்சியாகத்தான் அது எழுந்தது.

அது முழுமையான உள்ளிணக்கம் கொண்ட போதனை; ஓர் ஒன்றிணைந்த உலகப் பார்வையை அது மக்களுக்கு அளிக்கின்றது.”⁶²

வெளின் இந்த உலகப் பார்வையைப் பயன்படுத்தியே ருஷிய நாட்டுக் கல்விப் புலத்தின் இயல்பு, கல்விப் புலப் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் பற்றிச் சிந்தித்துத் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அவர் ருஷியாவின் சோசலிச அரசுக்குத் தலைமை தாங்கி நெறிப்படுத்திய காலத்தில் புதிய கல்விக்கான அடித்தளத்தை இடுவதிலும், கல்விசார் அரசாணைகளைப் பிறப்பிப்பதிலும் நடைமுறை வேலைத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதிலும் இந்த உலகப் பார்வையையே பிரயோகஞ் செய்தார்.

உலகக் கல்வித் தத்துவ வரலாற்றை உன்னிப்பாக நோக்கும் ஒருவனுக்கு, அநேக கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் ஒரு நாட்டின் சமூக அமைப்பில் கல்வி என்பது ஒரு தனித்துவமான புலம் என்றும் அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு, மதம் முதலியன ஏனைய புலங்களும் அத்தகைய சுயேச்சையான தனித்தனி புலங்கள் என்றும் கருதினர். அதனால் கல்விப்புலத்தை ஒரு சுயேச்சையான முழுமையாக எண்ணி அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், அதில் தோன்றும் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் ஆகியவை பற்றி தம் சுய அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் தம் சிந்தனையில் தோன்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். கல்விக்கோட்பாடுகளில் மாற்றங் கொண்டு வருவதன் மூலம், அல்லது கல்வி இலக்குகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் அல்லது கலைத்திட்டத்தில் சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது கற்பித்தல் முறைகளில் புதுமையைப் புகுத்துவதன் மூலம் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணலாம் என நம்பினர். கல்வி கற்கும்

மாணவனைச் சமூக அமைப்பிலிருந்து பிரித்தெடுத்து தனியே வைத்து சமூக அமைப்பின் குணாம்ச இயல்புகளையும், சமூக நிலைமைகளே ஒருவனது சமூக உணர்வுகளை நிர்ணயிக்கிறதென்பதையும், புறக்கணித்து அவனை எவ்வாறு சமூக மயமாக்கலாம், எவ்வாறு அவனைச் சமூகத்தில் ஒரு நற்பிரஜையாக்கலாம் எனத் தத்தமது உலகப் பார்வைக்கேற்ப ஆய்வுகள் செய்தனர். சமூக அமைப்பில் வர்க்க வேறுபாடுகளும், சுரண்டும் வர்க்க ஆதிக்க நிலைமைகளும், வருமானச் சமயின்மையும், சமூகப் படிநிலை அமைப்புகளும் நிலவுகையில், கல்வியில் சம வாய்ப்பு, எல்லோருக்கும் கல்வி போன்ற கோட்பாடுகளை முன் வைத்தனர். அவர்கள் முன்வைத்த இத்தகைய கல்விச் சிந்தனைகள், சமூக அமைப்பின் புறநிலையதார்த்தத்திற்குப் பொருந்தாதவையாகவும், நடைமுறையில் பிரயோகத் திறம் அற்றவையாகவும் பயணற்றுப் போன உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

லெனின் கல்விப் புலத்தை அவ்வாறு நோக்கவில்லை. அவர் கல்விப் புலத்தை சமூக அமைப்பு முறையமையின் ஒரு கூறாகவே கருதினார். கல்விப்புலத்தில் எழும் பிரச்சினைகளுக்கான காரணங்களையும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் எழுந்தமானமாக சிந்திப்பதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள அவர் என்றும் முயலவில்லை. கல்விப் புலத்தை அதனைச் சூழ்ந்துள்ள சமூகத்தின் ஏனை தொழிற்பாடுகளான அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு, மதம் முதலானவற்றிலிருந்து பிரித்து தனியாக ஆராய்ந்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதென அவர் நம்பினார்.

எனவே அவர் கல்விப் புலத்துக்கும் அரசியல், சட்டம், நீதி, பண்பாடு; மதம் உற்பத்திமுறை முதலிய ஏனை புலங்களுக்கும் இடையே நிலவும் பரஸ்பரத் தொடர்புகளையும், பரஸ்பர சார்பு நிலைகளையும் பரிசீலித்தோடு, கல்விப் புலத்தின் இயக்குந் தன்மை, மாற்றுத் தன்மை, வளரும் தன்மை, தோன்றும் தன்மை, மறையும் தன்மை ஆகியவற்றையும் ஆராய்ந்தார்.

'இயற்கை என்பது - அதாவது வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பருப்பொருள் என்பது மனிதனுக்கு அப்பால் சுயமாக இருந்து வருகின்றது. இந்த இயற்கையை மனித அறிவு பிரதிபலிக்கின்றது. அதேபோன்றதுதான் மனிதனின் சமூக அறிவு என்பபடுவதும் (அதாவது தத்துவஞானம், மதம், அரசியல் முதலானவை தொடர்பான மனிதன் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு கருத்துகளும் போதனைகளும்) சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பு முறையைப் பிரதிபலிக்கின்றது⁶³ என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து கல்விப் புலம் பற்றிய அவரது உலகப் பார்வையை எவரும் எளிதாக இனங்கண்டு கொள்ளலாம்.

அவ்வகையில் பொருளாதார அமைப்பு முறை என்னும் அடித்தளத்தின் மீது நிறுவப்பட்டுள்ள மேற்கட்டுமானக் கூறுகளான தத்துவம், அரசியல், பண்பாடு மதம் போன்ற ஒரு மேல் கட்டுமானக் கூறே கல்வியும் என்பது லெனினுடைய கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளின் மூலக்கரு என்பது தெளிவு.

எனவே அவரது கல்விச் சிந்தனைகள் அவர் கல்வி பற்றி நேரடியாகக் கூறிய கருத்துக்களில் வெளிப்படுவதுடன், ருஷியாவில் சார் அரசாங்கத்தின் ஒடுக்கு

முறை, நிலப் பிரபுத்துவப் பண்ணை அடிமை முறை, முதலாளி வர்க்கமும், முதலாளி வர்க்கச் சுரண்டலும், வர்க்கப் போராட்டம், தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி, தொழிலாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், புரட்சிகரச் சோசலிச அமைப்பு முதலியவை பற்றிய அவரது எல்லாத் தத்துவக் கருத்துக்களிலும், அவரது எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் ஊடுருவி உள்ளதெனக் கூறலாம்.

ருஷியாவிலே சார் அரசாங்கத்தின் கீழ் மக்களின் நிலையையும், அவ்வரசாங்கங்கள் கடைப்பிடித்து வந்த கல்விக் கொள்கையின் மக்கள் விரோத சாராம்சத்தையும் மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கை பற்றிய பிரச்சினை (1913) என்ற தமது கட்டுரையில் குறிப்பதாகவும் தெளிவாகவும் அம்பலப்படுத்தினார்.

அந்தக் கட்டுரையில் 'ருஷியாவில் அப்பொழுது நிலவிய கல்வியின் நிலைமையை விளக்கும் அதிகாரபூர்வமான புள்ளி விபரங்களை வெளியிட்டார். ருஷியாவிலுள்ள இந்ந் தலைமுறையினரில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் அறியாமையில் ஆழ்த்தப்பட்டுள்ளனர் என்ற உண்மையையும், வயது வந்தவர்களில் 27 நூற்று வீதத்தினர் மாத்திரமே எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். பொது மக்களிடமிருந்து ஒளியும் அறிவுமான கல்வியை இந்த அளவுக்கு வலிந்து பறித்துக்கொண்ட இத்துணை காட்டுமிராண்டித்தனமான வேறு நாடு இல்லை⁶⁴ எனக் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் அவர் அதே கட்டுரையில் 'ருஷியாவின் மொத்த சனத் தொகையில் நிலப்பிரபுக்கள் ஒன்றரை வீதம்தான் என்னும் அரசாங்கம் மக்களில் பத்தில் ஒன்பது பங்கினரிடமிருந்து பணத்தை எடுத்து நிலப்பிரபுக்களைக் கற்பிக்க அப்பணத்தைச் செலவு செய்கிறதென்றும் குறிப்பிட்டு 'இந்த அரசாங்கம் மக்கள் தொகையில் நூற்றிலொரு பங்காக உள்ளவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க மக்கள் தொகையில் பத்திலொன்பது பங்கினரை நசுக்குகிறது'⁶⁵ எனக் கண்டிப்பதன் மூலம் சார் அரசாங்கம் கல்விப் புலத்தில் யாருக்குச் சேவை செய்கின்றதென்று உண்மையை வெளிப்படுத்தினார்.

'ருஷ்யர்களும், நீக்ரோக்களும்' என்னும் கட்டுரையில் ருஷியாவினதும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டினதும் கல்வி அறிவின்மையை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த லெனின் 'கல்வி அறிவின்மை என்பது அடிமைத் தனத்தின் அறிகுறிகளில் ஒன்றாகும்' என எழுதி அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு நீக்ரோக்களில் 44.5 நூற்று வீதமானவர்கள் (1900) எழுத்தறிவுற்றவர்கள். இத்தகைய அவமானகரமான உயர்ந்த சதவீத எழுத்தறிவுற்றவர்கள், வட அமெரிக்க குடியரசு போன்ற முன்னேற்றமடைந்த நாகரிகமான நாட்டிற்கு ஓர் அவமானமாகும் எனக் குறிப்பிட்டு முதலாளித்துவத்தால் பூரண விடுதலையைக் கொடுக்க முடியாதென⁶⁶ நிதர்சனப்படுத்துகிறார்.

'வர்க்க சமூகத்தில் கல்வியில் வர்க்கச் சார்பு நிலையை லெனின் பல கட்டுரைகளில் ஸ்தூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். "நம்முடைய அமைச்சர்கள் எதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (1895) என்ற அவரது கட்டுரையில் 'அமைச்சர் தொழிலாளர்களைத் துப்பாக்கி ரவைகள் எனவும் அறிவையும் கல்வியையும் தீப்பொறி எனவும் கருதுகிறார். இந்தத் தீப்பொறி துப்பாக்கி ரவையில்

விழுந்தால் அந்த வேட்டு அரசாங்கத்துக்கு எதிராக முதலாவதாகவும் முக்கியமாகவும் திருப்பி விடப்படும் என்று அமைச்சர் நன்கு புரிந்துள்ளார்.⁶⁷ என எழுதியதன் மூலம் சாரின் அரசு பொது மக்கள் கல்வி பெறுவதைத் திட்டமிட்டுத் தடுத்து வந்துள்ளதை அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

கல்வி அரசியல் சார்பில்லாது. அரசியலுக்கும் கல்விக்கும் தொடர்பில்லை என்ற கருத்தும் கல்வி சமூகம் முழுமைக்கும் சேவை செய்ய முடியும் என்ற கருத்தும் நீண்ட காலமாக ஆதிக்க நிலை பெற்று வந்துள்ளது. இன்றும் அக்கருத்து அநேக நாடுகளில் நிலவுகின்றது. லெனின் இக்கருத்தை முற்றாக எதிர்த்தார். அவர் அரசியல் நாட்டமில்லா அல்லது 'அரசியல் சார்பில்லா' கல்வி என்னும் சொற்றொடர் முதலாளித்துவக் கபடமேயாகும். 99 சத வீதத்தினர் மதச்சபை தனியார் சொத்துரிமை முதலியவற்றின் ஆட்சியில் இழிவுபடுத்தப்பட்டும், கேவலப்படுத்தப்பட்டும் வருகிறார்கள். இது இப்பொது மக்களை வஞ்சிப்பதற்க்கான ஏமாற்றமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் இன்னமும் ஆதிக்கத்திலிருந்து வரும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் பொதுமக்களை இவ்வாறுதான் ஏமாற்றி வருகின்றது.

உண்மையில் பாடசாலை முதலாளித்துவ வர்க்க ஆட்சியின் கருவியாக முழுமையாக மாற்றப்பட்டதைத் தவிர வேறொன்றும் நடக்கவில்லை⁶⁸ எனத் திடமாகக் கூறுகிறார்.

கலாசாரப் புரட்சியை நிறைவு செய்வதில் பாடசாலை ஒரு முக்கியமான இணைப்பு என லெனின் கருதினார். முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தின் கருவியாக பாடசாலை இருப்பதிலிருந்து அந்த ஆதிக்கத்தினை அழிக்கும் கருவியாக அதை மாற்ற வேண்டியதாயிருந்தது.

1918ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் நடந்த கல்வி தொடர்பான முதல் அகில ருஷிய காங்கிரசில் அவர் தமது உரையில் 'கல்விப் புலத்தில்' நமது வேலை முதலாளி வர்க்கத்தினைத் தூக்கி எறிவதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியே வாழ்க்கையிலிருந்தும் அரசியலிலிருந்தும் விலகாது நிற்கும் கல்வி பொய்யும் பித்தலாட்டமே என்பதை நாம் பகிரங்கமாக என்றும் பிரகடனப்படுத்துவோம்⁶⁹ எனக் கூறினார்.

அவர் சாரின் சர்வாதிகார ஆட்சியை தூக்கி எறிந்த பிறகு தொழிலாளி வர்க்கத்தாலும் உழைக்கும் வெகுசனங்களாலும் நிறுவப்படும் உண்மையான சனநாயகமான ஒருங்கிணைந்த பொதுக் கல்விப் பாடசாலை அமைப்பை முதலாளி நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கங்களின் பாடசாலை அமைப்புக்குப் பதிலீடாக வைத்தார்.

'ருஷியாவில் இருந்த பழைய கல்வி முறையை விமர்சிக்கும்போது, பழைய பாடசாலைப் பயிற்சிப் பாடசாலையாக இருந்தது. தேவையற்ற, பயனற்ற உயிரற்ற அறிவியல் திரள்களைக் கற்கும்படி அது மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியது. இவை மூளையில் வலுவாகத் திணிக்கப்பட்டன. இளந் தலைமுறையினரைப் பொது அச்சில்வர்க்கப்பட்ட அலுவலர்களாக இவை மாற்றின.⁷⁰

'பழைய பாடசாலை முதலாளிகளுக்குத் தேவையாக இருந்த ஏவலாளர்களைப் பயிற்றுவித்தது. பழைய பாடசாலை விஞ்ஞானிகளை முதலாளிகளுக்கு உவப்பான வகையில் எழுதவும், பேசவும் கடமைப்பட்டவர்களாக்கியது" எனக் கூறும் லெனின் 'பழைய பாடசாலை முறையை நிராகரித்து இந்தப் பாடசாலை முறையீது முற்றிலும் நியாயமான அவசியமான வெறுப்புக் கொண்டு, பழைய பாடசாலை முறையைத் தகர்த்துவிடும் விருப்பத்தை மதிக்கும் அதே சமயத்தில் பழைய பாடப் பயிற்சி, உருவேற்றல், பழைய கவாத்து ஆகியவற்றின் இடத்தில் மனித அறிவியல்களின் தொகுப்பு அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும் திறனை நாம் வைத்தல் வேண்டும். தற்காலக் கல்வியின் நோக்க நிலையில் தவிர்க்க முடியாதவையாக விளங்கும் முடிவுகளைக் கொண்டதாக இருக்கும் விதத்தில் அறிவியல்களை எடுத்துக் கொள்ள நாம் திறன் பெற வேண்டும். 72 என்ற கருத்தையும் முன் வைக்கிறார். மேலும் அவர் வாழ்க்கையுடனும் சோஷலிசக் கட்டுமானப் பணியுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும் மேலும் புதிய சமுதாய அமைப்பு முறையின் வெற்றிக்காகத் தீவிரமாகப் போராடுகிறவர்களை உருவாக்கக்கூடியதாகவும் நன்கு கற்ற இன்றைய மனிதனுக்கு இன்றியமையாத எல்லா விபரங்களும் அடங்கிய அறிவை ஒவ்வொரு மாணவனும் வளர்த்து அதில் பூரணத்துவம் உடையவர்களாக ஆக்கக் கூடியதாகவும் பரந்த பொதுக் கல்வியை பாடசாலை வழங்க வேண்டும் என்பதைத் தமது கோட்பாடாக அடிக்கடி வலியுறுத்தினார்.

'சோவியற்று சோசலிசக் குடியரசின் முக்கிய கடமை எழுத்தறி வின்மையை ஒழிப்பதுதான். 1919ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 26இல் மக்கள் கமிசார்களின் கழகத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணை ருஷிய சோவியற்று கூட்டாட்சி சோசலிசக் குடியரசு மக்களிடையே எழுத்தறிவு இன்மையை ஒழிப்பது பற்றியதாகும்.'⁷³ இந்த அரசாணை லெனினால் கையெழுத்திடப் பட்டது.

சோவியற்றுக் குடியரசின் கல்விப் பணிபற்றி லெனின் குறிப்பிடுகையில் பொது மக்கள் கல்விப் புலத்தில் ருஷிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நோக்கம் என்னவென்றால் 1917இல் அக்தோபர் புரட்சியுடன் தொடங்கப்பட்ட பணியைப் பூர்த்தி செய்வதாகும். மேலும் முதலாளித்துவத்தின் வர்க்க ஆட்சியின் ஒரு கருவியாக இருந்ததிலிருந்து அந்த ஆட்சியை வீழ்த்துவதற்கு ஒரு கருவியாக சமூகத்தை வர்க்கங்களாகப் பிரிவினை செய்திருப்பதைப் பூரணமாக ஒழிக்கும் ஒரு கருவியாகப் பாடசாலையை மாற்ற வேண்டும் எனத் தமது கருத்தைப் பட்டவர்த்தனமாக வெளியிட்டுள்ளார்.

சார் ஆட்சியின் கீழ் அஞ்ஞான இருளில் அமுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்கள் யாவரும் சோசலிச சமூகத்தை நிர்மாணிப்பவர்களாகவும், புதிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை உருவாக்குபவர்களாகவும் ஆவதற்கு, அவர்களுக்கு பண்பாட்டு 'மூல'ங்கள் யாவும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்பதே லெனினது கருத்தாகும். இதனடிப்படையில் சோவியற்றுச் சோசலிசக் குடியரசிலே பண்பாட்டு மூலங்களும், விஞ்ஞானங்களின் பயன்களும், மனித அறிவும் யாருக்குச் சொந்தமாக இருக்குமென்பதை 1918ஆம் ஆண்டு சனவரியில் நடந்த

சோவியற்றுக்களின் மூன்றாவது அகில ருஷியக் காங்கிரசில் உரையாற்றியபோது பின்வருமாறு தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார்.

'பழங்காலத் தொழில்நுட்பம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் பயன்கள் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கிடைக்குமாறும் ஏனையோருக்கு அடிப்படைத் தேவையான கல்வியும் மேம்பாடும் கிடைக்காதவாறும் செய்யவே மானுட மேதையும் மனித மூளையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது முதல் விஞ்ஞான அற்புதங்களும், பண்பாட்டுச் சாதனைகளும் தேசம் முழுவதற்கும் சொந்தம். இனிமேல் மனித மூளையும் மானுட மேதையும் ஒடுக்கவும், சுரண்டவும் என்றுமே பயன்படுத்தப்படமாட்டா.'⁷⁴

ஆகவே லெனின் கல்விப் புலத்தையும் கல்விப் புலத்துக்கும் அரசியல், சமூக அமைப்பு வர்க்கங்கள், அரசியல், பண்பாடு, பொதுமக்கள் கல்வி, தொழிநுட்பம் முதலியவற்றுக்கும் இடையேயுள்ள பரஸ்பர தொடர்புகளையும் அவை ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பதையும், அவற்றுக்கிடையே நிகழும் இடைத் தாக்கங்களையும் செயன்முறைகளையும் இயக்கவியல் உலகப் பார்வை மூலம் நோக்கியே தமது கருத்துக்களையும் வெளியிட்டதோடு, அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அதே உலகப் பார்வையைப் பிரயோகித்தார் என்பது தெளிவாகின்றது.

லெனின் தனது உலகப் பார்வை இதுதான் என்பதை 'போர்க் குணம் கொண்ட பொருள் முதல் வாதத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து' என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு உறுதிப்படுத்துகிறார்.

"எந்த இயற்கை விஞ்ஞானமும் சரி எந்தந்த பொருள்முதல் வாதமும் சரி உறுதியான தத்துவார்த்த அடித்தளத்தின் மீது காலூன்றி நின்றாலன்றி முதலாளித்துவ கருத்துக்களுடைய வெளித்தாக்குதலுக்கும், முதலாளித்துவ உலகக் கண்ணோட்டத்தின் மீட்சிக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் அதனால் தனது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது. இந்தப் போராட்டத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானி தமது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொருட்டும், இந்தப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமான முடிவுக்கு நடத்திச் செல்லும் பொருட்டும் அவர் நவீன பொருள் முதல் வாதியாய் மார்க்சைப் பிரதிநிதியாகக் கொண்ட பொருள் முதல் வாதத்தின் உணர்வு பூர்வமான ஆதரவாளராய் இருந்தாக வேண்டும். அதாவது அவர் இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாதியாய் இருக்க வேண்டும்."⁷⁵

இயல் நான்கு

சமூக அமைப்பும் கல்வியும்

மனிதன் பிறக்கும்போது தனியாகவே பிறக்கிறான். ஆனால், அவன் பிறந்தது முதல் தவிர்க்க முடியாதவாறு சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பினன் ஆகி விடுகிறான். அவனால், தனித்து வாழ முடியாது. அவன் சமூகத்தில் மாத்திரமே வாழ முடியும். ஏனெனில் தனி மனிதனால் இயற்கைச் சக்தி எதையும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது என்பது பொதுக் கருத்தாகும்.

‘ஒரு சமூகமாய் வாழும் மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவும், உடையும் உறையுளும் ஏனைய பொருளியல் வசதிகளும் தேவை. ஆனால் இயற்கை அவற்றை அவர்கள் நுகரும் வகையில் தயாரான நிலையில் வைத்திருக்கவில்லை. அவற்றைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் உழைத்தல் வேண்டும். உழைப்பின் மூலம் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குரிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்யல் வேண்டும்.’, உழைப்பு சமூக வாழ்வின் அடித்தளம். அதுவே மனிதனுக்குரிய தனிச்சிறப்பியல்பும் ஆகும்.’²

‘எல்லா மனித இருத்தலுக்கும் முதன்மையான அடிப்படை நிபந்தனை உழைப்பே. ஒரு கருத்தில் உழைப்பே மனிதனை உருவாக்கியது எனக் கூறுதல் வேண்டும்’³ என பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் கூறுகிறார்.

மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையே நிகழும் இடைத்தாக்கச் செயன்முறையான உழைப்புச் செயன்முறை எப்பொழுதும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக வடிவத்தைப் பெறுகின்றது. மனித வரலாறு முழுவதும் மனிதர் இரு அடிப்படைச் செயன்முறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். அவை இனப்பெருக்கமும், பொருள் உற்பத்தியுமாகும். எனவே உழைப்பும் பொருள் உற்பத்தியும் இனப் பெருக்கமும் சமூக வாழ்வை நிர்ணயிக்கின்ற அடிப்படைக் காரணியாக விளங்குகின்றன எனலாம்.

மனிதன் உழைப்பில் ஈடுபடும் பொழுதும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பொழுதும் ஒன்று கூடிச் சமூகமாகவே இயங்குகின்றான். மனிதன் வேட்டையாடிய காலம் முதல் வியத்தகு சாதனைகளை அவன் புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய நவீன காலம் வரை அவன் தனிமனிதனாகச் செயற்பட்டு எத்தகைய

சாதனைகளையும் புரியவில்லை, சமூகமாக இயங்கியே சகல சாதனைகளையும் புரிந்துள்ளான், புரிந்து வருகிறான். ஆகவே மனிதன் இயற்கையிலேயே சமூக இயல்பினன் எனக் கூறலாம்.

அவன் சமூகத்தில் பிறக்கிறான். சமூகத்திலே வளர்கிறான்; சமூகத்திலே உழைக்கின்றான்; சமூகத்திலே பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறான்; சமூகத்திலே இனப்பெருக்கஞ் செய்து வாழ்கின்றான். இறுதியில் சமூகத்திலேயே இயற்கை எய்துகின்றான். இது மனித இயற்கை; இயற்கை நியதி எனலாம்.

சமூகமாக வாழும் மக்கள் தமது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக உற்பத்தியில் ஈடுபடும்பொழுது ஒரு திட்டவட்டமான தீர்க்கமான உறவுகளையும், ஒருவரோடொருவர் பரஸ்பர தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்தச் சமூக உறவுகளுக்கும் பரஸ்பரத் தொடர்புகளுக்கும் உள்ளேதான் அவர்கள் இயற்கையுடன் இடைதாக்கமுறும் உறவும் உற்பத்தியும் நிகழ்கின்றன. சமூக வரலாற்றின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தினுள் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை இவையே நிர்ணயிக்கின்றனவெனக் கூறலாம்.

கல்வி என்பது மற்றைய எல்லாச் செயல்களைப் போன்று சமூகத்தில் நிகழும் ஒரு செயல். அது சமூகச் செயல்முறையில் பிரிக்க முடியாத ஒரு கூறு. சமூகத்தில் வாழும் மனிதனை உருவாக்குவதில் அது தலையாய பங்கு வகிக்கின்றது. மனிதன் இயற்கையாகவே சமூக இயல்பினராயிருப்பதாலும், சமூகத்தின் பிரிக்க முடியாத ஒரு உறுப்பினராயிருப்பதாலும் மனிதனுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியும் எக்காலமும் சமூக இயல்புடையதாகவே இருக்க முடியும். அது தனிமனிதனுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியாக என்றும் இருந்ததில்லையெனவே கூறலாம். அது சமூகத்தில் உறுப்பினராயுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியாகவே கருதப்படல் வேண்டும். ஏனெனில், வரலாற்றில் சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து, சமூக உறவுகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்த மனிதனை நாம் உதாரணம் காட்ட முடியாது. எனவே கல்வி என்பது சமூகம் முழுமைக்குமான கல்வியேதான் என்பதில் கருத்து முரண்பாடு இருக்க முடியாது. அதனால் ஒரு சமூகத்தில் உறுப்பினராயுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் கல்வி பெறுவது அவனது பிறப்புரிமை. இந்தப் பிறப்புரிமை ஒரு மனிதனுக்குத் தானும் மறுக்கப்படும்பொழுது அங்கு சமூக அநீதி ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதென்றே கருதுதல் வேண்டும்.

ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் வாழும் தனிமனிதனுக்கு கல்வி வழங்குவதென்பது அச்சமூகத்தின் உறுப்பினராயுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், அதாவது அச்சமூகத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்குவதென்றே கருதுதல் வேண்டும். சமூகத்தில் உறுப்பினராயுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கல்வி வழங்கப்படும்போதே அக்கல்வி சமூகம் முழுமைக்குமுரிய கல்வியாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

உலகக் கல்வி வரலாற்று விருத்தியை கருத்தூன்றி நோக்கும்போது, கிரேக்க கல்வி மரபிலாயினும், ரோமப் பேரரசில் நிலவிய கல்வி முறையிலாயினும் கீழைத் தேசத்தில் நிலவிய பிராமணக் கல்வி மரபு, பௌத்தக் கல்வி மரபு இந்து மதக்

கல்வி மரபு போன்ற பல்வேறு கல்வி மரபிலாயினும் சமூகம் முழுமைக்குமான கல்வி என்றும் பிரதான அமிசம் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதையே காண்கிறோம். புராதன காலம் முதல் கல்வி தனிமனித நோக்கில் தனிமனிதனை மையமாகக் கொண்டு தனிமனிதனை உருவாக்கும் இலக்கினைக் கருத்திற் கொண்டு வழங்கப்பட்டுள்ளதை உலகக் கல்வி விருத்தி வரலாறு புலப்படுத்துகிறது. 'இந்தத் தனிமனித நோக்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை முழு உலகிலும் ஆதிக்கநிலை பெற்றிருந்ததோடு தத்துவங்களினதும் கல்விச் சிந்தனைகளைளதும் மையப் பொருளாகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளது'.⁴ 'இரண்டு உலகப் போர்கள் நடந்து முடிந்தபின்னர் கல்வியில் தனிமனித நோக்குக்கு அறைகூவல் விடுக்கப்பட்டு கல்வியில் சமூக நோக்கு தலைதூக்க ஆரம்பித்தபோதும்'⁵ கல்வியில் சமூக நோக்கு முரண்பாட்டுக்கிடமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதும், நாம் வாழும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் தனிமனித நோக்கில் செல்வாக்கு கல்விச் சிந்தனைகளிலும், கல்வி நடைமுறைகளிலும் உயிர்வாழ்வதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

உலகின் எப்பாகத்திலும் இயற்கையாகவே சமூகமாய் வாழும் மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற கல்வியின் நோக்கு ஐயத்துக்கிடமின்றி சமூக நோக்காகவே இருத்தல் வேண்டும். இந்த நிதர்சன உண்மை நிலைக்கு நேர்மாறாக கல்வியில் தனிமனித நோக்கு இத்துணை காலமாக ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதற்கு வலுவான காரணம் உண்டென்றே கூறலாம். வரலாற்று ரீதியாக தனிமனித நோக்கில் வழங்கப்பட்டு வந்த கல்வியின் நடைமுறை விளைவு அக்கல்வி வழங்கப்பட்ட சமூகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு சிறு கூட்டத்தினரை உருவாக்குவதாக, அச்சிறு கூட்டத்தினரின் நலன்களைப் பேணுவதாக அமைந்திருந்ததென வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் சமூகத்தில் பெரும்பகுதியினருக்கு கல்வியை மறுக்கும் குறுகிய நோக்கு அதில் ஊடுருவி உள்ளதெனலாம்.

'இந்தக் கல்வி செயன்முறை கிரேக்கக் கல்வி முறை தொடக்கம் மேலைத் தேயக் கல்வி முறை யாவற்றிலும் நீண்ட காலமாய் நிலவியதை வரலாறு மறைத்துவிடவில்லை. கிரேக்கத்தில் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 2ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி கருத்து மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. கிரேக்க வரலாற்றில் இக்காலப் பகுதியிலே கல்வி ஓங்கி வளர்ந்திருந்தது. கல்விக்குத் தெய்வீக உருவம் கொடுத்துப் போற்றினர். அதில் கல்வித் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டு நகரத்துக்கு அப்பெயர் சூட்டப்பட்டது.'⁶

'இத்தகைய சூழ்நிலையில் பிளேட்டோ தமது குடியரசு என்ற நூலில் ஆள்பவரையும், ஆளும் வகுப்பினரையும், தலைசிறந்த ஞானிகளையும் உருவாக்குகின்ற கல்வி பற்றியே சிந்தித்தார். அன்று வாழ்ந்த சதந்திரப் பிரஜைகளில் உயர் குழாத்தின் கல்விபற்றியே கவலை கொண்டார். தொழிலாளர் வகுப்பின் கல்வி பற்றியும் அவர் சிறிதேனும் கவலைப்படவில்லை. தமது 70ஆவது வயதில் எழுதிய "சட்டம்" என்ற நூலில் பரந்த கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும்.'⁷ என்று கூறினாலும் அது பெரிதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத கோட்பாடாகவே இருந்ததெனலாம். அதே போது கிரேக்கத்தில் உண்மையில் சமூகம் முழுமைக்குமுரிய பரந்த கல்வி அளிக்கப்படவில்லை என்பது இதிலிருந்து பெறப்படுகின்ற உண்மையாகும்.

'பிரித்தானியக் கல்வி முறையும் ஐரோப்பியக் கண்டத்தின் கல்வி முறைகளும் அதிகார வர்க்க இயல்புடையதாக இருந்தன. அந்த அமைப்புகளில் கல்வி வாப்புகள் பெரும்பாலும் சிறு குழுவினரின் சிறப்புரிமையாக விளங்கின. இந்த நடைமுறை சுதந்திரப் பிரகடனத்தில் உள்ள 'எல்லா மனிதரும் சமமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்' என்னும் கூற்றுக்குப் பொருத்தமற்றதாகும்.'⁸

ரோமப் பேரரசில் முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் 7ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவிய கல்வி ஆட்சியாளருக்கும், சமூகத்தில் உயர்குழுத்தினருக்கும், நிலப்பிரபு வகுப்பினருக்கும் கல்வி போதிப்பதையே நோக்கமாக கொண்டு இருந்தது.⁹

'ரோமப் பேரரசில் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கல்வியில் மதகுருமாரின் ஆதிக்கம் ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரை நிலவிற்று. அவர்கள் வழங்கிய கல்வி சமூகத்தில் ஒரு சிறு பகுதியினர் பயனடையும் வகையிலேயே அமைந்திருந்தது.'¹⁰

கீழைத் தேயக் கல்வி முறைகளிலும், இத்தன்மையே நிலவியது. பிராமணக் கல்விமுறை, குருகுலக் கல்விமுறை. பௌத்தமதக் கல்விமுறை ஆகியவை சமூகத்தின் உயர்குடிப் பிறந்தோரான சிறு பிரிவினருக்கே கல்வி வழங்கும் பான்மையைக் கொண்டிருந்தன.

'குருகுலப் பாடசாலைகள் பொதுவாகச் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டுமே உரித்தானவையாக விளங்கின. இப்பாடசாலைகளில் பயின்ற மாணாக்கரது எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைந்ததாகவே இருந்தது.'¹¹

'பௌத்த மதக் கல்வி முறையில் மத ஆதிக்கம் காணப்பட்டது. உடலுழைப்பும், கலைகளும் கைப்பணிகளும் பொதுவாகக் கீழ்ப்பட்டவை என்ற கருத்து நிலவியது. பொது மக்களிடையே கல்வி பரப்பும் முயற்சிகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.'¹²

'1822ஆம் ஆண்டில் சர் தாமஸ் மன்றோ சென்னையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நிலவிய கல்வி நிலை பற்றியும் 1829இல் பம்பாய் ஆளுநராக இருந்த எல்பின்ஸ்டன் பம்பாய் மாகாணத்தில் காணப்பட்ட கல்வி நிலை பற்றியும் நடத்திய ஆய்வுகள் சிறு தொகையினரே கல்வி கற்றனர். ஹரிஜனப் பிரிவினர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. கல்வி கற்ற மாணவர்களில் பெரும்பான்மையோர் உயர்குடி வகுப்பினர் என்றும் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தின.'¹³

உலகக் கல்வி வரலாறு நமக்கு அளிக்கும் இந்தத் தகவல்கள் தனிமனித நோக்கில் அளிக்கப்பட்ட கல்வி உண்மையில் சமூகம் முழுமைக்கும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதையும் ஒரு சிறு தொகையினரை கருத்திற் கொண்டே அளிக்கப்பட்டதென்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மேலும், இத்தகைய கல்வியின் பாடப் பொருளும், அப்பாடப் பொருள் கற்பிக்கப்பட்ட முறையும் ஞாபகசக்தியும் நுன்மதியுமுடைய சிறு தொகையினரை பயன்பெறும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

'பாடப்பொருள் இலக்கணங்களையும், அணி இலக்கணங்களையும் நெட்டுருப் பண்ணுவதாக அமைந்திருந்தது. கல்வி கற்கும் மாணவனன்றிப் பாடப்

பொருளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அறிவு மாணவன் மனதில் வலிந்து திணிக்கப்பட்டது.¹⁴ கல்வியில் குழந்தை பெற வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை முதன்முதலில் தமது இயற்கை வாதக் கோட்பாட்டின் மூலம் எடுத்துரைத்தவர் ஜீன் ஐக் ரூசோ ஆவார். அவருக்கு முன்னர் எழுந்த கல்விக்கோட்பாடுகளில் இந்த அமிசம் பெர்துவாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

ரூசோவுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் கல்விக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற இடைத்தாக்கத்தைப் பொதுவாகக் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை என்றே கூறலாம். ரூசோவும் அவருக்குப் பின்னர் உலக நாடுகள் பலவற்றில் தோன்றிய கல்வி இயலாளரதும், கல்விச் சிந்தனையாளரதும் கருத்துக்களின் அடிப்படையானது, அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கல்வி மாணவரின் இயல்புகளுக்கும் உளவியலுக்கும் பொருத்தமானதா எனக் கவலை கொள்வதாக விளங்கியது. அவர்கள் கல்வியில் மாணவருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய சுதந்திரம் பற்றியும், அவர்களின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு முதலியவற்றின் இயல்பான வளர்ச்சி பற்றியும் பெரிதும் சிந்தித்தனர். கலைத்திட்டத்திலும், கற்பித்தல் முறைகளிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கல்வி இலக்குகளை அடையலாம் எனக் கருதினர்.

'இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிரித்தானிய கல்விச் சிந்தனையாளராகிய வைற்கெட் என்பார் 'கல்வியின் இலக்குகள்' என்ற தமது நூல் முழுவதும், கல்விப் பாடப் பொருளில் ஆதிக்கம் செலுத்திய மரணித்த அறிவு அதாவது பயனேதுமற்ற கருத்துக்களுக்கு எதிரான கருத்துக்களையே முன்வைத்தனர். அவர் தமது நவீன கல்வி அத்தீமான ஏட்டுவாதக் கல்வியாக இருக்கின்றதெனக் கண்டித்துள்ளார்.¹⁵ அமெரிக்கக் கல்விச் சிந்தனையாளராகிய யோன் ரூயியின் 'பயன்பழிவாதக் கோட்பாடும் இத்தகையதே.

'மாணவர் மையக் கல்விக்கு வித்திட்ட ரூஸோவின் 'இயற்கை வாதம்' யோன் ரூயியின் 'பயன்பழிவாதம்' அல்லது கருவிவாதம், இவர்களின் கோட்பாடுகளை அடியொற்றி பெண்டலோசியின் 'புலன்வழிப் பயிற்சி', புரோபல் உருவாக்கிய குழந்தைகள் பூங்கா, மொன்ரிசோரி அம்மையாரின் 'குழந்தைகள் இல்லம்' வில்லியம் செ. கில் பற்றிக் என்பாரின் செயற்றிட்ட முறை, கால்டுவெல் குக்கின் விளையாட்டு முறை, ஹெபார்ட்டும் மொறிசனம் உருவாக்கிய பிரச்சினை விடுவித்தல் முறை, எச்.இ. ஆம்ஸ்ரோங் என்பவரின் கண்டறிமுறை, எச்.சேர்ச், பிடறிக் பார்க், மேரி வார்ட் ஆகிய மூவரும் வகுத்த வினெட்காத் திட்டம், ஹெலன் பாக்கேன்ட என்பவரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட டோலர்ன் திட்டம், ஸ்பின்னரின் நிரலித்த கற்பித்தல் முறை முதலிய கற்பித்தல் முறைகள் யாவும் மாணவரின் சுதந்திரம், நாட்டம், ஊக்கம், அனுபவம், மகிழ்ச்சி, தனியார் வேறுபாடு ஆகியவற்றைக் கவனத்திற் கொண்டன.¹⁶

இவர்களுடைய சிந்தனைகள் யாவும் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களின் நலன்களில் அக்கறை காட்டினவே தவிர சமூகத்தில் கல்வி பெறாதிருந்த பெரும்பான்மையினரின் நலன்கள் பற்றிக் கருத்திற் கொள்ளவில்லை என்றே கூறலாம்.

இதுவரை வாழ்ந்த கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் கல்வியின் வரைவிலக்கணம் பற்றியும், கல்வி இலக்குகள் பற்றியும் பல்வேறு கோணங்களில் தம் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஆயினும் சகலரும் கருத்து வேறுபாடின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் கருத்து ஒருவனின் நடத்தையை மாற்றும் சாதனமே கல்வி என்பதாகும். சமூகத்துடன் பிணக்கின்றி இலக்கணமாக வாழும் நற்பிரஜையை உருவாக்குவதே நடத்தை மாற்றம் என்பதன் உட்பொருளாகும்.

கல்விக்கும் சமூகத்துக்கும் உள்ள இணையுறவைப் பற்றிச் சிந்திக்க கல்வி நெறியாளர்கள் பலர் சமூகம் என்பதன் மூலம் ஒரு நாட்டில் கூடி வாழும் மக்கள் கூட்டத்தையே கருதினர் எனக் கருத இடமுண்டு. ஒருவன் பிறக்கின்ற சமூகம் அவன் எதிர்காலத்தில் நற்பிரஜையான வாழ்வதற்கு ஏற்ற சமூகமா? அது நீதியான சமூகமா? அநீதி நிலவும் சமூகமா? என்பதையிட்டு விமர்சன நோக்கில் காணத் தவறிவிட்டனரென்றே கொள்ளலாம். அவர்கள் சமூகத்தின் பௌதிகச் சூழ்நிலை ஒருவன் நற்பிரஜையாக வாழ்வதற்குரிய முறையில் அமைந்துள்ளதாவெனக் கருத்துவன்றிச் சிந்திக்கத் தவறிவிட்டனர். சமூக நிலைமைகளே சமூக உணர்வுகளை நிர்ணயிக்கின்றன என்ற உண்மைக்கு அத்துணை அழுத்தம் கொடுக்கவில்லை என்று கருதலாம்.

ஒருவன் வாழும் சமூகமானது மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் நிலைமை, வருமானச் சமயின்மை, வறுமை, வேலையின்மை, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், வர்க்க வேறுபாடுகள், களவு, பொய், மோசடி, விபச்சாரம், ஏமாற்று முதலான மனிதநீதிக்கு ஒவ்வாத நிலைமைகள் நிலவுகின்ற - சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுமாறு ஒருவனை நிர்ப்பந்திக்கின்ற சூழ்நிலைகள் உள்ள ஒரு சமூகமாக இருக்குமாயின் அத்தகைய சமூகத்தில் ஒருவன் நற்பிரஜையாக எவ்வாறு வாழலாமென்ற விடயத்தையிட்டுப் பெரிதும் சிந்தனையைச் செலவிட்டதாகக் கூற முடியாது.

'தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தில் பௌதிக வாழ் நிலைமைகளை விமர்சன நோக்கில் அணுகத் தவறியமையும், 'சமூகம் என்பது திட்டவட்டமான பொது விதிகளின்படி அமைந்த சமூக அமைப்பு'¹⁷ என்பதையும் சமூக அமைப்பின் சிறப்பியல்வுகள் கல்வி இலக்குகளோடு முரண்படுமாயின் அக்கல்வி இலக்குகள் நடைமுறைப் பயனற்ற கோட்பாடுகளாகவே இருந்து விடும் என்பதையும் பற்றி அத்துணை தூரம் சிந்திக்க முனையாமையே இதற்குக் காரணமெனக் கொள்ளலாம்.

'மனிதன், அவன் வாழும் சூழலால் உருவாக்கப்படுகிறான். ஆகவே, அவனது சூழல் மனிதத்தன்மை உடையதாக ஆக்கப்படுதல் வேண்டும். மனிதன் இயற்கையில் சமூக இயல்பினன். அவனது உண்மையான இயல்புகள் சமூகத்திலேயே விருத்தியறுகின்றன. அவனது இயல்புகளின் சக்தி தனிப்பட்ட ஒருவனின் சக்தியினால் மதிப்பிடப்படக்கூடாது. மாறாக சமூகத்தின் சக்தியினால் மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.'¹⁸ என்ற கார்ல் மார்க்ஸும் பிரடறிக் ஏங்கல்சும் தமது 'புனித குடும்பம்' என்ற நூலில் கூறியிருப்பது இங்கு சிந்திக்கப்பாலது.

இன்று உலக நாடுகள் பலவற்றில், குறிப்பாக அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற நாடுகளில் பல்வேறு கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணத்தக்க கோட்பாடுகள் யாவையென ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்நாடுகளில் கல்வி இலக்குகள் மகத்தானவையான இருந்தபோதும் அந்நாடுகளின் சமூக அமைப்பின் பௌதிக வாழ்நிலைமைகள் கல்வி இலக்குகளுக்கு முரணானவையாக இருப்பதனால் கல்விப் பிரச்சினைகள் தீர்வு காண முடியாதவையாக இருக்கின்றன.

'சமூக அமைப்பு என்பது அரசு, அரசியல், சட்டம், நீதி, மதம், பண்பாடு, உற்பத்தி முறை, கல்வி முதலியவற்றைக் கொண்டுள்ள ஒரு முழுமை. இக்கூறுகளுக்கிடையே பரஸ்பர தொடர்புகளும், இடைத் தாக்கங்களும், ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பதும் உள்ளன.¹⁹ இவை ஒவ்வொன்றும் சமூக அமைப்பு என்னும் முழுமையான கூறு. ஆகவே, இவற்றில் எந்தக் கூறையும் அது கல்வியாக இருக்கலாம்; பண்பாடாகவும் இருக்கலாம்; ஏனைய கூறுகளிலிருந் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து நோக்கும்போது அக்கூறைப் பற்றிய உண்மை அறிவைப் பெற முடியாதென்றே கூறலாம்

கல்விக்கோட்பாட்டு வரலாற்றில் அநேக கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் நோக்கு கருத்து முதல்வாத உலகப் பார்வையாக இருந்தமையால் கல்வியைச் சமூக முழுமையின் ஒரு கூறாகக் காணத் தவறிவிட்டனர் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

சமூக அமைப்புக்கும் கல்விப் புலத்துக்கும் உள்ள இடைத் தொடர்பை இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத உலகப் பார்வையில் ஆய்வு செய்து முதன் முதலில் திட்டமாக வெளிப்படுத்தியவர்கள் கார்ல் மாக்ஸ், பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் ஆகிய இரு மாமேதைகள் என்பது அறிவியல் உலகின் கருத்தாகும்.

இவ்விருமேதைகளும் 1847ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையில்' அன்றைய கல்வி அக்காலத்தில் நிலவிய சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்யும் பாண்மையைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

'வீட்டுக் கல்விக்குப் பதிலாக நாங்கள் சமூக முறையிலான கல்வியைப் புகுத்தி மனிதர்களிடையிலான உறவுகளிலேயே மிகப் புனிதமானவற்றை நாசமாக்க விரும்புகிறோம் என்பீர்கள்'.

உங்களுடைய கல்வி இருக்கிறதே அது மட்டும் என்னவாம்? சமூக முறையிலான கல்விதானே. எந்தச் சமூக நிலைமைகளில் நீங்கள் கல்வி "போதிகிறீர்களோ அந்த நிலைமைகளாலும், பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமும், அன்ன பிறவற்றின் மூலமும், சமூகத்தின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீட்டாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டதுதானே? கல்வியில் சமூகத் தலையீடுதல் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் கண்டுபிடிப்பன்று. இந்தத் தலையீட்டின் இயல்பை மாற்றவும் ஆளும், வர்க்கத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து கல்வியை விடுவிக்கவுமே கம்யூனிஸ்ட்டுகள் விரும்புகிறார்கள்.²⁰

'சமூக அமைப்பில் கல்வியானது பொருளாதார அமைப்பு என்னும் அடித்தளத்தின் மீது நிறுவப்படும் மேல் கட்டமைப்பின் ஒரு கூறு என்னும் கருத்தை

மார்க்சும் ஏங்கல்சும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அக்கருத்தின் தர்க்கவியலை ஏற்றுக்கொண்ட லெனின் மார்க்சியத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்களும் மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளும்' என்ற கட்டுரையில் மனிதனின் சமூக அறிவு என்பது அதாவது தத்துவ ஞானம், மதம், அரசியல் முதலானவை சம்பந்தமாக மனிதன் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு கருத்துகளும் போதனைகளும் சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பு முறைமையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

அரசியல் நிறுவனங்கள் என்பவை யெல்லாம் பொருளாதார அடித்தளத்தின் மீது நிறுவப்பட்ட மேற்கட்டமைப்பேயாகும்²¹ எனக் கூறியுள்ளார். இக்கோட்பாட்டின் மூலதாரத்தை வலியுறுத்தும் முகமாக லெனின் தமது 'கார்ம்லாக்ஸ்' என்ற நூலில் 'மார்க்ஸ் தனது அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்துக்கு ஒரு கருத்துரை' என்ற நூலின் முன்னுரையில் சமூக அமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் குறித்து அளித்த வரையறுப்பை மேற்கோள் காட்டுகிறார். அது பின்வருமாறு :

'மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்காக ஈடுபடும் சமூக உற்பத்தியில் திட்டவாத்தமான உறவுகளில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த உறவுகள் அவர்களுடைய சித்தங்களிலிருந்து தனித்து நிற்பவையாகும். அதாவது அவர்களுடைய உற்பத்தியில் பொருளாதார சக்திகளின் வளர்ச்சியில் அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டத்துக்குப் பொருத்தமான உற்பத்தி உறவுகளாகும்.

இந்த உற்பத்தி உறவுகளின் கூட்டு மொத்தமே சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பாக, அதன் உண்மையான அடித்தளமாக அமைகின்றது. இதன்மீது அரசியல், சட்டம் முதலான மேற்கட்டமைப்பு எழுப்பப்பட்டு அதனோடு பொருந்தக்கூடிய சமூக உணர்வின் குறிப்பிட்ட வடிவங்களும் உருவாகின்றன. பொருளாதார வாழ்க்கையின் உற்பத்தி முறை சமூக அரசியல், அறிவுலக வாழ்க்கையின் பொதுவான போக்கை நிர்ணயிக்கின்றது. மனிதர்களின் உணர்வு அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை நிர்ணயிப்பதில்லை. அவர்களுடைய சமூக வாழ்க்கை நிலையே அவர்களுடைய சமூக உணர்வை நிர்ணயிக்கின்றது.'²²

இந்த உலகப் பார்வையின் அடிப்படையில் சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியிலே ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உருவான சமூக அமைப்புகளுக்குச் சேவை செய்யக் கல்வி ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தமையை நிரூபணம் செய்ததோடு, புதிய சோசலிச சமூக அமைப்புக்கு கல்வி சேவை செய்யும் வகையில் கல்விப் புலத்தின் சர்வாங்கங்களிலும் எடுக்கப்பட வேண்டிய செயல்முறைகளை வகுத்தமைத்ததோடு, அவை பற்றி லெனின் தமது கருத்துக்களைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

'ஒரு சமூக அமைப்பு எப்படி இருக்கிறதோ, ஒரு சமூகத்தின் பௌதிக வாழ் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கிறதோ அவ்வாறுதான் அச்சமூகத்தின் அரசியலும், மதமும், ஏனைய அறிவியற் புலங்களும் அவை தொடர்பான கருத்துக்களும் கோட்பாடுகளும் இருக்கும்.'²³ சமூக வரலாற்றிலே அடிமைச் சமூக அமைப்பிலும் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பிலும், முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பிலும் உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சொத்துடைமையாக வைத்திருந்த ஒரு சிறு கூட்டத்தினரே சமூகப் பொருளாதார அமைப்பிலும், மேற்கட்டமைப்புகளான அரசியல், மதம், கல்வி

முதலியவற்றிலும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்துள்ளனர். அரசியலிலும் சமூக அமைப்பிலும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தியவர்கள் தங்கள் நலன்களைப் பேணும் வகையில் கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கையாண்டுள்ளனர். இம்மூன்று சமூக அமைப்புகளிலும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதும், அடக்கு முறையும் பிரதான சமூக உறவுகளாக விளங்கின. அடிமைச் சமூக அமைப்பில் ஆண்டானும் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பில், நிலப்பிரபுவும் முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பில் முதலாளி வர்க்கமும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்தன. இந்த வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பேணும் வகையில், உழைக்கும் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆளும் வகையிலும் கல்வி பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த வரலாற்று உரிமைகளை லெனின் ருஷியாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்து அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

ருஷியாவில் சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் பண்ணையடிமை, நிலப்பிரபுத்துவ முறைச் சமூக அமைப்புகள் நிலவிய காலத்திலும், பின்னர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு முறை உருவான பின்னரும் கல்வி நிலப்பிரபுக்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஆளும் வர்க்கத்தினருக்கும் சேவை செய்வதாகவும், பெரும்பான்மை மக்களுக்கு அது திட்டமிட்ட முறையில் மறுக்கப்படும் வகையிலும் அமைந்திருந்ததை அவர் பல கட்டுரைகளிலும் அவ்வப்போது ஆற்றிய உரைகளிலும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கையைப் பற்றிய பிரச்சினை என்ற தமது கட்டுரையில் புள்ளி விபரங்களை ஆதாரங் காட்டி மிக மிகத் தெளிவாக இந்த அமிசத்தை முன் வைக்கிறார்கள். அக்கட்டுரையிலே 'ருஷியாவில் நகர்ப்புறக் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினரும் விவசாயிகளும் மொத்த மக்கள் தொகையில் 88 சதவீதம் உள்ளனர். அதாவது பத்தில் ஒன்பது பேர்களுக்குச் சற்றுக் குறைவாக உள்ளனர் என்பதை மறக்காதீர்கள். பிரபுக்கள் ஒன்றரைச் சதவீதம் மாத்திரமே, ஆனால், அரசாங்கம் எல்லாவிதப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் கல்வித் ஸ்தாபனங்களுக்கும் மக்களில் பத்தில் ஒன்பது பேர்களிடம் பணத்தை எடுத்துப் பிரபுக்களுக்கு கல்வி கற்பிக்க அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தியும் விவசாயிகளுக்கும், குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் கல்விக்கான வழியைத் தடுத்தும் செயற்படுகின்றது.'²⁴ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரசாங்கச் சார்பாக ருஷியன் ஆண்டுத் தகவல் வெளியீட்டிலிருந்து கல்வி பெறாதோர் தொகை பற்றிய புள்ளி விபரங்களை ஆதாரம் காட்டி ருஷியாவில் உள்ள குழந்தைகள், வளர் இளம் பருவத்தினர் ஆகியோரில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் நான்கு பங்கினருக்கு மக்கள் கல்வி மறுக்கப்படுகின்றது என்பது இதன் பொருள்.

மக்களின், சிறப்பாக விவசாயிகளின் அநாகரிகத் தனமான இந்தப் பின்னடைதல் தற்செயல் நிகழ்ச்சியன்று, நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இது தவிர்க்க முடியாதது.

'வளரும் தலைமுறையினரில் ஐந்தில் நான்கு பேர் ருஷியாவில் பண்ணை உடைமையாளரான நிலப்பிரபுக்களின் அரசு முறையால் கல்லாமைப் படுகுழியில் தள்ளப்படுகிறார்கள். நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரிகள் மக்களை முட்டாளாக்கும்

இச்செயல் ருஷியாவின் கல்லாமையுடன் பரஸ்பரத் தொடர்புடையது²⁵ எனக் கல்வி அமைப்பின் ஓரவஞ்சகத் தன்மையை அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். 'பன்னை அடிமை முறையும், நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு முறையும் நிலவிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் கல்வியில் இந்நிலையே நிலவியதெனலாம். இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஆஸ்திரியாவில் 39 சதவீதமும், ஹங்கேரியில் 50 சதவீதமும் எழுத்தறிவில்லாதவர்கள் உள்ளனர்'²⁶ என அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். நிலப்பிரபுத்துவ சீனாவில் 90 சதவீத விவசாயிகள் எழுத்தறிவில்லாதவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர்.²⁷

ருஷியாவில் முதலாளித்துவ உற்பத்திச் சக்திகள் வளர்ச்சி பெற்றதுடன் முதலாளித்துவம் ஆதிக்க நிலை பெற்றுவிடுகின்றது. முதலாளித்துவ ஆதிக்க நிலையில் பள்ளிக்கூடங்களின் நிலையை லெனின் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

'உண்மையில் பள்ளிக்கூடம் முதலாளி வர்க்க ஆட்சியின் கருவியாக மாற்றப்பட்டதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அந்தப் பள்ளிக் கூடங்கள் முதலாளி வர்க்க மனநிலையால் முழுமையாக ஆழ்த்தப்பட்டுவிட்டன. முதலாளிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த கையாட்களையும் திறமையான தொழிலாளர்களையும் வழங்குவதுதான் அவற்றின் நோக்கம். நவீன தொழில் நுணுக்க அதிசயங்கள் லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களைப் பூண்டோடு அழிக்கும் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் போர் காட்டியுள்ளது.'²⁸

'பள்ளிக் கூடத்தைக் கீழ்ப்படிதலும் திறமையுள்ள ஊழியர்களை முதலாளித்துவத்திற்கு உருவாக்கும் பள்ளிக்கூடமாக்க முயற்சி செய்தது. மேலும், சர்வப் பொதுவான கல்வி என்பதைக் கூட முடிமுதல் அடிவரை முதலாளித்துவத்திற்கு ஏற்றவாறு அதாவது மக்களைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு திறமைமிக்க ஊழியர்களாகவும், மூலதனத்தின் அடிமையாகவும் கருவியாகவும் மாற்றக்கூடிய அளவு கல்வியைக் குறைக்க முதலாளித்துவம் முயல்கிறது. மனித ஆளுமையை வளர்க்கும் சாதனமாக பள்ளிக் கூடத்தை மாற்ற அவர்கள் ஒருபொழுதும் எண்ணியதில்லை.'²⁹

இந்த நிலைமை ருஷியாவில் மட்டுமின்றி முதலாளித்துவ நாடான அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலும் நிலவியதை 'ருஷியர்களும் நீக்ரோக்களும்' என்ற கட்டுரையில் அவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

'அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு நீக்ரோக்களில் (1900) 44.5 சதவீதம் எழுத்தறிவற்றவர்கள். முத்திய அடிமைகளைக் கொண்ட பகுதியில் படிப்பற்றவர்களின் வீதம் வெள்ளையர்களிடையில் இரு மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. அடிமைத்தனத்தின் தடங்களை நீக்ரோக்கள் மட்டும் காட்டவில்லை.'³⁰ என்று எடுத்துக் காட்டும் லெனின் கல்வி அறிவினமை என்பது அடிமைத்தனத்தின் அறிகுறிகளில் ஒன்றாகும். 'பாதுஷாக்கள், திரு. புரிஷ் கேலிச்சுக்கள் போன்றவர்களால் அடக்கப்பட்ட நாட்டில் பெருவாரியான மக்கள் கல்வி அறிவு பெற முடியாது. முதலாளித்துவத்தால் பூரண விடுதலையையோ முழு சமத்துவத்தையோ கொடுக்க முடியாது'³¹ என திட்டவாட்டமாக அவர் கூறுகிறார்.

'லெனின் தெளிவுபடுத்திய இந்த யதார்த்த நிலையை முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் ஏகாதிபத்தியங்களால் குடியேற்றங்களாக்கப்பட்டு, விடுதலையடைந்த அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளிலும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இன்று உலகிலே வயது வந்தவர்களில் படிப்பறிவில்லாததோர் தொகை ஏறக்குறைய 700 மில்லியன்களாகும். அல்லது முழுச் சனத்தொகையில் 15 வயதிற்கு மேற்பட்டோரில் 44 நூற்று வீதமானவர்களாகும். உலகிலே ஏறக்குறைய அரைப்பங்கு நாடுகளில் 50 நூற்று வீதத்துக்கு மேற்பட்டோர் படிப்பறிவில்லாதவர்கள்.³²

'அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் 1950 ஆம் ஆண்டிலே கல்வி அறிவில்லாததோர் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாகும். ஆபிரிக்காவிலே 80 சதவீதம் (வயது வந்தோரில் 80 சதவீதம்) ஆசியாவில் 60 சதவீதம் (வயது வந்தோரில் 65 சதவீதம்) மத்திய அமெரிக்காவில் 40 சதவீதம் (வயது வந்தோரில் 42 சதவீதம்) தென் அமெரிக்காவில் 42 சதவீதம் (வயது வந்தோரில் 44 சதவீதம்)³³

'இவர்களில் 75 சதவீதமானோர் ஆசியாவிலும் 14 சதவீதமானோர் ஆபிரிக்காவிலும் காணப்பட்டனர்.³⁴ அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளில் கல்வி அறிவில்லாதோர் இத்துணை உயர்வாக இருப்பதன் அடிப்படைக் காரணமென்ன? இந்நாடுகளில் ஏகாதிபத்தியங்கள் குடியேற்றவாத பொருளாதார அமைப்பு முறைக்குச் சேவை செய்யும் வகையில் கல்வி உருவாக்கியமை, பெரும்பான்மை மக்களை அறிவொளி பெறாது தடுக்கும் நோக்கமாகும்.

இந்த உண்மையை லெனின் ருஷிய உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் ஒரு வழக்கறிஞருக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டி அம்பலப் படுத்தியுள்ளார்.

'சாதாரண மக்களிடமிருந்தும், உழைப்பாளி மக்களிடமிருந்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விலகியிருக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விலகியிருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களே; உழைக்கும் மக்கள் அறிவைப் பெறுவதைக் கண்டு நம் அமைச்சர்கள் உயிர்போகும் அளவு எவ்வளவு பீதி அடைகிறார்கள் பாருங்கள்.³⁵

சார் அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்த ருஷியாவில் மக்கள் கல்விக்காக மிக மிகக் குறைந்த நிதியே செலவு செய்யப்பட்டது. மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வி மிகவும் இழிநிலைகளில் காணப்பட்டது. இதை லெனின் புள்ளி விபரங்களோடு தெளிவுபடுத்திப் பின்வருமாறு கருத்துரைக்கின்றார். 'அரசாங்க அதிகாரிகளின் அறிக்கைகளும் அதிகாரிகளும் ருஷியா ஏழை நாடு எனவும் அதனிடம் பணம் இல்லை எனவும் கூறுவார்கள். ஆம், மக்கள் கல்வி விடயத்திற்கு வரும்பொழுது ருஷியா ஏழை நாடுமட்டுமல்ல, அது ஒரு பிச்சைக்கார நாடுமாகும்.

நிலப்பிரபுக்களால் ஆளப்படும் நிலப்பிரபுத்துவ அரசின் செலவு பொலிஸ், இராணுவம், வாடகைகள் ஆகியவற்றுக்கான செலவு, அரசாங்கத்தில் உயர் பதவி வகிக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபிகள் சம்பளம். நேற்று கொரியாவிலோ யாலு நதியிலோ, இன்று மால்கோவிலோ துருக்கிய

ஆர்மினியாவிலோ ஆபத்தான சாகசங்கள், கொள்ளை அடித்தல் ஆகியவற்றுக்காகச் செலவு செய்யும் போது ருஷியா பணக்கார நாடாகி விடும்.³⁶

'ருஷியாவில் மக்களின் மனதை இருளடையச் செய்வதற்காக கல்வி அமைச்சகத்துக்கு ஆகும் செலவு 1913இல் 13.67 கோடி ரூபிள் எனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது மக்கள் தொகையில் ஆள்வீதம் 80 கோபேக்குகள்தான்.

அவர் பள்ளிக்கூடங்களின் அவலநிலையை 'நம் பள்ளி பற்றி'³⁷ 1913இல் எழுதிய கட்டுரையில் புள்ளி விபரங்களுடன் உறுதிப்படுத்துகிறார். அக்கட்டுரையிலே முக்கியமாக மதகுருக்களில் நடத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை, அங்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் சம்பளம், கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் சம்பளம், கல்வி அறிவற்ற ஆசிரியர்களின் வீதம் முதலிய விபரங்களைத் தந்து, இந்த விபரங்களிலிருந்து மதகுருக்களின் பள்ளிக்கூடங்களின் பரிதாபகரமான நிலைமையைப் பார்க்க முடியும் எனச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

பள்ளிக் கூடங்களின் சுகநலமற்ற நிலைமையையும் அவர் கவனத்திற் கொள்ளத் தவறவில்லை.

'ஷெம்ஸ்துலோப் பள்ளிக் கூடங்கள் 2.6 சதுர அர்ஷீன் தரை இடத்தையும் 10.1 கன அர்ஷீன் தரை இடத்தையும் 9.7 கன அர்ஷீன் காற்றையும் பெற்றுள்ளன.

தரை இடமானது வெளிச்சம் தரும் ஜன்னலின் பரப்பைப் போல் ஆறு மடங்குதான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் உண்மையில் அது ஒன்பது மடங்கு பெரிதாக உள்ளது. அதாவது, அதிக நெருக்கமாகவும் மட்டுமல்ல அதிக இருட்டாகவும் உள்ளது. இந்த விபரங்கள் எல்லாம் மிக அற்பமானவை. நமது பள்ளிக் கூடங்களின் பிச்சைக்காரத்தனமான நிலையைப் பற்றிய விரிவான நுட்பமான முழு விபரங்கள் சேகரிக்க விடாமல் தடுக்க கல்வி அமைச்சரகம் மிக்க கடுமையாக முயன்றது.

அப்படி இருந்தும் கூட பூர்த்தி செய்யப்படாத, அதிகாரபூர்வமாகத் தொகுக்கப்பட்ட விபரங்களில் பள்ளிக் கூடங்களின் பிச்சைக்காரத் தனமான நிலைமை முனைப்பாகக் காணப்படுகின்றது.³⁸ என அவர் எடுத்துரைக் கின்றார்.

ஆசிரியர்களிடம் அரசாங்கத்தின் போக்கு மிக அவதூறானதாகவும் மிக வெட்கக் கேடானதாகவும் வெறுப்பை உண்டாக்கக்கூடிய கொடுங்கோன்மைத் தன்மையாகவும் இருந்ததென்பதை வெளின் அவதானித்துள்ளார்.

'ருஷியாவில் உள்ள ஆசிரியர்கள், அவர்கள் கற்பிக்கும் மாணவர் ஆகியோரின் ஆன்மீக அடிமைத்தனம் அவமானம், அடக்கப்படுதல் உரிமைகள் இன்மை ஆகியவற்றைப் பற்றிய சித்திரம் ஒப்பிட முடியாதபடி அதிக அளவில் துன்பகரமானதாகவும் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது.

ஆசிரியர்களுக்கு அவலத்தனமான அற்பத் தொகை சம்பளமாக அளிக்கப்படுகின்றது. மக்கள் ஆசிரியர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். மனிதர் வாழத் தகுதியற்ற கணப்பில்லாத குடிசைகளில் கிடந்து விஷைத்துப் போகிறார்கள். குளிர்

காலத்தில் விவசாயிகள் தங்களுடைய குடிசைகளுக்குக் கொண்டு வரும் கால்நடைகளுடன் ஆசிரியர்கள் தங்குகிறார்கள்.

மக்கள் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு உரியாத்தனிக்காலும், கிராமிய கறுப்பு நூற்றுவரைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவராலும், சுயவிருப்பால் வேலை செய்யும் உளவாளிகளாலும் அல்லது துப்பறிவாளர்களாலும் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். உயர் அதிகாரிகளால் குற்றம் சுமத்தப்படுதல், துன்புறுத்தப்படுதல், ஆகியவை பற்றி ஒன்றும் கூற வேண்டியதில்லை.³⁹

சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் ருஷியாவில் பள்ளிக் கூடங்களில் அளிக்கப்பட்ட கல்வியின் உள்ளடக்கத்தையும், அது அளிக்கப்பட்ட முறையையும் லெனின் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்துள்ளார்.

'அவர் பழைய பள்ளி பாடப் பயிற்சிப் பள்ளியாக இருந்தது. தேவையற்ற, பயனற்ற, உயிரற்ற அறிவியல் திரள்களைக் கற்கும்படி அது மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியது. அவை மூளையில் வலுவாகத் திணிக்கப்பட்டன.

இளந்தலைமுறையினரைப் பொது அச்சில் வார்த்தப்பட்ட அலுவலர்களாக இவை மாற்றின.

பழைய பள்ளியில் சிறுவனின் மூளையில் அளவற்ற எண்ணிக்கையில் ஏட்டறிவு சுமத்தப்பட்டது. அவற்றில் பத்தில் ஒன்பது தேவையற்றவை; பத்தில் ஒன்று திரிக்கப்பட்டவை.

பழைய முதலாளிகளுக்குத் தேவையாக இருந்த ஏவலாளர்களைப் பயிற்றுவித்தது. பழைய பள்ளி விஞ்ஞானிகளே முதலாளிகளுக்கு உவப்பான வகையில் எழுதவும் பேசவும் கடமைப்பட்டவர்களாகியது.⁴⁰ என்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு அவர் வந்தார். அன்றைய ருஷியாவிலே மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நூல்களும் அன்றைய சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்வதாக இருந்ததையும், லெனின் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

'பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்திடமிருந்து நமக்கு எஞ்சியுள்ள மிகப் பெரிய தீமைகளிலும் விபத்துக்களிலும் ஒன்று நடைமுறை வாழ்க்கையிலிருந்து நூல்கள் அறவே துணிக்கப்பட்டிருப்பது ஆகும். ஏனெனில் நமக்குக் கிடைத்த நூல்களில் எல்லா விஷயங்களும் மிகச் சிறந்தவையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நூல்களில் பெரும்பாலானவை முதலாளித்துவ சமூகத்தை நமக்குப் பொய்யாகச் சித்தரித்து மிக மிக அருவருப்பூட்டும் பாசாங்கு நிறைந்த பொய்யாக இருந்தன.⁴¹

லெனின் கல்விப் புலத்தின் சர்வாம்சங்களும் ருஷியாவில் நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பைப் பேணிக்காக்கும் வகையிலும், நிலப்பிரபுக்கள் முதலாளிகள், அரசு வமிசத்தினர் முதலான ஆதிக்க சக்திகளின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்யும் நோக்கிலும் தொழிலாளி, விவசாயி, ஏனைய உழைக்கும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் புறக்கணிக்கும் பான்மையிலும் உருவாக்கப் பட்டிருந்தமையை ஆதாரபூர்வமாகவும் தர்க்க ரீதியாகவும் வெளிப்படுத்தி, உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

இத்தகைய கல்விப் புலத்திலே சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலமோ, அது பற்றி விதப்புரைகள் வழங்குவதன் மூலமோ, ஆட்சியாளருக்கு அறிவுரைகளும், ஆலோசனைகளும் வழங்குவதன் மூலமோ அதை மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் புலமாக மாற்ற முடியாதென்பதை லெனின் தெளிவாக அறிந்திருந்தார். அவர் அன்றைய கல்வியின் குணவியல்புகளையும் அதனுள் அடங்கும் அமிசங்களின் சார்பு நிலையையும் ஆராய்ந்ததோடு, கல்விக்கும் அரசியலுக்கும், மதத்துக்கும், பொருளாதார அமைப்புக்கும், பண்பாட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பரஸ்பரத் தொடர்புகளையும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பதையும் ஒன்றில் ஒன்று கிடைத்தாக்கமுறுவதையும் பரிசீலித்ததன் விளைவாக மேல் கட்டமைப்பின் ஏனைய கூறுகளிலிருந்து கல்வியைத் தனியே பிரித்தெடுத்து உண்மையைத் தேடுவதும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும் சாத்தியமற்றதென்ற கருத்துத் தெளிவை அவர் பெற்றார். அதன் விளைவாக சமூக அமைப்பு முழுவதையும் பூரணமாக மாற்றியமைத்து சமூகத்தின் பெரும்பான்மை யினரான தொழிலாளி விவசாயிகள் தலைமையில் ஒரு புதிய சோசலிச அமைப்பை நிருமாணிப்பதன் மூலம், கல்வியையும், அச்சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்யும் வகையில் மாற்றியமைத்து, முழு மக்களுக்கும் கல்வியின் பயனைப் பெறச் செய்ய முடியுமென்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தார்.

'பொது மக்கள் பண்ணையுடைமையாளர்களான நிலப்பிரபுக்கள் ஆதிக்கத்தைத் தூக்கி எறியக்கூடியளவு தங்களைத் தாங்களே போதிய கல்வியுடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளாதவரை ருஷிய மக்கள் கல்விக்கான செலவைப் பொறுத்தவரையில் ருஷியா எப்பொழுதும் ஏழை நாடாகவும், பிச்சைக்கார நாடாகவும்தான் இருக்கும்'⁴² என்று கூறுவதில் லெனினுடைய இக்கருத்து வெளிப்படுவதை நோக்கலாம்.

'ஆரம்பப் பள்ளிகளில் உக்ரைனிய மொழியில் கற்றுக் கொடுக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். உக்ரைனிய ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். உக்ரைனிய மொழிப் போதனைகளையும் உக்ரைனிய வரலாறும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்'⁴³ என மகாருஷிய நிலவுடமையாளர் களிடம் உக்ரைனியர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்குமாறு கெஞ்சிக் கேட்ட ஆயர் நிக்கோனுக்குப் பதிலளிக்கும் கட்டுரையில்.

'எல்லாவிதமான நசக்குதலிலிருந்தும் எல்லா மக்களும் விதிவிலக்கில்லாமல் பாதுகாக்கப்பட்டாலன்றி தேசவாழ்விலிருந்து வேற்று இனத்தவர் என்ற கருத்தை நீக்கினாலன்றி எல்லாத் தேசிய இனங்களுக்கும் பூரண சமத்துவ உரிமைகள் வழங்கப்பட்டாலன்றி, உக்ரைன் மக்கள் நசக்கப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்க முடியாதென்பதை ஆயர்-நிக்கோன் புரிந்துகொள்ள மறுக்கிறார். மிகப் பரந்த உள்நாட்டு, பிரதேச சுயாட்சி முதலிய அரசின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் மக்கள் தொகையின் பெரும்பான்மையினரின் கருத்துக்கேற்பத் தீர்ப்பது என்ற கோட்பாடு அதாவது உறுதியான சனநாயகம் என்ற கோட்பாடு தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டாலன்றி தேசிய நசக்குதலிலிருந்து ஒருவரும் பாதுகாக்கப்பட முடியாது'⁴⁴ என உறுதியாகக் கூறுகிறார். இக்கருத்தின் அடிப்படையில் அவர் 'பாடசாலைத் துறையில்

நமது வேலை முதலாளித்துவத்தினைத் தூக்கி எறியும் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியே என நாம் கூறுகிறோம்⁴⁵ என கல்வியைப் பற்றி அகில ருஷிய காங்கிரஸ் ஆற்றிய தமது உரையில் பகிரங்கப்படுத்துகிறார்.

'நமது புரட்சி' என்ற கட்டுரையில் தி. சுஷானவின் குறிப்புகள் பற்றிக் கருத்துரை வழங்குகையில் லெனின் 'சோலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதற்கு நாகரிகம் அவசியம் என்கிறீர்கள்; மிக்க நல்லது, ஆனால் நாகரிகத்துக்கு அவசியமான முற்றேவைகளை, நிலப்பிரபுக்களையும், ருஷிய முதலாளி வர்க்கத்தினரையும் வெளியேற்றுவது போன்ற முற்றேவைகளை ஏன் நாம் முதலில் ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன் பிறகு சோஷலிசத்தை நோக்கி முன்னேறக் கூடாது'⁴⁶ எனக் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

லெனினது இச்சிந்தனைகள் மூலம் நாம் அறிவது யாது?

சாரின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துப் புரட்சிகரமாகப் போராடாமலும், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஆகியோரது ஆட்சியைத் தூக்கி எறியாமலும் சமூக அமைப்பை முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைக்காமலும் பொதுக் கல்வியை அடிப்படையாக மாற்றியமைக்க முடியாது என்ற தமது கோட்பாட்டைத் தர்க்க முறையிலும் விமர்சன ரீதியிலும், தமது இயக்கவியற் பொருள்முதல்வாத உலகப் பார்வையினூடாக மக்கள் முன் வைத்துள்ளார்.

அவர் கருத்துக்களைக் கூறிவிட்டு அமைதி கண்டு அடங்கிவிடும் அறிஞராக இருக்கவில்லை. ருஷியாவின் நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பை முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைப்பதற்கான அரசியற் பணிக்குத் தாமே தலைமை தாங்கினார். 1917 அக்டோபர் புரட்சியை முன்னின்று நடத்தி சார் அரசாங்கத்தையும், சமூகத்தின் சகல கூறுகளிலிருந்தும் ஆதிக்கம் செலுத்திய நிலப்பிரபுக்களையும், முதலாளி வர்க்கத்தினரையும் தோற்கடித்து தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் சகல உழைக்கும் வெகுசனங்களின் ஆதரவுடன் சோசலிஷ் ஆட்சியைத் துணிகரமாக நிறுவினார்.

லெனின் தமது வழிகாட்டலில் ருஷிய சோவியற்று அரசை நிறுவி அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றது முதல் புதிய சமூக அமைப்புக்கேற்ற அரசியல் பொருளாதார அடித்தளத்தை இட்டதுடன் புதிய சமூக அமைப்புக்குப் பொருத்தமான கல்வி அமைப்பை உருவாக்குவதில் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்பட்டார்.

'சார் ஆட்சியில் அஞ்ஞான இருளிலும் அறியாமையிலும் அழுக்கி வைக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் சோஷலிச சமூகத்தைத் தீவிரமாகக் கட்டி எழுப்புவர்களாகவும், புதிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை உருவாக்குபவர்களாகவும் ஆவதற்கு அவர்களுக்குக் கல்வியும் பண்பாட்டு வளங்கும் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்பது புதிய'⁴⁷ சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் பணிக்குத் தலைமை வகுத்த லெனினது இலட்சியக் கோட்பாடாகும் இந்த இலட்சியக் கோட்பாட்டை நிறைவேற்றுவதில் பற்றுறுதியாகச் செயல்பட்ட அவர் ருஷிய மக்களுக்குப் பின்வருமாறு உறுதி அளிக்கிறார் :

'அறிவும் விஞ்ஞானமும் சலுகை பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் இனி இல்லை. அவை செல்வந்தர், சுரண்டுவேர் ஆகியோரின் நிலையை மீண்டும் வலுப்படுத்தப் பயன்படுகின்ற சாதனமாக இனி இராது. அதற்கு மாறாக, உழைக்கின்ற சுரண்டப்படுகின்ற மக்களின் விடுதலைக்கான ஆயுதமாகும் வகையில் ஆவன செய்வதில் நீங்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவீர்கள்'⁴⁸

லெனின் தலைமை வகித்த புதிய சோஷலிச அரசானது அவரால் உருவாக்கப்பட்ட சோஷலிச சமூக அமைப்புக்குப் பொருத்தமான பொதுக் கல்வியை மறுவாழ்ப்புச் செய்வதில் காத்திரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. அவரது இலட்சியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் 'கல்வி அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்காக கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகம் நிறுவப்பட்டது. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய தலைவர்களாலும் அவரது மனைவி ந.க. குரூப்ஸ்கயாவாலும், நெருங்கிய நண்பர்களாலும் தலைமை தாங்கப்பட்டது.⁴⁹

பாடசாலைகள் பற்றிய சோவியற்று ஆட்சி அதிகாரத்தின் முதல் அரசாணைகள் லெனினது முனைப்பாலும் அவரது வழிகாட்டலின் கீழ் விரிவாக வரையறுக்கப்பட்டன. சோவியற்று நாட்டில் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய கோட்பாடுகள் ருஷிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நகல் திட்டமாக லெனினால் வரையப்பட்டது. அதிலே கல்விப் புலத்தில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய கடமைகள் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (1) பதினாறு வயது வரையிலும் ஆண், பெண் அனைவருக்கும் பொதுக் கல்வியையும் பஸ்தொழில்நுட்பப் பயிற்சிக் கல்வியையும் (உற்பத்தித் துறையின் எல்லாக் கிளைகளோடும் தத்துவ ரீதியாகவும் நடைமுறையிலும் பரிச்சியம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது) இலவசமாகவும், கட்டாயமாகவும் அளிப்பது.
- (2) பள்ளிக்கூடப் படிப்பிற்கும் சமூக உற்பத்தி சார்ந்த உழைப்பிற்கும் நெருக்கமான இணைப்பை ஏற்படுத்துவது.
- (3) அரசின் செலவில் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி கற்கும் அனைவருக்கும் உணவு, உடை, நூல்கள் முதலான கல்விக்குத் தேவையான பொருள்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்வது.
- (4) பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களிடையே மேலும் அதிகமான கிளர்ச்சி, பிரச்சாரம் செய்வது.
- (5) கம்யூனிசக் கருத்துக்களைப் பெற்றிருக்கும் புதிய ஆசிரியர்களைப் பயிற்சி கொடுத்துத் தயார் செய்வது.
- (6) கல்விப் புலப் பணியில் உழைக்கும் மக்களைத் தீவிரமாகப் பங்குகொள்ளும்படி ஈர்ப்பது பொதுஜன கல்விக்கு முக்களை வளர்ப்பது, கல்வி அறிவு பெற்றவர்களைத் திரட்டுவது.
- (7) தொழிலாளர்களுக்கும், உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சுயமாகவே கல்வி பெறும் வாய்ப்பு, வளர்த்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஆகிய விடயத்தில்

சோவியற்று அரசாங்கம் சகல உதவிகளையும் அமைப்பது நூலகங்கள், முதியோர் கல்விக்குரிய பள்ளிக்கூடங்களை அமைப்பது, மக்கள் பல்கலைக் கழகங்களின் சொற்பொழிவுகள் மூலமாகக் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பது, சினிமா, திரை அரங்குகள் ஆகியவைகளை அமைப்பது.

(8) கம்யூனிசக் கருத்துக்களை மிக விரைவாகப் பிரசாரம் செய்வதை வளர்ப்பது.⁵⁰

மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதிலிருந்து விடுதலைபெற்று, சகல மக்களுக்கும் சுபீட்சமாக வாழுகின்ற சோஷலிச சமூக அமைப்பை நிர்மாணித்து, அதைத் தொடர்ந்து வர்க்கங்களும், சுரண்டலும், சமத்துவமின்மையும் அரசும் அற்ற கம்யூனிச சமூக அமைப்பு என்னும் இலக்கை அடைவதே லெனினது இறுதிக் குறிக்கோளாகும். அந்தக் குறிக்கோளை அடையும் நோக்கினை இத்திட்டத்தில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.

'சோஷலிச அமைப்பை நிர்மாணித்து கம்யூனிசத்தை முழுமையாக அடைவதற்கான நிலைமைகளைத் தயார் செய்யும் காலகட்டத்தில் பள்ளிக் கூடமானது கம்யூனிசத்தின் பொதுவான கோட்பாடுகளைப் பரப்ப உதவும் வாகனமாக மாத்திரம் இருந்தல் கூடாது. அத்துடன் கம்யூனிசத்தை நிர்மாணிப்பதில் முழுச் சக்தியையும் பெற்றிருக்கும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பொருட்டு உழைக்கும் மக்களில் அரைப் பாட்டாளி மக்கள் மீதும் பாட்டாளிகள் அல்லாத மக்கள் திரளின் மீதும், பாட்டாளி மக்களின் சித்தாந்த இயல், ஸ்தாபன இயல், கல்வியியல் செல்வாக்கைச் செலுத்தும் ஒரு வாகனமாகவும் இருந்தல் வேண்டும்.'⁵¹ என்பதில் லெனின் உறுதியாக இருந்தார்.

'புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்குவதற்குரிய முற்றேவையான மக்களின் கல்விக்கு லெனின் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அவரது தலைமையிலான சோவியற்று ஆட்சியின் முதற்கடமை மக்கள் மத்தியில் எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதாக இருந்தது. 1917 திசம்பரில் மக்கள் கமிசார்களின் கழகத்தினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணை ருஷிய சோவியற்று கூட்டாட்சி சோஷலிசக் குடியரசு மக்களிடையே எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பது பற்றியதாகும். ருஷிய மக்கள் புதிய சமூக அமைப்பைக் கட்டியமைப்பதில் உணர்வுபூர்வமாகப் பங்கேற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக ஆக்குவதும், எட்டுமுதல் ஐம்பது வரையான எழுதப்படக்கூடிய தெரியாத எல்லா மக்களுக்கும் அவர்கள் விரும்பியபடி தாய் மொழியிலோ ருஷிய மொழியிலோ எழுதப்படக்கூடிய இயலுமாறு செய்வதுமே அந்த அரசாணையின் நோக்கமாகும்.'⁵²

மக்கள் கல்வி அறிவு பெறாமல் சோஷலிச சமூக அமைப்பை நிர்மாணிப்பது முடியாத அலுவல் என்பதை நன்குணர்ந்த லெனின் 'புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், அரசியல் கல்வித் திணைக்களங்களின் பணியும்'⁵³ என்ற கட்டுரையில் மூன்று முக்கிய விரோதிகளில் ஒன்றாக கல்லாமைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்வி போதிக்கும் ஊழியர் மாநாட்டிற்கு அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியில் 'உங்கள் முன்னாலிருக்கும் மகத்தானதும் பொறுப்புள்ளதுமான ஒரு பணியை

அதாவது ஓர் இளம் தலைமுறையை புதிய வாழ்க்கை அமைப்பதற்குத் தயார்படுத்தும் பணியைச் சமாளித்து வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்⁵⁴ என்று குறிப்பிட்டதன் மூலம் அவரது இலட்சிய நோக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

லெனின் இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் புதிய அரசு நிறுவியது முதல் முதியோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். அதன் வளர்ச்சியை அக்கறையுடன் அவதானித்தார். 1919ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதியோர் கல்வி பற்றிய முதல் அகில ருஷிய காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையில் 'கடந்த பதினெட்டு மாதங்களில் முதியோர் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட இத்தகைய பேரளவிலான வெற்றிகள் வேறு எந்த சோவியத் துறையிலும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் நிச்சயமாக அறிவேன். இதர துறைகளைவிட இந்தத் துறையில் நாங்களும் நீங்களும் பணியாற்றுவது மிகச் சலபமாக இருந்தது. இங்கே நாம் பழைய தடைகளையும் பழைய இடைஞ்சல்களையும் அகற்றித் தள்ள வேண்டியிருந்தது.'⁵⁵ எனக் கூறியதிலிருந்து இதை நாம் உணரலாம்.

சோசலிச சமூக அமைப்பைக் கட்டயமைப்பதற்கு மக்கள் எல்லோரும் கல்வி பெறுவது இன்றியமையாததென்பதை லெனின் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார். 1920ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ருஷியாவின் இளங் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் கழகத்தின் மூன்றாவது அகில ருஷியக் காங்கிரஸ் 'இளைஞர் கழகங்களின் பணிபற்றி' ஆற்றிய நீண்ட உரையில் முதியோர் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகிறார்.

'எழுத்தறிவில்லாத நாட்டில் கம்யூனிசத்தைக் கட்டி அமைப்பது முடியாதது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சோவியத் ஆட்சி உத்தரவிடுவதோ, கட்சிக் கோசத்தை வைப்பதோ, சிறந்த ஊழியர்களின் ஒரு பகுதியை இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்துவதோ போதாது. இளைஞர் கழக உறுப்பினரான யுவ யுவதியர் இது நம் காரியம் நாம் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுப் புறம் செல்வோம். எழுத்தறிவின்மையை அகற்றுவோம். நமது வளரும் தலைமுறையில் எழுத்தறிவுற்றவர்கள் இல்லாதவாறு செய்வோம் என்று சொல்லுமாறு செய்வதே கம்யூனிசமாகும்'⁵⁶

'சோசலிச நிர்மாணப் பணியுடனும் மக்களின் வாழ்க்கையுடனும் பிணைக்கப்பட்டதாகவும் புதிய சமூக அமைப்பு முறையின் வெற்றிக்காகத் தீவிரமாகப் போராடுகிறவர்களை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் கல்வி அமைய வேண்டும்' என்று லெனின் வலியுறுத்தி வந்தார்.

'இளைஞர்களுக்கான போதனை அமைப்பு முறை மற்றும் பயிற்சி ஆகியவற்றை மறுவார்ப்புச் செய்தால் மாத்திரமே இளந்தலைமுறையினரின் முயற்சிகள் பழைய சமூகம் போல் அல்லாத ஒரு சமூகத்தை அதாவது ஒரு கம்யூனிச சமூகத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற முடியும் என்ற உறுதியை நம்மால் கொடுக்க முடியும்'⁵⁷ எனச் சுட்டிக் காட்டினார்.

'ஒவ்வொரு சோஷலிசப் புரட்சியிலும் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்ட பிறகு அபகரிப்பவர்களை

அபகரிக்கும் உணவையும் அவர்களுடைய எதிர்ப்பை நசுக்கும் கடமையையும் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றிய பிறகு முதலாளித்துவத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட ஒரு சமூக அமைப்பைச் சிருட்டிக்கும் அடிப்படையான கடமை அதாவது உழைப்பின் உற்பத்தியாக்கத்தை உயர்த்தும் கடமை தவிர்க்க முடியாததாக முன்னோக்கி வருகின்றது என்று கூறும் லெனின் 'உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்கு மற்றொரு நிபந்தனை என்னவென்றால் முதலாவதாக பொதுமக்களின் கல்வியின் தரத்தையும் கலாசாரத்தின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்பதாகும்'⁵⁸ என சோவியற்று அரசின் உடனடிப் பணிகள் என்ற கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். புதிய சமூக அமைப்பின் மூலாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கத்துடனேயே லெனின் உற்பத்தி உழைப்பையும் கல்வியையும் இணைப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார்.

1920 பெப்ரவரியில் குபேர்னியா கல்வித் திணைக்களங்களின் முதியோர் கல்வித் திணைகளின் இயக்குநர்கள் பணியாளர்களின் மூன்றாவது அகில ருஷிய மாநாட்டில் உரையாற்றும்போது 'முதலாளித்துவ உலகின் கல்வி அடிப்படைத் தவறுகளில் ஒன்று அது உழைப்பை முறைப்படுத்தும் மூலப் பணியிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொண்டதாகும். முதலாளித்துவ சமூகத்தில் சமூக உழைப்பை முறைப்படுத்தும் மற்றும் போதனை தரும் பணிகளினிடையே எவ்வித சம்பந்தமும் இருந்ததில்லை'⁵⁹ என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தினார். 'சோசலிச நாட்டின் இந்த அடிப்படைத் தவறை பள்ளிக்கூடம் களைய வேண்டும்' அது மக்களின் வாழ்க்கையிடனும் அபிலாசைகளுடனும் இரண்டறக் கலக்க வேண்டும்'⁶⁰ என்ற கருதியதனாலேயே தொழில்நுட்பக் கல்விக்கு லெனின் சிறப்பிடத்தை வழங்கினார். 'வளரும் இளம் தலைமுறையினரின் முழுமையான வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உற்பத்தி உழைப்பு அவர்களது கல்வியுடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் திடமாகச் செயற்பட்டார். உற்பத்தி உழைப்பை இள வயதினரின் போதனையுடன் இணைக்காமல் எதிர்கால சமூகத்தைக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. உற்பத்தி உழைப்பின்றிக் கல்வியும் போதனையும் இன்றைய தொழில்நுட்பத் தரங்களும் விஞ்ஞான அறிவும் வேண்டி நிற்கும் மட்டத்தை அடைய முடியாது. அத்தகைய கல்வியும் போதனையுமின்றி உற்பத்தி உழைப்பும் அந்த மட்டத்தை அடைய முடியாது'⁶¹ என லெனின் ஐயத்துக்கிடமின்றிக் கூறினார்.

லெனின் நாடு முழுவதையும் மின்சார மயமாக்குதல் தொழிநுட்ப வளர்ச்சிக்கும் கம்யூனிசத்துக்கான பொருளாதார தொழில்நுட்ப அடிப்படையை உருவாக்குவதற்குமான சிறந்த வழி எனப் போதித்தார். 1920ஆம் ஆண்டிலே நாடு முழுவதையும் மின்சாரமயமாக்கம் திட்டம் அவராலேயே தீட்டப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மின்சாரத்தைப் பரவலாக்க விரிந்த அடிப்படையை அமைக்க வேண்டும். அவ்வேலைகளில் பள்ளிக் கூடங்கள் தீவிர பங்கு எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை லெனின் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். நாட்டை மின்சார மயமாக்கும் திட்டத்தில் அவரது சூத்திரம் 'கம்யூனிசம் - சோவியத்து அதிகாரம் நாட்டை மின்சார மயமாக்குதல்'⁶² என்பதாகும்.

சோவியத்துக் கல்வி மாணவருக்கு தொழில்நுட்ப அறிவு, திறன், அணுகுமுறை ஆகியவற்றைக் கொடுத்துச் சமூகத்தில் மனிதனின் முதல் முக்கிய சமூகச் செயலான உழைப்பைச் செயல்படுத்தி சமூக உற்பத்தியில் உயர் வளர்ச்சி வீதத்தை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம், புதிய சோசலிச அமைப்பை வெற்றிகரமாக உருவாக்கலாம் என்பது அவரது திடமான நம்பிக்கை. இதற்காக மாணவர் ஆற்ற வேண்டிய செயற்பாடுகளை அவர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். 'பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அருகிலுள்ள மின் நிலையங்களுக்கு மாணவர் செல்வது, பரிசோதனைகளுடன் கூடிய விரிவுரை வகுப்புகளுக்குச் சென்று அவதானிப்பது மின்னிலையத்தில் இயலுமான செய்முறை வேலைகளில் ஈடுபடுதல், அரசு பண்ணைகள், தொழிற் கூடங்களுக்குக் கல்விச் சுற்றுலா செல்வது, தொழில்நுட்பக் கல்வி பற்றிய சிறிய கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல், மாதிரிப் புகைவண்டிகளையும், நீராவிக்கப்பல்களையும் செய்வது ஆகியவை முக்கியம் வாய்ந்தவை'⁶³ என அவர் கருதினார்.

தொழிநுட்பக் கல்வியைச் செயற்படுத்துவதற்கு பொறியியல் வல்லுனர்கள், விவசாயத்துறை வல்லுனர்கள், பல்கலைக்கழகக் கணிதத்துறைப் பட்டதாரிகள் ஆகியோரைக் பயன்படுத்த வேண்டுமென அவர் ஆலோசனை கூறினார். இம்முறையில் விரைவாக தொழிநுட்பக் கல்வி பயின்றவர்களை உருவாக்கி அவர்களைக் கொண்டு சோஷலிச அமைப்புத் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான உயர் தொழிநுட்ப நிலைக்கு விவசாயத்தையும் தொழிலையும் உயர்த்துவதே அவரது குறிக்கோளாகும்.

இத்தகைய பணி சோசலிச அமைப்பை நிறுவும் பணி இளைஞர்கள் மீதே சார்ந்திருக்கிறது என்று உறுதியாக நம்பினார். அந்த அடிப்படையில் பழைய முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதுடன் கம்யூனிச சமூக அமைப்பை நிறுவப் போகிற தலைமுறையின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழையனவாக இருக்க முடியாது⁶⁴ என திடமாகக் கூறுகிறார். அக்கருத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமெனத் தெளிவாக வரையறுக்கிறார்.

இளைஞர்களின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழைய சமூக அமைப்பு நமக்கு விட்டுச் சென்ற மெய் விபரங்களிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும். பழைய சமூக அமைப்பிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள அறிவு, நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பிலிருந்தே மனித சக்திகளும் சாதனங்களினதும் அந்தச் சேமிப்பிலிருந்தே நாம் கம்யூனிச சமூக அமைப்பைக் கட்டி அமைக்க முடியும்.

இளைஞர்கள் போதனை, ஒழுங்கமைப்பு, பயிற்சி ஆகிய செயல்களை அடிப்படையில் மாற்றியமைப்பதன் வாயிலாகவே இளைஞர்களது முயற்சிகளின் விளைவு பழைய சமூகத்தை ஒத்திராத சமூகம் அதாவது கம்யூனிச சமூகம் நிறுவப்படுவதற்கு நம்மால் வகை செய்ய முடியும்.

'கம்யூனிச தத்துவங்களைக் கற்பதினால் மாத்திரம் ஒருவன் கம்யூனிஸ்ட்டாக இருக்க முடியாது. அவனால் புதிய சமூக அமைப்பைக் கட்டி அமைக்கவும் முடியாது'⁶⁵ என லெனின் மிகத் தெளிந்த உறுதியுடன் வற்புறுத்தினார்.

'பழைய பள்ளிக் கூடங்களில் அளிக்கப்பட்ட அறிவியல்கள் பத்தில் ஒன்பது பயனற்றவை என எடுத்துக் காட்டும்' லெனின் 'நாம் கம்யூனிச முடிவுகளுடன் நிறுத்திக் கொள்ளலாமென்றோ கம்யூனிஸ்ட்டுக் கோசங்களை மனப்பாடம் செய்யலாமென்றோ இதற்கு அர்த்தமல்ல. இவற்றைக் கொண்டு கம்யூனிச சமூகத்தைக் கட்டி அமைக்க முடியாது. மனித குலம் உருவாக்கியுள்ள அறிவுச் செல்வம் அனைத்தினாலும் நம் மனதை வளம்படுத்திக் கொள்ளும்போதுதான் நாம் கம்யூனிஸ்ட்டாக முடியும்'⁶⁶ எனத் தெட்டத் தெளிவாக வலியுறுத்தினார்.

இத்தகைய அறிவைப் பழைய பள்ளிக்கூட முறையில் இருந்து உருவேற்றலால் பெற முடியாதென நன்குணர்ந்த அவர் எவ்வாறு அறிவைப் பெறவேண்டுமென வழிகாட்டுகிறார்.

'உருவேற்றுவது நமக்குத் தேவையில்லை. ஆனால் கல்வி பயிலும் ஒவ்வொருவனது நினைவு ஆற்றல்களையும் அடிப்படையாக மெய் விபரங்களின் அறிவால் வளர்ப்பதும் செம்மைப்படுத்துவதும் நமக்கு வேண்டும். ஏனெனில் பெறப்பட்ட எல்லா அறிவியல்களும் கம்யூனிஸ்ட்டின் உணர்வால் தளதாக்கிக் கொள்ளப்படாவிட்டால் கம்யூனிசம் வெற்றுச் சொல்லாகி விடும். கம்யூனிஸ்ட்டு வெறும் தற்பெருமைக்காரன் ஆகிவிடுவான்'.

நீங்கள் இந்த அறிவியல்களைப் புரிந்துகொண்டால் மட்டும் போதாது. அவற்றை விமர்சன நோக்குடன் அணுகும் வகையில் 'புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவையற்ற குணங்களை மனிதில் அடைத்துக் கொள்ளாமல் அந்த மெய் விபரங்கள் இல்லாமல் தற்காலத்தில் ஒருவன் கற்றவன் ஆக முடியாதோ அவை எல்லாவற்றையும் பற்றிய அறிவால் மனதை வளப்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்'⁶⁷

இந்த நோக்கிலே பழைய பாடப் பயிற்சி, பழைய உருவேற்றல் ஆகியவற்றின் இடத்திலே லெனின் 'மனித அறிவியல்களின் தொகுப்பு அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும் திறனை நாம் வைக்க வேண்டும். நாமாகவே சிந்தனை செய்து உருவாக்கியதாகத் தற்காலக் கல்வியின் நோக்கு நிலையில் தவிர்க்க முடியாதவையாக விளங்கும் முடிவுகளைக் கொண்டதாக இருக்கும் விதத்தில் அறிவியல்களை எடுத்துக் கொள்ள நாம் திறன் பெற வேண்டும்'⁶⁸ என வழிகாட்டுகிறார்.

புதிய சமூக அமைப்பைக் கட்டியமைப்பதற்கான பொருளாதாரப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு கல்வியின் உள்ளடக்கம் எத்தகையதாக இருக்க வேண்டுமென்பதையும் லெனின் உணர்த்தத் தவறவில்லை.

'இயந்திரத் தொழிலையும் விவசாயத்தையும் மீட்டமைக்காமல் கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவ முடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். அதிலும் அவற்றைப் பழைய

முறையில் மீட்டமைத்தால் போதாது. அவற்றை நவீனமான விஞ்ஞானத்தின் புத்தம் புதிய சாதனைகளின்படி அமைந்த அத்திவாரத்தின் மீது மீட்டமைக்க வேண்டும். இத்தகைய அத்திவாரமாக இருப்பது மின்னாற்றல் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்' என்று புலப்படுத்தும் அவர் 'மின்னாற்றல் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவைத் தொழில் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும், தனித்தனி தொழில் விவசாயக் கிளைகளுக்கும் அதைத் தொழிநுட்ப ரீதியாகப் பயன்படுத்தும் அறிவை இளைஞர்களும், கற்க வேண்டும், தொழிலாளி, விவசாயி மக்கள் மத்தியிலுள்ள இளந்தலை முறையினருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும்'⁶⁹ என வற்புறுத்துகிறார்.

இந்தத் தத்துவ அடிப்படையிலேயே அவர் சோவியத் ருஷியாவின் கல்வி அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான அடித்தளத்தை இட்டார். ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, தொழிற்கல்வி, முதியோர் கல்வி, அரசியற்கல்வி முதலிய கல்விப் புலக்கூறுகள் இந்நோக்கங்களை இறுதி இலக்குகளாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டன.

பழைய நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்புக்கும், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புக்கும் ஏற்றதாக மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக்களும், தப்பெண்ணங்களும் சிந்தனைப் போக்குகளும், மனப்பாங்குகளும், நடைமுறைகளும், தனியார் சொத்துரிமைப் பழக்கவழக்கங்களும் துடைத்தெறியப் பட்டது புதிய சோசலி அமைப்பை உருவாக்க முடியாது என்பதில் லெனினுக்கு எள்ளளவும் ஐயம் இருந்ததில்லை. அது சோசலிஸ்ட் புரட்சியின் தலையாய கடமை என அவர் உணர்ந்தார்.

தொழிலாளர், விவசாயிகள் ஆசிரியர்கள், அறிவு ஜீவிகள், குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினர் முதலியோர் பழைய சமூக அமைப்பிலிருந்து மரபுரிமையாகப் பெற்றுள்ள தவறான கருத்துக்கள், வழக்காறுகள், பழக்கவழக்கங்கள் யாவையும் விட்டொழிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை லெனின் பலமுறை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

அவர் உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள், விவசாயி தொழிலாளி களுக்குமான வெகுசனங்கள் பழைய அறிவுத்துறைப் பழக்க வழக்கங்களை விட்டொழித்தாக வேண்டும் கம்யூனிச சமூக அமைப்பைக் கட்டி அமைத்திடும் பணிக்காக மறு கல்வி பெற்றுத் தம்மைப் பயிற்றுவித்தாக வேண்டும், இல்லையேல் கட்டுமானப் பணியை மேற்கொள்ள முடியாது' என உறுதியாக எடுத்துரைக்கிறார்.

'கல்வித்துறைப் பணியகங்களும், இப்போராட்டத்தில் முன்னணிப் படையாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தொழிலாளி வெகுசனங்கள் பழைய அமைப்பிலிருந்து மரபுரிமையாக நாம் பெற்றுக்கொண்ட பழைய வழிமுறைகளையும், பழக்கப்பட்டு இறுகிப்போன மாறாத மாமூல் நடைமுறைகளையும் பொதுமக்கள் முழுக்கமுழுக்க மூழ்கி ஊறிவிட்ட தனியார் சொத்துரிமைப் பழக்கங்களையும் உதறி எறியும் பொருட்டு அவர்கள் அறிவொளி பெற உதவுவதும் அவர்களுக்குப் போதனை அளிப்பதும் தமது அடிப்படைக் கடமையாகுமெனக் கருதவேண்டும்'⁷⁰ என அறிவுறுத்தினார்.

பெருந்திரளான ஆசிரியர்கள் முதலாளித்துவப் பாரம்பரியத்தின் குறைபாடுகளில் ஊறிப்போய் இருந்தனர்.

'இந்த ஆசிரியர் சமூகத்தினர் பணக்காரர் மட்டுமே உண்மையான கல்வி பெறத் தகுதியுடையவர்கள் என்றும் அதேபோது பெரும் பான்மையான உழைக்கும் மக்கள் வாழ்வின் உண்மையான எசமானர்களாக அல்லாமல் நல்ல வேலைக்காரர்களாகவும் நல்ல தொழிலாளர்களாகவும் மட்டுமே பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சிந்தித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள். இது ஆசிரியர்களில் ஒரு பகுதியினரைப் போலித் தனமாக கல்வி வட்டாரமான ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் தள்ளி விடுகின்றது. அது கல்வித் துறை சார்ந்த சக்திகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைந்து நம்முடன் ஒத்துழைக்க வைத்து தனியொரு பொறியமைவை நாம் சரியாக உருவாக்குவதிலிருந்து நம்மைத் தடுத்துள்ளது.'⁷¹

சர்வதேசியவாத ஆசிரியர்களின் இரண்டாவது ஆசிய ருஷிய காங்கிரஸில் உரையாற்றியபோது பழைய ஆசிரியர்களின் மனப்பாங்கை இவ்வாறு எடுத்தியம்பினார். அவர்களை எவ்வாறு புதிய சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்பவர்களாக மாற்ற வேண்டுமெனக் கூறுகிறார்.

முதலாளித்துவத்தின் பழைய தப்பெண்ணங்களை அறவே அகற்றி எறியும்பொழுது தான் நாம் வெற்றி பெறுவோம். பரந்து கிடக்கும் ஆசிரியத் திரளினரை உங்கள் அமைப்புக்கள் ஈர்ப்பது ஆசிரியத் தொழில் செய்யும் பின்தங்கிய பகுதியினருக்குக் கல்வி புகட்டுவது அவர்களைப் பொதுப்படையான பாட்டாளி வர்க்கக் கொள்கைக்குள் கொண்டுவந்து அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே ஒரு பொதுத் ஸ்தாபனமாக இணைப்பது ஆகியவைதான் இங்கே உங்கள் சங்கம் செய்ய வேண்டிய பணி. ⁷² என வற்புறுத்தினார்.

'முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பிலிருந்து மிதமிஞ்சிய முதலாளித்துவ அறிவு ஜீவிகள், முதலாளித்துவ பாரம்பரியம் ஆகிய இரு தடைகளை நாம் வாரிசாகப் பெற்றிருக்கிறோம். அந்த அமைப்பு இன்றுவரை நம்மைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அது ஆயிரக்கணக்கான இடச்சுக்கணக்கான இழைகள், பந்தங்கள், சங்கிலிகளால் நம்மைக் கீழே இழுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது' என எடுத்துக்காட்டி பழைய பிற்போக்கின் தன்மையையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். முதலாளித்துவ புத்திஜீவிகள் புதுமாதிரியான விவசாயிகள், தொழிலாளிகளுடைய கல்வி நிலையங்களைத் தமது தனிப்பட்ட தத்துவஞானம் அல்லது கலாசாரம் ஆதாரமற்ற புனைகருட்டுகள் ஆகியவற்றை மிக வசதியாகச் சேதித்துப் பார்க்கும் இடமாகப் பெரும்பாலும் கருதி வந்தார்கள். அவற்றில் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் மிகவும் முட்டாள்தனமான கருத்துக்கள் புதிய கருத்துக்களாக போற்றப்பட்டன. இயற்கை கடந்த கற்பனையானதும் பொருத்தமற்றதுமான கருத்துகள் - தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கலை கலாசாரம் என அழைக்கப்படுகின்றன.⁷³

'அவர்களைப் போலவே குட்டி முதலாளித்துவ சக்திகளும், அவர்களுடைய குறிக்கோள், கோசம் பழமையான 'ஒவ்வொருவரும் தனக்கான கடவுள் எல்லோருக்குமான என்னும் கோசமே'⁷⁴.

இவர்களுடைய இத்தகைய தவறான பிற்போக்கான கருத்துகளை ஒழித்துக் கட்டுவது மிகமிக அவசியம் என லெனின் உணர்ந்தார். இறுதியில் நாம் எல்லாவற்றையும் ஒழித்துக்கட்ட முயன்று அதில் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவோம்' என்று நான் நம்புகிறேன் எனத் தமது பணியின் வெற்றியில் தமக்குள்ள மன உறுதியை வெளிப்படுத்தினார்.

புதிய சோசலிச அமைப்புக்குப் பொருந்தாத, அதற்குப் பயன்ற பழைய சமூக அமைப்பின் கருத்துக்களையும், வழக்காறுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதில் மிக மிக விழிப்புடன் செயலாற்றிய அவர் மனித இனம் திரட்டிய அறிவைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகைய கருத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. புதிய சமூக அமைப்பை கட்டியமைப்பில் இதுவரை மனித இனம் சேகரித்த அறிவுயாவுமே அவசியமென்பதை மக்களுக்கு உணர்த்தினார்.

'நாம் பழையதை அழிக்க வேண்டுமென்றால் மனித குலத்தால் திரட்டிச் சேர்க்கப்பட்டதையும், மனித குலத்துக்கு வேண்டியவையுமான எல்லாவற்றையும் அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதென இதற்கு அர்த்தமா? முதலாளித்துவத்துக்குத் தேவையாய் இருந்தவற்றை கம்யூனிசத்துக்கு தேவையாய் இருப்பதிலிருந்து அறிய நாம் திறன் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று இதற்கு அர்த்தமா? என்று கேள்வி எழுப்பும் அவர், 'எனவே நாம் பழைய பள்ளிக்கூட முறையை நிராகரித்துவிட்டு உண்மையான கம்யூனிசக் கல்வி அளிப்பதற்கு நமக்கு இன்றியமையாதவற்றை மட்டும் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டோம்.'⁷⁵

'பழைய பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து எது நமக்குக் கெடுதலாக இருந்தது? எது நமக்குப் பயனுள்ளதாக இருந்தது என்ற வேறுபடுத்திக் காண நாம் திறன் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். கம்யூனிசத்துக்கு இன்றியமையாத பழைய பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள நாம் வல்லவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்'⁷⁶ என இளைஞர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

பழைய சமூக அமைப்பில் சேவையாற்றிய ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இக்கருத்தையே லெனின் வலியுறுத்தினார்.

'முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடமிருந்து மரபுரிமையாய் இந்த ஆசிரியர்கள் பெற்றுக் கொண்ட அறிவில் முழு மொத்தத்தையும் கிரகித்துக் கொள்வதுதான் இதற்கு நியதி. இதைச் செய்யவில்லையானால் கம்யூனிஸம் தொழிநுட்பச் சாதனைகள் காண்பது சாத்தியமன்று. இந்தச் சாதனைகள் கிட்டுமென்ற நம்பிக்கைகள் யாவும் வெறும் பகற்களவாகிவிடும்.

முதலாளித்துவ கலாசாரத்தின் பாரம்பரியம், பெருந்திரளான ஆசிரியர்கள், இதன் குறைபாடுகளில் வறியோராய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் கம்யூனிஸ்டுக்களாக முடியாதபடி, இவை தடுக்கின்றன என்னும் இந்த உண்மை, இந்த ஆசிரியர்களை நாம் அரசியல் கல்விப்பணித்துறை யாளர்களின் அணியில் சேர்த்துக் கொள்வதற்குத் தடையாகிவிடக்கூடாது. எனினில் இந்த ஆசிரியர்கள் அறிவின்

உடமையாளர்களாய் இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய இந்த அறிவு இல்லையேல் நம்முடைய குறிக்கோளை நாம் சித்தி பெறச் செய்ய முடியாது⁷⁷ என அறிவின் மகத்துவத்தை எடுத்துரைக்கின்றார்.

புதிய சோசலிச அமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கான கல்வி வழங்குவதிலும், ருஷிய மக்களின் கல்வாமையை ஒழிப்பதிலும், இளைய தலைமுறையை மறுவார்ப்பு செய்வதிலும், ஆசிரியர்களுடைய பணி மகத்தானது என லெனின் உணர்ந்தார். எனவே, ஆசிரியர்களை நோக்கி தோழர்களே! ஆசிரியர்களை மிக உணர்ந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணிகள் எதிர்நோக்கியுள்ளன⁷⁸ என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

'உங்களுடைய சர்வ தேசியத் தன்மையுடைய சங்கம் தனி ஒரு சங்கமாக மாறவேண்டும் என்பது என் கருத்து. அது எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களைப் போல் இரண்டாவது அகில ருஷிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸால் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டதுபோல் சோவியத் அரசாங்கக் கொள்கையுடன் இணைந்து நிற்க வேண்டும். ஆசிரியர்களை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பணி மிகப் பெரியது. கடந்த புரட்சியில் விட்டுச் செல்லப்பட்ட எச்சங்களான பின்னடைவும், ஒற்றுமையின்மையும் எதிர்த்துப் போரிட வேண்டியதவசியம்⁷⁹ என ஆசிரியர்களின் கடமையையும், பொறுப்பையும் தெளிவுபடுத்தும் லெனின் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதில் கவனம் செலுத்தாமல்விடவில்லை. அவர்களது பொருளாதார நிலை உயரும்போதுதான், அவர்கள் தமது கடமையைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியும் என நம்பினார். அப்பொழுதுதான் ஆசிரியர்கள் சோவியத்துக்கான போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக நிற்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

'நமது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் முதலாளித்துவ சமூகத்தில் எந்நாளும் அவர்கள் அடைந்திராத அடையும் முடியாத ஒரு தர நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டாக வேண்டும். இது யாவரும் அறிந்ததே. இதற்கு நிரூபணம் தேவையில்லை. ஆசிரியரை ஓர் உயர்ந்த கலாசார நிலைக்கு உயர்த்தவும் மெய்யாகவே அவர்களது உன்னதமான பணித்துறைக்கு ஏற்றவாறு பயிற்சி அளிக்கவும் மற்றும் பிரதானமாய் மிக மிகப் பிரதானமாய் அவர்களுடைய நிலையை பொருளாயத் வழியில் மேம்படுத்தவும் இடைவிடாமலும், முறையாகவும் விடா முயற்சியோடும் பாடுபட்டு இத்தகைய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும்⁸⁰

'உழைக்கும் மக்கள் அறிவுத்தாகம் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வெற்றிபெற அது தேவைப்படுகின்றது. உழைக்கும் மக்களில் பத்தில் ஒன்பது பேர் அறிவுதான் அவர்களுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதம் என்பதையும் அவர்களுடைய தோல்விகள் எல்லாம் அவர்களுடைய கல்விக் குறைவால் நேர்ந்தவை என்பதையும் இப்பொழுது உண்மையிலேயே கல்வி ஒவ்வொருவருக்கும் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்வதும் தம் கடமை என்பதையும் உணர்ந்துவிட்டார்கள்⁸¹ எனக் கூறும் லெனின் நாடு முழுவதிலுமுள்ள உழைக்கும் மக்கள் யாவரும் பாடசாலைக் கல்வி மூலம் மாத்திரம் புதிய சமூக அமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்குத் தேவையான அறிவொளியைப் பெற முடியாதென உணர்ந்து இப்பணியில் நூல்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பின்வருமாறு வற்புறுத்துகிறார் :

'புத்திசாலித்தனமாக விவேகமாக வெற்றிகரமாக புரட்சியில் பங்குகொள்ளப் படிப்பது அவசியம். அதனால் கிடைக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு நூலும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் படி உதவக்கூடிய நூலகங்களை நாடு முழுவதும் இணைத்து வேலையைத் தொடக்க வேண்டும். இதற்கு போட்டியான வேறு ஸ்தாபனங்களை நாம் உருவாக்கக்கூடாது. ஆனால் ஒரே திட்டமிட்ட சீரான ஸ்தாபனம் ஒன்றை மட்டுமே உருவாக்க வேண்டும். இந்தச் சிறிய விஷயம் நமது அடிப்படைக் கடமைகளில் ஒன்றைப் பிரதிபலிக்கின்றது'⁸² எனத் தமது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெத்ரோகிராத்தில் பொது நூலகத்தின் பணிகள் பற்றி கட்டுரையில் சார் ஆட்சி பல ஆண்டுகளாக மக்கள் கல்வியில் பெரிய அழிவை உண்டாக்கிவிட்டது. அதனால் பெத்ரோகிராத்தில் நூலகப் பணி மிக மோசமாக உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான செயற்றிட்டங்களைத் தாமே முன் வைத்தார்.

அவையாவன :

1. பொது நூலகம் (முன்னாளைய அரசு நூலகம்) உடனடியாக பெத்ரோகிராத்தில் (பீட்டல்ஸ்பேர்க்கில்) உள்ள எல்லா அரசு நூலகங்கள், பொது நூலகங்கள், மாநிலங்களிலுள்ள நூலகங்கள் வெளிநாட்டு நூலகங்கள் (பின்லாந்து, சுவீடன், போன்றவை) ஆகியவற்றுடன் நூற் பவிர்த்தனை செய்தலைத் தொடங்க வேண்டும்.
2. ஒரு நூலகத்திலிருந்து மற்றொரு நூலகத்திற்கு நூல்களை அனுப்ப ஆகும் தபாற் செலவு இலவசமாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் அறிவிக்கப்படல் வேண்டும்.
3. நாகரிகமடைந்த நாடுகளில் பணக்காரர்களுக்கு தனியார் நூலகங்களும், வாசக அறைகளும் திறந்திருக்கும் பழக்கத்தைப் போல் திருவிழாக்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் ஆகிய நாட்களைத் தவிர்க்காமல் தினமும் காலை 8.00 மணி முதல் 11.00 மணி வரை நூலகத்தில் வாசக அறை திறந்திருக்க வேண்டும்.
4. பத்தில் ஒன்பது பேர் பயனற்ற வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பது மட்டுமல்ல மிக மோசமான தீங்கு பயக்கக்கூடிய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் பல்வேறு அலுவலகங்களிலிருந்து தேவையான ஆட்கள் உடனே பொது நூலகத்துக்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.⁸³

1917 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சி நடைபெற்று ஒரு மாதத்தில் வெனின் இந்த உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தாலன்றி நூலகத்தின் முக்கியத்துவத்தை எவ்வளவு தூரம் உணர்ந்து வைத்திருந்தார் என அறியலாம்.

கல்விப் புல மக்கள் கமிசாரகத்தில் பணிபுரியும் கம்ப்யூனிஸ்ட்களுக்கு மத்திய குழுவில் நெறிமுறைகளை வகுத்தமைத்தபோது நூல்கள் மக்கள் யாவருக்கும் சென்றடைய வேண்டியதன் அவசியத்தை ஒரு நெறிமுறையாப் பின்வருமாறு வகுத்துள்ளார்.

'நூல் நிலையங்களில் பள்ளிக் கூடங்களும் பிற இடங்களிலும் உள்ள வாசக சாலைகள் ஆகியவற்றுக்குச் செய்தித்தாள்கள் சிறு பிரசுரங்கள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றின் விநியோகம் திருப்தியற்றதாக உள்ளது. இதன் விளைவு என்னவெனில் சோவியற்று அலுவலக ஊழியர்கள் ஒரு சிறு பகுதிக்கும் மிகச் சில ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மட்டுமே பத்திரிகைகளும், புத்தகங்களும் போய்ச் சேருகின்றன. இந்த முறை முழுவதும் முடி முதல் அடி வரை மறு அமைப்புச் செய்யப்பட வேண்டும்.'⁸⁴

ஆகவே, லெனின் 1917 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கு முன்னர் ருஷியாவில் நடைமுறையிலிருந்த கல்வி அன்று ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு சேவை செய்து வந்துள்ளதென்பதைத் தமது இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாத உலகப் பார்வையின் மூலம் கல்விப் புலத்தின் சகல கூறுகளையும் தர்க்க ரீதியாக நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்து சான்றாதாரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டியதுடன், தமது தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட புதிய சோஷலிச அமைப்புக்கு கல்வி தவிர்க்க முடியாதவாறு எவ்வாறு சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற வழிமுறைகளையும், கல்வியின் அறிவியற் கூறுகள் யாவும் எத்தகைய வரலாற்றுப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தெட்டத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார் என்று துணிந்து கூறலாம்.

இயல் ஐந்து

சமூக வர்க்கங்களும் கல்வியும்

மார்க்கக்கு முன்னர் அறிவியல் வரலாற்றில் சமூக வாழ்வு பற்றிய உலகப் பார்வை பெரிதும் கருத்து முதல் வாதத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த தெனலாம். அதேபோன்று இயற்கை விஞ்ஞானிகள், இயற்கையையும் அதன் பல்வேறு வகைப் பருப்பொருள்களையும், அதன் நிகழ்ச்சிப் போக்குகளையும், தோற்றப்பாடுகளையும் பொருள் முதல்வாத உலகப் பார்வையின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்த அவை பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறிந்தார்கள் எனக் கூறலாம். அவர்களது அணுகுமுறை அவர்களை அறியாமலே பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வையாக இருந்தது. ஆனால் சமூக தத்துவஞானிகள் சமூகத்தையும், சமூக வரலாற்றையும் கருத்து முதல் வாத உலகப் பார்வையிலேயே அணுகியதன் காரணமாக அவர்களால் சமூக நிகழ்ச்சிகளை ஆட்கொண்டு இயக்கும் புறநிலை விதிகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையெனக் கருத வேண்டியுள்ளது. அதன் விளைவாக சமூகம் பற்றிய தெளிவற்ற கருத்துக்களும், முரணான சிந்தனைகளும், கோட்பாடுகளும் தத்துவங்களும் மிதமிஞ்சி வளர்ந்திருந்தன. குழப்பங்களும் தான்தோன்றின் தனங்களும் தலைவிரித்தாடின என்பது இயக்கவியற் பொருள் முதல்வாதிகளின் கருத்தாகும்.

அக்காலத்தில் தோன்றிய பெரும்பாலான வரலாற்றுத் தத்துவங்கள் மனிதர்களது செயற்பாடுகளின் தத்துவ நோக்கங்களை மாத்திரம் ஆராய்ந்தனவேயன்றி அந்த நோக்கங்கள் தோன்றுவதற்குரிய காரணங்களைப் பரிசீலிக்கவேயில்லை. சமூக உறவுகளின் அமைப்பு முறையின் விருத்தியை நிர்ணயிக்கின்ற புறநிலை விதிகளைப் புரிந்துகொள்ளவேயில்லை. அவை சமூக இயக்கத்தினலும் அதன் வளர்ச்சியினதும் பொது விதியைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டன. மேலும் மார்க்கக்கு முன்னர் தோன்றிய தத்துவங்கள் மக்கள் திரளின் செயற்பாடுகளைக் கருத்தான்றி ஆராயவில்லை என்பது மார்க்ஸிய வாதிகளின் பொதுவான கருத்தாகும்.

'மார்க்கக்கு முன்னர் இருந்த தத்துவங்களைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிக்கையில் லெனின் மார்க்கக்கு முந்திய சமூக விஞ்ஞானமும், வரலாற்றியலும் மிக உயர்வாகச் சொல்வதென்றால் - இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகப் பொறுக்கிச்

சேர்த்த பச்சையான விபரங்களின் ஒரு திரட்டைத் தந்தன. வரலாற்று இயக்கப் போக்கின் தனிப்பட்ட சில அமிசங்களைச் சித்தரித்தன¹ என்று கூறுகிறார்.

அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சமூக விஞ்ஞானிகளும் தத்துவ ஞானிகளும் சமூகத்தை மனித சமூகம் என்றும் மனித சமூகத்தில் எந்தப் படிநிலையில் இருந்தாலும் எந்தச் சமூகத் தகு நிலையில் வாழ்ந்தாலும், எல்லோரும் மனிதர்கள், எல்லோரும் மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்திலேயே தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். இந்த அடிப்படையிலேயே சமூகம் பற்றிய தமது தத்துவக் கோட்பாடுகளை வகுத்தமைத்தனர் எனக் கூறலாம்.

'மார்க்ஸ் தான் முதல் முதலில் இயற்கை விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்த பொருள்களுக்குள்ளே உள்ள முரண்பாட்டு விதியை மனித சமூக வரலாற்றுச் செயன்முறையைக் கற்பதற்குப் பிரயோகம் செய்தபோது உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும், உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டையும், சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டையும், அதன் விளைவாகப் பொருளாதார அடித்தளத்துக்கும் அதன் மேற் கட்டமைப்புக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டையும், கண்டறிந்ததுடன் இந்த முரண்பாடுகள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் எவ்வாறு பல்வேறு வர்க்க சமூகங்களின் பல்வகையான சமூகப் புரட்சிகளுக்கு இட்டுச் சென்றதென்பதையும் கண்டுபிடித்தார். அவர் இந்த விதியை முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் பொருளாதார கட்டமைப்பைப் பற்றி அறியப் பயன்படுத்தியபோது இந்த சமூகத்தின் அடிப்படை முரண்பாடானது உற்பத்தியின் சமூக இயல்பிற்கும் சொத்துடைமையின் தனியார் இயல்புக்கும் இடையிலான முரண்பாடென்பதைக் கண்டு கொண்டார்.'²

மார்க்ஸினுடைய இத் தத்துவத்தின் மூலச் சிறப்புப் பயிற்சி லெனின் மார்க்ஸியத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்களும் மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளும் என்ற கட்டுரையில் பின்வருமானு கூறுகிறார்.

'நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வீழ்ச்சியையும் பண்ணை அடிமை முறையின் வீழ்ச்சியையும் தொடர்ந்து ஐரோப்பா முழுவதிலும் குறிப்பாக பிரான்சில் ஏற்பட்ட புயல் வேகப் புரட்சிகள் வர்க்கங்களின் போராட்டம்தான் எல்லா வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரமாகவும் உந்து விசையாகவும் உள்ளதென்பதை மேலும் மேலும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தின.

நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராக அரசியல் சுதந்திர இலட்சியத்துக்குக் கிடைத்த எந்தவொரு வெற்றியும் அவ்வர்க்கத்தின் மூர்க்கமான எதிர்ப்பின்றிக் கிடைத்துவிடவில்லை. முதலாளித்துவ சமூகத்தின் பல்வேறு வர்க்கங்களுக்கிடையே ஜீவ மரணப் போராட்டம் இல்லாமல் எந்த முதலாளித்துவ நாடும் ஓரளவு சுதந்திரமான சனநாயக அடிப்படையில் வளர்ச்சியுற்றுவிடவில்லை³

வேறு எவருக்கும் முன்பாக மார்க்க்குத்தான் உலகவரலாறு போதிக்கும் படிப்பினையை இதிலிருந்து கண்டறியவும் அந்தப் படிப்பினையை முரணினிச் செயற்படுத்தவும் முடிந்தது. இதிலேதான் அவருடைய மேதாவிவாசம் இருக்கின்றது.

வர்க்கப் போராட்டத்தைப் பற்றிய போதனைதான் அந்த முடிபாகும். நிலத்தைப் பொதுவுடைமையாகக் கொண்டிருந்த பூர்வீகக் குடிகளது சமூக அமைப்பு சிதைவுள்ள காலம் முதல் அதாவது தனிச் சொத்துரிமையின் தோற்றத்துடன் மனித சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிரிந்துள்ளதையும், அவ்வர்க்கங்களின் குணவியல்புகளையும் வர்க்க முரண்பாடு காரணமாக மனித வரலாற்றில் தத்துவத்திலும் நடைமுறையிலும் எழுந்த தோற்றப்பாடுகளையும் மார்க்சம் ஏங்கல்சம் 1848 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் அகல்விரிவான தெளிவுடன் பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளார்கள்.

‘இதுநாள் வரையிலுமான சமூகங்களின் வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறேயாகும். சுதந்திரமுடையானும், அடிமையும் பட்ரீஷிய உயர்குலச் சீமானும், பிலேபியப் பாமரக் குடியேனும், நிலப்பிரபுவும், பண்ணை அடிமையும், கைவினைச் சங்க ஆண்டானும் கைவினைப் பணியாளனும் சுருங்கக் கூறுமிடத்து ஒடுக்குவோரும் ஒடுக்கப்படுவோரும் ஒருவருக்கொருவர் தீராய் பகை கொண்டோராய் ஒரு நேரமும் மறைவாகவும், ஒரு நேரம் பகிரங்கமாகவும் இடையறாய் போராட்டம் நடத்தி வந்துள்ளனர். இந்தப் போராட்டம் சமூகம் முழுவதன் புரட்சிகரப் புத்தமைப்பிலோ அல்லது போராடும் வர்க்கங்களது பொது அழிவிலோதான் எப்பொழுதும் முடிவுறலாயிற்று. வரலாற்றின் முன்கால சகாப்தங்களில் அநேகமாய் எங்கும் பல்வேறு வகுப்புக்களைக் கொண்ட சிக்கலான சமூகப் பாகுபாடு, சமூகத் தகுதிநிலையின் பன்முகப் படிநிலை அமைவு இருக்கக் காண்கிறோம். சீமான்கள், வீரமறவர், பாமரக்குடியோர், அடிமைகள், மத்திய காலத்தில் பிரபுத்துவக் கோமான்கள், மானியக்காரர் கைவினைச் சங்க ஆண்டான்கள், கைவினைப் பணியாளர், பண்ணை அடிமைகள் முதலிய வர்க்கங்களும், இந்த வகுப்புகளில் அநேகமாய் ஒவ்வொன்றிலும் படிநிலை உட்பிரிவுகளும் இருக்கக் காண்கிறோம்.’⁴

பிரபுத்துவ சமூகத்தின் இடிபாடுகளிலிருந்து முளைத்தெழுந்துள்ள தற்கால முதலாளித்துவ சமூகம், வர்க்கப் பகைமைகளுக்கு முடிவு கட்டிவிடவில்லை. பழையவற்றின் இடத்தில் புதிய வர்க்கங்களும், புதிய அடக்குமுறை நிலைமைகளும், புதிய போராட்ட வடிவங்களையும் நிலைநாட்டி இருக்கிறதேயன்றி வேறில்லை எனலாம்.

‘எங்கெல்லாம் முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஆதிக்க நிலை பெற்றதோ அங்கெல்லாம் அது எல்லாப் பிரபுத்துவ உறவுகளுக்கும், தந்தைவழிச் சமூக உறவுகளுக்கும் கிராமிய மரபுமுறை உறவுகளுக்கும் முடிவு கட்டியது. மனிதனை இயற்கையாகவே மேலானோருக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கட்டிப் போட்ட பல்வேறு வகையான பிரபுத்துவ பந்தங்களையும் ஈவிரக்கமின்றி அறுத்தெறிந்துவிட்டு, மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலே அப்பட்டமான தன்னலத்தைத் தவிர பரிவு உணர்ச்சியில்லாப் பணம் பரிவர்த்தனையைத் தவிர வேறு ஒட்டுமில்லை ஏன் உறவுமில்லை என்றாக்கிறது. மனிதனிது மாண்பினைப் பரிவர்த்தனை மதிப்பாக மாற்றியிருக்கிறது. மனிதனது மாண்பினைப் பரிவர்த்தனை மதிப்பாக மாற்றியிருக்கிறது. முதலாளித்துவ சமூகத்தில் மூலதனம் சுயேட்சையானதால்

தனித்தன்மை கொண்டதாயிருக்கிறது. உயிருள்ள ஆள் சுயேச்சையற்ற வனாய் தனித்தன்மையற்றவனாய் இருக்கிறான்⁵.

இவ்வாறு மனித சமூக வரலாற்றிலே வர்க்கங்களின் இயக்கக் குணாம்சங்களைச் சுட்டிக் காட்டிய மார்க்சம், ஏங்கெல்சம் அவர்கள் காலத்தில் நிலவிய முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் இயக்கவிதியை ஆராய்ந்து முதலாளி வர்க்கமானது தனது நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக சமூகத்தின் மேல் கட்டமைப்பின் கூறுகள் சகலவற்றையும் பயன்படுத்துவதிலும் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தனவென்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

தமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையிலே அவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தைக் குறித்து 'உங்களுடைய சட்ட நெறி' உங்கள் வர்க்கத்தின் சித்தத்தை, எல்லாருக்குமான சட்டமாய் விதித்திருவதுதான். உங்களது இந்தச் சித்தத்தின் சாராம்சமும் போக்கும் உங்களது வர்க்கம் வாழ்வதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிலைமைகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றவைதாம். இதேபோல் உங்கள் கருத்துக்கள் எல்லாமே உங்களது முதலாளித்துவப் பொருள் உற்பத்திக்கும் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமைக்கும் வேண்டிய நிலைமைகளிலிருந்து பிறந்தெழுகிறவைதாம்⁶ என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

'மேலாதிக்கம் பெற்ற முன்னை வர்க்கங்கள் யாவும் வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே தாம் அடைந்திருந்த உயர்நிலைக்கு அரண் அமைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டுத் தமது சுகிரிப்பு முறைக்கு சமூகம் முழுவதையும் கீழ்ப்படுத்த முற்பட்டன'.

'முந்திய வரலாற்று இயக்கங்கள் எல்லாம் சிறுபான்மையோரது இயக்கங்களே அல்லது சிறுபான்மையோரது நலன்களுக்கான இயக்கங்களே ஆகும்'.

இவை போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு பணிவுக்கும் பக்திக்குமுரியதாய்க் கருதப்பட்டு வந்த ஒவ்வொரு பணித்துறையையும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மகிமை இழக்கச் செய்துள்ளது. மருத்துவரையும் வழக்கறிஞரையும் சமய குரவரையும் விஞ்ஞானியையும் அது தனது கடின உழைப்பாளர் ஆக்கிவிட்டது'.

'குடும்பத்திடமிருந்து முதலாளித்துவ வர்க்கம் அதன் உணர்ச்சி நய முகத்திரையை கிழித்தெறிந்து குடும்ப உறவை வெறும் காசு பண உறவாய்ச் சிறுமையுறச் செய்துள்ளது⁷ என்றும் விமர்சித்துள்ளார்.

மனித சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிரிந்த பின்னர், சமூக அமைப்புக்கள் அடிமைச் சமூக அமைப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பு, முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு என ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மாறி வந்தபோதும் 1917ஆம் ஆண்டு ருஷியப் புரட்சியின் மூலம் சுரண்டப்பட்ட வர்க்கமான தொழிலாளி வர்க்கம் முதன் முதல் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் வரை உலகம் முழுவதும் சுரண்டும் வர்க்கமே சகல சமூக அமைப்புகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வர்க்கமாகவும், ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள வர்க்கமாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. இந்தச் சுரண்டும் வர்க்கம் அதன் இருத்தலுக்கும், சுகபோகத்துக்கும், சுரண்டலுக்கும் அடிப்படையான சொத்துடைமைப் பொருளாதார அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் வகையில்.

அதற்குச் சேவை செய்யும் வகையில் அரசியல், மதம், கல்வி பண்பாடு முதலிய மேல் கட்டமைப்புக்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளதையும், மனித சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிரிந்தமைந்ததிலிருந்து மனித மூளையில் தோன்றும் சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும், தத்துவங்களும் சுத்த சுயம்புவானவையாக, தனித்துவமானவையாக இருக்க முடியவில்லை. அவை வர்க்கங் கடந்தவையாக இருக்க முடியவில்லை. அவை எப்பொழுதும் வர்க்கஞ் சார்ந்தவையாகவே இருக்க முடியும். இருக்கின்றன என்பதையும் மார்க்சம் ஏங்கல்சம் தமது ஆழ்ந்த சமூக ஞானத்தைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

சமூக சாராம்சத்துக்குள்ளேயுள்ள வர்க்க முரண்பாட்டை, வர்க்கங்களுக்கிடையிலான போராட்டத்தின் விதியை விளக்கிய மார்க்சம் ஏங்கல்சும், அந்த விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தை பிரயோகித்தே கல்வியின் சார்பு நிலையைப் பட்டவர்த்தனமாக வெளிப்படுத்தி, சுரண்டப்படும் மக்களின் கல்விக்குரிய தீர்வுகளையும் முன்வைத்தார்கள்.

சமூக முறையிலான கல்வியைப் புகுத்தி மனிதர்களிடையிலான உறவுகளின் புனிதத் தன்மையை நாசமாக்குவதாகக் குற்றஞ் சாட்டிய சுரண்டும் வர்க்கத்தின் கல்வி அவ்வர்க்கத்தின் நலன், பேணும் வகையில் அமைந்துள்ளதைப் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகின்றார்கள்.

‘உங்களுடைய கல்வி இருக்கிறதே அது மட்டும் என்னவாம்? அதுவும் சமூக முறையிலான கல்விதானே? எந்தச் சமூக நிலைமைகளில் நீங்கள் கல்வி போதிக்கிறீர்களோ அந்த நிலைமைகளாலும், பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமும் இன்ன பிறவற்றின் மூலமும் சங்கத்தின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீட்டாலும் தீர்மானிக்கப் பட்டதுதானே அது? கல்வியில் சமூகம் தலையிடுதல் என்பது கம்யூனிஸ்டுகளின் கண்டுபிடிப்பல்ல, இந்தத் தலையீட்டின் இயல்பை மாற்றவும் ஆளும் வர்க்கத்தினுடைய செல்வாக்கிலிருந்து கல்வியை விடுவிக்கவுமே கம்யூனிஸ்டுகள் முயலுகிறார்கள்.’⁸

மார்க்சம் ஏங்கல்சம் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்தின் அதாவது தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் ஏனைய உழைக்கும் மக்களினதும் பூரண விடுதலைக்காகவே சிந்தித்தார்கள், தங்களை முற்று முழுதாக அந்த இலட்சியத்துக்காக அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்டார்கள் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

அவர்களது இந்த உயர் இலட்சிய நோக்கை ஏங்கல்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் ஆங்கிலப் பதிப்புக்கான முன்னுரையில் ‘இந்த வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறானது பரிமாணங்களின் தொடர் வரிசையாம் அமைந்து தற்போது வந்தடைந்துள்ள கட்டத்தில் சுரண்டப்படும், ஒடுக்கப்படும் வரும் வர்க்கமாகிய தொழிலாளி வர்க்கம், சுரண்டி ஒடுக்கும் வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தனது விடுதலையைப் பெற வேண்டுமாயின் சமூகம் முழுவதையுமே எல்லாவித சுரண்டல்களிலிருந்தும் வர்க்கப் பாகுபாடுகளிலிருந்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களிலிருந்தும் முற்றாகவும் முடிவாகவும் விடுவித்தே ஆக வேண்டும் என்றாகியுள்ளது’⁹ என்று கூறுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

ஒரு நாட்டிலே சுரண்டும் வர்க்கத்தைத் தூக்கி எறிந்த பின்னர் ஒரு புதிய சோசலிச சமூகத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மார்க்சும் ஏங்கல்சும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் வகுத்தமைத்துள்ளார்கள். அவற்றுள்ளே கல்வி தொடர்பாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளாக 'எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் பொதுப் பள்ளிக் கூடங்களில் இலவசக் கல்வி அளித்தல், தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகளை உழைப்பின் தற்போதைய வடிவை ஒழித்திடல், கல்வியைப் பொருள் உற்பத்தியுடன் இணைத்தல்'¹⁰ ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோருடைய கருத்துக்களிலே வர்க்க சமூகத்தின் கல்வி வர்க்க சார்பானதாகவே இருக்கும், சமூக அமைப்பில் ஆதிக்கம் வகிக்கின்ற வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் அது உருவாக்கப்பட்டிருக்குமென்ற மூலாதார உண்மையும், சுரண்டும் வர்க்கத்தின் நலன்பேணும் கல்வியைச் சுரண்டப்படுகின்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் ஏனைய உழைக்கும் வெகுசனங்களினதும் நலன் பேணும் வகையில் முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடும் வெளிப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். இதை வலியுறுத்தும் வகையில் லெனின் பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள ஒரு சமூகத்தில் ஒரு சார்பற்ற சமூக விஞ்ஞானம் எதுவும் இருக்க முடியாது. அதிகார வர்க்கத்தைச் சார்ந்த விஞ்ஞானம் அனைத்தும் மிதவாதிகளது விஞ்ஞானம் அனைத்தும் ஏதாவதொரு வகையில் கூலி அடிமை முறையை ஆதரிக்கின்றது. மார்க்ஸியமோ கூலி அடிமை முறையை எதிர்த்துப் போர்ப் பிரகடனம் செய்துள்ளது' என்றும் கூலி அடிமை முறைச் சமூகத்தில் விஞ்ஞானம் ஒருசார்பற்றதாய் இருக்குமென எதிர்பார்ப்பதும் அசட்டுத்தனமாகும், ஏமாளித்தனமுமாகும்'.

மார்க்சும் ஏங்கல்சும் முழு உலகையும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமையில் சுரண்டலும் வர்க்க போதமுயில்லாத ஓர் உலகாக மாற்றியமைக்கின்ற வரலாற்றுப் பணியில் தமது சிந்தனையையும் செயல்களையும் அர்ப்பணித்ததன் காரணமாக கல்வி பற்றிக் குறிப்பாக அத்துணை தூரம் கவனம் செலுத்தவில்லையென்றே கூறலாம்.

வர்க்க சமூகத்தின் கல்வியின் வர்க்க இயல்பு பற்றிய அவர்களது போதனையை லெனினே மிகத் ஸ்தூலமாக வெளிப்படுத்தி வளர்த்தார்.

'நீதி, மதம், அரசியல், சமூகம் தொடர்பான எல்லாவிதச் சொல்லுக்கு களுக்கும், பிரகடனங்களுக்கும், வாக்குறுதிகளுக்கும் பின்னே ஏதாவது ஒரு வர்க்கத்தின் நலன்கள் ஒளிந்து நிற்பதைக் கண்டுகொள்ள மக்கள் தெரிந்து கொள்ளாத வகையில் அரசியலில் அவர்கள் மூர்க்கத்தனமாக ஏமாளிகளாகவும், தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொள்வோராகவும் இருந்தனர், எப்போதும் இருப்பார்கள். பழைய ஏற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவுதான் அநாகரிகமானதாகவும் அழகிய போனதாகவும் தோன்றிய போதிலும் ஏதாவது ஓர் ஆளும் வர்க்கத்தின் சக்திகளைக் கொண்டு அது நிலைநிறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சீர்திருத்தங்கள் மேம்பாடுகள்

ஆகியவற்றின் ஆதரவாளர்கள் இதை உணராத வகையில் பழைய அமைப்பு முறையின் பாதுகாவலர்கள் அவர்களை என்றென்றைக்கும் 'முட்டாள்களாக்கிக் கொண்டு இருப்பார்கள்."

லெனினது இக்கூற்று எந்தவொரு நாட்டிலும் சமூகத்தில் ஆதிக்க நிலை பெற்ற சுரண்டும் வர்க்கங்கள் சமூகத் துறைகள் அனைத்தையும் மக்களை ஏமாற்றி தமது வர்க்க நலன் பேணுவதற்காக பயன்படுத்துகின்ற கபடத்தையும் வர்க்கக் குணாம்சத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறதெனலாம்.

சமூகம் பற்றிய தத்துவத் தெளிவுடன் பொருள்முதல் வாத உலகப் பார்வையைப் பிரயோகித்து லெனின் ருஷியாவில் 1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கு முன்னர் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கமும், முதலாளித்துவ வர்க்கமும் உழைக்கும் மக்களின் அபிலாசைகளையும் தேவைகளையும் திட்டமிட்ட முறையில் புறக்கணித்து கல்வி அமைப்பில் சகல கூறுகளையும் தமது வர்க்க நலன் பேணும் பாண்மையில் உருவாக்கியிருந்தமையை ஆழமாய் ஆராய்ந்தார். கல்வியின் நோக்கம், கலைத்திட்டம், பாடசாலை அமைப்பு, கல்விக்கான நிதி வழங்கல், ஆசிரியர் நியமனம், ஆசிரியரின் சமூகத் தகுநிலை, கல்வி பற்றிய அரசின் நிலைப்பாடு முதலிய கல்வித்துறை அமிசங்கள் எல்லாம் வர்க்க சார்பானதாக அமைந்திருந்தமையை மறுக்க முடியாத சான்றகளுடனும், புள்ளி விபரங்களின் ஆதாரத்துடனும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

'சார் ஆட்சியில் ருஷிய மக்கள் அஞ்ஞான இருளிலும் அறியாமையிலும் அழுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். முழு மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாயிருந்தனர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்களும் தேசிய மற்றும் இனக் குழுக்களைச் சார்ந்த அநேகமான எல்லோரும் எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களாக இருந்தனர். ருஷியர்கள் அல்லாத தேசிய இனங்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டிருந்தது."¹²

மக்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதை நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கமும் முதலாளி வர்க்கமும் விரும்பவில்லை. மக்கள் மத்தியில் நிலவிய மிக மோசமான கல்வாமை நிலைக்கு மக்கள் காரணமன்று. ஆதிக்க வர்க்கங்களின் திட்டமிட்ட செயலே அது என லெனின் உறுதியாக நம்பினார்.

அவர் ருஷிய சமூகத்தின் பல கூறுகளையும் ஆய்வு செய்து மக்கள் மத்தியிலிருந்த கல்வாமையின் உண்மை நிலைமைகளையும் அவற்றுக்குரிய அடிப்படைக் காரணிகளையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்.

'நம்முடைய அமைச்சர்கள் எதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?' 'ருஷியர்களும் நீக்ரோக்களும்', 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கை பற்றிய பிரச்சினை', 'நமது பள்ளிகள் பற்றி', 'நாட்குறிப்பிலிருந்து சில பக்கங்கள்' முதலிய கட்டுரைகளிலே பொதுமக்கள் அறிவைப் பெறும் வழிகள் திட்டமிட்டு வேண்டுமென்றே தடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பதை புள்ளி விபரங்களுடனும் கல்வாமையை அமெரிக்கா, பின்லாந்து, சுவீடன், டென்மார்க் முதலிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் நிதர்சனப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

'மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கை பற்றிய பிரச்சினை (1913) என்ற தமது கட்டுரையில் சார் அரசாங்கம் கல்வித் துறையில் கடைப்பிடித்து வந்த பூட்டகையில் வர்க்க சாராம்சத்தை லெனின் குறிப்பாகவும் உறுதியான வகையிலும் அம்பலப்படுத்தினார். அந்தக் கட்டுரையில் ருஷியாவில் அப்பொழுது நிலவிய பொதுக் கல்வியின் வர்க்கத் தன்மையை விளக்கும் அதிகாரபூர்வ புள்ளி விபரங்களை வெளியிட்டார்.

'1910ஆம் ஆண்டுக்கான அதிகார பூர்வமான அரசாங்கச் சார்பான ருஷியன் ஆண்டுத் தகவல் வெளியீட்டை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்' என்று அக்கட்டுரையில் கூறும் அவர், 'ருஷியப் பேரரசில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம், இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடம் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் ஆகிய எல்லாவித கல்வி நிறுவனங்களிலும் பள்ளிக்கூடம் செல்பவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1904இல் 62,00,171 ஆகவும் 1908இல் 70,95,351 ஆகவும் இருந்தது என்பதாக இந்நூலில் படித்தேன். இது ஒரு வெளிப்படையான வளர்ச்சி', 1905 ஆம் ஆண்டு ருஷிய மக்கள் மத்தியில் மகத்தான விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கிய ஆண்டு; தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையின் கீழ் விடுதலைக்காகப் போராடிய மகத்தான மக்கள் போராட்டத்தின் ஆண்டு; அதிகார வர்க்க வெறி கொண்ட அமைச்சகத்தையே நிரப்பந்தப்படுத்திய ஆண்டு.

'அவை திணைக்கள ரீதியான அதிவிரைவான முன்னேற்ற நிலைகளின் கீழும் நாம் அனுபவிக்க வேண்டிய சிறுமைத்தனத்தைப் பாருங்கள்! அதிகார வர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து ஆட்சியில் வைத்திருந்த காரணத்தாலும் அடிமை உடைமையாளர்களான நிலப்பிரபுக்களின் சர்வ வல்லமை படைத்த ஆட்சி அதிகாரம் காரணமாயும் இது நேர்ந்தது'¹³ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ருஷியன் ஆண்டுத் தகவல் வெளியீடு அதே இடத்தில் 1908இல் 1000 பேருக்கு சராசரி 46.7 பேர் பள்ளிக்கூடம் செல்கிறார்கள் (1904இல் இந்தத் தொகை 1000 பேருக்கு 44.8 பேர் ஆகும், என்று கூறுகிறது) என்பதைச் சுட்டிகாட்டிய அவர் ருஷியாவிலுள்ள குழந்தைகள், வளர் இளம் பருவத்தினர் ஆகியோரில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் நான்கு பங்கினருக்கு மக்கள் கல்வி மறுக்கப்படுகின்றது என்பது இதன் பொருள்' என்றார்.

'இந்த அளவிற்குப் பொது மக்களிடமிருந்து ஒளியும் அறியும் கொடுக்கவல்ல கல்வி கொள்ளையிடப்பட்ட அநாகரிகமான நாடு வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இத்தகைய வேறு எந்த நாடும் ஐரோப்பாவில் இருக்கவில்லை.

'மக்களின், சிறப்பாக விவசாயிகளின் இந்தப் பின்னடைதல் தற்செயல் நிகழ்ச்சியன்று. நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இது தவிர்க்க முடியாதது'¹⁴ எனக் கல்வியின் ஆதிக்க வர்க்க சார்பை லெனின் விமர்சித்தார்.

மக்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதை ஆளும் வர்க்கம் திட்டமிட்டுத் தடுத்து வந்ததை 'நம்முடைய அமைச்சர்கள் எதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்ற கட்டுரையில் அவர் மறுக்க முடியாத சான்றுகள் காட்டி உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் துர்னோவா புனித னினோட்டின் முதன்மை வழக்குரைஞர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பொது மக்களிடமிருந்தும் உழைப்பாளி மக்களிடமிருந்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விலகியிருக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விலகியிருக்க வேண்டும்' என்று எழுதியதை எடுத்துக்காட்டி, 'தொழிலாளர்களே: உழைக்கும் மக்கள் அறிவைப் பெறுவதைக் கண்டு நம் அமைச்சர்கள் உயிர்போகும் அளவு எவ்வளவு பீதி அடைகிறார்கள் பாருங்கள்! என அக்காலக் கல்வியின் ஆதிக்க வர்க்கக் குணாம்சத்தை உழைக்கும் மக்களுக்கு உணர்த்துகிறார். பொதுமக்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதை ருஷியாவின் சுரண்டும் வர்க்கம் திட்டமிட்டுத் தடை செய்தது மட்டுமன்றி, தொழிலாளி விவசாயி மக்களில், ஆரம்பக் கல்வி கற்ற சிறு பகுதியினர் தானும் இடைநிலைக் கல்வியோ உயர்நிலைக் கல்வியோ பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை. இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக வெனின் அரசாங்க டுமாவின் உறுப்பினரும் சமாரா மாவட்டத்தின் இரண்டாம் மூன்றாம் பெண்கள் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடங்களின் மேற்பார்வைக் குழுவின் உறுப்பினருமான திரு. கீலூழவ் என்பவரைச் சாட்சியாகக் கொள்கிறார்.¹⁵

'நாலாவது டுமாவின் உறுப்பினர்களான கனவான்களே! என்னுடைய வார்த்தைகள் உண்மை இயல்பை நிரூபிக்க நிலப்பிரபுக்களாகிய உங்களாலும் ஆட்சேபிக்க முடியாத சாட்சியாக நான் அழைக்கிறேன்' என்று தொடங்கும் அவர் திரு. கீலூழவ் செய்த பின்வரும் ஒப்பீட்டை எடுத்துக்காட்டாக முன்வைக்கிறார்.

'நாம் (நிலப்பிரபுக்களால் ஒடுக்கப்பட்ட ருஷியாவைக் குறிப்பிடுகிறார்) சமாரா கிராமங்களில் வாழும் மக்களில் 6000 பேருக்கு ஒரே ஒரு நான்காண்டுப் பள்ளிக் கூடத்தைத் தானும் பெற்றிருக்கவில்லை. செர்டோபால் (பின்லாந்து) நகரில் 28000 மக்களுக்கு நான்கு இடைநிலைக்கல்வித் தரத்துக்கு மேலான பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன¹⁶

இந்த விடயத்தை மேலும் வலியுறுத்தி உறுதிப்படுத்த திரு. கீலூழவ்வின் இன்னுமொரு மேற்கோளை வெனின் சான்றாகத் தருகிறார்.

19 இலட்சம் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களில் 18 ஆயிரம் பேர்கள் தான் விவசாயிகள். மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் எல்லாக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கல்வி கற்கும் மொத்த மாணவர்களில் விவசாயிகள் 15 சதவீதமேயுள்ளனர். சமயக் கலாசாலைகளில் 20,000 மாணவர்களில் 1300 மாணவர்கள் மட்டுமே விவசாயிகள் இராணுவப் படையினருக்கான ஸ்தாபனங்களில் விவசாயிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதில்லை.¹⁷

இவ்வாறு வெனின் காட்டுகின்ற ருஷியாவில் இடைநிலைக் கல்வி உயர்கல்வி ஆகியவற்றின் வர்க்கச் சார்பான தன்மையைத் சோவியத்து ஒன்றியத்துக்குப் பயணம் செய்து உண்மை நிலைமைகளை நேரில் ஆய்வு செய்து சோவியத்தின் வெற்றி (Soviet Success) என்ற புகழ் பெற்ற நூலை எழுதிய பிரித்தானியரான கன்ரப்பெறிப் பீடாதிபதி அதிவணக்கத்துக்குரிய உறியூலெர் ஜோன்சாவின் பின்வரும் கூற்று உறுதிப்படுத்துகின்றது.

1914-15 ஆண்டுகளில் எட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள மாணவர் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டார்கள். நிலப்பிரபுக்களும் உயர் அரச அதிகாரி வகுப்பினரும் 38.3% மத்தியதர வர்க்கத்தினர் 24.4% வர்த்தகர் 11.4% செல்வந்தப் பிரஜைகள் 14% மதகுருமார் 7.4% தொழிலாளர் 0%¹⁸

'சார் ஆட்சியிலே மக்களின் கல்விக்கான மிக அற்பமான தொகை நிதியே செலவு செய்யப்பட்டது. எமது பொதுமக்களிடமிருந்து அறவிடப்பட்ட பணத்தின் பெரும் பகுதி சிறுதொகையினரான நிலப்பிரபு வர்க்கத்தினரதும். முதலாளி வர்க்கத்தினரதும் கல்விக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன் விளைவாக மக்களின் கல்வி பெற வாய்ப்பு பெற்ற ஐந்திலொரு பகுதியினருக்குத்தானும் போதிய அளவு பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவப்படவில்லை'.

பள்ளிக்கூடங்கள், உள்ளூராட்சி மன்றங்களாலும், மதகுருமாராலும், தனியாராலும் நடத்தப்பட்டு வந்தன. இவற்றில் தொழிலாளர் விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் கல்விகற்ற பள்ளிக்கூடங்கள் அடிப்படை வசதிகள் அற்றவையாய் மிக இழிநிலையில் காணப்பட்டன.

ஆனால் கல்வி அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சக அதிகாரிகளும் மக்கள் கல்வியின் நம்ப முடியாத பின்தங்கிய இழிநிலையையும் அநாகரிகத் தன்மையையும் மூடி மறைப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தார்கள் பொய்யான புள்ளி விபரங்களையும் தகவல்களையும் வெளியிட்டு மக்களை ஏமாற்றி வந்தார்கள்.¹⁹

'லெனின் இவ்வாற அவர்கள் செய்த இருட்டடிப்பை, அம்பலப் படுத்தியதுடன் மக்கள் கல்வியின் பிச்சைக்கார நிலையைத் தகுந்த ஆதாரத்துடன் வெளிப்படுத்தினார். 'நமது மக்களின் மனதை இருளையடைச் செய்யும் அரசின் நிலைமையை உண்மையில் தெளிவாக விளக்கக்கூடிய, மறுக்க முடியாத அதிகாரபூர்வமான புள்ளி விபரங்களை என்னால் மேற்கோள் காட்ட முடியும்' என்று தைரியமாக உறுதிப்படுத்துகிறேன்²⁰ என்று கூறிய லெனின் அதை நடைமுறையில் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார்.

'நமது மக்கள் (இப்படிக் கூறுவதை மன்னிக்கவும்) கல்வி அமைச்சகம் அதனுடைய செலவினங்கள் பற்றி அசாதாரண முறையில் பெருமை அடித்துக் கொள்கின்றது. பிரதம மந்திரியும், நிதி அமைச்சரும் 1913ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குத் தந்த விளக்கக் குறிப்பில் புரட்சிக்குப் (1905) பிந்திய ஆண்டுகளுக்கான மக்கள் கல்வி அம்மாதிரி அழைக்கப்பட்டதாம்) அமைச்சகத்தின் மதிப்பீடுகளின் சுருக்கத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்த மதிப்பீடுகளில் 1907இல் 4,60,000.00 ரூபிள்களில் இருந்து 1913இல் 13,70,000.00 ரூபிள்களாக அதிகரித்தன. பிரமாண்டமான வளர்ச்சி; ஆறு ஆண்டுகளில் ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு அதிகரித்துள்ளது²¹ என எடுத்துக் காட்டும் அவர் அந்த அதிகரிப்பின் இரகசிய உண்மையைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகிறார்.

அதாவது அலட்சியப்படுத்தக்கூடிய மிகச் சிறு தொகைகள் அவற்றின் அதிகரிப்புச் சதவீதக் கணக்கில் கொடுக்கப்படும்போது எப்பொழுதும்

பிரமாண்டமான வேகத்தில் வளர்ச்சியடையும். மூன்று கோப்பேக்குகள் வைத்திருக்கும் ஒரு பிச்சைக்காரரிடம் நீங்கள் ஐந்து கோப்பேக்குகள் கொடுத்தால் அவனுடைய சொத்து உடனே பிரமாண்டமான வளர்ச்சியைக் காட்டும். அது 167 சதவீதத்திற்கு அதிகமானதாகும்²²

மேலும் அவர் கல்வி அமைச்சகம் மக்கள் கல்விக்காகச் செலவிடும் சிறு தொகைப் பணத்தைப் பயன்படுத்தித் தானும் மக்களுக்கு அவசியமான கல்வி அளிக்கப்படவில்லையென்பதைத் தீர்க்க ரீதியாக விளக்கியுள்ளார்.

'ருஷியாவில் மக்களின் மனதை இருளடையச் செய்வதற்காக அமைச்சகத்திற்கு ஆகும் செலவு 1913இல் 13.67 கோடி ரூபிள்கள் எனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது, மக்கள் தொகையில் (1913இல் 13,170,000,000) ஆள்வீதம் 80 கொப்பெக்குகள்தான். திரு. நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய வரவு செலவுத் திட்ட விளக்க நூலின் 109 ஆம் பக்கத்தில் கொடுத்துள்ள கல்விக்காக அரசு செலவு செய்யும் மொத்தச் செலவை அதாவது 20,40,000,000 ரூபிள்களை நாம் ஒப்புக்கொண்டாலும் அது, தலைக்கு 1 ரூபிள் 20 கொப்பெக்குகள்தான். பெல்ஜியம், பிரித்தானியா, ஜேர்மன் ஆகிய நாடுகளில் மக்கள் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை ஆள்வீதம் இரண்டு முதல் மூன்று ரூபிள்கள் 50 கொப்பெக்குகளுக்கு மேற்படலாம். 1910இல் அமெரிக்காவில் 42.6 கோடி டொலர்கள் அதாவது 85.2 கோடி ரூபிள்கள் மக்கள் கல்விக்காகச் செலவிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஆள்வீதம் 9 ரூபிள்கள் 24 கொப்பெக்குகள் ஆகும். நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1870இல் அமெரிக்கக் குடியரசு மக்கள் கல்விக்காக ஆண்டு ஒன்றிற்கு 12.6 கோடி ரூபிள்களைச் செலவளித்துக் கொண்டிருந்தது. அதாவது ஆள்வீதம் 3 ரூபிள்களும் 30 கொப்பெக்குகளும்²³

இவ்வாறு ருஷியாவில் மக்கள் கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகின்ற பச்சைப் பண அளவை லெனின் எடுத்துக் காட்டியதுடன் கல்விக்காகப் பணம் செலவிடப்படுவதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த ஆதிக்க வர்க்க சார்பின் கோட்பாடுகளை அரசாங்க அதிகாரியின் அறிக்கைகளும் அதிகாரிகளும் எழுதிய ருஷியா ஏழை நாடு எனவும் அதனிடம் பணம் இல்லை எனவும் கூறுவார்கள். ஆம்! மக்கள் கல்வி விடயத்துக்கு வரும்பொழுது ருஷியா ஏழை நாடு மட்டுமன்று, அது ஒரு பிச்சைக்கார நாடுமாகும். நிலப்பிரபுக்களால் ஆளப்படும் பண்ணையடிமையுடைமை அரசு, பொலிஸ் இராணுவம் வாடகைகள், ஆகியவற்றை செலவைப் பொறுத்தவரையிலும் உயர் அரசு உதவி வகிக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு பத்தாயிரம் ரூபிள்கள் சம்பளம், வழங்கும்போது ருஷியா பணக்கார நாடாகிவிடும்.²⁴ எனச் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

'அவர்' அத்துடன் திருப்தி அடையவில்லை. 'பொதுமக்கள் பண்ணையடிமையுடைமையாளர்களான நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தை தூக்கி எறியக்கூடியளவு தங்களைத் தாங்களே போதிய கல்வி அறிவு உடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளாத வரை ருஷிய மக்கள் கல்விக்காக செலவு எப்பொழுதும் ஏழையாகவும் பிச்சைக்கார நாடாகவும் தான் இருக்கும்.'²⁵ என உழைக்கும் வெகுசனங்களின் நிலைப்பாட்டில் நின்று விடிவுக்கான வழியைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அவர் மேலும் மக்கள் கல்விக்கெனச் செலவிடப்படுகின்ற நிதி உண்மையில் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் நலனுக்காகச் செலவிடப்படுவதைப் பின்வருமாறு பின்வருமாறு தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

'பிரபுத்துவ வர்க்கம் ருஷிய சனத்தொகையில் ஒன்றரைச் சதவீதம்தான். ஆனால் அரசாங்கம் சகல பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கல்வி நிறுவங்களுக்கும் மக்களில் பத்தில் ஒன்பது பேர்களிடம் பணத்தை எடுத்து பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினருக்குக் கல்வி அளிக்க அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தியும். விவசாயிகளுக்கும் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் கல்விக்கான வழியைத் தடுத்தும் செயற்படுகின்றது.'²⁶

'நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கமும் முதலாளி வர்க்கமும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற ருஷியாவில் உழைக்கும் மக்கள் கல்வி கற்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களின் அவல நிலையையும் அங்கு கல்வி போதிக்கின்ற ஆசிரியர்களின் தகுதியின்மையையும் அந்த ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தின் இழிநிலையையும் 'நமது பள்ளிக்கூடங்கள் பற்றி' என்ற கட்டுரையில் லெனின் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

அக்கட்டுரையிலே 1911 சனவரி 16இல் எடுக்கப்பட்ட அனைத்து ருஷிய பள்ளிக்கூடங்களின் கணியீடு மிக மோசமான முறையில் ஆராயப்பட்ட விபரங்களைக் கொண்டதாக இருப்பினும் அதிகார வர்க்கம் இரகசிய முகத்திரையைச் சிறிது அகற்ற வாய்ப்பளிக்கிறது' எனச் சுட்டிக் காட்டும் லெனின் பீற்றர்ஸ்பேக் கல்வி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கிடைக்கப்பெற்ற புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையில் பள்ளிக் கூடங்களின் தொகையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

'நகரங்களில் 329 ஒருவகுப்பு நகர்ப் பள்ளிக்கூடங்களும், 139 மூன்றாந்தரத் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களும், 177 மதகுருமார்களின் ஒரு வகுப்புப் பள்ளிக் கூடங்களும் உள்ளன. 'கிராமங்களில் 3545 உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களின் (ஸேம்ஸ்துவோவின்) பள்ளிக்கூடங்களும் 2506 மத குருக்களின் ஒருவகுப்புப் பள்ளிக்கூடங்களையும் நாம் பெற்றுள்ளோம்.'²⁷

'இப்பள்ளிக் கூடங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவானதென்பதைக் குறிப்பிட மறக்காத அவர். அந்த ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

'நகர்ப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் ஆண்டுச் சம்பளம் 924 ரூபிகள். தனியார் பள்ளிக்கூட ஆசிரியைகளுக்கு 609 ரூபிகள் மதகுருக்களின் பள்ளிக்கூட ஆசிரியைகளுக்கு 302 ரூபிகளும் சம்பளமாகும்.

'பிச்சைக்கார பட்டினி கிடக்கும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் - இதுதான் நமது மதகுருக்களின் பள்ளிகள்'

'உயர்தர மற்றும் இடைநிலை உலகியல் பொதுக் கல்வி கற்ற ஆசிரியர்சனின் சதவீதம் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்!

நகர்ப் பள்ளிக் கூடங்களில் 76 சதவீதம், தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் 67 சதவீதம், மதகுருக்களின் பள்ளிக்கூடங்களில் 18 சதவீதம்.

கிராமங்களில் உள்ளூர் ஆட்சி மன்ற பள்ளிக்கூடங்களில் கற்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 20 சதவீதம், மத குருக்களின் பள்ளிக்கூடங்களில் (சமயக் கல்வி ஆசிரியர்களைத் தவிர்த்து) 2.5 சதவீதமாகும்.

இப்பள்ளிக் கூடங்களில் தரை இடமானது வெளிச்சம் தரும் சன்னலின் பரப்பைப் போல் ஆறு மடங்குதான் இருக்க வேண்டும், ஆனால் உண்மையில் அது ஒன்பது மடங்கு பெரிதாக உள்ளது. அதாவது அதிக நெருக்கமாக மட்டுமின்றி, அதிக இருட்டாகவும் உள்ளது.

'இந்த விபரங்களையெல்லாம் மிக மிக அற்பமானவை எனலாம். நமது பள்ளிக்கூடங்களின் பிச்சைக்கார நிலையைப் பற்றிய விரிவான நுட்பமான முழு விபரங்கள் சேகரிக்கப்படாமல் தடுக்க மிகக் கடுமையாக அமைச்சகம் முயன்றது.'

அப்படியிருந்தும், இத்தகைய பூர்த்தி செய்யப்படாத அதிகாரபூர்வமாகத் தடுக்கப்பட்ட மோசமான முறைகளில் சேகரிக்கப்பட்ட விபரங்களில் பள்ளிக் கூடங்களின் பிச்சைக்கார நிலைமை முனைப்பாகக் காணப்படுகின்றது.²⁸ இவ்வாறு மிக நுட்பமாகவும் அக்கறையுடனும் பள்ளிக் கூடங்களின் அவல நிலையைப் பகிரங்கப்படுத்தி உண்மை நிலையை மக்கள் உணரவைத்த லெனின் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்த பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி போதித்த ஆசிரியர்களின் அனுதாபத்திற்குரிய நிலையையும் அம்பலப்படுத்தத் தவறவில்லை.

'மக்கள் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் பற்றிப் பேசும்போது ருஷியா ஏழை நாடாகிவிடும். அவர்களுக்கு அவலத்தனமான அற்பதொகை சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. மக்கள் ஆசிரியர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள், மனிதர்கள் வாழத் தகுதியற்ற கணப்பில்லாக் குடிசைகளில் கிடந்து விறைத்துப் போகிறார்கள். குளிர்காலத்தில் விவசாயிகள் தங்களுடைய குடிசைகளுக்குக் கொண்டுவரும் கால்நடைகளுடன் ஆசிரியர்கள் தங்குகிறார்கள்'²⁹ என ஆசிரியர்களின் ஏழ்மையும் துன்பமும் நிறைந்த இழிந்த வாழ்க்கையை அனுதாபத்தோடு படம்பிடித்துக் காட்டும் லெனின், 'மக்கள் கல்வியின் நேர்மையான ஊழியர்களுக்கு கண்ணியமான சம்பளம் கொடுக்கும் வியடத்தில் ருஷியா ஏழை நாடாகி விடும். ஆனால், சோம்பேறி நிலப்பிரபுக்களுக்கும், மூர்க்கத்தனமான இராணுவ சாகசக்காரர்களுக்கும், சீன சுத்திகரிப்பு ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் எண்ணெய் அரசர்களுக்கும் மற்றும் இத்தகையவர்களுக்கும் கோடிக்கணக்கில் பணத்தை வீணாக்கும் பொழுது ருஷியா மிகப் பணக்கார நாடாகிவிடும்.'³⁰ எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து மக்களின் உழைப்பின் பயனை எந்த வர்க்கம் அனுபவிக்கின்றதென்பதை வெளிப்படுத்தினார்.

சார் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த ருஷியாவில் ஆசிரியர்கள் சுதந்திரமாக இயங்க விடப்படவில்லை. அவர்கள் அதிகாரிகளின் அடக்குமுறையின் கீழ் துன்ப துயரங்களை அனுபவித்தார்கள். இதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக லெனின் மக்கள் கல்வி அமைச்சக அதிகாரி திரு. கீலூழுவின் கூற்றிலிருந்து பின்வரும் மேற்கோளைக் காட்டுகிறார்.

“காசான் பிரதேசத்தில் 1906 முதல் 1910 வரையுள்ள ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கீழ்க்கண்டவர்கள் அவர்களது பதவிகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். இடைநிலை மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி நிறுவனங்களின் 21 தலைமை ஆசிரியர்களும் பொதுப் பள்ளிக் கூடங்களில் பரிசேதகர் 32 பேரும் நகர்ப்புறப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் 1504 பேரும், இந்த வகையைச் சேர்ந்த 870 ஆசிரியர்கள் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள்” என்று திரு. கீலுழவ் கூறினார். நமது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அமைதியாக எப்படித் தூங்க முடியும் என அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.³¹

இந்த மேற்கோள் கூறும் செய்தியின் பின்னணியில் உள்ள சுரண்டும் வர்க்க சார்பான செயற்பாடுகளை லெனின் பின்வருமாறு பகிரங்கப்படுத்துகிறார்.

இதோ உங்கள் சாட்சி! ஆசிரியர்மீது அரசாங்கத்தின் போக்கு மிக அவதூறானதாகவும், மிக வெட்கக்கடோனதாகவும், வெறுப்பை உண்டாக்கக்கூடிய கொடுங்கோன்மைத் தன்மையானதாகவும் இருப்பதை உங்களுடைய இந்தச் சாட்சியாளர் கட்டாயம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. கணவான்களே! நான்காவது டூமா, அரசு ஆலோசனைக்குழு ஆகியவற்றை ஆட்டிப் படைப்போரே! உங்களது ஆட்சியாளர் ருஷியாவில் ஆசிரியர்கள் முயல்களைப் போல் வேட்டையாடப்படுகிறார்கள் என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.³²

அன்றைய பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்தின் வர்க்கசார்பையும், கலைத்திட்டத்திற்கும் மக்களின் தேவைக்கும் இடையே இடைவெளியையும் ஆழமாக ஆய்வுசெய்து உண்மைத் தகவல்களை எவரும் மறுக்க முடியாத வகையில் மக்கள் முன் வைத்தார்.

‘எல்லாத் துறைகளிலும் கல்வித் தேர்ச்சி பெற்ற மனிதனை உருவாக்கத்தான் விரும்புவதாகவும் பொதுவாக அறிவியல்களைப் போதிப்பதாகவும் பழைய பள்ளிக் கூடங்கள் அறிவித்தன. இது உள்ளும் புறமும் பொய்யானது என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில் சுரண்டுவோர் சுரண்டப்படுவோர் என்னும் வர்க்கங்களாக மக்களைப் பிரிவுபடுத்தியதன் அடிப்படையிலே சமூகம் முழுவதும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; இயங்கி வந்தது. வர்க்க உணர்வால் முற்றிலும் நிறைந்திருந்த பழைய பள்ளிக்கூட முறை அனைத்தும் முதலாளித்துவ வர்க்கக் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அறிவியல்களைப் போதித்தது இயல்பே. அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும் முதலாளித்துவ வர்க்க நலன்களுக்காகப் போலியாக உருவாக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இளந்தலைமுறைக்கு இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் முறையான பயிற்சி அளிக்கப்படவில்லை. அதே முதலாளித்துவ நலன்களுக்காக அது உருவாக்கப்பட்டது. இந்தத் தலைமுறையினருக்கு அளிக்கப்பட்ட பயிற்சியில் நோக்கம் முதலாளித்துவ, வர்க்கத்துக்கு இலாபம் தரவல்லவர்களும், அதேபோன்று அதன் அமைதியையும் சோம்பேறித் தனத்தையும் தரவல்லவர்களும், அதேபோது அதன் அமைதியையும் சோம்பேறித் தனத்தையும் குலைக்காதவர்களுமான பயனுற்ற ஏவலர்களாக அவர்களை உருவாக்குவதே.³³

'பழைய பள்ளிக்கூடங்கள் பாடப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தன. தேவையற்ற, பயனற்ற, உயிரற்ற அறிவியல் திரள்களைக் கற்கும்படி அவை மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தின. அவை மூளையில் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்பட்டன. இளந்தலைமுறையினரைப் பொது அச்சில் வார்க்கப்பட்ட அலுவலர்களாக அவை மாற்றின'.³⁴

1917 அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளி வர்க்கத்தாலும் அளிக்கப்பட்ட பொதுக் கல்வியினது உள்ளடக்கத்தின் வர்க்க சாராம்சத்தை இத்துணை அளவு ஆழமாகவும், நுட்பமாகவும் லெனினுக்கு முன்னர் எவரும் எடுத்துக் காட்டவில்லையென்று துணிந்து கூறலாம்.

வர்க்கங்களாய்ப் பிரிந்துள்ள ருஷிய சமூகத்தில் கல்வியிலும், பயிற்சியிலும் போதனையிலும் வர்க்க நிலைப்பாடு உள்ளதென்பதை மறைக்க எடுக்கின்ற முயற்சிகளை முறியடிக்கக்கூடிய வகையில் லெனின் அவற்றை கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார்.

1895ஆம் ஆண்டு 'ஒரு கல்விக் கற்பனா உலகம், நாடு தழுவிய கட்டாய இடைநிலைக் கல்விக்கு ஒரு திட்டம்' என்னும் கட்டுரை செ.நி. யுமுக்கோவினால எழுதப்பட்டது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள பிற்போக்குத் தன்மையையும் கற்பனாவாத சாராம்சத்தையும் லெனின் தமது 'விவசாய இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளும் விவசாயச் சமூக மாற்றத்திற்கான பள்ளிக்கூடங்களும்' என்ற கட்டுரையில் தெட்டத் தெளிவாக விளக்குகிறார். 'இத்திட்டமானது ருஷியாவில் உள்ள வறுமை மிக்க குடிமக்களுக்காக பதினெந்தாயிரம் முதல் இருபதாயிரம் வரையிலான பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவவும், அதேபோது இப்பள்ளிக் கூடங்கள் உற்பத்தி செய்யும் சங்கங்கள் மாதிரியானவையாக அமையும்படி வகை செய்யவும் உத்தேசித்திருந்தது. இத்திட்டத்தின்படி மாணவர்களுக்கு குளிக்காலத்தில் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடப் பாடத்திட்டப்படி போதிக்கப்படும். கோடை காலத்தில் கற்பதற்கு ஆகும் செலவை ஈடுகட்ட மாணவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். இத்திட்டத்தில் கற்பனாவாதமானது; பொதுமக்களுக்குப் பயன்றது. பண்ணை அடிமை உடைமை உணர்வைக் கொண்டதாக உள்ளதென்று'³⁵ லெனின் தர்க்கரீதியாக விமர்சித்தார்.

வர்க்க சமூகத்தில் கல்வி, பண்பாடு, கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் வர்க்க சார்பை மறைக்க முயன்ற சகல சந்தர்ப்பவாதிகளதும், சீர்திருத்தவாதிகளதும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் எதிராக அவர் தலைமை தாங்கி நடத்திய சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு எதிரான புரட்சி இயக்க வளர்ச்சியின் எல்லாக் கட்டத்திலும் தமது நியாய வாதங்களையும், கண்டனங்களையும், விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கத் தவறவில்லை.

இவ்விடயம் தொடர்பாக அவர் 'உக்ரேனியர்களுக்காக ஆயர் நிக்கோன் எவ்வாறு வாதாடுகிறார்' 'கலாசார - தேசிய சுயாட்சி', 'தேசிய இனப் பிரச்சினை பற்றி விமர்சனக் குறிப்புகள்' ஆகிய கட்டுரைகளில் தமது தர்க்க நியாயங்களை ஆணித்தரமாக விளக்கியுள்ளார்.

இக்கட்டுரைகளிலே உக்ரேனிய மக்களுக்காக கல்வி விடயத்தில் ஆயர் நிக்கோலும், பந்துக்காரர்களும், எல்லாவித தேசியவாதிகளும் முன்வைத்து ஆதரித்து நின்ற 'தேசிய கலாச்சாரம்' 'கலாச்சார தேசிய சுயாட்சி' ஆகிய திட்டங்களை லெனின் கடுமையாக விமர்சித்துக் கண்டித்தார்.

'தேசிய கலாச்சாரம்' என்ற கோசம் மதகுருக்களின் அல்லது முதலாளி வர்க்கத்தின் மோசடி என அரசியல் உணர்வு பெற்ற தொழிலாளர்கள் புரிந்து வைத்துள்ளனர்.

'பொதுவாக மதகுருக்களும் முதலாளி வர்க்கத்தினரும் மட்டுமே தேசிய கலாச்சாரத்தைப் பற்றிப் பேச முடியும். உழைக்கும் மக்கள் உலகத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் சர்வதேசிய கலாச்சாரத்தைப் பற்றிப் பேச முடியும். முழுமையானதும், தேசிய நசுக்குதல் இல்லாததும் சனநாயகத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதுமானது அக்கலாச்சாரம் மட்டுமே'³⁶ என லெனின் நீக்கொணுக்குப் பதில் உரைத்தார்.

'தேசிய கலாச்சாரம், 'கலாச்சார தேசிய சுயாட்சி' ஆகியவற்றின் சாராம்சம் என்னவெனில் ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திற்கும் தனித்தனி பள்ளிக்கூடங்கள் என்பதாகும் என சுட்டிக்காட்டிய அவர் தேசிய இனங்களுக்குத் தக்கவாறு பள்ளிக்கூடங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதனைப் பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டம் என்ற பார்வையில் மிக அழுத்தமாக நாம் எதிர்க்க வேண்டும்'³⁷ எனக் கூறினார்.

அவர் தமது வாதத்திற்கு சமூகப்புற நிலை யதார்த்த நிலைமைகளைச் சான்றாகக் காட்டுகிறார்.

'தொழிலாளர்கள் எந்தத் தேசிய இனத்தவர்களாக இருப்பினும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்களுக்கு எதிராகத் திருப்பப்படும் கூட்டுப் பங்குக் கம்பனிகள் விலை நிர்ணயச் சபைகள்; அறக்கட்டளைகள், உற்பத்தியாளர் சங்கம் முதலியவற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசின் கீழ் உள்ள எல்லா தேசிய இன முதலாளிகளும் மிக நெருக்கமாகவும், அன்னியோன்னியமாகவும் இணைந்துள்ளனர் என்பது யாருக்குத் தெரியாது? மிகப் பெரும் ஆலைகள், சுரங்கங்கள், தொழிற்சாலை வியாபார நிறுவனங்கள் ஆகியவை முதல் முதலாளித்துவ-நிலவுடைமைப் பண்ணைகள் வரை எந்த முதலாளித்துவ நிறுவனங்களினும் தொழிலாளர்களிடையே எங்கோ ஒரு மூலையில் அமைதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும். கிராம மக்களிடையே உள்ளதைவிட அதிக அளவில் பல்வேறு தேசிய இனங்களை நாம் எப்பொழுதும் பார்க்கிறோம் என்பது யாருக்குத் தெரியாது?

நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்கள் வளர்ச்சி பெற்ற முதலாளித்துவத்துடன் நெருங்கிய பழக்கமுடையவர்கள். அவர்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தின் உளவியலை நன்கு முழுமையாக உணர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அவர்களுடைய முழு வாழ்க்கையும் அதைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. அல்லது அவர்களுடைய தாய்ப் பாலிலேயே இதைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய தொழிலாளர்கள்

பள்ளிக்கூடங்களைத் தேசிய இனத்துக்கேற்ப பிரிக்க வேண்டுமென திட்டம் தீங்கு பயப்பது மட்டுமல்ல, நுட்பமான அப்பட்டமான, மிகவஞ்சகமான முதலாளிகளின் மோசடித் திட்டமாகும் என்ற இயற்கையாகவும், தவிர்க்க முடியாமலும் உணர்ந்துள்ளார்கள். இக்கருத்தினைப் பிரசாரம் செய்வதன்மூலம் தொழிலாளர்கள் பிளவுபடுத்தப்படலாம்; பிரிக்கப்படலாம், பலவீனப் படுத்தப்படலாம். மேலும் தேசிய இனங்களுக்கேற்ப பொதுமக்கள் இனங்களின் பள்ளிக்கூடங்களைப் பிரிப்பதால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். இதே நேரத்தில் விசேடமாக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களைக் கொண்ட வளமான தனிப்பள்ளிக் கூடங்களைப் பெற்ற முதலாளிகளின் குழந்தைகளை எந்தப் பிரிவினையாலும், எந்த வகையாலும் அச்சுறுத்த முடியாது அல்லது கலாசார தேசிய சுயாட்சி மூலம் பலவீனப்படுத்த முடியாது.³⁸

இவ்வாறு வெளின் வர்க்கங்களாகப் பிரிந்துள்ள சமூகத்தில் மக்களது பள்ளிக் கூடங்களைத் தேசிய இனங்களுக்கேற்ப பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டின் பின்னணியில் உள்ள சுரண்டும் வர்க்கத்தின் கபடத்தனத்தையும், மக்கள் மத்தியில் ஏற்படக் கூடிய ஐக்கியமின்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

ருஷியாவில் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சி பெற்று முதலாளித்துவ வர்க்கம் அரசியலிலும் சமூகத்திலும் ஆதிக்க நிலை பெற்ற பின்னர் நிலப்பிரபுக்கள் போல அவர்களும் கல்வியைத் தம் வர்க்க நலன் பேணும் முறையில் மாற்றியமைத்தனர். இந்த உண்மையை அவர் தாம் ஆற்றிய உரைகளிலும், எழுதிய பல கட்டுரைகளிலும் உன்னிப்பாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

1918ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்த்து மாதத்தில் நடைபெற்ற கல்வி பற்றிய அகில ருஷிய காங்கிரஸில் ஆற்றிய உரையில் இந்த உண்மையை விளக்குவதற்கே முக்கியத்துவம் அளித்தார். அவர் அந்த உரையில் 'உண்மையில் பள்ளிக்கூடம், முதலாளித்துவ வர்க்க ஆட்சியின் கருவியாக முழுமையாக மாற்றப்பட்டதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலாளித்துவ வர்க்க உணர்வுக்குள் முழுமையாக ஆழ்த்தப்பட்டுவிட்டன. அவர்களது நோக்கம் முதலாளிகளுக்குக் கீழ்ப்படிவுள்ள அடியார்களையும், திறமையான தொழிலாளர்களையும் வழங்குவதுதான்'.³⁹ என யதார்த்த உண்மையை வெளிப்படுத்தினார். மேலும் அவர் சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் முதலாளி வர்க்கம் கல்வியாளர்கள் செய்த மக்கள் விரோத வேலைகளைப் பின்வருமாறு பகிரங்கப்படுத்தினார்.

'பழைய முதலாளித்துவக் கலாசாரத்தின் மிகச் சிறந்த கல்வி அறிவுபெற்ற பிரநிதிகளால் கையாளப்பட்ட நாசவேலையின் கருத்தென்ன? எந்தக் கிளர்ச்சிக்காரரையும் விடச் சிறப்பாக, நமது எல்லாப் பேச்சுக்களையும் விட நன்றாக, ஆயிரக்கணக்கான சிறு பிரசுரங்களைவிட மேலாக இந்த மறைமுக நாசவேலையானது இந்த நபர்கள் கல்வியைத் தமது ஏகபோகம் ஆக்கியதையும், 'சாமான்ய மக்கள்' மீதான தங்களது ஆட்சியின் கருவியாக மாற்றியுள்ளனர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டிற்று. சோசலிச நிர்மாணப் பணியைத் தடை செய்ய

அவர்கள் தமது கல்வியைப் பயன்படுத்தினார்கள். உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராக வெளிப்படையாகச் செயற்பட்டார்கள்.⁴⁰

'இதே விடயத்தைச் சர்வதேசிய வாத ஆசிரியர்களின் இரண்டாவது அகில ருஷிய காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையிலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார். கல்வித் துறையில் முதலாளி வர்க்கத்தின் நோக்கங்களையும், நடைமுறைகளையும் மிகக் குறிப்பாக அறிவுரையிலே பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்துகிறார்.

'முதலாளி வர்க்கம் பள்ளிக்கூடத்தைக் கீழ்ப்படிதலும், திறமையுள்ள ஊழியர்களை முதலாளித்துவத்துக்கு உருவாக்கும் பயிற்சிக்கூடமாக்க முயன்றது. மேலும் சர்வப் பொதுவான கல்வியையும் அடிமுதல் முடிவரை முதலாளித்து வத்துக்கு ஏற்றவாறு அதாவது பணிவும் வினைத்திறனுமுள்ள ஊழியர்களாகவும், மூலதனத்தின் அடிமையாகவும், கருவியாகவும் மாற்றக்கூடிய அளவு இழிவாக்க முதலாளித்துவம் முயன்றது.⁴¹

மனித ஆளுமையை வளர்க்கும் சாதனமாக பள்ளிக்கூடத்தை மாற்ற அவர்கள் ஒருபோதும் எண்ணியதில்லை. சார் மன்னனின் சர்வாதிகாரத்திலும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினதும் முதலாளி வர்க்கத்தினதும் ஆதிக்கத்தின் கீழும், கல்வியானது சுரண்டும் வர்க்கங்களுக்குத் திட்டமிட்ட முறையில் சேவை செய்த பான்மையை லெனின் தமது பிரமிக்கத்தக்க ஞானத் தெளிவுடனும் தமது தத்துவத்தின் மீது அசையாத பற்றுறுதியுடனும் உழைக்கும் மக்கள் சார்பான நிலைப்பாட்டில் நின்று நுட்பமாக ஆய்வு செய்து அம்பலப்படுத்தினார்; விமர்சனஞ் செய்து கண்டித்தார்.

அவர் தமது ஆய்வின் மூலம் 'தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும், முதலாளிகளாலும் நிலப்பிரபுக்களாலும் ஒடுக்கப்பட்டு வரும் வரை பள்ளிக்கூடங்கள் நிலப்பிரபுக்களினதும், முதலாளிகளினதும் கையில் இருந்து வரும் வரை இளைஞர் தலைமுறை குருடாகவும், இருளில் ஆழ்ந்ததாகவும் இருந்து வரும்'⁴² என்று முடிவுக்கு வந்தார்.

அக்காரணத்தால் 'சாரின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துப் புரட்சிகரமாகப் போராடாமலும், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஆகியோரின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறியாமலும் பொதுமக்கள் கல்வியைச் சுரண்டப்படுகின்ற உழைக்கும் பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் கூறாக முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைக்க முடியாதென'⁴³ ருஷிய மக்களுக்குப் போதனையூட்டினார்.

அந்த இலட்சிய வழி நின்று தாமே தலைமை தாங்கி, வழிகாட்டி தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் 1917இல் சார் ஆட்சியை வீழ்த்தினார்., நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளி வர்க்கத்தையும் ஆதிக்க நிலையிலிருந்து தூக்கி எறிந்து சோசலிசப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார். கல்வியை உழைக்கும் வர்க்கத்தின் நலன் பேணும் வகையில் முற்று முழுதாக மாற்றியமைப்பதற்கான தத்துவக் கோட்பாடுகளை ஆக்கியளித்து அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளில் தம்மை உணர்வுபூர்வமாக அர்ப்பணித்தார் என்பதை முழு உலகும் அறியும்.

'பழைய சமூகம் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நிலப்பிரபுக்களாலும், முதலாளிகளாலும் சுரண்டப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இதைத் தகர்ப்பது நமக்கு அவசியமாயிருந்தது. நாம் இவர்களை வீழ்த்த வேண்டி இருந்தது'⁴⁴ என்று கூறுவதன் மூலம் சோசலிசப் புரட்சியை அவர் நியாயப் படுத்துகிறார்.

பழைய சமூகத்தில் நிலப்பிரபுக்களாலும், முதலாளி வர்க்கத்தினராலும் அமுக்கி வைக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் சோசலிச சமூகத்தைக் கங்கணம் கட்டி நின்று நிர்மாணிப்பவர்களாகவும், சுரண்டும் வர்க்கப் பண்பாட்டு அமிசங்களை அழித்து உழைக்கும் பொதுமக்களுக்குரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை உருவாக்குபவர்களாகவும் ஆக்குதல் வேண்டும். வாழ்க்கையுடனும், சோசலிச கட்டுமானப் பணிவுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும், மேலும் உழைக்கும் மக்களின் வெற்றிக்காகத் தீவிரமாகப் போராடுகிறவர்களை உருவாக்கக்கூடியதாகவும் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்க வேண்டுமென லெனின் மீண்டும் மீண்டும் தமது உரையிலும் எழுத்திலும் வலியுறுத்தினார். இந்த இலட்சிய நோக்கின் அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடச் செயற்பாடுகளின் ஒவ்வொரு அடியையும் பயிற்சிக்கும் கல்விக்கும் போதனைக்கும் உரிய ஒவ்வொரு அடியையும் சுரண்டுவோருக்கு எதிராக எல்லா உழைப்பாளிகளுடைய போராட்டத்துடன் பிரிக்க முடியாதவாறு இணைக்க வேண்டுமென்பதில் லெனின் விழிப்புடன் செயற்பட்டார்.

'நிலப்பிரபுக்களதும் முதலாளிகளதும் ஆட்சியின் கீழ் அஞ்ஞான இருளில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த ருஷிய மக்கள் தமது அறிவால் சுரண்டும் வர்க்கங்களை அழிக்கும் வல்லமையுடையோராகவும் புதிய சோசலிச சமூகத்தை வேகமாக நிருமாணிப்பவர்களாகவும் ஆவதற்கு அவர்களுக்குக் கல்வி எவ்வித இடர்ப்பாடுமின்றிக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்பது பண்பாட்டுப் புரட்சி பற்றிய லெனினுடைய முக்கியமான போதனையாகும். அதாவது 'மக்கள் மறு கல்வி பெற்றுத் தம்மைப் பயிற்றுவித்தாக வேண்டும்'⁴⁵ என்பது அவருடைய குறிக்கோள். சர்வதேசியவாத ஆசிரியர்களின் இரண்டாவது ருஷியக் காங்கிரசில் உரையாற்றியபோது அவர் இந்நோக்கத்தைத் தெளிவாகப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

'அறிவும் விஞ்ஞானமும் சலுகை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே என்பது இனி இல்லை. அவை பணக்காரர்கள், சுரண்டுவோர் நிலையை மீண்டும் வலுப்படுத்தப் பயன்படும் சாதனமாக இனி இராது. மாறாக உழைக்கின்ற சுரண்டப்படுகின்ற மக்களின் விடுதலைக்கான ஆயுதமாகும் வகையில் ஆவன செய்வதில் நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.'⁴⁶

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் விவசாயிகளும் ஏளைய உழைக்கும் மக்களும் ஆட்சி அதிகாரத்தை வென்றெடுத்த நாள் முதல் ருஷியாவின் கல்வியமைப்பை தமது இலட்சியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் முற்று முழுதாக மறு வார்ப்புச் செய்வதில் ஆக்கபூர்வமான நடைமுறைகளை அடிலாக்கினார். கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகம் அமைக்கப்பட்டு கல்வி நிறுவனங்கள் யாவும் அதன்

நிருவாகத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்டதன் மூலம் மக்கள் கல்விக்கான அரசு அமைப்பு முறையை உருவாக்க அடிக்கல் நாட்டப்பட்டதெனலாம்.

லெனின் சோவியற்றுக் குடியரசில் கல்வி எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பதைப் 'பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரம் குறித்து' என்னும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு வரையறுத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'தொழிலாளர் - விவசாயிகளது சோவியற்றுக் குடியரசில் கல்வித்துறைப் பணிகள் யாவும் பொதுவாய் அரசியற் கல்வித் துறையிலும் குறிப்பாய் கலைத்துறையிலுமான இப்பணிகள் யாவும் தொழிலாளி வர்க்கமானது தனது சர்வாதிகாரத்தின் நோக்கங்களை அதாவது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வீழ்த்திடல், வர்க்கங்களை ஒழித்தல், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதன் எல்லா வடிவங்களையும் அகற்றுதல்' என்பவற்றை வெற்றிகரமாகச் சித்திபெறச் செய்வதற்காக நடத்திவரும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் மனப்பாங்கில் தோய்ந்தனவாய் இருத்தல் வேண்டும்.'⁴⁷

இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர் 'எழுத்தறி வின்மையை ஒழித்தல், முதியோர் கல்வி, உற்பத்தி உழைப்பையும் கல்வியையும் இணைத்தல், தொழிற்கல்வி, தொழிறுட்பக் கல்வி, மின்னியற்கல்வி, அழகியற் கல்வி ஆகியவற்றுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்தார்.

1917ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் அவர் எழுதிய கட்சித் திட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றிய விபரங்களில் அவர் கல்வியில் முக்கியத்துவம் அளித்த விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :

08. அரசு செலவிலும் உள்ளூர்ச் சுய அரசாங்க தலதஸ்தாபனங்களின் செலவிலும் மக்கள் தங்கள் சுயமொழியில் கல்வி கற்கும் உரிமை உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.
13. அரசிலிருந்து திருச்சபையைப் பிரிப்பது, திருச்சபையிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்களைப் பிரிப்பது, பள்ளிக்கூடம் முற்றிலும் மதசார்பற்றதாக இருத்தல்.
14. பதினாறு வயது வரையுள்ள எல்லா இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் இலவச கட்டாய பொதுக் கல்வியையும், தொழிறுட்பக் கல்வியையும் (எல்லா முக்கிய உற்பத்தி துறைகளின் தத்துவ, நடைமுறை நிலைகளை மாணவருக்குப் பரிச்சயப்படுத்தல்) குழந்தைகளை சமூக உற்பத்தி வேலையுடன் மிக நெருக்கமாக ஒருங்கிணைக்கும் பயிற்சி அளித்தல்.
15. எல்லா மாணவருக்கும் உணவையும் உடையையும் பள்ளிக்கூடத் தேவைகளையும் அரசு செலவில் அளித்தல்.
5. பள்ளி செல்லும் வயதுடைய (பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட) குழந்தைகளின் உழைப்பை தொழில் அதிபர்கள் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்தல், வாலிபப் பருவத்தினரில் (பதினாறு முதல் இருபது வரை) வேலை நாளை நான்கு மணித்தியாலமாகக் கட்டுப்படுத்தல், வாலிபப் பருவத்தினரை ஆரோக்கியமற்ற தொழிற்சாலைகளிலும் சுரங்கங்களிலும் இரவில் வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்.⁴⁸

லெனின் வரைந்த இந்தத் திட்டத்தின் அமிசங்கள் சோவியற்றுக் குடியரசில் அவரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணைகளிலும், அவர் உருவாக்கிய செயற்றிட்டங்களிலும் உள்ளடங்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

'ருஷியாவில் கல்விப் பணிக்கு முதன்மை இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் சோவியத்தைக் கட்டியமைக்க நாம் பொதுமக்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும்'⁴⁹ எனக் கூறும் லெனின் 'எழுத்தறிவில்லாத நாட்டில் கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்க முடியாதென்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அவர் தலைமை தாங்கிய சோவியற்று ஆட்சி கல்லாமை யை ஒழிப்பதை தனது முதல் கடமையாகக் கொண்டது. 1919 திசம்பர் 26இல் லெனினால் கையெழுத்திடப்பட்டு மக்கள் கமிசர்களின் கழகத்தினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணை "ருஷிய சோவியற்று கூட்டாட்சி சோசலிசக் குடியரசு மக்களிடையே எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பது பற்றியதாகும்"⁵⁰. எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பது என்ற பிரச்சினையைத் தீர்க்க மிக அதிகமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இளைஞர் கழகங்களின் மிக முக்கியமான பணி எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதாகுமென லெனின் வலி யுறுத்தியுணர்த்தினார். ருஷியாவின் இளம் கம்யூனிஸ்டுகள் கழகத்தின் மூன்றாவது அனைத்து ருஷியக் காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையில் 'எழுத்தறிவில்லாத நாட்டில் கம்யூனிசத்தைக் கட்டி அமைப்பது முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சோவியற்று ஆட்சி உத்தரவிடுவதோ கட்சி குறித்த கோசத்தைக் கிளப்புவதோ, சிறந்த ஊழியர்களின் ஒரு பகுதியை இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்துவதோ போதாது. இது நமது வேலை. இளைஞர் கழக உறுப்பினராகிய யுவ யுவதியர் நாம் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுப்புறம் செல்வோம்; எழுத்தறிவின்மையை அகற்றுவோம்; நமது வளரும் தலைமுறையில் எழுத்தறிவு அற்றவர்கள் இல்லாதவாறு செய்வோம் என்று சொல்லுவதே கம்யூனிசமாகும்'

'ருஷியாவை இருண்ட எழுத்தறிவு இல்லாத நாட்டிலிருந்து எழுத்தறிவு பெற்ற நாடாக விரைவில் மாற்றுவது முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் இளைஞர் கழகம் இந்தப் பணியை மேற்கொண்டால் இளைஞர்கள் அனைவரும் எல்லோரது நன்மைக்காகவும் பாடுபட்டால் 4,00,000 யுவர் யுவதிகளை உறுப்பினராகக் கொண்ட இந்தக் கழகம் கம்யூனிஸ்ட்டு இளைஞர் கழகம் என அழைக்கப்பட்ட உரிமை உள்ளதாகும்'⁵¹. என அக்கடமையின் அவசியத்தைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிக்கும் தலையாய நோக்கத்துடனேயே லெனின் முதியோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். ஏனெனில் 'அப்போது ஒன்பது வயதுக்கு மேற்பட்டோரில் நாலில் மூன்று பங்கினர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதோராய் இருந்தனர்.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிக்காமலும், பொதுக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தாமலும் புதிய சோசலிச சமூகத்தை உருவாக்குவது சாத்தியமில்லை'⁵². இக்காரணத்தால் ருஷிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் எட்டாவது காங்கிரஸ் 1919இல் லெனின் தலைமையில் கூடிய பொதுத் தொழிலாளர் விவசாயிகளது சுயகல்விக்கும்.

சுய முன்னேற்றத்துக்கும் முழு ஆதரவு வழங்குவதெனவும், முதியோர் பள்ளிக்கூடங்கள், நூலகங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், மக்கள் பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவுவதெனவும் முடிவு செய்தது. அதன் பின்னர் சோவியற்று அரசு இதுபற்றித் தீவிர பிரசாரம் செய்தது. எவ்வாறாயினும் பெரும்பான்மை மக்களின் எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பது சோவியற்று அரசுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்தது. சனத்தொகையில் நாலில் மூன்று பங்கினருக்கு எழுதவும் வாசிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். ருஷியன் அல்லாத பலதேசிய இனங்களின் மொழிகளுக்கு வரிவடிவ வடிவம் உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. மக்கள் மத்தியில் மதசார்பான, மரபு முறையான அநேக தப்பெண்ணங்களைப் போக்க வேண்டியிருந்தது.

'எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக கல்விக்கற்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் உதவியைப் பெறுவதற்கு மக்கள் கல்வி கமிசாரகத்துக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது. எழுத்தறிவின்மையை ஒழித்தல் பற்றிய அரசாணை எழுத்தறிவில்லாதவர்களைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகாமல் தடைசெய்த எல்லோரையும் சட்டரீதியாகத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தது'⁵³

1920ஆம் ஆண்டு எழுத்தறிவின்மையை ஒழித்தலுக்கான அகில ருஷிய விசேட குழு பிரதேச, மாவட்டக் குழுக்களைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டது.⁵⁴ 1917ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நிலப்பிரபுக்களையும், முதலாளி வர்க்கத்தினரையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்த சார் மன்னனின் அரசாங்கம் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் எழுத்தறிவு பெறுவதைத் திட்டமிட்டுத் தடை செய்து வந்தது. இந்த வரலாற்று உண்மை ஆ. ரைஸ் வில்லியம்ஸ் என்ற அமெரிக்கர் எழுதிய 'நேரில் கண்ட ருஷியப் புரட்சி' என்னும் நூலில் சிறுவர் பாடசாலை ஒன்றிற்கு வந்த ஒரு விவசாயி கூறியதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ள கூற்றின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது. அக்கூற்று பின்வருமாறு :

'குழந்தைகளை' இந்தக் கைகளால் எழுத முடியாது. இவற்றால் ஏன் எழுத முடியாதென்றால் கலப்பை பிடிப்பதற்கு மட்டுமே இவை தேவை என்று சார் மன்னன் விரும்பியதாற்றான்'⁵⁵

வெளித்து வழிகாட்டலுக்கிணங்க மக்கள் கல்விக் கமிசாரகம் எழுத்தறிவின்மையின் தீய விளைவுகள் பற்றி மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்து அவர்களைக் கல்வி கற்கத் தூண்டியது. அத்தகைய பிரசாரச் சுவரொட்டிகளில் ஒன்றில் உள்ள வாசகமானது:

எழுத்தறிவற்றவன் குருடன், எங்கும் தோல்விகளும் துன்பங்களும் அவனுக்கு எதிர்ப்படுகின்றன'⁵⁶

சார் மன்னனின் அரசு உழைக்கின்ற பொதுமக்கள் எழுத்தறிவு பெறுவதையோ, அவர்கள் கல்வியும் அறிவொளியும் பெறுவதையோ அறவே விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அந்த அரசு அடிப்படையில் சுரண்டும் வர்க்கத்தின் அரசாக விளங்கியது. அத்தகைய சுரண்டும் வர்க்கத்தின் அரசை 1917ஆம் ஆண்டு

லெனின் தலைமையில் சோசலிசப் புரட்சியின் மூலம் வீழ்த்தி, நிறுவப்பட்ட புதிய அரசு, இதுவரை சுரண்டப்பட்டு வந்த தொழிலாளர், விவசாயிகள், ஏனைய உழைக்கும் மக்களின் அரசாகப் பரிணமித்தது. அதாவது அவ்வரசு பொதுமக்களுடைய அரசாக விளங்கியது. ஆகவே, அவ்வரசு பொதுமக்கள் அறிவொளி பெறுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பது லெனினது தத்துவக் கோட்பாடாகும். அவரது இக்கோட்பாட்டு இலக்கைப் பின்வரும் அவரது கூற்று உறுதிப்படுத்துகின்றதெனலாம்.

'அரசு முதலாவதாய்க் கவலைப்பட வேண்டியது பதிப்பகங்களைப் பற்றியதன்று; படிக்கத் தெரிந்த மக்கள் இருக்க வேண்டுமென்பது பற்றியே யாவற்றுக்கும் முதலாய்க் கவலைப்பட வேண்டும். படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தாக வேண்டும்'57.

ருஷியாவிலே லெனினது வழிகாட்டலின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட புதிய சோவியற்று அரசு உலகிலேயே சுரண்டப்பட்ட வர்க்கங்களின் முதலாவது அரசாகும். அந்த அரசை சுரண்டப்பட்ட வர்க்கங்களாகிய தொழிலாளி விவசாயிகளே தலைமை தாங்கி வழிப்படுத்த வேண்டும். தொழிலையும் விவசாயத்தையும் அவர்கள் தமது அயராத உழைப்பால் பன்மடங்கு விருத்தியுற் செய்தல் வேண்டும். நாட்டின் பொருளாதாரத்தைத் துரிதமாக அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல் இல்லாத ஒரு சோசலிச சமூகத்தை நிர்மாணிக்க வேண்டும். இந்தப் பாரிய வரலாற்றுப் பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக முதலில் அவர்கள் மத்தியில் நிலவும் எழுத்தறிவின்மை, கல்லாமை ஆகியவற்றை ஒழித்தல் அவசியம். அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் கல்வி அறிவு பெறுதல் வேண்டும். அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு ஆகியவற்றில் அவர்கள் புதிய சமூகத்துக்கு ஏற்றவகையில் மறுவார்ப்புச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். இம் முற்றேவைகளை நிறைவேற்றாது போனால் சுரண்டலற்ற புதிய சோஷலிச சமூகத்தின் கட்டுமானப் பணி சாத்தியமன்று என்பதில் லெனினுக்கு உள்ளளவும் ஐயமிருக்கவில்லையென்று கூறலாம்.

அத்தகைய அடிப்படைக் கோட்பாட்டுத் தெளிவுடனேயே லெனின் பொதுமக்கள் கல்விபற்றியும், பாடசாலைக்குப் புறத்தே அளிக்கப்பட வேண்டிய முதியோர் கல்வி அரசியற் கல்வி, பொது மக்களுக்கூரிய நூல்கள் முதலிய கல்விசார் சகல விடயங்கள் பற்றியும் ஆழ்ந்த அக்கறையோடு தமது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை முன்வைத்தார். அவற்றுடன் அமைதியடையாது அக்கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான நெறி" முறைகளையும் தீர்க்கமாக வகுத்தமைத்தார் என்பது வரலாற்று உண்மை.

தொழிலாளி, விவசாயிகள் ஏனைய உழைக்கும் மக்களின் சுபிட்ச வாழ்வில் சத்தியமாக அக்கறை செலுத்திய லெனின் அவர்கள் எழுத்தறிவும், பொதுக்கல்வி அறிவும் மாத்திரம் பெறுவதன் மூலம் புதிய சோஷலிச சமூக அமைப்பை நிர்மாணிப்பவர்களாக அவர்களை மறு வார்ப்புச் செய்ய முடியாதென்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அக்காரணத்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய அரசியற் கல்வி எத்தகையதாக வேண்டுமெனப் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறார்.

'அரசியற் கல்வித் தலைமைக்குழு பாடசாலைக்குப் புறத்தே அமைந்த கல்வியில் பொதுமக்களுக்குக் கல்வியும், அறிவொளியும் அளிக்கும் பணியில் கருத்துச் செலுத்துகின்றது. 'அரசியற் கலாசாரத்தின்-அரசியற் கல்விப் போதனையின் நோக்கம் பொய்மையையும் தவறான கருத்துக்களையும் ஒழித்துக்கட்டக்கூடியோரும். பழைய அமைப்பைத் தோற்கடித்து முதலாளிகள் இல்லாத, சுரண்டலாளர்கள் இல்லாத ஓர் அரசை அமைத்திட பொதுமக்களுக்குத் துணை புரியக்கூடியோருமாகிய மெய்யான கம்யூனிஸ்டுகளைப் பயிற்றுவிப்பதே ஆகும்'⁵⁸.

ருஷியாவிலேயே 1917ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நீண்ட காலமாக ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் தொழிலாளி, விவசாயிகளிடம் மறைந்துள்ள ஆற்றல்களையும் திறன்களையும் கல்வி மூலம் வெளிக்கொணர்ந்து விருத்தி செய்யவிடாது தடுத்து வைத்துள்ளனர். தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் கூலிக்குத் தம் உழைப்பை விற்கின்ற மூளையில்லாத மூடர்கள் என்ற கருத்தை நாட்டிலே நிலைநிறுத்த முயன்று வந்தனர் என்பதை லெனின் அக்காலப்பகுதியில் நிலவிய கல்வி பற்றிச் செய்த விமர்சன ஆய்வுகள் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

லெனின் தொழிலாளி, விவசாயி, ஏனைய உழைக்கும் மக்களிடம் மறைந்துள்ள ஆற்றல்களையும், திறன்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து விருத்தி செய்வதன் மூலம் பொருளாதாரத்தில் மட்டுமன்றி நாட்டின் சகல துறைகளிலும் பெரும் அற்புதங்களைச் செய்யலாமென உறுதியாக நம்பினார். அந்த அடிப்படையிலேயே கல்வியை நெறிப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். 1921ஆம் ஆண்டு 'பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றிய பிரச்சினைகள்' குறித்து சோவியற்றுக்களின் ஒன்பதாவது அகில-ருஷியக் காங்கிரசின் நெறிமுறைகளில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவதிலிருந்து அது புலனாகின்றது.

'இயலுமான அளவு மிகக் குறுகிய காலத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் தொழிலாளர், விவசாயிகள் மத்தியிலிருந்து நிபுணர்களை உருவாக்கப் பயிற்சி அளிப்பது தான் இப்புதிய காலகட்டத்தில் கல்வித்துறை மக்கள் கமிசாரகத்தின் பணி என்று ஒன்பதாவது காங்கிரஸ் கருதுகின்றது. மேலும் பாடசாலைக்கல்வி, முதியோர் கல்வி முதலியவற்றின் கல்வி வேலை, குடியரசு முழுமைக்கும், குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துக்கும் வட்டாரத்துக்கும் உரிய நடப்புப் பொருளாதாரப் பணிகளுடன் மிக நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்படவேண்டுமெனவும் உத்தரவிடுகின்றது'.

மேலும் அது ஒவ்வொரு மின்சார நிலையமும் எல்லாத் தகுதி வாய்ந்த சக்திகளையும், அணிதிரட்டி மின்சாரத்தின் முக்கியத்துவம், மின்சார மயமாக்குவதற்கான திட்டம் ஆகியவற்றைத் தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி விளக்கமுறையான பேச்சுகள், விரிவுரைகள், நடைமுறை ஆராய்ச்சிகள் ஆகியவற்றை நடத்த வேண்டும் என்றும் கோருகின்றது⁵⁹ இந்த நோக்கில் தொழிலாளி விவசாயிகளைப் புதுவார்ப்புச் செய்வதால் அவர்களுக்கு நூலறிவு இன்றியமையாதது. அந்நூல்கள் அவர்கள் வாசித்துப் புரிந்துகொள்ளத்

தக்கவையாக இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய நூல்கள் ஏராளமாக வெளிவருதல் வேண்டும். அந்நூல்களைப் படித்து தமக்கு அவசியமான அறிவை அவர்கள் பெறுவதனால் புதிய சமூக அமைப்பின் நிர்மாணப் பணியில் தமது பங்கை திறம்பட செய்வது மாத்திரம் அன்றி தம் சொந்த வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும். பொது மக்களுக்கு உரிய கல்வியின் முக்கியமான ஒரு கூறான இப்பணியை வெனின் பலமுறை வற்புறுத்தி உள்ளார். இத்தகைய பணியில் - ஈடுபடுவோரைப் புகழ்ந்து உற்சாகப்படுத்தியுள்ளார். 'ரூ.சோ.கூ.சோ. குடியரசை மின்சார மயமாக்கலும் உலகப் பொருளாதாரத்தின் இடைமாற்றக் கூட்டமும்' என்னும் இ.இ.ஸ்தெபனவினுடைய நூலுக்கு எழுதிய முகவுரையில் இந்த விடயம் பற்றித் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான பகுதிகள் பின்வருவனவாகும். 'தோழர் ஸ்தெபனலின் இந்த நூலை எல்லாக்கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் கவனத்திற்கும் மனப்பூர்வமாகப் பரிந்துரை செய்கின்றேன்.

'மிகவும் கடினமானதும், முக்கியமானதுமான பிரச்சினைகளை மிகத் திறமையாக விளக்குவதில் இந்நூல் ஆசிரியர் வெற்றி பெற்றுள்ளார். அறிவாளிகளுக்கென்று ஒரு நூலை எழுதாத ஒரு நல்ல காரியத்தை அவர் செய்துள்ளார்.'

உண்மையான (சோம்பேறித்தனமான அதிகார வர்க்கக் கல்வி அன்று) மக்கள் கல்விமுறைக்கு நமக்குப் பற்றாக்குறையாக இருப்பது இதைப் போன்ற தெளிவான பாடசாலைக் கைநூல் (பெரும்பாலும் எல்லாப் பாடசாலைகளுக்கும்) ஆகும்.⁶⁰

'உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்' என்பது மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் தமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் உலகத்தில் முதன்முதலாகத் தொழிலாளர்களுக்கு விடுத்த அறைகூவலாகும். உலகிலுள்ள அனைத்து நாடுகளிலுமுள்ள சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு எதிராகச் சுரண்டப்படுகின்ற வர்க்கங்கள் ஐக்கியப்பட்டுப் போராடி மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல் இல்லாத ஒரு புதிய உலகைப் படைக்க வேண்டுமென்பதே இந்த அறைகூவலின் உட்பொருளாகும்.

மாக்ஸ் ஏங்கல்ஸ் தத்துவக் கோட்பாடுகளில் ஆலோசனை பெற்ற வெனின் இவ்வாறு அவர்கள் முன்வைத்த தொழிலாளி வர்க்க சர்வதேசிய வாதத்தை ஏற்று தமது கட்டுரைகளிலும், நூல்களிலும், ஆற்றிய உரைகளிலும் அக்கோட்பாட்டை நியாயப்படுத்தியுள்ளார் எனக் கூறலாம்.

அந்த அடிப்படை நோக்கில், ருஷிய முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடும் மக்களுக்கும், உலக முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டத்துக்கும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற கல்வி சேவை செய்ய வேண்டுமென்பது வெனினது வாதமாகும். 'முதலாளிகளுடைய எதிர்ப்பை அதன் எல்லா வடிவங்களிலும் நாம் வெற்றி கொண்டாக வேண்டும். இராணுவ அரசியற் துறைகளின் எதிர்ப்பை மட்டுமன்றி, மிகவும் ஆழ்ந்தமைந்ததும், வலுமிக்கதுமான சித்தாந்தத்துறை எதிர்ப்பையும் வெற்றி கொண்டாக வேண்டும். பொது மக்களுக்குப் போதமளித்திடும் பணிகளைச் செய்து முடிப்பது நமது கல்விப் பணித்துறையினரின் கடமையாகும்'⁶¹ என்ற அவரது கூற்றினால் இக்கருத்து உன்னிப்பாக

வெளிப்படுகின்றது. 'உலக முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் நம்மைப் பார்க்கிலும் மிகுந்த பலமுடையது. போராட்டத்தின் இந்தக் கட்டத்தில் நாம் புரட்சியின் வளர்ச்சியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டாக வேண்டும். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை நாம் இராணுவ ரீதியிலும், இன்னும் அதிகமாய் நமது தத்துவத்தின் மூலமாகவும் கல்வி மூலமாகவும் போராடியாக வேண்டும்⁵² என்னும் கூற்றிலே அவரது தொழிலாளி வர்க்க சர்வதேசிய வாதம் மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றதெனலாம்.

லெனின் அவர் தலைமையில் பொது மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வியின் நிறைவேற்றுக் கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றையும் உன்னிப்பாக அவதானித்தார். அக்கல்வியை நடைமுறை சாத்தியமாக்குவதில் மிகவும் விழிப்புடன் இருந்தார். மக்கள் அறிவு பெறுவதில் உண்மையான அக்கறை கொண்ட அரசியற்றலைவனின் பொறுப்புடன் செயற்பட்டார். அவர் மக்கள் கமிசார்களின் கழகத்தினது தலைவர் என்ற வகையில் அ.வ.லுனசார்ஸ்கி, மி.நி.பக்ரோவ்ஸ்கி, எ.அ.லிக்கேன்ஸ் ஆகியோருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் உள்ள வாசகங்கள் இதை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

அவ்வாசகங்கள் வருமாறு :

'மத்திய குழுவினர் வழிகாட்டல்களுக்குப் பின்னும், கல்வித்துறை மக்கள் கமிசாரகம் மறு அமைப்புச் செய்யப்பட்டபொழுது மத்திய குழுவால் வழங்கப்பட்ட விசேட நெறிமுறைகளுக்குப் பின்னும், முறையான திட்டமிட்ட வேலையைச் பொறுத்தமட்டில் கல்வித்துறை மக்கள் கமிசாரக விவகாரங்கள் விருத்தியடையவில்லை என்பதற்கான அறிகுறிகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

'எப்பொழுது வேலையின் முக்கிய திட்டம் வகுக்கப்படும்? என்ன பிரச்சினைகள் இத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும்? பாடநூல்கள் எழுதுவது, நூல்நிலையத்தின் வலையமைப்பு, அதன் பயன் மாதிரிப் பாடசாலைகள் - ஆசிரியர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு - பயிற்சி வகுப்பு, விரிவுரைகள், பாடசாலைகளில் வகுப்புகள் ஆகியவை பற்றிய திட்டங்கள், வகுப்புப் பாடங்களின் முன்னேற்றத்தையும் திறம்படப் பூர்த்தி செய்தலின் அளவைக் கண்காணித்தல் ஆகியவை போன்ற பிரச்சினைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவா?

அல்லது வேறு பிரச்சினைகளா? எவை? எந்தப் பிரச்சினைகள் மிக முக்கியமானதும் அவசரமானதும் என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன? இதுபற்றி முடிவுகள் உள்ளவா? அவற்றின் நிறைவேற்றத்தை முறையாக மேற்பார்வை செய்ய என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன?

சுருக்கமான பதிலை நான் கோருகிறேன்?⁵³

பொதுமக்களுக்கான கல்வி வழங்குவதில் கல்விக் கொள்கையாக்கம், கல்வித் திட்டமிடல், கல்வி முகாமைத்துவம், கல்வி அமுலாக்கம், கல்வி மதிப்பீடு முதலியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை லெனின் எத்துணை அளவு உணர்ந்திருந்தார் என்பதை இக்கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது.

இயல் ஆறு

உற்பத்தி உழைப்பும் பல்தொழினுட்பக் கல்வியும்

சமூக வாழ்வின் அடிப்படையாக இருப்பவை பொருள் வகை உற்பத்தியும், உழைப்பும் தான். மனிதன் இயற்கையோடு நடத்தும் போராட்டமே உழைப்பு. உழைப்பானது மனித வாழ்க்கைக்கு அவசியமான இயற்கை நிலைமையாகும். சமூக அமைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றாய்த் தோன்றி மறைந்தபோதும் உழைப்பு மாத்திரமே எப்பொழுதும் மனித சமூகம் உயிர் வாழ்வதற்குரிய அத்தியாவசியமான நிலைமையாக இருந்து வருகின்றதெனலாம்.

'மனிதனது பொருள் உற்பத்திச் செயற்பாடு அதாவது மனிதன் இயற்கையுடன் நடத்தும் போராட்டம் உழைப்பே அடி ஆதாரமாய்க் கொண்ட குறிப்பிட்ட சமூகப்பிணைப்புகளின் கட்டுக் கோப்பிலுள்ளேயே எப்பொழுதும் நடைபெறுகின்றது. ஆகவே, மானுட சமூகத்துக்கு அடித்தளமாக இருப்பது உழைப்பே எனத் துணியலாம். வாழ்க்கைச் சாதனங்களை உழைப்பின் மூலம் உற்பத்தி செய்கின்ற ஆற்றல் மனிதனது நிர்ணயகரமான முதன்மையான சக்தியாக விளங்குகின்றது'.¹

மனிதனது உழைப்பு ஆற்றலே அவனது மற்றெல்லா ஆற்றல்களும் ஒன்றுவிடாமல் உருவாகவும் விருத்தியுறவும் ஏற்ற அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றது எனக் கூறலாம்.

'உழைப்பே மனிதனை உருவாக்கி அவனுக்கு உடை, உறையுள் யாவும் அளிக்கிறது. அதுவே இயற்கையின் உற்பாத சக்திகளிடமிருந்து, அவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்ததோடு அவற்றை வெல்லவும் தனக்கு அடிமைப்படுத்தவும் மனிதனுக்கு உதவிற்று. உழைப்பினால் மனிதன் அடையாளம் காண முடியாதபடி மாறிவிட்டான். உழைப்பே விலங்கு உலகிலிருந்து மனிதன் உருவாகி வெளித்தோன்றக் காரணமாயிருந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கு என்பதோடு மனிதரைக் குறிப்பிட்ட சமூகங்களாய் இணைத்திடும் நிகழ்ச்சிப் போக்குமாகும்'.²

‘ஓவ்வொரு மனிதனும் உயிரியற் பிராணி. ஆனால் உயிரியல் அடிப்படையிலானது இயல்பு முழுவதையும் உள்ளடக்கவில்லை. இயற்கையானது மனிதனை உருவாக்குவதற்கு குறித்த உயிரியற் பொருளை அளித்ததென்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும் இந்த உயிரியற் பொருள் மனித உறுப்புயிராக மாறியமை, சமூக வகைப்பட்ட காரணிகளின் பிரதானமாக உற்பத்தி, உழைப்புச் செயன்முறையின் விளைவு ஆகும்³. குறித்த ஒரு கருத்தில் உழைப்பே மனிதனைப் படைத்தது என பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் மனிதக்குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறிய காலகட்டத்தில் உழைப்பின் பாத்திரம்’ என்ற தமது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்⁴.

மனித உடலில் உறுப்பு அமைப்பிலே உழைப்புப் பருவடிவம் பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம். மனிதன் மனிதனாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவன் உழைக்கவும், சிந்திக்கவும் பேசவும் வல்லவன். உழைப்புக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யவும் அவற்றின் துணையால் தன்னைச் சூழவுள்ள உலகின் மீது, இயற்கையின் மீது பாதிப்புகளை விளைவிக்க வல்லவன்; உழைப்புச் செயன்முறையில் ஏனைய மனிதர்களுடன் சமூக உறவுகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வல்லவன் என்பதே.

‘மனிதன் புறநிலை உலகின்மீது செயற்பட்டு அதை மாற்றுவதோடு மட்டுமின்றி, அதேபோது தன் சொந்த இயல்பையும் கூட, மாற்றியமைத்துக் கொள்கின்றான். மனிதன் தன்னுள் உறங்குகின்ற ஆற்றல்களை வளர்த்து, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி தன் விருப்பத்திற்கேற்றாற்போல் செயற்படுகின்றான்⁵.

‘செய் நேர்த்தியின் எந்த உயர்தரத்தில் ரஃபயேலின் ஓவியங்களையும், தர்வால்தசெனின் சிற்பங்களையும் பகனீனியின் இசையையும் மாயாவித்தையாற் போல உருவாக்க மனித கரத்தால் முடிந்ததோ அந்தத் தரத்தை அது எட்டியது உழைப்பின் துணையாலேயே⁶ என்று பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் எழுதினார்.

‘இசைநுணக்கத்தை உணரும் மனிதனது செவிப்புலனும், இயற்கையின் வியப்புட்டும் அழகைப் புரிந்து அனுபவிக்கின்ற ஆற்றலுள்ள அவனது கண்களும், அவனது நுட்பமான கலையுணர்வும் ஏனைய அறி புலன்களும் அவனது உழைப்பிலேயே தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றனவெனத் துணிய இடமுண்டு’.

கட்டுவதற்கும், படைப்பதற்கும் ஆற்றல் மிக்க அற்புதக் கருவியான கரங்கள் மட்டுமின்றி, மனிதனது மூளையும் உழைப்புச் செயன்முறை யிலேயே விருத்தியுற்றன என்பது பொருள்முதல் வாதிகளின் திடமான கருத்தாகும்.

‘மனித உழைப்பு ஒரு கூட்டுச் செயன்முறை; அது எப்பொழுதும் ஒரு சமூகச் செயன்முறையாக இருந்து வருகின்றது. மனிதன் எவனும் தன்னந்தனியராய்த் தனித்திருந்து பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடவில்லை. மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்ந்து ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ளாமல், மொழி வளர்ந்திருக்க முடியுமென நினைப்பது எத்துணை தவறானதோ, சமூகத்துக்குப் புறத்தே பொருள் உற்பத்தி நடைபெற முடியுமெனக் கருதுவதும் அத்துணை தவறானதாகும். வரலாற்று வளர்ச்சிக் கட்டம் எதுவாயினும் எப்பொழுதுமே மனித உழைப்பு மூலம் நிகழும் பொருள் உற்பத்தியானது சமூகப் பொருள் உற்பத்தியாகவே இருந்து வருகின்றது.⁷

'மனிதனாகிய வினை ஆற்றுபவனுக்கும், இயற்கையாகவே வினைபடு பொருளுக்கும் இடையிலான முரண்பாடே மனிதச் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் மூலமாக விளங்குகின்றது. அதுவே உழைப்புச் செயன்முறைகள் அனைத்திற்குள்ளும் ஊடுருவி நிற்கின்றது.

'இயற்கையின் மீது மனிதனது செயற்பாடுகளை உணர்வுபூர்வமாகச் செயற்படுத்துவதே உற்பத்திக்கான உழைப்பாகும். எனவே அவன் கூட்டாகச் சேர்ந்து உழைப்பதனால் அவன் தனது கூட்டாளிகளுடன் தன் உறவை உணர்வுபூர்வமாக நெறியமைத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சுருங்கக்கூறின் அந்த உறவு சமூகமயமானதாகும்⁸ என ஜார்ஜ் தாம்சன் என்பவர் தமது 'மனித சமூகசாரம்' என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மனிதன் வாழ வேண்டுமானால் தனது சமூக உழைப்பின் மூலம் தனது பொருளாயத்த தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அவன் ஒன்று கூடி நிலத்தை உழுகின்றான். உற்பத்திக் கருவிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றான். தனது உழைப்பின் விளைபொருட்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்கின்றான். இவ்வழைப்புச் செயற்பாடுகள் யாவற்றிலுமிருந்து மனிதரது பொருளாயத வாழ்க்கை அதாவது அவர்களது சமூக வாழ்நிலை உருவாகின்றது.

பொருளாயத நலன்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான மக்களின் உழைப்புச் செயற்பாடுதான் சமூக வாழ்நிலைகளின் முக்கிய சாராம்சமெனலாம்.

'உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்களது சமூக வாழ்நிலைதான் அவர்களின் சமூக உணர்வுகள் யாவையும் நிர்ணயிக்கின்றன. அதாவது அவர்களது உலகப் பார்வை; கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள் தத்துவங்கள், நம்பிக்கைகள், மனப்பாங்குகள் ஆகியவற்றை - சுருங்கக்கூறின் மனித சமூகத்தினது ஆன்மீக வாழ்வின் உள்ளடக்கமாக எவை விளங்குகின்றனவோ அவை அனைத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றது⁹.

மக்கள் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதிலும், அவர்கள் சமூகமாக வாழ்வதற்கு அவசியமான அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு ஆகியவற்றை விருத்தியுற் செய்வதிலும், உற்பத்தியுழைப்பு மூலாதாரமாயுள்ளதெனலாம். எனவே, மனிதனின் நடத்தையை மாற்றி, தனக்கும் சமூகத்துக்கும் பயனுள்ள ஒரு நற்பிரஜையாக அவனை உருவாக்கும் தலையாய நோக்குடன் அளிக்கப்பட்டு வந்த கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பு இணைக்கப்படுதல் அவசியமானது. ஆனால் மேலைத்தேயக் கல்வி வரலாற்றையும், கீழைத்தேயக் கல்வி வரலாற்றையும்உற்று நோக்கின், பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை விருத்தியுற்று வந்த கலைத்திட்ட உள்ளடக்கத்திலும், பாடசாலை முறைமையிலும் உற்பத்தி உழைப்புக்கு அதன் முக்கியத்துவம் கருதி, உணர்வுபூர்வமாக உரிய இடம் அளிக்கப்படவில்லையென்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. 'பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை கல்வியின் பிரதான நோக்கங்களில் இளம் பரம்பரையினரை உற்பத்தி உழைப்பில் பங்குபற்றுவதன் மூலம் வாழ்க்கைக்குத் தயார்ப்படுத்துதல் என்பதும் இதற்கிணங்க கல்வியை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைத்தல் வேண்டுமென்பதும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்ததுள்ளன'¹⁰.

'பாடசாலை முறைமை சமூக விருத்தி, தொழில், விஞ்ஞானம், தொழிநுட்பம் ஆகியவற்றின் புதிய தேவைகளை நிறைவேற்றும் பான்மையில் அமைந்திருக்க வில்லை. அக்காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் பாடசாலையை வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய உறவு கொள்ளும் வகையில் மாற்றியமைக்க முடியாமல் இருந்தது'.¹¹ அதுவரை காலமும் அரசியலும், பொருளாதார உற்பத்தித் துறைகளிலும், கல்வி அமைப்பிலும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்த சுரண்டும் வர்க்கம் தனது வர்க்க நலன்களைப் பேணும் நோக்குடன் இயங்கி வந்தமையே இதற்குக் காரணமெனக் கூறலாம்.

அந்த வர்க்கம் தொழிலாளர் விவசாயிகள், மற்றும் உழைக்கும் வெகுசனங்களின் வாழ்க்கையிலே கல்வியுடன் உழைப்பு இணைக்கப் படாததன் காரணமாக விளைந்த பாதகமான பாதிப்புக்களை உணர மறுத்தது. இளம் பரம்பரையினரைத் தொழில் வாழ்க்கையில் பங்குகொள்ளச் செய்யும் வகையில் தயார்படுத்தல், அதற்கிணங்கக் கல்விப் போதனை உடலுழைப்புடன் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது கல்வியின் பிரதான நோக்கமாய் அமைதல் வேண்டுமென்ற கருத்து பதினாறாம் நூற்றாண்டிலேயே அதாவது மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலே தலையெடுக்க லாயிற்று.

அக்காலத்திலே மக்கள் மீது அனுதாபங்கொண்ட சுதந்திரமான சிந்தனையாளர் பலர் கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருதி சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குரிய காரணங்களை ஆராய முனைந்ததோடு உணரலாயினர்.

கல்வியில் உற்பத்தி அமைப்பு வகிக்கும் தவிர்க்க முடியாத பங்கை வெளிப்படுத்தியதோடு நின்றுவிடாது, அதை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடுகளிலும் பல அறிஞர்கள் ஈடபடலாயினர். சமூகப் பொருளாதார அமைப்பின் பௌதிக நிலைமைகள் முழுமையும் உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைப்பதற்கு இடையூறாக இருந்தபோதும், தமது மனித நேய உணர்வுகளின் விளைவாக தமது காலத்தையும் செல்வத்தையும் அர்ப்பணிக்க அவர்கள் முன்வந்தனர்.

'பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் சிறந்த சிந்தனை யாளராகவும், ஆங்கில அரசு தந்திரியுமாக விளங்கிய தோமஸ் மூர் (1476-1535) இத்தாலியிலே மக்கள் விடுதலை இயக்கத்தின் பிரபல தலைவர்களில் ஒருவரும், சிந்தனையாளருமான தொம்மாசோ கம்பெனெல்லா (1568-1639) ஆகியோரும், ஏனையோரும் வாழ்க்கையையும் விஞ்ஞானத்தையும் இணைத்தல், ஒவ்வொருவரும் உற்பத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுதல் ஆகியவை எதிர்கால இலட்சிய சமூகத்தின் சிறப்பியல்புகளாக இருக்கும் வகையில் கல்வியை மாற்றியமைக்கும் நோக்கோடு தமது கோட்பாடுகளை முன் வைத்தனர்'.¹²

தோம்ஸ்மூர் 'உடோபியா' என்ற தமது நூலில் இலட்சிய சமூகம் பற்றி விபரிக்கையில் தொழிற்கல்விக்கு கணிசமான அளவு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார். ஒரு சமூகத்தில் உள்ள யாவருக்கும் உழைப்பு அவசியமானதால்

பாடசாலை அதற்கு பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். எல்லா மாணவரும் விவசாயத்தைக் கற்று, அதை நடைமுறையில் பயன்படுத்துவார்கள். மேலும், ஒவ்வொரு பிள்ளையும் யாதாயினுமொரு தொழிலைப் பாடசாலையிலன்றி, மத்தியகால தொழிற்பயிற்சி முறைக்கிணங்க குடும்பத்திலே கற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கூறுகிறார். தொம்மாசோ - கம்பனெல்லாதாம் கற்பனை பண்ணிய வருங்காலத்துக்குரிய சமூகத்திற்கு 'குரிய நகரம்' என்னும் பெயரிட்டார். தோமாஸ்மூர் போலவே இவரும் இவரது கற்பனை அரசிலே சகல பிரஜைகளும் உற்பத்தி உழைப்பில் பங்குபற்றுகிறார்கள். எல்லாப் பிள்ளைகளும் அவர்களது வளர்ப்பு முறையிலேயே பல்வேறு உற்பத்திச் செயன்முறைகளைக் கற்று பின்னர் உற்பத்தி உழைப்பிலே ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள்¹³

எவ்வாறாயினும் தோமாஸ் மூரினதும் தொம்மாசோ கம்பனெல்லாவினதும் கல்வி பற்றிய எண்ணக் கருக்கள் நடைமுறைவிளைவில்லா கற்பனாவாதமாக இருப்பினும், அவர்களது சிந்தனைகளிலே உற்பத்தி உழைப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றிய மூலாதாரக் கருத்துக்கள் வெளிப்படுகிறதெனத் துணிந்து கூறலாம்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே ஜோன் பெல்லர்ஸ் பொருளியல் பிரச்சினைகளையிட்டுச் சிந்தித்தார். அவர் உழைப்புப் பற்றிய சோதனை அவசியமானதென்ற முடிவுக்கு வந்தார். அவர் அறிவு சார் கல்வியை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைப்பதுடன் முக்கியத்துவத்தை இனங்கண்டு கொண்டார். 'தொழிற் கல்லூரி' என்பது அவரது கருத்தில் வெறுமனே உழைப்புக்கான ஓர் அமைப்பு அன்று. ஆனால் மாணவர் அனைவரும் சகல பயனுள்ள விஞ்ஞானங்களையும் கற்கின்ற உடல்ரீதியாக விருத்தியறுகின்ற, அவற்றுக்கு மேலான பல்வேறு தொழில்களில் தேர்ச்சி பெறுகின்ற அதேபோது உடல் உழைப்பை நேசிக்கவும், மகிமைப்படுத்தவும் மனப்பாங்கைப் பெறுகின்ற - ஒரு வகை மாதிரி நிறுவனமாகும். அவர் தமது கைத்தொழிற் கல்லூரிகளைச் செல்வந்தர்களின் நன்கொடைகள் மூலம் உருவாக்கலாம் என நினைத்தார்¹⁴. அது நடைமுறையில் சாத்தியமாக வில்லை.

அறிவொளி பரப்பிய நூற்றாண்டான பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு மாபெரும் சிந்தனையாளர்களை உலகுக்கு வழங்கியது. அவர்கள் கருத்தியல் ரீதியில் மாபெரும் வரலாற்று நிகழ்வான பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கு அடி கோலினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் சிந்தனைக்கு வித்திட்ட மாபெரும் தலைவர் ஜீன் கக் ரூசோ ஆவார். அவரது கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் கல்விக்கோட்பாட்டு விருத்தியிலே தனித்துவமான மாபெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. வகுப்பு அறைக் கல்வியானது மாணவர்களை உள் ரீதியிலும், ஒழுக்க முறையிலும், உடல் நல அடிப்படையிலும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றனவென விமர்சித்த அவர் உழைப்பு சார் போதனை பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்தார். 'சமூகத்திலே ஏனைய மனிதர்களுடன் வாழும் மனிதன், தவிர்க்க முடியாதவாறு அவர்களது உழைப்பின் பயனை அனுபவிக்கின்றான். அக்காரணத்தால் ஒவ்வொரு மனிதனும் உழைப்பிலே ஈடுபடுத்தல் வேண்டும். அதற்காக அவன் உழைப்பின் செயன்முறைகளை அறிந்திருத்தல் அவசியம். அதற்காக ரூசோ ஒவ்வொரு மனிதனும் விவசாய

அடிப்படைகளையும், பல்வேறு தொழில்களில் கையாளப்படும் பிரதான முறைமைகளையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டுமென முன்மொழிந்தார். ஆகையினால் ரூசோ உழைப்புசார் போதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற் பயிற்சியாகக் கருதாமல் எத்தகைய தொழிலையும் செய்யக்கூடிய ஆற்றல்களைப் பெறத்தக்க பொதுப் பயிற்சியாகக் கருதினார்.¹⁵

ரூசோ எவ்வாறாயினும் இக்கருத்துக்களை ஸ்தூலமாக முன்வைக்கவில்லை. ஆனால், அவரது முக்கியத்துவம், அவர் இப்பிரச்சினையை முன்வைத்தமையில் வெளிப்படுகின்றது. பிரஞ்சுப் புரட்சியின்போது இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் நடைமுறை வழிமுறைகள், பொது மக்கள் கல்விச் செயற்றிட்டங்களில் முன்வைக்கப்பட்டபோதிலும், இச்செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. 'பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் சுவிற்சலாந்திலே புகழ்பெற்ற கல்விச் சிந்தனையாளரான ஜீன் ஹெயின்ரிச் பெஸ்ட்லோசி (1766-1827) என்பவர் தமது கல்விப் பணிகளை ஆற்றி வந்தார். இவர் கல்வி முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டால், ஏழையை செல்வந்தர்களின் செல்வாக்குகளிலிருந்து விடுவிக்கலாம் என நம்பினார். இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கு ஆரம்ப அறிவியற் கல்வி கைவினைத் தொழில்களுடன் இணைக்கப்பட்டுப் போதிக்கப்படுதல் வேண்டுமெனக் கருதினார்.

'பெஸ்ட்லோசி கல்விபற்றிப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவர் சமூகக் கல்வி கருப் பொருளை ஆதாரமாகக் கொண்டு வியனாட்டும் கெற்றூட்டும் (Leonard And Getturde) என்ற ஒரு நவீனத்தை எழுதினார். அந்நூலிலே விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும்போது விவசாயத்திலும் எதிர்கால வாழ்வாக்குப் பயன்படத்தக்க கைவினைத் தொழில்களிலும் செயன்முறை அனுபவங்களைப் பெறுதல் வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். பிள்ளைகள் செய்யும் தொழில்கள் உற்பத்தி சார்ந்தவையாகவும், பாடசாலையை நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதியை அளிப்பனவாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென அவர் கருதினார். இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நீகோவ் என்னும் இடத்தில் இருந்த தமது தோட்டத்தில் ஒரு பாடசாலையை நடத்தினார். அங்கு மாணவர் நூல் நூற்பதிலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். அன்றைய உற்பத்தி முறையிலே மாணவரின் உழைப்பிலிருந்து பெறும் வேதனம் மூலம் பாடசாலையை அவரால் நடத்த முடியவில்லை. அதனால் அவர் தமது பணத்தைச் செலவிட்டார். அவரது பணமும் செலவழிந்து போக இறுதியில் அவரால் அப்பாடசாலையைத் தொடரவே முடியவில்லை. அதன் விளைவாக தொழிற்பாடசாலை நடத்தும் அவரது பரிசோதனை தோல்வியைத் தழுவியது!¹⁶

பெஸ்ட்லோசியின் பரிசோதனை தோல்வியுற்றாலும், அவரே கல்வியை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைத்தல் வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்த முதன் முதலாக முயற்சி எடுத்தவர் எனக் கூறலாம்.

ஆங்கிலேயரான றோபேர்ட் ஓவன் (1771-1858) என்பவர் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக செயன்முறைப் பங்காற்றிய முதலாவது சோசலிசவாதி எனக் கருதப்படுபவராவார்.

நியூலனார்க்கில் பெரிய நெசவு ஆலை ஒன்றில் நிருவாகியாக வேலை செய்து வந்தபோதே தொழிலாளர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்த பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். இங்கிலாந்திலே அப்போது வழக்கிலிருந்த வேலை நேரத்தை 13-14 மணித்தியாலங்களிலிருந்து 10.5 மணித்தியாலங்களாகக் குறைத்தார்.

உலகிலேயே முதன்முதலாக தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குப் பொதுக்கல்வி அளிக்கும் முயற்சிகள் எடுத்தார். அவர் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்காக மதலையர் இல்லங்களையும், ஆரம்பப் பாடசாலைகளையும் நிறுவினார். ஆலையில் வேலை செய்த இளைஞர்களுக்காக மாலைநேரப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார்.

அவர் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளின் உழைப்பு பயிற்சிக்காக அதிக நேரத்தை ஒதுக்கினார். பெண் பிள்ளைகள் தையல்வேலை, உணவு சமைத்தல், வீடுகளைப் புனிதமாக வைத்திருத்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். ஆண்கள் இலகுவான உடலுழைப்புக்களைச் செய்தனர்.

'கட்டிளமைப் பருவத்தினருக்கு கைத்தொழில் உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு விசேட பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென விரும்பினார். மாலை நேரப் பாடசாலைகளில் இளைஞர்கள் இயந்திரவியல், இரசாயனம் ஆகியவற்றுடன் அவர்களது வேலையுடன் தொடர்பான பொதுப் பாடங்களையும் சிறப்புப் பாடங்களையும் கற்றனர். இவ்வகையில் கல்விப் போதனையை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைக்க வேண்டுமென்ற ரோபேர்ட் ஓவனின் பரிசோதனைகளை கார்ல் மார்க்ஸ் பாராட்டியுள்ளார்.'¹⁷

'ரோபேர்ட் ஓவன் விபரித்துக் காட்டியவாறு உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைப்பது உற்பத்தியின் விளைத்திறனை அதிகரிக்கச் செய்யும் வழிகளுள் ஒன்று மாத்திரமன்றி சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெற்ற மனிதனை உருவாக்குகின்ற ஒரே வழியுமாகும் என மார்க்ஸ் தனது 'மூலதனம்' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்'¹⁸.

ரோபேர்ட் ஓவனின் பரிசோதனை முயற்சிகளும் முதலாளிகளின் எதிர்ப்பின் காரணமாகத் தோல்வியையே தழுவின.

'ருஷியாவிலே 'கல்வியும் உழைப்பும்' பற்றிய கருத்துக்களைப் புரட்சிகர சனநாயகவாதிகளான செர்னிசேவ்ஸ்க்கி (1836-61) தொப்பிரவியூ போல் (1828-89) ஆகியோரால் முன்வைக்கப்பட்டன. உழைப்பு மனிதரது செயற்பாட்டின் மூலவடிவமாக இருப்பதனால் இளைஞருக்குக் கல்வி வழங்குவதில் அதைப் பயன்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் இருவரும் வலியுறுத்தினர். கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைக்காமல் விடுவதனால் மாணவர்களின் விருத்தி ஒரு பக்க சார்பானதாகவும், பூரணமற்றதாகவும் அமையும் என்பதையும் கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைப்பதனால் மாணவர்களிடம் ஏற்படும் சர்வாம்ச விருத்தியையும் அதன் பயனார்ந்த சிறப்புகளையும் அவர்கள் தமது

கட்டுரையில் விஞ்ஞானபூர்வமாக விளக்கிக் கூறினர்.¹⁹ பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் கூற்றிலே முற்போக்கு ஆசிரியர்களும், அவர்களது கருத்துக்களை ஏற்று அவற்றை கல்விப் புலத்தில் பிரசாரப்படுத்தினர். ஆயினும், அக்காலத்திலே சார் மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி அமைப்பில் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் ஆதிக்க நிலை பெற்றிருந்தமையால் அக்கருத்துக்களுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க எவரும் முனையவில்லை எனலாம்.

கல்விப்-போதனையுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைத்தல் வேண்டுமென்ற எண்ணக் கருத்துக்கள் பதினாறாம், பதினேழாம், பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளிலே உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் தோன்றிய கல்விச் சிந்தனையாளரிடமும், சமூக விஞ்ஞான அறிஞர்களிடமும் உதித்தன. ஆயினும் அரசியல், சமூகப் பொருளாதார, பௌதிக நிலைமைகளின் முரண்பாட்டியக்கம் காரணமாக, பின்னர் இவ்வெண்ணக்கருக்கள் உறங்கிக் கிடந்தன.

தொழிற்சாலைகள், தொழிலாளர்களின் உழைப்பை எளிமையாக்கி யதுடன், அவர்களை ஓரினவகையான உற்பத்தியைச் செய்கின்ற இயந்திரத்தின் ஒரு கருவியுமாக்கியது. இயந்திரங்கள் தம்மை இயக்குகின்ற தொழிலாளர்களிடமிருந்து உயர்நுண்மதியைக்கோரி நிற்கும் வகையில் அமைக்கப்படவில்லை எனக் கருதப்படுகின்றது.

இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றிய கல்வியும் உற்பத்தி உழைப்பும் பற்றிய எண்ணக்கரு விஞ்ஞானப் பகுத்தறிவையோ, செயன்முறை முக்கியத்துவத்தையோ பெறாவிடினும், முற்போக்கு ஆசிரியர்களாகவும், கல்விச் சிந்தனையாளர்களாலும் முன்வைக்கப்பட்ட இக்கருத்துக்கள் பிற்காலக் கல்வி வரலாற்றிலே நடைமுறைப்பயனார்த்த கல்விச் சிந்தனையின் விருத்திக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியை அளிப்பதில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றனவெனக் கூறலாம்.

'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் கூற்றிலே தொழில்சார் போதனையின் அவசியம் பற்றிய கருத்து முன்னர் ஒருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கலாயிற்று.

தொழிற் பாடசாலை என்னும் எண்ணக்கரு அல்லது போதனையுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைத்தல் வேண்டுமென்ற கோட்பாடு நிதித்துறையினர், கைத்தொழிந்துறையினர், கைவினைத் தொழிந்துறையினர், குடிசைக் கைத்தொழில்களை விருத்தியாக்க விரும்பியோர் ஆகியேரால் ஆதரிக்கப்படலாயிற்று.

பேரளவு கைத்தொழிந்துறையிலே மதிநுட்பமும், மேன்மேலும் சிக்கலுற்றுவுரும் பொறிமுறையைக் கையாளத்தக்கதாக விஞ்ஞான அடிப்படைகள் பற்றிய ஆரம்ப அறிவும் பெற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கேள்வி அதிகரித்து வந்தது. அரசாங்கங்களும், தொழில்சார் கல்விக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாயின²⁰

இக்காரணத்தால் ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகளிலும், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், ருசியா, இத்தாலி, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள், ஐப்பான் முதலிய நாடுகளிலும் 1880ஆம் ஆண்டுகளிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் கலைத்திட்டத்திலே உடலுழைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது²¹.

இக்காலப் பகுதியிலே இந்த நாடுகளில் இக்கருத்தை ஆதரித்து நின்ற ஆசிரியர்களை ஒன்று திரட்டி பல்வேறு ஆசிரியர் சங்கங்களும் நிறுவப்பட்டன.

கல்வியில் உழைப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை ஆதரித்து அதை நடைமுறைப்படுத்த உலக நாடுகளில் பல கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் முனைந்தனர். அவர்களுள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கல்விச் சிந்தனையாளரான ஜோன் ரூயியைக் குறிப்பிடலாம்.

சமூகம் முன்னேறி வரும் வேகத்துக்கும் மாற்றத்துக்கும் இணங்கக் கல்வியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு, கல்வியானது செயல் நோக்கில் அமைய வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டுக்கும் வழிவகுத்தவர் இவரே எனலாம்.

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலே, செயன்முறைப் பாடசாலை என்னும் கோட்பாட்டைத் தோற்றுவித்தார். அவரது மாணவர்களும் அவரை அடியொற்றி வந்த கல்விச் சிந்தனையாளர்களும் அக்கோட்பாட்டை இருபதாம் நூற்றாண்டிலே விருத்தியுற் செய்தனர்.

இவரது செயன்முறைக் கல்வியானது பிள்ளை வளர்ப்பு, பிள்ளையின் அனுபவம், ஆர்வங்கள், நாட்டங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து தொடங்குதல் வேண்டுமென்ற முற்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன் இறுதி நோக்கம் பிள்ளையை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தலாகும்.

‘ஜோன்ரூயி தமது செயன்முறைப் பாடசாலை என்னும் எண்ணக் கருவை அடிப்படையில் ஐரோப்பிய முறையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் கையாண்டார். அவர் 1886ஆம் ஆண்டிலே தமது கோட்பாட்டிற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் நோக்கில் பரிசோதனைப் பாடசாலையொன்றை நிறுவினார். இப்பாடசாலையிலே மாணவர் பொருத்துவேலை, தகரவேலை, நெசவு, தையல், சப்பாத்துச் செய்தல்.

முதலிய வேலைக்களங்களில் வேலை செய்தார்கள். கற்பித்தல் மாணவர்களின் நடைமுறைத் தேவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டமைந்திருந்தது. இதன் விளைவாகத் திட்டமுறையான போதனை சீர்குலைந்தது. மாணவர் பெற்ற அறிவுமுழுமையான தன்மை இழந்து துண்டு துணுக்குகளாக இருந்தன. மாணவரின் பொதுக் கல்வி மட்டம் தரம் குறையலாயிற்று²²

‘அவ்வக்கால தொழிநுட்ப சாதனங்களைக் கொண்ட நவீன உற்பத்தித் தேவைகளை ஈடு செய்யும் வகையில் தொழிநுட்ப அறிவை அளிக்கின்ற நோக்கத்தை அவரது செயன்முறைப் பாடசாலை கொண்டிருக்கவில்லை. அங்கு

கல்வி கற்ற மாணவர் பிரதானமாகக் கைவினைத் தொழில்களையே கற்றனர். அதனால் உடலுழைப்புச் செயன்முறைக்கு அவசியமான கருவிகளுடனேயே பரிச்சயம் பெற்றனர். அவர்கள் கைத்தொழில் உற்பத்தி பற்றிப் பெற்ற அனுபவ அறிவு போதிய அளவிற்கும் குறைவாக இருந்தது. அதன் விளைவாக உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைப்பது அவரின் செய்முறைப் பாடசாலையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியவில்லை.²³

'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ஐரோப்பிய நாடுகளில் உற்பத்தி உழைப்புக்கு முதன்மை அளிக்கும் நோக்கில் 'புதிய பாடசாலைகள்' தோன்றத் தொடங்கின. இவை விடுதிப் பாடசாலைகளாக நகரங்களிலிருந்து வெகு தூரத்தில் கிராமப் புறங்களில் நிறுவப்பட்டன. இவை வசதி படைத்தவர்களின் பிள்ளைகளுக்கெனவே உருவாக்கப்பட்டன. இங்கு அதிக கட்டணம் அறவிடப்பட்டதால் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் இப்பாடசாலைகளில் அனுமதி பெற முடியவில்லை. இப்பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு அறையும், அறையிலே சகல வசதிகளும் பெற்றிருந்தான். மாணவனுக்கு உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு, நல்ல உணவு, உடை, நீண்ட நேர நித்திரை முதலியன அளிக்கப்பட்ட உடற்பயிற்சியானது வேலைக்களங்களில் பயிற்சி, தோட்டவேலை, பூந்தோட்டச் செய்கை, கோடைக்கால வீடுகள் கட்டுதல், புறாக்கூடு செய்தல் முதலியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது.²⁴

'இப்பாடசாலைகளின் அனுபவங்களை ஆய்வு செய்த லெனினது மனைவியான என்.கே. குரூப்ஸ்காயா மரபு முறையான இடைநிலைப் பாடசாலைகளுடன் இவற்றை ஒப்பிடுகையில், இவை பல கல்விசார் பயன்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் இப்பாடசாலைகள் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குத் தேவையான உழைப்புசார் தொழிநுட்பப் பாடசாலைகளாக அமையவில்லை.

இப்பாடசாலைகள் மாணவருக்குத் தொழிநுட்பக் கல்வியை அளிக்கும் நோக்கத்துடனோ, சமூக உற்பத்தியின் பிரதான கூறுகளுடனும், அதன் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளுடன் பரிச்சயப்படுத்தும் நோக்குடனோ அமைக்கப்படவில்லை.

கல்வி நோக்கிலே இப்பாடசாலைகள் பல விடயங்களில் நுண்மதி அடிப்படையில் நடாத்தப்பட்டன. ஆனால், நோக்கத்திலும், உணர்விலும் அவை முதலாளி வர்க்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருடைய சிறப்பான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பாங்கில் நிறுவப்பட்டன எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைக் கூறுவரை உலக நாடுகள் பலவற்றில் தோன்றிய பல அறிஞர்கள் தொழிற் கல்வி, தொழிற் பாடசாலை, கல்வியுடன் உடலுழைப்பை இணைத்தல் முதலிய பிரச்சினைகள் பற்றிக் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். தமது கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில் தனிமனிதர்களாக நின்று முயற்சிகள் மேற்கொண்டனர். அவர்களது கருத்துக்களும் செயற்பாடுகளும் சமூக முழுமையையும், சமூக முழுமையின் எதிர்கால விருத்தியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக அமையவில்லை என்றே கருதலாம்.

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கல்விப் போதனையை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைத்தல், தொழிநுட்பக் கல்வி ஆகிய பிரச்சினைகளை கார்ல் மாக்க்சும் ஏங்கல்சும் விஞ்ஞான பூர்வமான அணுகித் தம் கருத்துக்களை முன் வைத்தனர் எனக் கூறலாம்.

அவர்கள் இருவரும் பேரளவுக் தொழிலின் இயல்பை ஆய்வு செய்ததன் மூலமும், அதை உழைப்புப் பிரிவினையுடனும், மனித இனத்தின் சர்வாம்ச வளர்ச்சியுடனும் இணைத்து நோக்கியதன் மூலமும் எதிர்கால சோசலிச சமூகத்தின் தொழிநுட்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டியதன் மூலம் உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நிலை நிறுத்தினர்.

அவர்கள் இருவரும் 1848 ஆம் ஆண்டில் தயாரித்து வெளியிட்ட 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையானது சமூக விருத்தியின் செல்நெறி, வர்க்கங்களும், வர்க்கப் போராட்டமும், வர்க்கப் போராட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பங்கு, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வெற்றியும், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் இடத்தில் சோசலிச சமூக அமைப்பு பதிலிடப்படுவதன் தவிர்க்க முடியாமை ஆகிய விடயங்கள் பற்றி ஆராய்கிறது. அப்பின்னணியிலே புதிய சமூக அமைப்பைக் கட்டி அமைக்கின்ற புதிய பரம்பரையினரை எவ்வாறு வளர்த்துப் போதனை அளிப்பது என்பது பற்றியும் அது கூறுகின்றது.

பொதுவாகக் கல்வியின் வர்க்க இயல்பைக் கூர்ந்த அவதானித்த மாக்க்சும், ஏங்கல்சும் பேரளவுக் கைத்தொழில் சிறுவர்களை ஈவு இரக்கமின்றிச் சுரண்டுகின்றது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைச் சுரண்டப் பண்ணுகிறது. பழைய குடும்ப உறவுகளை அழிக்கின்றது. குடும்ப வளர்ப்பு முறையின் அடிப்படையினை உதாசீனம் செய்கின்றது. குழந்தை வளர்ப்பு முறை முதலாளித்துவ சமூகத்தில் முற்றுமுழுதாக வர்க்கத் தன்மையானது என்பதை வலியுறுத்தினார். இவ்விடயங்கள் பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையிலே அவர்கள் கூறுவது பின்வருமாறு :

'குழந்தைகள் அவர்களுடைய பெற்றோரால் சுரண்டப்படுவதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க விரும்புகிறோம் என்றுதானே எங்கள்மீது குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள்? நாங்கள் இந்தக் குற்றத்தைப் புரிகிறவர்கள்தான் ஒப்புக் கொள்கிறோம்'.

ஆனால் வீட்டுக் கல்விக்குப் பதிலாக நாங்கள் சமூக முறையிலான கல்வியைப் புகுத்தி மனிதர்களிடையிலான உறவுகளிலேயே மிகப் புனிதமானவற்றை நாசமாக்க விரும்புகிறோம் என்பீர்கள்.

'உங்களுடைய கல்வி இருக்கிறதே அது மட்டும் என்னவாம்? அதுவும் சமூக முறையிலான கல்விதானா? எந்தச் சமூக நிலைமைகளில் நீங்கள் கல்வி போதிக்கிறீர்களோ அந்த நிலைமைகளாலும், பாடசாலைகள் மூலமும் இன்ன பிறவற்றின் மூலமும் சமூகத்தின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீட்டாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது தானே அது? கல்வியில் சமூகம் தலையிடுதல் என்பது கம்யூனிஸ்டுகளுடைய கண்டுபிடிப்பன்று. இந்தத் தலையீட்டின் இயல்பை மாற்றவும் ஆளும் வர்க்கத்தினுடைய செல்வாக்கிலிருந்து கல்வியை விடுவிக்கவே கம்யூனிஸ்டுகள் முயலுகிறார்கள். அவ்வறிக்கையின் இரண்டாவது வாசகம் பின்வரும் வாசகத்துடன் முடிவுறுகின்றது.

வர்க்கங்களையும், வர்க்கப் பகைமைகளையும் கொண்டிருந்த பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்திற்குப் பதிலாக ஒவ்வொருவரும், தங்குதடையின்றிச் சுதந்திரமாக வளர்வதையும், எல்லோரும் தங்குதடையின்றிச் சுதந்திரமாய் வளர்வதையும் நிபந்தனையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகம் தோன்றிவிடும்.²⁵

இவற்றின் மூலம் மாக்கம் ஏங்கல்சும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல் இல்லாத ஒரு புதிய சமூகத்தில் எல்லோருடைய விருத்திக்கும், ஒவ்வொருவரது சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்கும் உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைப்பதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றனர்.

அவர்கள் இருவரும் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னர் எதிர்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு சமூக உற்பத்தியை முன்னிலிலாத மட்டத்துக்கு உயர்த்த வேண்டுமென விரும்பினர். 'அதற்காக இயந்திர இரசாயனத் துணைவளங்கள் மாத்திரம் போதியதன்று; இவ்வளங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற மக்களது ஆற்றல்களின் வளர்ச்சியும் தேவை. இன்றுள்ள மக்களால் உற்பத்தியின் சமூக முகாமைத்துவத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாது. ஏனெனில், இன்று ஒவ்வொருவரும் யாதாயினும் ஓர் உற்பத்திக்குக் கீழ்ப்பட்டு அதனோடு இணைப்புண்டு அதனால் சுரண்டப்பட்டு, ஏனைய எல்லா ஆற்றல்களையும் இரையாக்கி ஒரு ஆற்றலை மட்டும் வளர்த்துத் தனது உற்பத்தியின் ஒன்று அல்லது சில கூறுகள் பற்றிய அறிவையே பெறுகிறார்கள். இன்றும் தொழிலில் அத்தகைய மக்களைப் பயன்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் திட்டத்தின் படியும், சமூகரீதியிலும், சகல ஆற்றல்களும் விருத்தியுற்ற மக்களாய் இருந்தால்; அம்மக்களைக் கொண்ட முழு சமூகத்தாலும் நடத்தப்படுகின்ற தொழில் உற்பத்தி அமைப்பிலே எந்தவொரு கூறிலும் அவர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

இதற்காகப் பழைய உழைப்புப் பிரிவினையை ஒழிப்பதும், இளைய பரம்பரையினரை வளர்த்து உருவாக்குவதற்காக இணைப்புறு முறைமை ஒன்றை நிறுவுவதும் அவசியமான முற்றேவைகளாகும். அந்த முறைமை அவர்களிடம் சர்வாம்ச விருத்தியை விளைவிப்பதாகவும், உற்பத்தியின் முழுச் செயன்முறை பற்றியும் சிறந்தவொரு பொது அறிவை அளிப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அதன் விளைவாக அது உழைப்புப் பிரிவினை ஒவ்வொரு மனிதன் மேலும் சுமத்துகின்ற ஓரினத் தன்மையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கும். இந்த முறையிலே பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டுக்கிணங்க சமூகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டால் அது அதன் எல்லா உறுப்பினருக்கும் அவர்களது பன்முக உள் சார்புகளைப் பூரணமாக விருத்தி செய்வதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும்²⁶. எனத் தமது கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினர்.

அவர்கள் இருவரும் குழந்தைகளின் வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதற்குரிய சட்டங்களை ஆக்குவதற்காகவும், உற்பத்தி உழைப்பையும், கல்விப் போதனையையும் இணைப்பதற்காகவும், தொழிநூட்பக் கல்வியை அளிக்க வேண்டுமென்ப போராட்டுமாறு தொழிலாளி வர்க்கத்தைக் கோரினர்.

பல்தொழிநூட்பக் கல்வியானது, சகல உற்பத்திச் செயன்முறையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவை அளிப்பதுடன் சிறுவர்க்கு அல்லாத கட்டினம் பருவத்தினருக்கு ஒவ்வொரு வகை உற்பத்தியிலும், பயன்படுத்தப்படுகின்ற கருவிகளைக் கையாளும் திறன்களைப் பெறுவதற்கும் துணைபுரியும் என அவர்கள் கருதினர்.

அவர்கள் மேலும், 'தொழிலாளி வர்க்கத்தில் மிகவும் விழிப்புணர்வு பெற்ற பகுதியினர், அவர்களது வர்க்கத்தின் எதிர்காலமும், அதன் விளைவாக மனித இனத்தின் எதிர்காலமும் உழைக்கும் மக்களினது இளைய பரம்பரையினரை வளர்த்து உருவாக்குவதில் தங்கியுள்ளதையும், உற்பத்தித் தொழிலை உடப் பயிற்சி, உடற்பயிற்சி தொழிநூட்பப் பயிற்சிப் போதனை ஆகியவற்றுடன் இணைத்தல் தொழிலாளி வர்க்கத்தை மத்தியதர உயர் வகுப்பினரிலும் உயர்ந்த மட்டத்துக்கு உயர்த்தும் என்பதை நன்கு அறிவார்கள்'²⁷ என்பதனைச் சுட்டிக் காட்டினர்.

கார்ல் மாக்ஸ் எதிர்காலச் சந்ததியினரின் கல்வி பற்றிச் சிறப்பாகக் கவனஞ் செலுத்திக் கருத்துரைகள் எதையும் செய்யவில்லையாயினும், அவரது எழுத்துக்கள் யாவும் கல்வி பற்றிய அவரது அவதானிப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன எனலாம். அவரது போதனைகள் யாவற்றிலும் கல்வி பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் ஒன்றிக் கலந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை.

அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை மூலதனம், மெய்யியலின் வறுமை, பிரான்சில் குடிப்போர், கோதா வேலைத் திட்டத்துக்கு ஒரு விமர்சனம் முதலிய தமது நூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் கல்வி பற்றிய தமது கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்.

1863இலே எடன் பேர்க் நகரில் நிகழ்ந்த சமூகவிஞ்ஞான மகாநாட்டிலே சீனியர் என்னும் அறிஞர் நிகழ்த்திய உரையை மேற்கோள்காட்டி 'சாதாரண பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் உயர்வகுப்பு மத்திய வகுப்பு மாணவர்களின் ஒரேதன்மையானதும் பயனற்றதும், நீண்ட பாடசாலை நேரத்தைக் கொண்டதுமான கல்வி தேவையற்ற முறையில் ஆசிரியரின் அதிக உழைப்பை வாங்குகின்றது, அதேபோது அக்கல்வி சிறுவர்களின் சக்தியையும் சுகநலத்தையும், நேரத்தையும் வீணாக்குவது அவர் கருத்தை கார்ல் மாக்ஸ் ஏற்றுக்கொள்கிறார்'²⁸.

இதன் மூலம் அவர் கல்விப் போதனையை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைப்பது உற்பத்திக்கும், சிறுவரின் விருத்திக்கும் பயனுள்ளது, விரும்பத்தக்கதுமாகும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.

ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்கிலாந்திலே உற்பத்தித் துறையில் உழைக்கின்ற சிறுவர்க்கு ஆரம்பக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென தொழிற்சாலை உரிமையாளர்களை நிர்ப்பந்திக்கின்ற ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது, தொழிற் சங்கப் பரிசோதகர் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற சிறுவர்கள், ஏனைய சாதாரண சிறுவர்கள் கல்வி கற்கும் நேரத்தில் அரைவாசி நேரத்தையே கல்வியில் செலவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சாதாரண சிறுவர்களைப் போல, சில

வேளைகளில் அவர்கள் கற்கும் அளவுக்கு மேல் கற்றுக் கொள்கிறார்கள் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

'மாக்கல் தொழிற்சாலைப் பரிசோதகர்களின் அறிக்கையை உசாத்துணையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு விளக்குகிறார். 'அச்சிறுவர்கள் அரைநாளை மாத்திரம் பாடசாலையில் கழிப்பதனால், உற்சாகமாகவும், கல்வியைப் பெறுவதற்கு எப்பொதும் தயாராகவும் ஆர்வத்துடனும் இருக்கிறார்கள். அரைநாள் உடலுழைப்பு, அரைநாள் பாடசாலைக் கல்வி என்ற முறையிலே அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாறிமாறி ஓய்வும் விடுபாடும் கிடைக்கிறது. அதனால், சிறுவர்கள் ஒரேவிடயத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதைப் பார்க்கிலும் இரண்டிலும் மாறி மாறி ஈடுபடுவதன் விளைவாக அதிக மகிழ்ச்சியைப் பெறுகின்றனர்.'²⁹

இவ்விளக்கத்தின் மூலம் மார்க்ஸ் கல்வியிலே உற்பத்தி உழைப்பு வகிக்கும் பாத்திரத்தை நடைமுறை அனுபவத்தைக் கொண்டு உணர்த்துகிறார்.

1886ஆம் ஆண்டு செப்தம்பரில் ஜெனிவா நகரில் நடைபெற்ற முதலாவது சர்வதேசியத்தின் மகாநாட்டிலே மார்க்ஸினால் வரையப்பட்ட தீர்மானமொன்றை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதிலே கல்வி பற்றிய அவரது கருத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தீர்மானம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

'இருபாலாரையும் உள்ளடக்கிய சிறுவரையும் இளைஞரையும் சமூக உற்பத்தியில் பாரிய வேலைகளில் ஒத்துழைக்கச் செய்கின்ற நவீன தொழிலின் போக்கு அது மூலதனத்தின் கீழ் வெறுக்கத் தக்கதாக திரிவுபடுத்தப்பட்டாலும், ஒரு முற்போக்கான, உயிர்ப்பான, சட்டரீதியான போக்கு என நாம் கருதுகிறோம். பகுத்தறிவான ஒரு சமூகத்தில் எப்பாலாராயினும் ஒவ்வொரு சிறுவரும் ஒன்பது வயதுமுதல் ஆற்றலுள்ள வயதுவந்தோர் எவரும் இயற்கையின் பொது விதியிலிருந்து, அதாவது உண்பதற்காக உழைத்தலிலிருந்தும், மூளையால் மட்டுமன்றி கைகளாலும் உழைப்பதிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறே ஒவ்வொரு சிறுவர் சிறுமியரும் ஒன்பது வயது முதல் உற்பத்தி உழைப்பாளியாக மாறுதல் வேண்டும்.

இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் கூறுகிறோம் பெற்றோர் எவரும் வேலை கொள்வோர் எவரும் இளம் பருவத்தினரின் உழைப்பை, அது கல்வியுடன் இணைக்கப்பட்டாலன்றி பயன்படுத்த இடமளிக்கப்படலாகாது. கல்வி என்பதால் நாம் மூன்று விடயங்களைக் கருதுகிறோம். முதலாவது உளஞ்சார் கல்வி இரண்டாவது உடற்கல்வி, இது உடற்பயிற்சிப் பாடசாலைகளிலும், இராணுவப் பயிற்சியிலும் அளிக்கப்படுவது. மூன்றாவது தொழிநூட்டக் கல்வி, இக்கல்வி உற்பத்தியின் சகல செயன்முறைக் கோட்பாடுகளையும் போதிக்கின்ற அதேபோது ஆரம்பநிலைக் கருவிகளைச் செயன்முறையில் பயன்படுத்தவும், கையாளவும் அவர்களை முனைப்புக் கொள்ளச் செய்கின்றது.³⁰

சிறுவர் உழைப்புக்குப், பொதுத் தடை விதித்தல் பேரளவுக் தொழில்கள் இருக்கும்போது பொருத்தமற்றது; நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதெனக் கருதிய மார்க்ஸ்

'ஆரம்ப நிலையில் உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைத்தல் இன்றைய சமூகத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு நிகழ்த்தகவு மிக்க வழிகளில் ஒன்றாகும் எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்'³¹

மனித இனத்தின் செயற்பாடுகளின் இயற்கையான இயல்பு அவனது அபிவிருத்தியிலே தீர்க்கமான செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. கைவினைத் தொழில்கள் நிலவிய காலத்தில் கைவினைத் தொழிலாளி ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை உடலுழைப்பையும் மூளையையும் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு தன்மையான தொழில்களைச் செய்து பொருள்களைத் தானே செய்து முடித்தான். கைவினைத் தொழிலிலிருந்து பொறிமுறை உற்பத்தி முறைக்கு மாற்றியபோது பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பொருளை உற்பத்தி செய்யும் முழுச் செயன்முறையும் தனித்தனியா, பகுதிப் பகுதியான, தனித்தனி வேலைக் கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஏங்கல் குறிப்பிட்டவாறு உற்பத்தியாளன் ஒவ்வொரு தனித்தனித் தொழிலையும் வெவ்வேறு கூறுகூறான தனித்தனி தொழிலாகப் பிரிவினை செய்து, அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு தனித்தொழிலாளியிடமும் பிரித்துக் கொடுத்ததன் மூலம் தொழிலாளி தனது வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற் கூறுடனும், ஒரு குறிப்பிட்ட கருவியுடனும் கட்டுண்டு கிடக்கச் செய்துள்ளான்.

'உழைப்பைக் கூறுகூறாகப் பிரிவினை செய்ததன் விளைவாக உற்பத்தி பற்றிய மனிதனின் அறிவும் கூறுகூறாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் ஒரு தனித் தொழிற்கூறை நாள்தோறும், மாதந்தோறும், ஆண்டுதோறும் யாந்திரீகமாகச் செய்யும் நிலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டான்.

மார்க்ஸ் இதுபற்றிப் பின்வருமாறு கருத்துரைக்கின்றார். 'உற்பத்தியாளன் தொழிலாளியை ஓர் அசாதாரண நிலைக்கு மாற்றி, அவனது உற்பத்தி உழைப்பின் போக்கினது முழு இயல்பையும் ஆற்றல்களையும் நசுக்கி, அவனுள்ளே ஒரு குறுகிய தொழிற் தேர்ச்சியை மாத்திரம் வளர்த்து விடுகிறான்'³²

மார்க்சினுடைய கருத்துரைகளிலிருந்து அவர் உற்பத்திச் செயன்முறையின் ஒரு கூறுபற்றிய குறுகிய அறிவைக் கொடுக்கத்தக்க தொழில் கல்வியை ஆதரிக்கவில்லையென்பதும், மனிதனது சர்வாம்ச விருத்தியை ஏற்படுத்தக்கூடிய பஸ்தொழிநுட்பக் கல்வியையே உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டினுடாக வலியுறுத்துகிறார்' என்பதும் தெளிவாகின்றது.

கார்ல் மார்க்ஸ் ஏங்கல்சும் உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைப்பதில் தொழிற் கல்வியைப் பார்க்கிலும் தொழிநுட்பக் கல்விக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு விஞ்ஞான பூர்வமான காரணங்கள் உண்டு.

பஸ்தொழில்நுட்பக் கல்வி என்னும் கருத்து இடையறாது மாற்றமுற்றுக் கொண்டும், விருத்தியற்றுக் கொண்டுமிருக்கின்ற தொழிநுட்ப வியலின் அவசியத் தேவையாக சமூக விருத்தியை நிர்ணயிக்கின்ற புறவய விதிகளிலிருந்து தோன்றியது.

'பேரளவுக் தொழிலுக்கே உரிய இயல்பானது எத்தகைய பொறியமைவையும், எத்தகைய உழைப்புச் செயன்முறையையும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க பஸ்தொழி நுட்பம்

பயிற்சியும், உழைப்புக்குரிய பொது ஆற்றல்களும் உடைய அறிவு விருத்தி பெற்ற தொழிலாளர்களைக் கோரி நிற்கின்றது³³

இயற்கைச் சக்திகளை வெற்றி கொள்வதிலும் உழைப்பையும், சமூக வாழ்வையும் ஒழுங்கமைப்பதிலும் நவீன தொழிநுட்பவியலை பொது விஞ்ஞான அறிவியலுடன் அதன் எல்லா உட்கூறுகளும் கொண்டுள்ள தொடர்பின் அடிப்படையில் நோக்குதல் வேண்டும்.

'பல்தொழில்நுட்பக் கல்வியானது உற்பத்தியின் பிரதான கூறுகள், அக்கூறுகளுக்கு அடி ஆதாரமாகவுள்ள விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள், பற்றிய அறிவை அளிப்பதுடன் உற்பத்தி உழைப்பில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற கருவிகளைக் கையாளுகின்ற அனுபவத்தையும் அளிக்கின்றது. இப்பயிற்சி படைப்பாற்றல் மிக்க தொழில்நுட்பத்திறன்களை விருத்தி" செய்வதுடன், உடலுழைப்பையும் வேலையையும் நேசிக்கும், மகத்துவப்படுத்தும் மனப்பாங்குகளையும் வளர்க்கின்றது³⁴.

பலதொழில்நுட்பக் கல்வி பரந்த தொழிநுட்பப் பின்னணியை அளிப்பதால், மாணவர்க்குத் தமது எதிர்காலத் தொழிலைத் தெரிவு செய்யும் ஆற்றல், உற்பத்திசார் பல்வகைத் தொழில்களில் தேர்ச்சியையும், தொழிநுட்ப முன்னேற்றத்தில் ஆர்வமுடன் பங்குபற்றும் உந்துதலையும் அளிக்கின்றது.

பல்தொழில்நுட்பக் கல்வி உற்பத்தியின் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் உழைப்புத் தேர்ச்சிகள் பற்றிய அறிவை வளர்ப்பது மாத்திரமின்றி, சர்வாம்ச வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு வழியாகவும் அமைவதினால் பெரும் கல்வி விழுமியங்களையும் விருத்தி அடையச் செய்கின்றது.

பலதொழிலுநுட்பப் பயிற்சியின் கல்வி விழுமியங்களை ஆராயும்போது இரு அமிசங்களை மனங்கொள்ளல் வேண்டும். அவை தத்துவ ரீதியாக உற்பத்தியின் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவும், நடைமுறைரீதியாக உழைப்புத் திறன்களைப் பெறுதலுமாகும்³⁵

செயற்பாடுகளின் செயன்முறையிலேயே பிள்ளை வளர்ச்சியுறு கின்றது. தசைகள் செயற்படும்போதே அவை விருத்தியுறுகின்றன. அவ்வாறே பிள்ளையின் உளக் கொள்ளளவும், தொடர்ந்து இயங்காது போனால் பிருத்தி அடையாது. ஒரு பிள்ளையினுடைய ஆளுமையின் சர்வாம்ச வளர்ச்சியானது பன்முகச் செயன்முறையின் ஒழுங்கமைப்பு மூலம் மாத்திரமே அடைய முடியும்.

பல்தொழில்நுட்பக் கல்வியானது மாணவரின் உடல் வளர்ச்சி, உளவளர்ச்சி, ஒழுக்க வளர்ச்சி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய சர்வாம்ச விருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் நடைமுறை அனுபவ சார்பாக சூழ்நிலைகளை மாணவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றதெனலாம்.

லெனின் அவரது முன்னோடிகளான மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரது உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைத்தல், பல்தொழிநுட்பக் கல்வி ஆகியவை

பற்றிய கோட்பாடுகளை அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதலில்லாத புதிய சோசலிச சமூகத்தை நிர்மாணிப்பதில் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலும், நடைமுறை ரீதியாகவும் விருத்தியுற் செய்தார் எனக் கூறலாம்.

மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரை அடியொற்றி லெனின் பண்பாடு, பொதுசனக் கல்வி ஆகியவை பற்றிய சகல பிரச்சினைகளையும், சமூக வாழ்வின் பௌதிக நிலைமைகள், வர்க்கப் போராட்டம், புரட்சிகர தொழிலாளர் கட்சியின் பூடகை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்ந்தார். அவ்வாறே உற்பத்தி உழைப்புடன், கல்வியை இணைத்தல், பல்தொழிநுட்பக் கல்வி ஆகிய பிரச்சினைகளையும் அணுகினார்.

பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் ருசியாவிலே முதலாளித்துவத்தின் விருத்தியானது, பெண்களையும், சிறுவர்களையும் பெருமளவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தியது. லெனின் தமது 'ருசியாவிலே முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி' என்னும் நூலில் இந்தச் செயல்முறை பற்றிய தகவல்களைக் கொடுத்துள்ளார்.

பெருமளவாக பெண்களும், சிறுவர்களும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதுபற்றி எவ்வாறு நோக்குவது? தொழிலாளி வர்க்க நலன்களின் நிலைப்பாட்டில் இந்தத் தோற்றப்பாட்டை எப்படி மதிப்பிடுவது என்ற கேள்விகள் எழுந்தன.

லெனின் இதை ஒரு முற்போக்கான தோற்றப்பாடாகக் கருதினார்.

பெண்களும் இளம் பருவத்தினரும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுதல் அடிப்படையில் முற்போக்கான தோற்றப்பாடு என அவர் குறிப்பிட்டார்³⁶

அக்காலத்தில் பெண்களும் சிறுவர்களும் வேலை செய்த நிலைமைகளைக் கண்டித்த லெனின், அவர்களை ஆலைத்தொழில் வேலைகளைச் செய்வதிலிருந்து தடுப்பது, பிற்போக்கானதெனவும், சமூக உற்பத்திச் செயல்முறையில் பெண்களையும், சிறுவர்களையும் ஈடுபடுத்தல் அவர்களது வளர்ச்சிக்குத் துண்டுகோலாய் அமைவதுடன், அது அவர்களை அதிக சுதந்திரமானவர்களாயும் ஆக்குகின்றது எனவும் கருதினார். மறுபுறத்தில் சிறுவர்களதும், இளம் பருவத்தினரதும் சர்வாங்க வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உற்பத்தி உழைப்பு அவர்களது கல்விச் போதனையுடன் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதை லெனின் எப்பொழுதும் மனத்தில் கொண்டிருந்தார். 'இளைஞரது உற்பத்தி உழைப்புடன் கல்விப் போதனையை இணைக்காது எதிர்கால சமூகத்தை எண்ணிப் பார்க்க முடியாது. உற்பத்தி உழைப்பின்றி பயிற்சியையும், கல்வியையும், இணையான பயிற்சியும் கல்வியுமின்றி உற்பத்தி உழைப்பையும் நவீன விஞ்ஞான அறிவும் தொழிநுட்பமும் கோருகின்ற மட்டத்துக்கு உயர்த்த முடியாது' என 1897இலே சுட்டிக் காட்டினார்³⁷.

கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்த லெனின் பாடசாலைச் செலவுக்கான நிதியை மாணவர் தாங்களே சம்பாதிக்கின்ற அடிப்படையில் கிராமங்களில் உயர்நிலைப் பாடசாலை அமைக்கும் ஒரு

திட்டத்தைத் தீட்டி இக்கருத்தினைத் திரிவுபடுத்த முயன்ற நரோத்னிக்கான யூக்கோவ்வின் கருத்துக்களைக் கடுமையான விமர்சனம் செய்தார். 'நரோதிச மனக்கோட்டைத் திட்டங்களின் இர்தன் மணிகள்' என்ற கட்டுரையில் இது பற்றிக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார்.

யூக்கோவ்வின் திட்டத்திலே இப்பாடசாலைகளுக்கெனச் சொந்தமாக விவசாயப் பண்ணை இருக்கும். பணக்கார விவசாயிகள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்விக்கான கட்டணத்தைக் கொடுப்பார்கள். ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் தங்கள் பராமரிப்புக்காகவும் கல்விக்காகவும் உழைத்தல் வேண்டும். சார் அரசின் பாடசாலைகளிலுள்ள நடைமுறைகளும், கலைத்திட்டமும் இப்பாடசாலைகளிலும் உண்டு.

இத்திட்டத்தின் மூலம் எவ்வித போராட்டமுமின்றி வர்க்க வேறுபாடுகளையும் எதேச்சாதிகாரத்தையும் மாற்றாமல் கிராம உயர்நிலைப் பாடசாலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வது முற்றிலும் சாத்தியம் என யூக்கோவ் கருதினார்.

அக்கட்டுரையிலே லெனின் இத்திட்டத்தின் முற்றிலும் கற்பனையான இயல்பையும், பயனற்ற தன்மையையும் தர்க்கபூர்வமாக நிறுவியதுடன் ரூசியாவின் உண்மை நிலைமையையும், ருஷிய சமூக அமைப்பின் வர்க்க இயல்பையும் பற்றி அவருக்கு எதுவும் தெரியாது என்பதையும் அம்பலப்படுத்தினார்.

'இத்திட்டம் பண்ணை அடிமைத்தன்மை கொண்டது. ஏனென்றால் இது இளைஞர்களை மண்ணோடு, நிலத்தோடு பிணைத்துவிடும். பாடசாலை நிருவாகத்தின் அனுமதியின்றி இருபத்தைந்து வயதானாலும் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாத பண்ணைத் தொழிலாளர்களாக அவர்களை மாற்றிவிடும். இத்திட்டத்தின் நோக்கம் மாணவர் உற்பத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அவர்களிடம் சார்வாம்ச வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதன்று. ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் தமது பாடசாலைக் கட்டணத்துக்காக உழைக்க வேண்டுமேயென அவர் அக்கட்டுரையில் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டி மாணவருக்கு முக்கியமான அறிவை அளிக்கத்தக்க உற்பத்தியுழைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட பொதுக் கல்வி அளிக்கும் தொழிலாளர் கல்விக்கான ஒரு திட்டத்தை அக்கட்டுரையிலே முன்வைத்தார்' 38.

இவ்விடயம் பற்றிச் சிறிது காலம் லெனின் எதுவும் எழுதவில்லை. ஆனால் சிறுவர் உழைப்புப் பற்றி இடையாறாது கவனஞ் செலுத்தி வந்தார்.

'முதலாம் உலகப் போர் ஆரம்பமானது. மனித குலத்தில் வரலாற்றில் நிகழ்ப் போகிற மகத்தான மாறுதல்களை முன்னுணர்ந்தும், வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறையினரைக் கவனத்தில் கொண்டும் லெனின் கல்வி பற்றிய பிரச்சினை களில் தீவிரமாகக் கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கினார்.' 39 'கார்ல் மாக்ஸ்' என்னும் தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் 'கல்வியை உற்பத்தி உழைப்புடன் இணைத் தல், பல்தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆகிய பிரச்சினைகள் பற்றி கார்ல்மாக் ஆகிய வற்றை மேல்கோள்காட்டி, அக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தினார். ஆலைதொழில்

முன்னேறியுள்ள நாடுகளில் இப்பிரச்சினை எவ்வாறு அணுகப்படுகின்றதென்பது பற்றி ஆய்வு செய்து ஒரு நூல் எழுதுமாறு அவர் தமது மனைவியாகிய என்.கே. குரூப்ஸ்காயாவைத் தூண்டினார். அதன் விளைவாக குரூப்ஸ்காயா உற்பத்தி உழைப்பைக் கல்வியுடன் இணைத்தல், பல்தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆகியவை பற்றிய மாக்ஸிய கருத்துக்களைத் தெளிவாக உள்ளடக்கிப் 'பொதுக் கல்வியும் சனநாயகமும்' என்ற நூலை எழுதினார். அந்நூலைக் கருத்துன்றிப் படித்த லெனின் அந்நூல் பெறுமதிமிக்கதெனக் கருதி அதைப் பிரசுரிப்பதற்காக 1916ஆம் ஆண்டில், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரான மாக்ஸிம் கோர்க்கிக்கு அதன் எழுத்துப் பிரதியை அனுப்பியபோது பின்வருமாறு எழுதினார்.

'இந்நூலாசிரியர் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கல்விப் பிரச்சினைகளை ஆழ்ந்து கற்று வந்துள்ளார். இச்சிறு நூலிலே ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் இன்றைய பாடசாலைகள் பற்றிய அவரது சொந்தக் கணிப்பீடுகளும், விபரங்களும் அடங்கியுள்ளன. அதன் பொருளடக்கத்தின் முதற்பாகத்தில் சனநாயகக் கருத்தோட்டங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

இச்சிறு நூலை வெளியிட உதவுவதன் மூலம் எனக்கு நீங்கள் நேராகவோ, மறைமுகமாகவோ ஒரு பெரும் உதவியைச் செய்தவர்களாவீர்கள். ருசியாவிலே இத்துறையில் நூல்களுக்கான தேவை அதிகரித்து வருவதாக நான் கருதுகிறேன்⁴⁰

லெனின் தலைமையில் 1917ஆம் ஆண்டு அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் மூலம் சார் ஆட்சியை வீழ்த்தித் தொழிலாளி வர்க்கம் ருசியாவின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னர், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரைபுச் செயற்றிட்டத்தைத் திருத்தியபோது கல்வி பற்றிய விதிகளைப் பின்வருமாறு அமைத்தார் :

'பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் இலவசக் கட்டாயப் பொதுக் கல்வியும், பல்தொழில்நுட்பக் கல்வியும் (தொழில் உற்பத்தியின் எல்லா முக்கிய துறைகளின் தத்துவ, செயன்முறை அனுபவங்களை மாணவருக்கு பரிச்சயப்படுத்தல்) சிறுவர்களின் சமூக உற்பத்தி உழைப்புக்கும் கல்விக்குமிடையே மிக நெருக்கமாக ஒருங்கிணைக்கும் பயிற்சி அளித்தல்⁴¹.

திருத்தத்துக்கு முன்னர் ஆட்சியின் வரைபுச் செயற்றிட்டத்திலே பதினாறு வயதுவரை ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் இலவசக் கட்டாயப் பொதுக் கல்வியும், தொழிற் கல்வியும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. (லெனினால் வரையப்பட்ட கட்சித் திட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றிய விபரங்களில் 'தொழிற் கல்வி' என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக பல்தொழிநுட்பக் கல்வி என்ற பதம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது). பாடசாலையின் நோக்கம் ஒரு தொழிலில் விசேட தேர்ச்சி பெற்றவர்களை உருவாக்குவதன்று. ஆனால் எத்தகைய வேலையையும் செய்யத்தக்க ஆற்றல் உள்ளவர்களை உருவாக்குவதாகும்⁴² என அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த வாசகங்களை உற்று அவதானிப்பின் பாடசாலை அறிவையும், பஸ்தொழிநுட்பப் பயிற்சியையும் அளிப்பதோடு, இளைய பரம்பரையினரின் சமூக நலனுக்காக உற்பத்தி உழைப்புடன் பிரிக்க முடியாதவாறு இந்த அறிவையும் பயிற்சியையும் இணைத்தல் வேண்டும் என்னும் கல்வி பற்றிய தமது அடிப்படைக் கருத்தை லெனின் வலியுறுத்துவதை உணரலாம். இங்கு உழைப்பு ஒழித்து நீக்கப்படவில்லை; மாறாக உழைப்பு எல்லோருக்கும் கட்டாயமாக்கப்படுகின்றது. தொழிநுட்பத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் தழுவிய பஸ்தொழிநுட்பக் கல்வியோடும் தொழிற் பயிற்சியோடும் நெருக்கமான இணைக்குமாறு அது புதிய முறையில் அமைக்கப்படுகின்ற தெனலாம்.

'லெனினால் திருத்தப்பட்ட வரைபுத் திட்டமானது பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர் சிறுமியரின் உழைப்பைப் பயன்படுத்தக்கூடாதென வேலை கொள்வோருக்குத் தடை விதித்தது. மறுபுறத்தில் சிறுவர் உழைப்பு, உற்பத்தியிலிருந்து முற்றாக நீக்கப்பட்டால் அது அவர்களைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினரிடமிருந்து முற்றாகத் துண்டிக்கவிடும். ஆகவே, இந்தப் பயங்கரமான அபாயத்தைத் தவிர்ப்பதற்குத் திருத்தப்பட்ட வரைபுத் திட்டம் சிறுவர் சிறுமியரையும், இளைஞரையும் உற்பத்தி உழைப்பிலே ஈடுபடுத்துமாறு வேலை கொள்வோருக்குப் பதிலாக பாடசாலையைக் கோரியது'⁴³.

1917 ஆம் ஆண்டு லெனின் தலைமையில் புதிய சோவியற்று அரசு அமைக்கப்பட்டதும், அது கல்வி முறையை மறு சீரமைப்புச் செய்வதில் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் எடுத்தது. உடனடியாக மக்கள் கல்வி அமைச்சகம் அமைக்கப்பட்டது. வளர்ந்து வரும் தலைமுறையினரைப் பயிற்றி வளர்ப்பதில் லெனின் குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தினார். வாழ்க்கையுடனும், புதிய சோசலிசக் கட்டுமானப் பணியுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும், புதிய சமூக அமைப்பின் வெற்றிக்காகப் போராடுகிறவர்களை உருவாக்கக்கூடியதாகவும் பாடசாலைகள் இருத்தல் வேண்டுமென அவர் பேச்சிலும் எழுத்திலும் வலியுறுத்தி வந்தார்.

'இளைஞர்களுக்கான போதனை, போதனை அமைப்பு முறை, மற்றும் பயிற்சி ஆகியவற்றை மறுவார்ப்புச் செய்தால் மட்டுமே இளம் தலைமுறையினரின் முயற்சிகள் பழைய சமூகம் போல் அல்லாத ஒரு சமூகத்தை அதாவது ஒரு கம்யூனிஸ்ட் சமூகத்தை உருவாக்கியமைப்பதில் வெற்றி பெற முடியும் என்ற உறுதியை நம்மால் கொடுக்க முடியும்'⁴⁴ என ருஷிய இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் மூன்றாவது அனைத்து ருஷிய காங்கிரஸ்ஸில் அவர் நிகழ்த்திய உரையில் குறிப்பிட்டார்.

இக்கோட்பாட்டின் நெறி நின்று அவர் மக்கள் கல்வி அமைச்சகமானது பஸ்தொழில்நுட்பப் பாடசாலைகளை நிறுவ வேண்டுமென சோவியற்று ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட நாட்தொட்டு வலியுறுத்திவந்தார். பஸ்தொழிநுட்பபாடசாலைகளை எவ்வாறு நிறுவ வேண்டுமென்ற திட்டவட்டமான வழிமுறைகள் லெனினது அரசாணைகளில் காணக்கிடக்கின்றன. சோவியற்று ஆட்சியின் தலைமைப்

பொறுப்பை ஏற்ற நாள்முதல் ஏறக்குறைய ஏழு ஆண்டுகள் அவர் தாமே இப்பணிக்கு வழிகாட்டினார்.

சோவியற்று ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட ஆரம்ப காலத்தில், ருஷிய நாடு போரினாலும், அன்னிய ஆக்கிரமிப்பினாலும் சீரழிந்திருந்தது. உணவு விநியோகம் மிகவும் குறைந்திருந்தது. பட்டினி, நோய், படிப்பறிவின்மை ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் போராட வேண்டியதுடன் மிகப் பரந்ததும், சிக்கலானதுமான பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அப்பிரச்சினைகளான : மின்சாரமயப்படுத்துதலின் அடிப்படையிலேயே தொழிலையும் விவசாயத்தையும் புனரமைப்புச் செய்வதாகும்.

'சோவியற்று அரசாங்கத்தின் உடனடிப் பணிகள்' என்னும் தமது கட்டுரையில் லெனின் 'உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்கு முதலாவதாகத் தேவைப்படுவது பேரளவுக் ஆலைத் தொழிலுக்கு பொருளாதார அத்திவாரத்தை உறுதி செய்தலாகும்'.

உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்கு மற்றொரு நிபந்தனையாவது முதலில் மக்களது கல்வியின் தரத்தையும், பண்பாட்டின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்பதாகும்⁴⁵ எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் மக்களுக்குப் பல்தொழிறுப்பக் கல்வியை அளித்து, அவர்களது கல்வித் தரத்தையும், பண்பாட்டின் தரத்தையும் உயர்த்த அவர்களை உற்பத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுத்துவதனால் மாத்திரமே உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை விருத்தி செய்ய முடியுமென்ற தமது திடமான கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

1920 பெப்ரவரியில் குபேர்னியாக் கல்வித் திணைக்களங்களினது முதியோர் கல்விக் கிளைகளின் இயக்குனர்களின் மூன்றாவது அகில ருஷிய மகாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மகாநாட்டில் உரைநிகழ்த்திய லெனின் தமது உரையில் பின்வருமாறு முதலாளித்துவக் கல்வி முறையின் அடிப்படைக் குறைபாட்டைத் தவறுகளில் ஒன்று அது உழைப்பை முறைப்படுத்தும் மூலப் பணியிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொண்டதேயாகும். முதலாளித்துவ சமூகத்தில் சமூக உழைப்பை முறைப்படுத்தும் செயல்முறைகளுக்கும் கல்விப் போதனைப் பணிகளுக்குமிடையே எவ்வித சம்பந்தமும் இருந்ததில்லை⁴⁶

சோசலிச சமூக அமைப்பில் இந்த மூலாதாரத் தவறைப் பாடசாலைகள் களைய வேண்டும். அது மக்களின் வாழ்க்கையுடனும், அபிவிருத்திகளுடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட வேண்டுமென்பது லெனினது வேண்டலாகும்.

1920ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் ஓய்ந்து, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் அதி முக்கியத்துவம் பெற்றபோது தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளை நிருவகிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிற்று. அவ்வாறு தொழிற்சாலைகளை நிருவகிப்பதற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய கல்வி அவசியமானதென்பதை 1920 மார்ச் மாதத்தில் நீர்ப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் மூன்றாவது மகாநாட்டில் உரையாற்றியபோது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'நிருவாகம் செய்வதற்கு ஆற்றல், உற்பத்திச் செயன்முறையின் எல்லா அமிசங்களையும் பற்றிய துல்லியமான பூரண அறிவு, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு விஞ்ஞானக்கல்வி ஆகியவை தேவை என்பது வாழ்க்கையை நுணக்கமாக அவதானிக்கும் உலக அனுபவம் பெற்ற எவருக்கும் தெரியும்'⁴⁷.

இத்தகைய கல்வியைப் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியே அளிக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை. இக்காரணத்தினாலேயே இளைஞர்களுக்கான பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்கு லெனின் மிகப்பிரதான இடத்தை அளித்தார் எனலாம்.

லெனினது வழிகாட்டலில் நிறுவப்பட்ட மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தைத் தலைமை தாங்க நடத்தியவர்களுள் லெனினது மனைவியாகிய ந.க. குருப்ஸ்காயா முக்கியமானவர். லெனினது கல்விச் கோட்பாடுகளைச் செயற்படுத்துவதில் குருப்ஸ்காயா முன்னின்று உழைத்தார். அவர் லெனினது பல்தொழிநுட்பக் கோட்பாடுகளைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றார்.

'பாடசாலைகளைப் பல்தொழிநுட்ப மயமாக்கும் வேலை மிகவும் மெதுவாக நடந்து வருகின்றது என லெனின் கருதினார். மக்கள் கல்வி அமைச்சக அலுவலகத்தில் இருந்த சிலர் மாணவர்கள் மிக இளம் பருவத்திலேயே தங்கள் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினர். பல்தொழிநுட்பக் கல்வி தேவையற்றது, ஒரே தொழிலில் தேர்ச்சியளிக்கின்ற தொழிற் கல்வியே நமக்குத் தேவை என்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். எல்லா இடங்களிலும் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியை அளிக்க முடியாது. பெரும் நகரங்களிலேதான் அவ்வித பாடசாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டும். நாட்டுப் புறங்களில் அவை தேவை அற்றவை எனக் கூறினார். உக்ரேனியாவில் பல்தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றிய கருத்து முற்றிலும் உருக்குலைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் ஒரு கட்சி மகாநாட்டைக் கூட்ட வேண்டுமென லெனின் வலியுறுத்தினார். இம்மகாநாட்டில் பல் தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றிய அறிக்கையை நான் சமர்ப்பிப்பதாக இருந்தது. நான் எனது அறிக்கையின் வரைபை லெனினிடம் காட்டினேன். அவர் தனது கருத்துக்களைக் குறித்த பிறகு, 'பிரத்தியேகமானது, வரைபை வெளியிடக்கூடாது.' இதுபற்றி நான் சிந்திப்பேன்' என்று எழுதினார். எனது சொந்த ஊக்கத்தினால் நான் இந்த அறிக்கைக் குறிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளேன். ஆண்டுகள் பல கடந்தபோதிலும், பல்தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றிய பிரச்சினை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவே கருதப்படுகின்றது. அப்பொழுது எதை வெளியிட முடியாது இருந்ததோ அதை இப்பொழுது வெளியிட வேண்டும் என நான் எண்ணினேன்!

லெனின் வரைபுக் குறிப்புகள் அனைத்தையும் இப்போது நாம் படிக்கிறோம். எனது அறிக்கை, அப்போது பயன்படுத்தப்படவில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டதுதான் கட்சி மகாநாட்டில் என்னால் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க முடியவில்லை. லெனின் எனது வரைபு அறிக்கையில் எழுதிய குறிப்புகள் எதை வலியுறுத்தின? பல்தொழிநுட்பக் கல்வியின் அடிப்படை முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை அவை வலியுறுத்தின. இக்கல்வி மிகவும் முக்கியமானது என அவர் கருதினார். வர்க்கங்களற்ற சமூகத்துக்கு அத்திவாரம்

இட பலதொழிநுட்பக் கல்வி உதவும் என அவர் நம்பினார். இதைநான் எனது அறிக்கையில் வலியுறுத்த வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். பல்தொழிநுட்பக் கல்வியை உடனடியாகச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்பதைக் கூற வேண்டுமென அவர் கருதினார். எனது அறிக்கையில் பாடசாலைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலைக் கற்பிக்க வேண்டுமெனக் கூறுவோருக்கு ஒரு சலுகை காட்டப்பட்டிருந்தது. இடைநிலைப் பாடசாலைகள் புனரமைக்கப்பட்ட தொழிற் பாடசாலைகளுடன் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்று நான் எழுதியதாகக் கருதுகிறேன். (எனது அறிக்கைக் குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை) இத்தகைய இணைப்பு இடைநிலைப் பாடசாலைகள் அனைத்தையும் பற்றியதாக இருந்தல் கூடா. 13-14 வயதும் அதற்கு மேலும் உள்ள மாணவர்களை மட்டும் பற்றியதாகவும் ஆசிரியர்களின் விருப்பத்தையும் முடிவையும் பொறுத்ததாகவும் இருந்தல் வேண்டுமென லெனின் எழுதினார். கட்சி மகாநாடு அவ்வயதைப் பதினைந்தாக வரையறுத்தது. 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் வேலைகளைப் பற்றி' என்ற தமது கட்டுரையில் தற்காலிகமாக வயது எல்லையை (பொதுப் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியிலிருந்து தொழில்சார் பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்கு மாறும் வயது எல்லை) 17இல் இருந்து 15ஆகக் குறைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இந்த வயதுக் குறைப்பை விதிவிலக்கான . . . நடைமுறைத் தேவையாகவும் நாட்டின் வறுமை, நாசம் ஆகியவற்றின் காரணமாக ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாகவும் கட்சி கருதுதல் வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்.

தொழிற் பாடசாலைகள், இடைநிலை பாடசாலைகள் உயர்வகுப்புக்களுடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று எழுதியபோது லெனின் ஏழாண்டுப் பாடசாலைகளையே மனதில் கொண்டார் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. தொழிற் பயிற்சிக்கூடங்களாக அல்ல. அவை பொது பல்தொழிநுட்பக் கல்வியை அளித்தல் வேண்டுமென லெனின் எழுதினார். தொழிற்சாலைகளிலுள்ள பயிற்சிப் பாடசாலைகளுக்கும் தொழிற் கல்லூரிகளுக்கும் இது பொருந்தும். இதை மறுத்தல் கூடாது.

நமது சூழ்நிலைகளில், பாடசாலைகளை எவ்வாறு பல்தொழிநுட்ப மயமாக்குவது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

'லெனின் கழகத்தின் பழங்கவடிப் பாதுகாப்பிலே பல்தொழிநுட்ப மயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி லெனின் எழுதிய குறிப்பு ஒன்று (எண் 3946) உள்ளது. அதிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவையாவன :

'சேர்க்கவும் : 1. இளைஞருக்கும் வயது வந்தவர்க்குமான பல்தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றி. 2. பாடசாலைகளில் குழந்தைகளின் சுய முயற்சி.

'வயது வந்தோருக்கு தொழிற் கல்வியை வளர்த்துப் படிப்படியாகப் பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்கு மாற்றுவது'

லெனின் எப்பொழுது எதற்காக இக்குறிப்பை எழுதினார் என்பது பழங்கவடிப் பாதுகாப்பில் காணப்படவில்லை. ஆனால், எமக்கு இக்குறிப்பு முக்கியமானது⁴⁸

1921இல் வெளியிடப்பட்ட 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் வேலைகள் பற்றி' என்ற வெளிணது கட்டுரையும் அவர் வரைந்த மக்கள் கல்வி அமைச்சக அலுவலகத்தின் பணிபுரியும் கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கான மத்திய குழுவின் கட்டளைகளும், மிக முக்கியத்துவமானவை.

'இக்கட்டளைகளிலே பாடசாலைகளைப் பல்தொழிநுட்ப மயமாக்குதலும், தொழிற் கல்விக்கும் பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்குமிடையே இணைப்பு ஏற்படுத்துவதும் அவசியம். மூலாதாரக் கல்வி நிலையங்களின் கலைத்திட்டங்களை மக்கள் கல்வி அமைச்சக அலுவலகக் குழுவினர், முதலில் தயாரித்து அதை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பின்னர், வகுப்புக்கள், விரிவுரைகள், பாடங்கள், பேச்சுக்கள், நடைமுறைவேலைகள் பற்றிய திட்டத்தை தீட்டுதல் வேண்டும் எனவும் தொழிநுட்பத்தைப் பற்றியும், விவசாய வல்லுனர்கள் தொழிற் பயிற்சியிலும் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியிலும் ஈடுபடச் செய்வதன் அவசியத்தைப் பற்றியும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட தொழில், விவசாய நிலையங்களை இந்த நோக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்துவது பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன.⁴⁹

வெளிணது கோட்பாட்டு நெறிகளுக்கிணங்க அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் அவரது வேண்டுகோளின்படி கட்சி மகாநாட்டில் சமர்ப்பிப்பதற்காக வெளிணது தொழிநுட்பக் கோட்பாடுகளை மூலாதாரமாய்க் கொண்டதெனலாம். அவர் நோயுற்றிருந்ததினால் அன்றரோலிலுனாசார்ஸ்கி என்பவரால் கட்சி மகாநாட்டில் அவ்வறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த வரையு அறிக்கை பின்வருமாறு :

1. அடுத்து வரும் அனேக தசாப்தங்கள் நாட்டின் ஆலைத்தொழில், விவசாயம் ஆகியவற்றின் புனரமைப்பு, சகல உற்பத்தியையும் விஞ்ஞான மயமாக்குதலும், இயந்திர மயமாக்குதலும், உற்பத்தியில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களைத் தீவிரமாகப் பிரயோகப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை எதிர்நோக்குவன வாயிருக்கும்.
2. சகல உற்பத்தியிலும் புரட்சிகரமான புனருத்தாபனம் இடம் பெறுகின்ற எதிர்வரும் காலகட்டமானது பல்தொழிநுட்ப ரீதியாகப் பயிற்சி பெற்ற பெருமளவான ஆணைகளை வேண்டி நிற்கும், அக்காலகட்டமானது அதுனுள்ளே தோற்றுவிக்கின்ற மாறிவரும் நிலைமைகளுக்கும், புதிய இயந்திரங்கள் இயக்கும் அறிவுக்கும் இசைவுறக் கூடியதாக இருக்கும்.
3. அதைத் தொடர்ந்து ருசியாவிலே பல்தொழிநுட்பக் கல்வியின் விருத்தி சிறப்பான முக்கியத்துவத்தைப் பெறும்.
4. 13-17 வயதுக் குழுவினருக்கான பல்தொழிநுட்பக் கல்வியானது, கட்டிடமைப்பருவத்தினரின் பொதுநிர்மாண ஆற்றல்களையும் விருத்தியாக்கும். அதன் விளைவாக எத்தகைய தொழிலையும் கற்கின்ற வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தும்; மேலும் இது கட்டிடமைப்பருவத்தினரை அவர்கள் உணர்வுபூர்வமாக 16 அல்லது 17 வயதில் சிறப்பு தேர்ச்சி பெறும் பரப்பை அவர்களே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய உடல், உள ஆற்றல்களைச் சிறப்பாக வெளிக் கொணரும்.

5. எவ்வாறாயினும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுடனும், தொழிற் பாடசாலை களுடனும் அமைப்பு ரீதியாக இணைக்கப்படுகின்ற இடைநிலைப் பாடசாலை களில் பல்தொழிநூட்பக் கல்வி முக்கியமாக அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
6. ஆரம்பப் பாடசாலை (7-12 வயது) பொதுக் கணித - கைவினை அறிவை அளிப்பதுடன், நூல்கள், கணிதம், வரைதல் ஆகியவற்றை எவ்வாறு உழைப்புக் கருவிகளாக மாற்றுவதெனவும் கற்பிக்கின்றது. அது எவ்வாறு அவதானிப்பது, பொதுமையாக்கல் செய்வது என்பதையும், அவற்றைப்பரிசோதனைகள் மூலம் எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துவது என்பதையும் கற்பிக்கும். அதேவேளையில் சுயகல்வியின் அடிப்படை முறைகள் பற்றிய அறிவையும் யதார்த்தத்தின் (இயற்கையும் சமூகத்தையும் பற்றிக் கற்றல்) ஆரம்ப அறிவையும் அளிக்கின்றது. ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் அறிவானது தொழில் மூலம் பெறப்படுகின்றது. அத்தகைய வேலை எந்த வகையிலும் ஒருவனுக்குச் சேவை செய்யும் வடிவமாக அமையாது. அதன் சிறப்பியல்பு சமூக உற்பத்தியின் ஆரம்ப வடிவங்களில் கூட்டாகப் பங்குபற்றுவதாக இருத்தல் வேண்டும். மேலும் அது ஆரம்ப தொழிற்றிறன்களை அளித்தல் வேண்டும்.
7. இரண்டாவது கட்டடத்தைக் கட்டியமைக்கக்கூடிய அடித்தளத்தை ஆரம்பக் கல்வி அளிக்கும்.
8. இடைநிலைப் பாடசாலைகளிலே (13-17 வயது) உற்பத்தியின் பொது அமிசங்கள், தத்துவம், நடைமுறை ஆகிய இரண்டினதும் அடிப்படையாகக் கற்பப்படும் உற்பத்தியின் அதி அடிப்படையான கூறுகள் கற்கப்படும். மேலும் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளின் தத்துவ விளக்கத்துக்குச் சிறப்பான அழுத்தம் கொடுக்கப்படும். அதேபோது உழைப்பின் வரலாறு கற்கப்படும். அந்தப் பின்னணியிலே வர்க்கப் போராட்ட வரலாறு, பின்னர் அரசியல் வரலாறு, மத நம்பிக்கைகள், புரட்சிகள், 1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி ஆகியவற்றின் வரலாறும் கற்பிக்கப்படும்.
9. மாரிகால் செயன்முறை வேலை இயல்பிலே கைத்தொழில் ரீதியானதாக இருக்க வேண்டும். அது பெருந் தொழிற்சாலைகள், ஆலைத்தொழில் மையங்கள், மின்வலு நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்படுதல் வேண்டும். கோடை காலங்களில் அது பெரும் அரச பண்ணைகளில் நடைபெறுதல் வேண்டும்.
10. தொழிற் சங்கங்கள், விவசாயப் பொருளியல், தொழிநூட்பப் பாடசாலைகள் ஆகியவைகளின் கூட்டுறவுடன், பல்தொழிநூட்பப் பாடசாலைகள் பொருளாதார அமைச்சகங்களுடன் (காணித்திணைக் களங்கள், பொருளாதார கழகங்கள், தொழிலாளர் திணைக்களங்கள் முதலியவற்றுடன்) நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டாலே பயனுடையதாக அமையும்.

செயன்முறை முயற்சிகள்

11. ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கும், இடைநிலைப் பாடசாலைகளுக்கும் உரிய கலைத் திட்டங்கள், தாமதமின்றித் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அவை விவசாய தொழிநுட்பச் சிறப்பறிஞர்களுடனும், சிறப்பான மகாநாடுகளில் கலந்துரையாடப்படுதல் வேண்டும். இக்கலைத்திட்டங் களின் வேறுபாடுகள், ஸ்தல நிலைமைகளைக் கருத்திற் கொண்டு விளக்கப்படுதல் வேண்டும்.
12. கட்டிளமைப் பருவத்தினரின் வேலைகள் எந்த உற்பத்தி அலகுகளில், எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதை அறிதல் அவசியமாகும்.
13. விவசாயப் பொருளியற் பாடசாலைகளின் மாணவர், இடைநிலைப் பாடசாலை மாணவரின் போதனாசிரியர்களாக இருக்க முடியும். அதனால் அப்பாடசாலைகள் பிரதான நிலையங்களாகச் சேவையாற்றுவதல் வேண்டும். இவை பற்றி விவசாயப் பொருளியற் பாடசாலைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.
14. கட்டிளமைப் பருவத்தினரின் வேலைகள், மாதிரித் தொழிற்சாலைகளில் ஒருமுகப்படுத்தல் அவர்கள் நிறைவேற்றக்கூடிய வேலை வகைகள், தொழிற்சாலைக் குழுக்கள், சிறப்பறிஞர் ஆகியோருடன் கலந்து உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். தொழிற் சங்கங்கள் சிறப்புப் போதனாசிரியர்களை வழங்குதல் வேண்டும்.
15. பஸ்தொழிநுட்பப் பாடசாலைகளின் முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரசார வேலை, தொழிற்சங்கங்கள் மத்தியில் நடாத்தப்படுதல் வேண்டும். அவர்களது பங்கேற்றல், இளைய பரம்பரையினருக்கான பஸ்தொழிநுட்பப் பாடசாலைகள் நிறுவுவதில் குறிப்பாகப் பெறுமதிமிக்கதாகும்.
16. ஆசிரியர்களுக்குப் பஸ்தொழிநுட்பக் கல்வி வழங்குதல் அசாத்தியமானதன்று. இவ்விடயத்தில் எல்லாவகையான சிறப்பறிஞர்கள் பங்குபற்றுவது அவசியம்.
17. பஸ்தொழிநுட்பப் பாடசாலைகள் மூலமே உழைக்கும் மக்களுடன் நடைமுறை உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அவை இளைய பரம்பரை யினருக்குக் கல்விப் போதனை அளிப்பதில் அவசியமானவை'50

இந்த வரைபு அறிக்கையை ஊன்றி ஆராய்ந்த வெளின் இது பற்றித் தமது குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். இக்குறிப்புரைகளிலே பஸ்தொழிநுட்பக் கல்வியை இளைய பரம்பரையினருக்கு அளிப்பதன் மூலம் அவர்களது சர்வம்ச வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதும், நீண்ட கால நோக்கில் பஸ்தொழிநுட்பக் கல்வி மூலம் புதிய சமூகத்துக்கு அவசியமான புதிய மனிதனை உருவாக்க முடியும் என்பதும், பஸ்தொழில்நுட்பக் கோட்பாட்டில் அவருக்குள்ள பற்றுறுதியும் வெளிப்படுகின்றது. அக்குறிப்புரைகள் பின்வருவனவாகும்.

'இது தனிப்பட்டது, பொது மக்களுக்காக வெளியிடக்கூடாது, நான் இதுபற்றி இரண்டு அல்லது மூன்று முறை சிந்திப்பேன்'.

பல்தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றி இப்படி எழுத முடியாது; வெகு காலத்திற்கு அப்பால் உள்ள எதிர்காலத்திற்கு அது தெளிவற்ற சூட்சுமமாகவே உள்ளது. நடப்புக் காலத்திய - இப்போதைய வருந்தத்தக்க யதார்த்த சூழ்நிலைகள் கவனத்திற்கொள்ளப்படவில்லை.

'இது அவசியமானது'

மாக்ஸின் கோட்பாடுகளுக்கிணங்க, நம்முடைய ருசியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் திட்டத்தின்படி :

1. கோட்பாட்டளவில் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆய்வுரைகளைச் சேர்ப்பது.
2. எக்காரணம் கொண்டும் இக்கோட்பாட்டைக் கைவிட முடியாதென்றும், கல்வியை, சிறப்பாக பல்தொழிநுட்பத்துறை சார் கல்வியை எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நடைமுறைப்படுத்துவதென்றும் தெளிவாகச் சொல்வது; 17வது ஆய்வுரை நீக்கப்படல் வேண்டும். இடைநிலைக் கல்வியை (12-17 வயது) பற்றிக் கூறுவது.

குடியரசில் அதி சிக்கலான பொருளாதார நிலைமை இப்போது மறுக்க முடியாத நிலைமையினால் உடனடியாகத் தேவைப்படுவது :

இடைநிலைப் பாடசாலைகளையும் தொழிற் பாடசாலைகளையும் ஒன்றாக இணைப்பது. இடைநிலைப் பாடசாலைகளைத் தொழிற் பாடசாலைகளாக மாற்றி அமைப்பது. எல்லா இடைநிலைப் பாடசாலைகளையும் இணைப்பதன்று. ஆனால் கல்வியாளரின் கட்டளை தீர்மானம் ஆகியவற்றுக்கிணங்க 13-14 வயது முதல் உள்ள இடைநிலைப் பாடசாலைகளை இணைப்பதாகும்.

ஆனால் அதேபோது தொழிற் பாடசாலைகளாக மாற்றுவதைத் தடுப்பது, ஆகியவற்றில் சரியான விதிகள் வேண்டும்.

1. தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட்ட துறையில் தனித்துறைப் பயிற்சி பெறுதலைத் தவிர்த்தல். இதைப்பற்றி ஒரு செயற்றிட்டம் தயாரித்தல் வேண்டும்.
2. பொதுக் கல்விப் பாடங்கள் எல்லாத் தொழிற் பாடசாலைகளிலும் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

தீட்டப்பட வேண்டிய ஆண்டுத் திட்டம்

கம்யூனிஸம், வரலாறு, பொதுவாகப் புரட்சிகள் பற்றிய வரலாறு, 1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி பற்றிய வரலாறு, புவியியல், இலக்கியம் முதலியன.

3. பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்கான மாற்றத்தை உடனடியாகச் செய்தல் அல்லது சரியாகச் சொன்னால் கீழ்க்கண்டவற்றைப் போன்ற தற்போது சாத்தியப்படக் கூடிய அதி நுட்பமானதும் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியதுமான

பஸ்தொழிநுட்பக் கல்விக்குரிய முயற்சிகள் எடுத்தல் என்பது கட்டாயமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய வேலை, அதாவது:

(அ) மிக அருகிலுள்ள மின்சார நிலையத்துக்குச் செல்வது, அங்கே பரிசோதனைகளுடன் கூடிய பல சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பது. மின்சாரத்துடன் செய்யக்கூடிய பல நடைமுறைவேலைகளைச் செய்வது. ஆகியவற்றுக்கு விரிவான திட்டங்களை உடனடியாகத் தயார் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு வகைக்கு:

5 அல்லது 10 விரிவுரைகள் கொண்ட பாடத்திட்டம். (ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள், இவை போன்றவை)

(ஆ) கண்ணியமான முறையில் நிருவகிக்கப்படும் ஒவ்வொரு அரசாங்கப் பண்ணைக்கும் அதே திட்டம்.

(இ) கண்ணியமான முறையில் நிருவகிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் அதே திட்டம்.

(ஈ) (மின்னியல் பற்றியும் பஸ்தொழில் நுட்பகல்வி பற்றியும் விரிவுரை ஆற்றவும் செய்திமுறைப் பயிற்சி, சுற்றுலா ஆகியவற்றைப் பொறுப்பேற்கவும் எல்லாப் பொறியியலாளர்களையும் விவசாய நிபுணர்களையும், பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் கணிதத்துறையிலிருந்து எல்லாப் பட்டதாரிகளையும் திரட்டுதல்.

(உ) தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றிய சிறு காட்சிச் சாலைகள் புகையிரதங்களிலும் கப்பல்களிலும் அமைத்தல் முதலியன.

இது மிக முக்கியத்துவமானது, நாம் ஏழைகள், நமக்கு தச்சர்கள், பொருத்துநர், கடைச்சலாளர் முதலியோர் உடனடியாகத் தேவை. நிச்சயமாக எல்லோரும் மரத்தச்சர், பொருத்துநர் முதலியோராக மாற வேண்டும். ஆனால், இதனுடன் பொதுக் கல்வியும், ஆகக் குறைந்தளவு பஸ்தொழிநுட்ப அறிவும் சேர்ந்து இருத்தல் வேண்டும்.

இடைநிலைப் பாடசாலையில் வேலை (மிகத் திட்டமாகத் கூறின் 12-17 வயதுப் பிரிவை உள்ளடக்கிய இடைநிலைப் பாடசாலை உயர் வகுப்புகள்)

ஒரு தச்சன், கடைச்சல் தொழிலாளி போன்றவர்களை உருவாக்குவதாகும். அவன் தன்னுடைய தொழிலை நன்கு அறிந்த திறமைசாலியாக மாறக்கூடியவனாகவும், நடைமுறையில் இத்தகைய பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவனாகவும், ஆனால் இந்தப் பொது அறிவுடன் தொழிலாளியாகவும், அகன்ற பொது அறிவு பெற்றவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும் (அவனுக்கு ஆகக் குறைந்தது திட்டமான அடிப்படைகள் தெரிதல் வேண்டும் என்பது திட்டமாகக் காட்டப்படுதல் வேண்டும்.)

ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டாக இருத்தல் வேண்டும். (அவருக்கு என்ன தெரிய வேண்டும் எனத் திட்டமாகக் குறிப்பிடுக.

பல்தொழிநூட்பப் பார்வை இருத்தல் வேண்டும். பல்தொழிநூட்பக் கல்வி பற்றிய அடிப்படைகள்; ஆரம்பப் பாடங்கள்.

அதாவது :

- (அஅ) மின்னியல் பற்றிய அடிப்படை அறிவுகள் (அவை எவையென வரையறை செய்க)
- (ஆஆ) இயந்திரத் தொழிலுக்கு மின்னியலைப் பயன்படுத்தல்.
- (இஇ) இரசாயனத் தொழிலுக்கு மின்னியலைப் பயன்படுத்துதல்
- (ஈஈ) சோவியற்றுக் குடியரசின் மின்மயமாக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படை அறிவு.
- (உஉ) ஒரு மின்னிலையம், ஒரு தொழிற்சாலை, ஓர் அரசாங்கப் பண்ணை குறைந்தளவு ஒன்று முதல் மூன்று தடவைகள் சென்று பார்வையிடல்.
- (ஊஊ) விவசாய விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படைகள் முதலியவை பற்றிக் குறைந்தளவு அறிவு பற்றிய விரிவான திட்டம் தயாரிக்கப்படுதல் வேண்டும்⁵¹

லெனின் பல்தொழிநூட்பக் கோட்பாடுகளை மட்டும் முன்வைக்க வில்லை. அக்கோட்பாடுகளை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று வழிமுறைகளையும் மிக்க கரிசனையுடன் வகுத்தளித்துள்ளதை இக்குறிப்புரைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

லெனின் பல்தொழிநூட்பக் கல்வியை அளிப்பதன் மூலம் அழித்தொழிக்க வேண்டிய மனப்பாங்குகளையும் 1920ஆம் ஆண்டு மே முதலாந் திகதி நடைபெற்ற 'அகில ருஷிய சுபேர்த்னிக்கை'யொட்டி எழுதிய கட்டுரையில் தெளிவாக விளக்கிப் பின்வருமாறு எழுதினார்;

'ஓவ்வொருவரும் தனக்காக கடவுள் எல்லோருக்காகவும் என்ற சாபக்கேடான விதியை அடியோடு ஒழிக்கவும், உழைப்பு வெறுமனே ஒரு கடமை என்று கருதும் பழக்கத்தை அடியோடு ஒழிக்கவும் குறிப்பிட்ட விகிதப்படி கூலி அளிக்கப்படுகின்ற உழைப்பே உரிமையானது என்ற கருத்தைத் துடைத்தெறியவும் நாம் பாடுபடுவோம்.

'எல்லோரும் ஓவ்வொருவருக்காகவும், ஓவ்வொருவரும் எல்லோருக்காகவும் என்ற விதியையும், ஓவ்வொருவருக்கும் திறமைக்கேற்ற உழைப்பு, தேவைக்கேற்ற ஊதியும், என்ற விதியையும் மக்கள் திரளின் மனதிலே புகட்டவும், அவற்றை வழக்கத்திலும், அன்றாட நடைமுறையிலும் கொண்டு வரவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்டொழுங்கையும், உழைப்பையும் படிப்படியாக ஆனால் உறுதியாகக் கொண்டுவரவும் நாம் பாடுபடுவோம்'⁵².

1920 அக்டோபர் 2ஆம் திகதி 'இளைஞர் கழகங்களின் பணி' பற்றி ருஷியாவின் இளம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் கழகத்தினது மூன்றாவது அனைத்து ருஷிய காங்கிரசில் ஆற்றிய உரை இளம் பரம்பரையினரைப் புதிய சமூகத்துக்கிசைய பயிற்றி வளர்ப்பது பற்றிய அவரது பிரதான கோட்பாடுகளைக் கொண்டதாகும்.

வளரும் தலைமுறையினருக்கு எதைக் கற்பிக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர் என்ற பெயருக்கேற்ப வாழ இளைஞர்கள் எவ்வாறு கற்க வேண்டும். புதிய சோசலிச சமூக நிர்மாணம் என்ற இலட்சியத்தை அவர்களை எவ்வாறு பயிற்றி வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் விடயங்களுக்குத் தமது உரையில் அவர் அழுத்தம் கொடுத்தார்.

'இதில் விடயம் என்னவென்றால் பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதோடு கூடவே கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவப் போகிற தலைமுறையின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழையவையாக இருக்க முடியாது.

'இளைஞர்களின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழைய சமூகம் நமக்கு விட்டுச் சென்ற மெய் விபரங்களிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும், பழைய சமூகத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள அறிவு, நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பிலிருந்தே, மனித சக்திகளும் சாதனங்களினதும் அந்தச் சேமிப்பிலிருந்தே நாம் கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்க முடியும்!

எல்லாத் துறைகளிலும் கல்வித் தேர்ச்சி பெற்ற மனிதனை உருவாக்கத் தான் விரும்புவதாகவும், பொதுவாக அறிவியல்களைப் போதிப்பதாகவும், பழைய பாடசாலை அறிவித்தது. இது உள்ளும் புறமும் பொய்யானது என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில் சுரண்டுவோர் சுரண்டப்படுவோர் என்னும் வர்க்கங்களாக மக்களைப் பிரிவுபடுத்தியதன் அடிப்படையிலேயே சமூகம் முழுவதும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; இயங்கி வந்தது. வர்க்க உணர்வால் முற்றிலும் நிறைந்திருந்த பழைய பாடசாலை முறைமை அனைத்தும் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அறிவியல்களைப் போதித்தது இயல்பே'. 'எனவே, நாம் பழைய பாடசாலை முறைமையை நிராகரித்துவிட்டு உண்மையான கம்யூனிசக் கல்வி அளிப்பதற்கு நமக்கு இன்றியமையாதவற்றை மட்டும் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வதை நோக்கமாக வைத்துக் கொண்டோம்'⁵³ என லெனின் கூறுவதன் அர்த்தம் என்ன?

பழைய பாடசாலை முறைமையில் முதலாளித்துவ நலன்கள் பேணப்பட்டமையையும், தொழிலாளி, விவசாயிகளின் இளந்தலை முறையினருக்கு முறையான கல்வி அளிக்கப்படவில்லை என்பதையும் அம்பலப்படுத்தும் லெனின், இளைஞர்களின் போதனை, ஒழுங்கமைப்பு, பயிற்சி ஆகிய செயல்களை அடிப்படையில் மாற்றியமைத்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் இளைஞர்களுக்கு, சர்வாம்ச வளர்ச்சியை அளிக்கவல்ல பல தொழில்நூட்பக் கல்வியையே மனதிற்கொண்டுள்ளார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் நெறி நின்றே அவர் தமது உரையைத் தொடர்கின்றார்.

'இளைஞர் சங்கம் தனது பயிற்சியையும், போதனையையும், கல்வியையும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோரின் உழைப்போடு இணைக்க வேண்டும். தொழிலாளிகள் விவசாயிகளோடு அருகே நின்று உழைத்தாற்றான் ஒருவர் உண்மையான கம்யூனிஸ்ட்டாக மாற முடியும்.

'ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் உழைப்பின் மாபெரும் சுதந்திரப் படையில் நான் ஓர் உறுப்பினன், நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் இல்லாமல் நான் எனது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று கூறும் வகையில் எல்லா உழைப்பையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். தொல்லைகளையும் கடும் உழைப்பையும் பொருட்படுத்தாது இதனைச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் இளம் வயதிலிருந்தே உணர்வுபூர்வமாகவும், கட்டுப்பாட்டுடனும் உழைக்க கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர் சங்கம் பயிற்றுவித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்வோமானால் நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள இலட்சியங்களை நிறைவேற்றாலாமென்று நிச்சயமாக நம்பலாம்'

'ஆகவே இப்போது பதினைந்து வயதாகியுள்ள இளைந்தலைமுறை, பொது உழைப்புப் பற்றிய ஏதாவது பிரச்சினைக்கு அது எவ்வளவுதான் சிறியதாகவும், எளிதானதாகவும் இருந்தாலும், நடைமுறையில் தீர்வு காண ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், நகரத்திலும் இளைஞர்கள் ஈடுபடும் வகையில் கல்வி பற்றிய எல்லாக் காரியங்களையும் அணுகுதல் வேண்டும்'.

'உங்களுக்கு முன் நிற்பது கட்டுமானப் பணி. நவீன அறிவியல்கள் அனைத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று முன்னரே அமைக்கப்பட்டு நெட்டுருச் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களிலும், விதப்புரைகளிலும், பரிகாரங்களிலும் மாற்றுகளிலும் செயற்றிட்டங்களிலுமிருந்து உங்கள் நேரடி வேலையை ஒன்றிணைக்கும் உயிரோட்டமுள்ள ஒன்றாகக் கம்யூனிசத்தை மாற்ற நீங்கள் வல்லவர்களானாற்றான் கம்யூனிசத்தை உங்கள் நடைமுறை வேலைக்கு வழிகாட்டியாக மாற்ற நீங்கள் வல்லவர்களானாற்றான் இந்தப் பணியை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியும்'⁵⁴

இளந் தலைமுறையினருக்குக் தொழில், விவசாயம், மின்னியல் ஆகியவற்றுடன் நடைமுறை அனுபவம் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். நாடு முழுவதும் மின்சாரத்தைப் பரவலாக்க விரிந்த அத்திவாரம் இடப்படுதல் வேண்டும். அவ்வேலைகளில் பாடசாலைகள் தீவிர பங்கேற்க வேண்டும் என லெனின் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி வந்தார். மின்னியல் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்துக்களை வளரும் தலைமுறையினருக்கு மாத்திரமன்றி, தொழிலாளர் விவசாயிகள் ஆகியோருக்கும் கற்பிப்பதற்கும் அதனைத் தொழிலுடன் இணைப்பதற்கும் அவர் முதலிடம் கொடுத்தார். தமது மனைவி குரூப்ஸ்காயாவின் பல்தொழிலுட்பக் கல்வி பற்றி அவர் எழுதிய குறிப்புரையில் இது பற்றியே விரிவாகக் குறிப்பிட்டார்.

இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள் பற்றி உரையாற்றும்போது தமது உரையில் இதைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. அவர் இளைஞர்களுக்குப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

‘இயந்திரத் தொழிலையும், விவசாயத்தையும் மீட்டமைக்காமல் கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவமுடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். அவற்றைப் பழைய முறையில் மீட்டமைத்தால் போதாது; அவற்றை நவீனமான, விஞ்ஞானத்தின் புத்தம் புதிய சாதனைகளின்படி அமைந்த அத்திவாரத்தின் மீது மீட்டமைத்தல் வேண்டும். இத்தகைய அத்திவாரமாக இருப்பது மின்சக்தி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாடு முழுவதும் தொழில், விவசாயத்துறைகள் அனைத்தும் மின்மயமாக்கும்போதுதான், இந்தப் பணியை நிறைவேற்றும்போதுதான் பழைய தலைமுறையால் நிறுவப்பட முடியாத கம்யூனிச சமூகத்தை உங்களால் நிறுவ முடியும்’

‘எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களுக்கு மின்மயமாக்குவது இயலா தென்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். தவிர, இதற்கு வெறும் எழுத்தறிவு மட்டும் போதாது, தொழிற்றுறைக்கும் விவசாயத்துக்கும், தனித்தனித் தொழில்கள், விவசாயக் கிளைகள் ஆகியவற்றுக்கும் அவற்றைத் தொழில்நூட்ப ரீதியாகப் பயன்படுத்துவதென்பது என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதை நாமும் கற்க வேண்டும். உழைப்பாளி, இளைந்தலை முறையினர் அனைவருக்கும் கற்பித்தல் வேண்டும்.’⁵⁵

தேசியப் பொருளாதார உயர் கழகம், போக்குவரத்து மக்கள் அமைச்சக அலுவலகம், ஆகியவற்றின் சிறந்த நிபுணர்களையும் ஊழியர்களையும் உள்ளடக்கிய ருஷியாவை மின்மயமாக்குவதற்கான அரசு ஆணைக்குழு லெனினால் அமைக்கப்பட்டது. அவ்வாணைக்குழு 1920 திசம்பரில் நடைபெற்ற சோவியத்துக்களின் எட்டாவது மகாநாட்டில் ருஷியாவை மின்மயமாக்கும் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது. இத்திட்டத்தை ஆதரித்து லெனின் ஆற்றிய உரை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

அவ்வுரையிலே ‘மின்மயமாக்குவதற்கான அரசாங்கத் திட்டம் நமது கட்சியின் இரண்டாவது செயற்றிட்டம்’ என்று கூறினார்.

‘மின்மயமாக்கும் இத்திட்டம் ஒவ்வொருநாளும், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், இடைவிடாது மேம்படுத்தப்படும்; விரிவுபடுத்தப்படும்; சீர் செய்யப்படும்; உருமாற்றப்படும். இந்த மேலெழுந்தவாரியான திட்டம் ருஷியாவின் மாபெரும் பொருளாதாரத் திட்டமாக வளரும் என அத்திட்டத்தின் சிறப்பை விளக்கிய லெனின் கம்யூனிசம் என்பது சோவியற்று ஆட்சியும், நாடு முழுவதையும் மின்மயமாக்குவதுமே’⁵⁶ என மின்மயமாக்குவதன் அவசியத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார். ‘இதனிலும், முக்கியமானது யாதெனில் மக்கள் திரள் பங்குகொள்ளாமல் மின்மயமாக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளைத் தொழிலாளர் மட்டுமன்றி, விவசாயிகள் பெரும்பாலாரும் புரிந்து கொள்வது இன்றியமையாததென அவர் வலியுறுத்தியதாகும். ‘ஒவ்வொரு புதிய மின்சக்தி நிலையமும் மக்களுக்கு மின்னியல் பற்றிய கல்வி அளிக்க உதவுதல் வேண்டுமென’⁵⁷ அவர் கூறினார்.

சோவியற்றுக்களின் எட்டாவது காங்கிரசில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மின்மயமாக்குவது பற்றிய அறிக்கையின் பேரில் லெனின் முன்வைத்த வரைபுத் தீர்மானத்திலே மின்னியற் கல்வி அளிப்பது பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'இத்திட்டத்தை இயலுமான அளவு எல்லா வகையிலும் பிரசாரம் செய்வதையும் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் வாழும் பரந்துபட்ட மக்கள் இதனை அறியுமாறு செய்வதையும், இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்றது. இதை அமுலாக்குமாறு அகில ரஷிய தொழிற்சங்கங்களின் மத்திய குழுவையும் அகில ரஷிய தொழிற் சங்கங்களின் காங்கிரசையும் கேட்டுக் கொள்கின்றது.

'விலக்கின்றிக் குடியரசில் எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் இத்திட்டத்தைக் கற்குமாறு செய்தல் வேண்டும்'. ஒவ்வொரு மின்நிலையமும், ஏறக்குறைய நன்கு அமைக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையும், அரசாங்கப் பண்ணையும் மின்னியலையும், நவீன தொழிலையும் மின்மயமாக்கும் திட்டத்தையும் பிரபலப்படுத்தல் வேண்டும். இவற்றை முறையாகப் போதிக்கின்ற வகுப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். மின்மயமாக்கும் திட்டத்தை விளக்குவதிலும், அதைப் புரிந்து கொள்ளத் தேவையான அறிவை அளிப்பதிலும் போதிய விஞ்ஞான-செயன்முறை அறிவுள்ளோர் அனைவரையும் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும்⁵⁸.

இந்த நோக்கிலேயே இ.இ. ஸ்தெப்பன்வ் எழுதிய 'ரஷிய சோவியற்றுக் கூட்டாட்சிக் குடியரசை மின்மயமாக்குதலும், உலகப் பொருளாதாரத்தின் இடைமாற்றக் கட்டமும்' என்ற பாடநூலை லெனின் பெரிதும் பாராட்டினார். அந்நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலே 'இந்நூலின் பிரதிகள் ஒவ்வொரு வட்டார நூல் நிலையத்திலும், மின்னிலையத்திலும் இருத்தல் வேண்டும். இதை நாம் அவசியம் செய்வோம். அதை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் படிக்க வேண்டும்; ஆராய வேண்டும். அதை நன்கு படித்துப் புரிந்துகொண்டு ஆராய்வதோடு தனது மாணவருக்கு அதை எளிய முறையில் புரியுமாறு விளக்குந் திறனைப் பெற வேண்டும்⁵⁹ எனக் குறிப்பிட்டார்.

சோவியற்றுக்களின் எட்டாவது காங்கிரஸ் நடைபெற்ற அதேசமயத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூடிக் கல்விசார் பிரச்சினைகளை விவாதித்தது. பல்தொழில்நுட்பக் கல்வி தேவையா, தேவையற்றதா என்ற பிரச்சினையை ஏற்கனவே கட்சி சாதகமான முறையில் திட்டமாக முடிவு செய்திருந்தபோதும், மீண்டும் அக்கூட்டத்திலே பிரச்சினை எழுப்பியதையிட்டு லெனின் அதிருப்தி கொண்டார்.

நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள சோசலிச நிர்மாணப் பணிகளைக் கருத்திற்கொண்டு, முழு வேலைகளையும் புனரமைக்க வேண்டியிருந்தது. பாடசாலைகளை உண்மையிலே பல்தொழிநுட்ப மயமாக்கி அதை உற்பத்தி உழைப்போடு இணைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருந்தது. சிறுவர், இளையோர் ஆகியோரின் உழைப்பைப் பல்தொழிநுட்பக் கோட்பாடுகளை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஆரம்பித்து வளரும் தலைமுறையினருக்கு உடல் ரீதியிலும், உள ரீதியிலும் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாயிற்று.

இக்காரணத்தாலேயே லெனின் பலதொழிநுட்பக் கோட்பாடுகளிலும், அவற்றை நிறைவேற்றும் வழிமுறைகளிலும், மிக ஆழமாக கவனம் செலுத்தினார். பல்தொழில் நுட்ப கல்வி தொடர்பான அனைத்து விடயங்களிலும் கூர்ந்து அவதானித்து கொண்டு வந்தார்.

மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்திலே செயற்றிறன், நடைமுறை அனுபவத்தை சரிபார்த்தல், அதை பதிவு செய்தல், அதன் படிப்பினைகளை முறையாகப் பயன்படுத்தல் ஆகிய விடயங்களில் குறைபாடுகளும் அக்கறையின்மையும் நிலவுவதை உணர்ந்த லெனின் 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தில் பணிபுரியும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு மத்திய குழுவின் நெறிமுறைகளைத் தயாரித்து அதிலே இவற்றைச் சட்டிக் காட்டியதோடு பல்தொழிநுட்பக் கல்வியை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான நெறிமுறைகளையும் வகுத்துள்ளார்.

அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு :

'நாடு முழுவதும் எங்கெல்லாம் தொழிற் பயிற்சியைக் கொண்டு வர மிகச் சிறிதளவு வாய்ப்பேதும் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பதினைந்து வயதும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதும் உள்ளோருக்குத் தொழிற் பயிற்சியைப் பொதுப் பல்தொழிநுட்பக் கல்வியுடன் இணைத்து முற்றிலும் கட்டாயமாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

'தரம் மிக்க' தொழிலாளர் பாடசாலைத் துறையும், குறிப்பாக மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் தொழிற்பயிற்சி பத்துறைத் தொழிநுட்பப் பாடசாலைகள், உயர்கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் தலைமை நிருவாகமும், தொழிநுட்பக் கல்வி, தொழிற்கல்வி, பல்தொழிநுட்பக் கல்வி ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திக்காகவும், ஓரளவு சிறந்த முறையில் நிறுவப்பட்ட ஒவ்வொரு தொழில் விவசாய நிறுவனத்திலும் (அரசாங்கப் பண்ணை, விவசாயப் பரிசோதனை நிலையம், சிறந்த பண்ணைகள், மின்னிலையங்கள் முதலியன) அந்நோக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்தவும் பொருத்தமான எல்லா தொழிநுட்ப, விவசாய விஞ்ஞான சக்திகளை மேலும் விரிவாகவும், நன்கு முறையாகவும் திரட்டி ஈடுபடுத்துவதில் அதிக கவனத்தைச் செலுத்துதல் வேண்டும்'.

'வழமையான வேலைகளைச் சீர்குலைப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு, பொருளாதாரத் துறைகளும், நிறுவனங்களும், பல்தொழிநுட்பக் கல்விக்காக எம்முறையில் எவ்வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதை அவை தொடர்பான பொருளாதார முகவரகங்களுடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம் மூலம் தீர்மானித்தல் வேண்டும்'⁶⁰.

'மக்கள் கல்வி அமைச்சக அலுவலகத்தின் வேலை பற்றி' என்ற கட்டுரை லெனினால் 1921ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 7ஆந் திகதி அதாவது 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தில் பணிபுரியும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு மத்திய குழுவின் நெறிமுறைகள்' வெளியானதற்குப் பின்னர் இரண்டு நாட்கள் கழித்து எழுதப்பட்டது. அக்கட்டுரையும், பாடசாலைகள் பல்தொழிநுட்ப மயமாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தியது.

1921 திசம்பரில் நடைபெற்ற சோவியற்றுக்களின் ஒன்பதாவது காங்கிரசில் 'பொருளாதார வேலைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய நெறிமுறைகள்' என்று லெனின் எழுதியவை நிறைவேற்றப்பட்டன.

அந்த நெறிமுறைகளிலே லெனின் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

'இயலுமானவரை குறுகிய காலத்தில் விவசாயிகள், தொழிலாளர், மத்தியிலிருந்து எல்லாவித நிபுணர்களையும் தோற்றுவிப்பது இப்புதிய காலகட்டத்தில் மக்கள் கல்வி அமைச்சக அலுவலகத்தின் கடமை என ஒன்பதாவது காங்கிரஸ் கருதுகின்றது. மேலும், பாடசாலைகளுக்குள்ளும், வெளியிலுமுள்ள கல்விசார் வேலைகளுக்கும், குடியரசு, வட்டார, தல அளவிலான அவசரமான பொருளாதார வேலைகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய இணைப்புண்டாக்க வேண்டுமெனக் காங்கிரஸ் ஆலோசனை கூறுகின்றது⁸¹. 'தொழிலாளர் - விவசாயி மத்தியிலிருந்து சகலவித நிபுணர் களையும் தோற்றுவித்தல், பாடசாலையின் கல்வி, செயன்முறைகளுக்கும், பொருளாதார வேலைகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய இணைப்பு ஏற்படுத்தல் ஆகிய கடமைகளை மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின்மீது சுமத்துவதன் கருத்து என்ன?

'பாடசாலைகளில் அளிக்கப்படுகின்ற பல்தொழிநுட்பக் கல்வியையும், பொருளாதாரத் துறையின் உற்பத்தி உழைப்பையும் திட்டமிட்ட முறையில் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமே இக்கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியுமென்ற லெனினது உறுதியான கோட்பாடு இங்கே ஊடுருவி நிற்பதை உணர முடியும். இத்துணை அளவு பொதுக் கல்வி பற்றியும், பல்தொழிநுட்பக் கல்வி பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கோட்பாடுகளை வகுத்ததோடு, அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டிய ஒரு கல்விச் சிந்தனையாளரையோ, ஆட்சித் தலைவரையோ லெனினுக்கு முன்னரும், பின்னரும் உதாரணம் காட்டுவது கடினம் எனக் கூறலாம். லெனினுக்குப் பின்னர் அவரது மனைவி குரூப்ஸ்காயா பல்தொழிநுட்பக் கல்வியை கோட்பாடு, நடைமுறை ஆகிய இரு அமிசங்களிலும், அவர் நெறிநின்ற விருத்தியுற் செய்வதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார்.

சோவியற்றுக் கல்விமுறையானது லெனினது பல்தொழிநுட்பக் கோட்பாட்டை, இளைய தலைமுறையினருக்கு கல்வி கற்பிக்கும் வழிவகைகளின் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சோவியற்றுக் கல்வியின் ஏறக்குறைய முக்கால் நூற்றாண்டுக் கல்வி வரலாற்றிலே லெனினது கல்விக் கோட்பாடுகளை நிறைவேற்றியதன் மூலம், இளைய பரம்பரையினரிடம் சர்வாம்ச வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதிலும், அதன் விளைவாகப் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு, விஞ்ஞான அபிவிருத்திகளில் வியத்தகு சாதனைபுரிவதிலும் பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளதெனலாம்.

இயல் ஏழு

கல்வியும் பண்பாடும்

உலகக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களும், கல்வியலாளர்களும் அவரவரது உலகப் பார்வையின் அடிப்படையிலே பண்பாட்டுக்கும் கல்விக்கும் இடையே உள்ள பரஸ்பரத் தொடர்பு அவற்றின் இடைத்தாக்கம் ஆகியவை பற்றிக் காலத்துக்குக் காலம் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

கல்விச் சமூகவியல் பிரதானமாக பண்பாடு, மொழி, குடும்பம், மதம், கல்வி முறைமை, அரசியல் ஆகியவை பற்றியும் அவற்றின் இடைத் தொடர்புகள் பற்றியும் ஆராய்கின்ற ஓர் இயலாகும்.

சமூக மயமாகச் செயன்முறையானது குடும்பமும், கல்வி முறைமையும் திட்டமிட்ட வகையில் பண்பாட்டை ஒரு பரம்பரை யிடமிருந்து அடுத்த பரம்பரைக்கு ஊடுகடத்தும் பெருஞ் சமூக நிறுவனங்களாகக் கொள்கின்றன என்பது நவீன கல்விச் சமூகவியலாளரின் கருத்தாகும்¹

மாக்ஸிய சிந்தனையாளர்களும் பண்பாடு பற்றியும், கல்வி பற்றியும் அவற்றின் இடைத்தாக்கம் பற்றியும் தமது இயக்கவியல் உலகப் பார்வை மூலமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல்வாத உலகப் பார்வை மூலமும் அணுகித் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

'பண்பாடென்பது சட்பொருள் விழுமியங்கள் ஆன்மீக விழுமியங்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி, ஒன்றுதிரட்டல், பேணல், வழங்கல் ஆகியவற்றையும் மனித தேவைகள், அபிலாசைகள் முதலியவற்றை நிறைவு செய்வதையும் இலக்காகக் கொண்ட சமூக உறவுகளின் வெளிப்பாடாகும். அது ஆக்கத் தொழில் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்ற ஆத்மீகப் பெறுமதிகள், தராதரங்கள் ஆகியவை வரலாற்று ரீதியாக விருத்தியறுகின்ற முறையுமாகும். அதேபோது, உலகத்தை விருத்தியுற் செய்வதையும் மாற்றியமைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட பொருள் உற்பத்தி முறைமையால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற சமூகப் பெறுமானமுள்ள மானிடப் படைப் பாற்றலின் செயன் முறையுமாகும்²

சமூகமாக வாழ்கின்ற மக்கள் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக பொருள் உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகின்றபொழுது ஒரு தீர்க்கமான உறவுகளையும், ஒருவரோடொருவர் பரஸ்பரத் தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்தச் சமூக உறவுகளுக்கும், பரஸ்பரத் தொடர்புகளுக்கும் உள்ளேதான், அவர்கள் இயற்கையுடன் இடைத்தாக்கமும் உறவும், பொருள் உற்பத்தியும் நிகழ்த்துகின்றனர். வரலாற்றிலே ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தினுள் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை இவையே தீர்மானிக்கின்றன. மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வின் மூல ஊற்று அவர்களது உளம் அன்று, அவர்களது வாழ்வின் பௌதிக நிலைமையே எனலாம். வாழ்வின் பௌதிக நிலைமைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறையினது சகல இணைக் கூறுகளையும் பண்பாடு எனக் கூறலாம்.

'புராதன காலத்திலே மக்களின் பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகள், பொருள் உற்பத்தியோடு நேரடியாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள. எடுத்துக்காட்டாக அக்காலத்திலே பெண்களின் நடனம் கிழங்குகளைத் திரட்டும் வேலையோடு இணைக்கப்பட்டிருந்ததை அது தெளிவாகச் சித்தரித்துக் காட்டிற்று. அவ்வாறே ஆண்களின் நடனம் வேட்டையாடு வதைக் கருவாகக் கொண்ட கிளைக் கதைகளைச் சித்தரித்துக் காட்டியது. வாழ்க்கையின் பௌதிக நிலைமைகள் மாறும்போது மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் மாறுகின்றது.³ எனவே மனித வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நிலவிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் அடங்குகின்ற உற்பத்தி உறவுகள், மொழி, மதம், பழக்க வழக்கங்களின் மனப்பாங்குகள், விழுமியங்கள், ஒழுக்க விதிகள், நீதிநெறிகள், நடைஉடை பாவனைகள், கருத்துக்கள், எண்ணங்கள், கோட்பாடுகள் முதலிய பௌதிக ஆத்மீக அமிசங்கள் யாவும் பண்பாட்டுக்குள் அடக்கிவிடலாம்.

சமூகத்தின் அடிப்படை அமைப்பான பொருளாதார அமைப்பே உற்பத்தி உறவுகளையும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் நிர்ணயிப்பதில் நிர்ணயமாக பங்கு வகிக்கின்றது. இந்தப் பொருளாதார அமைப்புக்கு இணங்க, அதற்குச் சேவை செய்யும் வகையில், அரசியல் சட்டம், நீதி, மதம், பண்பாடு, கல்விமுதலான சமூக நிறுவனங்கள் அதாவது மேற்கட்டமைப்புக்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

மனித வரலாற்றிலே தனிச் சொத்துரிமையின் தோற்றத்துடன் மனித சமூகமானது சொத்துடைய வர்க்கம், சொத்தில்லாத வர்க்கம் எனப் பிரிந்தமைந்து விட்டது. அதன் விளைவாக சொத்துடைய வர்க்கம் சுரண்டும் வர்க்கமாகவும், சொத்தில்லாத வர்க்கம் சுரண்டப்படும் வர்க்கமாகவும் மாறின. இக்காரணத்தால் சமூக இயக்கத்தின் பிரதான அமிசங்களாக மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதும், வர்க்கப் போராட்டமும் தோற்றம் பெற்றனவெனலாம்.

1917ஆம் ஆண்டு ருஷிய நாட்டில் நிகழ்ந்த சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர், ருஷியாவிலும் ஏனைய உலக நாடுகளிலும் சுரண்டும் வர்க்கங்களை அடிப்படை அமைப்பான பொருளாதார அமைப்பில் ஆதிக்கக் செலுத்தி வந்தமையால், அவ்வர்க்கங்கள் சுரண்டல் அடிப்படையில் அமைந்த தமது பொருளாதார அமைப்பைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், தமது வர்க்க நலன்களைப் பேணும் நோக்கிலும்

அரசியல், முதலாம் மேற்கட்டமைப்புகளைத் திட்டமிட்டு உருவாக்கி அவற்றிலும் தாமே ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்தன. தமது வர்க்கப் பண்பாட்டை முழு நாட்டின் பண்பாடாக நிலைநிறுத்தவும், அப்பண்பாட்டைச் சுரண்டப்படுகின்ற உழைக்கும் மக்கள் அனைவரும் தமது பண்பாடாகத் தம் மயமாக்கி அதைப் பின்பற்றும் வகையில் அவர்களைச் சமூக மயப்படுத்தும் நோக்குடனும், கல்வி முறைமையின் சகல உள்ளடக்கக் கூறுகளையும் உருவாக்கினர்.

அடிமைச் சமூக அமைப்பிலே ஆண்டானின் பண்பாடும், நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பிலே நிலப்பிரபுத்துவப் பண்பாடும், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பிலே முதலாளித்துவப் பண்பாடும் ஆதிக்க நிலை பெற்றிருந்தன. இப்பண்பாடுகள் எல்லாம் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.

இவை பண்பாடும் கல்வியும் பற்றிய மாக்ஸிய சிந்தனையில் கருத்து நிலைகளாகும். மாக்ஸியவாதியாக லெனின் இந்த உலகப் பார்வையின் அடிப்படையிலேயே 1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்குப் முன்னர் ருஷ்யாவில் நிலவிய பண்பாட்டுக்கும் கல்விக்கும் இடையிலேயுள்ள பரஸ்பரத் தொடர்பையும், இடைத்தாக்கத்தையும் ஆராய்ந்து தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அத்துடன் புதிய சோசலிச அமைப்புக்குப் பொருத்தமான கல்விமுறைமையை ஆக்கி அளிப்பதில் தமது கோட்பாடுகளையும், நடைமுறை விதிகளையும் போதனைகளையும் அரசாணைகளையும் வழங்கியுள்ளார்.

வர்க்க சமூகத்திலே கல்வி, பண்பாடு, கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் வர்க்க இயல்பை மறைக்க முயல்கின்ற எல்லாவித சந்தர்ப்பவாதிகள், சீர்திருத்தவாதிகள் ஆகியோரின் ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் எதிராக லெனின் புரட்சி இயக்க வளர்ச்சியின் எல்லாக் கட்டத்திலும் தமது கருத்துக்களை உறுதியாக முன் வைத்தார்.

முதலாளித்துவ சமூகத்திலே ஒரேயொரு பண்பாடு நிலவுகின்றது என்ற கருத்துரையை மறுத்துரைத்த லெனின் 'தேசியப் பிரச்சினைகள் பற்றிய விமர்சனக் குறிப்புகள்' (1913) என்ற கட்டுரையிலே பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

'ஒவ்வொரு தேசியப் பண்பாட்டிலும் சனநாயக மற்றும் சோசலிசப் பண்புக்கூறுகள் உள்ளன. அவைகள் ஆரம்ப அடிப்படைக் கூறு வடிவிலேயே இருக்கலாம். ஏனெனில், ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் உழைக்கின்ற, சுரண்டப்படுகின்ற மக்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமையில் சனநாயகம், மற்றும் சோசலிசம் பற்றிய கோட்பாடுகள் தவிர்க்க முடியாதபடி தோன்ற வழி பிறக்கின்றது. ஆனால், ஒவ்வொரு தேசிய இனமும் வடிவத்தில் முதலாளித்துவப் பண்பாட்டையும் கொண்டுள்ளது. (அநேக நாடுகள் பிற்போக்கான சமயஞ் சார்ந்த பண்பாட்டையும் கொண்டுள்ளன) அவைகள் வெறும் கூறுகள் அன்று. ஆனால் ஆதிக்கஞ் செலுத்துகின்ற பண்பாடாகும்.'⁴

1917ஆம் ஆண்டுச் சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் ருஷ்யாவில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த பண்பாடுகள் நிலப்பிரபுத்துவப் பண்பாடும், முதலாளித்துவப்

பண்பாடுமாகும். முழுச் சனத்தொகையில் பத்தில் ஒன்பது பகுதியினரான தொழிலாளி விவசாயிகள், மற்றும் உழைக்கும் வெகுசனங்களின் பண்பாடு புறக்கணிக்கப்பட்டது. முழுத் தொகையிலும் பத்தில் ஒரு பகுதியினரான நிலப்பிரபுக்களினதும் முதலாளி வர்க்கத்தினதும் பண்பாடு முழு மக்களினதும் பண்பாடாகவும், ருஷிய நாட்டின் தேசியப் பண்பாடாகவும் பறைசாற்றப்பட்டன.

இச்சிறு குழுவின் பண்பாட்டை, மக்கள் அனைவரும் ஏற்றிப் போற்றும் வகையிலும், சமூகத்தின் பிரதான இயக்க விதிகளாக மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும், அடக்குமுறையையும், அடிமைத்தனத்தையும், இயற்கை நியதியென மக்கள் ஏற்று ஒழுகும் விதத்திலும் கல்வியின் சகல கூறுகளும் திட்டமிட்டு உருவாக்கி அமைக்கப்பட்டிருந்தனவெனலாம்.

சுரண்டும் வர்க்கங்களான நிலப்பிரபுக்களினதும், முதலாளி வர்க்கத்தினதும் பண்பாடு தேசியப் பண்பாடாக ஆதிக்க நிலை பெற்றிருந்தமையும், உழைக்கும் வெகுசனங்களின் பண்பாடு விருத்தியுறாமல் திட்டமிட்டு நசுக்கப்பட்டிருந்தமையையும், லெனின் தமது கட்டுரைகள், கருத்துரைகள் மூலம் சான்றாதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தினார்.

சார் மன்னனின் அடக்குமுறை, ருஷியப் பேரினவாதம், நிலப்பிரபுக்கள் முதலாளிகளின் அநீதியான சுரண்டல் ஆகிய யதார்த்த உண்மைகளையும் தாம் பின்பற்றுகின்ற நீதிநெறி, கீழ்ப்படிதல், ஒழுக்கவிதிகள், நடையுடை பாவனைகள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலிய பண்பாட்டு அமிசங்கள் யாவும் தம்முடையதன்று என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டால், மக்கள் தமது ஆட்சிக்கு எதிராகவும், தமது நலன்களுக்கு எதிராகவும் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் கல்லாமல் இருப்பதே நன்று எனத் துணிந்த அவர்கள் மக்களைக் கல்லாமைப் படுகுழியில் வீழ்த்தியிருந்தார்கள்.

இந்த நிலைமையை லெனின் பல கட்டுரைகளிலும், சொற்பொழிவுகளிலும் அம்பலப்படுத்தினார்.

சார் மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் தொழிலாளர், விவசாயிகள் மற்றும் உழைக்கும் வெகுசனங்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டை விருத்தியுற் செய்யாத அடிமையினையில் இருந்தார்கள். என்பதை 'லெனின் மகாருஷியர்களது தேசியப் பெருமித உணர்ச்சி குறித்து' என்ற கட்டுரையிலே பின்வருமாறு துலாம்பரமாக அம்பலப்படுத்துகிறார்.

'சாரின் கொலை வெறியர்களாலும், நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் தமது இன்னரும் தாயகத்துக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அட்டூழியங்களையும், ஒடுக்கு முறைகளையும், இழிவையும் கண்டு உணர்ந்தும் நெஞ்சு பொறுக்காது வேதனைப்படுகிறோம்'

'புரட்சி இலட்சியத்துக்காக தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த மகாருஷிய சனநாயகவாதியான செர்னிஷேலிஸ்க்கி' இழிவுறும் தேசம், அடிமையானது, சம், உச்சியிலிருந்து அடிவரை எங்கும் அடிமைகள் என்று அரை நூற்றாண்டுக்கு

முன்னர் கூறியதை நாம் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். இதுவுங்கூட கொடுங்கொலைவெறித் தாண்டவங்களையும், வரிசையாய்த் தூக்கு மேடைகளையும், கொடுஞ் சிறைகளையும், பெரும் பஞ்சங்களையும், மதகுருமார், சார்கள், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுக்கு அடிபணியும் அடிமைப் புத்தியையும் கொண்ட நாடு.

'அதுவும் முக்கியமாய்ப் பலதேசிய இனமக்களது சிறைக்கூடம்' என்று பொருத்தமாய் அழைக்கப்படும் ஒரு நாடு.'

'சார் ஆட்சி, மகாருஷியர்களில் பத்திலொன்பது பகுதியோரை பொருளாதார அரசியல் வழிகளில் ஒடுக்கியது என்பதோடு பிற தேசங்களை அடக்கி ஒடுக்கவும், இந்த அவக்கேட்டைக் கபடமானது போலியான தேசபக்தத் தொடர்களால் மூடி மறைக்கவும் போதித்து, இவர்களை மனச் சோர்வுற்றுச் சீரழியச் செய்கின்றது. மாணியழந்து கேவலப்படச் செய்கின்றது; கேடுகெட்ட இழியோராக்குகின்றது.'⁵

லெனின் அம்பலப்படுத்திய இத்தகைய ஒரு அரசியல், பொருளாதார, சமூகச் சூழ்நிலைகளிலே மக்களது பண்பாடு விருத்தியுறுவது கடினமென்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிவர்க்கமும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த ருசியாவில் மக்களுடைய பண்பாடு திட்டமிட்டு நசுக்கப்பட்டு வந்ததென்பதை லெனின் 'சோவியற்று அரசாங்கத்தின் சாதனைகளும் இன்னல்களும்' என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எல்லா விவசாய விஞ்ஞானிகளும், பொறியியலாளர்களும், பாடசாலை ஆசிரியர்களும் உடைமையாளர் வர்க்கத்திலிருந்து வந்தவர்களாவர். அவர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து குதித்தவர்கள் அல்லர். சார் நிக்கலொல் ஆட்சியானாலும் சரி, குடியரசுத் தலைவர் விஸ்சனின் ஆட்சியானாலும் சரி ஆலைகளில் வேலை செய்யும் உடமையற்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தோரும், ஏர்பிடிக்கும் விவசாயிகளும் கல்லூரிப் படிப்புப் பெறவில்லை. விஞ்ஞானமும், தொழிநுட்பமும் பணக்காரர்களுக்காக, சொத்துடைமை வர்க்கத்துக்காக மட்டுமே இருந்து வருவதாகும். முதலாளித்துவத்திலே சிறுபான்மை யோருக்கு மட்டும் பண்பாடு கிட்டியது'⁶

ஒரு நாட்டிலே ஆதிக்க நிலையிலுள்ள வர்க்கத்தின் பண்பாடே தேசியப் பண்பாடாக நிலைக்கப்படுமென்பதையும், உண்மையில் பண்பாடு வர்க்க சார்பானதென்பதையும் லெனின் 'உக்ரைனியர்களுக்காக ஆயர் நிக்கோன் எவ்வாறு வாதிடுகிறார் 'கலாசார தேசிய சுயாட்சி' ஆகிய கட்டுரைகளிலும், 'தேசிய இனப் பிரச்சினை பற்றிய விமர்சனக் குறிப்பு' என்ற தமது நூலிலும் சான்றாதாரங்களுடன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'தேசியப் பண்பாடு (தேசிய கலாசாரம்) என்பது அந்தப் பதத்தின் வழக்கமான கருத்தில் அதாவது பாடசாலைகளும் இன்னோரன்ற பிறவும், தற்போது உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் சமயக் குருமார்கள், முதலாளித்துவத் தேசிய வெறியர்கள்

ஆகியோரது ஆதிக்க வலிமை வாய்ந்த செல்வாக்குட்பட்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை.

மகாருஷிய, உக்ரையியன், யூத, போலிஷ், ஜார்ஜியன் அல்லது வேறு எந்தப் பண்பாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் தேசியப் பண்பாடு என்ற கோசம், மதக்குருக்களினதும், முதலாளி வர்க்கத்தினரதும் மோசடி என அரசியல் உணர்வு பெற்ற தொழிலாளர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். நூற்றிருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நாடு முதலாளிவர்க்கம், தொழிலாளி வர்க்கம், எனப் பிளவுபடாதபோது நிலப்பிரபுக்களையும், மதகுருக்களையும் எதிர்த்துப் போரிட ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒதே கோசமாக தேசிய பண்பாடு என்ற கோசம் இருந்திருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், அந்தக் காலம் முதல் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும், தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையில் வர்க்கப் போராட்டம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஆதவையும் வல்லமையையும் பெற்று வந்தது. சுரண்டுவோர், சுரண்டப்படுவோர் என்று ஒரு தனித் தேசிய இனத்தைப் பிரிப்பது முடிந்த ஒரு விடயமாகிவிட்டது.

'பொதுவாக மத குருக்களும், முதலாளி வர்க்கத்தினருமே தேசிய பண்பாட்டைப் பற்றிப் பேச முடியும். உழைக்கும் மக்கள், உலகத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் சர்வதேசிய பண்பாட்டைப் பற்றிப் பேச முடியும். முழுமையானதும், உண்மையானதும் தேசிய இனங்களிடையே உண்மையான சமத்துவத்தைக் கொண்டதும், தேசிய நசுக்குதல் இல்லாததும் சனநாயகத்தினை அமுலாக்குவதுமான அப்பண்பாடு மட்டுமே'

வெளிநது இக்கருத்துரைகள் எந்த நாட்டிலும் பண்பாடு வர்க்க சார்பானதென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றனவெனக் கூறலாம்.

பண்பாடு பற்றிய வெளிநது கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் வகையில் மாபெரும் ருஷிய எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கோர்க்கி 'முதலாளித்துவப் பண்பாடென்பது மக்கள் மீதும், புவியின் செல்வங்கள் மீதும், இயற்கை வளங்கள் மீதும் முதலாளித்துவ அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்திக் குவித்திடும் முறைமைகளின் செயற்றிட்டமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. பண்பாட்டு விருத்திச் செயன்முறையின் மையக் கருத்தானது முழு மக்களினதும் முன்னேற்றத்துக்கான அவசியமென்பது முதலாளி வர்க்கத்தினால் என்றுமே புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை.'⁸ எனத் தமது கருத்தைக் கூறியுள்ளார்.

ருஷிய மக்கள் தமது பண்பாட்டை விருத்தியுற் செய்யவதற்குப் பெருந்தடையாக அவர்களது வாழ்க்கையிலே நிலவிய மூலாதாரமான அமிசம் கல்லாமையாகும்.

மக்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதையும் அவர்கள் தமது பண்பாட்டை விருத்தி செய்வதையும் விரும்பாத சார் மன்னரும், நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளி வர்க்கமும் மக்கள் அறிவெளி பெறுவதைத் திட்டமிட்டுத் தடை செய்து வந்தனர்.

ருஷியாவிலே சார்மன்னர் ஆட்சியின் கீழ் உழைக்கும் தொழிலாளர்களும் சுரண்டப்பட்ட ஏனைய மக்களும் கல்வி பெறாதவாறு தடை செய்வதற்கான எல்லாவித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ருஷிய சமூகத்தின் மக்களுடைய சமூகப் பொருளாதார கல்வி நிலைமைகள் இவற்றுக்குச் சான்றாக உள்ளன.

'ருஷிய மக்கள் சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையான மக்கள் (90.6 நூற்று வீதம்) கல்வி அறிவு அற்றோராவர். சார் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட ஒரேயொரு மதிப்பீடான 1897 ஆம் ஆண்டுப் பொது மதிப்பீட்டிற்கிணங்க ருஷியப் பேரரசின் முழு மக்கள் தொகையில் ஏறக்குறைய நாலின் மூன்று பங்கினர் (71.6%) 9 வயதுக்கும் 49 வயதுக்கும் இடைப்பட்டவர்க்குள் ஐந்து ஆண்டுகள் மூன்று பேரும், ஐந்து பெண்களில் நான்கு பேரும் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாகும்.'

'நகர்ப்புறங்களிலே 57 நூற்றுவிதமானோர் மாத்திரமே எழுத்தறிவு உள்ளவர். கிராமப்புற மக்களுள் இத்தொகை ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவு. அதாவது 23.8 நூற்று விதமாகும். மத்திய ஆசியா, தூர வடக்கு, திராங்காக்கேசியா, பிதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரும்பாலும் அனைவரும் எழுத்தறிவுற்றவராவர். நாற்பதுக்கு (40) மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் தமது தாய் மொழியிலே எழுத்து மொழி இல்லாதிருந்தனர்⁹.

'ருஷியப் பேரரசிலே ருஷிய இனமல்லாத எழுத்தாளர் எந்தப் படைப்பையும் வெளியிடச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ருஷியப் பேரரசின் பெரும்பான்மை மக்கள் தமது இலக்கிய ஆக்கங்களை வெளியிடுகின்ற வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்படவேயில்லை. அதிகார வர்க்கம், மக்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டை விருத்தி செய்கின்ற இயற்கையான ஆர்வத்தைப் பலாத்காரமாக அடக்கியொடுக்கியது.

'சார் மன்னனின் ஆட்சி அடக்கியொடுக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் தமது பண்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை இழக்கும்படி செய்தது. அவர்கள் தமது தாய் மொழியிலே பற்றுக் கொள்ளாதவகையிலும், தமது சொந்தப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை வெளியிடாதவாறும், அவர்களது உணர்வுகளை மரத்துப் போகச் செய்வதற்குரிய சகல முயற்சிகளையும் செய்தது.

'சிறிய இனங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளின் நிலைமை படுமோசமானது. அவர்கள் மனித நாகரீகத்தின் நலன்களை அடைய முடியாதவாறு எல்லா வாசல்களும் மூடப்பட்டன. அத்தேசிய இனங்கள் மிகக் கொடுமையான சமூக ரீதியிலும், இனரீதியிலும் எதேச்சாதிகார அரசாலும், உள்ளூர் சுரண்டலாளர்களாலும் அடக்கியொடுக்கப்பட்டார்கள்.¹⁰

கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகத்தின் (1917-20) ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கை இவ்விடயம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிக்கின்றது

'முற்றுமுழுதாகக் கல்வியறிவுற்ற இத்தேசிய இனங்கள் அறியாமையிலும், இருளிலும் கிடந்து சொல்ல முடியாத கொடுமைகளை அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் பற்றிய முழு அதிகாரங்களும் கிராமியப் பொலிசாரிடமும், பொலிஸ் அலுவலகத்திடும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. பொலிசார் அத்தேசிய இனங்கள், தமது தாய் மொழியிலே செய்திப் பத்திரிகை வெளியிடும் உரிமையையும், அவர்களது

பிள்ளைகள் தமது தாய் மொழியில் கல்வி கற்கும் உரிமையையும் பொது இடங்களிலே தமது தாய் மொழியில் பேசும் உரிமையையும் பறித்துக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் முதுகொடிய உழைத்தும் தொடர்ந்தும் பசியால் வாடினர். பரிகாரம் ஏதுமின்றிப் பயங்கர நோய்களினால் துன்புற்றனர்¹¹

மக்களினது இத்தகைய கல்லாமை நிலைமைய 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கை பற்றிய பிரச்சினை' 'நமது மக்கள் பற்றி' ருஷியர்களும் நீக்ரோக்களும்' 'நம்முடைய அமைச்சர்கள் எதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?' முதலிய கட்டுரைகளிலே புள்ளி விபரங்களுடனும், சான்றாதாரங்களுடனும் வெளிப்படுத்திய லெனின் 'இந்த அளவுக்கு வெகுசனங்களிடமிருந்து ஒளியும் அறிவும் தரத்தக்க கல்வி கொள்ளையிடப்பட்ட அநாகரிகமான நாடு வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது; இத்தகைய வேறு எந்த நாடும் ஐரோப்பாவில் இருக்கவில்லை. ருஷியா மட்டும் விதிவிலக்கு. ஜனத்திரளின், சிறப்பாக விவசாயிகளின் அநாகரிகதனமான இப்பின்னடைதல் தற்செயல் நிகழ்ச்சியன்று. நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இது தவிர்க்க முடியாதது!

'வளரும் இளம் தலைமுறையினரால் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் ருஷியாவில் பண்ணையடிமை, உடைமையாளரின் அரசு ஆட்சியால் கல்லாமைப் படுகுழியில் தள்ளப்படுகிறார்கள்'¹² என்று விமர்சித்துள்ளார்.

'மேலும், அவர் உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் துர்னோவா என்பவர் ஒரு வழக்குரைஞருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் சாதாரண மக்களிடமிருந்தும் உழைப்பாளி மக்களிடமிருந்தும் பாடசாலைகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விலகியிருக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விலகியிருக்க வேண்டும்' என்று எழுதியதைக் குறிப்பிட்டுத் தொழிலாளர்களே! உழைக்கள் மக்கள் அறிவைப் பெறுவதைக் கண்டு நம் அமைச்சர்கள் உயிர் போகும் அளவுக்கு எவ்வாறு பீதி அடைகிறார்கள் பாருங்கள்'¹³ எனச் சுட்டிக்காட்டினார்.

'ருஷியாவின் மக்கள் தொகையில் பிரபுக்குலத்தினர் ஒன்றரைச் சதவீதத்தினர்தான். எனவே அரசாங்கம் எல்லாவிதப் பாடசாலைகளுக்கும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் மக்களில் ஒன்பது பேர்களிடம் பணத்தை எடுத்துப் பிரபுக் குலத்தினருக்குக் கல்வி கற்பிக்க அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தியும் வருகின்றது'¹⁴ என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டியதன் மூலம் எத்தகைய பண்பாட்டு விருத்தியை அரசு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதென்பதை நிதர்சனமாக வெளிப்படுத்தினார்.

சார் ஆட்சியின் கீழ் வழங்கப்பட்ட கல்வியின் இயல்பு பற்றி லெனின் யதார்த்த உண்மை நிலைமைகளை ஆதாரங்காட்டித் தெளிவுபடுத்தியவற்றை மாபெரும் ருஷிய எழுத்தாளரான மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் பின்வரும் கூற்று வலியுறுத்துவதாயுள்ளது.

கல்வி கற்கும் உரிமை - அதாவது வாழ்வின் அறிவைப் பெருக்கு வதற்கான தர்க்க இயல் சிந்தனையையும் ஆர்வத்தையும் விருத்தி செய்வதற்கும், தமது தொழில் நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்குமான உரிமை விவசாயிகளிடமிருந்து

பறிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் மாற்றமுடியாத தன்மையையும், அதன் சட்ட முறையான உரிமையையும் நம்புகின்ற அதன் ஊழியர்களை உருவாக்குவதற்கான கல்வியே பாடசாலைகளில் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

'மக்களுக்கான கல்வி' என்பது எழுத்தில் வரையப்பட்டும், அது பற்றிப் பெரிதாகப் பேசப்பட்டும் வந்ததுடன், கல்வியறிவின் முன்னேற்றம் பற்றிப் புரூகித் தள்ளிப் பறைசாற்றப்பட்டும் வந்தது. ஆனால் உண்மையிலே உழைக்கும் மக்கள் மனங்களிலே இணைக்கப்படுத்த முடியாத இன, தேசிய மத வேறுபாடுகளைப் புகட்டி அவர்கள் பிளவுபடுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்¹⁵

மக்கள் கல்வி அறிவைப் பெறுவதைத் திட்டமிட்டுத் தடை செய்த ஆளும் வர்க்கங்களான சார்மன்னன், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஆகியோரின் முயற்சிகளைத் தர்க்க ரீதியான வெளிப்படுத்திய லெனின் அவ்வர்க்கங்கள், மக்களுக்கு அளித்த கல்வியின் சகல கூறுகளும் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சிறு குழுவினரது பண்பாட்டை, மக்கள் ஏற்றுப் போற்றித் தாமாக அனுசரிக்கும் வகையிலும் மக்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத பான்மையிலும் திட்டமிட்டு உருவாக்கியமைத்தனர் என்பதைத் தமது பல அவதானிப்புகள் மூலம் தெட்டத் தெளிவாக நிறுவப் பெருமுயற்சி எடுத்துள்ளார்.

சாரின் ருசியாவிலே மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வி மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டு நிலைமைகளை லெனின் 'மக்கள் கல்வி அமைச்சகக் கொள்கையைப் பற்றிய பிரச்சினைகள்' என்ற கட்டுரையிலே பின்வருமாறு திப்பமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'ருஷியாவிலேயுள்ள ஆசிரியர்கள் அவர்கள் கற்பிக்கும் மாணவர்கள் ஆகியோரின் ஆன்மீக அடிமைத்தனம், அவமானம், அடக்கப்படுதல், உரிமைகள் இன்மை ஆகியவை பற்றிய சித்திரம் ஒப்பிடமுடியாதபடி அதிக அளவிலே துன்பகரமானதாகவோ அல்லது மிகவும் வெறுக்கத் தக்கதாகவோ இருக்கிறது. இந்த விடயத்தில் மக்கள் கல்வி அமைச்சகத்தின் முழுச் செயற்பாடுகளும் மக்களின் உரிமைகளை அப்பட்டமாகக் கேலி செய்வதாகவும், மக்களை நிறதை செய்வதாகவும் உள்ளது. மக்கள் கல்வி விடயத்திலே பொதுவாகவும், தொழிலாளர் களிடையே குறிப்பாகவும் பொலீசின் தலையீடு மக்கள் தங்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்து கொள்ளத் தாங்களே, எது செய்தாலும் அதைப் பொலீஸ் மூலம் அளிப்பது இதுதான் அமைச்சகத்தின் முழுமையான நடவடிக்கைகளாகும்'¹⁶

சார் ஆட்சியிலே மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வி மூலம், மக்கள் மத்தியில் எத்தகைய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் மனப்பாங்குகளையும் விருத்தியுற் செய்தார்கள் என்பதை 'ருஷியாவின் இளங் கம்யூனிஸ்டுகளின் கழகத்தினது மூன்றாவது அனைத்து ருஷியக் காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையிலே பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'ஒன்று நீ மற்றவனைக் கொள்ளையடிப்பாய், அன்றேல் மற்றவன் உன்னைக் கொள்ளையடிப்பான், ஒன்று நீ மற்றவனுக்காக வேலை செய்வாய், அன்றேன் அவன்

உனக்காக வேலை செய்வான். ஒன்று நீ அடிமைச் சொந்தக்காரன். அன்றேல் நீ அடிமை. என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே பழைய சமூகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சமூகத்திலே போதித்துப் பயிற்றப்பட்டவர்கள் ஒருவகையிற் சொன்னால், தாய்ப்பாலுடனேயே மனப்பாங்குகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும், எண்ணக் கருக்களையும், சிறு அறிவு ஜீவி என்ற எண்ணக் கருத்துக் களையும் கிரகித்துக் கொள்கிறார்கள். சுருங்கக்கூறின் தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுவதில் மட்டுமே அக்கறை கொள்பவனாக மற்றவர்கள் என்ன ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று நினைப்பவனாக ஒவ்வொருவனும் பயிற்றப்படுகிறான்¹⁷.

1917ஆம் ஆண்டுச் சோசலிசப் புரட்சிக்குப் பின்னரும், பழைய கல்வி முறையிலே கற்பிக்கற்ற முதலாளித்துவப் புத்திஜீவிகள், தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி போதிக்கும் போது தாம் ஊறிப்போன பண்பாட்டு விடயங்களையே அவர்களுக்குப் புகட்டினார்கள் என்பதை 'முதியோர் கல்வி பற்றிய முதல் அகில-ருஷிய காங்கிரஸ் ஆற்றிய உரையில் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

'முதற்குறை முதலாளித்துவ அறிவு ஜீவிகளின் மிதமிஞ்சிய எண்ணிக்கை. அவர்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளர்களுடைய புதிய வகையான கல்வி நிலையங்களைத் தமது சொந்தத் தத்துவஞானம், ஆதாரமற்ற பண்பாட்டுப் புனைசுருட்டுகள் முதலியவற்றை மிக வசதியாகப் பரிசோதித்துப் பார்க்கின்ற இடமாகக் கருதி வந்தார்கள். அந்நிலையங்களிலே ஒவ்வொரு இடத்திலும், மிக அடிக்கடி மூடக் கருத்துக்கள் புதிய கருத்துக்களாகப் போற்றப்பட்டன. இயற்கை கடந்த கற்பனையானதும் பொருத்தமற்றதுமான கருத்துக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் கலை, பண்பாடு என வழங்கப்படுகின்றன¹⁸

ஆசிரியர்கள் கல்வி நோக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தீர்க்கமான பங்கு வகிப்பவர்களாகும். ஒரு நாட்டு அரசின் கல்வி நோக்கங்களுக்கேற்ப மாணவர்களது அறிவு, திறன் மனப்பாங்குகளை விருத்தியுறச் செய்யும் பணி ஆசிரியருடையது. சோசலிசப் புரட்சிக்கு முற்பட்ட ருஷியாவிலே பெரும்பான்மை ஆசிரியர்களது மனப்பாங்குகளும், நோக்கங்களும் ஆளும் வர்க்கத்தினருக்குச் சார்பானவையாகவும், பொதுமக்களின் நலன்களுக்கு முரணானவையாகவும் இருந்தன. லெனின் இந்த அம்சத்தை நன்கு அவதானித்தார்.

'முதலாளித்துவ தப்பெண்ணங்களில் ஊறிப்போனவர்களும், புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் அற்றவர்கள் என்பதனை வெளிப்படுத்தி யவர்களுமான பழைய ஆசிரியர்களுடைய சங்கத்திற்கு சர்வதேசிய வாதிகள் சங்கமாகிய உங்கள் சங்கத்தில் இடமில்லை'

'இந்த ஆசிரியர் சமூகத்தினர் பணக்காரர் மட்டுமே உண்மையான கல்விக்குத் தகுதியுடையவர்கள் என்றும், அதேபோது பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்கள் வாழ்வின் உண்மையான நாயகர்களாக அல்லாமல் நல்ல வேலைக்காரர்களாகவும் மட்டுமே பயிற்சியளிக்கப்படவேண்டும் எனச் சிந்தித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள்¹⁹

என பழைய ருஷியாவின் ஆசிரியர்கள் பற்றிய தமது கணிப்பீட்டை, 'சர்வதேசியவாத ஆசிரியர்கள் இரண்டாவது அகில-ருஷியக் காங்கிரஸ்ஸி' ஆற்றிய உரையில் வெளிப்படுத்தினார். அக்காலத்திலே மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட போதனையைப் பொறுத்த வரையிலே இக்கணிப்பீடு தவற்றற்றதெனக் கூறலாம்.

1920ஆம் ஆண்டிலே ருஷியாவின் இளம் கம்யூனிஸ்டுகள் கழகத்தினது முன்றாவது அனைத்து - ருஷியக் காங்கிரசிலே லெனின் ஆற்றிய உரையிலே கல்வியும் பண்பாடும் பற்றிய அவரது முக்கியமான கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அவ்வுரையிலே பழைய கல்வி முறையினதும், அக்கல்வி முறையினால் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டினதும் உண்மையான இயல்பு பற்றிய அவரது விமர்சனமும், புதியதொரு சோசலிசக் கல்வி முறையையும், பொதுமக்கள் பண்பாட்டையும் உருவாக்குவதற்கான நெறிமுறைகளும் அடங்கியுள்ளன.

பழைய கல்விப் போதனை உழைக்கும் பெரும்பான்மை மக்களின் உண்மையான பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், பெறுமதிகளையும் விருத்தியுறச் செய்யும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த உண்மையை அவ்வுரையிலே பழைய கல்விப் போதனை பற்றிய அவரது பின்வரும் விமர்சனம் உறுதிப்படுத்துவதாயுள்ளது.

'எல்லாத் துறைகளிலும் கல்வித் தேர்ச்சி பெற்ற மனிதனை உருவாக்கத் தான் விரும்புவதாகவும் பொதுவாக அறிவியல்களைப் போதிப்பதாகவும் பழைய பாடசாலை அறிவித்தது. இது உள்ளும்புறமும் பொய்யானது என்பதை நாம் அறிவோம் ஏனெனில் சுரண்டுவோர் என்னும் வர்க்கங்களாக மக்களைப் பிரிவுபடுத்தியதன் அடிப்படையிலேயே சமூகம் முழுவதும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; இயங்கி வந்தது.

'வர்க்க உணர்வால் முற்றிலும் நிறைந்திருந்த பழைய பாடசாலை முறை அனைத்தும் சுரண்டும் வர்க்கக் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அறிவியல்களைப் போதித்தது இயல்பே. அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும், சுரண்டும் வர்க்கத்தினரின் நலன்களுக்காகப் போலியாக உருவாக்கப்பட்டது. தொழிலாளி விவசாயிகளின் இளந்தலைமுறையினருக்கு இப்பாடசாலை களில் முறையான பயிற்சியளிக்கப் படவில்லை'.

இந்தத் தலைமுறையினருக்கு அளிக்கப்பட்ட பயிற்சியின் நோக்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு இலாபம் தரவல்லவர்களும், அதேபோது, அதன் அமைதியையும், சோம்பேறித்தனத்தையும் குலைக்காதவர்களான பயனுள்ள ஏவலாளர்களாக அவர்களை உருவாக்குவதே²⁰

இக்கருத்து லெனினது தீர்க்கமானது முடிவு. அவர் இக்கருத்தையிட்டு என்றும் ஊசலாட்டம் அடைந்ததில்லை. இக்கருத்தின் முக்கியத்துவம் கருதி பல கட்டுரைகளிலே இக்கருத்துக்கு அழுத்தம் கொடுத்துள்ளார்.

1918ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்த்து 28ஆம் திகதி நடைபெற்ற கல்வி பற்றிய அகில ருஷிய காங்கிரஸ் உரையிலே;

'உண்மையில் பாடசாலை முதலாளித்துவ வர்க்க ஆட்சியின் கருவியாக முழுமையாக மாற்றப்பட்டதைத் தவிர வேறொன்றும் நடக்கவில்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் முதலாளித்துவ வர்க்க மனப்பாங்கால் முழுமையாக ஆழ்த்தப்பட்டுவிட்டன.'

'வாழ்க்கையிலிருந்தும் அரசியலிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்ட பாடசாலை என்பது பொய்யும் பாசாங்குமாகும், என நாம் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறோம். பழைய முதலாளித்துவப் பண்பாட்டின் மிகச் சிறந்த கல்வியறிவுள்ள பிரதிநிதிகளால் கையாளப்பட்ட மறைமுக நாசவேலையின் கருத்து என்ன? எந்தக் கிளர்ச்சிக்காரரையும்விட நன்றாக, நமது எல்லாப் பேச்சுக்களையும் விடச் சிறப்பாக ஆயிரக்கணக்கான சிறு பிரசுரங்களைவிட மேலாக, இந்த மறைமுக நாசவேலையானது இந்தப் பேர்வழிகள் கல்வியைத் தமது ஏகபோகம் என்றும், 'சாமான்ய மக்கள்' என அழைக்கப்படுகின்ற மக்களின் மீதான தங்களது ஆட்சியின் கருவியாக மாற்றியுள்ளனர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டிற்று'²¹ என்றும், சர்வதேசியவாத ஆசிரியர்களது இரண்டாவது அகில ருஷியக் காங்கிரஸில் ஆற்றிய உரையிலே;

'முதலாளித்துவப் பாசாங்குகளில் ஒன்று என்னவெனில் பாடசாலை அரசியலில் இருந்து விலகித் தனியே நிற்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையாகும். இந்த நம்பிக்கை எவ்வளவு பொய்யானது என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். இந்தக் கோட்பாட்டை வாதிட்டு ஆதரித்த முதலாளித்துவமே அதனுடைய சொந்த முதலாளித்துவ அரசியலை பாடசாலைக் கல்வி முறையின் முக்கிய விடயமாக்கியது. பாடசாலையைக் கீழ்ப்படிதலும் திறமைமிக்க ஊழியர்களாகவும், மூலதனத்தின் அடிமையாகவும், அதன் கருவியாகவும் மாற்றக்கூடிய அளவு கல்வியை இழிவுறச் செய்ய முதலாளித்துவம் முயன்றது!²²

மனித ஆளுமையை வளர்க்கும் சாதனமாக பாடசாலையை மாற்ற அவர்கள் எண்ணியதேயில்லை' என்றும் கூறி பழைய கல்வி போதனை மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டின் இயல்பைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

சார் மன்னர், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி வர்க்கம் ஆகியோர் ஆதிக்குள் செலுத்திய பழைய கல்வி முறையில், திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்பட்ட கலைத்திட்டத்திலே மக்களது அறவி திறன், மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்து புரண மனிதராக்கி சமூகத்திலே மக்களின் நலன் பேணும் பண்பாட்டை உருவாக்கும் அமிசங்கள் உள்ளடக்கப்பட வில்லை. மாறாக மக்களின் பண்பாட்டுப் பெறுமதிகளும், விழுமியங்களும் விருத்தியுறுவதைத் தடை செய்யவும் விடயங்களும், ஆளும் வாக்கத்தின் பண்பாட்டை, மக்கள் தமது பண்பாடாக உவந்தேற்று, அதற்கேற்ப ஒழுகத் தக்கவாறு அவர்களது மனப்பாங்குகளை மாற்றியமைக்கத்தக்க விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

இந்த இயல்பை லெனின் தமது பல கட்டுரைகளிலும், அவ்வப்போது ஆற்றிய உரைகளிலும் சிறப்பாக அம்பலப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

'பழைய பாடசாலை பாடப் பயிற்சிப் பாடசாலையாக இருந்தது. தேவையற்ற, பயனற்ற, உயிரற்ற, அறிவியல் திரள்களைக் கற்கும்படி அது மாணவர்களைக் கட்டுப்படுத்தியது. இவை மூளையில் வலுவாகத் திணிக்கப்பட்டன. இளந்தலை முறையினரைப் பொது அச்சில் வார்க்கப்பட்ட அலுவலாளர்களாக இவை மாற்றின.

'பழைய பாடசாலையில் சிறுவனின் மூளையில் அளவற்ற எண்ணிக்கையில் அறிவியல்கள் சுமத்தப்பட்டன. இவற்றில் பத்திலொன்பது தேவை அற்றவை. பத்திலொன்று திரிக்கப்பட்டவை'.

பழைய பாடசாலை முதலாளிகளுக்குத் தேவையாய் இருந்த ஏவலாளர்களைப் பயிற்றுவித்தது. பழைய பாடசாலை விஞ்ஞானிகளை முதலாளிகளுக்கு உவப்பான வகையில் எழுதவும் பேசவும் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆக்கியது'

'வழக்கொழிந்த சமயசித்தாந்த பாணி, மாறு நடைமுறையிலான மதகுருக்களின் செல்வாக்கால் கொடுக்கப்பட்டதான கல்விப் போதனை இருந்தது.²³

லெனினது இக்கூற்றுக்களில் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கலைத்திட்ட உள்ளடக்கத்துக்கும், மக்களது உண்மையான வாழ்க்கைக்கும் எத்தகைய தொடர்பும் இருக்கவில்லை என்பது புலப்படுகின்றது.

மக்கள் தமது வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கு அவசியமான அறிவைப் பெறுவதற்குப் போதிய நூல்கள், செய்தித்தாள், சஞ்சிகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நூல்கள், அவர்கள் தம் அறிவையும் பண்பாட்டையும் விருத்தி செய்வதற்குரிய உண்மையான அறிவை அளிக்கவில்லை. இப்பெருந்தீங்கை லெனின் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

'பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்திடமிருந்து நமக்கு எஞ்சியுள்ள மிகப்பெரிய தீமைகளில் ஒன்று நடைமுறை வாழ்க்கையிலிருந்து நூல்கள் அறவே துணிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். ஏனெனில் நமக்குக் கிடைத்த நூல்களில் எல்லா விடயங்களும் மிகச் சிறந்தவையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூல்களில் பெரும்பாலானவை முதலாளித்துவ சமூகத்தை நமக்குப் பொய்யாகச் சித்தரித்து மிகமிக அருவருப்பூட்டும் பாசாங்கு நிறைந்த பொய்களாக இருந்தன'²⁴.

பாடசாலை மூலம் மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டு வந்த நீதி நெறிகளும் ஒழுக்க நெறிகளும் மக்களின் நலன்களுக்கு விரோதமானவை என்பதை உணர்ந்த லெனின் அந்த உண்மையை மக்களுக்கு நிதர்சனப்படுத்தி விளக்குகிறார்.

'எந்த அர்த்தத்தில் நாம் ஒழுக்க நெறியை மறுக்கிறோம்? நீதி நெறியை மறுக்கிறோம்? இந்த நீதி நெறிகள் முதலாளித்துவ வர்க்கம் பிரசாரம் செய்து வந்தவை, அந்த வகையில் நாம் அவற்றை மறுக்கிறோம். அந்த வகையில் நாம்

கடவுளை நம்பவில்லை என்று சந்தேகமின்றிச் சொல்கிறோம். மதகுருக்களும், நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் தங்கள் சுரண்டும் நலன்களைப் பெறுவதற்காக கடவுளின் பெயரால் பேசி வந்தார்கள். நாம் மிக நன்றாக அறிவோம். அல்லது இந்த ஒழுக்க நெறியை நீதிநெறி விதிகள் என்றோ கடவுளின் கட்டளைகள் என்றோ கூறுவதற்குப் பதிலாக கருத்துமுதல்வாத அல்லது அரைக்கருத்து முதல்வாதச் சொற்றொடர்களின் அடிப்படையில் இதை அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். இச்சொற்றொடர்கள் கடவுளின் கட்டளைகள் என்றும் கருத்தை மிகவும் ஒத்த கருத்தையே எப்போதும் கொடுத்தன.

'மனிதாபிமானத்துக்குப் புறம்பான வர்க்கத்துக்குப் புறம்பான கருதுகோளிலிருந்து பெறப்பட்ட இத்தகைய எல்லா நீதிநெறிகளையும் நாம் மறுக்கிறோம். இது ஏமாற்று என்று நாம் கூறுகிறோம். இது வஞ்சகம் என்றும் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் நலன்களுக்காக தொழிலாளர் விவசாயிகளின் மூளைகளைக் குழப்புவது என்றும் நாம் கூறுகிறோம்'²⁵.

லெனினது இக்கூற்றுக்களில் தமது கருத்தின் மீது அவருக்குள்ள உறுதி புலனாகின்றது.

1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கு முந்தி ருஷியாவிலே நீண்டகாலமாக சார் மன்னரின் ஆட்சியின் கீழ், சார் மன்னர் பரம்பரையினர், நிலப்பிரபுக்கள், மதகுருமார், முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஆகிய சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் பொருளாதாரம், அமைப்பிலும், மேற்கட்டமைப்புக்களான அரசியல், மதம், கல்வி, பண்பாடு, நீதி, சட்டம் முதலியவற்றிலும் ஆதிக்க நிலைபெற்றிருந்தனர் என்பதை லெனின் பல வழிகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ருஷியாவின் மொத்த சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றுவீதமான இச்சிறு குழுவினர் தமது சுரண்டும் வர்க்கப் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தவும், உழைக்கும் வெகுசனங்களின் பண்பாட்டை அம்மக்கள் விருத்தியுறச் செய்வதைத் தடை செய்யவும், கல்விமுறையின் சகல கூறுகளையும் பயன்படுத்தினர். மேலும் தமது பண்பாட்டை மக்கள் தமது பண்பாடாக ஏற்று, அதைப் போற்றி, பயபக்தியுடன் கீழ்ப்படிவுடனும் அதற்கிணங்க ஒழுக்கவும் கல்வியைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்தினர் என்பது மாக்ஸிவாதிகள் பொதுக் கருத்தாகும்.

லெனின் அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு நிலைமைகளைத் தமது ஞானத் தெளிவுடன், தமது ஞானத் தெளிவுடன், தமது இயக்கவியல் உலகப் பார்வையினூடாக நோக்கி கல்வியும் பண்பாடும் பற்றியும், அவற்றுக்கிடையே நிலவும் இடைத்தாக்கம் பற்றியும் தமது கருத்துக்களை அகல்விரிவான தெளிவுடன் முன் வைத்துள்ளார் என்பது புலனாகும்.

1917ஆம் ஆண்டு அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சிக்குப் பின்னர் புதிய சோசலிச அரசுக்குத் தலைமை தாங்கிய லெனின் அதுவரை காலமும் ருஷியாவிலே சுரண்டும் வர்க்கத்தினரான ஒரு சிறு மேற்குடிக் குழுத்தினருக்கு என அக்குழுத்தினரால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த நிலப்பிரபுத்துவ-முதலாளித்துவப்

பண்பாட்டை நிராகரித்தார். அதற்குப் பதிலீடாக கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களின் உணர்வுகளையும் அபிலாசைகளையும், ஆர்வங்களையும் சிந்தனைகளையும் ஒன்றிணைக்கின்ற புதியதொரு பொது மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்.

சார் மன்னரும் நிலப்பிரபுக்களும், மதகுருமாரும், முதலாளி வர்க்கமும், நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புக்கு இசைவான பண்பாட்டை உருவாக்கவும், அப்பண்பாட்டை மக்கள் மத்தியில் மேன்மைப்படுத்தி நிலைநிறுத்தவும், மக்களின் பண்பாடு விருத்தியுறுவதைத் தடை செய்யவும், கல்வியைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்தினர் என்பது வெளினது திடமான கருத்தாகும். அவர் அவர்களுக்கு எதிராக மனிதனை மனிதன் சுரண்டல் இல்லாத, சமத்துவமும் நீதியும் நிலவுகின்ற பொதுச்சொத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய சோசலிச அமைப்பை நிரூபணிப்பதற்குரிய அரசியல், பொருளாதார முயற்சிகளை எடுத்ததோடு, அச்சமூக அமைப்புக்கு ஏற்றதான பொது மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்காக கல்வி முறைமையின் எல்லா உள்ளடக்கக் கூறுகளையும், கோட்பாடுகளையும் கருத்தியல்களையும், நெறிமுறை களையும் ஆக்கியமைத்தார்.

வெளினது தலைமையில் சோசலிச அரசும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் புதிய சோசலிச அமைப்பை நிரூபணிப்பதற்குரிய அரசியல், பொருளாதார முயற்சிகளை எடுத்ததோடு, அச்சமூக அமைப்புக்கு ஏற்றதான பொது மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்காக கல்வி முறைமையின் எல்லா உள்ளடக்கக் கூறுகளையும், கோட்பாடுகளையும் கருத்தியல்களையும், நெறிமுறை களையும் ஆக்கியமைத்தார்.

வெளினது தலைமையில் சோசலிச அரசும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் புதிய பொதுக் கல்வி முறையை ஒழுங்கமைப்பதில் பயனுள்ள நடவடிக்கையை எடுத்தது. பழைய சுரண்டல் அமைப்பில் சிறு குழுத்தினருடைய பண்பாடு, மக்களைத் தமது அறிவியல் பண்பாட்டு ஆக்க, வேலைகளிலிருந்தும், பொதுக்கல்வி பெறுவதிலிருந்தும் கலைகளில் பயிற்சி பெறுவதிலிருந்தும் தடுக்கும் போக்கைப் பிரதிபலித்தது.

இன்றும் முதலாளித்துவ நாடுகளிலே பண்பாடு வசதி படைத்த சிறு குழுத்தினாளின் சொத்தாக உள்ளது. அந்நாடுகளிலே சமூக வாழ்வு பண்பாட்டுப் பெறுமதிகளை உருவாக்கல், அவற்றை பரவற்படுத்தல் ஆகிய விடயங்களிலே முனைப்பான முரண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்நிலைகளை நன்கு ஆராய்ந்து வெளிள் பண்பாட்டுப் புரட்சிக்குரிய விரிவான திட்டத்தைத் தயார் செய்தார். அத்திட்டமானது மக்களின் பொதுக் கல்வியின் மட்டத்தை உயர்த்துதல், பல்வேறு தேசிய இனங்களின் பண்பாட்டுச் சமமின்மையை நீக்குதல், கிராமப்புறங்களில் பண்பாட்டுப் பின்னடைவை வெற்றி கொள்ளல், விஞ்ஞானம், கலை ஆகியவற்றிலே மலர்ந்து வருகின்ற ஆற்றல்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல், சோசலிச உலகப் பார்வையை ஏற்படுத்தல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டமைந்திருந்தனவெனலாம்.

லெனினது நூற்றாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடு முகமாக சோவியற்றுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழுவின் அறிக்கை இதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

அவ்வறிக்கையிலே,

'பண்பாட்டுப் புரட்சியின் உள்ளடக்கமாவது பொதுமக்கள் கல்வியின் விருத்தி, அரசியல், அறிவியல், கவின்கலை விழுவியங்கள் பொதுமக்களுக்கு எட்டும் வகையில் எல்லா நிபந்தனைகளையும் ஏற்பாடு செய்வது, விஞ்ஞான சோசலிசக் கருத்தியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே மக்களின் பண்பாட்டு அறிவியல் வாழ்வு முழுவதையும் ஒழுங்கமைத்தல், மக்களுக்கு விரோதமான குட்டி முதலாளித்துவக் கருத்துக்களையும் ஒழுங்குகளையும் ஒழித்தல் ஆகும்.

ஆகவே சோசலிச நிர்மாணத்தின் ஒரு கூறு என்ற வகையில் சமூகத்தின் பண்பாடு அறிவியல் மாற்றத்தின் ஒரு புரட்சிகரச் செயன்முறையாகவும், சோசலிச பண்பாட்டை நிர்மாணிப்பதற்கு இட்டுச் செல்லும் பிரதான பாதையாகவும் பண்பாட்டுப் புரட்சியை நோக்குதல் வேண்டும்²⁶.

இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே புதிய கல்வி முறையின் நெறிமுறைகளை லெனின் வகுத்தமைத்தார்.

சமூகப் புரட்சியானது பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கு ஓர் இன்றியமையாத முன் நிபந்தனையாகும் என்று லெனின் கருதினார். முதலாளித்துவ சமூக நிலைமைகளிலிருந்து சோசலிசத்துக்கான மாற்றத்தை அமைதியான வழியில் மட்டுமே செய்து முடிக்க முடியும் எனவும் உற்பத்தி சக்திகளும், பண்பாடும் ஒரு நிச்சயமான வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அடைந்தால் மட்டுமே அது சாத்தியம் எனவும் எல்லாவித சீர்திருத்தவாதிகளும் வெளியிட்ட கருத்துக்களை லெனின் கடுமையாக விமர்சித்தார். 'நமது புரட்சி' என்ற கட்டுரையிலே அந்த நிலைப்பாட்டை விரிவாக விளக்கிய நி. சுஹானின் குறிப்புகள் பற்றிக் கருத்துரைத்த அவர் 'சோசலிசத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுத் தரம் என்ன என்று கூற முடியாது. (ஏனெனில் அது ஒவ்வொரு மேற்கத்திய நாடுகளிலும் வேறுபடுகிறது) அந்தக் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுத் தரத்துக்குத் தேவையான முன் தேவைகளைப் புரட்சிகரமான வழிகளில் முதலில் அடைவதன் மூலம் ஏன் அவ்வேலையை நாம் ஆரம்பிக்கக்கூடாது? அதன் பின்னர் தொழிலாளர் விவசாயிகள் ஆகியோரின் அரசாங்கத்தின் மற்றும் சோவியற்று அமைப்பு முறையின் துணையுடன் மற்ற நாடுகளை முந்துவதற்கு ஏன் தொடர்ந்து செயற்படக்கூடாது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.²⁷

சார் மன்னராட்சியிலே அஞ்ஞான இருளிலும் பேதமை நிலையிலும் அமுக்கி வைக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் சோசலிச சமூகத்தை நிரூமாணிப்பவர்களாகவும் புதிய பண்பாட்டு மதிப்புகளை உருவாக்குகிறவர்களாகவும் ஆவதற்கு அவர்களுக்குப் பண்பாடு எளிதாகக் கிட்ட வேண்டும் என்பதுதான் பண்பாட்டுப் புரட்சி பற்றிய லெனினது முக்கிய போதனையாகும்.

பண்பாட்டுப் புரட்சியின் வெற்றிச் சாதனை குறுகிய காலத்தில் அடையக்கூடிய விடயமன்று. அது நீடித்த நடைமுறையாகும் என்பதை லெனின்

அறிவுறுத்தினார். முதியோருடைய கல்லாமையை அகற்றுதல், பாடசாலை செல்லும் சகலருக்கும் பொதுக் கல்வி அளிப்பது, எல்லாத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டு நிலையை உயர்த்துவது உண்மையான ஒரு மக்கள் அறிவுஜீவிகளை உருவாக்குவது அதன் முக்கியமான பணிகளாகும்.

பண்பாட்டுப் புரட்சியைப் பூர்த்தி செய்வதில் கல்வி முறையை முக்கியமான இணைப்பு என லெனின் கருதினார். சுரண்டும் வர்க்கத்தினரது ஆதிக்கத்தின் கருவியாக அது இருப்பதிலிருந்து அந்த ஆதிக்கத்தை அழிக்கக்கூடிய கருவியாக மாற்ற வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது.

லெனின் கல்வித்துறையின் பணிபற்றி 1918ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற கல்வி தொடர்பானை அகில ருஷிய காங்கிரசில் தமது கருத்தைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்.

'கல்வித்துறையிலான நமது பணி, முதலாளி வர்க்கத்தைத் தாக்கியெறிவதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியே. வாழ்க்கையிலிருந்தும் அரசியலிலிருந்தும் விலகாது நிற்கும் கல்வி பொய்யும் பித்தலாட்டமுமே என்பதை நாம் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்துவோம்'²⁸

'வாழ்க்கையுடனும் சோசலிச நிர்மாணப் பணியுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும் மேலும் புதிய சமூக அமைப்பின் வெற்றிக்குத் தீவிரமாகப் போராடுகின்றவர்களை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் பாடசாலைகள் அமைய வேண்டும் என லெனின் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்.

கல்லாமையை ஒழிக்கும்வரை சோசலிசத்தைக் கட்டியமைக்க முடியாது. சோசலிசத்தைக் கட்டியமைக்க அரசியல் விழிப்புணர்வு, கல்வி, கல்லாமையை முழுவதும் ஒழித்தல் ஆகியவற்றை முன்னேற்றப் பரந்தளவிலான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என லெனின் அமைதியாக விளக்கினார். மேலும் அவை பண்பாட்டில் பாரிய அபிவிருத்தியை அடையவும், மக்கள் மத்தியில் அறிவு ஜீவிகளை உருவாக்கவும், கிராமப் புறங்களில் புதிய பண்பாட்டு - சமூக உறவுகளை நிறுவவும், சோசலிச அடித்தளத்தில் இனங்களின் பண்பாட்டினது சர்வாம்ச அபிவிருத்திக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் பெண்களை விழித்தெழச் செய்து அவர்களை உற்பத்தியிலும் பொது வாழ்விலும் ஈட்படச் செய்யவும் புதிய சமூகத்தின் ஏனைய எல்லாப் பண்பாட்டு அறிவியல் ஆற்றல்கலை வெளிக்கொணரவும் அவசியமானவையாகும்.

இவ்வடிப்படையிலே லெனினது பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கான திட்டம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய செயற்பாடுகளுக்கான மூன்று கோட்பாடு களையுள்ளடக்கியுள்ளதெனலாம்.

அவையாவன :

- (1) கல்விப் பணிகள் (கல்லாமை ஒழிப்பு, மதச்சபையிலிருந்து கல்வியை வேறு பிரித்தல் முதலியன)

- (2) பண்பாட்டின்பரிவர்த்தனை, நுகர்வு ஆகியவற்றை சனநாயகமயப் படுத்தல். இது கடந்த காலத்தின் முற்போக்குப் பண்பாட்டுடன் புதிய சோசலிசப் பண்பாட்டை இணைத்தல் மூலம் செய்தல்.
- (3) அறிவியல் ஆக்கப் படைப்புகளை மக்களே செய்யக்கூடியதாகவும், அறிவியல் உழைப்புக்கும், உடல் உழைப்புக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளை நீக்கக் கூடியதாகவும் பண்பாட்டை சனநாயகமயப்படுத்தல்.

பொருளாதாரத்திலும் பண்பாட்டிலும், அபிவிருத்தியுறாத பல ஆண்டுகளாகப் போரின் மூலம் அழிவுற்ற ருஷிய நாட்டிலேயே சோவியற்றுச் சோசலிசக் குடியரசு உருவாக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக எல்லாப் பண்பாட்டுப் பணிகளையும் உடனடியாக நிறைவேற்ற அக்குடியரசால் முடியவில்லை. ஆரம்பகாலத்தில் கல்லாமையையொழித்தல், பண்பாட்டை மக்களக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாகச் செய்தல், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணி அவற்றைத் தம்மயப்படுத்தல், சோசலிசக் கட்டுமானப் பணியில் பழைய அறிவு ஜீவிகளை ஈடுபடுத்தல் தொழிலாளர் விவசாயிகள் மத்தியிலிருந்து அறிவு ஜீவிகளைக் கொண்ட ஒரு புதிய சக்தியைப் பயிற்றுவித்தல், பல்வேறு தேசிய இனங்களுக்கிடையேயுள்ள சமத்துவ நிலைமையையும், கிராமப்புற மக்களிடையே பண்பாட்டுப் பின்னடைவையும் நிவர்த்தி செய்தல் ஆகிய பணிகளில் ஈடுபடுவது அவசியமாக இருந்தது.

இந்த நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதற்காக லெனின் புதிய சோவியற்றுச் சோசலிச அரசு நிறுவப்பட்ட நாள் முதல் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டார்.

புதிய சோசலிச சமூகத்தை நிருமாணிப்பதற்கும், புதிய பொதுமக்கள் பண்பாட்டை விருத்தியுறச் செய்வதற்கும், மக்கள் மத்தியிலுள்ள கல்லாமையை ஒழிப்பது மிகப் பிரதானம் என லெனின் உணர்ந்தார்.

பொதுக்கல்வி முறைமையை ஒழுங்குபடுத்துவதில் பயனுள்ள முயற்சிகளை எடுத்தார்; கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகம் அமைக்கப்பட்டது.

லெனின் தலைமையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது அடிப்படையில் அரசியல் நிலைமைகளை மாற்றியமைத்ததுடன், அதற்கிணங்கி அரசின் கல்விக் கோட்பாடுகளையும் மாற்றியமைத்தது. 1917ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29ஆம் திகதி வெளியிட்ட முதலாவது அரசாணைகளுள் ஒன்றிலே அறிவின் சகல ஏகபோகத்தையும் ஒழிப்பதையும் சகல பிரஜைகளுக்கும் சமத்துவமானதும் இயலுமானவரை கல்வி அளிப்பதையும் பிரகடனப்படுத்தியது.²⁹

பொதுக் கல்வி முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதில் பயனுள்ள முயற்சிகளை எடுத்தது. கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகம் அமைக்கப்பட்டது, எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பது என்ற பிரச்சினையைத் தீர்க்க அதிக முயற்சிகள் தேவைப்பட்டன. ஏனெனில் புரட்சிக்கு முந்திய ருஷியாவிலே எழுத்தறிவின்மை மிக மோசமான நிலையில் இருந்தது என்பதை லெனின் பல கட்டுரைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1917ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் மக்கள் சமிசார்களின் சபையினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணை லெனினால் கையெழுத்திடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. 'அந்ந அரசாணை ருஷிய சோவியற்று கூட்டாட்சிச் சோசலிசக் குடியரசு மக்கள் மத்தியில் எழுத்தறிவு இன்றையை ஒழிப்பது பற்றியதாகும். 'ருஷிய மக்கள் அனைவரும் நாட்டின் அரசியல் வாழ்வில் உணர்வுபூர்வமாகப் பங்கேற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கவும், எட்டுமுதல் ஐம்பது வயது வரையிலான எழுதப்படிக்கத் தெரியாத எல்லா மக்களும் அவர்களது விருப்பம்போல் அவர்களது தாய் மொழியிலோ ருஷிய மொழியிலோ எழுதப்படிக்க இயலுமாறு செய்வதுமே அந்த அரசாணையின் நோக்கமாகும்.

இந்நோக்கத்தை நிறைவு, செய்வதற்காக லெனின் கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகம் அமைக்கப்பட்டதுடன், அதன் இணை கூறுகளாக முதியோர் கல்வித் திணைக்களம், கல்வித் திணைக்களங்களிலே அரசியல் கல்விப் பணித்துறைகள் முதலியவற்றை உருவாக்க வழிகாட்டினார். மேலும் கல்லாமையை ஒழிப்பதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தொழிற்சங்கங்கள், இளைஞர் கழகங்கள் ஆகியவையும் ஈடுபடுத்தப்பட்டன.

முதியோர் மத்தியில் நிலவிய கல்லாமையை ஒழிப்பதற்காக அநேக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1920ஆம் ஆண்டிலே கல்லாமையை ஒழிப்பதற்கான அகில ருஷிய விசேட ஆணைக்குழுவொன்று கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரகத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

'1923ஆம் ஆண்டிலே 'கல்லாமை ஒழிக' என்னும் பொதுமக்கள் தொண்டர் ஸ்தாபனம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பிலே பிரபலகட்சித் தலைவர்கள், விஞ்ஞானிகள், எழுத்தாளர்கள் தாமாக முன்வந்து சேவையாற்றினர்'.³⁰

இந்த அரசாணையும், லெனினது முயற்சிக்கும் கல்லாமையை ஒழிப்பது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்பதையும், பாடசாலை செல்லும் வயதுவந்த எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கட்டாயப் பொதுக் கல்வி அளிப்பது அவசியம் என்ற கோட்பாட்டையும் நிலைநிறுத்தியதெனலாம். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த அரசாணையானது பொதுக் கல்வி வர்க்கச் சிறப்புரிமையும் எவ்வகையான வர்க்கப் பாதுகாவலும் அற்ற புதுவகையான பாடசாலை விருத்தி, விஞ்ஞான உலகப் பார்வையின் அடிப்படையில் விருத்தியுற்ற பாடசாலை முறைமை ஆகியவற்றுக்குச் சோசலிச அடித்தளத்தை இட்டதெனக் கூறலாம்.

லெனினது தலைமையில் சோவியற்று அரசு, எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக் கீட்டும் வகையிலே சகல மக்களினதும் சகல இனங்களினதும் தொழிலாளர் விவசாயிகளுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலையைத் தடையின்றித் திறந்துவிட்டது.

'தனியார் பாடசாலை அதிகார வர்க்கத்துக்குரிய பாடசாலை, ஏழைகளுக்கான பாடசாலை என்றிருந்தவையெல்லாம் பூட்டப்பட்டன. கல்விக் கட்டணம் ஒழிக்கப்பட்டது. இருபாலாருக்குமுரிய கலவன் கல்விமுறை அறிமுகப்

படுத்தப்பட்டது. பாடநூல்களும், கற்பித்தற் சாதனங்களும் அரசினால் வழங்கப்பட்டன. அனாதைச் சிறுவர்களுக்கு மேலதிகமாக உடுதுணிகளும், உணவும் வழங்கப்பட்டன. முழுக்கல்வி முறைமையும், அரசினால் பொதுத் சொத்தாக்கப்பட்டு, அது உண்மையான சனநாயக அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. அவ்வண்ணம், ருஷிய நாட்டிலே கல்வியில் அடிப்படை மாற்றம் ஒரு புரட்சி சமூகப் புரட்சியினால் விளைந்தனெலாம்.³¹

இந்த மாற்றங்களின் விளைவாக இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கற்கத் தொடங்கினார்கள். முன்னர் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிள்ளைகளுக்கு இடைநிலைப் பாடசாலைகளும், கல்லூரிகளும் திறந்துவிடப்பட்டன. இந்த ஏற்பாடு மக்கள் மத்தியில் குறுகிய காலத்தில் கல்வியும் பண்பாடும் பரந்து விரிய வாய்ப்பு உண்டாக்கியதெனலாம்.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மத்தியிலே நிலவிய கல்லாமை யை அகற்றுவதும் அவர்கள் அறிவொளி பெறுவதும் புதிய சோசலிச சமூக அமைப்பை நிரூமானிப்பதற்கான முன் நிபந்தனைகள் என லெனின் உணர்ந்தமையால் அவ்விடயம் பற்றிப் பல கட்டுரைகளிலும் ஆற்றிய உரைகளிலும் விளக்கியுள்ளார்.

1918ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கல்வியைப் பற்றிய அகில-ருஷியக் காங்கிரஸ் 1919இல் நடைபெற்ற சர்வதேச ஆசிரியர்களது இரண்டாவது அகில ருஷிய காங்கிரஸ் 1919 மே மாதத்தில் நிகழ்ந்த முதியோர் கல்வி பற்றிய முதல் அகில-ருஷியக் காங்கிரஸ், 1919ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் நடைபெற்ற கல்வி சோஷலிசப் பண்பாட்டு ஊழியர்களில் அகிர-ருஷியக் காங்கிரஸ், 1920ஆம் ஆண்டிலே நிகழ்ந்த குபேர்ணியா மக்கள் கல்வித் திணைக்களங்களின் முதியோர் கல்விப் பிரிவுகளது நிருவாகிகளின் மூன்றாவது அனைத்து ருஷிய மகாநாடு, 1929ஆம் ஆண்டு அக்தோபரில் நடைபெற்ற ருஷியாவின் இளங்கம்பூனில்டுகளின் கழகத்தினதும் மூன்றாவது அனைத்து-ருஷியக் காங்கிரஸ் ஆகியவற்றிலே நிகழ்த்திய உரைகளிலும் 'கூட்டுறவு குறித்து' 'நமது புரட்சி' ஆகிய கட்டுரைகளிலும் கல்லாமை ஒழிப்பதன் அவசியத்தையும், மக்கள் அறிவொளி பெற்று, புதிய வார்ப்பில் புடமிடப்பட்டு, புதிய சோசலிச அமைப்பின் நாயகர்களாக ஆவதன் முக்கியத்துத்தையும், அதற்கான வழிமுறைகளையும் லெனின் மிக மிக அவதானத்துடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புதிய சமூகத்தை நிரூமானிப்பவர்களின் ஆளுமையை உருவாக்கி முற்றிலும், புதியதொரு பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களை விருத்தி செய்யும் பாரிய பொருப்பை லெனின் கல்வி முறையிடம் ஒப்படைத்தார் எனலாம். அவரால் வகுக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் கல்வியின் மூலாதாரம், உற்பத்தி உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சீரான தொழிநுட்பப் பாடசாலையாகும். இது பொதுக் கல்வியின் முழு அமைப்பையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. வரலாற்றிலே முன்னெப்பொழுதும்ல்லாத ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் புதுவகையான பாடசாலைகளை உருவாக்குவதே அவர் நோக்கமாகும்.

அவர் தமது நோக்கத்தை 'தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாடு' குறித்து என்ற கட்டுரையிலே பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

'தொழிலாளர்-விவசாயிகளது சோவியற்றுக் குடியரசில் கல்வித்துறைப் பணிகள் யாவும் பொதுவாய் அரசியற் கல்வித் துறையிலும் குறிப்பாகக் கலைத்துறையிலுமான பணிகள் யாவும் பாட்டாளி வர்க்கமானது தனது சர்வாதிகாரத்தின் நோக்கங்களை, அதாவது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்திடல், வர்க்கங்களை ஒழித்தல், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதன் எல்லா வடிவங்களையும் ஒழித்தல் என்பனவற்றை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக நடத்திவரும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் மனப்பாங்கில் தோய்ந்தனவாக இருத்தல் வேண்டும்³²

இந்த நோக்கத்தை அவர் தமது பல உரைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் புதிய மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்கு இளைய பரம்பரையினரை முற்றிலும் புதிய வார்ப்பில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பது லெனின் உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

ருஷியாவின் இளங் கம்யூனிஸ்டுகளின் கழகத்தினது மூன்றாவது அனைத்து ருஷிய காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையிலே அடிப்படையிலே புதிய கல்விச் சிறப்பியல்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தை மாற்றியமைப்பதோடு கூடவே கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவப்போகிற தலைமுறையினரின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழையனவாக இருக்க முடியாது'.

'இளைஞர்களுக்கான போதனையில் ஒழுங்கமைப்பு, பயிற்சி ஆகியவற்றை அடிப்படையில் மறுவார்ப்புச் செய்தால் மட்டுமே இளந்தலைமுறையினரின் முயற்சிகள் பழைய சமூகம் போல் இல்லாத ஒரு சமூகத்தை அதாவது கம்யூனிச சமூகத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற முடியும் என்ற உண்மையான உறுதியை நம்மால் அளிக்க முடியும்³³ என அவ்வுரையிலே புதிய கல்வி முறைமையின் மூலாதாரக் கோட்பாட்டு நோக்கங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலே சோவியற்றுக் கல்வியின் முழுச் செயல் முறையும் வளர்ப்பு முறையும் லெனினால் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட தெனலாம்.

'புதிய பண்பாட்டைத் தீவிரமாக அபிவிருத்தி செய்ய திட்டமிட்ட லெனின் கல்வி முறைமையை அதற்கிணங்க வகுத்ததுடன், கல்வி மூலமும், கல்வியுடன் ஒன்றிணைந்த வகையிலும் புதிய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் பெறுமதிகளையும் உருவாக்குவதற்காக 1917ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதத்திலேயே மக்கள் கல்விக் கமிசாரகத்தின் ஓர் இணைகூறாக பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டுக் கல்வி நிறுவனம் (புரொல்ட்குலர்) அமைத்தார். அது மக்கள் மத்தியில் கல்வி, கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பணிகளைச் செய்து வந்தது'³⁴

'புதியதொரு மக்கள் பண்பாட்டை விருத்தி செய்வதற்கு, மனிதனை மனிதன் சுரண்டும்' அடிப்படையிலான பழைய பண்பாடு மக்கள் மத்தியில் நிலைநிறுத்தி

விட்ட மனப்பாங்குகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும், நடைமுறைகளையும் அகற்றுவது கல்வி மூலம் செய்ய வேண்டிய முதற்பணி என வெளின் கண்டார். அவர் இப்பணியின் அவசியத்தை 'கல்வித்துறைப் பணியாளர்களும், இப்போராட்டத்திலே முன்னணிப் படையாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் உழைக்கும் மக்கள் பழைய அமைப்பிலிருந்து மரபு முறையாக நாம் பெற்றுக்கொண்ட பழைய வழிமுறைகளையும், பழக்கப்பட்டுப்போன மாறாத மாமூல் நடைமுறைகளையும் பொதுமக்கள் முற்றுமுழுதாக ஊறிப்போன தனியார் சொத்துரிமைப் பழக்க வழக்கங்களையும் உதறியெறியும் பொருட்டு அவர்கள் அறிவொளி பெற உதவுவதும் அவர்களுக்குப் போதம் அளிப்பதும் தமது அடிப்படைக் கடமையாகுமெனக் கருதுதல் வேண்டும்'³⁵ என்று கூறுவதன் மூலம் உணர்த்தினார்.

இவ்விடத்தில், பொதுமக்களின் சுய பங்கை வெளின் தொழிலாளி வர்க்கமும், விவசாயிகளும், உழைக்கும் வெகுசனங்களும், பழைய அறிவியல்சார் பழக்க வழக்கங்களைத் தாமே விட்டொழித்து கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்கும் பணிக்காகத் தாமே மறு கல்வி பெற்றாக வேண்டும். இல்லையேல் புதிய சமூக நிருமாணப் பணியை மேற்கொள்வது முடியாத காரியம். இது மிகவும் முக்கியமான விடயம் என்பதை தமது அனுபவம் அனைத்துமே தெளிவுபடுத்துகின்றது என்று அறிவுறுத்துவதன் மூலம் சுட்டிக் காட்டினார்.

பழைய பண்பாடு ஏற்படுத்திய பாதகமான அமிசங்களை அகற்றி புதிய பண்பாட்டை உருவாக்கும் பணியிலே ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளை 1919ஆம் ஆண்டிலே முதியோர் கல்வி பற்றிய முதற் காங்கிரசிலே ஆற்றிய உரையில் பின்வரும் கூற்றுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

'ஆயினும் மக்கள் திரளினருக்கு மறுபோதனை அளிப்பது, ல்தாபனங்கள் அமைத்துக் கற்பிக்கும் பணி, அறிவைப் பரப்புவது, அறியாமை மரபுகளை பத்தாம்பசலிப்போக்கை காட்டுமிராண்டித் தனத்தை எதிர்த்துப் போரிடுவது, ஆகிய பணிகள் எவ்வளவு, கடினமானவை என்பதை நாம் உண்மையாகவோ உணர்ந்துள்ளோம்.

வெளித்து கூற்றிலே பழைய பண்பாட்டின் கேடும், அதன் வலிமையும் வெளிப்படுகின்றன.

வெளின் தமது தலைமையின் கீழ் அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் இளைய பரம்பரையினரை புதிய அச்சில் வார்த்தெடுக்கும் நோக்கில் புதிய பாடசாலை முறைமையை ஏற்பாடு செய்தார்.

'இந்த யதார்த்த நிலைமையை அவர் 'இளைஞர்கள் புதுமாதிரியான பாடசாலைகளைக் கட்ட ஒன்ற திரள்கிறார்கள். இப்பொழுது உங்கள் முன்பு புதுமாதிரியான பாடசாலை உள்ளது. நீங்கள் விரும்பாததும், வெறுக்கத் தக்கதுமான உங்களுடன் எவ்வித பிணைப்பும் இல்லாததுமான அதிகார வர்க்கப் பாடசாலைகள் இனிமேல் இல்லாத வகையில் நமது வேலையைத் திட்டமிட்டுள்ளோம். நாம் முயற்சித்து வருகின்ற எதிர்கால சமூகமான எல்லோரும் உழைப்பவர்கள்

என்றிருக்கும் சமூகம் எந்த வர்க்க வேறுபாடுமில்லாத சமூகம் ஒன்றைக் கட்ட நீண்ட நாட்களாகும்³⁶ என விளக்கியுள்ளார்.

புதிய சமூகத்துக்குப் பொருத்தமான புதிய தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாட்டை, பழைய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை முற்றாக அழித்துவிட்டு உருவாக்க முடியாதென்பதில் லெனின் உறுதியான கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார். அவர், தமது தெளிவான கருத்தைப் பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு பற்றிய தீர்மானத்தின் நகலில் பின்வருமாறு வரையறை செய்துள்ளார்.

புதிய பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு ஒன்றை கண்டுபிடித்து அளிக்கப்பட வேண்டாம். தற்போது உள்ள பண்பாட்டின் சிறந்த முன்மாதிரிப் படைப்புகளும் பாரம்பரியங்களும் விளைவுகளும் வளர்க்கப்படுதலே வேண்டும்.

இந்தக் கோட்பாட்டின் வழிநின்று புதிய பண்பாட்டை விருத்தி செய்வதற்கு புதிய கல்வி முறையினால் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்ற புதிய தலைமுறையினர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள் பற்றிய முக்கியத்துவமான தமது உரையில் அகல் விரிவான தெளிவுடன் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

நாம் எடுத்துக்காட்டாக தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாடு பற்றி உரையாடும்போது இந்த விடயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனித குல வளர்ச்சி அனைத்தினாலும், உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்வதன் மூலமாகவே, அதை மாற்றியமைப்பதன் மூலமாகவே தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாட்டை நிறுவ முடியும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இத்தகைய புரிவு இல்லாமல் நம்மால் இப்பணியை நிறைவேற்ற இயலாது. தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாடு என்பது எங்கிருந்தோ திடீரெனக் குதித்துவிடவில்லை. தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாடு என்னும் விடயத்தில் தனித்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் மனிதர்களின் கற்பனை அல்ல இது. இத்தகையவர்கள் சொல்வது வெறும் வெட்டிப் பேச்சு. முதலாளித்துவ சமூகம், நிலப்பிரபுத்துவ சமூகம் அதிகார வர்க்க சமூகம் ஆகியவற்றின் ஒடுக்க முறையில் மனித இனம் திரட்டிச் சேர்த்த அறிவியல்களின் சேமிப்புகளது விதிமுறைக்கு ஒத்த வளர்ச்சியாக விளங்க வேண்டும் தொழிலாளி வர்க்கப் பண்பாடு³⁷

இவ்வாறு கூறும் லெனின் புதிய தலைமுறையினரின் கற்பித்தல், பயிற்சி கல்வி ஆகியவை பழைய சமூகம் விட்டுச் சென்றிருக்கின்ற மெய் விபரங்களிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும். பழைய சமூகத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள அறிவு, நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பிலிருந்தே மனித சக்திகளும், சாதனங்களினதும் அந்தச் சேமிப்பிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும் எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இந்நோக்கு நிலையில் புதிய தலைமுறையினருக்குப் புதிய பாடசாலை முறைமை மூலம் அளிக்கப்படுகின்ற கல்வி உள்ளடக்கத்திலும் புதியதாக இருந்தல் வேண்டும். பழைய பாடசாலை முறைமையிலே ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த பழைய

பாடப் பயிற்சி, நெட்டுருப் யண்ணல், பயனற்ற, உயிரற்ற, அறிவியல் திரள்கள் ஆகியவற்றின் இடத்திலே 'மனித அறிவியல்களின் தொகுப்பு அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும் திறனை நாம் வைத்தல் வேண்டும்'³⁸ என வலியுறுத்திய லெனின் கல்வி நடைமுறையில் அதை நிறைவேற்றப் பெருமுயற்சி செய்தார்.

விவசாயிகளின் பண்பாட்டுத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதில் லெனின் மிகவும் அக்கறை செலுத்தினார். இதற்காக அறிவை வழங்கும் எல்லா வேலைகளையும் பாடசாலைக் கல்வி முதலியவற்றை விவசாயிகளது நேரடியானதும் உடனடியானதுமான தேவையுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என அவர் விரும்பினார்.

குபேர்னியா மக்கள் கல்வித் திணைக்களங்களின் முதியோர் கல்விக் கிளைகளது நிருவாகிகளின் மூன்றாவது அனைத்து ருஷிய மாநாட்டில் அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் பெரும்பகுதி விவசாயிகளின் பண்பாட்டுத் தரத்தை உயர்த்துவது பற்றியதாக அமைந்திருந்தது. அச்சொற்பொழிவின் இறுதிக் கூற்றிலே விவசாயிகளின் பண்பாட்டை எவ்வாறு உயர்த்தலாமெனக் கூறுகிறார். அவ்விறுதிக் கூறு பின்வருவதாகும் :

'பிரசாரம், கிளர்ச்சி, பாடசாலைக் கல்வி, முதியோர் கல்வி ஆகிய செயற்பாடுகளில் இந்தப் பிரச்சினை சோவியற்று ஆட்சிக்குட்பட்ட மக்களின் தகுதிக் கேற்ற வினைத்திறன் வாய்ந்த முறையோடும், மிகுந்த நிதானத்தோடும் முன்வைப்போம். இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே ஓரளவு அனுபவ அறிவு பெற்ற சோவியற்று ஆட்சி அதிகாரத்திலுள்ள மக்கள், எல்லாத் தொழில்களையும் புனர் நிர்மாணிப்பதற்கான நடைமுறை சாத்தியமான, வினைத்திறனுள்ள தெளிவான திட்டமொன்றுடன் விவசாயிகளிடம் செல்வார்கள். தற்போதைய கல்வித்தரத்தைக் கொண்டு விவசாயியும், தொழிலாளியும் இந்தப் பணியை நிறைவேற்ற முடியாதென்றும், அவர்கள் அசத்தம் வறுமை, நச்சுக் காய்ச்சல் முதலிய நோய்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்ப முடியாது என்றும் விளக்குவார்கள். இந்த நடைமுறைப்பணி பண்பாட்டு, கல்வி அபிவிருத்தியுடன் தெளிவாக இணைக்கப்பட்டு மையமான அம்சமாக விளங்க வேண்டும். அதைச் சுற்றி நாம் நமது கட்சியின் பிரசாரம் ஏனைய செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் நமது பாடசாலைப் பேதனை, கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் புறம்பான போதனை ஆகியவற்றையும் இணைத்தல் வேண்டும். மக்கள் திரளணியினரின் மிக அவசரமான அவசியமான நலன்களின்மேல் ஒரு சரியான பிடிப்பை உண்டாக்க இந்தப் பணி உதவும். மேலும் இது பண்பாடு, அறிவு ஆகியவற்றிலே ஏற்பட்ட பொதுவான அபிவிருத்தியை முக்கியமான பொருளாதாரத் தேவைகளுடன் பெருமளவுக்கு இணைப்பதன் விளைவாக கல்வி பெறுவதற்கான உழைக்கும் மக்களின் கோரிக்கையை நூறு மடங்கு உயர்த்துவோம். இரண்டு ஆண்டுகளில் மிகக் கடினமான இராணவப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்டோமானால், இதைவிட அதிக இடர்ப்பாடான பண்பாட்டு, கல்விசாரப் பிரச்சினைகளை ஐந்து முதல் பத்து ஆண்டுகளில் தீர்த்து விடுவோம்' என்பது பரம நிச்சயம். இதுவே நான் உங்களிடம் வெளியிட விரும்பிய கருத்து'³⁹

விவசாயிகளின் பண்பாட்டுத் தரத்தை உயர்த்துவதிலே அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியின் பங்கை லெனின் இச்சொற்பொழிவிலே நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதை எவரும் உணரலாம்.

மக்களது கல்வியையும், கல்வி மூலம் அவர்களது பண்பாட்டையும் விருத்தி செய்வதிலே நூல்கள் மிகவும் எளிதானதும், தாக்கமானதுமான கருவிகள் என லெனின் கருதினார்.

பொதுவாக இளைஞர்களதும் சிறப்பாகக் கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர்களதும், வேறு எல்லாவித இளைஞர் நிறுவனங்களினதும் பணிகள் புதிய சோசலிச சமூகத்தை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்டவையாகும். லெனின் இந்தப் பணிகளை ஒரே சொல்லில் வெளியிட முடியும் என்று நான் கூறிவிட வேண்டும். கற்பது என்பது அப்பணி எனக் கூறினார்.

கற்றலின் முக்கியத்துவத்தை அவர் சொற்பமாயினும் சிறிதே நன்று' என்ற கட்டுரையில் வெகு ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டுகின்றார். அவர் அக்கட்டுரையிலே :

'இங்கே அறிவின் பற்றாக்குறையை ஆர்வத்தாலும் அவசரத்தாலும் பிறவற்றாலும் ஈடுசெய்து கொள்ளும் (அல்லது ஈடுசெய்து கொண்ட விட்டோமெனக் கற்பனை செய்து கொள்ளும்) போக்கு நம்மிடம் மிகுதியாகவே இருப்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

'நமது அரசுப் பொறியமைவைப் புத்தமைக்கும் பொருட்டு எப்பாடுபட்டேனும் நாம் மேற்கொண்டதாக வேண்டிய பணி என்னவெனில் முதலாவதாகக் கற்றறிதல், இரண்டாவதாகக் கற்றறிதல், மூன்றாவதாகக் கற்றறிதல், கற்றறிபின்னர் அந்த விஞ்ஞான அறிவு பயனில்லாப் பண்டமாகவோ, ஆடம்பரமான வாய்ப்பேச்சாகவோ அமைந்து விடாதபடி அடிக்கடி நம்மத்தியில் இப்படி நேர்ந்து விடுவதை மறைக்காமல் ஒப்புக் கொண்டதாக வேண்டும்) விஞ்ஞான அறிவு மெய்யாகவே நமது ஊனும் குருதியுமாகி விடுமாறு முழுமையாகவும், மெய்யாகவும் நமது அன்றாட வாழ்க்கையின் உள்ளடக்கக் கூறாகிவிடுமாறு உறுதி செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும்'⁴⁰ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இளமைக்காலம் முதல் அமரத்துவம் அடையும் வரை இடையறாது நூல்களைப் படித்தவரும், தம் வாழ்நாளில் நூல்களை மிக நேசித்தவரும், அந்நூல்களைக் கற்றதன் மூலம் ஆழ்ந்த ஞானத்தைப் பெற்றவரும், அந்த ஞானத்தைப் பயன்படுத்திப் புதியதொரு சமூகப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியவருமான லெனின் மக்களுக்கு இவ்வாறு கூறுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

'ஒரு மனிதன் தனது ஆற்றலைப் படிக்கவும் எழுதவும் பயன்படுத்தல் வேண்டும். அவன் படிப்பதற்கு ஏதாவது இருத்தல் வேண்டும்'⁴¹ என்று கூறிய அவர் சோவியற்று ருஷியாவின் நூல் வெளியீட்டை முற்றிலும் புனர் நிருமாணம் செய்வதற்கான திட்டத்தை முன்வைத்தார். உலக வரலாற்றிலே முதன்முதலாக அரசு பொதுமக்களின் அறிவியல் பண்பாட்டுச் சர்வாம்ச விருத்திக்காக எல்லா வகையான

நூல்களையும் வழங்கும் பொறுப்பை எடுத்தது. 1920 களின் ஆரம்பத்திலே மக்கள் கல்விச் சமீபாரகம் நூல்களை வெளியிட்டு அவற்றை மக்களுக்கு வழங்கி வந்தது. லெனின் அப்பணி பற்றிக் குறிப்பிடுகையிலே :

'இன்றைய எமது வறிய நிலைமையிலும், ஓராண்டிலே 50,000 நூல்கள் வாசகசாலைகள் ஒவ்வொன்றின் மூலமும், செய்தித்தாள் பிரதிகள் இரண்டையும் அவசியமான பாடநூல்களையும், உலக இலக்கியங்களையும் விஞ்ஞானவியல், எந்திரவியல் பற்றிய நூல்களையும் விநியோகிப்பது⁴² எனக் கூறினார்.

லெனின் மக்களின் பண்பாட்டை விருத்தி செய்வதற்காக முறைசார் கல்வி முறையைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்தப் பெருமுயற்சி செய்தார். ஆத்மீக பண்பாட்டிலே செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற முறைசாராக் கல்விச் கூறுகள் நூல்நிலையங்கள், வாசகசாலைகள், பண்பாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்கள், வானொலி, பத்திரிகை, கலை இலக்கியங்கள் முதலிய அனைத்தையும் ஆக்கபூர்வமாகப் பயன்படுத்தும் முயற்சிகளையும் எடுத்தார்.

ஒரு நாட்டிலே அரசியல் சகலவற்றையும் தீர்மானிக்கிறது. மக்கள் அரசியல் பற்றிய அறிவைப் பெறாவிட்டால், அரசியல் ஆய்வு மூலம் விழிப்புணர்ச்சி அடையாவிட்டால், பொதுப் பணி ஆற்றவும், சமூகத் தீங்குகளை அகற்றவும் முனைப்பாகச் செயற்பட மாட்டார்கள் என்பதை நன்றாக உணர்ந்த லெனின் மக்களுக்கு அரசியற் கல்வி அளிப்பதற்காக சோவியற்றுக் குடியரசு எங்கும் அரசியல் கல்வித் திணைக் களங்களை நிறுவினார். அரசியல் கல்வித் திணைக்களங்களின் இரண்டாவது அகில ருஷிய காங்கிரஸ் அறிக்கையில் :

'அரசியல் கல்வி என்றால், நடைமுறைப் பயன்கள் என்று பொருளாகும். இந்தப் பயன்களை எவ்வாறு அடைவது என்று மக்களுக்குக் கொடுப்பது என்று பொருளாகும். மற்றவர்கள் முன்னுதாரணமாக இருப்பது என்று பொருளாகும் என விளக்கிய லெனின் 'சிவப்பு நாடா பணியையும் கையூட்டினையும் எதிர்த்துப் போராட நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய பண்பாடு நமக்குத் தேவை. அது ஒரு புரையோடிய புண், இராணவ வெற்றிகளோ அரசியற் சீர்திருத்தங்களோ அதைக் குணப்படுத்த முடியாது. அதன் மெய்யான இயல்பு காரணமாக அதை இராணுவ வெற்றிகளாலும், அரசியல் சீர்திருத்தங்களாலும் குணப்படுத்த முடியாது. ஆனால் பண்பாட்டு மட்டத்தை உயர்த்துவதால், குணப்படுத்த முடியும். அது அரசியல் திணைக்களங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டிய பணியாகும்.

பண்பாட்டு மட்டத்தை உயர்த்தும் பணி நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள மிக அவசரமான பணிகளில் ஒன்றாகும். அரசியற் கல்வித் திணைக்களங்கள் கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய பணி அது⁴³ என அவற்றின் பணிகளையும் தெளிவுபடுத்தினார்.

மக்களின் பண்பாட்டை உருவாக்குவதில் ஒரு நாட்டில் அரசியற் கல்விக்கு இத்துணை முக்கியத்துவம் அளித்தவர் லெனின் அவர்களே எனத் துணிந்து கூறலாம்.

1917ஆம் ஆண்டு அக்தோபர் சோசலிசப் புரட்சிக்குப் பின்னர் உடனடியாக நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பண்பாடு, கல்வி ஆகியவைகளுக்காக கழகங்களும், இல்லங்களும், நூலகங்களும், கிராமிய வாசகசாலைகளும் திறக்கப்பட்டன. அவை அரசியற் கல்வி, பண்பாட்டுப் பணிகள் கல்விப் பணிகள் ஆகியவற்றின் முக்கிய நிலையங்களாக விளங்கின. இவை யாவும் மக்களின் முனைப்பால் நிறுவப்பட்டன.

1918-20 ஆண்டுகளுக்கிடப்பட்ட காலப்பகுதியில் மாஸ்கோ நகரில் மட்டும் தொழிலாளர் கழகங்களின் எண்ணிக்கை ஆறு மடங்காக அதிகரித்தன.⁴⁴ மத்திய ஆசியாவில் இயங்கி வந்த நூலகங்கள், கிராமிய வாசகசாலைகளின் தரவுகளை ஆராய்ந்த லெனின் மக்கள் 'கல்விக் கமிசாரகத்தின் பணிகள்' என்ற கட்டுரையில் இத்தரவுகள் தொழிலாளர் விவசாயிகள் மத்தியில் அறிவுத் தாகம் வியக்கும்படியாக இருப்பதையும், அவர்கள் கல்வியைப் பெறவும், நூல்நிலையங்களை அமைக்கவும் பெரும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறதையும், அது உண்மையில் மக்கள் இயக்கமாயுள்ளதையும் காட்டுகின்றன.⁴⁵ என்று குறிப்பிட்டார்.

பண்பாட்டுப் புரட்சியிலே முன்னணிப் படையாக விளங்கிய தொழிலாளி வர்க்கம் புதிய மக்கள் பண்பாட்டைக் கிராமப் புறங்களில் விவசாயிகள் மத்தியில் விருத்தியுறச் செய்பவர்களாகவும் விளங்கினார்கள். 1923 ஆம் ஆண்டு லெனின் 'முதலாளித்துவத்திலே நகரத்தின் அரசியல், பொருளாதார ஒழுக்க நெறி, உடலியல் முதலியவை சார்ந்த ஊழல் கிராமப் புறங்களில் புகுத்தப்பட்டது. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இவற்றுக்கு நேர்மாறானவற்றை நகரங்கள் கிராமப்புறத்தில் புகுத்துவதற்குத் தாமாகவே முற்பட்டிருக்கின்றன'⁴⁶ எனத் தமது அவதானிப்பை வெளியிட்டார்.

வானொலி முதலிய ஒலிபரப்புச் சாதனங்கள் கலையையும், பண்பாட்டையும் மேம்படுத்துவதில் தாக்கமான கருவிகள் என்பதை உணர்ந்த லெனின் அவற்றைப் பண்பாட்டுப் புரட்சிப் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்தினார். சோவியற்று ஒலிபரப்பு முறைமையின் வரலாறு லெனின் பெயருடன் பிரிக்க முடியாதவாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளதெனலாம்.

1920ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 5ஆம் திகதி லெனின் வானொலியைக் கண்டுபிடித்தவர்களுள் ஒருவரான பொஞ்சு-புறுயேவிச் என்பவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'நீங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும் பாரிய வேலையான வானொலிக் கண்டுபிடிப்புக்காக உங்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த நன்றியையும் ஆதரவையும் தெரிவிப்பதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்துகிறேன். நீங்கள் செயற்பட வைத்துள்ள தாளில்லாததும், தூரங்கள் அற்றதுமான செய்தித்தாள் மகத்தான சாதனையாகும். இப்பணிக்காகவும் இதுபோன்ற பணிக்காகவும் எந்தவகையில் சாத்தியமானதுமான ஒவ்வொரு வழியிலும் உங்களுக்கு நான் துணை புரிவேன்.'⁴⁷ என எழுதியதன் மூலம் மக்கள் சார்பான அவரது அபிலாசைகள் வெளிப்படுவதை உணரலாம்.

1918ஆம் ஆண்டிலே மாஸ்கோவிலிருந்து ஒலிபரப்பாகின்ற வானொலிச் செய்திகளை அநேக நகரங்களிலும், பெரிய புகையிரத நிலையங்களிலும்

வாசிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. 1921ஆம் ஆண்டிலே வானொலி ஒலிபெருக்கிகள் ஆறு மாஸ்க்கோ சதுக்கங்களிலே நிறுவப்பட்டன. முதலாவது ஒளிபரப்பு வலையமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. செய்தித் தாள்களிலிருந்து முக்கிய குறிப்புகள், விரிவுரைகள் அறிக்கைகள் தினமும் ஒளிபரப்பப்பட்டன. 1922ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டிலே மாஸ்கோ வானொலி நிலையம் அக்காலத்தில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த நிலையமாக விளங்கியது. அது பரீட்சார்த்த ஒளிபரப்புக்களை ஆரம்பித்தது⁴⁸

லெனினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒளிபரப்பு முறைமை தீவிரமாகப் பண்பாட்டுப் புரட்சியில் பணியாற்றியது. புதிய மனிதனின் மனப்பாங்குகளை உருவாக்குவதிலும், பழையபாணி நடைமுறைகளையும் பழைய பழக்க வழக்கங்களையும் சோவியற்று மக்களின் வாழ்விலும், உள்ளங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்திய முதலாளித்துவக் கருத்தியலை ஒழிப்பதிலும் பெரும் பணியாற்றியது எனலாம்.

மக்கள் கல்லாமையிலும், அரைகுறைக் கல்லாமையிலுமுள்ள நிலைமையிலே சினிமா மூலம் நிறைவேற்றத்தக்க கல்விச் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றிச் சிந்தித்ததுடன் அதன் தொடர் விருத்தியை, ஏனைய கலைகளில் போல் கல்வித்துறையில் மட்டுமன்றி கவின் கலைப்பரப்பிலும்-பண்பாட்டுப் புரட்சியுடன் இணைத்தார்.

சோசலிசப் புரட்சி நடைபெற்ற பின்னர் சினிமாத்துறையிலே பெரும் குழப்பங்களும், ஒழுங்கீனங்களும் நிலவின. இவற்றைச் சீர்செய்வதற்காக 1919ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்த்து 25 ஆம் திகதி ஒரு வரைபு ஆணை விவாதிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எதிர்கால சினிமாவின் வளர்ச்சிக்கு, உயிர்நாடியான இந்த ஆணைக்கு லெனின் கையெழுத்திட்டார் என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்⁴⁹. லெனின் அவசமான அரசு பணிகளுக்கு மத்தியிலும் சினிமாவைப் பற்றிச் சிந்திக்க மறக்கவில்லை என்பது வியப்புக்குரிய விடயமாகும். சினிமா மக்களைக் கவரும் மாபெரும் கலை என்ற வகையில் மக்களின் பண்பாட்டை மேன்மையை அடையச் செய்வதற்கான பணிகளை அதன்மூலம் நிறைவேற்றலாமென எதிர்பார்த்தார். நாட்டிலே உள்ள சினிமாப்படங்களின் நிலை பற்றி அடிக்கடி கல்விக்கான மக்கள் கமிசாரக அதிகாரியான ஏ.வி. லுனாசார்ஸ்க்கி என்பவருடன் உரையாடுவார், அவ்வாறு உரையாடும்போது சோவியற்றுக் குடியரசிலே 'கலைகளுள் சினிமாக்கலையே மிகவும் முக்கியத்துவமான கலையாகும்'⁵⁰. எனக் கூறியுள்ளார்.

மக்களின் அக உலகிலும், உணர்வுகளிலும் சினிமா சர்வாம்சத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதனாலும், கட்புல செவிப்புல சாதனமாக ஒரே நேரத்தில் பயன்படுவதனாலும், அது சமூக அபிவிருத்தியிலும் அறிவையும் மனப்பாங்குகளையும், விருத்தி செய்வதிலும், ஆத்மீகப் பண்பாட்டை உருவாக்குவதிலும் ஒரு முக்கியமான சாதனமாக விளங்குகின்றது.

இச்சோவியற்றுக் குடியரசிலே லெனினது நெறிப்படுத்தலின் கீழ் புனர் நிருமாணம் செய்யப்பட்ட சினிமா பெருவளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளது. முற்றிலும்,

புதுவகையான சினிமா அரங்கு அதாவது சிறுவர் சினிமா அரங்கின் பிறப்பிடமாக சோவியற்றுக் குடியரசே விளங்குவதன் மூலம் லெனினது வழிகாட்டலின் மகத்துவத்தை உணரக்கூடியதாக உள்ளது. இந்தச் சிறுவர் சினிமா அரங்குகள் இளந்தலைமுறையினருக்கு கலையை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அவை அவர்கள் வாழ்வில் தமது இடத்தை அறிந்து கொள்ளவும் மனிதனின் ஆத்மீக அழகை உணரவும், தீயவைகள் எத்தகைய வடிவில் இருந்தாலும் அவற்றை அறிந்து நிராகரிக்கவும் துணைபுரிகின்றன.

1917ஆம் ஆண்டு அக்தோபர் புரட்சிக்கு முன்னரும் எழுத்தாளர், கவிஞர், பலதுறைக் கலைஞர் ஆகியோர் தமது வாசகர், கேட்போர், பார்வையாளர், இரசிகர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க உண்மையாக விரும்பினார்கள். அவர்களுக்காக ஆக்கங்களை ஆக்கி அளிக்க ஆவலாய் இருந்தனர். ஆனால் சார் அரசு மக்களின் அழகியற்கலை விருத்திக்கு எவ்வித அக்கறையும் காட்டவில்லை. ருஷியப் பேரரசின் சட்டக் கோவையில் மக்களின் கலை இலக்கிய விருத்திக்கும், அவற்றை மக்களுக்கு வழங்குவதற்கும் ஒரு ஏற்பாடும் இடம்பெறவில்லை. பேரரசில் ருஷிய இனமல்லாத இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தகைய இலக்கியப் படைப்புகளையும் வெளியிட முடியாதிருந்தது. ருஷியப் பேரரசிலே பெரும்பான்மை மக்கள் தமது படைப்புகளை ஆக்குவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படவில்லை. அதிகார வர்க்கம் ஒவ்வொரு தேசிய மக்களும் தமது சொந்தப் பண்பாட்டை விருத்தி செய்யும் இயற்கையான ஆர்வத்தை பலாத்காரமாக நசுக்கியொடுக்கியது.⁵¹

தொழிலாளர் வர்க்கம் ருஷியாவிலே ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பண்பாட்டுப் புரட்சி, பண்பாட்டு, அறிவியல் பெறுமதிகளை மக்கள் சொத்தாக மாற்றும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. 1918ஆம் ஆண்டு சனவரியில் நடைபெற்ற சோவியற்றுக்களின் அகில-ருஷிய காங்கிரசில் சொற்பொழிவாற்றிய லெனின் 'பழங்காலத்தில் தொழில்நுட்பம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் பயன்கள் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கிடைக்குமாறும், ஏனையோருக்கு அடிப்படைத் தேவையான கல்வியும் மேம்பாடும் கிடைக்காதவாறும் செய்யவே மானுட மோதலையும், மனித மூளையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பொழுதிலிருந்து விஞ்ஞான அற்புதங்களும், பண்பாட்டுச் சாதனைகளும் தேசம் முழுவதற்கும் உரித்தானவையாகும். இனிமேல் மனித மூளையும், மனித மோதலையும் மக்களை ஒடுக்கவும், சுரண்டவும் என்றுமே பயன்படுத்தப்படமாட்டா'⁵² எனக் கூறியதற்கிணங்க அறிவியல், பண்பாட்டு அமிசங்களை முற்று முழுதாக மாற்றியமைத்தார்.

பண்பாட்டுப் புரட்சியின் மக்கள் சார் இயல்புகளை முறையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு கலை இலக்கியங்களிலே படைப்பாற்றல் சுதந்திரம் பற்றிய லெனினது போதனை அவசியமானது. ஆக்கப் படைப்பாளியின் சொந்தப் படைப்பாற்றல் அபிலாசைகளும், மக்களின் அரசியல், சமூக, பொதுப் பண்பாட்டு இலக்குகளும், இயற்கையாகவும், தன்முனைப்பாகவும் ஒன்றிணைவதிலே வெளிப்படுகின்றது எனலாம்.

'இந்த விடயம் பற்றி லெனினது நிலைப்பாடு 'கட்சி அமைப்பும் கட்சி இலக்கியமும்' என்ற அவரது கட்டுரையில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'இலாபம் சம்பாதிக்கின்ற, வர்த்தக மயப்படுத்திய முதலாளித்துவ அச்சியந்திரம். முதலாளித்துவ இலக்கியப் பிரசாரம், தனிமனிதவாதம், அதிகார வர்க்கம் அராஜகவாதம், இலாப முனைப்பு ஆகியவற்றுக்கு எதிர்முரணாக சோசலிச தொழிலாளி வர்க்கமானது கட்சி இலக்கியக் கோட்பாடுகளை முன்வைக்க வேண்டும். இயலுமானவரை இக்கோட்பாட்டைப் பூரணமாகவும், நிறைவாகவும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்'⁵³ என அக்கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே ஆக்க வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும், கலைஞனும் 'எப்பொழுதும் தனது கண்களுக்கு முன்னால் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்'⁵⁴ எனக் கூறினார். அவர்கள் தொழிலாளர் விவசாயிகளின் எண்ணங்கள், தேவைகளிலிருந்து விலகிவிடக்கூடாது. அவர்கள் அந்த மக்களுக்காக அவர்கள் பெயரிலே பணியாற்றுவதல் வேண்டும் என்பது அவரது வேண்டுகோளாகும்.

முதலாளித்துவ சமூகத்திலே மக்களை அவர்களது பண்பாட்டிலிருந்து பிரித்து வைத்த இடைவெளிகளுக்குப் பாலமிடவும், பண்பாட்டுக் களஞ்சியங்களை மக்கள் சொத்தாக மாற்றவும், இளம் சோவியற்று ருஷியா, மில்லியன் கணக்கான மக்களின் கல்வித் தரத்தையும் பண்பாட்டு மட்டத்தையும் மேன்மையுறச் செய்வதற்கு பாரிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. மக்களின் பண்பாட்டு மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கான பிரதான வழிமுறைகள் பொதுமக்கள் கல்வியிலே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சோவியற்று ருஷியாவுக்கு வருகை தந்த எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் மக்களின் பண்பாடு வியத்தகு வகையில் விருத்தியடைந்துள்ளதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். ஹெபர்ட் வெல்ஸ் என்பவர் 'நிழல்களின் ருஷியா' என்ற தமது நூலில் ஒளிவு மறைவில்லாத ஆச்சரியத்துடன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'பிணக்குகளும் குளிரும், பஞ்சமும் பரிதாபத்துக்குரிய தன்மைகளும் கொண்ட இந்த அன்னிய ருஷியாவிலே இன்று உண்மையில் வளமான இங்கிலாந்திலும், செல்வம் மிக்க அமெரிக்காவிலும், உள்ளடக்க முடியாத ஒரு இலக்கியப் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ... பட்டினியால் வாடுகின்ற ருஷியாவிலே நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் மொழி பெயர்ப்பு வேலைகளிலே ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் மொழி'' பெயர்க்கப்படும் நூல்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு அச்சிடப்படுகின்றன. இந்தப் பணி தற்போது ஏனைய நாட்டு மக்கள் கொண்டிராத அளவுக்கு உலக சிந்தனைகளின் அறிவைப் புதிய ருஷியாவுக்கு வழங்குகின்றதெனலாம்.'⁵⁵

லெனினது தமையின் கீழ் கல்வி மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மக்கள் பண்பாட்டின் விளைவுகள் புதிய மனிதனை வார்த்தெடுப்பதில் பல்வேறு வகையிலும் வெளிப்பட்டதெனக் கூறலாம். சுரண்டல், சமூகச் சமமின்மை, வர்க்க முரண்பாடுகள் ஆகியவை மக்களை அமைதியான முறையில் முன்னேற்றுவதற்கு

விடவில்லை. ஒரு மனிதனின் சர்வாம்ச விருத்தியானது மனித செயற்பாட்டின் ஒவ்வொரு துறையின் விருத்தியும் கம்ப்யூனிச சமூகத்தின் விஞ்ஞான, தொழிநுட்ப, சமூக பண்பாட்டு முன்னேற்றத்தின் மூலம் ஏற்படும். சமூக உறவுகளுமாகுமென மார்க்ஸ், ஏங் கல்ஸ், லெனின் ஆகியோர் அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கூறினர்.

ஒவ்வொரு மனிதனதும் சர்வாம்ச விருத்தியானது மிகவும் முக்கியத்துவமான சமூகப் பணியாகும். இது சிறப்புரிமை பெற்ற சிலபேருடையதாகவன்றி, சமூகத்தில் சகல உறுப்பினர்களதும் விருத்தி பற்றிய விடயமாகும். மேலும் அத்தகைய விருத்தியானது பல்வேறு தொழிற்பாடுகளின் எளிய இணைப்பாகக் கருதக்கூடாது. ஆனால் உழைப்பு, சமூக அரசியற் செயற்பாடு, பண்பாடு ஆகியவற்றிலே ஒவ்வொரு மனிதனதும் படைப்பாற்றலை உறுதிப்படுத்துவதாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

லெனின் தமது வாழ்வையும், சிந்தனையையும் தமது இலட்சி யத்துக்காக அர்ப்பணித்த நேர்மையான ஒரு உத்தம மனிதன் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். அவர் தாம் விசுவாசித்த மாக்ஸிய சித்தாந்த அடிப்படையிலும், இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத உலகப் பார்வை மூலமும், ருஷியாவின் அரசியல், பொருளாதார சமூக, கல்வி, பண்பாட்டு இயல்புகளையும், செயற்பாடுகளையும் உற்று நோக்கி சமூக இயக்கத்தின் வரலாற்று விதிகளைக் கற்றறிந்து கல்வியும் பண்பாடும் பற்றியும் கல்விக்கும் பண்பாட்டுக்கும் உள்ள இடைத்தாக்கம் பற்றியும் திடமாகவும், ஒளிவுமறையு இன்றியும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

முடிவுரை

மனிதன் இயற்கையின் மகத்தான படைப்பு. அவன் அற்புதமான ஆத்மீக வளங்களையும், தனித்துவமான வலிமைகளையும் பெற்றுள்ளான். அவன் தன் சமூக வாழ்வில் அவற்றைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதனதும், முழு மனித சமூகத்தினதும் வாழ்வை வளமிக்கதாகவும், பூரணத்துவமானதாகவும் இன்பகரமானதாகவும் ஆக்க முடியும்.

இவ்வுண்மையை நன்குணர்ந்த கடந்த காலத்தில் மாபெரும் சிந்தனையாளர்களான தோமாஸ் மூர் தொம்மாசோ கம்பனெல்லா, ஜீன் ஜக் ரூசோ, ரொபேட் ஓவன், ஆகியோரும் ஏனைய மனிதாபிமான சிந்தனையாளர்களும், ஒவ்வொரு மனிதனதும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த திறன்களை விருத்தியுற் செய்வதற்குரிய சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்குவதனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சமூகத்தின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவார்கள் எனக் கருதினர்.

அவர்களது கனவுகள் உலகில் நீண்டகாலமாக செயல் வடிவம் பெற முடியாமல் இருந்தமைக்கு தத்துவக் கருத்துக்களுக்கும், நடைமுறைக்கும் இடையே நிலவிய முரண்பாடே காரணமெனலாம்.

இந்த மனிதாபிமான சிந்தனையாளர்களின் கனவுகள் கார்ல் மார்க்ஸினுடைய கம்யூனிச தத்துவத்திலே விஞ்ஞான பூர்வமாகச் செயல் வடிவம் பெறத்தக்க வகையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதென மார்க்ஸிய வாதிகள் நம்புகின்றனர். மார்க்ஸின் தத்துவத்துக்கிணங்க கம்யூனிசத்தின் உயர் இலக்கானது, சகல தளைகளிலிருந்தும் மனிதனைவிடுதலை செய்வதும் அவனை ஆக்கபூர்வமான ஆளுமையுடையவனாகவும், ஆத்மீக அடிப்படையில் திருப்தியான வாழ்க்கை நடத்துபவனாகவும் மாற்றுவதாகும்.

சோசலிசம் என்பது கம்யூனிசத்தின் முதற் படியாகும். அது, சமூகத்தின் ஒவ்வொரு மனிதனதும் உயர் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் சர்வாம்ச வளர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் முதலாளித்துவத்தின இடையில் பதிலிடப்படுகிறதென்பது வெளித்து கருத்தாகும்.

1917ஆம் ஆண்டு அத்தோபர் சோசலிசப் புரட்சி மூலம் ருஷியாவிலே அவர் உருவாக்கிய சோவியற்றுச் சோசலிச சமூகத்தின் கல்வியினது அடிப்படை

நோக்கமானது வளமான அறிவும், உயர்ந்த ஒழுக்க நெறிக் கோட்பாடுகளும், உயர் மனித நேயப் பண்பாடும் புதிய உலக நோக்கும் செப்பமான உடல்வாகும் கொண்ட சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெற்ற நவீன மனிதனை உருவாக்குவதாகும்.

இந்தத் தலையாய நோக்கத்தின் அடிப்படையிலும் அந்நோக்கத்தை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கும் இலட்சியத்துடனும் லெனின் கல்வி பற்றிச் சிந்தித்தார். செயற்பட்டார். இது அவரது இலட்சிய நோக்கில் அவரது சமூகப் பணியின் பிரிக்க முடியாத கூறாகும். அவரது கல்விச் சிந்தனைகளைப் பற்றிக் கருத்துவற்றி ஆய்வு செய்ததன் விளைவாக அவரது கல்விச் சிந்தனைகளில் அடங்கியுள்ள மூலாதாரக் கல்விக் கோட்பாடுகள் எனப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

- (1) கல்வி சமூக அமைப்பு முழுமையின் பிரிக்க முடியாத ஓர் இணைகூறாகும். கல்வி எப்பொழுதும் சமூக அமைப்புக்குச் சேவை செய்யும் பான்மையிலேயே உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே சமூக அமைப்பின் ஏனைய கூறுகளில் ஒத்திசைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாது, கல்வியில் மாத்திரம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கல்வி நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியாது.
- (2) கல்வி எக்காலமும் வர்க்க சார்பானது. சமூக அமைப்பிலே எந்த வர்க்கங்கள் ஆதிக்க நிலை பெறுகின்றனவோ அந்த வர்க்கங்கள் தமது வர்க்க நலன்களைப் பேணும் வகையில் கல்வியைப் பயன்படுத்துகின்றன.
- (3) கல்வியும் உற்பத்தி உழைப்பும் திட்டமிட்டு இணைக்கப்படுவதுடன், பஸ்தொழி நுட்பக் கல்வியை மூலாதாரமாகக் கொண்டு கல்வி அமைப்பு உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதுடன் சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெற்ற மனிதனையும் உருவாக்க இயலும்.
- (4) எத்தகையதொரு பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்கும் கல்வி வலுமிக்கதொரு ஊடகமாகும்.

லெனின் இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தாம் தலைமை தாங்கி வழி நடத்திய சோவியற்றுச் சோசலிச ருஷியாவிலே கல்வியை மாற்றியமைக்க இடையறாது முயற்சித்தார்.

இன்று உலகிலே கல்வியில் சம வாய்ப்புகள் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றது. இந்த எண்ணக்கரு பெரும்பாலும் உலகின் எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் 'வாய்ப்புக்களின் சமத்துவம்' என்பதாகக் கருதப்படுவதை நாம் உணர்கிறோம். 'ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பொதுக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பை அளிப்பது' என்பது அவ்வெண்ணக்கருவின் நடப்பியல் அர்த்தமாக அந்நாடுகளில் கொள்ளப்படுகின்றது.

லெனின் கல்விக் கோட்பாடுகளின்படி, கல்வியில் சமவாய்ப்புகள் என்பது முதலாவதும் முக்கியமானதுமான மக்கள் அனைவரும் சர்வாம்ச வளர்ச்சி பெறும்

பாதையில் உள்ள சகல சமூகத் தடைகளையும் அகற்றுவதுடன் பொருளியல் ரீதியிலும் உளவியல் ரீதியிலும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் மேன்மேலும் கற்கத் தூண்டுவதுமாகும்.¹

வெளிண்து சோசலிசப் புரட்சியான்து ருசியாவிலே முக்கியமான சனநாயகக் கோட்பாடுகளைப் பிரகடனப்படுத்தியதுடன், அவற்றைக் கல்வி முறைமையின் மூலாதாரச் செயன்முறைகளாகவும் ஆக்கியுள்ளது.

வெளின் தமது கல்வி நோக்கத்தை எய்துவதற்காக சோவியற்று ருஷியாவிலே பல கல்விசார் முயற்சிகளைத் தாமே தலைமை தாங்கி மேற்கொண்டார். அம்முயற்சிகளுள் முக்கியமானவையென்ப பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் :

- (1) எல்லா மக்களும் கல்வி கற்பதற்குரிய சர்வசன உரிமை வழங்கப்பட்டமை.
- (2) கல்வி நிறுவனங்களில் அனுமதி பெறுவதற்கான தேசிய, சமூகத் தடைகளை அகற்றியமை.
- (3) தனியார், மற்றும் சிறப்புரிமை பெற்ற கல்வி நிறுவனங்களை ஒழித்து, அரசு கல்வி நிறுவனங்களை மாத்திரம் நிறுவியமை.
- (4) சகல மட்டங்களிலும் இலவசக் கல்வி.
- (5) கல்லாமை ஒழிப்புக்கும், முதியோர் கல்விக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்தமை.
- (6) எல்லா இன மக்களும் தமது சுய மொழியில் கல்வி கற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டமை.
- (7) மக்கள் அரசியற் கல்வி பெற வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தியமை.
- (8) கல்வியுடன் உற்பத்தி உழைப்பை இணைப்பதற்கும், பல்தொழிநுட்பக் கல்வியைக் கல்வி முறைமையின் அடியாக்குவதற்கும் முதன்மை அளித்தமை.
- (9) ஒரு சீரான கல்வி முறையை உருவாக்கியதோடு, எல்லாப் படிநிலைகளிலும் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தமை.

வெளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் தொழிலாளி, விவசாயி, ஏனைய உழைக்கும் மக்களின் அபிலாசைகளையும், நலன்களையும் நடைமுறை சாத்தியமாக்குகின்ற தலையாய இலக்கை மூலாதாரமாகக் கொண்டவையாகும்.

வெளின் தமது கல்விக் கோட்பாடுகளை நிறைவு செய்வதில் சோவியற்றுச் சோசலிச ருஷியாவிலே பெருமளவு வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பதற்கு 1917ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் உருவாகிய புறநிலை யதார்த்த நிலைமைகளும் சோவியற்று ருஷியாவைத் தரிசித்த ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் கல்வியியலாளர்கள், கல்விச் சிந்தனையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரது கருத்துரைகளும், சோவியற்று ருஷியாவின்து மக்களின் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியை உற்று நோக்கி அவதானித்தவர்களது கூற்றுகளும் சான்று பகருகின்றன.

'சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன்னைய ருஷியாவிலே 75 நூற்று வீதமானோர் கல்வியறிவு அற்றவர்கள். சார் ஆட்சி அலுவலர்களின் கணிப்பு ருஷியாவிலே கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே சாத்தியமாகும்; அதாவது

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சாத்தியமாகாது என்பதாகும். ஆனால் லெனின் தலைமையில் அவரது நெறியாள்கையின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சோவியற்று அரசு பதினைந்து ஆண்டுகளில் இப்பணியை நிறைவேற்றியது² என்பதை சோவியற்று அரசின் கல்வித் தரவுகளும், புள்ளி விபரங்களும் நிரூபிக்கின்றன.

முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பைக் கொண்டதும், உலகில் தலைசிறந்த சனநாயக நாடெனக் கருதப்படுவதுமான ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து சோவியற்று ருஷியாவின் கல்வி முறைமையை அவதானிக்கச் சென்ற பல கல்வி இயலாளர்கள் அதன் கல்வி முறைமையின் நடைமுறைச் சாதனைகளை வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து சோவியற்று ருசியாவைத் தரிசிக்கச் சென்ற பல ஆசிரியர் குழுக்கள் ஒன்றின் தலைவரான லோறன்ஸ் ஜிடேரிதிக் என்பவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். 'தேசிய முன்னேற்றத்துக்கான ஒரு வழியாகக் கல்வியை சோவியற்று ருஷியா பயன்படுத்துமாளுக்கு நாம் பயன்படுத்தவில்லை. நாம் சென்றவிடமெல்லாம் கல்வி விருத்திக்கு மக்களின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் கண்டோம். ஆகையால் நாம் பெற்ற ஒரே உணர்வு ஆச்சரியமே³.

1928ஆம் ஆண்டில் புகழ்பெற்ற அமெரிக்கக் கல்விச் சிந்தனையாளரும் தத்துவவாதியும், ஆசிரியருமான 'ஜோன்ரூயி' சோவியற்று ருஷியாவுக்கு விஜயம் செய்து பல பாடசாலைகளைத் தரிசித்து அவை எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றனவென ஆராய்ந்தார். அந்நாடு கல்வியிலே பதினொரு ஆண்டுகளிலே பெற்ற பெரு வெற்றிகளையிட்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார். அவர் அவதானித்ததும் தமது விஜயத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது குறிப்பிட்டதுமான பிரதான விடயம் யாதெனில் வரலாற்றிலே முன்னர் எப்பொழுதும் இல்லாத முறையில் இளம் சந்ததியினர் கல்வி பெறுவதாகும்.

சோவியற்றுப் பாடசாலைகளிலே புதிய வகையான மனிதன் உருவாக்கப்படுகின்றான். அவனது சிறப்பியல்பின் அமிசங்களானவை கூட்டுழைப்பின் உணர்வும், மக்களுக்கு உதவுவதும், பொதுநலன்களுக்காகப் பணிபுரிவதுமாகும். இந்த வகையில் ஜோன்ரூயி சோவியற்றுக் கல்வி முறைமையிலே மனித நேய உணர்வைக் கண்டார். 4

பிரித்தானிய கன்ரப்பெரி பீடாதிபதி அதிவணக்கத்துக்குரிய ஹியூலெட் ஜோன்சன் என்பவர் சோவியற்று ருஷியாவுக்குப் பலமுறை விஜயம் செய்து, அதன் பத்துறை வளர்ச்சியை நிதர்சனமாக ஆய்வு செய்து 'சோசலிசமான உலகின் ஆறிலொரு பகுதி' 'சோவியற்றுப்பலம்' 'சோவியற்றின் வெற்றி' ஆகிய நூல்களை எழுதினார். அந்நூல்களிலே கல்வி உட்படச் சகல துறைகளிலும் சோவியற்று ருஷியா பெற்ற சாதனைகளை அனுபவ ரீதியாக விளக்கியுள்ளார்.

அவரது பின்வரும் கருத்துரைகள் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகள் மூலம் அவர் முன்வைத்த கல்விக் கோட்பாடுகளின் நடப்பில் வெற்றியை உறுதிப்படுத்துவனவாகும்.

'சோவியற்று ஒன்றையத்தைப்போல் கல்விக்கு அதி முக்கியத்துவம் அளித்த நாடு எதுவும் உலகில் இல்லை'

'நாகரிக வரலாற்றிலே கல்வி பெறுவதில் உள்ள சகல பொருளாதாரத் தடைகளையும் அகற்றிய நாடு இதுவாகும்'.⁵

சோவியற்றுச் சோசலிச ருஷியாவை அடியொற்றி உருவாகிய மேலைத்தேய சோசலிச நாடுகளினதும், மக்கள் சீனா, வடகொரியா, வியட்நாம் முதலிய கீழைத் தேய சோசலிச நாடுகளினதும் கல்வி முறைமையின் வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளாக லெனினது கல்விக் கோட்பாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை யாவரும் அறிவர். அந்நாடுகள் கல்வியில் ஏற்படுத்திய சாதனைகளில் லெனினது கல்விக் கோட்பாடுகளுக்குப் பெரும் பங்குண்டு என்பதை மறுக்க முடியாதெனலாம்.

லெனின் தமது கல்விச் சிந்தனைகளை எழுந்தமாதானமாக முன்வைக்கவில்லை. உலகிலே மனித சமூக இயக்கத்தின் பொது விதிகளை உற்றுணர்ந்தும், கல்வியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் காரணிகளின் புறநிலை விதிகளை ஆய்வு செய்தும் தமது கல்விக் கோட்பாடுகளை ருஷிய நாட்டுக்கு மாத்திரமன்றி, முழு உலகுக்கும் இசைவானதாக உருவாக்கி அமைத்தார் எனக் கூறலாம்.

அவரது புதிய உலகப் பார்வையையும், கல்விக் கோட்பாடுகளையும், ஏற்றுக் கொள்ளாத இருபதாம் நூற்றாண்டின் கல்விச் சமூகவியலாளர்களும், கல்விச் சிந்தனையாளர்களும் தமது கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளில் அவர்களை அறியாமலே, தவிர்க்க முடியாதவாறு, லெனினது கல்விக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அமிசங்களை வலியுறுத்துவதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

'நவீன கல்விச் சமூகவியலானது சமூகவியற் கோட்பாடு, தத்துவம், பொருளியல், அரசியற் கோட்பாடு, சமூக மானுடவியல், உளப் பகுப்பாய்வு, உளவியல் ஆகியவற்றிலிருந்து எண்ணக் கருக்களைப் பெற்று, அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது.⁶

'கல்விச் சமூகவியலானது, குடும்பம், கல்விமுறைமை, பொருளியல், அரசியல் ஆகியவை பற்றியும் அவற்றின் இடைத் தொடர்புகள் பற்றியும் கருத்துச் செலுத்துகின்றன. அது சமூக நிறுவனங்கள் பற்றியும், அவை ஈடுபட்டுள்ள சமூகமயமாக்கற் செயன்முறை பற்றியும் கருத்துச் செலுத்துகின்றது'.⁷

'இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் சிந்திக்க கல்விச் சமூகவியலாளர் களான எமிர் டெர்க்கைம், ரல்கொற்பார்சன்ஸ் ஆகியோரது முக்கிய கருத்துக்களைக் கலாநிதி சபா. ஜெயராசா அவர்கள் 'கல்விச் சமூகவியல் பற்றிய எண்ணக் கருத்துக்கள்' என்ற கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள்.⁸

இத்தகைய கல்விச் சமூகவியலாளர்களின் கல்விக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய நவீன கல்விச் சமூகவியலின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் லெனினது 'கல்வி சமூக முழுமையின் ஒரு கூறு' என்னும் கோட்பாட்டை அடியொற்றிச் செல்வதை நாம் காணலாம்.

'கல்வி எப்பொழுதும் வர்க்க சார்பானது' என்னும் லெனினைது முக்கியமான கல்விக் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பிரித்தானிய கல்விச் சமூகவியல் அனுபவ ரீதியாக சான்றுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

'பிரித்தானிய கல்விச் சமூகவியலிலே வர்க்கம் பற்றிய எண்ணக் கரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இந்த எண்ணக் கருவானது கல்வி வாய்ப்புகள், கல்வி அடைவுகள் ஆகியவற்றிலே வழமையான தொழிலாளி வர்க்கத்தினருக்கும், மத்திய தர வர்க்கத்தினருக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளை விபரிக்கின்றது.

'இன்று கல்விச் சமூகவியலின் பெரும் பகுதி, வர்க்கங்களுக்கிடையே கல்வி வாய்ப்புகளிலுள்ள சமமின்மையை விமர்சனம் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளது.'⁹

'செல்வாக்குப் பெற்ற எழுத்தாளர்களான ஜாக்சன், மார்ஸ்டென் ஆகியோரது 'கல்வியும் தொழிலாளி வர்க்கமும்' என்ற நூலிலும், ஜேடபிள்யூ.பி. டக்ளஸ் என்பாரது 'இல்லமும் பாடசாலையும்' என்ற நூலிலும், ஏனைய பல ஆசிரியர்களது நூல்களிலும் பண்பாடு, பொருள்வகை வளங்கள் ஆகிய விடயங்களிலே சமூகவர்க்கங்களுக்கிடையில் நிலவுகின்ற வேறுபாடுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁰

குடியேற்றவாத ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சமூக அமைப்பானது ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கிணங்க உருவாக்கப்பட்டது. சமூக அமைப்பிலே ஆதிக்கஞ் செலுத்திய சுரண்டும் வர்க்கங்களின் நலன் பேணும் நோக்கில் கல்வியும், பண்பாடும் திட்டமிட்டு மாற்றி அமைக்கப்பட்டன என்பதற்கு இந்நாடுகள் பல நடைமுறைச் சான்றுகளை அளிக்கின்றன. எமது நாடாகிய இலங்கையும் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பிரித்தானிய குடியேற்றவாதிகளால் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட கல்வியினதும், கல்வி மூலம் ஏற்படுத்திய பண்பாட்டினதும் வர்க்க சார்பை பேராசிரியர் ஜே.இ.ஜனசூரியா அவர்கள் தமது "சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் இலங்கையிலே கல்வி" என்னும் தமது நூலில் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

இலங்கையில் பிரித்தானியரின் ஆதீக்கமானது அதன் அரசியல் உறுதிப்பாட்டிற்கும், வர்த்தக நலன்களின் விருத்திக்கும் வர்த்தக நிறுவனங்களிலும், அரச சேவையின் இடைத் தரங்களிலும் தமக்குக் கீழ்ப்படிவுள்ள சிறு குழுவினரான சுதேசிகளை நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் அதன் தத்துவ அடிப்படையிலும், அதன் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தவும், ஆங்கிலக் கல்வியை அளிப்பதும், கிறீஸ்தவ மயப்படுத்துவதும் அவசியமாக இருந்தன. ஏனெனில் அவை அத்தகைய தொழில்களுக்கு அறிவியல் ரீதியாகவும், உள்சார்பு ரீதியாகவும் அவசியமான தயாரிப்புகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவை பிரித்தானிய குடியேற்றவாதக் குறிக்கோள்களை எய்தவும், பிரித்தானிய நோக்கில் மேலைத்தேயப் பண்பாட்டை ஊட்டி, கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவச் செய்வதன் மூலம் சுதேசிய மக்களை நாகரிகப்படுத்துவதனால் மனிதத்துவக் குறிக்கோள்களையும் அடையும் வழிகளாக அமையும்.

இத்தகைய கல்வி முறைமையின் காரணமாக குடியேற்றவாத ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற - அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற நாடுகளில் நிலவுகின்ற கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கில் பல கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர். 'ஐக்கிய நாட்டு அமையத்தின் கல்வி விஞ்ஞான பண்பாட்டு அமையமும் இப்பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, அவற்றுக்குரிய தீர்வுகளை முன்வைத்துள்ளது. அந்த அமையம் இவ்விடயம் சார்பாக வெளியிட்டுள்ள சிறு நூல் 'கல்வியிலே சமத்துவத்தை நோக்கி' என்பதாகும். இந்நூலிலே, லெனினது முக்கிய கல்விக் கோட்பாட்டு அமிசங்கள் இந்நாடுகளின் கல்விப் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்யும்போது வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம்"¹².

'பிரேசில் நாட்டின் கல்விச் சிந்தனையாளரான பாவுலே பிய்ரி (PAULO FREIRE) என்பவர் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கான கற்பித்தலியல்' என்ற கருத்தியலை அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கில் முன்வைத்தார்.

இலத்தின் அமெரிக்காவின் சமூகப் பொருளாதாரப் பகைப்புலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவரது கருத்துக்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. குடியேற்றவாத ஆதிக்கத்தின் விளைவுகள்; ஏகாதிபத்திய சுரண்டல் அடிப்படையில் அமைந்த பண்பாடு; விருத்தியுறும் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக்கேற்ற கல்வி முறைமையை உருவாக்குதல் ஆகியன இவரது தலையாய இலட்சியமாக விளங்குகின்றன.¹³

இவரது கல்விக் கருத்துக்களிலும் 'அமைப்புவாத அடிப்படையில் கல்விச் சமூக இயலை விளக்கிய ஐரோப்பிய மார்க்ஸிய சிந்தனையாளரான அல்தூசரது கோட்பாடுகளிலும் லெனினது கல்விச் சிந்தனைகளின் புதிய பரிமாணங்களை நாம் அவதானிக்கக்கூடிய தாயுள்ளது"¹⁴.

இலங்கை குடியேற்றவாத ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடாகும். ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் இத்தகையனவே. இந்நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு, கல்விப் பிரச்சினைகள் பெரும்பாலும் ருஷியாவிலே 1917ஆம் ஆண்டு சோசலிசப் புரட்சிக்கு முன் நிலவிய பிரச்சினைகளை ஒத்தனவே.

பெரும்பான்மை மக்களுக்கு எழுத்தறிவின்மை; முதியோர் மத்தியில் கல்லாமை; பாடசாலைகளில் இழிநிலை; ஆசிரியர் பற்றாக்குறை; கல்வி வாய்ப்புகளில் சமமின்மை, உற்பத்தி உழைப்புக்கும் கல்விக்கும் இணைப்பில்லாத ஏட்டுக்கல்வி முறைமை முதலிய பிரச்சினைகள் அவற்றுள் முக்கியமானவையாகும்.

இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான வழிமுறைகளைத் தேடும்போது லெனினது கல்விச் சிந்தனைகள் மூலம் முகிழ்ந்த கல்விக் கோட்பாடுகளிலிருந்து ஆக்கபூர்வமான நடைமுறை விளைவார்ந்த கருத்தியல்களைப் பெறலாம் எனத் துணிந்து கூறலாம். இத்தகைய தேடலில், லெனினது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய இந்த ஆய்வு உசாத்துணையாக அமைவதுடன், இன்னோரன்ன கல்வி ஆய்வுகளுக்குத் துணையாக விளங்கும் எனவும் திடமாகக் கூறலாம்.

உசாத்துணைகள்

முன்னுரை

01. 'Education in the U.S.S.R.' Progress Publishers Moscow. First. Printing 1972. P-17
02. பிரிட்டிஷ் என். எச். ஜோன்கள். 'ஒப்பில்லாத சமுதாயம். தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. ஜனசக்தி பிரசுராலயம், சென்னை. 1945. பக். 10-12.
03. Howlett Johnson, Dean of Canterbury. 'Soviet Success' - Hutchinson & Co. Ltd. London. P. 93-101.
04. Kasvin. G.A., and Shibaron A.A. - 'The Reform of Schools in the czechoslovak Republic' Soviet Education Vol. I. No.4. Feb 1959. P.64-70
05. Cheng T.C. 'Half Work and Half Study in Communist China'. History of Educational Journal Vol. IX. No.4, Summer P.88-92.
06. Elmer H. Wilds and Kenneth. V. Loffich. 'The Foundation of Modern Education' - Third Edition. London. 1961. P. 457.
07. திருக்குறள். அதிகாரம்: அறிவுடைமை. குறள் : 423.
08. Lenin Collected Works. Foreign Languages Publishing House. Moscow 1960. P. 129.
13. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Publishing House, Moscow. 1960 P. 31.
14. 'V.I. Lenin A Short Biography Progress' Publishers. Fifth Printing. 1976. P.43 - 44.
15. 'Reminiscences of Lenin by his relatives' - Foreign Languages Publishing House. Moscow 1956 P. 182-194.
16. History of the U.S.S.R' - Progress Publishers. Moscow. 1981 P-262.
17. சந்திரசேகரம். ப. கல்வித் தத்துவம், யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம் 1975. பக் 31.
18. குருபல்காயா க.நா. 'இளைஞர்களைக் கம்யூனிஸ முறையில் பயிற்றுவித்தல்', புரோகிரஸ் பதிப்பகம், மொஸ்கோ.
19. Ibid P. 47
20. 'Reminiscences of Lenin by his relatives'; Foreign Publishing House, Moscow 1956. P. 27
21. Ibid P. 27 - 28
22. குருபல்காயா கா. ந. 'இளைஞர்களைக் கம்யூனிஸ முறையில் பயிற்றுவித்தல்'. புரோகிரஸ் பதிப்பகம், மொஸ்கோ. பக். 52-54.

இயல் ஒன்று

01. 'History of the U.S.S.R.' - Third Printing 1981 Progress Publishers, Moscow, P. 232.
02. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. சென்னை பக் ஹவுஸ். சென்னை 1979 பக். 1-4.
03. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers Moscow. Third Printing 1981 - P. 229.
04. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 19.
05. "Ibid, P. 21
06. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers, Moscow. Third Printing 1981.
07. Ibid, P. 247
08. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages, Publishing House, Moscow 1960 P. 20
09. Ibid, P.21
10. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers, Moscow. 1981 P.244
11. Ibid, P. 251
12. 'சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. சென்னை பக் ஹவுஸ். சென்னை. 1979. பக்.
23. Ibid P. 10
24. V.I. Lenin. 'A Short Biography' - Progress Publishing House, Moscow Fifth Printing, 1976
25. Ibid P. 11 - 12
26. Ibid
27. Ibid
28. 'An Encyclopedic Dictionary of Marxism Socialism and Communism' - P.343
29. கார்ல் மார்க்ஸ் பிரெடெரிக் ஏங்கல்ஸ் - கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மொஸ்கோ 1979.
30. 'V.I. Lenin 'Short Biography' - Fifth Printing Progress Publishers Moscow. P. 15.
31. 'Reminiscences of Lenin' by his relatives Foreign Languages Publishing House Moscow 1956.
32. 'V.I. Lenin 'Short Biography' Fifth Printing, Progress Publishers Moscow. 1977 P. 16.
33. Ibid P. 18
34. Ibid P. 17
35. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு. பக். 6. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. சென்னை பக் ஹவுஸ். சென்னை.
36. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' Foreign Languages Publishing House, Moscow. P. 31.

37. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை. பக். 26.
38. Ibid P. 31-33
39. Ibid P. 34-36
40. 'V.I. Lenin 'Short Biography' - Progress Publishers, Moscow. 1976. Fifth Printing P. 24, 1976
41. Ibid P. 27
42. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு, சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை. பக். 27.
43. Ibid P. 29
44. 'V.I. Lenin 'Short Biography' Progress Publishers, Moscow, Fifth Printing. P.30 1976
45. Ibid P. 31
46. Ibid P. 32
47. Ibid P. 33
48. வி.இ. வெளிந் நூல்திரட்டு; தொகுதி. 37 பக். 48-49. முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ
49. குருபங்காயா நகா. இளைஞர்களைக் கம்யூனிஸ முறையில் பயிற்றுவித்தல், பிரோகிரஸ் பதிப்பகம், மாஸ்கோ. பக். 98.
50. Lenin. V.I. 'Marx Engles Marxism' Foreign Languages Publishing House, Moscow 1947 P. 205-209.
51. 'Reminiscences of Lenin' by his relatives People Publishing House, Moscow 1956. P. 27 - 28.
52. 'V.I. Lenin A. Short Biography' Progress Publishers Moscow Fifth Printing P. 39.
53. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு, சென்னை புக்ஹவுஸ், சென்னை 1979. பக். 39.
54. Ibid P. 40
55. 'History of the Communist Party of the Soviet Union; Foreign ' Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 54.
56. Ibid P. 55
57. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு, சென்னை புக் ஹவுஸ், 1979. பக். 44.
58. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960 P. 59.
59. Lenin Collected Works, Vol. 4. P. 346 Foreign Language Publishing House, Moscow 1960
60. Ibid P. 435
61. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers, Moscow. 1976. P. 42-43.
62. Lenin V.I. Marx Engles Marxism' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1947. P. 117-139.
63. Lenin Colleted Works Vol. 6, Moscow. 1960

64. Krupskaya. N.K. 'Reminiscences of Lenin; - Political Literature, Publishing House, Moscow. 1968. P. 59-60
65. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை 1979. பக். 65 - 70.
66. Ibid P. 72
67. History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Publishing House, Moscow 1960, P. 74-75.

இயல் இரண்டு

01. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு, சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை 1979 பக். 93-94
02. Ibid P.94-97
03. Ibid P. 101
04. Ibid P. 103
05. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers, Moscow. 1977 P. 300
06. Ibid P. 302-303
07. 'சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு' தமிழ் மொழி, பெயர்ப்பு சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை 1979. பக். 134-135.
08. Ibid P. 138
09. Ibid P. 139-143
10. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House. Moscow. 1960. P.117-121
11. Ibid P. 122
12. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers, Moscow. 1977 P. 303.
13. 'சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க) கட்சியின் வரலாறு' தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை 1979 பக். 157.
14. V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers. Moscow. Fifth Printing, 1976 P. 74
15. Ibid P. 75
16. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1960 P. 136
17. Ibid P. 140-142
18. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers Moscow, Fifth Printing 1976. P. 77
19. Ibid P. 79-81
20. 'History of the U.S.S.R.' - Progress Publishers, Moscow 1977 P. 313
21. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1960 P. 149-150

22. 'V.I. Lenin - 'Marx Engles Marxism' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1947 P. 80-82.
23. V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers. Moxcow. 1976 Fifth Printing. P. 80.
24. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers. Moscow Fifth Printing 1976 P. 89.
25. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Language Publishing House, Moscow 1960 P. 164.
26. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House. Moscow 1960. P. 165-171.
27. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers. Moscow Fifth Printing 1976. P. 98-100.
28. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House P. 174.
29. Ibid P. 175
30. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishes, Moscow Fifth Printing. P. Ibid P.
31. Ibid P.
32. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Publishing House, Moscow. 1960. P. 181-183.
33. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ். சென்னை. பக். 276 - 282
34. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960, P. 185-190.
35. Ibid 190-191.
36. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers Fifth Printing Moscow 1976 - P. 113-115
37. Ibid P. 113
38. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 134
39. 'V.I. Lenin A Short Biography' Progress Publishers Fifth Printing Moscow 1976. P. 122-123.
40. Ibid P. 124
41. Ibid P. 123
42. Lenin Collected Works Vol. 22. P. 179-189
43. Lenin Collected Works Vol. 21. P. 311
44. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ். சென்னை 1979. பக். 303.
45. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1960.
46. Lenin Collected Works Vol. 20 P. 23-24 Moscow 1960.
47. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ். சென்னை 1979. பக். 307-308
48. Lenin Collected Works' Vol. 24 P. 4-6, Moscow 1960.
49. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ். சென்னை 1979. பக். 320.
50. Collected Works of Lenin Vol. 24 P. 4-6, Moscow 1960.
51. Ibid
52. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Press, Moscow 1960 P. 226-227.
53. Ibid 235 - 236.
54. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers Fifth Printing, Moscow 1976. P.
55. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 238.
56. Lenin Collected Works Vol. 25 P. 356-60, Moscow 1960.
57. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 244.
58. Ibid P. 244-249
59. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers, Moscow, Fifth Printing 1976. P. 150.
60. Ibid 154.
61. Ibid 155.
62. John Reed - 'Ten days that Shook the world'. 1957 Moscow P. 140-148.
63. 'History of the Communist Party of the Soviet Union' - Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 257-258.
64. ரைஸ். விவியம்ஸ். ஆ. 'நேரிக்ஸ்ட் ரூஷியப் புரட்சி'. முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ.
65. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ். சென்னை 1979. பக். 366.
66. Ibid 373 - 378.
67. Ibid 380 - 383.
68. Lenin Collected Works Vol. 23 P. 25-27
69. Ibid.
70. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 297-310.
71. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புக் ஹவுஸ் சென்னை 1979. பக். 401-403.
72. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்கு) கட்சியின் வரலாறு சென்னை புக் ஹவுஸ் 1979.
73. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress

- Publishers Fifth Printing Moscow 1976 - P. 179.
74. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 318.
 75. Lenin Collected Works Vol. 31 P.283-299
 76. Ibid
 77. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing, House Moscow. 1960. P. 311-312.
 78. Ibid 322-326
 79. 'V.I. Lenin 'A Short Biography' - Progress Publishers Fifth Printing Moscow 1976 - P.
 80. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (ஃபால்ஷ்விச்) கட்சியின் வரலாறு சென்னை புக ஹவுஸ் 1979. பக். 423-427.
 81. Ibid P. 436 - 38.
 82. Well. H.G. 'Outline of History' P. 1122-1123, London 1936
 83. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (ஃபால்ஷ்விச்) கட்சியின் வரலாறு சென்னை புக ஹவுஸ் 1979. பக். 439-440.
 84. Ibid P. 441-442
 85. Ibid P. 443 - 444
 86. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 350-351.
 87. V.I. Lenin - 'A Short Biography' - Progress Publishers, Moscow, Fifth Printing. 1976 P. 204.
 88. 'Lenin Collected Works', Vol. 27 P. 13 Moscow 1960.
 89. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 369-370.
 90. Ibid P. 376.
 91. Krupskaya N.K. 'Reminiscences of Lenin' - Political Literature, Publishing House, Moscow 1968 P. 120.
 92. Ibid P. 123.
 93. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 384-386.
 94. V.I. Lenin - 'A Short Biography' - Progress Publishers, Moscow, Fifth Printing. 1976 P. 217.
 95. 'History of the Communist Party of the Soviet Union', Foreign Languages Publishing House, Moscow 1960. P. 383.
 96. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (ஃபால்ஷ்விச்) கட்சியின் வரலாறு சென்னை புக ஹவுஸ் 1979. பக். 474.

97. 'Our Lenin' - Military Publishing House. Ministry of Defence U.S.S.R. Moscow. 1970. P. 76.

இயல் மூன்று

01. Marx Engles 'Selected Works' Vol. I Foreign Languages Publishing House. Moscow. 1950. P.15.
02. 'Our Lenin' Military Publishing House. Ministry of Defence. U.S.S.R. Moscow. P.4.
03. Ibid P.4-5
04. Karl Marx. 'Collected Works'. English Edition. Part One, 1946 P. 367-368.
05. Lenin V.I. 'Materialism And Empirio - Criticism'. Foreign - Languages. Publishing House. Moscow 1947. P. 136-142.
06. Lenin V.I. 'What is to be done' English Edition, Moscow, 1947 P. 35.
07. க்ரூப்க்யா. நகா. 'இளைஞர்களைக் கம்யூனிச முறையில் பயிற்றுதல்' புரோகிரஸ் பதிப்பகம், மாஸ்கோ. பக். 79.
08. Suvorov. L.N. Marxist Philosophy. At The Leninist Stage. Progress Publishers. Moscow 1982 P. 29-30.
09. Ibid
10. Lenin V.I. 'What the Friends of the People's are? How they Fight the Social Democrats'. 'Lenin Collected works' Vol. I P. 194. Moscow.
11. Suvorov. L.N. Marxist Philosophy At The Leninist Stage. Progress Publishers. Moscow 1982 P. 28.
12. William Boyd. 'The History of Western Education' Adam and Charles. Black, London. 1954. P.VII.
13. ப. சந்திரசேகரம் பேராசிரியர் 'கல்வி தத்துவம்' யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1985. பக். 31
14. 'On Public Education' By Lenin. Forward by Kalinin. A. Progress Publishers Moscow 1976. P. 7.
15. Education in the U.S.S.R. Progress Publishers Moscow 1972. P.9
16. Lenin V.I. Collected Works Vol. 23 P.125-135 Moscow 1960.
17. Ibid Vol. 22. P. 345-346.
18. ஸ்டாலின் ஜே.வி. 'லெனினியத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள்' தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு, சென்னை புக ஹவுஸ் (பி) விட்டி. நகர், சென்னை-17. முதற் பதிப்பு 1977. பக். 01.
19. Selected works of Mao Tse Tung Vol. I. Foreign Languages Press. Peking 1964 P. 311-312.

20. Lenin V.I. 'On the Question of Dialectics' Collected works 1960 P. 358.
21. Selected works of Mao Tse Tung Vol. I. Foreign Languages Press. Peking 1964 P. 312.
22. IBID P. 315.
23. Karl Marx's Capital Vol. One P. 30. Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1957.
24. Ibid Vol. I.P. 373-375.
25. ஸ்டாலின் 'இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. 1979. பக். 7
26. Selected works of Mao Tse Tung Vol. I. 'On Contradiction' P. 311-331.
27. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. 1979. பக். 9
28. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க்) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை பக் ஹவுஸ். சென்னை (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) 1979. பக். 179.
29. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. 1979. பக். 03.
30. மேற்படி நூல். பக். 07
31. மேற்படி நூல். பக். 07
32. மேற்படி நூல். பக். 08
33. பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் டிரிங்குக்கு மறுப்பு' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1985.
34. பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் 'இயற்கையின் இயக்கவியல்', 'இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1985. பக். 65.
35. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. 1979. பக். 13.
36. Mao-Tse Tung on Contradiction' Selected Works Vol. I. P.314.
37. Mao-Tse Tung on Contradiction' Selected Works Vol. One Foreign Languages Press. Peking 1964. P. 314.
38. Frederich Engles - ludwig Fewerbash Progress Publishers, Moscow, 1934. P. 79.
39. வெளின். வி.இ. சித்தாந்ததைப் பற்றிய குறிப்புப் புத்தகங்கள்' மாஸ்கோ 1975. பக். 263.
40. Lenin V.I. Collected Works. Vo. 13. P.30 Moscow 1960.
41. Mao. Tse. Tung on' Contradictions Selected Works. Foreign Languages Press. Peking. 1964. 314.
42. Ibid.
43. Lenin V.I. 'On the Question of Dialectics' collected works. 1960 P. 357.
44. Engels Dialectics, Quantity and Quality' P. 166-167 Moscow 1947
45. Mao. Tse. Tung On Contradictions Selected Works Foreign Languages Press. Peking. 1964. 320.
46. Ibid P. 321.
47. Ibid P. 328.
48. Lenin V.I 'Once again on the Trade Unions' Selected Works. Eng. Ed. International Publishers. Newyork. 1943. Vol. 09 P. 66.
49. பொடோஸெட்னிக் - ஸ்பிரிகின். எ. 'சரித்திர இயல் பொருள் முதல் வாதம் பற்றி ஒரு பார்வை, (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் பிரைவேட். லிட். சென்னை-2. முதற்பதிப்பு 1970. பக். 7-8.
50. மார்க்ஸ் - ஏங்கல்ஸ் "தோந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்கள்" இரண்டாவது தொகுப்பு. மாஸ்கோ. பக். 167
51. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. பக். 42. 1979.
52. பொடோஸெட்னிக் - ஸ்பிரிகின். எ. 'சரித்திர இயல் பொருள் முதல்வாதம் பற்றிய ஒரு பார்வை' (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிட். சென்னை 2. முதற்பதிப்பு. பக். 34-35.
53. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. பக். 44.
54. 'சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க்) கட்சி வரலாறு. (தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு) சென்னை புக் ஹவுஸ். 1979. பக். 213.
55. ஸ்டாலின் ஜே.வி. இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' - பாட்டாளிகள் வெளியீடு. சென்னை. பக். 46-47.
56. Karl Marx. 'Collected Works'. Eng. Ed. Moscow 1939 Vol. OI. P:300-301.
57. Ibid. P. 131.
58. Karl Marx Capital' Vol. P. 776.
59. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ். வெளின் - "இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம்" முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1985. பக். 325.
60. மேற்படி நூல். பக். 322-323
61. மேற்படி நூல். பக். 305.
62. Lenin Collected Works. Vo. 19. P. 137-139 Moscow. 1960.
53. Ibid. P. 145-146.
54. Ibid. Vol.18 P.543-44

55. Ibid Vol. 2 P. 89-90
66. Ibid Vol. 31 P. 363-364.
67. Ibid Vol. 28 P.87.
68. Ibid P. 87-88.
69. Ibid Vol. 31 P. 283-285.
70. Ibid Vol.
71. Ibid P. 283-86
72. வெளிள். வி.இ. 'பொதுக் கல்வி' முன்னுரை. கவினின் அ. முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1982 பக். 14
73. வெளிள். வி.இ. 'உட்டோப்பியன் சோஷலிசமும் விஞ்ஞான சோஷலிசமும்' (தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு) நியூ செஞ்சரிபுக் ஹவுஸ், பிரைவேட் லிமிடெட். சென்னை-2 1973. பக். 205.
74. Lenin V.I. 'Collected Works' Vol. 28 P. 481-482 Moscow 1960.
75. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், வெளிள் 'இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. பக். 350.

இயல் நான்கு

01. Newnanov. V. 'THE TRANSITION FROM CAPITALISM TO SOCIALISM' Progress Publishers, Moscow. 1983. P.09.
02. Ibid
03. Frederick Engels - 'DIALECTICS OF NATURE' - Progress Publishers. Moscow. 1974. P. 170.
04. William Boyd - 'The History of Western Education' - ADAM & Charles Black London Sixth Edition.
05. Mayer, Frederick - 'A History of Educational Thought' Columbus Ohio. Charles. E. Merrill. Books Inc 1960.
06. சந்திரசேகரம்ப. 'கல்வித் தத்துவம்' யாழ். கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம். முதற்பதிப்பு 1975. பக். 31.
07. Curtis.S.J. & Boulwood. M.E. A. ' A Short History of Educational Ideas' University Tutorial Press Ltd. London 1954. P.28
08. Dandel I.L. 'Education and Society' Edited. By Sir. John Sargent Phoenix House Ltd. London 1955. P. 11
09. Curtix. S.J & Boulwood M.E. A. ' A Short History of Educational Ideas' University Tutorial Press Ltd. London 1954. P.47
10. Ibid P. 112 - 113
11. சந்தானம். எஸ். 'கல்வி வரலாறு' (முதற் பகுதி) 'இந்தியக் கல்வி வரலாறு' தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம். முதற்பதிப்பு 1976. பக். 18-19
12. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக் 31
13. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக் 39
14. Curtix S.J. & Boulwood M.E.A. 'A Short History of Education Ideas'. University Tutorial Press. Ltd. London 1953. P. 49.
15. White Head. A.N 'The Aims of Education' Williams and Norgate 1929.

16. William Boyd - 'The History of Western Education' - Adam & Charles Black London 1954.
17. 'சமூக விஞ்ஞானம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. மொஸ்கோ. 1985 பக். 92-99
18. Karl Marx & Frederick Engels - Holy Family - Collected Works Vol. 4. P. 130-31.
19. மார்க்ஸ். கா. ஏங்கல்ஸ். பி. வெளிள் வி.இ. 'இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1985. பக். 340-341.
20. கார்க்ஸ். பிரடெரிக் ஏங்கல்ஸ். 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ 1979. பக் 72-73
21. மார்க்ஸ். கா. ஏங்கல்ஸ். பி. வெளிள் வி.இ. 'இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம். முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ 1985. பக். 325. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக். 341
22. ஸ்டாலின் ஜே.வி. 'இயக்கவியல் வரலாற்றியல் பொருள்முதல்வாதம். இரண்டாம் பதிப்பு. சென்னை பக்ஸ். 1985. பக். 29.
24. Lenin Collected Works vol. 19 P. 137-46 Moscow 1960.
25. Ibid
26. Ibid
27. Selected Works of Mao-Tse-Tung. Vo. 1 P. 53. Foreign Languages Press Peking 1964.
28. Lenin Collected works. Vol. 28. P. 87-88.
29. Ibid Vol. 28. P. 407-10
30. Ibid P. 543-544.
31. Ibid Vol. 18 543-44
32. Pierre Juvigny - Towards Equality in Education' UNESCO. 1963. Belgium. P 46.
33. IBID 47
34. IBID
35. Lenin Collected works Vol. 18 P 543 - 44
36. Ibid Vol. 19. P. 137-40
37. Ibid Vol. 41 P 310-11
38. Ibid Vol. P. 311
39. Ibid Vol 19. P. 137-46
40. Ibid Vol 31 P. 283-89
41. Ibid
42. Ibid Vol. 24 P 8-10
43. Ibid P. 10
44. Ibid
45. Ibid Vol. 37 P. 76-77
46. Ibid Vol. 45 P. 381
47. Kalinin. A. Forward - 'On Public Education' - Lenin, Progress Publishers. Moscow. P. 10
48. Lenin Collected Works. Vol. 37 P. 433 Moscow 1960.

49. Kalinin. A. **Forward - 'On Public Education' - Lenin**, Progress Publishers. Moscow 1975. P. 12.
50. **Lenin Collected works** Vol. 29 P. 105-119
51. லெனின் வி.இ. 'உட்கோரியன் சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும்' - தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு, நியூ சென்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-2. பக். 205
52. Kalinin. A. **Forward - 'On Public Education' - Lenin**, Progress Publishers. Moscow 1975. P. 12.
53. **Lenin Collected works** Vol. 44. Moscow. 1960
54. Ibid Vol. 45. P. 314
55. Ibid Vol. 38. P. 329
56. Ibid Vol. 41. P. 312-318
57. Ibid P. 298-299
58. Ibid Vol.27 P. 257-259
59. Ibid Vol. 27, P. 161-165
60. Ibid
61. Ibid Vol. 2 P. 472-473
62. Ibid Vol. 31 P. 515
63. Ibid
64. 'Tasks of the Youth League' Lenin Collected works Vol. 41. P. 298-303
65. Ibid
66. Ibid
67. Ibid
68. Ibid
69. Ibid
70. Ibid Vol. 31, P 363-73
71. Ibid Vol. 28, P 407-10
72. Ibid
73. Ibid Vol. 29. P. 335-36
74. Ibid P. 336-337
75. Ibid Vol.41 P. 298-303
76. Ibid
77. Ibid Vol.31, P. 367-73
78. Ibid Vol. 28. P. 407-10
79. Ibid
80. Pages From a Diary - Lenin Collected works. Vol. 33, P. 463-64
81. Ibid 28, P. 87-88
82. Ibid 26, P.352
83. Ibid
84. Ibid. 32, P.122
-
01. Lenin. V.I. '**Marx, Engels, Marxism**' - Foreign Languages Publishing House. Moscow. 1947. P. 26.
02. Ibid P. 26-28
03. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ். லெனின் - 'இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதம்' - 'மார்க்ஸியத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்களும், மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளும்' - தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.
- முன்னேற்றப் பதிப்பகம், 'மாஸ்கோ' - 1985 - பக். 329.
04. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் - 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாறு' (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ. 1979. பக். 41-42.
05. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 76
06. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 70
07. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 61
08. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 72
09. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 21
10. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் - பக். 78
11. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ். லெனின் - 'இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ 1985. பக். 329-30
12. Kuzin. N.P '**The Socialist Revolution and Education' Education in the U.S.S.R.** Progress Publishers. 1975.
13. **Lenin Collected works**, Vol. 19. P. 137-139 Moscow. 1960
14. Ibid 137-139
15. Ibid Vol. 2. P. 89-92
16. Ibid
17. Ibid
18. Hewlett Johnson. Dean of Canterbury. '**Soviet Success**' Hutchinson & Co. Ltd.
19. **Lenin Collected works**, Vol. 19. P. 137-46 Moscow. 1960
20. Ibid
21. Ibid
22. Ibid
23. Ibid
24. Ibid
25. Ibid
26. Ibid
27. Lenin. V.I 'About our School' Lenin collected works Vol. 41 P. 310-11
28. IBID. P. 11
29. Lenin V.I. '**The Question of Ministry of Education Policy**': Lenin Collected works. P. 137-46
30. Ibid
31. Ibid P. 145-146
32. Ibid P. 146
33. Lenin. V.I. '**Tasks of the Youth Leagues**' - Foreign Languages. Press Peking 1975. P. 4
34. Ibid P. 4-6
35. '**Gymnasium Farms and Corrective Gymnasia**' Lenin Collected Works. Vol. 2 P. 73-80 Moscow. 1960.
36. 'How does Bishop Nikon defend th Ukrainians' **Lenin Collected works**, Vol. 19, P. 381, 1960.
37. 'Cultural National' Autonomy' - **Lenin Collected works**. Vol. 19, P. 503-504
38. Ibid
39. **Lenin collected works**. Vol. 28 P. 88
40. Ibid

இயல் ஐந்து

41. Ibid P. 65
42. Lenin. V.I. 'Tasks of the Youth Leagues' - Foreign Languages. Press Peking 1975. P. 16
43. Kalinin. A. "Forward to On Public Education by Lenin. Progress Publishers, Moscow. 1975.
44. 'Tasks of the Youth Leagues' Foreign Languages Press, Peking 1975. P.11,
45. Lenin Collected works. Vo. 29, P. 335.
46. IBID Vol. 28; P.410
47. Lenin.V.I.' 'From on Proletarian Culture' Collected works Vo. 31 : P. 316.
48. Lenin Collected works. Vol. 24 P. 466-74
49. Ibid Vol. 31, P. 363-65
50. Pavel Gurevich. Culture for the Millions Progress Publishers. Moscow. 1981. P.43.
51. Lenin. V.I. 'Tasks of the youth Leagues' Foreign Languages Press. Peking. 1975.
52. Lenin Collected works. Vol. 33. P. 73-74.
53. Constitution (Fundamental law of the Union of Soviet Socialist Republics), Moscow. 1977.
54. Pavel Gurevich Culture for the Millions' Progress Publishers. Moscow. 1981. P.44
55. ரைஸ் வில்லியம்ஸ் 'நேரித் கண்ட ருஷ்யப் புரட்சி' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ (தமிழாக்கம்) பக். 367.
56. மேற்படி நூல். பக். 320-21
57. Lenin. V.I. Pages From a Diary - Lenin Collected works Vo. 33; P. 462-66.
58. Lenin Collected works Vol. 31; P. 363-73.
59. Ibid Vol. 33 P. 180-81
60. Ibid Vol. 33 P. 245-246
61. Ibid Vol. 31 P. 363-73
62. Ibid Vol. 31 P. 263-266
63. Ibid Vol. 35 P. 482
- man' - Foreign Languages Press. Peking. 1975. P.3
07. வெவ். வியோன்டியெவ் - அரசியல் பொருளாதாரம். முன்னேற்றப்பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1975. பக். 16
08. ஜார்ஜ் தாம்சன் 'மனித சமூகாரம்' (தமிழாக்கம்) சென்னை புக் ஹவுஸ் (பிர) விட்., சென்னை. முதற்பதிப்பு. 1981. பக். 9.
09. ஸார்வ் கி. பெயுர்க்கில் அ. கிராலின். யூ. ககதேயெவ். வி. - 'சமூகவிஞ்ஞானம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1982. தமிழாக்கம்) பக். 80
10. William Boyd - The History of Western Education, Adam & Charles Black London. 1954. P. 1-238.
11. 'PolyTechnical Education in the U.S.S.R'. Edited by Shapovalenko S.G. Unesco. 1965. P. 21
12. Ibid
13. Ibid P. 22
14. Ibid
15. Curtis S.J. and Boylwood M.E.A. 'A Short History of Educational Ideas' - University Tutorial Press Ltd. London. 1953. Chapter XI. P. 251-276.
16. IBID. Chapter XIII. P. 307-338
17. சந்திரசேகரம். ப. 'கல்வியியற்கோவை' கல்விக்கழகம். கல்வியியற்புலம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். 1987. பக். 62-68.
18. Karl Marx - Capital. Moscow 1949. Vol I.
19. 'PolyTechnical Education in the U.S.S.R'. Edited by Shapovalenko S.G. Unesco. 1963. P. 24-25
20. Ibid P. 26
21. Ibid P. 30
22. William Boyd. 'The History of Western Education'. Sixth Edition Adam & Charles Black. London 1954. P. 394-403
23. Skatkin. M.N. Chapter-I - 'Poly Technical Education in the U.S.S.R'. Unesco. 1963. P. 32.
24. Ibid
25. Krupskaya. N 'Works on Education' Moscow. R.S.F.S.R. Academy of Pedagogical Sciences. 1957. Vol.I. P. 348.
26. 'கார்ல் மார்க்ஸ், பிடுரெடெரிக் ஏங்கல்ஸ் - கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி அறிக்கை முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. 1979 (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) பக். 72, 79
27. Kar Marx, Engles. F. Collected works Vol. IV. P. 335. Moscow. 1936.
28. Ibid Vol. XIII P. 199
29. Karl Marx Capital. Vo. I P.488. Moscow. 1949.
30. Karl Marx, Frederick Angles. Selected works. Vol. 2. Progress Publishers. Moscow. 1976. P. 79-81

இயல் ஆறு

01. வெவ் வியோன்டியெவ் - 'அரசியல் பொருளாதாரம்' - முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மாஸ்கோ 1975. பக். 12
02. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக். 251.
03. அபனாசியெவ். வி.கி. விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் அடிப்படைகள்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ. 1983. பக். 26.
04. Fredrick Engles - The part played by labour in the transition from Ape to man' - Foreign Languages Press 1975. P.1
05. Neznanov. V. - The transition from Capitalism to Socialism' Progress Publishers' 1983 P. 9
06. Fredrick Engles - The part played by labour in the transition from ape to

31. Karl marx - **'Critique of the Gotha Programme'**, in Karl Marx Frederick Angles. Selected works. Vol. 3. P. 29, Moscow. 1976.
32. 'Karl Marx Capital'. Moscow 1949. Vol. I P. 368.
33. Krupskaya. N.M. **"Public Education and Democracy"** P. 313. Moscow.
34. **'Polytechnical Education in the U.S.S.R'** - Unesco 1963. P. 18
35. Ibid. P. 212
36. Lenin **Collected works**. Vol. III. P. 480. Moscow 1975
37. Ibid - **'Gems of Narodnik Project - Mongering'** - Vol.2. 1977 P. 472-473.
38. Lenin **Collected works**. Vol.2, P. 22-30
39. Lenin. V.I. **'Marx Engels, Marxism'** Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1947. P.41-45
40. Lenin **Collected works**. Vol. 36. P.367
41. Ibid Vol.24. P.466-472
42. Ibid
43. Ibid
44. Lenin.V.I. **Tasks of the Youth League'** - Lenin **Collected works**. Vol. 30, 1975. P. 428
45. Lenin.V.I. **Immediate Tasks of the Soviet Government'** Third Printing 1976. Progress Publishers. Moscow. P. 24
46. Lenin **Collected works**. Vol. 30. P. 375.
47. Ibid P. 428
48. க்ருப்ஸ்காயா, ந.கா. 'இளைஞர்களைக் கம்யூனிச முறையில் பயிற்றி வளர்த்தல்' புரோகிரஸ் பதிப்பகம். மாஸ்கோ. பக். 271-274.
49. Lenin **Collected works** Vol . 32 P. 120-22
50. Nadezhda Krupskaya **'On labour oriented Education And Instruction'** Progress Publishers. 1982. P. 57-58
51. Lenin.V.I. **'On Poly Technical Education'** Lenin **Collected works** Vol. 36. P. 532-34.
52. Lenin. V.I. - **'From the First 'Subhotnik to the all-Russia Subhotnik'** **Collected works** Vol. 31. P. 124.
53. Lenin. V.I. **Tasks of the Youth League'** Foreign Languages Press. Peking 1975. P. 2, 4
54. Ibid P. 19, 21, 9
55. Ibid P. 8-9
56. Lenin **Collected works**. Vol. 31. P. 515-516, 1977.
57. Ibid P. 516 - 517
58. Ibid P. 532 - 533
59. Lenin. V.I. **'Preface to I.T. Stepanov's Book'**. **Collected works**. Vol. 33, P. 246.
60. Ibid Vol. 32, P. 125, 1973.
61. Ibid Vol. 33, P. 180, 1973.

இயல் ஏழு

01. Jack Demaine - **'Contemporary Theories in the Sociology of Education'** The Macmillan Press Ltd. 1983. P. 15.
02. Pavel Gurevich - **'Culture for the millions'** Progress Publishers Moscow. 1981. P. 6
03. பொடோஸெடனிக். வி. ல்பிர்கின்.எ - **'சரித்திரவியல் பொருள்முதல் வாதம் பற்றி ஒரு பார்வை'** (தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட். சென்னை. 2 பக். 125-126.
04. Lenin **Selected works**. Vol. 20. P. 24. Moscow. 1960.
05. லெனின். வி.இ. **'கவாசாரமும், கவாசாரப் புரட்சியும்'** (தமிழாக்கம்) நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ். சென்னை. முதற்பதிப்பு. 1979. பக். 52-57
06. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக். 75
07. Lenin **Collected works**. Vol. 19. P. 379-81
08. Maxim Gorky - **'Creative Labour and Culture'** Current Book Distributors. Sydney. 1945. P. 20-21.
09. Pavel Gurevich - **'Culture for the Millions'** Progress Publishers. Moscow. 1981. P. 8-9.
10. Ibid P 108
11. Ibid
12. Lenin **Collected works**. Vol. 19. P. 137-39 Moscow. 1975
13. Lenin V.I. **'What are our Ministers Thinking about'** **Collected works**. Vol. 2 P. 92.
14. Lenin **Collected works**. Vol. 19. P. 137-138. 1975.
15. Maxim Gorky - **'Creative Labour and Culture'** Current Book Distributors. Sydney. 1945. P. 20-22.
16. Lenin. V.I. **'The Question of Ministry of Education Policy'** **Collected works**. Vol. 19, 136-146.
17. Lenin V.I. **Tasks of the Youth Leagues' Collected works**.
18. Lenin **Collected works**. Vol. 29. P. 335-336. Moscow. 1975.
19. Ibid P. 408-409
20. Ibid Vol. 31: P. 375-377
21. Ibid Vol. 28: P. 87-88
22. Ibid Vol. 28: P. 407
23. Lenin V.I. **'Tasks of the Youth Leagues'** - Foreign Languages Press. Peking 1975. P. 4-7
24. IBID P. 3
25. IBID P. 11-12
26. **The Centenary of Lenin's Birth. Thesis of the contract committee - C.P.S.U.** Moscow. 1970. P. 29-30

27. Lenin. V.I. 'Our Revolution' Collected works. Vol. 33. P. 480 Moscow. 1975.
28. IBID. Vol. 28. P. 87-88
29. "Appeal of the Peoples' Commissariat of Education/ 29 Oct. 1917" Public Education in the U.S.S.R. Collected Documents. P. 8.
30. Pavel Gurevich - 'Culture for the Millions' - Progress Publishers. Moscow. 1981. P. 44.
31. Ibid 44-45
32. Lenin Collected works. Vol. 31, P. 316. Moscow. 1975.
33. Lenin V.I. 'Tasks of the Youth Leagues' - Foreign Languages Press. peking 1975. P. 2.
35. Lenin. V.I. On Proletarian Culture Collected works. Vol. 31. P. 316-17.
36. Ibid Vol. 29, P. 324
37. Lenin V.I. 'Tasks of the Youth Leagues' - Collected works. Vo. 31, P. 283-286.
38. Ibid P. 286-89.
39. Lenin Collected works. Vol. 30. P. 375-377. Moscow - 1975.
40. லெனின் வி.இ. 'கலாசாரமும், கலாசாரப் புரட்சியும்' (தமிழாக்கம்) நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. முதற்பதிப்பு 1970. பக். 274.
41. Lenin Collected works. Vol. 33. P. 73-75. Moscow - 1975.
42. Lenin. V.I. The Works of the Peoples Commissariat for Education' Collected works. Vol. 32. P. 132
43. Lenin Collected works. Vol. 33. P. 75-79. Moscow - 1975.
44. Pavel Gurevich. - 'Culture for the Millions' Progress Publishers. 1981. P. 56.
45. Lenin Collected works. Vol. 32. P. 128.
46. Lenin. V.I. Pages from Diary' Collected works Vol. 33. P. 466
47. Lenin. V.I. 'TO. M.A. Bonch-Bruyevich' Collected works. Vol. 35. P. 437
48. Pavel Gurevich. - 'Culture for the Millions' Progress Publishers. 1981. P. 71-72.
49. Ibid P. 84
50. Lenin V.I. 'The Most Important of all Arts' Lenin on the Cinema' Moscow. 1973. P. 164.
51. Pavel Gurevich. - 'Culture for the Millions' Progress Publishers. 1981. P. 38-39.
52. Lenin Collected works. Vo. 33. P. 481-82
53. Lenin. V.I. 'Party organisation and Party literature' Collected works. Vol. 10. P. 45.
54. Ibid
55. Hervet Wells 'Russia in the shadows' - First Edition 1940. London. P. 47-48.

முடிவுரை

01. Zoya Malkova - Education - The Soviet Union Today and Tomorrow. Novosti Press Agency. Publishing House, Moscow. 1985 P.8
02. Ibid
03. Kuzin. N.P. - The Socialist Revolution and Education in the U.S.S.R. Edited by Kuzin. N.P. and Kondakiv. M.K. Progress Publishers Moscow. First Printing 1972. P. 17.
04. 'Zoya Malkova - Education. The Soviet Union Today and Tomorrow. Novosti Press Agency. Publishing House. Moscow. 1985. P. 39.
05. Hwelett Johnson - Soviet Success. Hutchison & Co. Ltd. London. P. 94-95.
06. Tack Demaine - Contemporary Theories in the Sociology of Education. The Macmillan Press Ltd. London. 1983. P. 14.
07. Ibid
08. எங்கள் பி.எஸ். யாழ். இந்தக் கலாநி முன்னாள் அதிபர். அமரர், பி.எஸ். குமாரசாமி அவர்களின் 31ஆவது நினைவு தின மலர். உதயன் அச்சகம், யாழ்ப்பணம். 1988.
09. Jack Demaine - Contemporary Theories in the Sociology of Education. The Macmillan Press Ltd. 1983. P. 40.
10. Ibid P. 41.
11. Jeyasuriya J.E. - 'Education in Ceylon-before and after Independence' - Associated Educational Publishers, Colombo. First Edition, 1969. P. I.
12. Pierpe Juvigny - 'Towards Equality of Education' Unesco. 1963. Belgium.
13. Frerie. P - 'Pedagogy of the Oppressed' - Penguin Books, London. 1972.
14. Althusser. L; Lenin and Philosophy and other Essays; New Left Book. London. 1971

நூற்பட்டியல்

1. நூல்கள்

அபளாசிடெயல். வி.கி - விஞ்ஞானம் கம்யூனிசத்தின் அடிப்படைகள் முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மால்கோ. 1983 இஸ்மத்பாஷா.எம். (ப.ஆ.) - சோவியக் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்க்) கட்சியின் வரலாறு. சென்னை புகழ்ஹவுஸ், சென்னை. 1979

ஏங்கல்ஸ். பி - 'இயற்கையின் இயக்கவியல்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மொஸ்கோ. 1985 'ரூரிங்குக்கு மறுப்பு' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மொஸ்கோ. 1975. குரூப்ஸ்காயா. கநா - 'இளைஞர்களைக் கம்யூனிச முறையில் பயிற்றுவித்தல். புரோகிரஸ் பதிப்பகம். மால்கோ. 1970

சந்தானம். எஸ் - கல்வி வரலாறு (முதற் பகுதி) தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் முதற் பதிப்பு 1976.

சந்திரசேகரம். ப - 'கல்வித்தத்துவம்' யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற் பதிப்பு விற்பனை கழகம். 1975 - 'கல்வியியற் கோவை' கல்விக்க் கழகம், கல்வியியற்புவம், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம். 1987.

திருவள்ளூர் - திருக்குறள் பிரிட்டி.என். ஜோன்சன். - 'ஓப்பில்வாத சமுதாயம்' சனசக்திப் பிரகராலயம். சென்னை 1945.

பொடோலெட்னிக்-பிரிகின் எ - சரித்திய இயல் பொருள்முதல்வாதம் பற்றிய ஒரு பார்வை. (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரிளவேட் 'லிட்' சென்னை. முதற்பதிப்பு. 1970.

மார்க்ஸ். கா. ஏங்கல்ஸ்.பி - 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மால்கோ. 1979. 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்கள்' இரண்டாவது தொகுதி. முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மால்கோ. 1970.

மார்க்ஸ். கா. ஏங்கல்ஸ்.பி - இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம்' முன்னேற்றப் லெனின். வி.இ. பதிப்பகம். மால்கோ. 1985.

எரஸ் வில்லியம். ஆ. - 'நேரில் கண்ட ரஷியப் புரட்சி' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மால்கோ. 1960. லெவ் வியோண்டியேவ் - 'அரசியல் பொருளாதாரம்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மால்கோ. 1975.

லெனின். வி.இ. - 'சித்தாந்தத்தைப் பற்றிய குறிப்பு' புத்தகங்கள்' முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மொஸ்கோ. 1975. 'உட்கோபியன் சோஷலிசமும் விஞ்ஞான சோஷலிசமும். நியூசெஞ்சுரி புகழ்ஹவுஸ் பிரிளவேட் லிமிட்டட். சென்னை. 1973. 'பொதுக்கல்வி' முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மால்கோ. 1982. 'கலாசாரமும் கலாசாரப் புரட்சியும்' நியூசெஞ்சுரி புகழ்ஹவுஸ். சென்னை. முதற் பதிப்பு. 1979.

நூற்றிரட்டுத் தொகுதி 37 (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) முன்னேற்றப் பதிப்பகம். மால்கோ. 1970.

ஸ்டாலின் ஜே.வி. - 'லெனிச்சத்தின் அடிப்படை அமிசங்கள்' (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) சென்னை புக் ஹவுஸ். பிரிளவேட் திநகர். சென்னை. 1979. 'இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதமும் வரலாற்றியல் பொருள் முதல் வாதமும்' டாட்டாளிகள் லெனிஸ்டு. சென்னை. 1979.

ஜார்ஜ். தொம்சன் - 'மனித சமூகசாரம்' (தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு) சென்னை புக் ஹவுஸ். 'பி' லிட். சென்னை முதற் பதிப்பு. 1981.

2. சஞ்சிகைகள்

ஜெயராஜா. சபா. கலாநிதி - கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய நவீன எண்ணக் கருக்கள். 'எங்கள் பிள்ளை'. யாழ். இந்துக் கல்லூரி முன்னாள் ஆதிபர். அமரா பிள்ளை. குமாரசாமி அவர்களின் 3ஆவது நினைவு மலர். உதயன் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1975.

Bibliography

1. Official Documents

Constitution of the U.S.S.R. Fundamental, Law of the Union of Soviet Socialist Republics' (English) Progress Publishers. Moscow. 1977. 'Public Education in the U.S.S.R.' Collected Documents 1917 - 1942. Progress Publishers. Moscow. 1945. 'The Centenary of Leni's Birth' Theses of the Central Committee Communist Party of the Soviet Union Progress Publishers. Moscow. 1970.

2 Books

Althusser. L 'Lenin and Philosophy and Other Essays' New Left Book, London 1971. Andrew Rothstein (ed) 'History of the Communist Party of the Soviet Union' Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1960. Boyd William 'The History of Western Education Adam and Charles Black : London 1954. Curtis. S.J and 'A Short History of Education Ideas' Boulwood, M.E.A University Tutorial Press Ltd. London. 1954. Elmer. H. Wilds and Kenneth. V. Loffick 'The Foundation of Modern Education Third Edition. London. 1961. Engles Frederick 'The Part Played by Labour in the Transition from Ape to Man'. Foreign Languages Press. Peking. 1975. 'Dialectics of Nature' Progress Publishers. Moscow. 1947. 'Dialectics, Quantity, and Quality' Progress Publishers. Moscow 1947. 'Ludwig Feurbach' Progress Publishers, Moscow. 1934. 'Pedagogy of the Oppressed' Penguin Books - London, 1972. Gorky. M. and others 'Our Lenin' Military Publishing House; Ministry of Defence. U.S.S.R. Moscow, 1970.

- Gorky. M. **'Creative Labour and Culture'** Current Book Distributors, Sydney. 1945.
- Gurevich, Pavel **'Culture for the Millions'** Progress Publishers, Moscow 1981.
- Jack Demaine **'Contemporary Theories in the Sociology of Education'** The Macmillan Press Ltd. London. 1983.
- Jayasuriya. J.É. **'Education in Ceylon' before and after Independence** Associated Educational Publishers, Colombo. First Edition 1969.
- John Reed **'Ten Days that Shook the World'** Foreign Languages Press, Moscow. 1967.
- John Sargent (ed) **'Education and Society'** Phoenix House Ltd. London 1955.
- Johnson. H. Very. Rev. **'Soviet Success'** Hutchin Son & Co. Ltd. London - 1945.
- Krupskaya. N.K. **'Public Education and Democracy'** Vol. I, Progress Publishers Moscow. 1939.
- On Labour Oriented Education and Instruction'** Progress Publishers Moscow. 1982.
- 'Reminiscences of Lenin'** Political Literature Publishing House, Moscow. 1968.
- Kuzin. N.P. & **Education in the U.S.S.R.** Kondakov. M.I. (ed) Progress Publishers. Moscow. 1972.
- Lenin. V.I. **Collected works.** Vol. 1-45. Progress Publishers Moscow. 1960, 1975. **Selected Works** (English Edition) International Publishers. Newyork. 1943. **Materialism and Emprio-criticism'** Forein Languages Publishing House. Moscow 1947. **'What is to be done'?** (English Edition) Foreign Languages Press. Moscow. 1947. **'On Public Education'** Progress Publishers, Moscow. 1976. **Mark-Engels-Marxism** Foreign Languages, Publishing House, Moscow. 1947. **Immediate Tasks of the Soviet Government'** Third Printing, Progress Publishers. Moscow 1976. **Tasks of the Youth League** Foreign Languages Press. Peking. 1975.
- Lenin's Relatives **'Reminiscences of Lenin'** Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1956.
- MAo-TS Tung **Selected Works Vol. I** Foreign Languages Press. Peking. 1964.
- Marx. K., Engels. F **Selected Works Vol. I** Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1950. **Collected Works, Vol 4,** Foreign Languages Publishing House. 1949.
- Mark. K. **Collected works. Part one** Progress Publishers, Moscow. 1949. **Capital Vol. I** Progress Publishers Moscow. 1949. and Foreign Languages Publishing House, Moscow. 1957.
- Mayer, Fraderic **A History of Educational Thought'** Columbus, Ohio, Charles. E. Merill Books. 1960.
- Neznanov. V. **'The Transition From Capitalism to Socialism'** Progress Publishers, Moscow. 1983.
- Obichkin. G.D and V.I. **Lenin. A. Short Biography'** others. Progress Publishers. Moscow. Fifth Printing. 1976.
- Shapovalenko. S.G. (ed) **Poly Technical Education in the U.S.S.R.** Unesco Publication 1963.
- Suvorav. L.N **'Marxist Philosophy at the Leninist Stage'** Progress Publishers Moscow. 1982.
- Volin. M.S. (ed) **'History of the U.S.S.R.'** Third Printing, Progress Publishers, Moscow. 1981.
- Well. H.G. **'Out Line of History'** First Edition, Cambridge, University Press. 1936.
- Wells, Herbert **'Russia in the Shadows'** First Edition, The Macmillan Press Ltd. London. 1920
- White Head. A.N. **'The Aims of Education'** Williams and Norgate Publication. First Edition, 1929.
- Wilczynski. J **'An Encyclopedic Dictionary of Marxism Socialism and Communism'** Novosti Press Agency. Publishing House, Moscow. 1985.
- (iii) **Journals and Periodicals**
- Chen. T.C. **'Half work and half study in Communist China'** History of Educational Journal. Vol. IX. No. 4 Summer, Moscow, 1958.
- Kasvin. G.A. and Shibaron. A.A. **The Reforms of Schools in the Czechoslovak Republic** Soviet Educational Journal Vol. I No.4 Moscow. 1959.

மார்க்ஸிய தத்துவ நிலைப்பாட்டில்
நின்று உழைக்கின்ற அனைத்து பொது
மக்களின் கல்வி நோக்கங்களையும்,
வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளையும் வகுத்
தமைத்ததுடன், முதன் முதலில் ருஷ்யாவிலே
அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற பணியைத் தாமே
தலைமேற்கொண்டு இடையறாது செயற்பட்டு
உலகம் வியக்கும்வண்ணம் பணிபுரிந்த
மூலவர் லெனின் என்பது உலகோர் யாவரும்
அறிந்ததே.

ஆகவே, அவரது சிந்தனைகள் உலக
நாடுகளின் கல்வித்துறைப் பிரச்சினைகளைத்
தீர்ப்பதில் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளையும்
தத்துவங்களையும் ஆக்கியமைக்கும்
முயற்சியில் பெருந்துணை புரியும்
என்பதோடு, எதிர்கால மனித சமூகத்தின்
நடைமுறை விளைவார்ந்த கல்விக்
கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும்
உருவாக்குவதில் ஆக்கபூர்வமான
ஆலோசனை வழங்கக்கூடியது.

